BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 254
INKUNABUŁY

Gesta rhomanorum
cū applicationib⁹ mo
ralisatis ac misticis

5485. m. ft.
Xd-20018

= Kain 7746.

5485. m 8t
Xd-2001
44376
KÖNIGLICHE UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK ZU BERLIN
AUS DER
BIBLIOTHEK
DER
BRÜDER
JACOB UND WILHELM
GRIMM.
1865.
= Hain 7746.

Gesta rhomanorum
cū applicationib⁹ mo
ralisatis ac misticis

Ex Biblioth.
Universitatis
Frider. Guil.
Berolin.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
Poznań

1392096 (II)

Inc. 254

Tabula sequens

pſentis operis ꝓtinet duplicem numerū quoꝝ indicat numerū ⁊ ordinem capitulorꝝ in hoc libro ſe ſequentium tituli eorundem ſemper prepoſitis. Secūdus vo numerus oſtendit folium in quo capitulum qlibet incipit.

De electione. Capitulum.j.folio.j.
De miſericordia ⁊ cognatis ſubueniendis. Capitulum.ij.folio.j.
De iuſto iudicio.ca.iij.fo.ij.
De iuſticia iudicantium.ca.iiij.fo.ij.
De ſectanda fidelitate.ca.v.fo.ij.
De ſequenda ratione.ca.vj.fo.iij.
De inuidia malorum aduerſus bonos.capitulū.vij.fo.iij.
De vana gloria.ca.viij.fo.iij.
De naturali malicia ꝑ manſuetudinez ſuperanda.ca.ix.fo.iiij.
De deſponſatione anime fidelis.ca.x.fo.v.
De veneno peccati q̄ quotidie nutrimur. capm.xj.fo.v.
De malo exemplo.ca.xij.fo.v.
De amore inordinato.ca.xiij.fo.vj.
De honorandis parentib⁹. ca.xiiij.fo⁹.vij.
De vita [illegible] allerij filij eufemiani imperatoris.ca.xv.fo.vij.⁊viij.
De vita exemplari.ca.xvj.fo.ix.
De pfectione vite.ca.xvij.fo.ix.
Item omne peccatum q̄uis p̄deſtinatorie grauiſſimū niſi deſperationis baratro ſubiacet eſt remiſſibile.ca.xviij.fo.xj.
De peccato ſuꝑbie.ca.xix.fo.xij.
De miſeria ⁊ tribulatione. ca.xx.folio.xiij.
De dolo ⁊ ſpiratione ⁊ cautela ipſis contraria.ca.xxj.fo.xiiij.
De timore mundano.ca.xxij.fo.xiiij.
De ſpūali medicina.ca.xxiij.fo.xv.
De ſuggeſtione diaboli ꝑ temporalia. ca.xxiiij.fo.xv.
De beneficiorum obliuione ⁊ ingratitudine.ca.xxv.fo.xv.
De humilitate.ca.xxj.fo.xv.
De iuſta remuneratione.cap̄.xxvij.fo.xvj.
De execrabili dolo vetularum. cap̄.xxviij. folio.xvj.
Notabile de iudicibus malis.capm.xxix folio.xvij.
De peccato ⁊ iudicio.ca.xxx.fo.xvij.
De rigore mortis.ca.xxxj.fo.xvij.
De inſpiratione bona.ca.xxxij.fo.xvij.
De iactantia.ca.xxxiij.fo.xviij.
De ponderatione vite. capitulum.xxxiiij. folio.xviij.
De pacis reformatione ⁊ vindicta eaz diſſipantium.ca.xxxv.fo.xix.
De curſu vite hominis.ca.xxxvj.fo.xix.
De mentis in celum erectione.capi.xxxvij. folio.xix.
De cautela dolendi peccata. capi.xxxviij. folio.xx.
De reconciliatione dei ⁊ hominis. capm xxxix.fo.xx.
De modo temptationis ⁊ perimia. capi.xl. folio.xx.
De victoria chriſti ⁊ charitate eius nimia ca.xlj.fo.xx.
De defectu charitatis.ca.xlij.fo.xx.
Qz chriſtus clauſit infernū ſua paſſione ⁊ voluntaria morte.ca.xliij.fo.xxj.
De inuidia.ca.xliiij.fo.xxj.
Qz ſolum boni ītrabunt regnum celorum ca.xlv.fo.xxj.
De ſeptem peccatis mortalibus.capi.xlvj. folio.xxj.
De tribus regibus.ca.xlvij.fo.xxij.
De iuſta ſequela malorum. capm.xlviij. folio.xxij.
De ſubitis diaboli illuſione.capitulū.xlix. folio.xxij.
De laude recte iudicantium.ca.l.fo.xxij.
De iniuſtis exactoribus.ca.lj.fo.xxiij.
De fidelitate.ca.lij.fo.xxiij.
De bonis rectoribus non mutandis.cap̄. liij.fo.xxiij.
De regno celeſti.ca.liiij.fo.xxiij.
De reuocatiōe peccatricis anime in exiliū ſatiſfactionis miſſe. capm.lv. folio.xxiij.et xxiiij.

De memoria mortis.ca.lvj.fo.xxv
De pfectione vite ca.lvij.fo.xxv
De confessione capl'm.lviij.fo.xxvi
De supbia nimia ⁊ quomodo superbi ad humilitatē maximam sepe pueniunt satis notabile ca.lx.fo.xxvij
De auaricia ⁊ eius subtili conamine.ca.lx folio.xxviii
De premeditatione semp habenda.ca.lxj. folio.xxix
De pulcritudine fidelis anime. capl'm.lxij folio.xxx
De mundanor delectationibus siue oble⁊ cationibus. ca.lxiii.fo.xxxj
De dominica incarnatione. capl'm.lxiiii. folio.xxxi
De cura anime.ca.lxv.fo.xxxi
De constantia.ca.lxvi.fo.xxxi
De executione in extremis nō habēda.ca. lxvij.fo.xxxij
De nō subtrahenda veritate vsq3 ad mortez capl'm.lxviii.fo.xxxiii
De castitate.ca.lxix.fo.xxxiii
De compunctione fidelis anime. capi.lxx. folio.xxxiiij
De remuneratione eterne patrie.capi.lxxj folio.xxxiij.
De ingratorum trucidatione.capl'm.lxxij. folio.xxxv
De auaricia ⁊ multos excecat. capi.lxxiij. folio.xxxv
De pspectione ꝙ prudentia.capl'm.lxxiiij. folio.xxxv
De cura mūdi non sectanda.capl'm.lxxv. folio.xxxvj
De concordia.ca.lxxvj.fo.xxxvj
Q, ad diuitias nō est anbelādum. capl'm lxxvij.fo.xxxvij.
De constantia amoris mutui.cap.lxxviij. folio.xxxvij
Q̄ quis nescit presumere nō audebit.ca. lxxix.fo.xxxvij.
De versutia diaboli ⁊ quō iudicia dei sūt occulta.ca.lxxx.fo.xxxviij.
De mirabili diuina dispensatione ⁊ ortu beati gregorij pape.ca.lxxxj.fo.xxxviij.
De iudicio adulterantium. capl'm.lxxxij. folio.xlij.
De timorosa custodia anime. capi.lxxxiij. folio.xlij.
De beneficijs dei semp memorādis.capi. lxxxiij.fo.xlij.
Q, oratio nostra melodia est coram deo. ca.lxxxv.fo.xliij.
Q, peccatoribus gratiā diuinā exposcen⁊ tibus dominꝰ misericorditer condescendit ca.lxxxvj.fo.xliij.
Q, christus sep nobis morti exposuit.ca. lxxxvij.fo.xliij.
De cautela diaboli qui multos ad interi⁊ tum subducit.ca.lxxxviij.fo.xliij.
De triplici statu mundi.ca.lxxxix.folxliij.
De libertate arbitrij.ca.xc.fo.xliij.
De accidia ⁊ pigricia.ca.xcj.fo.xliij.
Christus elegit mori ꝓpter vitam nostra3 capl'm.xcij.fo.xliij.
De hereditate ⁊ gaudio fidelis anime.ca⁊ pitulum.xciij.fo.xliij.
Q, anima pulcra p peccatꝰ lepra3 infecta pristinam pulcritudinem habere nō pote⁊ rit nisi p altos gemitus ⁊ pfunda suspiria. capl'm.xciij.fo.xlv.
Q, christus restituit nobis hereditatez su perne patrie.ca.xcv.fo.xlv.
Q, vita p̄sens est vita remissionis ⁊ gratie capl'm.xcvj.fo.xlvj.
De morte.ca.xcvij.fo.xlvj
Q, deꝰ in hac vita placari pōt.ca.xcviij.
De virili pugna christi ⁊ eius victoria.ca. xcix.fo.xlvj.
Q, christus peccatorem nō statim p iusti ciam p̄cipitat sed misericorditer eum peni⁊ tentem expectat.ca.c.fo.xlvj.
Q, mundus in malignoꝰ posit⁹ est ⁊ vndi⁊ q3 angustie.ca.ci.fo.xlvj.
De transgressionib⁹ anime ⁊ vulneribus eius.ca.cij.fo.xlvij.
De omnibus rebus cum consensu ⁊ pro⁊ uidentia semp agendis.ca.ciij.fo.xlviij. De nouo anno
De beneficiorum memoria.ca.ciiij.fo.xlix
De vicissitudine cuiuslibet boni ⁊ p̄sertim recte iudicantium.ca.cv.fo.xlix.

Tabula generàlis

Q; est vigilandū ꝓtra fraudes diaboli ne nos decipiat.ca.cvj.fo.xlix.

De mēoria mortis ⁊ nō delectando in temporalibus.ca.cvij.fo.l.

De pmissionis fideli constantia.capitulū cviij.fo.l.

Quos deus ditat diabolus p auaricīā infine decepit ad gebennā.ca.cix.fo.lj.

De mirabili errantiū reuocatione ⁊ afflictoꝝ pia ꝓsolatione.ca.cx.fo.lij.⁊.liij.

De custodia ⁊ circūspectione habenda ad gregem cōmissum.ca.cxj.fo.liiij.

De curatione anime p medicinam supcelestis medici qua q̄dam curant ⁊ quidam non.ca.cxij.fo.liiij.

De spūali pugna ⁊ remuneratione ꝓ victoria. ca.cxiij.fo.lv.

De liberatiōe humani generis a fouea infernali.ca.cxiiij.fo.lv.

De morte xp̄i p nostra reconciliatione.capitulū.cxv.fo.lvj.

De dilectione dei quō omnes nos equalit̄ diligit vsqꝫ dum ipm p peccata nostra decipimus.ca.cxvj.fo.lvj.

De obstinatis ⁊ cōuerti nō valentib⁹ ⁊ eorum plaga p diffinitiua sententiaꝫ.capitulum.cxvij.fo.lvj.

De fallacia ⁊ dolo.ca.cxviij.fo.lvij.

Q; omniū viuentium in mūdo de beneficijs acceptis est ingratissimus homo.capitulum.cxix.fo.lvij.

De subtili mulierū ꝺceptione ⁊ deceptoꝝ excecatione.ca.cxx.fo.lviij.

De gloria mūdi ⁊ luxuria que multos decipit ⁊ ad interitum deducit.ca.cxxj.fo.lix.

De adulteris mulierib⁹ ⁊ excecatiōe quorundam ꝑlatoꝝ.ca.cxxij.fo.lx.

Q; iuuencule p parētes sunt a luxuriosis coercende ⁊ voluntati ꝓprie nō relinquende.ca.cxxiij.fo.lx.

Q; mulieribus nō est credendum neqꝫ archana cōmittenda quoniam tpe iracūdie nō celant.ca.cxxiiij.fo.lx.

Mulieres nō solum pandunt secreta sed ad ℬ mentiunt plura.ca.cxxv.fo.lxj.

Q; mulieribus in nullo est credendum et ꝑsertim de secretis.Exemplum iocale.capitulum.cxxvj.fo.lxj.

De iusticia ⁊ equitate diserti ssimi iudicis christi p occulta iudicia.capitulum.cxxvij folio.lxij.

De iniuste aliena bona occupantibus q grauis erit eorum disceptatio. cap̄.cxxviij. folio.lxij.

De amicicie vere ꝓbatione.cap̄m.cxxix. folio.lxiij.

Q; vir sapiens plus valet viro forti. capi. cxxx.fo.lxiij.

De diuitibus quib⁹ datur ⁊ paupibus q; busid qō habent abstrahit̄ quomodo deus eos eternaliter remunerat ꝓpter celestē patriam.ca.cxxxj.fo.lxiij.

De iniudis q̄ bonos p malam vitam inficiunt.ca.cxxxij.fo.lxiij.

De spūali amicicia.ca.cxxxiij.fo.lxiij.

De innocenti morte christi.cap̄m.cxxxiij. folio.lxiij.

De conscientia nostra dum angustiat̄ ad deum p ꝓfessionem ⁊ opa meritoria recurramus.ca.cxxxv.fo.lxv.

Q; vigilare debet pastor animarum.cap̄. cxxxvj.fo.lxv.

De naturali benignitate xp̄i et misericordia quibus naturaliter peccatoribus conuertentib⁹ miserēt.⁊ q; christ⁹ recipit quos mundus eiecit.ca.cxxxvij.fo.lxv.

De illis quos austeritate vincere non possumus benignitate superemus.cap̄.cxxxviij. folio.lxvj.

De vulneribus anime. capitulum.cxxxix. folio.lxvj.

De iusticia ⁊ equitate in vita ꝓsenti et futura semper inueniendis. capitulum. cxl. folio.lxvj.

De sano ꝓsilio semp audiendo ⁊ cōtrario abiciendo.ca.cxlj.fo.lxvj.

De diaboli laqueis quibus nos circūuenire satagit.ca.cxlij.fo.lxvij.

De tmore extremi iudicij cum expositione.ca.cxliij.fo.lxvij.

De statu mundi actuali. capitulum.cxliiij folio.lxviij.

Tabula

De via salutis quam dñs deus p filium suum aperuit.ca.crlv.fo.lxix.
De pncipib9 ⁊ magnatib9 fortiter arguendis p eoꝝ forefactis.ca.crlvj.fo.lxix.
De peccati veneno qđ animam intoxicat ca.crlvij.fo.lxix.
Q, peccatũ hic vel alibi punieť. ca.crlviij. folio.lxx.
De vana gloria quã mlta mala sequunť. ca.crlix.fo.lxx.
De rore celestis gratie.ca.cl.fo.lxx.
De aĩa peccatrice p peccati lepram infecta quõ curať.ca.clj.fo.lxx.
Q, xp̃us ab eternis piculis ⁊ demonũ obsidionib9 nos liberauit.ca.clij.fo.lxxj.
De tribulatione tpali que in gaudiũ sempiternũ postremo cõmutabit̃.ca.cliij.fo.lxxj.
De celesti patria.ca.cliij.fo.lxxviij.
De mõ pugne in passione xp̃i ꝓra diabolum.ca.clv.fo.lxxviij.
De causa subuersionis troye. capl'm.clvj. folio.lxxix.
De pena peccatoꝝ nõ satisfacientiũ in presenti p delictis.ca.clvij.fo.lxxix.
De ppetuitate anime.ca.clviij.fo.lxxix.
De inuentione vineaꝝ.ca.clx.fo.lxxix.
De retractõne diaboli ne bonũ opemur ⁊ pserum vt eccl'iam vsq3 ad cõpletionem diuinoꝝ nõ ingrediamur.ca.clx.fo.lxxx.
De deo p suis beneficijs semp regratiando.ca.clxj.fo.lxxx.
De cauẽdis impcationib9 cũ expositione. ca.clxij.fo.lxxx.
De tumore inordinato. ca.clxiij.fo.lxxxj.
De puersitate mundi.ca.clxiiij.fo.lxxxij.
Item de mundi peruersitate. capl'm. clxv. folio.lxxxij.
De ludo schacoꝝ.ca.clxvj.fo.lxxxij.
De audiendo bono consilio.capl'm.clxvij folio.lxxxiij.
De eterna damnatione quã p peccatus incidere cognoscimus ⁊ iñ monitu non vitamus.ca.clxviij.fo.lxxxiij.
De duodecim legib9 ⁊ modo viuendi.ca. clxix.fo.lxxxiiij.
De reuocatione peccatoꝝ ad viam penitentie.ca.clxx.fo.lxxxv.
De dilectõe ⁊ fidelitate nimia ⁊ q̃ veritas in morte liberat.ca.clxxj.fo.lxxxv.
De constantia fidelis anime.capl'm.clxxij. folio.lxxxvj.
De sarcinis ⁊ grauaminib9 mundi ⁊ gaudijs celi.ca.lxxiij.fo.lxxxvij.
Qđ natura docet nemo tollere potest ⁊ de tallione ingratitudinis.ca.clxxiiij.fo.lxxxix.
De diuersitate ⁊ mirabilibus mundi cum expositione inclusa.ca.clxxv.fo.lxxxix.
De medicina spũali.ca.clxxvj.fo.xc.
De psecutione.ca.clxxvij.fo.xc.
De omnium diuitiaruꝫ matre puidentia. ca.clxxviij.fo.xcj.
De gula ⁊ ebrietate.ca.clxxix.fo.xcij.
De fidelitate.ca.clxxx.fo.xcij.
De adulterio.ca.clxxxj.fo.xciij.

Expliciunt tituli oim capituloꝝ in hoc libro ꝓtentorũ cũ numero eoꝝdẽ ⁊ foliorꝝ

Abas quidam in mari dolium repit in quo inuenem pulcerrimũ sericis inuolutum inuenit quẽ baptisans gregoꝝ num nũcupauit qui post dño mirabiliter agente electus est ĩ papam ⁊ vniuersalis eccl'ie sancte rectoꝝ.ca pitulo.lxxxj.

Abibas cum rosimũda cursatrice celerrima cucurrit ⁊ eã p tria vicit.ca.lx.

Absolon peccantem mortaliter significat. in fi.ca.xix.

Achille mortuo troya capiť.ca.clvj.

Adam ad ꝑbandum in padisum positus est. Ibidem.

Adulterantium lex ⁊ eoꝝ punitio grauis. ca.iij. Item.lxxxvj. Item.c.

Agricola filiam suam demonib9 cõmendans subito rapuerunt ⁊ ad septenniũ inť montes cruciauerũt.ca.clxij.

Albertus miles illustris pugnat cum quodam aduersario militei loco subterraneo. capi.clv.

Alphabetica

Alexandri regnum qui aristotelem in magistrum habuit ⁊ eum de septem informauit.ca.xxxiij. Item.xj

Alexandri sepultura qualis fuerit.ca.xxxj.

Alexandri regnum.ca.ix.

Alere debemus parentes ⁊ eos sustentare. capi.xiiij.

Alman ad cōuiuiuz assueri vocatus quō expeditus est.ca.clxvij.

Almicos tres filios regis post laborē multorum uineꝫ sibi acquisiuit.ca.cxxix.

Almici duo quoꝝ alt in signū pfederatois ppetue bibit alteri⁹ sanguinē.ca.lxvj.

Angelica natura ⁊ humana.ca.vij.

Angelus vnicū filiū militis quare occidere pegrino comite.ca.lxxx.

Anima hūana impatoꝝ compaꝫ.ca.x.

Anima mortaꝫ quādo peccatū mortale cōmittit.ca.cxl.

Anima filia dei dicit.ca.lxxvij.

Anima nobilissimo sponso.s.xpō p baptismum desponsat.ca.lxxvij.

Anima nostra decies clarioꝝ erit sole ante q̄z vitam eternam ingredieꝫ.ca.xciij.

Anima que peccauerit de monte regni celestis pcipitat.ca.vj.

Alia p peccatū spōsa diaboli efficit.cap.vj.

Anima pulcra est sponsa christi ⁊ ei⁹ amasia.ca.xiij.

Anima adulteriuz cōmittit q̄n mortaliter peccat.ca.lvj.

Anima p peccatuz si ceciderit quomodo faciemus.ca.lxj.

Anulus duplex obliuionis.scz ⁊ memorie. capi.xxvj.

Aper strenu⁹ q̄d significat.ca.lxxxiij.

Apro caudā auferre quō intelligit. Ibid.

Aq̄ iordanis baptismū significat. cap.xix.

Aquile natura. ca.xxxvij.

Arrufer qui fabricauit vitrū ductile quod frangi nō potuit ppter ingenium ⁊ sciam illam mortaꝫ.ca.xliij.

Armari debemus vtutibus.ca.lxij.

Arma sanguinolēta in camera nostra babebimus.ca.lxj.infi.

Armatura dupici dei filius armat⁹ erat. capitulum.cxlij.

Asin⁹ coraz dño more caniculi saltans est ideota in eccl̄ia coꝝ pl'o p̄dicans.ca.lxxix.

Asmodei regnum q̄ legem dedit de trib⁹ veritatib⁹ discendis si captus ⁊ ad mortez sententiat⁹ vellet euadere.ca.lvij.

Assuerus rex grande cōuiuiū fecit quos ⁊ quales ad illud vocauerat.ca.cxlvij.

Auaricia multos excecat exemplum pulcrum.ca.lxxij.

Audi vide tace si vis viuere in pace vnde ortum habet.ca.xvij.

Aurem sinistrā auferre q̄d sit.ca.lxxxij.i fi.

Aurem dexteram auferre quomodo intelligit. Ibidem.

Auro ⁊ argento nil vilius.ca.clxix.

b Alculus sancte crucis pniam designat que nos ad viam salutis dirigit.capi.cj.

Baptismus filios dei legitimos nos constituit.ca.ix.

Barbari imaginem xpi in edissa ciuitate sustinere nō possunt.ca.cluij.

Barbitonsor magpam domiciani respiciens vndiqz circūscriptaz vidit. Quicquid agas prudent agas sed respice fi.ca.cvij.

Basilicam optimam pstruxit impatoꝝ romanus.ca.xvj.

Basilii scus alexādri magni milites sine oī vulneris intersignio interfecit.ca.xxxix.

Beneficium legis q̄ impleuerit nō moriet capi.lvij.

Beneficia dei nō recordans castigationi subiacebit in extremis ⁊ amissionez tpalium patiet in p̄senti.ca.lxxxiij.

Bellum mortale p nobis xp̄s suscepit q̄n inter nos ⁊ diaboluz ppter peccata nostra se interposuit.ca.lxxxvij.

Bellum xpi hereditatē regni celestis nobis restituit. Ibidem.

Bonum non est fidez frangere potenti.capitulo.xlvij.

Buccinatores mane canebant aū domuz illi⁹ qui occidi debebat.⁊ sic vestib⁹ nigris indut⁹ ad iudiciū veniebat.ca.cxliij.

Bufo pugnans cū serpente adiutorio cu-

iuſdam ſtrenui militis ſupat. ⁊ miles vul/
nus venenatū p̄ bufonem recipiens a ſer/
pente curat ⁊ ei regratiat. ca.xcix.

C Andela quā alexander rex poſuit
vitam p̄ntem ſignificat. cap̄.xcvj.

Candela romanoꝝ q̄ꝫdiu arde/
bat venientes ad grām recipiebat. ca.cxviij.
Candida littera quā laicꝰ didicit celeſtiuꝫ
gaudioꝝ deſideriū ſignificat. ca.cxxv.
Canticuli a dño dilecti q̄ ſint. ca.xxix
Carceri infernali anima adiudicabit̄ qñ
p̄ peccatum mortale adulterat. cap̄.lxxxvj.
Caro vroꝝ noſtra dicit̄. ca.x.
Ccc c.q̄ttuoꝝ in circulo manus regine vul
nerate q̄d ſint. ca.xvij.
Charitas xp̄i nimia. ca.xcij.
Caro noſtra debet ligari tribus cathenis.
capi.xxvij.
Caro noſtra totiens adulterium cōmittit
q̄tiens a deo p̄ peccatū mortale cadit. ca.cij
Carpentarij camiſia quare lotione nō in/
diguit. ca.lxix.
Carnem noſtram macerare debemus q̄n
tum deliquit. ca.lxx.
Canum currentiū quattuoꝝ genera habet
diabolus. ca.cxlij.
Caſtitatem ſi ſeruare volumus quid facie
mus. ca.xxviij. in fi.
Caſtrum amiſſum p̄ tria regi reſtituit̄. ca/
pitu. cxxx.
Cathena triplici diabolus p̄ nos ligat̄. ca/
pitulo. clxxiij. in fi.
Cautelam habuit q̄dam p̄nceps ẋtra ho/
ſtes ſuos. ca.lxxxviij.
Cautela diaboli qua vtit̄ dum nos decipe
neſcit. Ibidem.
Clauſtrales quare tyberio comparantur
capi.xliij.
Claudius rex filiam vnicam habuit quaꝫ
ſocrati pbo p̄pter ſapiam q̄ diuitias non
curauit deſponſauit. ca.lxj.
Cibus demonū eſt peccatum. ca.ix.
Ciconiarum natura de vindicta adulterij
capi.lxxxij.
Cibum abſtulit angelus a quodam ciue
pegrino comite. ca.lxxx.

Criſtallus in montib⁹ quid ſit. ca.cxlij.
Cecus ⁊ claud⁹ munera recipiunt. ca.lxxj.
Columnaꝫ marmoream p̄lius romanus
erexit. ca.xcvij.
Colūba litteras portabat ciuitati obſeſſe.
capi.xxxvij.
Conuiuiū magnū rex fecerat. ca.lxxj.
Conuiue regem triſtem videntes cōmoue
bant̄. ca.cxliij.
Conradi regnum. ca.xx.
Conrad⁹ impator audiuit tribus vicibus
accipe. trib⁹ vicibus redde ⁊ trib⁹ vicibus
fuge q̄d iſta ſint. vide ca.xx. cir. fi.
Coꝝ regis intoxicati comburi non potuit.
capi.xxiij.
Coꝝ auicule comedi p̄hibet̄. ca.xxxiij.
Coꝝ in homine deus magis diligit q̄ꝫ cete/
ra membra. ca.lxxxij.
Coꝝ noſtrum vicijs obſidet̄. ca.xcviij.
Corpa venenoſa p̄pter nimiam frigidita/
tem carent vermib⁹. ca.xxxij.
Coronaꝫ carpe eſt ciuium leges rep̄hende
re. ca.xxxiij.
Coronas tres offerre debem⁹ tribus regi/
bus. ca.xlvij.
Coronā debemus reddere filio dei multi/
plici de cauſa. Ibidem.
Corpus defuncti regis quare ō ſarcopha/
go extrabit̄. ca.xlv.
Corpus incoꝝruptum ⁊ maximū rome in/
uenit̄. ca.clv.
Cornu decentiſſimū nectare repletum a q̄
dam incognito tradit̄ venatoribus in an/
glia. exemplū delectabile. ca.clxj.
Cornu traditio q̄d ſignificet. Ibidem. no/
ta plura de cornu cum expoſitione ⁊ mora
liſatione ſua. ca.cxlj.
Cornus rapuit oculum medici. ca.lxxxvj.
Cornum vni⁹ a p̄te poſterioꝝ vir q̄daꝫ ad
temptandū epolatum mulieri aſſeruit que
ſecretum celare nō potuit ſed vicinis muli/
eribus de duobus dixit. ⁊ ille vlterius uſqꝫ
ad. lx. cornuos quos a viro per poſterioꝝ
volaſſe dixerunt. ca.xxxv
Crux ſancta arboꝝ comparatur. capitu/
lo. xxxiij.

Crucem circũscriptam vndiqz miles repe
rit.capi.lxv.

d Danorum rex quõ tribus regibus
munera p̃ciosa obtulit.capi.xlvij.

Danorum rex a regibus sanctis
munera reaccepit. Ibidem.

Dddd.quattuor in circulo manus regi
ne q̃d significant.ca.xuj.

Defectum multiplicem gibbosus habuit.
capi.clvij.

Defuncti pollex quomodo cartam sigilla
uit.ca.xxviij.

Demones sunt ciues ⁊ rectores tenebrarũ
hui⁹ mundi.ca.ix.

Deus delectat in tribus generibus homi
num.ca.viij.

Nota ibidem pulcram expositionem.

Deus pater duos filios habuit vnum de
ancilla ⁊ vnum de libera. ca.xc.

Dies dñica est dies p̃mogeniti dei. ca.lvij.

Dyocletiani regnum.ca.vij.

Dyocletiani lex de mulieribus adulteran
tibus.capi.c.

Diabolus soluere ⁊ in sinum ponere quid
sit.ca.clxxuij.

Draco repertus in monte per guidonem
⁊ tyrium socium suum auro fuit plen⁹.ca
pitulo.clxxij.

Diabolus neminem supare potest nisi vo
lentem. ca.cliij.

Diabolus nunq̃z placat. Ibidem in fi.

Diabolus in venatione sua habet q̃tuor
genera canum currentium.ca.cxlij.

Dolum nullum inter q̃nq̃z filius patri in
firmanti aperiri voluit sed callide se excusa
uit.⁊ hec dolia q̃nq̃z de⁹ a nobis petit ape
riri.ca.lxxij.

Dña nobilis peregrinum ab angustijs
⁊ tribulationib⁹ liberat. ca.xxv.

Dominus q̃dam potens duos filios suos
ad scholas misit quid eis contigit. capitu
lo.xciij.

Domiciani regnũ qui iusticiaz miro mõ
dilexit.ca.cij.

Dorotheus legem statuit vt filij parentes
suos sustentarent ⁊ alerent.ca.xuij.

Dretas viciũ pessimum est de
e quo infinita mala puenerunt.ca
pitulo.clxxix.

Ecclesia dicit porta marmorea.ca.luij.

Edissa ciuitas habet imagines xp̃i mirabi
lia facientem teste gerualio.ca.cluij.

Elementa cęli imperabũt peccatorib⁹
in die iudicij de omnib⁹ que eis ministra
uerunt.ca.xx.ad longum.

Elemosinam viri ecclĩastici dare tenet.ca
pitulo. clix.

Epistolam puerulus innocẽs stans super
portam ciuitatis ⁊ legens quid continebat
capi.cluij.

Equester piter ⁊ pedester miles q̃dam ad
uentum regis accedens tria secum portauit.
capi.cxxuij.

Equũ in via amittere q̃d significat.ca.xuij

Equus p albertum illustrem lustrat⁹ a mi
lite subterraneo mirabilis fuit.ca.clv.

Equus milites triũphantis est corpus xp̃i
in crucis patibulo pendentis. Ibidem.

Eracl⁹ regnauit q̃ iustissimus ⁊ eq̃ssim⁹
iudex fuit in omnib⁹ nec p̃cib⁹ nec muneri
bus a iusticia ei⁹ flecti potuit.ca.cxl.

Errantem pater celestis ad pn̄iaz pie reuo
cat ⁊ quõ facit hoc. ca.ix.

Eufemiani regnum q̃ fuit pat̃ sancti Allexij
cum historia vite eiusdem. ca.xvj.

Eusebius in cronicis narrat de q̃dã impa
tore q̃ oĩb⁹ tã diuitib⁹ q̃z paup̃ib⁹ p̃m meri
ta vel demerita p̃miũ ip̃onebat.ca.cxxvij.

Examinatio testiuz diaboli q̃ sunt superbia
vite ꝯcupĩa carnis ⁊ ꝯcupĩa oc̃ul. cxxvij.

Exilium filij medromi regis in bonorem
cõmutatum est.ca.cxxxviij.

F Faria in columna quid signi
f ficent.capi.xlij.

Fabius p̃m dictuz valerij roma
norum captiuos redemerat per p̃missam
sibi pecuniam quid ei acciderit. vide capi
tulum.lij.

Falco in partica dominũ suuz quem pri⁹
optime cognouit impetere voluit. capitu
lo.lix.in fi.

Falco bona tpalia significat. ca.xc.

Familiã nrãm impcationib⁹ diabolo cõ
mendare nõ debem⁹ qõ piculosissimũ est.
exẽplo cuiusdã agricole q filiã suaz diabo⁊
lo cõmendauit ⁊ statĩ vsqz ad septennĩũ p
eũ rapta est ⁊ in montib⁹ educata. ca.clxij.
Fidelis amicicia duoꝝ militum vnius de
egypto alterius de baldach.ca.clxxj.
Filia regis vnica p lepꝛam infecta quõ cu
rat.ca.xciiij.
Filia regis vna pulcerrima ⁊ oĩb⁹ amoꝛo
sa.altera nigra ⁊ omnib⁹ odiosa.ca.lxxviij.
Filij succurrentes parentib⁹ in necessitate
constitutis cum discretione ⁊ diligẽtia. ca
pitulo.xuij.
Filie dei sũt iustitia ⁊ miseriꝯdia. ca.iiij
Filiꝰ dei ⁊ mũdus duo frẽs sunt qꝝ ambo
a patre celesti ꝓcesserunt. ca.ij.
Filius ꝓdigus substantia ꝓsumpta egere
cepit. ca.ix.
Filij polimij regis tres quid significẽt.ca⁊
pitulo.xcj.
Filius medꝛonis regis a patre exulatꝰ ad
regem persarũ patris sui inimicum fugit.
capi.cxxxviij.
Filius regis mundum visitans quid signi
ficet.ca.xxix.
Foꝛefactum nostrũ dimittẽ dum cande⁊
la vite nostre nõ extinguẽ.ca.xcv.
Foꝛestam circũuallatam rer q̃dam babuit
diuersoꝝ aialium generis plenam.ca.cxlij.
Fugere debemus multa.ca.xx.
Fulgentij regnum.ca.cxlj.
Fridericus impatoꝛ secũdꝰ portam mar⁊
moream ꝓstruxit ꝛc.ca.liij.
Fructuose ꝑdicans frẽm suum lucrat in
moralisatione.ca.xuij.
Fur domũ diuum ascendens p astutiam
hospitis crurib⁹ fractis capiẽ ⁊ suspendio
adiudicat.ca.cxxxvj.

g Allus compat ꝓphetis. Itẽ ꝓpo
stolis ⁊ euãgelistis. Itez verbi dei
ꝑdicatoꝛibus.ca.lxviij.

Galli q̃ pandebat adulteriuz regine caput
amputat sed qui veritatem tacuit nõ occi
ditur.ca.lxvij.
Gallus regnauit.ca.lxix.
Ganius in cui⁹ regno erat pulcerrima vgo
noie floꝛentina cuius foꝛmositatem depin
gere vix potuit pictoꝛ exptissimus ⁊ animã
nostram pulcrã significat.ca.lxij.ꝑ totum.
Gladiuz iniquitatis a nobis pjcere debe⁊
mus.ca.ix.
Ganterus locuz gaudendi sine fine opta
bat.capi.j.
Gladij quattuoꝛ acutissimi ex omni parte
positi qõ significent.ca.cxliij.
Gladius pependit in filo serico sup caput
fratris regis. Ibidem.
Gerasius narrat de imagine saluatoꝛis
notabile exemplũ.ca.cliij.
Gregoꝛij oꝛtꝰ quõ int frẽm ⁊ soꝛoꝛez est ge⁊
nitꝰ ac in aquã cũ dolio est pjectus q̃ post
multa tpa matrẽ suã ignoꝛãs desponsauit
quã dimittens ⁊ pniam agens romam pꝛ⁊
rexit vbi in papam est electus.ca.lxxxj.
Gibbosus obolũ dare nõ voluit quare po⁊
stea capam relinquere opoꝛtuit.caꝑ.clvij.
Gula vicium est detestabile teste Cesario.
capi.clxxix.
Gula q̃qz gradꝰ peccãdi in se hz.ca.clvij.
Guido miles socio suo tyrio fidelissimus
fuit.ca.clxxij.

Ereditatis diuisio ꝑm legẽ cuiuꝰ⁊
h dam regni.ca.xc.

Heremitaꝝ iacens in spelunca
recidiuare ꝓponens mirabiliter p angelum
qui ei p comite in via sociat reuocatus est
⁊ vitam emendauit. ca.lxxx.
Homo cecus ⁊ claudus dicit multipliciter.
capi.lxxj.
Homo q̃ p peccatũ defloꝛat vginẽ.i.aiam
cui pene subiacebit ꝑm legem.ca.l.
Homo superbit quia ponderе virtutis ca
ret.ca.cxxxix.
Homo compat glacieı.ca.xxxvj.
Hominis descriptio ꝑm totũ cursum vite
sue data per quendam philosophũ sapien
tem. Ibidem.
Homo compat floꝛi.ca.xxvj.
Homo quid sit. Ibidem.
Homo ꝓpter mundana sepius vitã suaz
amittit.ca.xvj.

Hominum tria genera.ca.cxxxvj.
Item hoīm tria genera.ca.lxxv.
Hominum monstruosa ꝛ diuersa genera capi.clxxv.
Honor triplex factus est xp̄o saluatori in die palmar.ca.xxx.
Hospicium ad manendū in nocte accipere nō debemus vbi dñs domus est senex ꝛ vxor iuuencula.ca.cvij.
Hostie visibilis que in altari p̄secrat multe sunt ꝓpietates.ca.xvij.
Humana natura compat regine.cap.xvij.
Humanū genus captiuus erat p̄ peccatū p̄mi parentis.ca.v.
I Anitor prudens denarium petijt ab intrantib⁹ ciuitatem iuxta decretum regis sed nō ab omnibus. capi.clvij.
Ict⁹ tres in porta palacij p̄ lege impatoris sibi seruire volentiū q̄d sint.ca.xvij.
Ignē fouere cū gladio q̄d sit.ca.xxxiij.
Ignē sine lesione portare quō intelligit.lxx.
Ieiunū compat anulo exēplo thobie.c.x.
Ignorantia peccatū excusat.ca.lxxiij.
Imitari debent inimici exemplo Guidonis.ca.xvij.
In die diuersa genera hoīm. ca.xvij.
Incarnatio xp̄i fecit eum deponere omnē austeritatem.ca.c.
Jonathas custodiens ortū tyranni impatoris sapum ortū subuertentē paulatī occidit.ca.lxxxiij.
Jordanus regnauit.ca.lxviij.
Jouiniani regnū q̄ nimis elat⁹ erat quō a regno disponēte deo depos⁹ ꝛ detrusus est ꝛ q̄s magnā inopiam in anno delectionis sue patiebat angelo dei in persona sua interim regnū gubernante.ca.lx.
Impatoris lex de recte iudicando ꝛ pena eam transgredientiū.ca.xxix.
Julian⁹ miles p̄sciuit q̄ pentes suos occideret. refugit ꝛ tū ignorant ambo in lecto positos gladio interemit.ca.xviij.
Juli⁹ cesar anteq̄s moreret tria signa mortem suā p̄cedentia accepit. ca.xcviij.
Justin⁹ refert de q̄dam ꝓspiratione.ca.xxj
Justicia veritas misericordia ꝛ pax sunt quattuor filie regis celi. ca.lv.
I Alc triplex in baptismo xp̄o ministrare p̄misimus. ca.cxlj.
Laic⁹ tres lras solū didicit.p̄ma fuit nigra.scda rubea.tertia candida. cxxv.
Leena adulteras p̄ leonē occidit. ca.clxxx.
Leōis regnū q̄ delectabat videre pulcras mulieres.ca.vnj.
Leporarios optimos rex q̄dam habuit q̄ dum vinculati ꝛ colligati erāt mutuo se dilexerunt.sed sepati infatigabilit̄ se momorderunt. ca.cxxxiij.
Libellum repudij recepit vxor adultera q̄ tū post actam p̄niam misericorditer est reuocata.ca.lv.
Ligurius miles nobilis duodecim leges condidit.ca.clxix.
Littere mortis iudicis quas iulius cesar accepat q̄d significent.ca.xcvij.
Litteras mortis legere debem⁹.ca.xcviij.
Lutera capitalis deletur a nomie cesaris Ibidem.
Littera nigra quā laicus didicit recordationem peccatoꝝ significat. ca.cxxv.
Loculus duas cordas habet ad apiendū cui cor nostrum compat.ca.lx.
Lucifer furi compat.ca.cxxxvj.
Lucerna ardens ad corp⁹ incorruptū gigantis maximi rome inuenta est nec aqua nec flatu extingui potuit.ca.clviij.
Luso occurrens beato Bernardo aīam p̄didit taxillando.ca.clxx.
M m m.quattuor in circulo manus regine vulnerate quid significent. ca.xvij.
Magus q̄das ortum pulcerrimū habuit capi.xxiiij.
Magoꝝ ꝛ ioculatoꝝ incantatio.ca.xxiiij.
Magoꝝ sanctoꝝ veneratio.ca.xlvij.
Malefactoris descriptio.ca.xj.
Marcus regnauit ꝛ quid sub eo gestum sit vide in ca.lxxxj.
Marmorea porta p̄ fridericū impatorem secundū ꝓpe capuam ꝓstructa in supscriptione p̄ titulo q̄d ꝓpineat.ca.lvij.

Mare dicit̃ mundus iste ꝓpter multas
rones.ca.xvij.
Matres ānuere ñ debent filiab⁹ suis iuuẽ
culis tractare luxuriosa.ca.cxxiiij.
Maximian⁹ regnum. ca.lxvij.
Maximianus rex dedit iustum iudicium
duob⁹ militibus.ca.cxxvij.
Maxenti⁹ tyrannus romanos hereditate
ꝑuare voluit.ca.xcv.
Medro rex filium vnicum habuit quẽ po
stea in exilium misit quia patrem suũ spre
uit.ca.cxxxviij.
Medici duo exptissimi qui altrinsec⁹ ocu
los suos effoderunt ⁊ sine lesione ad visuꝫ
pristinum ⁊ clarum restauraverunt.capi
tulum.lxvj.
Medici tres quartuꝫ a ciuitate eorum ex
pellunt ⁊ interficiunt ꝓpter excellentiam.
capl̃m.cxxxij.
Medici reꝓbor⁹ qui sint. Ibidem.
Mercator q̃dam tres sapientias domicia
no impatori vendidit quãliber ꝑ mille flo
renis que vitaꝫ eius singule saluabant.ca
pitulum. cuj.
Miles q̃dam tres filios habuit ⁊ cũ mori
debuisset tria legata eis donauit.ca.lxxxix.
Miles vxorem suspectam habuit.ca.xl.
Miles loco pegrini interficiendi vitulum
mactauit ⁊ in sacco repositum vxori osten
dit dicens esse militem ad eam ꝓbandaꝫ si
tacere vellet qđ non potuit.ca.cxxiiij.
Miles oculum vnũ voluit ⁊ mulier ei⁹ ad
ultera alterũ oculum sibi quasi medican
do ne a leso ledereť obstruxit.⁊ sic amasiuꝫ
suum cameraꝫ exire disposuit ne mereꝛix
pessimi adulterij rea a viro consideareť.
capl̃m.cxxij.
Miles serpentẽ a morte liberans ꝑ precio
veneno ab ipso ꝓfundit̃. ca.clxxiiij.
Minister⁹ sex obligat se bon⁹ xp̃ianus
seruire deo. ca.xvij.
Molestia triplex int̃ tria genera tormẽtoꝝ
⁊ penaꝝ facta est xp̃o.ca.xxx.
Moyses armauit se duplici armatura qñ
leonem occidit.ca.xx.
Mulier milites que p⁹ euangeliũ eccl̃iam
viro rentẽti egredi voluit quõ a diabolo
corpe ⁊ aĩa rapiť ⁊ ad inferna deducit̃. clx.
Mulier pandit secretum viri sui de vitulo
occiso quẽ pegrinum eẽ credidit. ca.cxxiiij.
Mulier ꝓ filiũ dedit vt serpens familiaris
occideret̃ ⁊ poſt depauperata ẽ extreme que
ꝑ duces p eum facta erat.ca.cxlj.
Mulieres nõ soluꝫ pandũt secreta sed ad
hoc mentiunt̃ plura.ca.cxxv.
Mundus nõ ꝑmittit boiem sequi chr̃istũ
in pauꝑtate.ca.xiiij.
Mũd⁹ miro mõ diligit filios suos.ca.xvj.
Mundus silue compat̃.ca.xx.
Mũdus est nem⁹ ⁊ habet septem arboꝛes
que sunt septẽ peccata mortalia.ca.xlv.
Musce grauant infirmos.ca.lj.
Mustela candida exiens de oꝛe guidonis
qđ significet.ca.clxxij.
Natura cuiusdam piscis in mari.
n capl̃m.clvij.
Nauis ꝓpter q̃ttuoꝛ ascendit̃.pri
mo ꝓpter diluuiũ.secũdo ad transfretãdũ,
tertio ad mercandum.q̃rto ad piscandum,
capi.xj.
Nauis vt saluet̃ multa req̃runt̃. Ibidem.
Nauis req̃sita quid significent pulcraꝫ vt
de deductionem desup. Ibidem.
Nectare suauissimũ cum coꝛnu decenti et
ornatissimo venatoꝛibus traditur quid sit
capl̃m.clxj.
Nemo in istis dieb⁹ noĩat̃ in terra nisi di
uicijs abũdauerit.ca.xcvij.
Nobiles ⁊ diuites munera recipiũt ſꝫ pau
peres ⁊ simplices tarde veniunt.ca.cxxxj.
Nominis ꝓmam lr̃am delere est diuitias
ab aliquo auferre.ca.xcvij.
Occidit porcum ⁊ in saccuꝫ posuit
o q̃ mulierem suam de celandis se
cretis attemptauit.ca.cxxix.
Onulphus miles fidelissim⁹ dño suo fuit
capi.clxxx.
Oppressoꝛes ⁊ mulierũ violatoꝛes quõ pu
niri debeant.ca.ij.
Oratio nostra melodia est coꝛam deo.ca
pi.lxxxv.

Tabula generalis

Oratio nostra est anul⁹ mēoꝛie teste apo/stolo.ca.x

Oꝛare debemus ne aliū dñm habeam⁹ q̄z ihesum xp̄m.ca.liij.

Oꝛtus beati gregoꝛij.ca.lxxxj

Ouum structionis ꝟbilomena in coꝛpe suo esse dixit.ca.clxvij

ꝟb ꝟb.tria i columna quid signi
p ficent.ca.xlij

ꝟbacem reformatam q̄ destruūt ausu temerario quō puniunt.ca.xxxv

ꝟbanis habet vtutē nutriendi.ca.xvij

ꝟbapiri⁹ q̄dam puer ingenu⁹ secretū cō/silium romanoꝝ qđ nulli licuit p̄dere au/dierat qđ mater ab ipso scire petens blan/dicijs minisac vberibus tandem puer re/ridiculosaz matri cautissime respondit.ca/pitulo.cxxvj.

ꝟbarentes occidere q̄d sit.ca.xvij

ꝟbater filios duri⁹ coꝛrigit q̄z mater z hoc multis rōnibus.ca.xvij

ꝟbarentes nostri q̄ sint. Ibidem

ꝟbater qui dedit filio regnū quomodo po/stea ab eodem captus est z exilium passus est.capitulo.lxxij

ꝟbaup ditatus in supbiam cadit.ca.cxxx

ꝟbauper q̄dam per angelum cur submer gitur.ca.lxxx

ꝟbeccatum ppter nigredinem coꝛuo com paraī.ca.cxxv.

ꝟbeccantem animam xp̄us p penitentiaz reuocat.ca.lv

ꝟbeccatoꝛ raptoꝛi compatur.ca.iiij

ꝟbeccatum est carcer diaboli.ca.xvij

ꝟbcrōres aliq̄ sūt lapides molares.ca.xvij

ꝟbeccata nrā in statā p̄pondrāt.ca.xxxvij

ꝟbarcimonia persuadetur in lege luguri/milius.ca.clxix

ꝟberdicis natura ca.xxxvj

ꝟberillus eris artifex exp̄tissim⁹ thaurum eneum fabricauit horribile gen⁹ tormento rum q̄ et p̄mus in eo periit p iudiciū regis phalaridi tyranni crudelissimi.ca.xlvij

ꝟbellem amisit iudex male z inuste iudi/cans.ca.xxix

ꝟbetri dormitio significat dormitionē pec/catoꝛis a peccato resurgentis.ca.xvij

ꝟbincerna incognit⁹ coꝛnu venatoꝛib⁹ dē centissimo cultu tradēs q̄s fuerit.ca.clxj

ꝟbota ibidem pulcram materiam

ꝟbbilomena vulneratur ppter adulteriū capitulo.cxxi

ꝟbbilomena loquēs tria ppter redemptio nem captuatoꝛi suo dixit vt dimitteretur. capitulo.clxvij

ꝟbbos z sapientes vocauit alexander ma gnus vt cām interfectionis suoꝝ militum agerent q̄ sine omni vulnerū apparitione moꝛiebant.ca.cxxxix

ꝟbollices tres in longitudine z tres in lati/tudine panni linei ad camisiam faciendaz p reginam q̄d sint. ca.lxvij

ꝟbolimus regnauit.ca.cxj

ꝟbolimus tres filios loyardos pessimos habuit z dum moꝛeret pigtioꝛ regnuz de dit. Ibidem exemplum solacioſum

ꝟbompeius p̄nceps romanoꝝ quō in im perio seruit z quid gessit ca.xix

ꝟbompei regnum.ca.lxxxvij

ꝟbomum aureuz rex q̄dam dedit filio suo vt post obitū suū maioꝛi stulto tot⁹ mūdi quē post diligentē terraꝝ inuestigationem inuenire posset illud daret. ca.lxxiij

ꝟbomum rotundū mundū signat. Ibidē

ꝟboꝛcus in mundū est animal.ca.ix

ꝟbugili dñs noster compat̄ q: ꝟ diabolus pugnauit z victoriam obtinuit.ca.j.

ꝟbuluis de domo tollendus est.ca.xvij

ꝟbuella educat̄ a demonibus per septen/nium.ca.clxij

ꝟbuella quedam regis filia vnica quomo do p fratrem suum concepit z peperit filium pulcerrimum quē postea in aquam proij ciens submersit z eundem postea in virum p matrimonium accepit. Ludi facin⁹ pes/simum z horrendum ex vno peccato ema/nans.ca.lxxxi

ꝟbuer nascit̄ habens duo pectoꝛa z quod libet p̄prios sensus.ca.clxxvi

ꝟbrelatus negligens grauiter punieī.capi tulo.cxl

ꝟbrinceps q̄dam penari delectabat

Quare tres filie regis pulcerrime post obitum ꝓmorum virorum secundo nuptui tradi nō volebant ca.lxxv.

Quattuor inducunt mulierem ad hoc vt virum accipiat aut ꝓpter diuitias aut pulcritudinem aut fortitudinem aut sapiētiā. ibidem.

Quattuor genera canum currentiū habz diabolus quib⁹ nobis circūuenire z laqueare satagit.ca.clxvij.

Quid p litteram capitalem a noīe iulij cesaris delatam significaī.ca.xcvij.

Quicqd agis prudenter agas sed respice finem vnde ortuz habet z originem.ca.cuij.

Q, pecunia mala pbaī per pbm dicentez q aurū siue argentū nō est nisi fex terre.

Quos z quales in nostris necessitatibus inuocemus z ad deum ꝓmittere debem⁹. ca.cxxxviij.

Quomodo ꝓmus parens paradisum perdidit.ca.cxxxvij.

R Rtria cōlumna quid significent.ca.xlij.

Rationes decime pulcerrime q̄re mundus in maligno posit⁹ est.ca.cxluij.

Regina ꝓcepit a ꝓprio filio z pepit quem postea ꝓprijs manibus iugulauit.ca.xiij.

Rrrr quattuor in circulo manib⁹ regine vulnerate quid significent. Jbidem.

Regina nobilis de seruo suo rustico concepit cui⁹ filij⁹ vestes diuisas post obitum regis ad iussum suū portauit.ca.xxvj.

Regina que secūdo desponsari ꝓtempsit. ca.lxxviij.

Rosinilla ducissa de muro castri dicti son doch ꝓspiciens q̄d fecerit. ca.lxix.

Rex depictus in pariete omnes inferiores secum habuit in exemplum regiminis.ca. clxxvij.

Romani p quendam impatorem obsidētur cum euadere nō possent. ꝓmo miserūt ad impatorem senores. secundo iuuenes. tertio mulieres.z omnes nihil impetrauerunt sed vltimo misertus est eorū ꝓpter parentes suos quādo mater ostendit sibi vbera.ca.cxxxvij.

Rosimunda est anima in cursū celerrima que ad diuitias terrenas respiciens succūbit.ca.lx.

Rubea littera quā laicus didicit recordationē rubei sanguinis redemptoris nostri in cruce significat.ca.cxxv.

Rupes magna in mari quid sit.ca.xvij.

S Alcardos lubricus compatur ortanis fetido p qđ aqua subtilis et clara scaturiuit z emanauit.ca.xij

Sarcine p monachū exposite in foro que fuerint.ca.clxxiij.

Sagittas tres habet.dñs valde acutas.prima est vocationis.secūda disceptatōis.tertia diffinitionis.ca.xxxvij.

Sarcophagum aureuz inuenire quid sit. capi.xvj.

Sarcophagi inscriptio quid sit. Jbidem

Sepeliunt milites in armis suis ꝑm legez datam.ca.cxxxiij.

Serpens militi desperato loquebaī vt q̄ndam asina balaam.ca.cxlj.

Serpens cum bufone pugnans p militez adiuuaī.ca.xcix.

Serpentem masculuz cur occidi mandauerat rex z femellam reseruari. ca.xcij.

Serpenti homo cōparaī ꝓpter duo. Jbi.

Speculum eleuatū inter exercitum z murum basilisci cum occidit.ca.cxxxix.

Strepitum magnuz audiuit iulius cesar iuxta cameram suaz ante mortem ꝓ signo obitus sui iminentis. ca.xcvij.

Strepitum qualem nobis facit deus ante mortem. Jbidem.

Serpens ligatus fortiter p militem liberatur qui militem ꝓ redemptione veneno pfudit.vide ibi notabile iudicium pbi cuiusdam inter eos. ca.clxxiij.

Symee natura.ca.clx.

Socij hominis qui euz ꝓtinue molestant z cum eo sunt septem numeranī. ca.xxxvj.

Superbia dicit sagitta acuta sicut in multis patet.ca.cij.

Sibilationes diuersas habet diabolus. capitulum.lxxxvj.
Scriptura sacra cythare comparat̃.capitulum.lxxxvj.
t Tabernam habet dominꝰ de optimo vino scz celesti gaudio ⁊ pro signo crucem sanctam.ca.xvij.
Tabule scripte p̃ christum saluant nos.capitulum.xj.
Tabularum intellectum quis aperuerit. Ibidem.
Taxilli tres q̃bus beatus Bernardus cū lusore taxillauit quid significent.ca.clxx.
Temptationum medicina.ca.xxxvj.
Testes ꝓscientie nostre quō examinandi sunt seorsum ⁊ diuisim. Ibidem.
Testes diaboli sunt superbia vite. concupiscentia carnis ⁊ concupiscentia oculorū capl̃m.cxxviij.
Tyberij regnum.ca.xlviij.
Tiberius miro modo delectabat̃ in melodia.capi.lxxxv.
Timor in iudicio ex multis orit̃.ca.xvij.
Tyri regnum.ca.ij.
Tytus legem edidit de celebratione p̃mogenii sui.ca.lvij.
Tytus regnauit.ca.ij.
Tyria ca in sūmitate virge ⁊ arboris appensa quid significat.ca.clxxvj.
Tyrus ⁊ Guido socij fuerunt fidelissimi. capitulo. clxxij.
Traianꝰ impator miro modo ortos pulcros dilexit.ca.lxxxvij.
Tunicam qualez habere debemꝰ.ca.xxvj.
Alteriꝰ refert d̃ q̃dā orto.ca.xxxiiij.
v Venatiōis tria sunt genera ⁊ oīa dolo plena.ca.xxxiiij.
Venenum diaboli peccatuz est.ca.clxxiiij.
Veneno peccati cū cor nostrum intoxicatum fuerit spūssanctꝰ nō inhabitat.ca.xxij.
Venenum bausit serpens de vultnere multis. capi.xcix.
Ventum mutare est vitam nostram corrigere.capi.lxx.
Ventus significat diabolicam temptationem.capl̃m.xvj.
Veritatis oppressores q̃d faciunt. cap̃.xxij.
Vespasiani regnum sine ple.ca.x.
Vespasianus filiā habuit noīe aglaes q̃ propter pulcritudinem mutauit ⁊ dominaz solacij eam nūcupauit.ca.lxij.
Vetulam locupletem miles q̃dam in vxorem accepit vt eo facilꝰ adulteriū cuz quadam alia ꝓpetraret.ca.cxxj
Via publica ꝓpter semitam non est relinquenda.ca.ij.
Via inferni habet tres milites sollicitātes de ingredientib9.ca.lxvij.
Viam publicā ambulare quid significat. capl̃m.xxxiiij.
Vigilare debemus in bonis operibus.ca pitulum.xvij.
Vita nostra ad hoc constituta est ⁊ nobis permissa est vt penitentiam agamus.capitulum.xcviij.
Victori de bello redeunti triplex bonor exhibetur.ca.xxx.
Vipre natura.ca.xxxiiij.
Vir ⁊ mulier matrimonialiter vnuz sunt. capl̃m.lxxv.
Virtutes per diabolum a nobis fuguntur. capl̃m.lxix.
Vitulus saginatus est x̃pus p̃ nobis īmolatus.ca.ix.in fi.
Vitis p̃ma inuentio.ca.clx.
Vnum homines in naturam multarum bestiarum cōmutat. Ibidem.
Vini natura.ca.clxix.
Voluntarie qui se excecat bñficium legis nō impetrat.ca.lxxij.
Voluntas nostra lampadi ardenti comparat̃.ca.j.
Vulnerantium x̃pm regem hominuz tria genera.ca.xlv.
Vulnerum christi notabilis reductio.capitulum.j.circa fi.
Vulnus gigantis rome inuenti quattuor pedum fuit ⁊ dimidij.ca.clvij.
Vulturis natura dum predam habet.capitulum.xxxiiij.

Uxor militis cuiusdam deo deuoti cum quodaz clerico nigromantico adulterata est. vide pulcram historiam. ca. cij.

Christianorum ⁊ iudeorum ꝓtentio de eorum lege que sit melior et pfectior. ca. lxxvj.

c

Xpianus puersus sacerdos lubrico comparatur. ca. xij.

Xpianus q̄ tenet deo construere basilicā quō intelligit. ca. xvj.

Xpianus malus deum pſequit. ca. xix.

Xpianus bonꝰ tria debet querere. ſ. abundantiam sine defectu. gaudiuz sine tristicia ⁊ lumen sine tenebris. ca. cj.

Xpus est sponsus noster iuxta dictū osee. capitulum. j.

Xpus est pax nostra ⁊ dedit nobis coronā gloriosissimam. Ibidem.

Xpus pegrino compat̄ qui restituit dño regnum deperditum. ca. xxv.

Xpus totum pro nobis se obtulit. capitulum. xxix.

Xpus p reformatione nostre pacis i monte caluarie ductus ⁊ occisus est. capitulum. xxxv.

Xpus p nobis victoriam obtinuit. ca. xl.

Xpus mutauit habitum ⁊ mortuus est. capitulum. xlj.

Xpus clausit lacum inferni sua volūtaria morte. ca. xlvj.

Xpus tres filios habuit quibus dedit tria munera p̄ciosa. ca. lxxxix.

Xpus philomena dicit̄ quia tam dulciter in arbore sancte crucis cantauit q̄ cor eius scindebat̄. ca. cxj.

Xpus lacum passionis solus ingreditur. capm. clv.

Xpm grauiter pcutimus q̄n peccatū mortale cōmittimus. ca. cxlj.

Xpm si alere volumus mūdus nos odio habebit. ca. ij.

Ymago christi mirabilia facit in edissa ciuitate teste Gerualio. capitulo. cluj.

y

Ymago trinitatis est anima. ca. lxxv.

Ymago que stat cū arcu extenso que semp pmpta est quemlibet nostrum pcutere q̄d significat. Ibidem.

Ymago p clericum nigromanticuz erecta quid significet. ca. cij.

Ydolo comparatur timor mundanus p̄pter quem nullus audet dicere veritatem. Ibidem.

Yrundinem garrulantē in domo nō pmittere quid sit. ca. xxxiij. in fi.

Ysidem egiptij sacrificantes ⁊ serapem q̄d statuerūt ⁊ fecerunt. ca. xxij.

Edechias miles uxorem pulcraz habuit sed fatuam vt in serpente quem occidi consuluit patuit. capitulum. crlj.

z

Zelongi consulis romani lex est q̄ si quis virginem deflorauerat vtrūqz oculum amitteret. capm. l.

Zona serica rosimūdā celerrime currentē retardauit. ca. lx.

Zona luxuriam designat. Ibidem.

Zona frangi debet in tres ptes. Ibidem.

Explicunt due tabule siue duo directoria ꝓtentorum huius libelli. p quarum primam vnicuiqz capitulo potest attribui debitus verus ⁊ ordinatus titulus cū numero suo. Ꝑ̄ secūdam vo alphabetice ordinataz cito inuenient̄ pulcra ⁊ plurima exempla que sparsim in singulis capitulis et in eorūdem expositionib⁹ siue moralisationibus ꝓtinentur.

Ex gestis rhomanorū historie notabiles de vicijs vtutibusq; tractantes cum applicatōnibus moralisatis & mysticis incipiunt feliciter.

De dilectione. Capitulum primum.

Ompeius regnauit dives valde & potēs qui filiam vnicam & pulcrā habebat quā tenerrime diligebat. ita q̄ pro eius custodia quinq; milites ei assignauit vt cōtra omne periculum sub pena graui eam custodirent. Milites vō diebus ac noctibus armati eam custodiebant & añ ostiuz camere lāpadē ardentem ordinabāt. ne aliq̄s nocte ad eam accederet. ipsis dormientib⁹ vel eis ignorātib⁹. Et quendā caniculum bñ latrantez habebant p̄ cui⁹ latratū excitari possent. Puella ista tenerrime nutrita erat. que mltū ambelabat mundi spectacula videre. Cū aūt semel foras psperisset. venit q̄dam dux qui cum oculis impudicos in eam iniecit statim captus est in amorē eius. q̄ pulcra nimis & oculis oīm erat gratiosa ac impatoris filia vnica. que post mortez patris iure hereditario imperium obtineret. Dux iste multa ei p̄misit vt eius p̄sensum obtineret Illa vō sperans de p̄missione p̄sensit statim caniculum paruū occidit. lampadē extinxit & nocte ducem est secuta. Mane vō facta est questio vbi deuenit. Erat tunc in palacio regis pugil fortis q̄ semp prouincia imperij pugnauit. qui cū audisset q̄ filia patrem cōtempsit agili cursu post eam currebat. Dux vō cum eū armatū vidisset venientē duellū cum eo cōmisit. Sz pugil p̄ualuit caput ei⁹ amputauit & puellaz ad palla ciū reduxit. tñ faciez patris multo pe nō vidit. Continue gemitus & suspiria emittebat. Hoc audiens q̄dam sapiens in curia impatoris qui semp mediator inē impatorem & alios erat p̄stitutus. mot⁹ pietate p eum est patri recōciliata ac nobilissimo viro desponsata. Quo facto varia donaria a patre recepit. Primo tunicam talarē polimitam vndiq; intextam hoc habentem. Dimisi tibi ne adijcias vltra. Et rege quādam coronā aureā habuit sic insculptam. Ex me tua dignitas. Et propugnatore habuit anulū vnū cū hac scriptura. dilexi te. discē diligere. Et sapiēte mediatore alium anulū recepit sic sculptū. Quid feci Quātum Quare. Et filio regis etiā anulus sic scriptū. Nobilis es. nobilitatē tuam ne cōtemnas. Et germano p̄pio alū anulū recepit in quo erat scriptū. Accede ad me ne timeas frater tu⁹ sum. Et sponso sigillum aureū. quo sibi hereditas spōsi p̄firmabat collata est c⁹ scptura erat. Jaz cōiuncta es noli ampli⁹ errare. Puella postq; ista dona recepat ea q̄diu vixerat custodiuit. & ē ab oīb⁹ dilecta & dies suos in pace finiuit.

Moralisatio.

Altissimi. Jmpator iste ē ipse pater celestis q̄ vocauit suos p̄ passionē filij sui de fauce diaboli. Ipse est rex regum & dñs dominantium. Deut. xxxij. Nunq̄d ipse ē pater tu⁹ qui possedit fecit & creauit te. Filia vnica est aīa rationalis que tradit quinq; milit⁹ id est q̄nq; sensibus ad custodiendum. qui sunt armati p̄ vtutes quas homo in baptismo recepit. Isti sensus sunt visus. audit⁹ ꝛc. qui habent p̄tra diabolum mundum & carnē eam custodire. Lampas ardens est voluntas deo in omnib⁹ subiecta que debz semp ardere in bonis op̄ibus vt peccato nō cōsentiat. Caniculus paruus bñ latrans est p̄scientia que habet p̄tra peccata recalcitrare. sed heu prochdolor aīa volens mundi spectacula videre sepe pergit foras totiens quotiens p̄tra diuinū p̄ceptuz agit statim a duce. i. a raptore infernali voluntarie est deducta. & sic lampas bonor̄ operuz extinguit & caniculus p̄scientie occidit. & sic anima in nocte peccati sequit diabolum. Hec cum audisset pugil noster. i. deus. q̄ nō est alius q̄ pugnat p̄ nobis nisi tu de⁹ noster

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

statum cōtra ducem diabolum pugnauit et victoriam obtinuit ⁊ aiam ad palacium regni celestis adduxit. Sapiens mediator erat christus dicente apl̄o. j. Thi. ij. Unus est mediator dei ⁊ hominū homo Jesus christus. Filius regis est christ⁹. Uñ psalmista. Filius meus es tu ego hodie genui te. Frat̄ noster christ⁹. Gen. xxxvij. Frat̄ noster ē. Spōs⁹ noster ē christ⁹. iuxta illō Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. Et iterū sponsus sanguinum tu mihi eris. p ipsum reconciliati sum⁹ celesti patri ⁊ ad pacem vocati. Jpse enī est pax nostra qui vtraq; fecit vnū. Ad Ephe. Ab ipso p̄dicta dona ria recipimus. ꝓmo tunicā talarem scz cutem suam dignissimam ⁊ certe polimitam q; flagellatione cruore liuore ⁊ alijs variis liuoribus intertā. Cui⁹ textura nihil aliud nisi qō dimisit tibi. q; redemit te ne adiscias vltra malū agere. vade inquit noli amplius peccare. Hec ē tunica Joseph tincta i sanguine hedi. Gen. xxxvij. Iste christ⁹ rex noster dedit nobis coronam gloriosissimam scilicet dum p nobis voluit coronari ⁊ vere ibi inuenimus. Ex me tua dignitas. Be ista corona. Job. xix. Exiuit ihesus portā s coronam spineam. Christus etiam est pro pugnator noster q̄ dedit nobis vnū anulum scilicet foramen dextre manus ⁊ vere ibi possumus percipere. sicut scriptum reſ Dilexit te. Disce diligere. Apoca. j. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo Christus mediator noster dedit nobis alium anulum scilicet foramen sinistre manus vbi videre possum⁹ scriptum. Quid feci. quantū. quare. Quid feci Hec ipsum extranuit formam serui accipiens. Quātum. deum feci hominem. quare. vt hominem p̄ditum redimerem. Be bistribus Zacha. xiij. que sunt iste plage in medio manuū tuarum. Et respondit dicens. His plagatus sum in domo illorum qui me dilexerunt. Christus frater noster est ⁊ filius eterni regis. Dedit nobis tertiū anulum scz foramen dextri pedis. Et quid ibi nisi. Nobilius es nobilitatē tuā ne p̄tēnas. Similiē christus ē germān⁹ noster. Et dedit nobis quartum anulum. s. foramen sinistri pedis in quo scriptus est. Accede ne timeas. frater tuus sum. Christ⁹ est noster sponsus. dedit nobis sigillum quo sponsi hereditas confirmabat collata. id est vulnus lateris sui cum lancea p̄foratum p̄opter nimiū amorem q̄ te dilexit ⁊ quid ibi nisi iam cōiuncta es mihi p misericordiaz noli amplius peccare. Studeam⁹ ergo charissimi dona sic munda custodire q; possimus dicere illud Matth. Bñe q̄nqz talenta tradidisti mihi. ⁊ sic sine dubio poterimus regnare in celesti gremio. Qō nobis p̄stare dignet̄ pater ⁊ filius ꝛc.

Be misericordia. Capitulum. ij.

Jtus regnauit t qui statuit p̄o lege sub pena mortis q; filij parētes suos alerent. Accidit casus q; erant duo fratres ex vno patre. vn⁹ filium habebat ⁊ vidit auē culuz suū egentē statim sm legem eū aluit p̄tra voluntatem patris. ⁊ ideo pater ei⁹ a societate sua eum expulit. Uerunt̄ hoc nō obstante nō dimisit quin auīculum suum egentem aleret ⁊ necessaria ei in omnibus dedit. Post hec auīculus ei⁹ dives fact⁹ est ⁊ pater eius cepit egere. Filius vō hoc videns patrē aluit phibēte auīculo. ideo a societate auīculi est expulsus dicens q; ei Charissime tibi p̄stat q; aliq̄n egenus eram et p̄tra volūtatem patris tui mihi necessaria in omnib⁹ ministrasti. Et ideo iam te in filium meum ⁊ heredem accepi. Jngratus filius hereditatem nō sequit̄ sed filius adoptatus. sicut tu ingratus fuisti q; contra p̄ceptum meū patrē tuum aluisti. ideo hereditatem meam nō obtinebis. Fil⁹ respondit auunculo. Nullus debet puniri p̄ eō q̄ lex statuit ⁊ compellit. sed lex naturalis ⁊ scripta compellit filium parentib⁹ subuenire i necessitate. maxīe eos honorare. iō expelli ab hereditate de iure nō debeo

Moralisatio.

Arissimi. Duo fratres sunt filij dei ⁊ mūdi qui ambo a patre celesti pcesserūt. filius dei p generationē. mūdus p creationē. Inē istos fuit ⁊ est discordia ab initio intantuz q̄ qui est amicus vni est inimicus alteri. iuxta illō Jacobi. iij. Quicunqz voluerit esse amicus huius secūdi inimici pstituet̄ dei. sed filius vnus est q̄libet christian⁹ qui ē filius christi q: ei adheret p fidem. Non ergo debemus alere mundū p supbiā. auariciā ⁊ sic de ceteris. si volum⁹ filij dei esse ⁊ si ptrariū fecerim⁹ certe a societate xp̄i expellimur q̄ntuz ad hereditatē celestem. Si xp̄m alere volumus p opa pietatis mūdus odio nos habebit. veruntñ melius est mundū odire q̄z hereditatem celestem amittere

Justum iudicium Capitulum. iij.

Pidam imperator regnauit qui statuit p lege q̄ si mulier sub viro adulterata eēt sine misericordia de alto monte precipitaretur. Accidit casus q̄ quedaz mulier sub viro suo erat adulterata statim ſm legem de alto monte erat p̄cipitata. sed de monte tam suauiter descendit q̄ in nullo lesa erat Ducta est ad iudiciū. Judex videns q̄ mortua nō esset sententiā dedit iterum eam p̄cipitari ⁊ mori. Dixit mulier. Bñe si sic feceritis ptra legem agitis. Lex vult q̄ nullus debet bis puniri p vno delicto. Ego eram p̄cipitata q: semel adulterata. ⁊ deus me miraculose saluauit. ergo iterato nō debeo p̄cipitari. Dixit iudex. Satis prudenter respondisti vade in pace. ⁊ sic saluata est mulier.

Moralisatio.

Arissimi. Imperator iste est deus noster qui facit istā legem q̄ si q̄s in aīa pollut⁹ fuit sub christo q̄ ē sponsus anime p peccatum mortale debet p̄cipitari de alto monte. id est de regno celesti. sicut erat p̄mus pater Adam. sed deus p filij sui passionem saluauit. Homo cum peccat deus nō statim ꝓpter infinitā suaz misericordiā eum dānat sed p. grām suam saluat vt nō p̄cipitaret̄ in infernum ꝛc.

De iusticia iudicantium. Capitulum. iiij.

Esar regnauit qui statuit p lege q̄ quis mulierez raperet ⁊ vi eam oppremeret in electione mulieris esset vtrum mori deberet vel eam sine dote in vxorē duceret. Accidit casus q̄ q̄dam rapuit nocte simul duas mulieres. vna petijt mortē ⁊ alia nuptias. Raptor captus est ⁊ ductus coraz iudice vt duabus mulieribus ſm legem respōderet. Prima mulier instanter ſm legē mortem ei⁹ petijt. Secūda eum in virum habere clamauit. Et dixit p̄me mulieri. Lex est q̄ lex dictat q̄ petitionē tuā obtineas ⁊ eodem mō lex p me clamat. Sed q: mea petitio est minor ⁊ magis charitatiua. ideo mihi videt̄ q̄ iudex p me suāz dabit. Ambe mulieres iudici sunt cōqueste ⁊ quelibet bñficium legis postulabat. Judex cū vtrāq; ptem audisset secunde mulieri p̄cessit vt eum in virum obtineret. ⁊ sic factum est.

Moralisatio.

Arissimi. Imperator iste est dominus noster Jesus christus. raptor quilibet peccator qui rapit. i. violat duas mulieres. s. iusticiam ⁊ misericordiam. que sunt ambe filie dei. raptor cōuocat̄ coram iudice q̄n anima separatur a corpore. Prima scz iusticia ptra peccatorem allegat eternaliter mori p legē iusticie. Sz altera scz misericordia diuina allegat q̄ p ꝓtritionem ⁊ cōfessionem saluabit̄. Ideo studeamus sic deo placere ꝛc.

De sectanda fidelitate. Capitulum. v.

Ex quidam regnauit. Jn cui⁹ imperio erat q̄dam iuuenis a piratis captus q̄ scripsit patri suo p redemptione. Pater noluit eum redimere sic q̄ iuuenis multo tpe in carcere erat macerat⁹. Ille q̄ eū in vinculis hēbat q̄ndā pulcrā filiā ocul' oim gra-

nosam genuerat. que nutrita i domo erat quousq; viginti annos in etate sua cōpleuerat que sepi⁹ incarceratū visitauit ac cōsolabat. Sed ille tantū desolatus erat q̄ nullam ꝓsolationem recipe poterat sed suspiria & gemit⁹ ꝓtinue emittebat. Accidit quodam die q̄ cū puella eum visitaret. Aut inuenis ei. O bona puella vtinaz velles pro mea liberatione laborare. Que ait. Quō potero hoc attemptare. pat̄ tuus qui te genuit nō vult te redimere. Ego vo cum sim tibi extranea quō deberem hoc cogitare. & si te liberarem offensionē patris mei incurrerem. q̄ tuam redemptionē ꝓderet pater me⁹. Ceruntū mihi vnum concede & liberabo te. at ille. O bona puella pete a me q̄d tibi placuerit si mihi est possibile ego concedam. At illa. Nichil aliud peto pro tua liberatione nisi q̄ me in vxorem ducas tempe oportuno. Qui ait. Hoc tibi firmit̄ pmitto. Statim puella patre ignorāte ipsum a vinculis liberauit & cuz eo ad patriam suā fugit. Cum vo ad patrem suū venisset. ait ei pater. O fili de tuo aduentu multū gaudeo. sed dic mihi qualis est ista puella quā tecū duxisti. At ille. Filia regis est quam in vxorez habeo. At pat̄. Sub pena amissionis hereditatis tue nolo vt eam in vxorem ducas. At ille. O pater q̄d dicis. Sdl⁹ ei teneorāz tibi q̄n captus eram in manus inimici & fortiter vinculatus tibi p mea redemptione scripsi. noluisti me redimere. Ipsa vo non tantū a carcere sed a mortis piculo me liberauit. ideo eā in vxorem ducere volo. At pat̄. Fili dico tibi q̄ nō possis in eam confidere. & p ꝓsequens nullo modo in vxorem ducere. Sdatrem ꝓpriuz decepit q̄n ipso ignorante te a carcere liberauit. p qua liberatione pater ei⁹ multa poterit que p tua redemptione habuisset. ergo videt̄ q̄ tu nō poteris in eam confidere & per ꝓsequens nullo modo in vxorem ducere. Item alia ratio est ista. licet te liberauit fuit causa libidinis vt posset te in viruz habere. & ideo q̄ eius libido erat causa liberationis tue. nō mihi videtur q̄ vxor tua erit. Sdpuella audiens istas rōnes ait. Ad pmā respondeo q̄n dicis q̄ ego decepi patrem meū ꝓpriuz q̄ nō est veruz. Ille decipit̄ q̄ in aliquo bono diminuit̄. sed pater meus tam locuples est q̄ alicui⁹ auxilio nō indiget cum cōpendi tuuenē istum a carcere liberaui. & si pater me⁹ p eo redemptionez accepisset nō multū ꝓpter hoc ditior fuisset & tñ redemptionē depauperat⁹ essez. ergo in isto actu te saluauit q̄ redemptionē non dedisti & patri meo iniuriaz feci. Ad aliam rōnem q̄n dicis q̄ ego ex libidine cōpulsa feci. Respondeo hoc nullo modo pōt fieri q̄ libido aut est ꝓpter pulcritudinem aut ꝓpter diuitias aut ꝓpter honores aut propter fortitudinem. sed filius tu⁹ nullū istoz habuit. q̄ pulcritudo eius p carcerez erat annichilata. Nec diues fuit. q̄ non habuit vnde seipsum redimeret. Nec fortis. q̄ fortitudinem perdidit p carceris maceratione. Ergo sola pietas me mouebat q̄ ipsum liberaui. Sdpater hoc audiens nō poterat filium arguere vlterius. Filius ergo cū magna solennitate eā in vxorem duxit & in pace vitam finiuit.

Moralisatio.

Pulcherrimi. Filius a piratis capt⁹ erat totum gen⁹ humanū captuz p peccatum pmi parētis in carcere demonis. s. in eius potestate. Sdpater qui noluit eum redimere est mūdus iste q̄ nullo modo volebat hominem iuuare a carcere diaboli sed pot⁹ eum tenere. Filia que eū in carcere visitauit est diuinitas aie cōiuncta que būano generi ꝓpatiebat. que post passionē suā ad infernū descendit & hoiem a vinculis diaboli liberauit. Sdpat̄ vo celestis de nrīs diuitijs nō indiget. q̄ sup oīa ē diues & sūme bon⁹. Ideo xp̄s mot⁹ pietate ad nos de celis descēdit. nos visitauit q̄n carnē nrām assumpsit & tñ nichil aliud petiit p nostra redēptione nisi q̄ sit hominu desponsat⁹. Juxta illud Osee. ij. Desponsabo eam mihi in fide. Ceruntū pat̄ noster mūd⁹ cui mlti obediūt. ō cū sp murmurat & allegat. Si deo adhereas. hereditatē meā

id est mundanam nō habebis. q; impossibile est deo seruire ⁊ mām one. Mat⁹. vj. Sed melius est nobis spernere mundum q; societatē dei amittere. iuxta illō Mat⁹. Qui reliquerit patrem aut matrem vxorē aut agros ꝓpter me centuplum accipiet et vitam eternam possidebit. Quā nobis tribuere dignet Jesus xp̄us filius dei viui q̄ cum patre ⁊ spū sancto regnat in sempiterna secula. Amen.

De sequenda ratione.
Capitulum. vj.

Rat quidam im

e perator potens sed tyrannus qui quandā puellā regis filiā pulcrā valde desponsauit. Facta desponsatione ambo ad inuicē iuramentuz fecerunt q̄ si quis eor̄ pr⁹ moreret alter p̄ nimio amore seipsuz occideret. Accidit semel q̄ imperator iste ad partes longinquas se transtulit ⁊ diu moram ibidem traxit. Volens ꝓbare vxorem ad eam nūcium destinauit vt ei de morte sua diceret. Audiens hoc vxor ꝓpter iuramentum q̄d ante fecerat viro suo de alto mōte se p̄cipitauit vt moreret. Verumtamen mortua non est sed infra breue tempus sanitati est restituta. Deinde iterato seipsam volebat p̄cipitare vt moreretur ꝓpter iuramentum q̄d fecerat. Pater eius hoc audiens p̄cepit vt p̄cepto ⁊ iuramento viri nō obediret. Illa vō nolebat cōsentire. Ait pater. Exquo nō vis mihi consentire ⁊ obedire celeriter extra societatē meaz exeas. Et illa. Nolo. ⁊ hoc ꝓ talem rōnem ꝓbo. Cum aūt quis iuramento est obligatus tenet adimplere. ego iurau viro meo q̄ ꝓ eius amore meipsam occiderem. iō non deliqui si iuramentum implere volo ergo extra societatem tuā nō debeo expelli. Item nullus debet puniri ꝓ eo q̄d est commendabile. Sed cum vir ⁊ vxor sint vnuz in carne ꝑm deum cōmendabile est q̄ vxor ꝓ amore viri sui moriat. Unde i India alicui erat lex q̄ vxor post mortē viri sui p̄ dolore ⁊ amore seipsam cōburere deberet vel viua cū eo in sepulchr̄ poni. Et iō vt mihi videt nō deliqui q̄n meipsam interficio ꝓpter amorē viri mei. Ait pater. Q̄n ꝓmus dixisti q̄ obligata iuramento fuisti ⁊c. tale obligamentū nō valet q; ꝓtendit ad malū finem. s. ad mortem. Juramentū semp debet esse rōnabile. ⁊ ideo iuramentuz tuum nullū est. Ad aliaz rōnem q̄n dixisti q̄ istō est cōmendabile q̄ vxor moriat ꝓ viro nō valet. q; licet sint vnum in corpe ꝓ carnalē affectionez. tñ in aīa duo sunt que ab inuicem realiter differunt. Et ideo nō valet q̄d allegasti. Puella hec audiens nō poterat vlterius arguere. sed dicti patris adhesit nec vlterius seipsam p̄cipitare volebat. nec amplius viro suo copulari.

Moralisatio.

Arissimi. Per iste est dyabolus. Puella est aīa tam gratiosa ad dei siḿ̄litudinē creata quā diabol⁹ ei ꝓ peccatuz desponsauit. Uñ in peccato cōmisso facta cōuentio est q̄ si ipse mortu⁹ erat ꝓ peccatum ⁊ in ptibus longinq̄s. i. in inferno ꝓ superbiaz suā pollicit⁹ est. sic vult q̄ aīa peccatrix de alto monte. i. de celo se p̄cipitet in infernū. ⁊ sic erat ante aduentum xp̄i. sed ꝑ christi passionem est sanitati restituta. Verumtñ adhuc sep⁹ intendit se p̄cipitare quotiens ꝓtra diuinū p̄ceptum perpetrat. sed de⁹ pater noster non vult vt p̄cipitemur ꝑ peccatum. sed vult ꝓ contritionem ⁊ ꝓfessionem vt totaliter ad ipsuz cōuertamur ⁊ firmiter nos in ipso teneamus ⁊ vitam eternam possideamus.

De inuidia maloz aduersum bonos.
Capitulum. vij.

Joclecianus re

d gnauit. In cui⁹ impio erat quidam miles generosus q̄ duos filios habebat quos multum dilexit. Junior filius cōtra voluntatem patris meretricem in vxorem duxit. Cum pater hoc audisset ꝓtristatus est valde ⁊ illum a societate sua expulit. Iste sic expulsus in magna miseria est positus. Tamen de meretrice

vroze sua filium formosuz genuit z ad magnam egestatem puenit. Misit nuncium ad patrem suū vt misericordiam de eo haberet. Pater vo cum audisset de eius miseria cōmota sunt omnia viscera ei9. miserius est ei z cū eo reconciliat9 est. Ipso reconciliato patri suo filiū quē de vroze sua meretrice genuerat recōmendauit. Pater vo ipsum quasi in filiū ppriuz enutriuit. Hec audiens frater senior indignat9 dixit patri suo. Tu es demēs. Et hoc pbo tibi tali rōne. Ille est demens q filium in heredē accipit z nutrit q ei iniuriam magnā fecit. sed frater meus qui illū puerū genuit fecit tibi magnā iniuriā qñ meretricem cōtra tuuz pceptum desponsauit. Ergo videt q tu es demens q filium ei9 nutris z ei pacez dedisti. Pater ad hoc rñdit. Fili frater tu9 est mihi reconciliatus p magnam ptritionem quā habuit et ppt pces alioz. ideo oportet me filium suū diligere plus q3 te. Hac rōne tu sepius ptra me fecisti z nunq3 reconciliatus es mihi. q2 culpā tuam humiliter recognoscere noluisti. Iam tu es ingrat9 fratri tuo. erquo velles ipsum a societate mea expellere. imo pot9 deberes gaudere q mihi est reconciliatus. z q2 ingratus es hereditatem meā nō obtinebis. z illam quā de iure habere debuisses. frater tuus occupabit. z sic factum est.

Moraliſatio.

Ariſſimi. Pater patrem iſtum patrem celestez intelligam9. p duos filios naturā angelicā z humanā Humana ꝓiuncta erat meretrici. i. iniquitati qñ de pomo vetito ꝓtra diuinum pceptum comedit. Eñ a patre celesti erat bō expulsus. filius meretricis. i. totum genus humanū qō p peccatum pūersuz perierat Iste filius eger factus est q2 post peccatuz in hac lacrimarum valle posit9 est. Juxta illud in li. Geñ. ca. iij. In sudore vultus tui vescēris pane tuo. Sed hic p christi passionem est deo patri reconciliatus. z ꝓnunc reconciliat p opera meritoria z p preces sanctoz qui quotidie p genere humano pces fundunt in celo. Pater psalmista. Desiderium coz est oratio coz. Sed alius frater scz diabolus q semp est ingratus semp nos impugnat z de nostra reconciliatōne murmurat z allegat q ppter peccatum hereditatez regni celestis nō debeamus cōsequi. sed sine dubio si sancte iuste z munde in hoc seculo vixerimus. allegatio sua nihil nobis nocebit. imo ptem suam. i. locuz quem ipse in celis pdidit obtinebimus.

De vana gloria.
Capitulum. viij.

Eo regnauit qui

I miro modo pulcras mulieres delectabat videre. Unde fecit fieri in quodam templo tres imagines stantes et pcepit omnibus in imperio vt eas adorarent. Pma imago habebat manum ad populum extensam. z in vno digito anulū aureum. z sup digito erat supscriptio talis Ego sum generosus in digito. Secunda imago barbam auream habebat. z i fronte sic scriptum. Ego sum barbat9 si q3 calvus fuerit ad me veniat z de pilis meis accipiat. Tertia imago clamidem aureā habebat z tunicam de purpura. z in pectore eius erat scriptuz caracterib9 aureis. Ego sum q neminē timeo. Iste tres imagines erant interi9 lapidee. Cum aūt fuissent cōplete fm imperatoris voluntatem statuit p lege q quicunq3 anulum vel barbam auream aut clamidem auferret morte turpissima pdemnarē. Accidit quodam tpe q quodam tyrannus templuz intrauit. vidensq3 pmam imaginē cuz digito extenso anulum de digito extraxit. Deinō ad imaginē secūdam accessit z barbam auream ab ea abstulit. Post hoc ad imaginē tertiā puenit. clamidē ab ea tulit z de templo recessit Populus cū imagines spoliatas vidisset statum imperatoi denūciabat. Cum imperator hoc audisset ꝓtristatus est valde. transgressorem. s. tyrannum coram se vocauit z super tali delicto arguebat q imagines cōtra pceptum suum spoliauit. Et ille. Bñe

licitū est mihi respondere. Qui ait. Mihi bene placet. Quādo templū intraui ꝓma imago manū ad me extendit. habensq; in digito anulū ac si diceret. istum anulū accipe. Tamen ad extensionem manꝰ nolui recipere quousq; in digito superscriptionem legi. scilicet Ego sum generosus. ecce anulus. Statim superscriptionez intellexi q; volūtas eius esset vt anulum acciperem & ideo accepi. Deinde ad secūdam imaginem accessi. & cū eam barbam auream habentem vidissem in corde meo cogitaui et dixi. Pater istiꝰ nunq̄z talem barbam habebat. quia sepiꝰ eum vidi. & q; sit altior q̄z pater ratio nō dictat. bonum est & vtile barbam eiꝰ aureaz auferre. Veruntamē hoc nō obstante barbam nolui extrahere quousq; superscriptionem legi. Ego sum barbatus quia si quis caluus fuerit ad me veniat & de pilis meis accipiat. sicut videtis caluus sum. Et ideo barbam auream propter duo abstuli. Vnuz est vt patri suo eēt similis. & de barba aurea nō nimis superbiret. Secundo vt per pilos eiꝰ capiti meo caluo subuenirem. Deinde ad terciā imaginem accessi que clamidem auream habebat. Clamidez abstuli eo q; in hieme aurum est frigidum & imago est lapidea naturaliter lapis est frigidus. ideo si haberet clamidem auream esset addere frigiditatē frigido quod esset graue imagini. Item si in estate clamidez haberet esset nimis ponderosum. Adhuc ei propter ista nō abstulissem donec superscriptionem frontis legissem. Ego sum qui neminem timeo. Cum vero tantam superbiam in ea vidissem vt humiliarē abstuli clamidez. Aut imperator. Charissime quādo lex erat data vt nullus imagines spoliaret. Nam erat in lege promulgatuz q; nullus propter aliquam causam imagines spoliaret. Et ideo quia te intromisisti de eis que ad te nō pertinebant. do pro iudicio vt hodie in patibulo sis suspensus. & sic factum est.

Moralisatio.

Altissimi. Iste imperator est dominus noster Jesus xp̄s. Tres imagines sunt tria genera hominum in isto mūdo in q̄bus deꝰ delectat. Juxta illud. Delicie mee sunt esse cuz filijs hoim. Si sancte & iuste viuamꝰ deus nobiscum pmanebit. Per ꝓmaz imaginē que habet manū extensam debemꝰ intelligere pauperes ac mūdi simplices q̄ si deberēt in curia ꝓncipū ac dominoꝝ aliq̄d expedire oporet vt manū extensam habeant ad dandus iudici munera. Ñ munera oculos iudicum excecant. Si vo dicat iudici vel suis ministris quare a paupe accepisti. statim respondet. Mone ego potero cū bona conscientia recipere q̄d mihi gratis offert. Curialis erat in offerendo si munꝰ suū nō accepissez mihi esset p rusticitate imputandū Et ideo ne talia de me dicerent munꝰ eius accepi. Per secūdam imaginem intelligere debemꝰ mūdi diuites q̄ p gratiā dei ad diuitias sunt exaltati. Ñ psalmista. De stercore erigens pauperē. statim ab emulis iudicat. Ecce iste miser habet barbam auream. i. plures diuitias q̄z habuit pater eiꝰ oꝑumamꝰ euz siue p phas siue p nephas iustum talem oꝑumūt & spoliant dicētes. Nos sumꝰ calui. i. diuitijs priuati. bonū ē vt rusticus iste diues nobis diuitias suas participet. imo sepiꝰ illū iugulant vt bona sua auferāt. Ad Thi. Cupiditas est radix oim maloꝝ. Per terciaz imaginem cū clamide aurea debemꝰ intelligere homīes in dignitate ꝓstitutos. sicut sūt prelati ecclesie & iudices terrem q̄ habent legem custodire. ꝓtutes inserere. & vicia extirpare. Ñ malefactores q̄ noluerūt subici discipline contra platos suos & seniores se erigūt ac conspirant dicentes. Nolumꝰ hūc regnare super nos. Luce. Judei videntes Thūm miracula facientem & eos arguere q; ꝓtra legem committeret. statim de morte eius conspirabant. Tales conspiratores et similes morte morientur. Studeamus ergo vitam nostram sic corrigere. vt vitam eternam ꝛc.

De naturali malicia per mãsuetudinẽ superanda.

Capitulum.ix.

Alexander regna

uit prudens valde q̃ filiam regis syrie in vxorem accepit que filiuz pulcerrimũ ei peperit. Creuit puer ⁊ cum ad etatem legitimam peruenisset patri suo semp insidias fecit. ⁊ p omnia mortem ei⁹ quesiuit. Imperator de hoc admirabat̃. venit ad imperatricem ⁊ ait. Charissima dicas secure sine timore secretum cordis tui mihi. vtrum de aliquo p̃ter me polluta fuisti. At illa. O domine quare a me talia q̃ris. Qui respondit. Filius tu⁹ semp mortem meam querit miror q̃ si esset fili⁹ me⁹ talia nõ attemptaret. At illa. Nouit deus q nunq̃z ab alio p̃ter te sum polluta. ⁊ hoc parata sum p omnem viam ꝓbare. Iste ẽ vere filius tuus. sed quare te ꝓsequit̃ penitus ignoro. Rex cum hoc audisset cum omni mansuetudine filio suo locut⁹ est dicens. O bone fili mi ego sum pater tuus. p me mundũ intrasti ⁊ heres meus eris quare mihi mortez minaris. In delicijs nutriui te ⁊ omnia mea tua sunt. desine inq̃t ab ista iniquitate ⁊ noli me occidere. Filius non acquiescens dictis eius de die in diem malicia ei⁹ contra patrem crescebat. ⁊ nitebat̃ semp occidere eum. publice ⁊ priuate insidias ei imponere. Pater hoc videẽs in locum desertũ perrexit ⁊ filiuz suũ secũ duxit. portansq̃z gladium in manu sua dicẽs filio suo. Accipe gladiũ istũ ⁊ interfice me hic. quia min⁹ scandaluz est tibi in occulto me occidere q̃z in publico. Fili⁹ hoc audiens statim gladiuz a se iecit coram patre genua flexit cũ fletu magnaz misericordiam ab eo petens ait. O bone pater peccaui in te q̃ male egi. iniq̃tatem feci. Iam nõ sum dignus vocari filius tuus. peto vt remittas mihi ⁊ me diligas. ãmodo ero filius tu⁹ dilect⁹. ⁊ p omnia ꝑm tuam voluntatem ministrabo tibi. Pater hec audiens cecidit sup collum ei⁹. Osculatus est eum ⁊ ait. O fili dilectissime ammodo nõ pecces esto mihi fidelis filius ⁊ ero tibi gratiosus pater. Et hoc dicto induit eum vestimẽtis p̃ciosis ⁊ eũ secũ ad domũ duxit ⁊ magnũ cõuiuium satrapis imperij fecit. Post hec p paucos dies vixit ⁊ vitã in pace finiuit.

Moralisatio.

Arissimi. Imperator iste est dominus noster Jesus xp̃s fili⁹ dei q̃ patrem p̃sequit̃ est malus christianus q̃ est filius de legitimus per vtutem baptismi. Mater pueri est sancta ecclesia a qua baptismũ ⁊ nostram salutem accepimus quib⁹ peccator puer sus ⁊ a deo p peccatum elongat⁹ querit mortem xp̃i. q ipse sit pater. patet Deutero. xxxij. Nonne ipse est pater tu⁹ ꝛc. Tollens ergo christianus querit mortem xp̃i quotiens ꝓtra p̃ceptuz dei ꝑpetrat. Eñ duxit te in desertum hui⁹ mundi in quo deserto nõ tantuz obtulit se mori. sed mortu⁹ est ꝓpter peccata nostra. Unde ꝓpter eius amorem ⁊ tue anime salutem deberes resistere peccatis ⁊ ei fideliter seruire. Pater dedit ei gladium vt eũ occideret. Sic de⁹ dat tibi gladiũ. hoc est liberum arbitrium portantẽ. amorem eius ⁊ gratiaz vel simpliciter eũ a te expellere. fac ergo tu sicut fecit ille filius. proijce a te gladium iniq̃tatis ⁊ malicie. sicut fecit ille de q̃ legitur in euangelio. fili⁹ peregre ꝑfectus est in regionem longinquã. Sic peccator cũ carnales voluptates diligit a dño peregrinat̃. Et quanto peccãdo ipse sit dissimilior. tãto magis a domino suo elongatur substantiã suam cõsumit duz vitam ⁊ cogitationes turpib⁹ actib⁹ impedit. ⁊ sic in euãgelio dicit̃ de filio q̃ egere cepit. Et adhesit vni ciui regionis illi⁹ qui misit illum in villam suã vt pasceret porcos ꝛc. fili⁹ ille egere cepit q̃ virtutes p peccatum amisit Unde psalmista. Diuites eguerunt ⁊ esurierunt. Adhesit vni ciuium scz diabolo. Quia demones sunt ciues ⁊ rectores tenebrarum hui⁹ mundi. Juxta apostolum. Non est nobis colluctatio aduersus carnem ⁊ sanguinem ꝛc. Porcus immundũ

est animal. quia in sordibus delectatur. et ideo porcis demones cōparant. quia sordibus peccatorum saturabunt. illos pascit peccator sordidus criminū suorum et ipse est opus illorum. Silique sunt cib⁹ peccatorum sic fornicatio ebrietas et gulositas cibus demonum. De siliquis cupit peccator implere suū ventrem. quia nemo dat ei saturitatem. q⁹ voluptas semp habet famez suam. et diabol⁹ multotiens nō dat homini sui desiderij facultatem. Sciens aūt eū esse mortuū per peccatum. Sed tamen dominus sepi⁹ per grām suam vibrat ab eo gladiū iniq̄tatis et dicit. Miserere mei dus peccata recognoscit et dicit. Delictū meum cognitū tibi feci. sed de⁹ misericordia motus est. et occurrens cecidit super collū eius et osculatus est eum. dixitq; ad seruos. Cito afferte stolam p̄mam et induite illū et date anulum in manu ei⁹ et calciamenta i pedibus eius. et adducite vitulū saginatum et occidite et manducemus. q⁹ hic filius meus mortuus fuerat et reuixit perierat et inuentus est. Sic pater celestis vidit errātem cū ad penitentiam se mouet. et iniecit se super collum ei⁹ quando onus penitētie sibi imponit. eum osculat quādo verbis oris sui delectatur i peccatore. Jurta illud. Osculetur me osculo oris sui. Stola prima induitur quādo amor christi p penitentiam habet. anulus in manu signat signaculū similitudinis christi in bonis opib⁹. Ille ergo anulū i manu portat q̄ i nullo opere a christo deuiat. Calciamenta in pedib⁹ sūt exempla sanctorum q̄ mortui sunt. Quia sicut calciamenta in pedib⁹ animaliū defendunt pedes ita exempla sanctorum animas. Vitulus saginat⁹ est christus p nobis immolatus in ara crucis. q⁹ saginat⁹ id est spiritu sancti gratia repletus. et tunc poteris per ciuitatem cordis tui ostendere vexillum boni militis christi. scz vbi erat scriptum. Omnia pretereunt pter amare deum. id est omnia peccata mea mala per penitentiam sunt deleta. et iam dei timorem et gratiam eius mecum porto. per quam vitam eternam obtinebo. Ad quam nos perducat ꝛc.

De sponsatione aie fidelis. Capl'm. x.

Espasian⁹ regna

vuit. q̄ diu regnauit sine prole. tandem per consiliū sapientiū quandam pulcram puellam de longinq̄s partibus mūdi in vxorem duxit et cum ea in patria extranea diu remansit. plem ex ea genuit. Post hec ad imperiū suum accedere volebat sed nullam licentiā poterat obtinere sed semper dicebat. Si a me recedis meipsam occidere volo. Jmperator cum hoc audisset fecit fieri duos anulos optimos. et sculpsit imagines in gemmis habuit⁹ efficacie vt vna esset imago memorie et altera imago obliuiōis. Tunq; paribus anulis eas inseruisset vnum anulū scz obliuionis prebet vxori. alterum ipse tulit vt sicut pari amore sic paribus anulis scz insigniret. Vxor cum anulū accepisset. statim cepit obliuisci amoris viri. Jmperator hoc videns ad imperium cū gaudio se trāstulit. nec vlterius est ad vxorem reuersus. Et sic in pace vitam suam finiuit.

Moralisatio.

Karissimi. Per istum impatorez debem⁹ intelligere animā humanam quā oportet assumi ad propriam patriam hoc est ad regnū celeste ad hoc vt salutē finalez p̄sequat. Ideo aut ps Saluum me fac deus ꝛc. Vxor est nostra caro que retinet aiam in multis delectationibus p quas nō poterit ad vitā eternam transire vbi aie p̄uersatio est et imperiū ei⁹ et totū desiderium. Et quare nō p̄mittit eam q⁹ caro p̄cupiscit aduersus spūm et econuerso. Fac ergo tu sicut fecit impator. Fac duos anulos. s. memorie et obliuiōis. Isti duo anuli sūt oro et ieunium. Utrūq; enī in effectu suo caret timo. Signū infallibile i mltis trisē q̄ mlr si portat anulū despōsata ē Et reuera quādo homo se dat orationi et ieunio signū est q̄ anima eius est sponsa christi. Oratio aūtez est anulus memorie

lubricq pudas vitabā ⁊c

quia p̄cepit apostolus dicens. Sine intermissione orate. Utitur ergo homo oro̅ne dñica vt deus memoriam ei⁹ habeat. imo angelus eaz p̄sentabit. Exemplo Thobie. Jeiunium p̄t dici anulus obliuionis. qz retrahit ⁊ refugit ipsam carnem ne impediat vsum ro̅nis ⁊ op⁹ meritorium. p quem itur ad deum. Studeam⁹ ergo istos anulos sic nobiscū retinere vt vitam eternam ꝓsequi mereamur.

De veneno peccati q̄ quotidie nutrimur
Capitulum.xj.

Alexander regna

Alexander potens valde q̄ magistrū Aristotelem suū doctorem habebat q̄ eum in omni scientia instruebat. Hoc audiens regina aq̄lonis filiaz suam a tpe sue natiuitatis veneno nutriuit ⁊ cum puellaris set ad legitimā etatē erat tam pulcra ⁊ oculis hominū gratiosa q̄ multi p aspectū ei⁹ infatuati sunt. Regina eaz ad Alexandrū misit vt eius cōcubina fieret. Thisa puella statim captus est in amorē eius ⁊ dormire cum ea volebat. Hoc p̄cipiens aristoteles dixit ei. Nolite talia attemptare que si feceritis incōtinenti morieminī eo q̄ ipsa sit toto tpe vite sue veneno nutrita. Q̄z aūt verū sit p̄babo statim. Hic est q̄daz malefactor qui p legem debet mori. cum ea dormiat ⁊ tunc si verū est videbitis. ⁊ sic factū est. Malefactor osculatus est eam coram omnibus. statim cecidit ⁊ mortu⁹ est. Alexander hoc p̄cipiens magistrū miro modo laudauit qui eū a morte liberauit. puellaz vero matri remisit.

Moralisatio.

Aristissimi. Iste alexander p̄t dici q̄libet christian⁹ bon⁹ fortis ⁊ potens p virtutes quas in baptismo recepit. q̄ potēs est ⁊ fortis q̄ diu manet in caritate ⁊ puritate vite. pro diabolū mundū ⁊ carnē. Regina aq̄lonis est abū dātia regque hoīem querit occidere spūaliter aliq̄n. sepi⁹ corpaliter. Puella intoxicata ē luxuria ⁊ gula que nutriunt ex cibariis delicatis que sunt venena aie. Aristotelis est tua scientia siue rō que semp murmurat ⁊ cōtradicit illis que sunt aie nociua ⁊ te impedit ne cū talib⁹ imiscearis. Malefactor est vir puersus deo inobediēs q̄ magis seq̄t delicias carnis q̄z diuina p̄cepta. talis tota die in peccatis dormit osculando. i. tangēdo gulam ⁊ luxuriā. p quos actus spūaliter occidit. Vñ sapiens. Qui tangit picem coinquinabit ab ea. Studeamus ergo sobrie viuere q̄ poterimus ad eternam p̄quirire vitam.

De malo exemplo.
Capitulum.xij.

Tto regnauit in

Otto regnauit in cuius imperio erat quidam sacerdos lubricus qui ꝓpter hoc multotiēs subditos suos p̄turbauit. ⁊ per hoc scandalisati multū erant. Erat vn⁹ parrochialium suoz qui nunq̄z interesse voluit misse ipsius dum celebraret. Accidit q̄daz die festiuo q̄ tpe misse ei⁹ solus in campo deambularet ⁊ miro modo sitiebat intātū q̄ videbat ei nisi vitam extingueret moreret. Accidit dum ambularet venit ad quēdam riuulu⁹ purissimi fontis in quo viso incepit haurire ⁊ fortiter bibere. sed cuz gustasset. quāto plus bibit tanto plus sitiebat intra se admirabat dicens fontem hui⁹ riuuli querere volo vt de fonte bibam. Cuz aūt ambulasset obuiauit ei quidam senex pulcer valde ⁊ ait ei. Charissime quo tēdis qui ait Ultra q̄z credi potest sitio. Inueni vnum riuulū aque de quo bibi ⁊ quanto plus bibi tanto plus sitiebā. Deo fontem hui⁹ riuuli quero vt de fonte bibaz si forte sitim extīguere possim. Ait senex Ecce h̄ est fons de quo riuulus p̄cedit. sed dic mihi quare cum aliis christianis ad audiendam missam ecclesiam nō intrasti. Qui respondit. Vere domine sacerdos noster execrabilez vitam duxit q̄ ipsum nō credo missas mūdas celebrare ⁊ deo placidas. Ad quem senex. Sit ergo vt tu dicis. Ecce fons de q̄ tā dulcis aq̄ riuuli p̄cedit de c⁹ riuulo bibisti

Vesperit ille videnſq; canem fetidiſſimuz habentē os aptum. p cuius os ⁊ dentes totꝰ fontis ſcaturitio emanabat mirabiliē. Qō dum ille ꝑſpicacius agnouiſſet mēte cōfuſus expauit. toto corpe ptimeſcens ꝓpter fetorem non audebat guſtare ⁊ miro modo ſitiebat. Quem ſenex intuēs ait illi. Noli timere q; potaſti de riuulo huiꝰ fontis. nullā enim moleſtiā tibi generabit. Ille hoc audiens guſtauit. ſitim extinxit ⁊ ait. O domine tam dulce aquā homo nunq; bibit. Ait ſenex. Vide modo quē admodū hec aqua p os canis fetidi obſeruato colore ꝓprio ⁊ ſapore nec polluit nec mutatur. Sic ſolliciteſt de miſſa p indignum ſacerdotem celebrata. Et ideo q̄z uis tibi diſpliceat vita taliū ſacerdotuz. tñ miſſas illorum debes audire. His dictis ſenex euanuit ab eo. ⁊ qō viderat alijs reuelauit. Et poſt hoc deuote miſſas audiuit. ⁊ hanc vitam tranſitoriam ⁊ inſtabilem ad quietē terminū deduxit. q; a corruptibili vita ad incorruptibilez tranſlatꝰ eſt. Quod nobis ꝓcedat Jeſus xp̄us Marie filius.

Moraliſatio.

Ariſſimi. Iſte imperator eſt dominus noſter Jeſus xp̄us in cuius imperio ſcz in mundo eſt ſacerdos lubricus. i. chriſtianus puerſus. Quia ſicut ſacerdos habet animas prochialium cuſtodire ſic ⁊ chriſtiani virtutes quas in baptiſmo receperūt habent regere ac diligenter cuſtodire ne polluant. Iſte malus ſacerdos multoſ pdit malo exemplo. Unde beatus Gregorius. Quot mala exempla coram ſubditis cōmittunt tot animas perdunt. ſic malus chriſtianꝰ vbo ⁊ ope multos ad infernū trahit. Si talis fueris fac ſicut fecit ille prochianꝰ. ambula p campos id ē p regna ⁊ caſtra donec venias ad vnū quē diligit anima tua. ſ. illum ſenem. Senex eſt xp̄us quē inuenies p opera miſericordie. ſz p̄us oportet te bibere d̄ riuulo licz nō extinguas ſitim. Riuulꝰ iſte de quo bibimus eſt baptiſmus q̄ tantuz ſitim originalis peccati extinxit. ſed ſi iterato incideris in peccatū amplius p eum extingui nō poteris donec procedas ad iſtum fontem. Fons iſte eſt dominꝰ noſter Jeſus xp̄us ſicut de ſeipſo ait. Ego ſum fons aque viue ſalientis in vitā eternaz. Joh. iiij. Riuuli vel vene iſtiꝰ fontis ſunt vba ſacre ſcripture q; ſepius p cedūt p os fetidiſſimi canis. hoc eſt ſacerdotis p̄dicatoris peccatoris. Querenduz eſt ergo. Cur ſcaturitio puri fontis p os fetidi canis ⁊ nō alteriꝰ animalis manauerit. Reſponſio. Sepius in ſacra ſcriptura ſacerdotes comparant canibus. Et ſicut in cane ſunt q̄tuor bona iuxta verſus iſtos. In cane bisbina ſunt ⁊ lingue medicina. Maris odoratus amor integer atq; latratꝰ. Sic ⁊ ſacerdotes idonei circa ſalutem animaz in foro p̄dicationis penitētie ⁊ ꝓfeſſionis quattuor has ꝓprietates fideliter debēt obſeruare. Primo q; ſint medici in lingua mulcēdo videlicet et lingendo vulnera peccatoz ne nimis aſpere detergant. Vulnera enim ⁊ vlcera canes lambunt. Secundo ſicut canis p odorem narium vulpem ſiue leporem inueſtigat. ſic ſacerdos in odore ꝓfeſſionis vulpinas calliditates. i. hereticas puerſitates ſiue falſitates quo ad peccati detentionem. ⁊ leporinas timiditates quo ad peccati deteſtationem aut venie deſperationē ⁊ lupinā ⁊ leoninam ferocitatem quo ad venie ꝓemptū ⁊ alia huiuſcemodi ſolerter ⁊ ſubtiliter inueſtigat. Tertio ſicut canis fideliſſimum animal eſſe ſcitur q; p domino ſuo ac pro familia domini. ⁊ eiꝰ animalibꝰ ac contra malos homines piculo ſe exponit. Sic ſacerdotes. p fide catholica ⁊ p ſalute animarum nō ſolum prochialium ſuoz ſed etiā omnium fidelium chriſtianoruz corpus ⁊ animam debent expendere confidenter iuxta verbuz domini. Joh. x. Bonus paſtor animam ſuam ponit p ouibus ſuis. Item Joh. j. Chriſtus animam ſuam poſuit p nobis. ita ⁊ nos debemus animas pro fratribus ponere. Quarto ſicut canis ſuo latratu fures. pdit ⁊ theſauruz dñi ſui ipſos tollere non permittit. Sic ſacerdos fidelis

est canis summi regis. latratu p̄dicationis vigilantia iugis oro̅nis. furtum. i. insidias & diabolicas machinationes de thesauro domini sui. i. d̄ anima p̄rimi sui quā summo thesauro. i. p̄cioso sanguine suo redemit dominꝰ Jesus christus ꝓpellere non desistit.

De amore inordinato.
Capitulum. xuj.

Vidam impera

q tor erat qui pulcram vxorem habebat quam miro modo dilexit. Ipsa p̄mo anno ꝓcepit & peperit filiuꝫ quē mater multū dilexit intantū q̄ singulis noctibus in vno lecto iacebat cum eo. Cum aūt in etate tres annos cōpleuisset mortuꝰ est rex. de cuiꝰ morte factꝰ ē dolor magnꝰ. Regina multis diebꝰ mortem eiꝰ planxit. Cum aūt sepulture traditus fuisset. regina p se in castro quodam vixit habens ꝙz filiū suum secum. Dilexit adeo puerum q̄ eius p̄sentia carere nō posset. Ambo simul continue iacebant donec puer. xuij. annos in etate cōpleuisset. Videns ꝙz diabolus amorem tantū inter matrem & puerum eiꝰ. eos ad opus nepharium solicitauit intantū q̄ filius matrē cognouit. Regina vō statim concepit. Cum aūt imp̄gnata esset filiꝰ totum regnum p̄ dolore dimisit & ad partes longinquas accessit. Mater vō cum tempus pariendi esset filiū pulcerrimū peperit videns ꝙz paruulum natū statim illum iugulauit scindens guttur eius p̄ medium & sanguis gutturis ipsiꝰ paruuli in palmaꝫ sinistre manus regine cecidit. Et facti sunt q̄ttuor circuli rotūdi in hac forma. o o o o. Regina nulla arte potuit circulos euellere de manu & ꝓpter hoc intantū verecūdabat̄ q̄ semp habuit in illa manu cirotheca̅ ne circuli viderent̄. Regina ista beate virgini erat satis deuota. & tñ tantum verecūdabat̄ q̄ ex ꝓp̄rio filio conceperat & filiuꝫ ꝓp̄riuꝫ occiderat q̄ nullo modo de hoc cōfiteri volebat & tñ omni quindena de ceteris peccatis erat confessa. Regina ista largas elemosinas p̄ amore beate v̄ginis marie distribuit. & ab omnibus erat dilecta q̄z omnibꝰ gratiosa. Accidit vna nocte q̄ cū eius ꝓfessor coram lecto suo flexis genubꝰ quinquies aue Maria dicebat apparuit ei beata v̄go & ait. Ego sum v̄go Maria. habeo tibi aliqua secreta dicere. Confessor gauisus est valde & ait. O dña charissima dic seruo tuo quę tibi placēt. Que ait. Regina regni istius tibi confitet. tñ vnuꝫ peccatum commisit. q̄ tibi nō audet pandere p̄ nimia verecundia. Die vō crastina veniet ad te causa ꝓfessionis dic ei ex p̄te mea q̄ elemosine sue & orationes in cōspectu filij mei sunt p̄sentate & accepte. Precipio ei q̄ de illo peccato ꝓfiteat̄ quod ꝓuate in camera sua cōmisit. quia filium vnicum occidit. rogauit p̄ ea & remissum est ei peccatū si confiteri voluerit. Si vō dictus tuus noluerit acquiescere roga eam vt cirotheca̅ de manu sinistra deponat & in palma eius peccatum cōmissum nō confessuꝫ videbis si hoc noluerit cirotheca̅ vi extrahe. His dictis beata v̄go Maria euanuit. Mane vō regina satis humiliter cōfitebat̄ de omnibus peccatis excepto illo peccato. Cum aūt omnia ei dixisset que ei placuerunt ait confessor. Domina & filia charissima. multa loquunt̄ quare semp in manu sinistra veteris cirotheca. Audacter mihi manum ostēde si potero videre si lateat aliq̄d q̄ deo nō placeat. Et illa. Domine manꝰ mea non est sana. & ideo vobis eam ostendere nolo. Ille hoc audiens per brachium eam accepit & ea inuita cyrotheca̅ extraxit & ait. Domina noli timere beata virgo Maria que te intime diligit mihi hoc agere p̄cepit. Cum vero manum apertam vidisset vidit quattuor circulos sanguineos ac rotundos. In p̄mo circulo erant quattuor. c c c c. In secūdo q̄ttuor. d d d d. In tertio quattuor. m m m m. In quarto circulo q̄ttuor. r r r r. In circuitu circuloꝝ ad modum sigilli erat talis supscriptio rubea ꝓtinens q̄ hic sequunt̄. Item de lrā c.

scz. Casu cecidisti carne cecata. Be d. Bemoni dedisti dona donata. Be m. Mdonstrat manifeste manꝰ maculata. Be r. Recedit rubigo regina rogata. Domina regina cum hoc vidisset ad pedes cōfessoris cecidit z cū lacrimis humiliter ꝓfitebatur de illo peccato cōmisso. Accepta absolutione z penitentia cōpleta post paucos dies obdormiuit in dño. de cuius morte factus est planctus magnus in ciuitate.

Applicatio.

Amici. Impator iste est Jesus christus q desponsauit filiaz pulcram. scz naturam humanaz qñ carnem nostrā assumpsit. sed ꝓ eam in amasiam accepit qñ pater filio z spūi sancto loquebat dicens. Faciamus hominē ad imaginē z similitudinem nostrā. Ex beu prochdolor. postqz dñs noster Jesus xps genuit in nobis pulcerrimū filium. i. aiaz ab omni ꝓtagione mundatā p suā passionem z vtutem baptismi. Anima in nobis p peccatū est occisa qntuz ad vitam etnaz. Sed dic mihi quomodo. Ecce viam vob ostendo. Homo habet ꝓmū filium secuz z cum eo iacet in delicijs. i. in carnali cōcupiscentia intantū q te sciente z ꝓsentiente. ꝓmum filiū tuum. i. aiam siue rationem iugulas p quā deberes sensus tuos dirigere sed sanguis. i. peccatum semp in manu remanet. Juxta illud Anima mea in manibus meis semp. hoc est dictum. Si bene vl male fecerimꝰ ita manifeste sicut in manu coram iudice supmo ostendet.

Alia applicatio.

Sta regina ē natura humana q in ꝓmo parēte scz Adā erat plantata. que cōcepit ex filio hoc est ex delectatione carnali qñ de pomo comedit tunc genuit filium. i. totuz genus humanū qđ ipsa p peccatum occidit. Ex ñ sanguis noster. i. peccatū nostruz tam notoriū erat q nullo modo celari poterat nisi p cirothecam. i. nostram fragilitatez z diaboli decepcionē. z nunqz poterat p nos deleri nisi p xpi passionē. Et quō. Ecce via ista. Cōfessor. i. spūs sanctꝰ beatā vginē visitauit de q ipsa ꝓcepit filiū. i. xpm dñm nostrū p quā saluati sumꝰ. ñ in manu erant qttuor circuli. Primꝰ est cogitatio que peccatū ꝓcedit. secūdus est delectatio. tertiꝰ est ꝓsensus quartꝰ est actꝰ peccati. Istis circulis erat Adam signatꝰ qñ peccauit. z nos omnes qñ peccatū cōmittimus. In ꝓmo circulo erāt quattuor c. q dicebant. Casu cecidisti carne cecata. Casus erat diabolus q totū genus humanū erat potū. Cecidisti Ubi Ecce in infernū. Carne. i. cuz frigore infirmitate z miserijs multis. In paradiso fuisti creatꝰ sine omni defectu z ꝓpter ꝓmi parētis peccatum in istis miserijs es inuolutꝰ. Cecata. i. cecus factꝰ es. Ubi duz homo in paradiso iam ꝓpter peccatū illa visione caret. In secūdo circulo erant qttuor d. que dicebant Demoni dedisti dona donata. Quid ei dedisti. Certe aiam tuaz qñ mortaliter peccasti. Hec ꝓmus parēs dedit qñ d pomo vetito comedit dona donata. id ē vtutes cum quibꝰ te deꝰ ornauit in baptismo. illas diabolo dedisti sp quattuor m. q dicebant. Mdonstrat manifeste. i. iam satis apte patet in qua miseria sumꝰ positi. quia ꝓmo creati eramꝰ vt nunqz moreremur. sz ꝓpter peccatū mortales facti sumus. Manus maculata. i. oia opa nostra qntūcunqz bona. qniam p xpi passionē nō poterūt nos defendere. qn totū genus humanū ad infernū descēdat. In quarto circulo erant qttuor r. que dicebāt. Recedit rubigo regina rogata. i. recessit onus peccati p christi passionē. rubigo. i. peccatū originale p baptismū. Regina. i. vgo Maria p sanctaz ꝓceptionem quā ꝓcepit de spū sancto. Rogata q ipsa est mediatrix int deuz z hominem. Deinde p ꝓceptionem filij sui. p eius natiuitatem circūcisionem z passionē nec nō p sanctā resurrectionem z ascensionez ad vitam eternam nos pduxit.

De bonorandis penitibꝰ Capl'm. xuij

Dytheus regnauit q statuit p lege q filij

Vita allexij

parentes suos alerent ⁊ sustentarent. Erat in imperio tunc tpis q̄dam miles q̄ vxorem pulcram ⁊ honestā accepat ex ea filium genuit. Qui profect⁹ est miles ad pegrinandum in via est capt⁹ ⁊ fortit ligat⁹. Statim scripsit vxori sue ⁊ filio p redēptione sua. vxor hec audiens ptristata ē valde. Fleuit amare intantū q̄ ceca facta est. Aut filius matri. Volo ire ad patrē meum vt eū redimam a vinculis. Rñdit mater. Nō ibis q̄ tu es vnicus fili⁹ me⁹ ⁊ gaudiū meū ⁊ dimidium anime mee. ⁊ posset tibi ptingere sicut ⁊ sibi malles tu patrē abeuntem redimere q̄z matrem p̄sentem alere. Quotiens ita est q̄ aliquid est equale duob⁹ et qui est p̄sens magis est adherendū. Tu es fili⁹ meus ⁊ pris tui. ego vō sum p̄sens ⁊ pater tuus absens. Concludo ergo q̄ nullo mō debes recedere a me ⁊ visitare patrem tuū. Fili⁹ rñdit ⁊ multū bene. Licet sum filius tuus tū pater me⁹ est causa p̄ncipalis generatōnis mee. Ille agens tu patiens. pater pfect⁹ est peregre. tu domi sedes. Ille vō captus ⁊ fortiter vinculat⁹ est. tu libera. Ille in manib⁹ inimicoꝝ. tu inter amicos. Ille inclusus tu soluta. Tu vō es ceca tū ille lucem non videt nisi catbenas vulnera ⁊ miserias. et ō ad eum pergere volo ⁊ ipsum redimere. et sic factum est. vñ oēs filium laudabant q̄ sic p redemptione patris laborauit.

De alio sancto.

Arissimi. Impator iste est pater celestis q̄ statuit p lege q̄ filij parentes sustentēt in omnibus ⁊ eis obediant. Sed quis ē pater noster ⁊ mat. Certe pater noster xp̄us ē. Deu. xxxij. Rñ quid nō iste ē pater tu⁹ Ipse habet ad nos affectū paternū non maternum. Sepius q̄ qñ puer transgredit pater dure eum corrigit vberat ⁊ flagellat. sed mater eū dulciter leniter ⁊ suauiter tractat. Christus aūt permittit nos flagellari ⁊ angustiari ppter defectus nostros. ipse est pater noster spūalis. sed mater noster ē mundus est qui dulcia nobis p̄mittit ⁊ dat delectabilia sed pater noster xp̄us pegre pfect⁹ ē. Vñ psalmista Extraneus factus sum fratrib⁹ meis. Adhuc xp̄us ligat ⁊ flagellatur nō in se sed in mēbris suis sm ap̄lm ad Heb. Quicūq; est in peccato mortali ipse iacet in carcere diaboli. sed pater noster vult vt laborem⁹ p redemptione. vñ Luc. xij. Sinite inquit dñs mortuos sepelire mortuos suos. tu āt vade ⁊ annūcia regnum dei. ⁊ hoc ē xp̄m redimere. Quicunq; enī fructuose v̄bum dei p̄dicat lucrat fratrem suū ⁊ redimit in fratre xp̄m. Math. xxj. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Sed mater. i. mūdus nō p̄mittit bonis sequi xp̄m in pauptate sed p̄mittit diuersa ⁊ allegat. Nō possum viuere in abstinēcia si eligas viaz penitēcie vt sequaris xp̄m. ⁊ sic ō multis q̄ homini p̄ponit sed nō consentiens ei. Vere mater ista ceca ē ipsa dicit tibi. Fruamur bonis que sūt ⁊ vtamur creatura tanq̄z in iuuētute celerit̄. Sed carissime si tu es bonus ⁊ gratus fili⁹ responde sic matri. i. mūdo. Pater me⁹ est p̄ncipalis causa generationis mee. i. anime ⁊ oīa que habeo ad ei⁹ voluntatē sunt. sed mater ē causa secundaria. i. patiens bocē diuitie ⁊ supbia huius mundi. Consulo vt nō expectes senectutez in penā ⁊ cecitatē q̄n senectute mūdus relinquet te tu non mundū. si diutius possis seruire sibi ipse te retinere. Studeam⁹ ergo cū omni diligēcia vitā nostrā emēdare q̄ poterimus ad vitā eternam puenire. Ad quam nos p̄ducat deus qui viuit ⁊c.

De vita sancti Allexij filij Eufemiani imperatoris. Capitulum. xv.

Vidam impera

q tor erat in cui⁹ imperio. i. ciuitate romana fuit q̄dam iuuenis nōie Allexi⁹ fili⁹ eufemiani nobilissimi romani ⁊ in aula impatoris p̄mus. Cui tria milia puerorum assistebāt ⁊ zonis aureis cingebant ⁊ vestimēta serica induebāt. Erat aūt p̄dictus Eufemian⁹ valde misericors ⁊ singulis diebus i domo sua tres mēse pauperib⁹. orphanis pegris ⁊ viduis pabāt q̄ b⁹ strēnue fungebat. ⁊ hora nona ipe cū puris

religiosis cibū ī timore dñi capiebat. Cui vxor noīe abael eiusdē religionis ac ppo/sitī erat. Cū aūt filiū nō haberēt ad pces tñ suas dñs ptulit eis filiū post quē ipsi dein/cepsī castitate viuere firmauerūt. Tradi/tur igit puer liberalib⁹ disciplinis ībuen/dus cū oīb⁹ pbīe artib⁹ ipse floreret. z iam ad puberē etatē veniēs puella de domo im/perialī eligit z ei in ꝓiugē copulat. Venit nox in q̄ cū spōsa suscepit secreta silētia. tūc sanct⁹ iuuenis spōsaz suā cepit in dei timo/re instruere. ac ipsaz ad vginitatis ꝓuoca/re pudorē. deinō anulū suū aureū. z caput baltei q̄ cingebat sibi seruā dū tradidit di/censs. Suscipe hec z serua donec deo placu/erit. z dñs sit int nos. Post hec de substan/tia sua accipiens ad mare discessit. Ascen/dens q̄z occulte nauim laodicīā vsq̄z adue/nit. inde pgens in ecclīam ciuitatē syrie p/fect⁹ est. Vbi imago dñi nri ihesu xp̄i sine hūano ope facta in syndone hēbat. Quo ꝓuenīēs oīa que secū detulerat paupibus distribuit z vestimēta vilia induēs cū cete/ris paupibus in atrio dei genitricis marie sedere cepit. z de elemosinis q̄ntū sibi suffi/cere poterat sibi retinebat. cetera vero alijs paupib⁹ erogabat. Et pat decessuz filij in/gemiscēs p vniuersas mūdi ptes pueros su/os misit q̄ eū inq̄rerēt dili gent. Quor dū aliq̄ ad ciuitatē ecclīaz ꝓuenissent ab eo co/gniti mīme eū cognoscētes eidē cū ceteris paupib⁹ elemosinas tribuerūt. q̄s ille acci/piens deo grās egit dicēs. Gratias ago ti/bi dñe. q̄r a seruis meis elemosinaz recipe me fecisti. Reuersi pueri nūciant q̄ nusq̄z repiri valeat. Mater igit sua a die recess⁹ sui saccū in pauimento cubilis statuit. vbi eu lās lamētabiles voces dabat dicēs. Hic sp in luctu manebo donec filiū meū recu/perauero. Sponsa vo ad socrū suā dixit. donec audiā de spōso meo dulcissimo ad instar turturis manebo tecū. Cū ergo ale/xius in p̄dicto atrio. xvij. annis in humo dei ꝓmansisset. imago tandē beate vginis que ibidē erat custodi ecclie dixit. Fac introire hoīem dei q̄r dign⁹ est regno celor z spūs dei requiescit sup eum. Nam oratio ei⁹ su/cut incensum in ꝓspectu dei ascendit. Cus aūt custos de q̄ diceret ignorāret utor dixit ei. Ille q̄ sedet foris in atrio ipse est. Tunc custos festin⁹ exijt z ipsuz in ecclīam duxit. Qō factū cū cunctis ī notescēret z ab oīb⁹ venerari cepisset humanā gloriā fugiens inde recessit. Ibiq̄z nauim ascēdens cuz in tarsuz sicilie vellet pgere dispēsante deo na/uis a ventor pulsatione ī romanū portuz deuenit. Qō cernēs alexi⁹ aut intra se. In domo pris mei ignot⁹ manebo nec alteri onerosus ero. Patrē vo a palacio redeun/tem mltitudine obsequētiū circūdatuz ob/tutum habuit ac p⁹ eū clamare cepit. Ser/ue dei me pegrinū in domo tua suscipi iu/beas z de micis mense tue nutriri facias vt tui q̄z pegrini dñs dignet miserēri. Qō au/diens pat ob amorē filij sui eū suscipi iussit z locū ppriū in domo sua tribuit z cibum de mensa sua ꝓstituit z ministrū ppriū de/legauit. Ipse aūt in orōnib⁹ pseverabat z cor p⁹ suum ieiunijs macerabat. Famuli aūt dom⁹ ipm deridētes aquā vtensilijuz dom⁹ sup caput ei⁹ frequent fundebāt. sed ipse ad oīa valde patiēs erat. Alexi⁹. xvij. annis in domo patris ei⁹ ignot⁹ manebat Videns ergo p spūm q̄ termin⁹ vite aīe ꝓ/pinquaret cartā cū attramēto petijt z totū ordinē vite sue scripsit Bñca igit die post missaz solennia in sanctuario de celo vox intonuit dicens. Venite ad me oēs q̄ labo/ratis z onerati estis ⁊c. Qō audientes oēs in facies suas ceciderūt. Et ecce vox secun/do dicēs. Querite boīez dei vt oret p roma Querētib⁹ illis z mīme iuenīētib⁹ utor di/ctuz est. In domo eufemiani q̄rite. Reqsi/tus ille nihil se scire dicebat. Tunc impato/res archadi⁹ z bonor⁹ vna cū sūmo pon/tifice innocēcio ad domū p̄dicti viri vene/rūt. z ecce vox mīstri alexij ad dominū suū venit dicēs. Vide dñe ne ille pegrinus no/ster sit q̄ magne vite z patiēte bō est. Cur/rens igit eufemian⁹ eū defunctū inuenit z pultū ei⁹ tā q̄z pultū angeli rutilante vidit/ volutq̄z cartā quā in manu hēbat accipe

sed nequit. Exeunte ergo eo cuz hoc impatoribus ⁊ pontifici retulisset ⁊ illi ad deuz intrassent dixerūt q̄z uis petiōres sumus. gerimus tñ regni gubernacula ⁊ habem⁹ curam vniuersalē regiminis pastoralis. Ba ergo nobis cartā vt sciam⁹ q̄ in ea scripta sūt. ⁊ accedens pōtifex cartā in manu sumpsit ⁊ statim dimisit. fecitqz eam legi coraz omni pl̄o ⁊ multitudine ⁊ patre ei⁹. Eufemian⁹ ℞ audiēs nimio timore pturbatus resolutisqz virib⁹ in terrā cecidit. Cum vo ad se aliq̄ntulū redisset vestimēta sua scidit ceputqz canos capitis sui euellere barbam trahere atqz semetipsum discerpe ac sup filium suū coruēs exclamauit. Heu me fili mi q̄re sic me pristasti ⁊ p tot annos dolores ⁊ gemitus ac suspiria incurristi. Heu me miserrimū. q⁹ video te custodē senectutis mee i grabato iacentē ⁊ nō mihi loquētem. Heu me qualē de cetero cōsolationez habere potero. Mater vo ℞ audiens q̄si leena rumpēs rete. ita scissis vestimētis coma dissoluta ad celū oculos leuabat. ⁊ cuz p nimia multitudie ad sanctū corp⁹ adire nō posset clamauit dicens. Bate mihi aditum vt videā p̄solationē anime mee. q̄ fuit vbera mea. ⁊ cū pueniisset ad corp⁹ incumbens sup istud clamabat. Heu me fili mi carissime lumen oculoz meoz q̄re sic nob fecisti. q̄re taz crudeliter nobiscum egisti. Videbas patrē tuū ⁊ me miserā lacrimantes. ⁊ nō oīdebas teip̄m nobis. seruitui iniuriabant tibi ⁊ sustinebas. Et uez atqz uerū p sternebat se sup corpus. ⁊ nūc brachia sup illud extendebat nūc aūt manib⁹ vultum angelicū p̄trectabat ⁊ osculans clamabat. Plorate mecum oēs q̄ adestis. q⁹ per. xvij annos eū in domo mea habui ⁊ nō p̄gnoui. q⁹ vnic⁹ me⁹ esset. Serui enī ei⁹ cōuiciabant ei. a lapis eū pcutiebant. Heu me q̄s dabit oculis meis fontē lacrimaz vt plangam die ac nocte dolorem aie mee. Sponsa vo eius induta veste aduratica cucurrit ploraus ⁊ dicens. Heu me q⁹ hodie desolata sū ⁊ apparebo vidua. taz nō habeo i quē p̄spiciaz. nec in quē oculos meos leuē. nūc raptū est speculū meū. periit spes mea. a modo incepit dolor q̄ finē nō h̄z. plus aūt audiēs hec lacrimabiliter flebat. Tūc ponti fex cū impatoribus posuerūt corp⁹ in honorato feretro ⁊ duxerūt in ciuitatē mediā. et nūciatū est p̄l̄o inuentū esse hoiez dei quē ciuitas tota q̄rebat ⁊ oēs obuiā currebāt facto. Si q̄s infirm⁹ illō corp⁹ sacratissimū tāgebat p̄tin⁹ curabat. Ceci visuz recipiebāt. Demoniaci liberabant ⁊ oēs infirmi a q̄cunqz infirmitate detēti tacto corpe curabant. Impatores tāta miracula videntes ceperūt p se cū pōtifice lectū portare. vt ⁊ ipsi sanctificarent ab eodē corpe sancto. Tunc impatores iusserūt copiā auri ⁊ argēti in plateis spargi vt turbe occuparent amore pecunie. ⁊ sinerēt corp⁹ sanctuz p duci ad ecclīam. sz plebs amore pecunie depositio magis ac magis ad tactū sanctissimi corpis ruebat ⁊ sic cū magno labore ad tēplū sancti bonifacij martiris tandem ip̄m p duxerūt. ⁊ illic p septē dies i laudib⁹ dei p̄sistētes opati sūt monumētū ex auro ⁊ gēmis p̄ciosisqz lapidib⁹. i q̄ sanctissimū corp⁹ cū magna veneratiōe collocauerūt. De ipso q̄z monumento ita suauissimus odor fragauit vt oib⁹ videret aromatib⁹ plenū. Obijt circa annū dñi. cccxxvij.

Moralisatio.

Mirissimi. Eufemian⁹ iste p̄t dici q̄libet hō mūdan⁹ q̄ h̄z filiū quez miro mō diligit. ⁊ quez studet die ac nocte p̄mouere. dat ei vxorē. s. mūdi vanitatez in q̄ delectet sicut spōsus cū spōsa. imo sepi⁹ magis delectat cū mūdi vanitate q̄z vir cū vxore. q⁹ sepe ppt mūdana hō vitaz suam amittit. Pater est mūd⁹ iste q̄ muro mō diligit filios mūdanos. Qz filius bon⁹ sicut beat⁹ alexi⁹ magis studet do placere p oīa q̄z parētib⁹ ⁊ mūdi vanitatib⁹ vt poterit illō mereri q̄d dicit. Qui dimiserit agrū aut domū patrē aut matrez aut vxorē ppt me centuplū accipiet ⁊ vitā eternā possidebit. Alexi⁹ nauiz accepit ⁊c. Nauis ista ē scta ecclīa p quā nos optet ascēdere si volum⁹ vitā eiā obtinere. ⁊ vestimēta p̄ciosa. sez

seculi pompas deponere ⁊ inter paupes. i. humiles residere verbo ⁊ ope. Custos qui eum in eccliam introduxit est discret⁹ confessor q̄ habet peccatorē instruere ⁊ ad noticiā sacre scripture introducere vt melius poterit a nociuis aie p̄cauere. Sz sepe vent⁹ surgit ⁊ ducit hoiem ad patriam. sicut fecit sancto alexio. Vent⁹ iste ē temptatio diabolica q̄ nitit die ac nocte homine a bono ope impedire. Si ergo sentias te p aliquā tēptatōz inuolutū. fac sicut fecit sanct⁹ alexius. induas te forma pegrini. hoc est vtutes veri pegrini debes hre vt nō posses a patre carnali nec a mūdo aliē ꝓgnosci nisi q̄ bō dei sis. Sz sepe cū talis vitā p̄ne eligit dolent pentes ⁊ multū tristant cū viderint filios eoz mūdū spnere ⁊ pauptatē p amore dei diligere. Sz tuti⁹ est eos offendere q̄z viam pfectōis derelinq̄re. Quere ergo cartam. i. testimoniū cōscientie q̄ deo fideliē mīstrasti. tūc venit summ⁹ pontifex cū imperatorib⁹. i. xp̄us cū multitudine angelorū ⁊ ducet aiam tuā ad ecclīaz sancti bonifacij. i. ad vitā eternā vbi abūdat oīs bonitas sz gaudium. De vita exemplari.

Capitulum. xvj.

Egitur de quo/

I dam imperatore romano ꝓstruēte sibi basilicā optimā ⁊ fodiens in fundamēto palacij iuenit sarcophagū aureū trib⁹ circulis circūdatū ⁊ sup sarcophagū talis erat supscriptio. Expendi. donaui. habui. habeo. p̄didi. puniōr. p̄mo q̄ expendi habui q̄ donaui habeo. Imperator cū h audisset satrapas impij vocauit ⁊ ait. Ite ⁊ inē vos ꝓsulite q̄d ista superscriptio significet. Et illi. Bñe mihi aliū est supscriptio nisi istud. Erat vnus imperator ante te q̄ aliis exemplū dare volebat vt ei⁹ vitam seq̄rent. Expendi vitā meā recte iudicādo alios. regulādo meipsū p̄m rōnē domādo. donaui militib⁹ necessaria. pauperib⁹ victualia. ⁊ vnicuiq̄z ⁊ mihi ipsi p̄m merita. habui in oīb⁹ opib⁹ iusticiā. indigentib⁹ misericordiā. opantib⁹ mercedem ꝓdignam habui cor largū ⁊ stabile. ⁊ vnicuiq̄z mihi seruiēti diuinas dare i necessitate ⁊ grām oīb⁹ omni tpe. Habeo manū ad donandū. ad ptegendū ⁊ manū ad puniēdū. p̄didi stulticiā. p̄didi inimicoz amicitiā. ⁊ p̄didi carnis lasciuiā. puniōr iaz in inferno. q̄ nō credidi vni deo eē no. puniōr beu q̄ nō est redēptio. Imperator cū h audisset ⁊ q̄z diu vixit magis prudenē seipsuz ⁊ alios regulabat. ⁊ sic i pace vitam finiuit.

De moralisatio.

Carissimi. Imperator iste pōt dici q̄libet christian⁹ q̄ debz ⁊ tenē cōstruere basilicā. i. cor suū deo paratū vt ei⁹ volūtatē p oīa faciat ⁊ effodere cor suū p viā ꝓtritionis. ⁊ sic poterit sarcophagū aureuz inuenire. i. aiam deauratam vtutib⁹ plenā mediāte diuina grā. cum tribus circulis aureis. s. fide spe ⁊ charitate circūdatam. Quid ergo erit inscriptū. Certe p̄mo expendi. Sz dic mihi carissime q̄d expendisti. Bñ deat bon⁹ christian⁹. Cor⁹ ⁊ aiam in dei seruitio. Si q̄libet vestrum sic vitā expendit ō magno p̄mio in vita eē na secur⁹ erit. Scōm ē q̄ scribit seruaui. Dic mihi carissime q̄d h uasti. Bñ deat bonus christian⁹ Cor ꝓritū ⁊ humiliatuz. ⁊ deo in oīb⁹ opib⁹ p̄paratū p voluntate sua ad faciendū quicq̄d placet ei. Tertiuz est q̄d scribit donaui. Dic mihi carissime q̄d donasti. Bñ deat bon⁹ christian⁹ Dilectionē deo ex toto cor ō ⁊ ex tota aīa ⁊ ex tota mente. ⁊ amorē ꝓximo p̄m diuinū p̄ceptū. In his duob⁹ pendet lex ⁊ ꝓphete. Quartum q̄d scribit ē habui. Dic mihi carissime q̄d habuisti. Bñ deat bon⁹ christian⁹ ⁊ dicat Certe miseraz vitā. q̄ in peccato ꝓcept⁹ et in peccato originali nat⁹. ⁊ de vili materia plasmat⁹. Quintum q̄d scribit est habeo. Dic mihi carissime q̄d est q̄d habes. Respondeat bon⁹ christian⁹ Certe baptismū ⁊ fact⁹ sum xp̄i miles vbi erā seru⁹ diaboli p vtutes q̄s mihi de⁹ dedit in baptismo. Tertiū q̄d scribit est p̄didi. Dic mihi carissime q̄d est q̄d p̄didisti Certe dei gratiam Bñ deat bon⁹ xp̄ian⁹ omia delicta que ꝓ

dñm cōmuni p pniaz emēdauit. qz pnia mū
dat nos a peccatis. Septimuz qđ scribit ē
punior. Dic mihi carissime. q̄re dicis pu
nior. Bñdeat bonꝰ xp̄ianꝰ. Quia p delic
tis z peccatis meis sp affligit spūs meꝰ et
caro pniam patit. Octauuz qđ scribit est
expendi qđ habui. Dic mihi carissime qđ
est illud. Bñdeat bonꝰ xp̄ianus Expendi
tempꝰ meū in opibꝰ misericordie p grām
quā accepi a dño meo iesu xp̄o. Nonum
qđ scribit est qđ donaui habeo. Dic mihi
carissime qđ donasti qđ iaz habes. Bñde
at bonꝰ xp̄ianꝰ Certe donaui toto tpe vite
mee p silū z assensuz z totā volūtatē meā
i volūtatē p̄lati mei. ō in celo habeo vitaz
eternaz

Be pfectione vite. Cap̄m. xvij.

Vidam impera

q tor statuit p lege q̄ q̄cunqz vole
bat ei mīstrare. ministeriuz ab eo
obtineret. ita q̄ tres ictꝰ in porta palacij da
ret p q̄s cognosceret q̄ misterū desideraret. Accidit casus q̄ erat q̄dam paup in ci
uitate romana nocte guido. q̄ cū de lege au
disset intra se cogitabat. Sdaup suz z de vi
li sanguine p̄ducꝰ. melꝰ est mihi mīstra
re z diuitias acq̄rere q̄z sic semp viuere in
egestate. Accessit ad palacū tres ictus p̄m
legez in porta dedit. Janitor statim ostiuz
aperuit z euz introduxit. Ille vo flexis ge
nubꝰ impatorez salutauit. Ait ei impator.
Dic mihi carissime q̄d petis. Bñe seruicū
Qui ait. Be quo misterio scires mihi mi
nistrare. Ait ille. Bñe de sex ministeriis suz
exptus. Sprimū ministerū scio corꝰ ma
gni p̄ncipis die ac nocte custodire. lectum
eiꝰ parare. cibaria ei p̄parare. pedes eiꝰ la
uare. Scōm misterium ē. scio vigilare q̄n
alij dormiūt z dormire q̄n alij vigilāt. Ter
tium ministerū est scio bonū potū gusta
re z p̄m gustum quēlibet potum iudicare.
Quartū est scio ūitare boies ad p̄uiuiuz
ad bonoz ē inuitantis. Quintū misteriuz
est scio ignē facere sine fumo circūstantes
z sedentes calefacere. Sextū misterium est
scio boies docere bonā viam vsus terram
sanctaz sic q̄ cū sanitate redibūt. Ait impa
tor. Jsta sunt pulcra misteria z mīus vti
lia mecū remanebis. z p̄mo expiri volo de
corpe meo. Corpꝰ meū custodies isto āno
Ait ille. Bñe p̄sto sum voluntati vestre sa
tisfacere. Guido omni nocte lectū satis bo
neste parauit. lintheamia lauit. z sepi mu
tauit. singulis nocubꝰ añ ostiuz camere ar
matꝰ iacuit. habens q̄z secū p̄uum canicu
lum bñ latrantē. vt si casu aliq̄ dormiret et
aliq̄s subito veniret p latratū canis excita
tꝰ eēt. Semel omī hebdomada pedes eiꝰ
lauit. in ommbꝰ tā p̄udenter z viriliter ei mi
nistrauit q̄ in nullo defectꝰ inueniri possz.
Cū impator p̄ oīa eum laudauit. Finito
āno eū seneschalcū fecit. vt impleret p̄m suū
cium suū. s. scio vigilare. Guido iste sic isti
tutus p totā estatē laborabat z vigilabat z
oīa necessaria p hyemē p̄uidit. Duz vero
adesset hyems z alij incipent vigilare z la
borare. ipse vo quiescēs dormiebat sic q̄ im
pleuit scōm ministerū suū. s. scio vigilare
q̄n alij dormiūt. Jmpator cū vidisset q̄ tā
p̄udenter duo misteria cōpleuisset gaudsus
est valde. vocauit pincernā z ait ei. Carissi
me ponite in calice meo acetum vinū opti
mum z mustū z detis guidoni ad biben
dum. q̄ iste est tertiū misterium suū. scit
enī gustare bonū potū. z sic factū est. Duz
aūt gustasset ait guido. Fuit bonū. est bo
num. erit bonū. hoc est dictū mustum erit
bonū. vinū est bonū. acetum fuit bonum.
Jmpator cū vidisset q̄ tā p̄udenter iudicas
set potū dixit ei. Carissime vade per regna
z castra z inuita oēs amicos meos ad con
uiuium. q̄ iaz instat festū natalis dñi. q̄ B
est q̄rtum ministerū tuū. Ait ille. Bñe p̄se
sto sum. Sderexit igit p castra z regna et
nullū amicū impatoris inuitabat. sed oēs
inimicos eiꝰ ita q̄ in vigilia natal' dñi au
la impatoris d̄inimicis ipleta eēt. Jmpa
tor cū oēs inimicos suos vidisset cōmota
sint oīa viscera eiꝰ. vocauit guidonē z ait.
Carissime nōne mihi dixisti q̄ scires boies
inuitare ad cōuiuiū. Ait ille. Etiā dñe. Cui
ipator. Et ego dixi tibi inuitare oēs amicos

meos ⁊ tu inuitasti inimicos. Et ille. Bñe licitū est mihi rñdere. Quocūqz tpe vel q̄ cunqz hora ī anno amici tui ad te venerit cuz gaudio recipiunt. Nō sic est de istis qz sunt inimici tui. Cñ eos huc duxi vt p bonum vultū ⁊ bonū ꝓpugiū de inimicis fiāt amici. Et sic factū est anteqz erat ꝓuinium factū facti sunt oēs amici ei⁹. Impator gauisus ē valde ⁊ ait. Carissime bñdict⁹ dñs inimici mei facti sunt amici. Impleas q̄ntuz mīsterīū tuū. Fac mihi ⁊ amicis meis ignem sine fumo. Et ille. Bñe ꝓesto sum Quid fecit ille guido. In estate ligna ponebat in ardore solis ⁊ tantū erant desiccata q̄ qz cito ardere incipiūt statim dabant ardorē flāme sine fumo ita q̄ calefact⁹ est impator cuz omnib⁹ amicis suis. Deinde ait impator guidoni. Jaz restat vltimum mīsterium si ꝑ prudent' adipleueris te ad diuitias ⁊ honorez ꝓmouebo. Et ille. Bñe quotq̄t voluerint ad trās sanctā pgere adlit⁹ maris me seq̄nt. Viri mlieres ac puuli ꝑ audiētes q̄ infinitū secuti sūt. Cū aūt illic veniss ait ꝑplo. Carissimi. videtis in mari ea q̄ ego video. Et illi. Jgnoram⁹. Et ille. Ecce in mari rupes est magna leuate oculos ⁊ videte. Et illi dixerūt. Bñe nos satis apte vidim⁹. Sz cur ꝑ dicitis. ignoramus. Et ille. In illa rupe est quedam auis cōtinuo in nido suo resi dens q̄ sp hz in nido septem ouа in qb⁹ multū delectat. Natura auis ē talis q̄zdiu in nido residet totū mare est tranq̄lluz. Sz si ꝓtingat auē extra nidū volare totū mare pturbat intantū q̄ si tūc aliqs mare ptransierit. sine dubio submerget. sed q̄zdiu residet in nido. si tūc qs trāsiret sine piculo ibit ⁊ rediet. Et illi. Quō poterim⁹ scire qñ auis resi det in nido suo et qñ nō. Et ille. Nunqz nidū dimittit nisi ꝓpter vnā cām. Est enī alia auis q̄ est inimica ei⁹ que die ac nocte laborat vt ei⁹ nidum fedet ac ouа ei⁹ violet. Auis vo que est in nido cū viderit ouа fedata aut nidū detui patum statim extra nidum p dolore volat ⁊ tūc mare pturbat ⁊ vent⁹ valde impetuosus excitat. ⁊ nullo mō tūc ptis ad mare intrandum festinare debetis. Et illi dixerūt. Bñe qō remediū poterit ad ꝑ fieri q̄ auis que est inimica nō appropiquat nido suo ⁊ sic p ꝓñs poterim⁹ secure trāsire. Et ille. Nō est res sub celo quā illa auis que ē inimica tantū odit sicut sanguinē agni. nidū exteri⁹ ⁊ interi⁹ cum dicto sanguine aspergite ⁊ q̄zdiu ibi gutta vna illi⁹ sanguis remanet auis que ē inimica nunqz audet nido ei⁹ appropinquare. ⁊ sic auis si nido suo remanebit. ⁊ tūc mare erit in trā quilla pace ⁊ poteritis ad terrā sanctā trāsire ⁊ secure redire. Ista audiētes sanguinē agni acceperūt ⁊ nidū interi⁹ ⁊ exteri⁹ cū dicto sanguine aspergebāt ⁊ ad terrā sanctā prexerunt ⁊ sani ⁊ incolumes redierūt oēs. Imperator videns q̄ oīa negocia taz prudenē adimpleuisset eum ad miliciaz ⁊ diuitias magnas ꝓmouit.

Applicatio.

Carissimi. Impator iste est pater celestis q̄ legem edidit vt q̄cunqz tres ict⁹ in porta dederit. s. orōnez ieiunū ⁊ elemosinā in introitu ecclie militantis. miles poterit esse ⁊ p ꝓñs vitaz eternam obtinere. Guido paup pōt dici quilibet hō paup ⁊ nudus ē vtero matris sue egressus q̄ dat tres ictus in ecclie porta qñ baptismuz petit. Cñ quilibet xp̄ian⁹ deo ꝓmittit de sex mīsterijs mīstrare. Primū est custodire corpus ꝓncipis. i. xp̄i. Et quō Sicut fecit guido. Primo debet esse ornatus bonis vtut⁹ ne aliq̄ temptatio intret camerā cordis sui ⁊ offendat dñm nostrū iesum ⁊ paruū caniculū bñ latrantem habeat. i. ꝓsciam sanā que ꝓnuue ꝓra vicia murmurat. Et iō dicit apls. Omne qō fit ꝓra ꝓsciam edificat ad gehennam. Secūdum est lectū cordis bñ prepare ⁊ per opa misericordie lintheamina mutare. i. vicia in vtutes oīno variare ⁊ sordes peccatoz lauare p cordis ꝓtritionē ⁊ cameram cordis sui sp mundā custodire. vt nihil sit qō offendat oculos ꝓncipis. s. corpis dñi nostri iesu xp̄i cui corpi nos obligamur mū de seruire. Deinde bis ī hebdomata pedes

lauare.s.p ꝓfessionē ⁊ satisfactōz.⁊ p bonas affectōes et placere. Istō est ꝑmū mīsterū qō ꝑmittit qlibet xp̄ian⁹ in baptismo deuz secū mūde custodire. Hz ē aduertendū de corpe isti⁹ ꝑncipis.s.dñi.ab illis q̄ sub spē cie panis digne debent sumere ⁊ custodire ex ꝓpꝛietatib⁹ panis visibilis attendāt. Est igit̄ hostia inscripta vt sic not̄ q̄ omnes debēt esse inscripti q̄ p eucharistiam sūt re ficiendi. Illi aūt sūt inscripti ī quoz cordi bus p verā fidē inscriptum est nomen xp̄i. vt a xp̄o dicāt xp̄iani. Vñ dicit dñs p bie remiam. Scribā legem meā in cordib⁹ eo rum ꝭ fidem a aūt lex q̄ cuz deo obligamur est fides.secūda spes.⁊ tertia charitas. Itē hostia post lr̄as circulus ꝓtinet.in q̄ notat etnitas que nec ꝑncipiū nec finem hz. Itez hostia latitudinē hz q̄ charitatez figurat q̄ circū quaqz dilatat. Item hostia ē tenuis ⁊ sicca.p que notat duplex abstinētia.p te nuitatē ciboz parcitas.p siccitatē ꝓtra hu midoz supfluitatē sobꝛietas.potatoꝛes aūt bui⁹ sint sobꝛij. Qui igit̄ pane ꝑdicto vo luntꝛ refici sint inscripti p fidem.circulū ha bentes p eternoz ꝓtemplationē. dilatati p charitatē. Item hostia est alba.sic ⁊ nos ꝑ luxuriam. Itē est leuis sic ⁊ nos ꝓtra acci diam. Item modica.i.humilis ꝑ superbiaz Si aūt tales sumus, tūc panem nostrum quotidianū nobis ad vtilitatē nr̄am dari petimus. Alioqn nō p nobis sed ꝓtra nos est. Quonā dicit ap̄l⁹ ꝑma ad Corinth. xj. Qui manducat indigne iudicium sibi mānducat. Itē hostia est azimā sine fermē to ꝓtra amaritudinē inuidie que spūalitez nequicia dr̄. Vñ ap̄l⁹ ꝑma ad Corinth. xj. Epulemur nō in fermento malicie ⁊ ne quicie.sed in azimis sinceritatis ⁊ veritatis Item frumēticea est ⁊ hoc ꝓtra iram. Hz a num enī frumēti lene est ⁊ planū sine aspe ritate.ita q̄ ꝑpter suaz asperitatem vir ali quis eū tangere audeat. Item hostia ē im pmixta ⁊ vniformis.⁊ hoc ꝓtra cupiditatē ⁊ auariciam. Item rotunda ꝑ accidiam. Sicut enim panis naturalis p ceteris cibis corpus reficit ⁊ sustentat ⁊ vinuz p ceteris potib⁹ hoīez letificat ⁊ inebriat.sic caro xp̄i p ceteris interioꝛē hoīem reficit ⁊ saginat ⁊ sanguis p ceteris letificat.⁊ sic iebriat vt so brium reddat. Vñ ps. Calix meus inebrians q̄z p̄clarus est. Item panis est cib⁹ genera lis.⁊ vinum pot⁹ vsualis omnib⁹ ⁊ omni tpe. Sic xp̄us se in cibum omnib⁹ fidelib⁹ ⁊ omni tpe exhibet paupibus ⁊ diuitibus sine acceptiōe.ꝑpter qō ⁊ panis quotidia nus dicit. Item panis sicut dicunt pht̄i.p cipue habet vtutem nutriendi.cui⁹ signuz est q̄ eius comestiō nō parit fastidium co medendi. Sic est panis xp̄i. de quo Eccl. xxxiij. Qui edunt me adhuc esurient. Itez sicut panis triticeus est cibus adultoꝛum nō paruuloꝛ.sicut dicit ap̄l⁹. ita corpus xp̄i est cibus spūalis eoꝛ qui creuerūt in fi de ⁊ vtutibus. Deinde queritꝛ quō panis xp̄i pōt conuerti in corp⁹ christi. Ecce ratio est nutrix que nutrit puerum. Si nutrix fa mem pateret ⁊ lacte careret puer inediam sustineret vel cito deficeret. Si vo in tanta penuria dent ei feces ad bibendū ille feces p os potate mutant ī sanguinez ad robur mulieris ⁊ in lac ad nutriendū puerum. Et si hoc facit natura ī muliere quāto magis virtus suprema. naturam in sacramento altaris per os sacerdotis lotꝛi.id est christi p verba de oze exeuntia.mutat panis ī car nem ⁊ vinuz in sanguinē. Sed de indigne sumentib⁹ potest dici illud Sen. Fera pes sima deuoꝛauit filiū meum. ꝭ Psal. Os pec catoris ⁊ dolosi sup me apertum est. Vinuz est sanabile homini sano vel infirmanti ho mini egroto.imo potest esse causa mor tis. Eodem mō corpus christi anime sane est vita.anime peccatrici est moꝛs. Itez p cussi sunt de bethsamitis septuaginta viri famosi et duo milia plebis eo q̄ vidissent archam nudam. Et pōt dici q̄ non pecca runt videndo quibus nō erat phibitum vi dere. Videamus ergo ⁊ munde ⁊ honeste custodiam⁹ corpus ꝓncipis.i.christi. Se cundum misteriuz qō. p̄mittimus est vigi lare in bonis opibus q̄ alij dormiunt in peccatis sicut scriptum est. Vigilate quia

nescitis qua hora filius hominis veniet. Et paulus dicit ad Eph̄. Surge qui dormis & exurge a mortuis & illuminabit te christus Unde charissimi debetis scire q̄ viatores aliqui surgunt ad primum gallicātū. aliq̄ ad secūdum. & aliqui ad tertium. & aliq̄ ad auroram quando pulli clamant & dicunt. Jam̄ est amplius dormiendum. Ecce pulli clamant surgamus. Jsti galli fuerunt ꝓphete qui surrexerūt vt christus in carne viderent & nō viderunt. Secundi galli sūt apostoli & euangeliste qui christum viderūt Tertij galli sunt p̄dicatores & alij qui verbum dei p̄dicant. Jsti sunt pulli q̄ clamāt & dicūt. Surgite vigilate sicut domino p̄misistis in bonis operibus. dormite quando alij vigilāt. hoc est a peccatis cessate q̄n alij in malis operibus vigilant. sicut latrones fures & luxuriosi. Vigilate in estate. id est cum vita nostra fuerit in corpore & prouideatis omnia necessaria pro animabus vestris vt cū hyems mortis aduenerit poteritis cum domino feliciter requiescere.

Tertium ministerium est gustare bonum potum. Jstus iste est penitētia siue martirium p̄ dei amore. Dñs saluator. Matth. Jstotestis bibere calicem quem ego bibiturus sum. Et illi. Jstossumꝰ scilicet calicem penitentie aut martirij. Fuit bonum tempore suo acetum. id est bonum erat sanctis in celo qui in hoc mundo virerunt qui penitentiam fecerūt carnem suam domabāt & ideo in celoram regnant. Est bonum vinum. s. hoc est dictum. bonum est nobis vt penitentiam agamus p̄ quā poterimꝰ ad eternam gloriam puenire. Erit bonum. s. quando caro cum spiritu in die iudicij resurget & vitam eternā intrabit. Dominus habet vnam tabernaz de optimo vino. scilicet celeste gaudium. & signum pulcrum ante tabernam. scilicet crucem. sed quādo ita est q̄ multitudo ementiū confluit tunc tabernarius care vendit vinum. & quando cessant emēdi venientes. tūc oportet q̄ vendat pro leui precio vel q̄ retineat omnino sibi. Dñs vero post resurrectionē suam cōmunicauit vinum suū mittendo spūm sanctum. & tūc confluxerūt euntes cateruatim scz p̄ p̄dicationē apostolorꝫ & aliorꝫ sanctorum conuersi sūt ad fidem. & tunc tabernarius. i. dominus noster iesus christus care vendidit vinū suum. i. gloriam patris. Jō ne petrus qui crucifixus fuerat valde care emit illud vinum. & paulus & laurentiꝰ ceteriq̄ martires qui morti tradiderūt corpora sua p̄ fide christi sustinenda & multiplicanda. Sed mō cessat multitudo ementium. & ideo oportet q̄ xp̄us pro leui precio vendat gloriā suam vel omnino retinebit sibi. Et ideo gustemꝰ in p̄senti vita potum penitentie vt puenamus ad brauium vite eterne. Quartum ministerium est inuitare homines ad conuiuiū. Jlle inuitabat inimicos ꝛc. Sic quilibet nostrū tenet inuitare inimicos ad xp̄i vitam eternam. Juxta illud. Jō veni vocare iustos sed peccatores. Sic tu debes p̄ bona exempla & bona opera peccatorem instruere & deo reconciliari. Sed aliq̄ peccatores sunt lapides molares qui nō poterūt de leui moueri. imo sūt quasi catbenati. sicut herodes misit petrum in carcerē. & in ipsa nocte erat petrus dormiens inē duos milites vinctus duabꝰ catbenis & custodes ante hostiū custodiebant carcerē. Actuum. xij. Dormitio petri p̄t figurare dormitionē peccatoris in peccati p̄suetudine. duo milites p̄nt dici mors & diabolus. q̄ mors insidiat vite & diabolus aīe due catbene sunt voluptates carnales & vanitates tpales. Custodes p̄nt dici spes leuioris vite & p̄sumptio lōgioris vite & q̄n diabolꝰ sic tenet pctōrem tūc bz eū in pace. Jdeo cū sūma custodia laborandū est vbo & ope tales ad quietū eēnū inuitare. Quintū ministerium est ignē facere sine fumo. Jgnis iste ē charitas quā q̄libet teneē brē si desiderat vitā eternā obtinere. & ꝫ sine fumo ire cū die vt aliō nō oñdas i ore q̄z sit in corde. Sicut mlti dicūt se aliq̄s diligere & odiū hñt in corde. Jsta nō ē vera caritas sed est ignis plenꝰ fumo. Dñ oportet odiū ex corde expellere. Jn figura hui⁹ ōr

fm ysidorum. Est quidam piscis q̄ transglutit hami partes interiores. s. omnia interiora sua foras p os euomit donec hamus exeat z deinde reducit ad loca sua. Sz sic videt peccatorum vel odium sine aliquo peccatu cū incidit tanq̄z hamum trāsglutire. Eccls. ix. Sicut pisces capiūt hamo z sicut auis cōprehendit laqueo. sic capiunt homines tpe malo. Debet ergo tūc p os oia interiora deijcere donec exeat hamus. odium. s. vel peccatū aliud. q̄ omnia interiora reuelanda sunt sz p confessionem donec perfecte liberet a peccato z tūc poterit ignem sine fumo p̄parare. p quem deus erit calefactus. s. contentus. Sextum ministeriū est docere homines viaz versus patriam sanctam. s. celum. sed ad celum oportet p mare transire. Mare dicit mundus iste ppter multas rōnes. Primo q̄ sicut in mari est conflictus ventorum ita z in mūdo conflictus est multiplex bellorum. Item sicut in mari est tēpestas fluctuū. ita z in mūdo inundatio aduersitatū. Item sicut in mari est amaritudo aquarum. ita z in mūdo amaritudo viciorū. z sicut in mari profunditas aquarum. ita z in mūdo profunditas miseriarum. Et sicut in mari beluarum est immanitas ita z in mūdo principum seueritas. Item oportet ppter ista pericula z multa alia p̄ transire p̄ nauem. tamen solent homines ppter quattuor nauez ascendere. Primo ppter diluuium Gen. ix. sic nos debemus ppter diluuiū viciorum. Unde Osee. iiij. Maledictū z mēdaciū z homicidiū z furtum z adulteriuz inundauerūt. z sanguis sanguinem tetigit. ppter q̄ lugebit terra z infirmabunt oēs q̄ habitant in ea. z ideo necesse est nobis nauē ascendere bone vite Secūdo ascendit nauis ad transfretādum Mat. viij. Ascendit ihesus z trāsfretauit. sic z nos si volumus in ciuitatem venire. nō habemus hic manentem ciuitatē. ideo necesse est nauem ascēdere. Stultus est qui debet mare transire p̄ nauem z non vult nauem ascendere. Stultus est qui habet tempus congruū z differt. q̄ a mane vsq̄z ad vesperaz mutabit. Stulti aūt sunt nauis clamantibus intrare qui tūc differunt. Tertio ascēditur nauis ad mercandū Prouerbi. vlt. Facta est quasi nauis institoris. z anima sancta est quasi nauis bona que abundat in terris. s. que sunt gemitus. suspiriū. paupertas. humilitas. caritas. que bona venit dominus noster ihesus xp̄us quere re in terra nostra. Et q̄n aīma nostra sic onerata venit ad portum optime recipitur a dño terre z bonis acceptis onerat illam nauem bonis patrie. s. bonore z diuitijs. Quarto ascendit nauis ad piscandū sicut petrus. sic debemus ascendere nauē ad piscandū peccatores de aqua peccatoz attrahēdo eos bonis opibus z exemplis. Cauendum tñ nobis est ne si nimis lucra aliorum intendamus z negligentes nos metipsos submergamus. sicut pungit aliquā piscatorib⁹. sed sūt mlti non piscatores sed p̄dones q̄ submersos q̄runt nō vt eos eripiāt sed vt vestes querāt z quō peius ē homines nauigantes ppter spolia mergunt. Alii etiā aliquā sunt q̄ nauē dei regendam recipiūt. Ista est notandū q̄ ad saluationē nauis i magna tempestate. alius nauem exonerat. alius aquā exhaurit. alius anchoram iacit. alius velū deponit. alius gubernaculū tenet. alius nauigando vndas suas sepat z ita nullus est ociosus sed q̄libet de sua salute solicitus. z sic nauis saluat et nō perit. Ista spūaliter ad tēptationis euasionem debent hec fieri q̄ sic saluabit a periculo mortis eterne. Sed qui in aliquo istorum negligens fuerit peribit. Ista paulus ad Thimo. j. Qui volūt diuites fieri incidunt in laqueū p̄ temptationē in interitum z p̄dītionem. Si ergo vis saluari exonera cor tuū diuitijs que sūt valde graue onus Secundo humilitas aīe nauem exhaurit aquā peccati lingue euacuatione eijciēdo Juxta illud Hiere. Effunde sicut aquam cor tuum. Tertio ruptura. s. obstruit q̄ enim timet nihil negligit. Hic obstruit foramina sensuum p̄ que ascendit mors. Iste aūt timor oritur ex p̄sideratione diuine potentie z iusticie iudicis. ex defectu aduocati vt testimonij z ex multitudine accusantiū. Ista

Job.xx. Si fortitudo querit robust⁹ est. si eq̃ta iudicij nemo audet p me testimoniū reddere. si iustificare me voluero os meuz pdēnat me ī pscia que sp loquit̃. Quarto spes anchorā iacit. Quito patiēcia velum deponit. Sexto prudēcia regit gubernaculū vt recte funē dirigat. Septimo iusticia vndas sepat. Nauis ē aīa sācta c⁹ merces sūt opa caritatis. fines dīna p̄cepta. Nda lus patiēcia velū pseuerācia anchora fides rem⁹ gubernaculū charitatis gubernator spūssanct⁹. naute ducētes nauē exēpla sanctoz. De tali nauī scribit̃. Nprouerbi. xxxj. Facta est q̄i nauis institoris in q̄ sunt oīa ista. Nauis ista portat poma. i. opa sācta redolēcia coz̄ deo z hoīb⁹ de q̄b⁹ debes facere exemuz ipsi deo. Et sicut poma dant̃ post prandiū in delectatōz z in solacīū. ita fruct⁹ z fruitio bonoz opez dabit̃ nob in celo p⁹ hāc vitā. Jn mari. s. in mūdo ē rupes magna. s. corp⁹ būanū ex q̄ttuor elemētis cōpositū z ī isto corpe est mīd⁹. s. cor humanū in q̄ corde auis. s. spūssanct⁹ p vtutē baptismi residet q̄ ptinue hz septē ouа. s. septē dona spūssancti q̄z diu auis ista. s. spūssanct⁹ in corde tuo residet secure trā sire poteris ad terrā sanctā. i. ad vitā etnaz. Sz si ptingit auē p peccatū extra nidū volare. mare. i. mūd⁹ diabol⁹ caro ppria erūt p̄te z surget tempestates gues q̄s euadere nō potes. z iō optet te corz tuū bñ z mūde p̄parare ad modū dom⁹ material. ō domo tollit̃ fuligo p quā significat̃ amaritudo peccati que tolli debz. Jtē tollēd⁹ est puluis. i. amor ētenoz in q̄ marīe nutriūt̃ pulices. i. supbi saltātes. Jtē mulier mūdās domuz purgat z pgregat puluerē s z p⁹eicit p ostium z post aream mūdatā apponit aquam z tandē sarmētum. sic volēs mūdare domū id ē corz pgregat puluerē cogitādo oīa mala que fecit z oīa bona q̄ amisit. p⁹ emittat p plenā pfessionē apponat aquā z lacrimarum effusionē. Ornet domū sarmēto per dignā satisfactōz. z sic in domo bñ p̄parata libent̃ hospitabit̃ dñs. Uñ videm⁹ q⁹ ex aduētu boni hospitis tota dom⁹ emūdat̃. sz eo recedēte nō remanet de bonis eius in domo nisi fim⁹ iumētoz. Sic ex aduētu dei p grām sustentat̃ corp⁹ z aīa. sz recedente gratia ei⁹ nō remanet nisi fim⁹. i. tpalia q̄ tanto pl⁹ amplectit̃ q̄s fimū in brachijs tanto min⁹ bz de eo nec fortioz efficit̃. ergo quāto q̄s plus amat diuitias ꝛc. vñ Ecc̄s. Qui amat diuitias fructū non accipiet ex eis. Nichil pei⁹ q̄z amare pecuniā. auis q̄ ē inimica est diabolus. q̄ circuit querēs quē deuoret q̄ die ac nocte nitit̃ spūm sanctum a cordib⁹ nr̄is expellere p peccatū. Si velis spūm sanctū tecuz hr̄e fac sicut fecit guido. Nspgas nidū cuz sanguīe agni. i. semp debes habere recentē mēoriā in corde tuo de xp̄i passione quam ppter te sustinuit. z sic auis inimica. i. diabol⁹ sine dubio nō audebit ad te appropīquare. z p ñs spūssanctus remanebit in te z poteris secure in trā sanctā. i. ad vitā etnā puenire. Nd quā ꝛc.

Jtem omne peccatū q̄zuis p̄destinatorie grauissimum nisi desperationis barathro subiaceat est remissibile.

Capitulum. xviij.

Vidā miles erat

q nocte Julian⁹ q̄ vtrūq; parentem nesciens occidit. Cū enim iulian⁹ iste nobilis ac iuuenis q̄dam die venatoni insisteret z quendā ceruū repertū inseqūret subito ceru⁹ versus eū se vertit atq; dixit. Tu me insequeris q̄ patris z mr̄is tue occisor eris. Qd̄ ille audiēs vehement̃ extimuit ne forte sibi ptingeret qd̄ a ceruo audierat. Relictis oīb⁹ clam decessit z ad regionē valde remotā puenit. ibiq; cuidam pncipi adhesit. Jlle vo taz strēnue vbiq; tā in bello q̄z in palacio se habuit. q⁹ pnceps militē eū fecit z q̄ndam castellanā viduaz in pugem ei tradidit z castellum p dote accepit. Cū pentes Julian⁹ p amissione filij nimiū dolentes vagabūdi vbiq; pergebant z filiū suū solicite querebāt. Tandez ad castrū vbi Julian⁹ p̄erat venerunt q̄s cū vxore iuliani videbat z iulian⁹ nō affuerat q̄ nam eēnt inq̄sisset z illi oīa q̄ filio suo

acciderant enarrassent. intellexit q̄ parentes viri sui essent vtpote que hec a viro suo frequenter forte audierat. Ipsos igit̄ benigne suscepit ⁊ p amore viri sui lectū suum eis dimisit ⁊ ipsa sibi lectū alibi p̄parabat. Facto aūt mane castellana ad eccl̄iaz perrexit. ⁊ ecce iulianus mane veniens in talamum q̄si excitatur⁹ vxorem suaz intrauit duos paritē dormiētes inuenit vxorem cuz adultero suspicat⁹ silenter extracto gladio ambos pariter interemit. Exiens aūt domū vidit vxorem ab eccl̄ia redeuntē ⁊ admiratus int̄rogauit. q̄ nam essent illi q̄ in lecto suo dormirent. At illa ait. Parētes vestri sunt q̄ vos diutissime quesierunt ⁊ eos in nostro thalamo collocaui. Q̄ ille audiēs pene exanimis effect⁹ amarissime cepit flere ⁊ dicere. Heu miser q̄d faciam q̄ dulcissimos parētes meos occidi. Et ecce impletum est verbū cerui. q̄d dum vitare voluit miserrim⁹ adimpleui. Jam nūc vale dulcissima soror q̄ de cetero nō quiescam donec sciam q̄ deus p̄niam meam acceperit. Cui illa. Absit dulcissime frater vt me deseras ⁊ sine me abeas sed que fui tecum particeps gaudij. ero pticeps ⁊ doloz i.s. Tunc insimul recedentes iuxta q̄dam magnuz flumen vbi multi pictabant. q̄dam magnum hospitale statuerūt vt ibi p̄niam facerent. Et omnes q̄ vellent flumē transire incessanter trā sueberent ⁊ hospicio vniuersos pauperes recipent. Post multū tempus media nocte dum iulian⁹ fessus q̄esceret ⁊ gelu graue esset audiuit vocem lamentabiliter clamantē ad iulianuz vt se traduceret voce lugubri inuocantem. Q̄ ille audiēs concit⁹ surrexit ⁊ iam p̄ gelu ipsum deficientem inuenit ⁊ in domū suam portauit ⁊ ignem accendit ⁊ ipsum calefacere studuit ꝫ calefieri nō potuit ⁊ ne ibi deficeret timēs ipsum in lectū suum portauit ⁊ diligenter cooperuit. Post paululū ille q̄ sic infirm⁹ et quasi leprosus apparuit splendidus ad celum scandit ⁊ hec hospiti suo dixit. Juliane dñs misit me ad te mādans tibi q̄ tuā p̄niam acceptauit ⁊ ambo p⁹ modicuz in dño req̄escetis. sicq; ille disparuit ⁊ iulian⁹ cū vxore sua post modicū plen⁹ op̄ib⁹ bonis ⁊ elemosinis in dño req̄eunt.

Q̄doralisatio.

Arissimi. Iste miles iulian⁹ p̄t dici q̄libet x̄pian⁹ bon⁹ ⁊ p̄lat⁹ q̄ debet debellare viriliter p̄ diabolum mundū ⁊ carnē ⁊ debet penationi insistere. s. deo aīas acq̄rere. sequi ceruū. i. x̄pm Cui ps. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquaz ⁊c. Si vo fideliter p̄lat⁹ sequit̄ x̄pm audire potes ⁊ videre in sacra scriptura q̄ debes pentes tuos occidere. i. p̄p̄t dei amorem illos simpl̄r relinquere. Juxta illud. Qui dimiserit patrem ⁊ matrez p̄pter me centuplū accipiet ⁊ vitam eternaz possidebit Q̄ miles iste prexit in regionez longinquā ⁊c. Sic p̄latus in regionem longinquaz hoc est longe transire debet a mundo ⁊ ab illisque in mūdo sūt sancte ⁊ pure viuendo ⁊ seruire p̄nc̄ipi. s. x̄po ⁊ cum eo diuersa bella cōmittere p̄ diabolū mundū ⁊ carnē. Christus cū p̄ceperit sic militē suū triumphare dabit tibi vxorē castellanaz. s. grām suaz que custodiat castrū cordis tui vt poteris deo p̄ia placere. Sed sepi⁹ p̄tingere videm⁹ q̄ parentes carnales ⁊ mūdi vanitates talem insequunt ipsuz ad malū instigando ⁊ ponunt in cordis tui lecto te p̄parare sicut fecerat Job. sed resistito forte ⁊ cuz gladio p̄nie eas deleas. vt dr in figura huius q̄ absolon psequens patrē p capillos suspēsus ē in quercu. ⁊ Joab infixit tres lanceas in corde suo. Quere⁹ ista est p̄cupiscentia. Capilli carnalia desideria. Ulnus transiens ē caro mortēs. Joab diabolus tres lāceas dū viuit. s. cogitatōes opatōes ⁊ p̄suetudines infigit. ⁊ i morte tres angustias. s. iraz dei quē offendit. carentiam celi q̄d amisit. penā ifernalē quā meruit. Istos pentes debes occidere gladio p̄nie ⁊ post hec ad flumina sacre scripture p̄gere ⁊ ibi domū salutis erigere. s. orōnem ieiunium ⁊ elemosinā p̄petrare. ⁊ sic p p̄ñs deum in lecto cordis tui poteris req̄rere ⁊ ad vitam eternam p̄uenire. Ad quā ⁊c.

De peccato superbie. Capitm. xix.

Egitur in gestis

g romanoꝝ q erat q̃dam ꝓceps romanoꝝ nomĩe pompeꝰ. Hic duxerat filiã cuiusdã nobilis q̃ cesar vocabat. Hic duo q̃uenerũt int̃ se q̃ totꝰ orbis dñium suo impio subiugarent. Accidit q̃ pompeiꝰ mitteret cesarẽ ad expugnandũ plagas diuersas. q̃ inuentus erat t ipm decuit laborare. Ipse aũt tanq̃z ꝓncipal' ciuitatẽ romanã a plagis illi custodiret. ꝓfixit tñ sibi terminũ redeundi sub spacio q̃nq; annoꝝ q̃ si nõ faceret iure suo ppetuo priuaret. Cesar aũt exercitũ collegit. t ad illas ptes pexit. inuenies homines bellicosos q̃s nõ poterat in ꝓfixo termino superare. Quia lens pompeiũ offendere q̃z bellũ dimitteret ex capite ppio alienauit se alijs q̃nq; ãnis q̃ grauit portabat pompeiꝰ interdixit sibi ciuitatẽ romanã ita q̃ nõ auderet ad eã vlteriꝰ appropinq̃re. Cesar vo finito bello iter arripuit vlus romam venit p quãdaz aquam cũ exercitu suo. que q̃dez aqua vocabat rubicen t ibi apparuit ei quedã imago magna stans i medio aque t loquebatur ei dicens. Cesar si venias p pace romana. liceat tibi vsq; huc venire. sin aũt nõ presumas intrare. Cui cesar rñdit Semp militaui t patus sum oẽs labores sustinere p honore t cõmodo ciuitatis romãe ampliando. t semp volo dijs meis testib9 quos adoro. His dictis imago disparuit. Post ꝟ statum cesar pcusso dextrario flumẽ trãsiuit. sz cũ ptrãsito flumĩe stetisset ex alia pte moratur. Hic pace temerata. q̃ iura relinquo. t ab illo die nõ cessauit pompeiũ psequi t inq̃ntum potuit destruere nitebatur

Quoralisatio.

Altissime. Video hunc senem pompeiũ intelligit deꝰ creatoꝝ omniũ q̃ semp fuit ab initio t erit sine fine. Video cesarem intelligo adam q̃ fuit ꝓceps oim hoim. cuiꝰ filiã. i. aiaz deo despõsauit in fide. Osee. ij. Desponsabo te mihi in fide. Deꝰ igit̃ volẽs ꝓbare adam posuit eum in paradisuz vt operaret t custodiret illũ q̃ statum de statu suo superbiẽs volẽs sue voluntati placere t diabolo acq̃escere vnicũ ꝓcepti quõ deꝰ ei dederat violabat. ppt̃ quõ deꝰ eũ expulit nõ solũ se paradiso sed etiã de celesti imperio. Adaz tñ sperãs deꝰ posse recuperare q̃d poderat ad ꝟ postea inq̃ntuz potuit laborauit. sz vere attingere nõ valebat vsq; ad aduentuz dñi nostri iesu xpi imaginis nrẽ q̃ apparuit baptisato i aq̃s iordanis. dñs vo t saluator noster dixit oĩb9 nob ad celũ tẽdere volẽtib9. Joh. iij. Nisi q̃s renatꝰ fuerit ex aq̃ t spũsctõ ꝛc. Adhuc aũt cuz venũt ad hãc aquã pmittũt coram testib9 deo fure t petã vitare virilit ꝺ diabolũ pugnare sz heu pdolor t timeo t timendus est de mltis q̃ cũ fecerũt vota sua obliuiscũt t ꝓcepta ptenunt sicut absalon. iij. Reg. pꝰ q̃z fuerat reconciliatꝰ patri sui dauid occidrat frẽm suũ. Videns q̃ ꝑs pnus erat ad ꝓstituendũ eum regẽ dixit patri suo. vadam t reddã vota mea dño q̃ vouit dño i ebron. Et dixit ei patꝛ suꝰ. Vade i pace. Perrexit q̃z in ebron t ꝑlus constituit eum regem. Ab illo die vsq; in diẽ mortis non cessauit pseq̃ patrẽ suum. sed cesar t absolon interfecti sunt a seruis suis. Eodem mõ mali xpiani nõ desistunt deũ patrem pseq̃ p mala opa eoꝝ. ideo tradent ministris gehennarũ q̃s timebant t colebãt. Sed attendite postq̃z absolon occiderat frẽm suum fuit exaltatꝰ. t cesar postq̃z fregerat ꝓceptum pompei sed Joab faciens pacem inter ipsum t patrem reduxit eum. sed videns honorẽ suum impugnauit patrem t colligens sibi gentẽ ꝓstituit se regem. sed in bello suspendit seipsum p crines. Et ioab q̃ fecerat pacem int̃ ipsum t patrem infixit tres lanceas in coꝛ eius. Iste absolon signat peccantẽ mortaliter qui occidit frẽm suum. i. animã suam Christus aũt fecit pacem. sed multi reconciliati accipiunt bellum ꝓra deum. Et tũc venit christꝰ qui pacem fecerat t figit tres lanceas in coꝛ peccatoꝛis. Prima est separatio a deo. Secunda est maledictio. Tertia est ignis eternus.

De miseria ⁊ tribulatione
Capitulum.xx.

Onradus regna

Cuius in cui⁹ impio erat q̄dā comes noīe Leopoldus q̄ iraz regis metuens cū vxore sua in siluā fugiens in q̄dā tugurio latitabat. In q̄ silua mēorata duz cesar cōradus venaret nocte supuenēte in eodem tugurio ipsum oportuit hospitari Cui hospita pgnans vicina existēs partui decenē vt potuit strauit ⁊ necessaria mīstrauit. Eadē nocte mulier filium pepit ⁊ cesar vocem audiuit dicentē. accipe. accipe. accipe. Expgefact⁹ ipse a somno totus q3 timidus ⁊ tremefact⁹ ait intra se. Quid signat ista vox accipe accipe accipe. Quid debes accipe cogitabat ⁊ statim obdormiuit. Et ecce secūda vice audiuit vocē dicentem ad ipsuz. redde. redde. redde. Cesar expgefact⁹ a somno ꝓtristat⁹ ē valde ⁊ ait intra se. q̄d est h̄. Ego mo audiui accipe accipe accipe ⁊ nihil accepi. Modo dic̄ redde redde redde. q̄d debeo reddere exq̄ nihil accepi. Cesar ite3 īcepit dormire. ⁊ ecce tertia vice audiuit vocē dicentē sibi fuge fuge fuge. q̄niā h̄ puer pmogenit⁹ gener tu⁹ erit. Cesar vo cuz talia audisset cōmota sunt oīa viscera eius. Mane vo surgens duos armigeros suos secū secretarios ad se vocauit dicens Ite puulū illū ō manib⁹ mris violenter auferte. ⁊ ipm p medīū scindētes coz ei⁹ mihi apportate. Cōtrit eūtes de gremio matris puerū rapuerūt. quē videtes elegantissime forme misericordia moti ipm sup q̄ndam arboris superficiē ne a feris deuorar̄ reposuerūt. ⁊ lepoze scindētes coz ei⁹ cesari detulerūt. Eodē die dum q̄dā dux inde trā siret ⁊ puerus vagientē audiret ipm in gremio suo p̄atim nullo sciente accepit. Erdum filiū nō hr̄et vxoz attulit. ⁊ euz nutriri fecit. a se ⁊ vxore sua genitū fingens. Henricum vocauit. Cuz puer iam creuisset erat corpe pulcer nimis. ore facū dus ⁊ oīb⁹ gratiosus Quē cū tā decoz̄ ⁊ prudentē vidit cesar a patre petijt ⁊ in curia sua manere fecit. Sz cū videret puer oīb⁹ gratiosuz ⁊ ab oībus cōmēdari dubitare cepit ne post se regnaret. ⁊ ne iste sit quē occidi mādauerat. Volens igit̄ esse secur⁹ lr̄as manib⁹ suis scriptas vxoz dirigit in hūc modū. Jn̄ntuz est tibi cara vita tua mox vt istas lr̄as receperis puer hūc necabis. Dū vo pgens in q̄dam eccl̄ia hospitat⁹ fuisset ⁊ sup bancuz q̄escer̄et. ⁊ bursa in q̄ erat lr̄a dependeret. sacerdos curiositate duct⁹ bursam aperuit ⁊ legēs scelus abhorruit ⁊ radēs subtilr vbi dicebat puer hūc necabis scripsit. Filiam mām in vxorez ipsi dabis. Cunq3 regina istas lr̄as legisset ⁊ regis sigillo munitas videret ō manu impatoris scriptas esse q3 cognosceret. vocatis pncipib⁹ nuptias celebrauit ⁊ suā filiā eidem in vxorē dedit. que nuptie a q̄ grani celebrate sunt. Dum autē cesari cōrado narraret q⁹ solēnē nuptie filie sue eēnt celebrate. ille obstupuit. ⁊ cum a duob⁹ armigeris ⁊ duce ⁊ sacerdote vitatē cōperisset ordinationi dei resistendū non esse vidit. ⁊ iō p puero mittēs eū esse suum generū approbauit. ⁊ post in impio regnare instituit.

Moralisatio.

Dilissimi. Iste impator est deus pater q̄. ppt̄ peccatuz pmi pennis irat⁹ erat ⁊ euz a paradiso expulit. q̄ fugiebat in siluā huius mūdi. Q3 de⁹ volēs venari circa aīas misit filium suuz in siluam huius mūdi q̄ carnem assumpsit de vgine gloriosa ⁊ in nocte nat⁹ Rex q̄ audiuit vocem dicentem sibi. accipe accipe accipe. pōt dici q̄libet hō qui deberet esse rex sui ipsius ad seipsuz regendum q̄ntum ad salutē corporis ⁊ anime sue. Eñ cuilibet nostruz dictum est accipe ꝛc. Jder pmum debem⁹ intelligere pmo q⁹ accepisti animaz ad dei similitudinē creatam. Jder secundum accipe corp⁹ cuz quinq3 sensib⁹ ⁊ omnia quatuor elementa parata tibi ad mīstranduz. Jder tertium accipe q⁹ si fideliter deo ministraueris vitam eternam accipies. Carissimi attendite diligenter ad hec tria accipe Unde celum dicet tibi que est prima vox Ministro tibi lucem per diem vt vigiles.

tenebras p̄ noctē vt pauses.alterno tibi tpa vt varietates tollat. Terra dicet. te porto. te nutrio.te pane cōforto.ꝛ te vino letifico. diuersis aialib⁹ mēsaz tuā repleo. Aq̄ tibi dicet.potū tibi p̄beo.sordes tuas lauo.ꝛ diuersa genera piscū ad vsuz tuuz ministro Aer dicet. Vitalē flatuz tibi p̄beo ꝛ omne gen⁹ auū tibi mitto ad tuū obsequū. Vox admonētis est mundus cū dicit. Vide bō quō amauit te q̄ ppter te fecit me.seruio tibi ꝛ fact⁹ suz ppter te vt tu fuas illi q̄ fecit te ꝛ me ppter te. Accipe benignitatē. redde caritatē. Vox cōminātis est cū dicit ignis Ame cōbureris.Aqua a me submergeris Terra a me absorberis. Infern⁹ a me deglutiris. Secūda vox quam impator iste audiuit tribus vicib⁹ fuit. redde redde ꝛc. Quid reddere debes. Ipse dño certe deo animam mūdā quā de⁹ ad suā silitudinē creauit ꝛ p ei⁹ passionē redemit. Ipse secūduz redde. Quid debes reddere. Certe diuina p̄cepta seruādo decimas oblatiōes ꝛ totū corpus in ei⁹ seruicio volūtarie te offerendo. vt poteris dicere cū psalmista. Redda tibi vota que distinxerūt labia mea . Ipse tertiuz redde.intelligas q̄ deo debes reddere totū corp⁹ tuum vt euz diligas toto corde tota aīa tota mente vt sis parat⁹ p eius amore oīa patienter tolerare. Secunduz est diliga s primū tuum sicut teipsuz. Tertia vox fuge ꝛc. Ipse p̄mum fuge debes intelligere q̄ fugere debes diabolū p opa misericordie ꝛ humilitatis.mundū p pauptatez. carnem p ieiunū ꝛ castitatem. Ipse secundum fuge intelligas vt inq̄ntū poteris vitabis peccata ꝛ ppriam voluntatē ꝛ mundi vanitatē ꝛ psortiū malox. Ipse tertiuz fuge intelligas q̄ fugere debes infernū et ei⁹ penā p̄ tritionem ꝛ p̄fessionē ꝛ satisfactionem.q̄ puer nat⁹ est nobis cui⁹ imperiuz sup humerꝫ ei⁹. Ipse ueruz iustuz iesum xp̄m multi psequunt.ꝛ ip̄m q̄ntū in eis est cum vicijs ꝛ ꝑcupiscētijs occidunt. Sz duo q̄ migerī.s.potēcia diuina ꝛ sua gratia a cordib⁹ talium puerū iesum rapiunt. q̄ puer iesus nō libenter q̄escit nisi in loco mundo Ipse puer iesus ponit in arbore.s.in ecclia vbi dux bonus p̄latus eū inueniet p opa meritoria ꝛ nutrit mūde. sed homo miser nō timens deū accipit eum in altari.ꝛ tūc poterit de eo dici qđ dicit in geneli de Joseph Fera pessima deuorauit filiū meū.i.xp̄m. Si vis ergo tute p̄cedere occide leporem. scz carnem tuā.i.carnales affectiōes p orationes ꝛ ieiunū ꝛ elemosinaz.ꝛ sic extrahe cor tuū vt puer iesus poterit saluari ꝛ tecū manere.ꝛ filiā tuā.i.aīam desponsare. Sz sepi⁹ ꝓtingit q̄ homo recidiuat ꝛ lras scribit manu ppria ꝛc. Littere iste sunt cogitationes male ꝛ puerse ad ꝑpetranduz mala p que puer ille oīno a te extinguit. ꝛ quoniam scribit vror.i.carni appetendo gulā ꝛ luxuriam.sed sacerdos discret⁹.s.p̄fessor atq̄ p̄dicator debet aperire sacram scripturam p stilum tratum.i.mala opa mutare p̄ pniam ꝛ tunc puer iesus sine dubio animam tuā desponsabit. Ad quā desponsationem p̄ncipes erūt vocati.s.vtutes cardinales.ꝛ sic poteris cū christo regnare.

De dolo et cōspiratione ꝛ cautela ipsis contraria.

Capitulum.xxj.

Vstin⁹ refert q̄ ciues lacedemonie simul cōspiraverunt contra regem suum ꝛ p̄ualentes contra eum de ciuitate sua euz indigne expulerūt ꝛ a toto regno. Accidit tunc temporis q̄ rex persarum eandē moliebatur destruere ciuitatem cum magno exercitu ciuitatem obsedit. Rex autem expulsus ciuitatem suā q̄zuis ingratam nō potuit nō amare. sed misertus est ei⁹. Cuz aūt explorasset ꝛ didicisset machinationez regis persarum ꝓtra ciuitatem suā lacedemoniam.cogitauit quomō posset latenē ꝛ prudenter toram machinationē intimare ciuitati p̄dicte. Acceptis tabulis scripsit in eis totam machinationē ꝛ vna cuz hoc informationem specialem quō possent resistere ꝛ ciuitatē ꝓtra eum defendere.ꝛ cum totum scripsisset qđ voluisset, superliniuit

scripturā suā cera. ⁊ accepto nūcio fide digno direxit eas ad magnates ciuitatis. sed tabulis receptis ⁊ diligent̄ inspectis nulla littera apparebat. sz tātūmodo cera plana. Questio int̄ oēs satrapas facta ē de tabul' in cōi. vt vnusquisqz diceret imaginatōez suā quid eēt de tabulis faciendū. sed nō est inuent⁹ qui eoz potuit apire intellectū. Accidit aūt q̄ sozor p̄dicti regis audita pplexitate istaz lrāz petijt a magistratu vt possz eas videre. q̄b⁹ diligent̄ inspectis cepit callidtate feminea parū de cera de tabulis eleuare. Apparuitqz statim lrā occulta. Cumqz pl⁹ de cera eleuasset pl⁹ de littera apparebat. Sicqz tota cera de lrā legi poterat q̄cq̄d ibi erat scriptū. Satrape ꝟ videtes gauisi sūt valde. ꝓsilium lrāz fecerūt ⁊ ciuitatem fortit̄ defendebāt ⁊ ab omni obsidione liberabant. Moralisatio.

Arissimi. Per istū regē deū omnipotentē intelligo q̄ expulsus fuit de ciuitate sua. i. societate humana qñ ꝓmi pentes nostri ꝓspirauerunt in padiso ⁊ ei⁹ p̄cepta trāsgressi sunt tanqz q̄ dicerent. Nolum⁹ hunc regnare sup nos. Hoc aūt nō obstāte rex dñs noster Jesus xp̄us ciuitatē p̄dictā. s. totū gen⁹ humanū nullo mō potuit non amare. Nam dilexit nos cū inimici sui essem⁹ qz sicut dicit apostolus ad Ro. Cū inimici essem⁹ reconciliati sum⁹ deo p mortē filij ei⁹. Rex iste dñs noster Iesus xp̄s ppendēs q̄ diabol⁹ q̄ē rex sup oēs filios supbie oēs q̄si infinitis machinationib⁹ moliret destruere accepit tabulas. de q̄b⁹ ad lrām dr. Exo. xxxij. tabulas videlicet moysi scriptitqz i eis informationē sufficientē ꝑ demonē ⁊ machinatōez ei⁹. Sicqz p nuncū fidelē. s. moysen ciuitati humani generis destinauit. Sz scriptura ista fuit sic sublimata quadā cera. i. cerimonijs q̄busdā ita q̄ moralia legis nō potuerūt plane ⁊ apte legi ab vnoqz tpe legis scripte nec bñ intellecte fuerūt questiones multe int̄ veteres sup̄ intellectū istaz tabulaz. Sz certe nunqz aliq̄s inuent⁹ fuit qui istaz tabulaz intellectum apire potuit donec vna puella sozor regis veniret valō ꝓuidens ac ō nobili genere ꝓducta. Domicella ista erat btā ẏgo maria mat̄ dei ⁊ hoīs. sz bñdicta ⁊ sanctificata. sozor etiam regis xp̄i. nam cū ipsa esset filia regis dauid ꝑm carnē. ipsa etiā est filia dei spūalit̄ loquendo iuxta illud Luce. Hunc erat sozor noīe Maria. Hec ita qz. s. ẏgo maria tabularū legis antiq̄ aperuit intellectū. Sz quō. Certe delendo cerā. Scitis enī q̄ veniēte lumine recedit ymbra. ⁊ igne calefaciēte defluit cera. mō iste cerimonie fuerunt q̄si ymbra: christ⁹ aūt de⁹ fuit ignis. ⁊ maria mater ei⁹ illuminatrix. in die purificatiōis sue spōte ⁊ humilit̄ subiecit se cerimonijs legis licet nō indigeret vt filiū suū ignem diuinuz in templū ꝓsentaret. Necesse ergo ē ⁊ fuit ymbraz recedere ⁊ cerā ipsaz defluere ⁊ auferri. Qñ ps. Sicut fluit cera auferent̄. supcecidit ignis ⁊ nō viderūt solē. Et qz in die purificatiōis sue cerimonias abstulit. ⁊ sic legē impleuit. ⁊ nos a seruitute diaboli per natiuitatē filij sui liberauit ⁊ ad ẏtā etnaz deduxit. ad quam nos ꝓducat ꝛc.

Timor mundanus.

Capitulum. xxij.

Arrat augustin⁹

n q̄ qñ egyptij olim volebant deificare ysidem ⁊ serapem isto mō ꝓcesserunt. Statuto p legem statuerūt q̄ q̄cunqz eos diceret esse hoīes vel aliquis de eoz genealogia narraret capite plecteret. Statuerunt duas imagines. Scdo vt lex p̄dicta nullū lateret in omni tēplo vbi eoz imagines colebāt iuxta eos ponebat vnū paruū idolum bñs digitū suū labijs applicatū vt p hoc faceret signū silentij ingredient̄ ib⁹ ista tēpla. ⁊ sic veritas ab oīb⁹ taceret.

Applicatio.

Arissimi. Reuera hoīes mūdani ista faciūt tenebrosi oppressores veritatis ⁊ subuersores ecclesiastic statū qñ volūt deificare ⁊ glorificare semet ipsos vel alios ꝑsimiles ponūt statuā q̄dam idolū coz̄ oculis plato⁹ facientes signuz

cor eloquentie hic potuit gloriari

silentij.ita vicz q nullus audeat eos argue re nec de eoz factis exprimere vitatē. sed ma gis eoz errores dissimulare vel potiꝰ ma gnificare.vt sic ppter defectū ptradictiōis videant apud plm esse iusti. Et certe istō idolū est timor mūdanꝰ ppter quē nullus audet dicere veritatē nec mor ppter veri tatem nec minimā psecutionē sustinere.imo ppter istū idolū illi quoz pncipaliē inter est p suo grege mori fiunt ita timidi sicut lepores.imo qō peꝰ est ipsi fiunt alijs ido lum silentij.qz si ipsi nō essent alij defende rent veritatē z deū qui est veritas p oculis haberent in omnibꝰ operibus.

De spūali medicina. Caplm.xxiij.

Eatus augusti

b nus refert q mos antiq tus erat q coꝛpa impatoꝛ post mortem eoꝛ cōburerent z cineres in eminētioꝛ lo co collocarent. Contigit aūt q q̄dam mo riebat cuiꝰ coꝛ nō potuerat cōburi. Mul tis aūt sup hoc mirantibꝰ oēs rethoꝛes et sapiētes illiꝰ puncie citaverūt z ab eis cau sam inq̄rentibꝰ tandē dixerūt q impatoꝛ fuit intoxicatus z ppter latens venenū ac cendi nō poterat coꝛ eiꝰ. tunc illi extrahen tes coꝛ de igne apposuerūt tyriacam. sicq venenū fugaverunt.z cū iteruz coꝛ in ignē poneret moꝛ in cineres est redactum.

Moralisatio.

Arissimi. Sic spūaliter de homi nibꝰ veneno peccati mortalis in toxicatis impossibile ē vt eoꝛ coꝛ da igne spūssancti accendant nisi p tyria cam.i.p confessionem z ptritionē priꝰ peccati macula deleat.

De suggestione diaboli per tpalia. Capitulum.xxiij.

Equodaz mago

d narrat qui habuit quendā oꝛtum pulcerrimū in quo erant tot floꝛes redolentes tot fructus suaues tot diuitie z delicie q valō delectabile fuit ibi esse. Hūc locū nullus volebat oīdere nisi fatuis z ini micis suis. Et cū eēnt introducti viderunt tot z tāta gaudia q mirabant. instant q̄re bant vt in illo poterāt manere. Ille vo nulli pmittebat nisi q̄ hereditatē eiꝰ ei cōcederet Fatui vo credebant q eēt paradisus in q̄ sp deberēt pmanere et hereditatē illoꝛ possesse runt. magꝰ vo de nocte surgebat z eos doꝛ mientes inueniebat z occidit. z sic p oꝛtum istū quasi infinita mala ppetravit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste magꝰ cū oꝛto suo ē mūdꝰ iste cū diuitijs suis z glo ria sua. Magꝰ doꝛ q̄ p incantio nes suas mltos seducit. sicut istri ioculato ꝛes faciūt. Talis ponit scutellā z nihil po nit intꝰ. interim fabulat z trufat z ludificat circūstātes. postea q̄rit q̄ est ibi z apparēt denarij. distribuit z dat circūstantibꝰ accꝑ pūt gratanter. z cū clauserit manꝰ crederes se bñ denariū postea apientes manꝰ nihil inuenīūt. Sic mūdꝰ iste mltos decipit in cautos z illudit. z sic ē de mltis q̄z diu nihil est de re sub scutella vel disco. hoc est q̄z diu nihil bz nisi ea tantū q victui sunt necessa ria modicū curat de mūdo. Qꝰ vidēs mū dus volēs eos decipe eleuat patellā z ostē dit q̄ latet. i. modicuz eleuat psonā z exal tat supra vite neccessaria vt ad ecclīaz vl̄ p bendā. z tūc incipit oīdere diuitias z deli cias. statim miser hō appetit z pcupiscit ea q̄ sūt p salutē aīe sue. z dant ei multa z cre dit ille ditari z in optimo statu esse. sz si aperi at manꝰ eiꝰ nihil in fine inueniet. teste psal. Nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz in manibus suis. Studeamꝰ ergo mūdum istum spernere si desideramꝰ ad vitam eternam puenire. Ad quā nos ducat ꝛc.

De bñficioꝛ oblitione z ingratitudie. Capitulum.xxv.

Vedaz domina

q nobil patiebat mltas iniurias a q̄dā tyrānoꝛ vastabat eiꝰ terraz. Illa audiēs q̄die lacrimas emisit z in amaritudine ē aia eiꝰ posita. Accidit a casu q venit q̄dā pegrinꝰ iuxta eā vbi mane

bat.vidensq3 ei⁹ angustiam ꝓpietate mot⁹ bellū ꝑ ea dedit eo pacto q̄ si in bello moze reē.baculū ei⁹ 7 perā ꝓuatim in camera ei⁹ custodiret vt mēoziā de eo hr̄ēt 7 sibi grata eēt. Illa vo fideli⁹ ei ꝓcessit. pegrin⁹ belluz attēptans tyrānū deuicit. 7 ipse in bello vsq3 ad mozt̄ vulnerat⁹ est. Quella cum de morte ei⁹ audisset fecit qđ ꝓmisit. baculū 7 perā in camerā suā añ lectū suū pependit. Accidit q̄ p regna 7 castra fama volabat q̄ ista nobil' dña oīa regna amissa recuperasset. Hec audiētes tres reges ad eā venerūt cū magno apparatu vt eā visitarēt 7 in vxozē peterēt. Illa statim ornauit se 7 in occursum illoz ambulabat. eosq3 satis ꝓnorifice recēpit intra se cogitabat. Forte isti tres reges cameram intrare ꝓponūt erut mibi oꝓprobriū si añ lectū meū ꝛuenerīt pegrini perā 7 baculum 7 ꝛussit ea amoueri nec vltra ibi ꝓparere. Sic pacti sui obliti 7 ingrata repta est.

Applicatio.

Ariſſimi. Bña ista est aīa humana. Tyrānus diabol⁹ q̄ eam priuauit hereditate regni celestis per multa tpa. vñ ipsa multū dolebat. Hec mirum. q̄ i inferno diu posita erat donec pegrin⁹ veneraī. s. xp̄s q̄ de celo descendit et in pegrinatiōnē isti⁹ mūdi. Idera ei⁹ caro mundissima in q̄ latuit diuinitas in q̄ recepit vulnera. Baculus est lignū crucis in q̄ pepēdit p nobis peccatoꝛib⁹. Vñ ꝑ aīma fecit victoriaz feria sexta vt nos liberaret a pena 7 vt ei restituerent oīa amissa. Idetur ergo instanter a te vt p ei⁹ amoꝛe peraz 7 baculum custodias. Best vt recentē memoriā ꝓtinue de ei⁹ passione habeas infra cameram cordis tui. Tres reges sunt diabolus mūdus 7 caro q̄ veniunt ad hoīem suggerendo. delectādo. ꝓsentiendo. miser homo nō ꝑmeditat⁹ de futuris ornat se cuz vicijs 7 ꝓcupiscentijs 7 occurrit eis q̄zcito ꝓsentit 7 sic amouet memoriam chr̄isti 7 p vñs oblit⁹ dei est. Studeam⁹ ergo ei⁹ bñficia recolere si volum⁹ ad etnū brauiū ꝓuenire

De humilitate.

Capitulum. xxvj.

Egina quedā no

r bilis de suo rustico ꝓcepit filium. Filius post B vicioſe 7 male se habuit in ꝓspectu ꝑncipis patris sui putauit Idunceps vo a regina diligēt quesiuit an filiꝰ suꝰ esset. q̄ tandē ꝑ ꝓfessionē regine inuenies nō esse filiū suū. noluit tñ ꝓpt B eū ꝓuari a regno. regnū suū dedit sibi. sz sic ordinauit q̄ pannos suos diuersi generis et coloꝛis faceret. medietatez de vili panno 7 alia de ꝑcioso vt q̄n vilem respiceret a superbia 7 oī vicio q̄cunq3 retraheret. q̄n vo nobilem pannum. ne oīno deiceret sed ꝓista discretum se exhiberet.

Applicatio.

Ariſſimi. Spūaliter caro nostra ad modū vxoꝛis carnalia diligēs vult nos retinere ne ꝓgamus ad terrā ꝑmissionis q̄tiens peccatuz mozt̄ale cōmittimus. Quid ergo ē nobis faciēduz Certe debem⁹ dare carmanulū obliuiōis vt abstrahat a delectationib⁹ que sunt sm sensum vt sic obliuiscat delectationes carnales. Sz anulū mēoꝛie debet aīa sibi retinere. vt vicz in mēoꝛia tugit habeat penas infernales 7 nouissimū vite sue vt sic caro obliuiscat peccare. Vñ scriptū ē. Memoꝛare no. tua 7 in etē. nō peccabis. Eccl. vij. Tunicā debem⁹ habere. q̄z sum⁹ filij rustici. Best terre. Job. xvij. Putredini dixi. pater me⁹ es ꝛc. Vñ si a nobis querat quid ē bō. Certe dicem⁹ q̄ bō est paup aut debilis aut stultus aut rusticus. i. ignobilis 7 turpis. Idaup es si indiges potentia. rusticus si indiges nobilitate. 7 stultus si sapientia. Q, paup sis ꝓbo. Quibil habes de te nisi peccatū. si eni reddas ouī lanā. bouī calcimenta. terre segetes. nibil tecū manebit nisi peccatū. Secūdo tu es debilis. q̄ nil boni opis potes de te. Vñ homo compat florī q̄ mane est pulcer 7 splendēs de sero marcescit. Item fumo. ps. Sicut deficit fum⁹ sic deficiant peccatoꝛes a facie dei. Item vanitati. ps. Homo vanitati silis factus est. Tertio tu nō es sapiens. q̄ nō cognoscis teipsum. Quō ergo alia cognoscere potes

Quarto tu nō es de magna parētela. ſz de qua dr Job. xvij. ¶Dutredini dixi. ¶Dater me⁹ es tu mater mea ⁊ ſoror mea vermib⁹ Quito tu nō es pulcer. qz cito transis ⁊ vana est pulcritudo tua. Ideo vna ps pāni ē caro vilissima. alia ps nobilissima. ſ. aīa que ad imaginē ſummi regis ꝓdita ⁊ vili corpi infusa est p quā homo redditᵉ ſupcelestiū ſoci⁹ ⁊ creaturaꝝ dignissima. ergo si ista duo ꝑm eoꝝ naturā voluerim⁹ obſeruare ad regnū eternum poterim⁹ puenire Qđ nobis ꝓcedat.

De iusta remuneratione. Ca. xxvij.

Vidam imperatorem erat dives valde ⁊ potēs q̄ vnicam filiā habebat pulcrā valde. et oculis oīum gratiosam. quā miro modo dilexit intantū q̄ q̄nqz milites ei p̄ ſua cuſtodia aſſignauit. ¶Milites vo iſti q̄ſi continue armati incedebāt ⁊ certā p̄bendā ſingulis diebus de theſauro regis p cuſtodia filie accipiebant. Rex vo quendā ſeneſcalcum ⁊ canē habebat q̄s multuz dilexit. Canis vo trib⁹ cathenis erat ligatus qz valde crudelis erat ⁊ quos potuit apprehendere occidit. Accidit ſemel q̄ cū rex i ſtratu ſuo iacuiſſet terrā ſanctā vīsitare ꝓpoſuit. mane ſurrexit ⁊ ſeneſcalcū ad ſe vocari fecit et dixit ei. Terrā ſanctaz visitare volo ſub tua cuſtodia filiā meā vnicā cū militib⁹ dimitto ⁊ canē quē diligo. precipio tibi ſub pena capitis q̄ nullū defectum filia mea habeat Omnia neceſſaria militib⁹ ꝑm q̄ decet miniſtres. Canem vo cōtinue in cathena habeas ⁊ ei nō laute ad mīſtres ſed potius famem ſuſtineat vt ſic ei⁹ crudelitas atq; ferocitas annichileť. Seneſcalcus vo omnia adimplere fideliť ꝓmiſit. Rex vo terrā ſanctam adiit ⁊ ſeneſcalcus oīa que ꝓmiſit ⁊ totum p̄ceptū in ꝓtrariū egit. ¶Dā canez de meliorib⁹ cibariis ſemp̄ pauit. nec eum ſic debuit cuſtodiuit. puelle neceſſaria ſubtraxit. ⁊ milites p̄bēda p̄uauit intantum q̄ diſpſi ⁊ vagabūdi p mundū ibāt. puella ſine cuſtodia ſic relicta plozās ⁊ eiulans ambulabat i aula ſua. Canis cū eā ſolā vidiſſet tres cathenas fregit cū quib⁹ ligat⁹ fuit ⁊ puellā occidit de cui⁹ morte factᵉ est planctus magn⁹ in ciuitate. Rex vo cū audiſſet de morte filie ſue cōmota ſunt oīa viſcera eius. ſeneſcalcū ad ſe vocari fecit ⁊ cur filiaz ſuā ſine cuſtodia dimiſit ⁊ milites ſine p̄benda ⁊ canē p̄ p̄ceptū ei⁹ pauit. Ille vo obmutuit nec aliq̄d p̄ ei⁹ excuſatione allegauit. Rex vo tortoribus p̄cepit vt ligatis pedib⁹ ⁊ manib⁹ eū in fornace p̄iscerent ardentē Qđ rex laudabāt q̄ tale dedit iudicium.

¶Moralisatio.

Carissimi. Imperator iste ē dñs noſter ieſus xp̄us. filia tam pulcra ē aīa ad dei ſimilitudinē creata. p̄ cuius cuſtodia q̄nqz milites. i. q̄nqz ſenſus ordinauit vt ꝓtinue bonis op⁹ eēnt armati ⁊ p̄bendā gratie dei recipent. Canis vo est caro misera que die ac nocte nitit̄ p̄turbare ſpūm ⁊ aīam occidere. Tā de neceſſitate req̄rit̄ q̄ trib⁹ cathenis ſit caro ꝓtinue ligata. ſ. p timorē dei ei⁹ amorē ⁊ pudorem peccandi. ¶Dropter timorē q̄ deꝰ est iuſt⁹ ⁊ iuſte peccatorē iudicat ad penā ꝑpetuaz ¶Hec est cathena ꝓma cum q̄ caro misera ligeť ne deū offendat ⁊ ſalutē ꝑdat. Secūda cathena est amor dei. qz hō teneť ipſum ſup̄ oīa diligere etiā plus q̄z ſeipſuz ꝓpť ei⁹ amorē teip̄m debes refrenare a vicijs ⁊ cōcupiſcentijs cauere. Et q̄re debes ipſuz intantū diligere. certe qz te creauit. te plaſmauit. te ad ſimilitudinem ſuā fecit. te redemit ⁊ vitā eternā dabit. Tertia cathena est pudor hominis peccare in ꝓſpectu dei. qz oia videt etiā minimā cogitationē quā in corde habes. ꝓpter iſta tria hō debet ſeip̄m cohibere nullo mō deū p̄ peccatū offendere. Seneſcalcus est hō cui tradidit aīaz cū q̄nqz ſenſib⁹ ⁊ carnē ſic dedit ad regendum vt p̄ eis rñdeat q̄n dñs noſter ieſus xp̄us ad iudiciū veniet. Qz miſer hō q̄ non diligit deum cathenas frangit. qz poſtponit dei timorē non curat cogitare q̄ iuſto iudicio boiem etnaliter dānat. poſtponit dei amorem. nō curat penſare quāta indicia amo-

Vetula nota adulterio punit

risei ostendit. q eū de nihilo plasmauit a ꝺ
ei⁹ similitudinem fecit. eum sua imagine diui
na decorauit. p eo se humiliauit. naturam
nrām assumpsit. pprio sanguine eū rede⁊
mit. nec pudorem peccandi corā dño deo
suo habuit. Omnia in ꝓtrarium ppetrat
⁊ aiam suam occidit. ideo cū venerit dies
iudicij tūc apparebit peccator ⁊ nō poterit
ad obiectum rñdere. Tunc de⁹ tradet eū
tortoribus infernalibus sicut ipse testatur
Math. xv. Ite maledicti in ignem eternū.
Studeam⁹ ergo ante omnia aiam a pec⁊
cato custodire si desideramus ad eternā
vitam puenire.

De execrabili dolo vetularum.
Capitulum. xxvij.

Peratrix q̄dā

erat in cui⁹ impio erat q̄dā miles
qui nobilē vxorem ⁊ castā atq; de⁊
coram habebat. Cōtigit q⁹ miles ad pegri⁊
nandū prexit sed ꝑ⁹ vxori dixerat. Nullū
custodem vltra te dimitto q⁹ sanc̄ credo q⁹
nō indiges. Parato comitatu abiit. vxor
vō caste viuēdo domi remāsit. Accidit sel⁹
q⁹ ꝑcibus cōpulsa cuiusdā sue vicine epu
landi causa domū eius ingrederet quo p⁊
acto ad ppria remeauit. quā quidā iuue⁊
nis aspectā acri amore cupit amare ⁊ plu⁊
rimos nūcios ad eam direxit cupiens ab
illa q̄ntum ardebat amari. Quib⁹ cōtem⁊
ptis eum penit⁹ spreuit. Ille vō se omnino
ꝓtemptū videns adeo dolens efficit q⁹ infir⁊
mabat. sepe tū illuc ibat sed nihil ei valuit
eo q⁹ domina p omnia eū spreuit. Accidit
q̄dā die q⁹ iuuenis ad eccl̄iam prexit dolēs
ac tristis. obuiam ei habuit q̄ndam vetu⁊
lam in ppositō sanctā reputatam que cū
iuuenem tristē vidisset cām tante tristicie
ab eo quesiuit. Et ille. Quid ꝓdest mihi ti
bi narrare. Et illa. Oportet q⁹ vuln⁹ tuū
detegas si opam medicantis expectes. Jō
ostende mihi cām tanti doloris cuius dei ad⁊
iutorio te curabo. Juuenis cum audis⁊
set ostendit ei quō dñaz dilexit. Et vetula.
Derge cito ad domū tuam q⁹ infra breue
temp⁹ te curabo. His dictis iuuenis ad do
mum prexit ⁊ vetula ad ppria remeauit.
Vetula ista q̄ndā caniculā habebat quaz
duob⁹ dieb⁹ ieiunare coegit ⁊ die tertia pa
nem sinapi ꝑfectū canicule ieiunāti dedit.
quē cum gustasset p amaritudine oculi e⁹
lacrimabant tota die. Tūc vetula ad do⁊
mū dñe prexit cū canicula quā iuuenis di
lexit intantū. statim a dña est honorifice su
scepta eo q⁹ reputabat sancta. Dum autez
adinuicē sederent dña paruam canicula⁊
lacrimantē respexit admirabat multum ⁊
quesiuit causa⁊. Et vetula. O charissima
amica noli querere q̄re lacrimat q⁹ tantū
dolorem habet q⁹ vix poterit tibi inimari.
Dña vō magis ac magis instigabat vt dice
ret. Cui vetula. Hec canicla erat filia mea
casta nimis ⁊ decora quā iuuenis q̄dā ve⁊
hementer adamauit sed adeo casta erat vt
ullo modo spernere illū amore. vñ iuuenis tan⁊
tum dolens ꝑ dolore mortu⁹ est. ꝑ qua cul
pa de⁹ puerit filiam meā in canicula sicut
tu vides. His dictis incepit vetula flere di
cens. Quotēs filia mea recolit q⁹ tam pul
cra puella erat ⁊ modo canicula flet ⁊ ꝑso
lari nequit. imo oēs ad fletum excitat ꝑ ni
mio dolore. Audiens hec dña intra se co⁊
gitabat. Heu me simili mō quidā iuuenis
me diligit ⁊ ꝑ amore meo infirmat. ⁊ totū
ꝓcessu⁊ vetule narrauit. Vetula hec audi⁊
ens ait. O charissima dña noli amorez iu⁊
uenis spernere ne forte ⁊ tu mutaberis si ca
niculam sicut filia mea qđ esset damnum
intolerabile. Et dña vetule. O bona ma⁊
trona date mihi sanū ꝓsilium vt nō sim ca
nicula. Que ait. Cito p illo iuuene mitte ⁊
voluntatē suā sine vltriori dilatiōe facias
Et illa. Rogo sanctitatē tuā vt tu pgas ad
eu⁊ ⁊ tecū ducas. scandalū posset esse si ali⁹
ad eum accederet. Cui vetula. Tibi cōpa⁊
tior. libenter tibi eū adducā. Perrexit ⁊ iuue
nem secū duxit ⁊ cum dña dormiuit. Et sic
ꝑ vetulam dña adulterium cōmisit.

Moralisatio.

Carissimi. Iste miles est xp̄us. vx⁊
or casta ⁊ decora anima p baptis⁊

mum lota. cui dedit dñs liberū arbitrium ꝛ sui voluntati tradidit quō de hoc mūdo ad patrē ascendat. Mulier ista. s. aīa inuitat ad cōmutuū q̄ens inclinat ad carnalem ꝓcupiscētiā. Quia cōmutuū bois carnalis est semp in delicijs viuere. statim inuenis. i. mūdi vanitas eā inq̄ntum potest allicit vt ei adhereat. Si vō nō consenserit adest vetula. s. diabolus q̄ circuit querens quā deuoret aīam. s. p̄cipaliter q̄ntuz potest solicitat vt peccato consentiat. Et quō. Certe oñdit sibi caniculaz flentē. Canicula est spes longe vite ꝛ nimia de dei misericordia p̄sumere quā multi habēt intātū q̄ cito ad peccatū inclinant. q̄ sicut canicula ista ex sinapi lacrimabat. sic spes sepi⁹ animam afflgit ne ad veritatē attingat intantum q̄ hō peccato cōsentit. Si ergo volumus castratē aīe seruare ꝛ mūdi decepcionem p̄cauere fugiam⁹ mundū sūmopere. q̄ omne q̄ō est in mūdo aut est supbia vite aut ꝓcupiscentia oculoz aut ꝓcupiscentia carnis. ꝛ ideo summū remediū est illuz derelinq̄re si volum⁹ p̄miū eēnū obtinere.

Nota de iudicibus malis.

Capitulum. xxix.

Rat quidaz im

e perator q̄ statuit p lege q̄ sub pena graui q̄libet iudex recte iudicaret. ꝛ si cōtrariū faceret nullo mō misericordiam inueniret. Accidit casus q̄ q̄daz iudex muneribꝰ corruptꝰ falsum iudiciuz dedit. Imperator cū hoc audisset seruis suis p̄cepit vt eū excoriarēt. ꝛ sic factū est. pellem ei⁹ in loco vbi iudex sedere deberet posuit ad significādū q̄ ille iudex cogitaret. q̄ amplius falsuz iudiciū nō daret. Ber vō filiū iudicis defūcti iudicē ꝓstituit dicēs ei. sedebis sup pellē p̄ris tui vt iudices pl̄m meū Si vō aliq̄s affert tibi donū vt declines a via recta ad pellem patris tui respice ne tibi hoc idem ꝓtingat. Mō ꝛalisatio.

Altissimi. Imperator iste ē dñs noster ihesus xp̄us q̄ istam legem edidit. Un Deut. Judices ꝛ magistratus cōstitues ꝛc. Ipse vō recte ꝛ omnipotens nos iudicat q̄ pat̄ noster celestis totuz iudiciuz filio dedit. Juder q̄ male iudicauit est q̄libet homo q̄ hz seipsum q̄ntuz ad vite rectitudinē iudicare q̄d ꝛ q̄ntum ꝓtra deū deliquit. Si vō aliq̄s vestrū sit mu nerib⁹. i. malis humoribꝰ corruptꝰ debz excoriari. i. in omnibus vicijs suis p pniam denudari vt poterit dicere verbū illud Job. Pdellem p pelle ꝛ q̄cq̄d homo hz dabit pro aīa sua. Pdellis que ponit̄ p memoria in sede est xp̄i passio quā hō debet habere retentam in sede cordis sui ne ō deū ꝛ salutē aīe sue delinquat sicut scriptū est. Mōstra ꝛare nouissima tua ꝛ in eēnuz nō peccabis. xp̄us nō tantū pellē in sede crucis p nobis dedit sed etiā vitam. ꝛ iō si veri filij sumus eū p peccatū offendere nō debem⁹. Et si cōtingit nos labi respiciam⁹ ad crucē q̄ntuz p nobis sustinuit vt emendem⁹ cū opibus misericordie. ꝛ p ꝓsequēs vitam etiam obtinebimus.

De peccato ꝛ iudicio. Cap. xxx.

Rat quidaz rex

e q̄ statuit p lege q̄ victori ō bello redeūti fieret triplex honor. tres molestie. Primus honor q̄ victori obuiabat pl̄us cum lencia. Secūdus q̄ oēs captiui currū ei⁹ ligatis manib⁹ ꝛ pedib⁹ retro sequebant. Tertiꝰ honor q̄ indut⁹ tunica iouis sedebat in curru quē trahebāt quatuor eq̄ albi ꝛ ducebat vsq̄ ad capitolium Ille cū his honorib⁹ obuiasceret sui tripli cem molestiā oportebat illū sustinere Prima est q̄ cū eo ponebat in curru q̄dam seruulus ꝓnomis vt daret spes cuilibet q̄ntū cunq̄ vilis ꝓnomis p̄uenire ad talez honorez si p̄bitas mereret. Secūda molestia erat q̄ iste seruꝰ cū colaphisabat ne nimis supbiret ꝛ dicebat. Gnotoseauton. i. nosce teipsum ꝛ noli supbire de tanto honore. respice post te. boiem te esse memēto. Tertia molestia erat q̄ illa die licebat cuilibet dicere in p̄sonam triumphantis quicq̄d vellet sez omnia opprobria.

De sepultura Alexandri vbi filij genuit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste impator est pater celestis. victor de bello dñs noster iesus xp̄us qui ꝓtra diabolu victoria obtinuit. Ūñ in die palmar triplex bonor ei fiebat. Primo q̄ ei obuiauit populus qñ oēs ꝓtra hierusalē prerer̄ut cum ramis palmar vestimēs pueri clamabant. Osanna filio dauid. Secūdus bonor q̄ oēs captiui ꝛc. Isti captiui erant iudei peccatores in peccatis ligati q̄ curruz hūanitatis ei⁹ pſeq̄bant videtes signa pdigia que faciebat. Tertiꝰ bonor q̄ victor indutꝰ erat tunica iouis. Tunica ista erat diuinitas hūanitati interꝰ ꝓiuncta quem trahebant q̄ttuor equi albi. i. q̄ttuor euāgeliste q̄ de eiꝰ diuinitate hūanitate loquebant. Cōtra istos bonores triplex ei molestia fiebat. s. q̄ vnꝰ seruilis ꝓditionis ponebat cum eo. s. latro pessimus. Secūda molestia erat q̄ serui eū colaphisabāt. Sic iudei xp̄o fecerūt dicētes. Prophetisa nobis q̄s est qui te pcussit Tertia molestia q̄ oīa opprobria ei dicebant. sic iudei in faciē eiꝰ expuerunt opprobria dixerūt.

De rigore mortis. Capi. xxxj.

Egitur de morte

Alexandri. cū sepultura eius fieret aurea. plurimi pbi ad eā conuenerunt de quibꝰ vnꝰ dixit. Alexander heri ex auro fecit thesauz nūc ecōuerso aurū ex eo fecit thesauꝝ. Alius dixit. Heri nō sufficiebat alexandro totꝰ mūdus. hodie sufficiunt ei tres vel q̄ttuor vlne panni. Alius dixit. Heri alexāder ꝓlio impabat. hodie populus impat illi. Alius dixit. Heri alexander potuit a morte multos liberare hodie ipse iacula mortis nō potuit vitare. Alius dixit. Heri terrā ꝑmebat. hodie ab ea ꝑmitur. Alius dixit. Heri alexandrum oēs timebant. hodie eū vilem oēs reputant. Alius dixit. Heri alexander mltos amicos habuit. hodie nullus. Alius dixit. Heri alexander duxit exercitū. hodie ab illꝰ ducit sepulture.

Moralisatio.

Arissimi. Iste alexander pōt dici quilibet diues istiꝰ mūdi q̄ laborauit totaliter in mūdanis. Aliqui magis laborant qñ moriunt circa funeralia sua cum magna pompa q̄z circa aiam que iacet in penis. pbi adducti sunt doctores ac sacre scripture expositores q̄ dicūt diuites buiꝰ mūdi ex auro mundano. Modo diues buiꝰ mūdi facit thesaurū hoc est dictū. Homo tenet de bonis mūdanis impleri. i. bonis vtutibꝰ sicut est dare elomosinam. vestire nudū ꝛc. Et sic facit ꝺ eo q̄ntū ad aiam in celo thesauz. Item dicūt. Nō sufficit auaro mūdus. q̄ quāto plus habz tanto plus cupit habere. Et est fatuitas. q̄ mūdus deficiet sibi in morte. Dz si de omni labore suo duas vl tres vlnas vilis panni obtinuerit multū est. Item dicūt. diuites dum viuunt impant. sed post mortē q̄libet paup ei impat. q̄z diu viuit diues multos pōt a morte liberare. tñ nullus diues q̄ntumcūq̄z potens in necessitate iacula mortis euadere pōt. Item hō terre dominat. sed in morte ei dñatur q̄ totū corpꝰ hominis p terraz ꝓsumit. q̄z diu homo viuit timetur sicut scriptū est. Facies bois facies leonis. sed in morte vilis ab omnibꝰ reputat. Item q̄z diu viuit amicos habet sed i morte oēs recedunt ipsum solū relinquūt. q̄z diu homo vixit potuit multos secū acquirere ducere. sed in morte ab aliis ducetur Ūñ xp̄us dixit petro. Alius cinget te ducet quo tu nō vis.

De inspiratione bona. Cap. xxxij.

Efert seneca qꝺ in

regionib⁹ venenosis ꝑpter maliciam veneni nimiā frigiditatē nullus vermis nascit sed si pcussa fuerint fulmīe post paucos dies vermes ꝓducūt.

Expositio.

Arissimi. Per corpa venenosa intelligo hoīes in peccato mortali venenatos. tales ꝓfrigiditate peccati vermē ꝓducere nō possunt. q̄ ideo pcutit eos deꝰ fulmine dum talibꝰ infun-

dit grām quā si peccator recipere voluerit cito querī pōt. Et ideo sanū ꝓsiliū est vt cito p̄ tribulationes cōuertamur ad xp̄m. Quod nobis ꝛc.

De iactantia. Capl̄m. xxxiij.

Efert enim Valerius q̄ homo q̄dā noīe patin⁹ flens dixit filio suo ⁊ oībus vicinis suis. Heu heu mihi habeo in orto meo arborem infelicem qua vxor mea p̄ma se suspendit. postmodū secunda. modo tertia. Et iō dolor est mihi miserabilis. Aut vn⁹ cui nomē Arrius. Obtro te de tātis successib⁹ lacrimas emisisse. Da mihi rogo te tres surculos illi⁹ arboris. q̄ intendo inē vicinos diuidere vt q̄libet arborem habeat ad vxorē suam suspendendam. ⁊ sic factum est.

Moralisatio.

Aristimi. Hec arbor ē sācta crux in q̄ pependit xp̄us. Hec arbor dz poni in orto hoīs dum aīa habz iugem memoriaz de passione xp̄i. In ista arbore tres vxores suspēdunt. s. supbia vite. ꝓcupiscentia carnis ⁊ ꝓcupiscentia oculoz. Homo enī dat⁹ mūdo tres vxores ducit. Una est filia carnis q̄ vocat voluptas Alia filia mūdi que vocat cupiditas. Tertia filia diaboli que vocat supbia. sed cum peccator gratia dei adueret p̄nie iste vxores vōlūtates suas nō habētes suspendūt. Cupiditas se suspendit fune elemosine. superbia fune humilitatis. Voluptas se suspēdit fune ieunij ⁊ castitatis. Iste q̄ quesiuit surculos est bon⁹ xp̄ianus q̄ toto conamine dz debet appetere ⁊ querere. nō tantuz p̄ se sz ⁊ alijs vicinis. Ille q̄ fleuit est miser hō qui magis diligit carnē ⁊ ea que carnis sunt q̄z ea que sūt spūssancti. Tñ sepi⁹ tal' ad informationē boni viri ad rectā vitam poterit duci. ⁊ sic vitam eternam obtinebit

De ponderatione vite.

Capitulum. xxxiij.

Igitur de rege

Alexandro q̄ habebat Aristotelem magistrū de cui⁹ doctrina multū p̄fecit ⁊ multas vtutes ab eo didicit. Inē cetera a magistro suo quesiuit aliq̄ sibi ⁊ alijs p̄ficua dici. Aut magister. Fili ausculta diligenter ⁊ si mea doctrinam tenueris ad magnū honorē puenies. Septē sunt que te docebo. Primū est statera ne trāsilias. Secūdum est ignē cū gladio ne foueas. Tertiū est coronā ne carpes. Quartū cor auicule ne comedas. Quintū cum p̄fect⁹ fueris nō redeas. Sextū p̄ viaz publicā ne ambules Septimuz irrundinē garrulantē in domo nō p̄mittas. Rex in istis septē miro modo studuit ⁊ p̄fecit q̄zdiu vixit.

Expositio.

Aristimi. Statera ista ē vita humana. Duo ī pēsis sūt ingressus in mundū ⁊ egressus abeo. Primo nat' ergo bō in vna pensa. s. in pauptate cū qua ingressus est. ⁊ in alia pauptate cum qua egredietur. ⁊ inueniet q̄ eque pōderabit sicut paup ingredit sic paup egredit Eccs v. Sicut egressus ē nud⁹ de vtero matris sue sic reuertit ⁊ nihil aufert secū de labore suo. Itē pone in vna pte statere temp⁹ in q̄ peccasti. ⁊ tūc quero sicut xp̄us quesiuit a patre filij infirmātis q̄n ei accidit. Vñdit ei pater. Ab infantia ꝛc. Et ego quero a te q̄n incepisti peccare. Heu rñdebis. Non heri nec pridie sz ab infantia. Primo ergo temp⁹ peccati in vna pte ⁊ min⁹ ponderabit. Nō ergo transilies stateram sz bñ pensa quō. pone ad aliā tempus p̄nie. sed nescis q̄zdiu possis penitere. ideo multiplica opa penitentie vt eque pōderēt tuis malefactis sicut dixit Zacheus. Si q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplum. Nō ergo transilias vltra istam stateram. hoc est. nō nimis cupias vltra que sunt necessaria victui. sicut legit de vulture. Vultur cum cepit p̄dam p̄bat an tota p̄da possit secū portare ⁊ cum ea volare vel nō. si nō. diuidit ⁊ tantū secū portat q̄ possit secū volare. ⁊ sic tātū hz de p̄da q̄ sibi sufficit. Eodem mō hō deberet facere. Multi sūt q̄ diuitias p̄ p̄da ponūt vt diuites fiant nocte dieq̄z laborāt. aliena

rapiunt ⁊ cū habuerint in abscondito ponunt ⁊ p illam detinent q̄ ad deū volare nō possunt. ⁊ hec ē magna fatuitas q illis vtūtur que secū portare nō possunt. Diuidat ergo p̄da. i. diuitie q sibi necessariū teneat. residuū det pauperibus ⁊ sic poterit ad deū volare. Secundū est ignem cuz gladio ne foueas. i. iracūduz cū verbis asperis ne p̄uoces. Ira enim compat̄ igni q̄ cum aliquid iracundo deficit. statim inflammat̄. Iste ignis nō est fouēdus gladio. Gladius est lingua hominis que ad modū gladij materialis lata est ⁊ acuta ex vtraq̄ pte ps. Lingua eoz gladius acut⁹. Est enim de ira cūdo sicut d̄ calce. In calce est calor sopit⁹ sed si supponat̄ aqua statim inflammat̄ ⁊ fumū exire facit. Sic est cū iracundo in q̄ est ira sopita cū audierit vba aspera statim inflāmat̄ ⁊ fumuz ire ⁊ rixe exire p̄mittit. ⁊ ideo ignez nō debem⁹ fouere cuz gladio. Tertiū est coronam ne carpas. i. leges ciuiuz ne reprehendas. Ciuitas in qua sum⁹ est eccl̄ia. leges hui⁹ ciuitatis sūt doctrine eccl̄ie quas null⁹ sapiēs debet reprehendere: sz humiliter audire ⁊ imitari. sz ista doctrina m̄tos habet reprehensores. q̄d patet ex eo q̄ hz paucos auditores. ⁊ ideo nobis est necesse vba dei audire ⁊ ei⁹ p̄cepta ⁊ nobiscum firmit̄ retinere si intendim⁹ ad etnam patriam venire. Quartum est corauicule ne comedes. i. nulli aduersitati tpali tristiciam odium inuidiam in corde tuo habeas. q̄ Dauid. xxv. d̄r. Sicut vermes ligno ⁊ tinea vestimēto sic tristicia viri nocet cordi. Homo ergo se iungat deo p bonam vitam. ⁊ semp habeat in corde recentem memoriā ⁊ nullum dolorē sentiet. imo plus de aduersitate gaudebit. Ibant apli gaudentes ⁊c. Quintum est cū p̄fectus fueris nō redeas. i. cum a statu culpe recessoris nō redeas ad vomituz peccati. De ista sapia habetur Eccl̄. xxj. Fili peccasti non adicias vltra. Sed ameo q̄ multi sunt ad modum canis. de q̄bus loquit̄ petr⁹. Sic canis reuersus ad vomitum suum. sic peccator qui iterat vias suas malas. Ittez est de multis sicut de vipera. Vipera enim volens copulari cū lampreda fugit venenuz tūc vipera in q̄dam loco venenuz euomit. ⁊ sic copulat̄ ei. ⁊ postea redit ad venenuz. Sic multi volentes xp̄o copulari in altari: euomūt venenuz dum peccata p̄fitent̄. sed postea redeūt ad illud. Sextū est p viā publicā ne ambules. Via publica est via peccatoris. p quā maior ps mūdi transit q̄ lata est. Mathē. vij. Spaciosa ē via que ducit ad p̄ditionem ⁊ multi sunt q̄ ambulant p eam. Unde notandū est q̄ aliqui sūt bestie que nunq̄z p viam rectā ambulant vt canes fugiāt. Sic dz hōdū ē in mūdo ⁊ in piculo p̄pter canes infernales fugere q̄ eū sequunt̄. sicut dicit p̄s. Circūdederunt me canes multi. Fugiendus est de tali via. q̄ ibi sūt venatores diaboli qui triplici genere venationis vtunt̄. Tria enim sunt genera venationis ⁊ oīa sunt dolo plena. Primum genus est qui venant̄ bestias fugituas. ⁊ isti faciūt foueas vt eas capiant. Foueе iste sunt vsure ⁊ bona tēporalia. vt mēdacia. falsa iuramēta ⁊ deceptiones in quibus cupidi decipiunt̄. Secundum genus venationis est qui venant̄ aues. Isti ponunt laqueos qui sunt falsi aduocati ⁊ placitatores ac iudices qui p mūera corrumpunt̄ qui faciunt leges vt capiant paupe-res. Tertium genus est piscatoruz qui ponunt retia sua ad accipiendum omne genus humanum. Isti sunt luxurioſi. Mulieres sunt retia diaboli. p que fere d̄ omni statu capiuntur aliqui. Septimū est rundinem garrulantem in domo nō p̄mittas id est peccatum in corde. contra q̄d semp murmurat p̄sciēna. Sicut habet de Iona q̄z diu erat in nauis p̄funditate nō poterat esse trā quillitas maris. Eodem mō q̄z diu hospitatur peccatum in corde hominis. ratione cui⁹ consurgit tempestas magna dum p̄tra deum murmurat p̄scientia. nec tranq̄llitas esse potest donec ionas in naui ⁊ peccatū in corde expellat̄. ⁊ cessabit tempestas. i. remorsus p̄scie donec peccatuz in p̄fundo inferni demergat̄. Ideo nō susti-

neam⁹ irundinē.i.peccatū in corde sed de/ siderem⁹ vitam eternā obtinere. Ad quaz nos perducat ꝛc.

De pacis reformatione ⁊ vindicta eam dissipantium.

Capitulum.xxxv.

Igitur in gestis

I romanoꝝ q talis erat ꝓsuetudo q cum formari deberet aliq̄ pax int̄ magnos inter ꝗs discordia erat ascēdebant montē magnū ⁊ altum ⁊ ducebatur agnus ⁊ occidebat̄ ⁊ in ꝓspectum eoꝝ sanguis ei⁹ effundebat̄ in pacis reformationē in signū q q̄cunqz illoꝝ pacem dissiparet de eo magna vindicta reciperet̄ ⁊ sanguis eius effunderet̄. Moralisatio.

Altissimi. Magni dñi fuerūt de⁹ pater ⁊ homo. De deo dicit psal. Magnitudinis ei⁹ non est finis. De hoīe q̄ ad imaginem dei fact⁹ est. psal. Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius ꝛc. Jnt̄ istos magna erat discordia intātū q quotcunqz morieb̄at̄ ad infernū descenderunt. Postea facta est pax magna inter deum ⁊ hoiem. in cui⁹ pacis reformatiōe ducebat̄ agnus.i.xp̄us sup montē caluarie vbi occidebat̄ ⁊ effundebat̄ sanguis ei⁹ in signum q q̄cunqz eoꝝ pacem dissiparet de eo maxima vindicta recipet̄ ⁊ sanguis ei⁹ effunderet̄. Ideo si pactū cum deo fregerimus. grauis vindicta sequet̄. Quātam vindictaz credis te habere si ea que in baptismo ꝓmisisti fregisti.

De cursu vite hominis.

Capitulum.xxxvj.

Igitur de quo/

I dam rege q̄ ante oīa naturā hominis desiderabat scire. Jn cuius imperio erat q̄dam pbus sagax valō de cui⁹ ꝓsilio opati sunt multi. Rex cuz de eo audisset nūcium ad eū direxit vt sine vlteriori dilatione ad eū veniret. Philosoph⁹ cū voluntatē regis intellexisset venit ad regem. Dixit ei rex. Magister a te sapiaz ⁊ doctrinā volo audire. Dic mihi i ꝓncipio q̄d ē hō. At ille. Hō est miser toto tpe vite sue. vt de ꝓncipiū tuū mediū ⁊ finē ⁊ inuenies q plen⁹ es miseriis. Ait Job. Hō natus de muliere ꝛc. Si respicis ꝓncipiū inuenies te paupez ⁊ impotentē. Si mediū iuenies mūdū angustiantē ⁊ forte aiaz tuā ꝓpēnantē. Si finē terram te suscipientē. Et iō dñe mi rex nō habeas memoriā supbiēdi. Dixit rex. Magister q̄ro a te q̄tuoꝝ q̄ones q̄s si bñ solueris te ad dignitates ⁊ diuitias ꝓmouebo. Prima q̄stio ē q̄d est hō. Scōa cui ē filius. Tertia vbi ē. Quarta cū q̄b⁹ sociis est. Dixit pbus. dñe ad ꝓmā q̄stionē rñdebo q̄n queris q̄d est hō. Dico q est mancipiū mortis. hospes loci. viatoꝝ trāsiens. Mancipiū dr q manū mortis euadere non pōt q mors oēs labores ⁊ dies rapit. ⁊ ꝑm q meruit habebit p̄miū vel supplciū. Jtē hō est hospes loci q oblitioni tradit̄. Jtē est viatoꝝ trāsiens siue dormiēdo siue vigilādo siue comedēdo siue bibendo siue aliud faciēdo sp ad mortez currit. Ideo debem⁹ p viā nobis putdere de victualib⁹.i. de bonis vtilib⁹. Secūda questio est cui hō sit filius. Dico q similis est glacieī que ꝓpē calorem cito dissolui. Sic homo de terra et de elementis cōpaginat⁹ p calorē infirmitatis cito dissolui ⁊ corrumpit̄. Jtez filius est pomo nouo. quoniā sicut pomū nouū pendens in arbore cū debet ad crementuz debitum venire. modico tū verme interi⁹ eroto corrodit̄ ⁊ subito coꝛruens inutile efficit̄. Sic homo in puericia sua crescens subito oritur in eo infirmitas interi⁹ ⁊ anima expellit̄ ⁊ cor⁹ corrumpit̄. Unde ergo supbit hō. Tertia questio est. Vbi est hō. Dico q in bello multiplici. s. ꝑ mundū diabolum ⁊ carnem. Quarta cū quib⁹ sociis est homo. Rñdeo cū septem sociis q̄ eum ꝓtinue molestant. q̄ sunt fames. sitis. calor. frigus. lassitudo. infirmitas. ⁊ mors. Prepara ergo aiam ꝑ diabolum mundum ⁊ carnem. quoꝝ bella.i. temptatiōes sunt diuersa. Et diuersimode ꝓparanda est anima vt eis resistat. Caro autez temptat nos

p luxuriam ⁊ voluptatez. Mundus p diui-
tiarum vanitatem. Diabolus p superbie vi
litatem. Si ergo caro temptat te istā adhi
be medicinaz. habeas in memoria q caro
que te puocat ad peccatum vertet in cine-
res die ⁊ tpe ignoto ⁊ aia p eius delicto pe
nam etnam sustinebit. Sap. vj. Extinctus
cinis erit corp⁹ nostrū. Et sequit. Posthea
erit obliuio ⁊ nemo habebit memoriā ope
rum nostroz. Et si iste cinis sit ī memoria
temptationē impediet ne p̄cedat ad actuz.
Si mūdus te temptat p vanitatez adhibe
istam medicinā. Considera diligent ipsi⁹
ingratitudinē. ⁊ nunq̄z sibi seruiendi habe
bis voluntatē. Nam ita ingrat⁹ est mūd⁹
⁊ licet p totam vitā tuā illi fideliter seruias
nihil apportare tecum te p̄mittit nisi pecca-
tuz. est enī de mūdo sicut de p̄dice. Perdix
habens pullos suos sciens venatorē appro
pinquare nido vt venatorē retrahat a pul
lis venit ppe venatorez ⁊ fingit se posse nō
volare. q̄ venator credēs esse verum insi-
quit paulatim. Illa volat ⁊ ipse post illaz
vadit sperās illam capere. ⁊ sic semp facit do
nec elongat⁹ est a pullis. ⁊ sic decipit venā
tor q̄ nec p̄dicem nec pullos habet. Sic est
de mūdo. Venator q̄ nido pulloruz appro
pinquat est bon⁹ christian⁹ qui victum ⁊
vestitum ⁊ alia cuz labore acquirere nitit.
Sed mundus hoīem libenter sustinet. tali
applaudit ⁊ simulat ac si sequi vellet ⁊ sem-
per cū honore manere. q̄ videns hō sepe
ab operib⁹ bonis recedit ⁊ mundi vanita-
tem sequit. ⁊ tunc mundus illum ab amo-
re dei ⁊ bonis operibus elongat. Deinde
mors illum subtrahit a seculo ⁊ manet ille
miser deceptus. q̄ nō habet mūdum quez
sequat nec fructum bonoz operum a qui
bus elongat. Ecce quō mūdus suis serui-
toribus reddit mercedem. Et hoc est q̄ di
cit Jacobi. iij. Totus mūdus in maligno
positus est. Omne q̄ est in mūdo. aut est
superbia vite ⁊ reliqua. Ternio si te tempta-
uerit diabol⁹ adhibe istā medicinam. Ha
beas in memoria passionem xp̄i p quam
superbus cedit ⁊ nō habet ptātem resistendi
Uñ aplus. Induite vos armaturā dei vt
possitis stare ⁊c. Uñ refert. Solin⁹ ō mira
bilib⁹ mundi q̄ alexander equū quēdam
habuit q̄ vocabat bucefalus cui⁹ erat con
suetudo q̄ qñ erat armatus ⁊ paratus ad
bellum nullum sessorem retinebat nisi solū
alexandrū. Sed si ali⁹ eum ascenderet sta-
tim p̄cipit a se. qñ vero nō erat armatus fa
muli sup eum sedere p̄mittebant. Sic hō
armatus xp̄i passione nullū recipit in cor-
de nisi imperatorem deū omnipotentē. Sed
si aliqua temptatio diaboli cor suū ascen-
dere velit statim vtute passionis xp̄i habet
ptātem deijciendi eā. Si vō ista careat ar-
matura dei statum p̄pronus erit ad omnes
temptationes recipiendas. Studeam⁹ er-
go bonis virtutib⁹ armari vt tādem pue-
niamus ad gloriam dei.

De mentis in celum erectione.
Capitulum. xxxvij.

Efert plinius q⁹

r aquila in altuz volat ⁊ nidificat
cui⁹ pullis insidiat serpens qui-
dam qui vocatur parnas. Qui videns se
non posse appropinquare p̄pter altitudi
nem. trahit ad se ventum ⁊ venenum emit
tit vt aer infectus p venenuz ad pullos de-
duct⁹ illos occidat. Sed aquila ista ex in-
stinctu naturali mirabilem adhibet caute
lam. Portat enī lapidem qui vocat achā
tes ⁊ ponit in nido in illa parte que est con
tra ventum. ⁊ iste lapis vtute sua venenuz
expellit ne ad pullos accedat. et sic pullu sal
uant ne interficiant.

Moralisatio.

Arissimi. Per aquilaz que est ar
dui volat⁹ ⁊ acuti visus homo in
telligit cui⁹ vita ⁊ desideriū a tre-
nis debeat eleuari vt dicere possit cū ap̄lo.
Phil. iij. Nostra conuersatio in celis est. In
hac altitudine conuersatōis debem⁹ pullos.
id est opa nostra bona p̄ponere. tūc serp̄s
antiqu⁹. i. diabolus querit illū occidere p
appositionē alicui⁹ peccati mortalis. si for-
te p̄p̄t vite eminētiā p̄positum suum non

pōt adimplere. Tunc vadit diabol⁹ ⁊ tentat illos vento inēficere dū laudez humanam sibi cōmēdat que sibi sepi⁹ veniet. ⁊ si ꝑ appetitū talis laudis faciat bona opa. morient̄ pulli q̄ ad meritum. Accipiam⁹ ergo petrā. i. xp̄m ⁊ ponam⁹ int̄ opera nostra ⁊ ventuz vane glorie. vt sic opa nostra dirigam⁹ ad deum. ⁊ erit nobis retributio magna. Quia sicut vobis cōstare dz tres sagittas dñs iaciet in hoīes valde acutas ꝑma vocationis. secūda disceptatiōis. tertia diffinitionis. Sagitta vocatiōis q̄n dicet. Surgite mortui venite ad iudiciū. De ista vocatōe habet̄ Job. Omnes q̄ in monumētis sunt audient vocē filij dei. Et etiā Hieronim⁹. Siue comedā siue bibā semper videt̄ in auribꝰ meis sonare. Surgite mortui ⁊c. Sagitta disceptatōis q̄n in iudicio dicet̄ peccatorib⁹. Esurivi ⁊ n̄ dedistis mihi māducare. Sagitta diffinitiōis erit q̄n iudex dicet. I te maledicti in ignē et̄nū.

De cautela delendi peccata.

Capitulum. xxxviij.

Igitur tempore

I Henrici impatoris secūdi q̄ cuz quedaz ciuitas obsessa fuisset ab inimicis suis anteq̄z inimici venerāt ad ciuitatē quedā columba in ciuitate descēdit circa cui⁹ collum inuente sunt littere quas deferebat talis sn̄ie. Generatio canina venit ⁊ erit gens ꝓtentiosa ꝓ quos ꝓ te ⁊ per alios legem tuam defendas.

Moralisatio.

Carissimi. Per istā columbaz q̄d intelligere possum⁹ nisi spūm sanctuz q̄ in specie columbe descēdit sup xp̄m q̄ nobis ꝓfert lrās cū nostra peccata manifestat ⁊ nūciat nobis q̄ gens cōtentiosa venit ad obsidionē. i. ad obsidēdū nos. s. hoīes ad pdendū. Et ideo dū lucem habem⁹ ⁊ spūssancti legam⁹ lrās. i. peccata nostra ꝑ ꝓfessionem detegam⁹ vt legem dei fuare possim⁹ ⁊ morē euadere ne clause ꝑ morē inueniant̄ in ꝓfessione nō mundate in districto iudicio. Tu ergo dilectissimi signuz q̄ sua sapia novit duntias distribuere ⁊ auferre bz. tu potēs ⁊ fortis signuz patris q̄ sua potētia pōt te robustuz facere ⁊ in firmitatem dei scere. Habes tu peccata obstat signū spūssancti q̄ sua clemētia vult peccata nrā ad memoriā reuocare nisi añ de⁹ hec signa oīderet hō iudiciū non recte crederet fiendum. Sicut ipse ait. Joh. xv. Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nō credetis.

De reconciliatione dei ⁊ hominis.

Capitulum. xxxix.

Igitur in gestis

I romanoꝝ q̄ int̄ duos frēs tanta erat discordia q̄ vn⁹ frater oēs tras alteri⁹ destruxit. Audiēs hec Julius impator grauē ꝓcepit ꝓ frēm plecutionez. Ille vo impatoris offensaz pcipiens venit ad frēm suū cui tot mala intulit petēs misericordiā ab eo rogās insup eū quatin⁹ int̄ impatorem ⁊ ip̄m pacē reformaret. Circūstantes aūt dixerūt eū pacē nō meruisse sed grauē penā. Quib⁹ ille sic rn̄dit. Nō ē diligendus ꝓnceps q̄ in bello est mitis vt agn⁹ in pacē seuer⁹ vt leo. Licet ergo n̄ ꝓmeret frater me⁹ erga me. tn̄ recōciliabo eū si potero. q̄ iniuria quā mihi intulit satis vindicata est in illo q̄ misericordiaz implorat. ⁊ sic int̄ impatorem offensum ⁊ frēm suuz pacem reformauit. Moralisatio.

Carissimi. Isti duo frēs sūt filius dei et homo int̄ quos magna est discordia q̄n homo peccato mortali ꝓsentit. Et tantū tūc ꝓsequit̄ filium dei frēm suū q̄ q̄ntū in eo ē vult iterū crucifigere. Un̄ ad Heb. I terū crucifigentes filiū dei ⁊c. ꝓpter que offendit̄ summ⁹ impator pater celestis. Accedam⁹ ergo frēm nostrū id est xp̄m ⁊ petam⁹ ab eo misericordiam cū ꝓtritione cordis. ⁊ illud ꝑ vindicta sufficienti reputabit vt nobis culpam nrām remittat ⁊ pacē int̄ impatorem celestē ⁊ nos reformabit. Si ergo te times ei⁹ iusticiam fuge ad ei⁹ misericordiam. quia maior est ei⁹ misericordia q̄z nostra miseria. Unde ꝑs. Misericordia ei⁹ sup omnia opa eius

De modo tẽptatiõis ⁊ pitia. Ca.xl.

Egitur ut dicit

macrobi⁹ q erat q̃dam miles q̃ habuit vxorẽ suã suspectã q pl⁹ alium dilexit q̃z ipm ppt̃ aliqua audita et visa sepi⁹. ab vxore q̃siuit si verũ esset. Illa simplr negauit q nullũ alium pter ipm in tantum dilexit. Miles dictis ei⁹ nõ acquieuit quendã clericũ peritum adijt ⁊ cum eo cõuenit vt de ꝟ vitatẽ ei oñderet. Qui ait. Hoc nõ potero temptare nisi dñam videre ⁊ cũ ea fabularẽ. Et ille. Rogo te cum affectu vt hodie mecũ cibũ gustes ⁊ ego te cũ vxore mea collocabo. Clericꝰ aũt accessit ad domũ militis. hora prãdij venit. Juxta dñam ẽ collocat⁹. Finito prãdio clericus incepit cũ dña ỗ diuersis negocijs habere colloq̃a. Hoc facto clericꝰ manũ domine accepit ⁊ pulsuz suũ tetigit deinde sermonẽ de eo fecit cũ quo erat scandalisata ⁊ vehemẽtẽ suspecta. statim p̃ gaudio pulsus ĩcepit velociꝰ moueri ⁊ calefieri q̃z diu sermonẽ de eo traxit. Clericꝰ hoc ꝓcipiens sermonẽ incepit de viro suo habere. ⁊ pulsus statim ab omni motu ⁊ calore cessabat ex ꝟ ꝓcepit clericꝰ q aliuz dilexit. s. de q̃ erat scandalisata plus q̃z pprũ virũ. et sic miles p clericum ad rei veritatem puenit.

Moralisatio.

Arissimi. Miles iste ẽ xp̃us filiꝰ dei q̃ p nobis pugnauit ꝺ diabolum ⁊ victoriã obtinuit. Vxor est aĩa sibi p baptismũ ꝓiucta. Osee.ij. Sponsabo te mihi in fide. Q̃z vxor ista sepissime plꝰ aliũ diligit q̃z virũ suũ. i. deũ. Et ꝟ satis bñ poterit expiri ⁊ pbari in istis diebꝰ. Si q̃s loq̃t̃ sicut faciũt viri eccl̃ie stici vbũ dei p̃dicãdo salutẽ aĩe pnũciãdo. statñ a mũltis odiosꝰ erit ⁊ q̃cq̃d dixerit p tedio ⁊ desolatõe bẽbũt. Et q̃re q̃ pulsus cordis p̃ponit amorẽ. i. delectatiõz carnis ⁊ mũdi ante dei amorẽ ꝺ sacrã scripturam que dicit. Ante oĩa deũ diligere debes. Sed si aliq̃ de mũdi vanitatibꝰ incepint dicere statim iocundi ⁊ leti sunt ⁊ tempus breue videt.

De victoria xp̃i et charitate ei⁹ nimia. Caputulum.xlj.

Dsoras impera

tor athenien siũ ꝓtra dorenses pugnaturꝰ. ꝙgregauit exercitum et sup eventu belli ꝙsuluit apollinez. Cui responsum est q̃ aliẽ nõ vinceret nisi ipse gladio interiret hostili. Dorenses hoc audito dixerũt ne quis lederet corpꝰ regis cosdre. Qõ pꝰ q̃z cosdras ꝙgnouit mutato regis habitu arma accepit ⁊ exercitũ penetrauit Qõ vidẽs vnꝰ milituꝫ lãcea eũ vsq̃z ad cor penetrauit. ⁊ sic p mortem suam ꝓpm suũ de manibꝰ inimicorꝫ suorꝫ liberauit. Tandem de morte eius factus est planctus magnus ex vtraq̃z parte populi.

Moralisatio.

Arissimi. Sic dilectꝰ dñs noster iesus xp̃us ꝙsulto deo patre q genus humanum nõ posset redimi nisi ipse moreret. Venit igit̃ pugnaturus in bello isto ꝓtra diabolũ scies q agnesceret mutauit habitũ suum q̃ naturaz humanam assumpsit. j. Corinth. j. Si cognouissent nũq̃z dñm glorie crucifixissent. Imminente vo die belli vnꝰ militum stans iuxta crucem cũ lancea eũ vsq̃z ad cor pforauit. ⁊ sic p morte suam totũ genus humanum morti iuste adiudicatũ liberauit. Be cuiꝰ morte dolor est ex vtraq̃z pte. Hoc est demones multũ dolebãt q p eiꝰ mortem genus humanũ erat saluatũ. Ex alia parte tristes erant apli de nece sui domini.

De defectu charitatis.

Caputulum.xlij.

Efert enim Vale

rius q in roma vidit ĩ vna colũna quattuor litteras quaꝫ quelibet ter scribebat. Tres ppp. tres rrr. tres sss. tres fff. Ulisis litteris dixit. Heu heu ꝙfusionem video ciuitatis isti⁹. Satrape hoc audientes dixerunt. magister dic cõceptum tuum. At ille. Talis est expositio literarũ. Pater patrie ꝓdit. Sapiẽtia secũ

sustollit. Ruunt regna rome Ferro flamma fame. Qō postea sic rei pbauit euētꝰ.

Moralisatio.

Arissimi. Spūaliter loquēdo pater patrie est charitas que est dilectio dei ⁊ primi p quaz qlibet bō deberet seipsum regere qz sicut scitis prēm decet filioz necessaria puidere. Hinc est q vera charitas nobis puidebit ō diuitijs infinitis in vita eēna Quia sine charitate impossibile est nobis vitaz eternam obtinere Sed heu iam pater patrie perdit. i. charitas in terra. Vix enī aliquis alium diligit. Et sine dubio sapia secuz sustollit. qz pauci sunt q̄ sciunt qualiter se habere debeant erga deum ⁊ primū. Et si sciant pauci sūt qui operant ꝓpter defectū sapiēie. Quid ergo sequit postea ecce ruunt regna rome Ruunt regna in diuersis pubꝰ mūdi. ferro flāma fame. qz non est charitas in terra nec sapia. ⁊ si dicat sapientia humana tñ stulticia est apud deuz. Quot nobiles ⁊ pceres infra pauca tempa in bello perierūt Quot paupes fame interierūt. Et hoc totum qz non est amoz nec sapia in terra sed frequens maledictio ⁊ homicidium.

Quod christus clausit infernum sua passione ⁊ voluntaria morte.

Capitulum. xlvj.

In medio rome

t in quodam loco apta est semel terra ⁊ hyantia infra patuerūt foramina. Sup hoc dij sūt interrogati. Responderūt. Non claudet hec voragio nisi aliquis voluntarie se immergat. Sed cuz hoc nemini psuadere possent. Dixit marcus aurelius. Si p annum in roma p libitu meo me viuere sinitis. anno elapso gaudenter ⁊ voluntarie me immergam. Romani hoc audientes gauisi sunt concorditer ꝓsenserunt nihil sibi clauserūt. Qui rebus ⁊ vxoribus libere vtens anno elapso cum nobili equo saltū petijt se immersit ⁊ statim terra se clausit.

Applicatio.

Arissimi. Roma mundū istum signat. In cuiꝰ medio est infernꝰ in centro. q̄ erat apertus ante xpi natiuitatem ⁊ infiniti hoies in eum ceciderunt. Unde a dijs. i. ppbetis recepimꝰ responsum q nunq̄z clauderet donec virgo pareret filium qui p genere humano ꝓtra diabolum pugnaret ⁊ anima eiꝰ cum diuinitate ad infernum descenderet. Tñ scire debens q nunq̄z de cetero apertus erit nisi aliquis voluerit p peccatū mortale aperire.

De inuidia. Caplm. xlvij.

Iberiꝰ regnauit

t qui añ assumptum imperiū erat prudens ingenio. clarus eloquio. fortunatꝰ in bello. sed post resolutꝰ militie armbus. nulla bella gerens populū romanum grauiter afflixit. filios ꝓceres plures q̄z patricios ⁊ ꝓsules interfecit. tempantiā abiecit qua antea uberius temperatꝰ erat nunc vō ea abiecta liber vocat. Huic quidam artifex vitruz ductile se posse fabricare obtulit. qō Tiberius ad parietem prjciens nō fractum sustulit sed curuatuz ⁊ artifex malleum ꝓferens ⁊ velut cupreum vitrum fabricans mox correxit. Interrogante autez Tiberio ab eo quō hoc posset esse ille dixit neminem banc artem scire sup terram. Quē uberius mox decollari iussit dicens. Si hec ars venerit in cōsuetudinem pnihilo aurū ⁊ argentū reputabit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste uberius signat aliquos claustrales siue ceteros qui anteq̄z ad dignitatē sunt ꝓmoti vel diuitias satis humiles ⁊ patientes sunt sed cum ꝓmouent totum oppositū opant. ⁊ ideo dicit cōmuniter. Honores mutant mores. ⁊ ꝓs. Homo cuz in honore esset nō intellex. ⁊c. Artifex q̄ vas obtulit potest dici pauper q̄ diuitij munera offert. sed si ei nō placent prjcit nec vult recipe sed magis cōtra eum accendit ⁊ spoliat imo ad mortez vsq̄z sepius punit.

Q, solum boni intrabūt regnū celoz.

Capitulum.xlv

Rat quidaz rex

e nobilissimus sapiēs atqz diues q̄ vxorem habuit p̄dilectā que debi te dilectionis īmemor tres filios iuxta regē genuit q̄ semp erāt regi rebelles ⁊ in nullo ei sil'es. Deinde de regis semine q̄rtuz filiū ꝓcepit ⁊ pepit ac nutriuit. Accidit autē vt finito dieꝝ suoꝝ circulo rex moreretur cor pusqz suū regale in sarcophago claudereť post cui⁹ morē quattuor supradicti ꝑ do minio regni ceperūt ꝓtendere. Tandē inť se ꝓcordabant vt ad quēdam militē veterē regis mortui q̄ndam secretarium specialē accederēt ⁊ ī iudicio suo simpl'r se ponerēt et sic factū est. Quibus aūt cū eos patienter audisset dixit. Audite ꝓsilium meū ⁊ eo facto bñ erit. Expedit vobis vt corp⁹ defuncti regis de sarcophago extrahatis ⁊ q̄libet arcum cū sagitta paratū habeat ⁊ q̄cunqz pfundi⁹ corpus ei⁹ penetrauerit regnū ei⁹ obtinebit. Placuit eis ꝓsilium. s. patrez de loco suo effodere ⁊ ad arborē ligare. Primus sagittam iaciens manū dexterā regis vulnerabat. Qua de re tanq̄z heres vnic⁹ ⁊ regni dñs pclamabať. Secūdus vo sagittam ꝓpius in os letant quodammō sagittabat vñ sibi certi⁹ attribuebat. Tertius aūt cor ipsi⁹ sagitta pforauit qui se p̄ ceteris fratrib⁹ regnū putabat sine lite certissime possessurū. Quart⁹ vo cum accederet ad corp⁹ ingemuit ⁊ voce lamētabili dixit Heu me pat mi q⁹ sic corp⁹ tuū a filijs tuis video vulneratuz. Ablit a me vt ego corp⁹ patris mei viuū aut mortuū vnq̄z pcutiā. His dictis regni p̄ncipes simulqz vniuersus pl'us cunctē iuuenē eleuātes tanq̄z verum heredē ⁊ regni dñm in patris solium locauerūt. ⁊ alij tres omni dignitate ⁊ diuitijs sunt ꝓuati ⁊ a toto regno expulsi.

Moralisatio.

Arissimi. Rex iste sapiēs nobilis ac diues regē reguz ⁊ dñm dominantium nō incōgrue videť designare. Qui sibi creaturā generis humani tanq̄z sponsam p̄dilectaz speciali p̄uilegio sociauit. Que tandez fornicata post deos alienos debite dilectiōis immemor tanq̄z adultera tres filios genuit. s. paganos iudeos ⁊ hereticos. quoz p̄mus manum regis vulnerauit dū doctrinaz x̄pi qui sedet ad dexteraz patris respuit. suis famulis a deo missis. p vulnera varia mortis supplicium inferēdo. Scūs filiꝰ putatiꝰ regē regum veraciť sagittauit cū dicerēt iudei. Venite pcutiam⁹ eū lingua dumqz sitim suam felle porarēt pariter ⁊ aceto. Tertiꝰ filius pfidissim⁹ coz regis sūmi nō desinit intoxicato iaculo pforare. dum heretici nituntť fideles quib⁹ est coz vnū ⁊ aīa vna in dño suis puerse doctrine iaculis lacerare. Vñ ps. Exacuerūt linguas suas sicut serpentes ꝛc. Idem pararūt sagittas suas in pharetra. Quartꝰ filiꝰ q̄ dolet nec vult sagittare est bonꝰ christianus q̄ multū timet deum ⁊ dolet de peccatis alioꝝ. nec vlla ratione vult deū offendere p peccatuz. ⁊ si offendat paratꝰ est satisfacere. talis in die iudicij exaltabiť in regnum eternum.

De septem peccatis mortalibus.

Capitulum.xlvj.

Plius narrat. q⁹

t in mense maio exiuit q̄dam in nemus in q̄ steterunt septez arbores plene foliis. decore aspectu. ⁊ tot frondes collegit q⁹ portare nequiuit. Venerūt tres viri potentes ⁊ euz ꝓtra nemus duxerunt. In exitu in foueā pfundam cecidit ⁊ submersus est p̄ magnitudine ponderis. Itē narrat pbus in libro de aialibus q⁹ si voluerit facere vt corvus postq̄z nidificauerit in arbore nunq̄z ex ouis pullos producere posset pones cineres viri inē arborē ⁊ coticem. ⁊ q̄z diu cineres ibi fuerit nunq̄z pullos pducet.

Moralisatio.

Arissimi. Istud nem⁹ est mūdus iste diuersis arboribus delectabilibus. i. peccatis mortalib⁹ plātatus In isto nemore. s. mūdo sūt septē arbores

que signāt septē peccata mortalia ex q̄bus bō colligit ⁊ facit pondus q̄ portare nō potest nec leuare. i. de peccato suo non pgere pōt nec ad grām dei puenire q̄z diu in peccato pmanet. Sz ecce tres viri venīt. custodes. s. nemoris q̄ ipsuz iuuant. s. mūdus. caro. demonia. ⁊ ista visibilia que eiuuāt bominē diuersis peccatis ⁊ ducūt vsq; ad extremum nemoris. i. vsq; ad extrū a corpe. Sz tūc demergit in pfundū inferni p̄ magnitudine suoz peccatoz. Item corū est diabol⁹ nidus est habitatio i corde p inchoationē iniq̄tatis. Ider vitz q̄ diuersoz coloz est intelligē caro humana. Ider cinerez viri mortis memoria. q̄ viruz ex cinere fit ⁊ in cinerē reuertit. Donat ergo mortis mēoria int arborē ⁊ corticem. i. int aiam ⁊ corpus. Corp⁹ est cortex q̄ bñ regat aīa. et sic diabolus nūq; plem pcreabit puerse opationis. Q̄ nobis p̄cedat ⁊c.

De tribus regibus. Cap. xlvij.

Ex danorum ad

r tres reges q̄ stella duce ab oriente hierosolimā venerūt ⁊ chr̄isto nato munera obtulerūt. deuotionez habebat eosq; in suū adiutoriū inuocabat. Idrofe; ctus ergo p̄dict⁹ rex Colonīā cum apparatu magno vbi sacrosancta corpa eorū cuz honore debito p̄seruant. tres coronas aureas mirabilit ac regalit fabrefactas eis obtulit. Insup pl⁹q̄z sex marcaz milia cū ingēti deuotione eccl̄ijs ⁊ paupib⁹ distribuit. sue fidei exemplaz ibidem fideli pl̄o relinq̄ēs. Quadā aūt die cū ad ppria remearet ⁊ mēbra sopori dedisset. ecce vidit i somnis tres reges cū coronis quas portauerat in capitib⁹ p̄ferentes cū ingenti lumine ad se ppi⁹ accedere. ⁊ audiuit singulos singulariter dicere talia. Idrimus ⁊ senior dixit Frater mi feliciter venisti sed felici⁹ ad p̄pria remeabis. Alter dixit. Multa tribuisti. Sz tecū plurima reportabis. Tertius dixit Frater mi fidē oñdisti Sz expletis. xxxvij. annis iugit in celestib⁹ nobiscū regnab. Idrimus ergo dixit offerens ei pixidem plenaz auro. Accipe inquit thesaurz sapie p̄ quē tibi subiectum tp̄m iuste iudicabis. q̄ boni regis iudiciū diligit. Secūdus pixidē cū mirra ei obtulit dicens. Accipe mirraz pnie p quā etiaz carnis mot⁹ illecebrosos effrenabis. q̄ optime regnat q̄ seipsum bñ regit. Tertius sil̄r obtulit ei pixidem plenā thure. dicens ei. Accipe thus deuotionis ⁊ deuote clementie. p q̄ miseros releuabis. q̄ sicut ros herbam irrigat vt crescat. sic dulcis clementia regis vsq; ad sidera puebit ⁊ exaltat. Cunq; rex ō magnitudine visionis miraret subito vigilauit ⁊ pixides iuxta se collocatas repit q̄ donū dei let⁹ accepit. ⁊ ad ppria rediens que in somno viderat deuotissime adimpleuit. Expleto termino sup̄adicto. regna celestia meruit possidere.

Moralisatio.

Arissimi. Iste rex pōt dici q̄libet xp̄ianus bon⁹ qui tenet tres coronas afferre tribus regibus. s. patri filio ⁊ spūi sancto. patri tenet reddere coronam honoris q̄ potens est. Iō bonuz est fidez frangere potenti. q̄ potest opprimere ⁊ te annihilare. Istam coronā fidei in baptismo fideliter reddere p̄misisti q̄n diabolo ⁊ pompis ei⁹ abrenūciasti. Secūdaz coronam sapie ac spei filio tenēris reddere. Quia sapiens est ⁊ p̄ro nobis passus. ideo spem ō eo p̄ ceteris habere debem⁹. Et hoc multiplici de causa. Idrimo q̄ tantū nos dilexit q̄ de celo descendit. Idaturaz nrām assumpsit ⁊ victoriam p̄ra diabolū p nobis obtinuit. Tertio debem⁹ offerre coronam amoris spūi sancto. q̄ ipse ē amor patris ⁊ filij. ⁊ p eum amorem hominis ⁊ dei poterimus obtinere. Si illa tria puro corde ⁊ charitate pfecta offerimus. sine dubio ista que sequuntur a patre ⁊ filio ⁊ spūsancto obtinebimus. Al patre thesaurum virtutum. p quas poterimus aīam regere cū corpe p̄ra diabolum mundum ⁊ carnem ⁊ p̄ sequens regnuz celeste obtinere. Al filio pixidem cum mirra. Ider pixidem cor mundum intelligas a peccatis mūdatum

Per mirram pñiam. qz ipse prius vitam penitentie in cruce ostendit z petentib⁹ ab eo suam grām dat quotidie. Al spūsancto thus deuotōnis hoc est suam virtutem infundit. p quam deuoti sumus z charitate pleni. qz deus charitas est. z p sequens cō munem offensionē quam p peccatum cō tra deum incurrim⁹ p eum delere poterimus. z sic vitā etnā z obtinere. Ad quā ꝛc.

De iusta sequela malorum.

Capitulum.xlviij.

Ionisi⁹ refert q⁹ duz perillus eris artifex fallaridi regi tyranno crudeli qui argentinos depopulabat z exquisitis tormentis implicabat. obtulisset ei⁹ crudelitati nimis aptum quendam eneū taurum nouiter p se factum in latere latenter habens ostium per qđ immitterent bomines morte puniendi. vt suppositio igne cremarent. Et cum ipsi homines ppter mortis amaritudinez clamarent in tauro nō crederetur vox esse humana sz feralis. vt sic rex minime ad cōpassionem moueret. Rex opus laudans sed inuentorem ei⁹ exhortans ait. In te prius experiēs z pbabis. qđ mihi crudeli crudelior obtulisti. Nulla enī equior ratio est qz necis artificem arte perire sua. vt dicit Ouidius.

Moralisatio.

Altissimi. Iste artifex est malus seneschalcus sub tyrāno rege. qui argēntinos. i. iustos simplices spoliat z eos p tormēta multis modis affligit Homo vo simplex affert munera vt persecutionez euadat. sed nihil ei p̄dest. taurus eneus offert. factum est statutū nouū. z lex p quam simplices credunt euadere z p eaz puniunt z bona amittunt. z tales licet crezmant per cordis amaritudinem z clamāt nō creditur esse vox humana. qz clamorez pauperis potentes nō libenter audiunt sed dicunt seru⁹ aut rusticus meus est omnia sua sunt mea. sed sepius tales qui alios affligunt in eadem vel maiori damnatione puniunt z male dies suos finiunt. Un̄ ps. Vidi impium superaltatū z eleuatū sicut cedros libani. Transiui z ecce nō erat.

De subtili diaboli illusione.

Capitulum.xlix.

Aul⁹ longobardorum historicus refert q conanus rex vngarorū obsedit in foro iulij castrū dictuz sondat. quē cū de muro cerneret pulcerrimū Rosimilla ducissa babens quattuor filios z duas filias scripsit sibi occulte. Si me in vxorem duxeris castrum hoc meū tibi dabo Quo p̄mittente eam se velle ducere castrum ei dedit. filijqz omnes fugerunt. Conan⁹ aūt rex duxisse p̄missum tenens z eam p̄mo die in matrimoniū sibi copulauit. Secūdo die. xij. vngaris tradidit eaz publice illudendā. Tertio die toto corpe vsqz ad gulam transfigi fecit dicēdo Talis vxor que p libidine sue carnis ciuitatē ppriam p̄didit talez debet habere maritum.

Moralisatio.

Altissimi. Iste conan⁹ est diabolus q̄ obsedit castruz. s. corpus humanum cū vicijs z ꝓcupiscēcijs. Rosimilla ducissa scz que est p̄ diabolum seducta respicit vltra muros. i. appetit illicita sicut visus mulierem ad ꝓcupiscendam. Et sic de ceteris sensib⁹. Un̄ miser homo tantum delectat̄ q castrū. i. corpus suuz dat diabolo qñ peccato ꝓsentit. Un̄ fugiunt q̄ttuor filij. i. quattuor vtutes cardinales ab eo fugiunt. Et sic diabolus aīam occupat cum duabus filiab⁹. i. delectatione mala z voluntate iniqua. Postea tradit eaz duodecim vngaris. i. omnib⁹ vicijs illudendā. Post hec eam occidit qñ ad infernum eā ducit.

De laude recte iudicantium.

Capitulum.l.

Fert Valerius q zelong⁹ ꝓsul edidit p lege q si qs vginē defloraret vtrūqz oculum amitteret. Accidit q fili⁹ ei⁹ filiā vnicā

cuiusdaz vidue defloraut. Mater hec audiens impatoꝛi occurrens ait. O dñe legē quā fecisti ipleri faciatis. Ecce vnic⁹ filꝰ vester vnicā filiā meā rapuit ⁊ vi oppressit Rex Audiēs cōmota sunt oīa viscera eiꝰ Precepit vt duo oculi filij sui eruerentur. Dixerūt satrape dño. Tantū filiū vnicuz habes q̄ est heres tuꝰ. toti impio cēt dānuz si filiꝰ tuꝰ oculos amittat. At ille. Mōne vobis ꝓstat q̄ ego legē edidi. opprobrium cēt mihi frangere qō semel firmit̄ statui. sed q̄ filiꝰ meꝰ est primꝰ q̄ ꝓtra legem fecit. ꝑmus erit etiā qui pnie subiacebit. Sapientes dixerunt. Bñe ꝑpter deū rogamus vos vt filio vestro pcatiſ. Ille vo pcibꝰ deuictꝰ ait Carissimi. exq̄ ita ē audite me. Oculi mei sunt oculi filij mei ⁊ ecōuerso. Dextrū oculum meū eruatis ⁊ sinistrū oculuz filij mei tunc lex est impleta. ⁊ sic factū est. Dñ omnes prudentiā regis ⁊ iusticiam laudabāt

Moralisatio.

Arissimi. Iste impatoꝛ est dominus noster iesus xp̄us q̄ istam legem edidit. Nam si q̄s defloraret v̄ginem. i. aiam p baptismū lotam duobꝰ oculis carere deberet. s. visionē diuinam ⁊ gloriā etnam amittet. Iste filiꝰ regis q̄ legem fregit est homo q̄ p peccatū animam defloraut. Dñ necesse est vt penam sustineat. q̄ nostra mater ecclia ad deū clamat quotidie vt homo se emendet in hoc mortali coꝛpoꝛe Isa. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuā. Impatoꝛ vnū oculum amisit. s. dñs iesus xp̄us vt tantū vnuz oculū retineret q̄n vitam p nobis exposuit ⁊ ideo oportet nos eruere oculū sinistrum hoc est omnes ꝓcupiscentias. i. carnis delicias. q̄ ꝑ ñs vitam etnam obtinebim⁹.

De iniustis eractoꝛibus.

Capitulum. lj.

Efert ioseph⁹ q⁹

r Tiberius cesar req̄situs. cur p̄uinciaꝝ p̄sides diu teneret in officijs. Respondit p exemplum. Vidi inq̄t q̄nq̄z hominem infirmum ulceriꝫ plenū muscis grauatū. Cui cuz per flagella muscas expellerem. dixit mihi. Bupliciter me crucias vnde me consolari putas abigendo muscas sanguine meo plenas ⁊ remittendo vacuas ⁊ famelicas. Quis enim dubitet aculeum muscę famelice duplicit̄ affligere magis q̄z plene. nisi ille qui coꝛ lapideum habet ⁊ nō carneum.

Moralisatio.

Arissimi. Sic p̄sides diu in officio tenti q̄ reꝫ postq̄z ditati subditus magis parcunt. Noui autē rectoꝛes ⁊ vacui deserta iusticia subditos iniquis exactionibus ⁊ vexationibus magis ledunt.

De fidelitate. Capm. lij.

Alerius refert q⁹

v Fabius redemerat captiuos roꝛmanoꝝ ꝓmissa pecunia. quam cum senatꝰ sibi dare nollet ipse fundū vnicum habens vendidit ⁊ ꝓmissuz p̄mium soluit volens se potius patrimonio p̄uare q̄z in ꝓpria fide inopem esse.

Moralisatio.

Arissimi. Fabiꝰ iste est dominꝰ Iesus xp̄us qui ob captiuos scz totum genus humanū a diabolo captum nō pecuniam sed ꝓpriuum sanguinem dedit in p̄ciū volens se potius patrimonio. s. vita propria p̄uare q̄z genꝰ humanum dimittere.

De bonis rectoꝛib⁹ non mutandis.

Capitulum. lij.

Alerius maxim⁹

v refert q̄ cū omnes syracusani moꝛtem dionisij optarent regis sicilie. quedam femina senectutis vltime sola matutinis hoꝛis deos oꝛauit vt sibi rex superstes fieret in hac vita. Cui oꝛōnis causam dionisius admirans ab ea quesiuit. Que respondit. Cū essem puella. grauem tyrannum habens eo carere cupiens peioꝛez recepi. Quo itez carere cupiēs tertiū peioꝛē recipi. Timeō ergo deteꝛioꝛē tibi succedere

ꝛ ideo p̄ vita tua omni die rogo. Dionisi⁹ hec audiens ampli⁹ ei molestiaꝫ non fecit.

Moralisatio.

Karissimi. In veteri testamēto de⁹ erat valde auster⁹, nulli parcebat. qꝛ oculuꝫ p oculo. dentem p dente ꝛc. Sed modo p carnem nr̄am quā assumpsit fact⁹ est nobis pius ac ꝓpicius. Et ideo ꝓ inimicis orare debem⁹ vt aliū dn̄m nō habeamus q̄ꝫ dn̄m nostrū ihesum xp̄m. Qui quem ꝛc.

De regno celesti.

Capitulum. Luij.

Imperatoꝛ frede

ricus secūdus vnā portā marmoream ꝓstruxit miro ope sup̄ fontem aque fluentis ꝓpe Capuam. in q̄ imperatoꝛ sculptus fuit in maiestate cū duobus aliis iudicib⁹. In semicirculo aūt capitis dextri iudicis hic vſus scriptus fuit. Intrent securi q̄ querunt viuere puri. In semicirculo capitis sinistri iudicis fuit scriptus hic versus. Inuidus excludi timeat vl̄ carcere trudi. In semicirculo capitis imperatoris istud scriptuꝫ fuit. q̄ꝫ miseros facio quos variare scio. In semicirculo supꝛa portam scriptuꝫ fuit. Cesaris impio regni custodia fio.

Moralisatio.

Karissimi. Impatoꝛ iste est dom⁹ noster ihesus xp̄us. Porta marmorea ē sancta ecclia p quā opoꝛtet intrare regnū celeste Et est situata sup̄ fontem aque fluēt⁹. i. sup̄ mundū q̄ semp̄ currit vt aqua ihesu xp̄i cum duob⁹ collateralib⁹. i. cuꝫ Maria matre ihesu ꝛ Johāne euāgelista q̄ designāt nobis ei⁹ misericoꝛdiam ꝛ iusticiā. Tūc script⁹ est vſus. Intrent securi. i. pagani. iudei. saraceni p baptismuꝫ q̄ querunt viuere puri. i. ab omni peccato purgati sicut pueri innocētes. Alius versus dicit. Inuidus. i. peccatoꝛ in peccato exp̄s excludi timeat ab ecclia triūphāte ꝛ sic in carcere infernali trudi sine fine. In capite impatoris erat scriptū q̄ miseri sunt q̄ variant a via vitatis. Et alius dicit. Cesaris impio. i. imperiū dn̄i nostri ihesu xp̄i erit nostra custodia ꝛ dom⁹ semp̄iterna.

De reuocatione peccatricis anime in exilium satisfactionis misse. Cap̄. lv.

Ex quidaꝫ nobi

lis q̄ndam filiū formosuꝫ sapientissimū strēnuissimū gratiosum ꝛ moꝛosū habebat. Et q̄ttuoꝛ filias habuit quaꝝ noīa hec erāt. Justicia. veritas. misericoꝛdia ꝛ pax. Rex iste voluit filio suo vni co spōsam tradere. Destinauit nūcium p̄ vrgine que cēt decoꝛa. Tandē inuenit filiaꝫ regis hierusalē pulcraꝫ valde q̄ est tradita filio suo q̄ eā miro modo dilexit. Filius iste quēdā seruū habebat. ꝛ ex magna ꝓfidētia vnū ducatū ad custodiendum ei tradidit. Ipse vo ꝓditoꝛ seduxit spōsam dn̄i sui ac violauit ac ducatū deuastauit. Filius cum de adulterio vxoꝛis audisset ꝓtristat⁹ ē valde ꝛ dimisit eam ꝛ dedit ei libellū repudij ꝛ ꝓuauit eam oī bonoꝛe suo. Ipsa sic ꝓuata ad magnā egestatē ꝓuenit intantū q̄ quasi desperata hinc inde ambulabat ꝛ panem suū mēdicabat. Hoc audiēs spōsus ei⁹ misert⁹ est ei. nunciū ad eā misit q̄ eaꝫ reuocaret ꝛ ei diceret. Veni dña ad dn̄m tuū secure. noli timere. Illa vo renuit ꝛ dixit. Dic dño meo ad eū venire libenter sꝫ nō possum Si q̄rat dn̄us me⁹ quare recuso. dic ei quia lex est talis. Si vir vxoꝛē habuerit ꝛ formicata fuerit cū altero dabit ille ei libellum repudij. ꝛ inde nō reuertet ad eū vltra. Ego vo iam libellū repudij recepi. qꝛ formicatiōꝫ cōmisi. ideo redire nō potero ad eū. Ait nūci⁹. Dn̄us me⁹ est vltra legē ex̄q̄ legem ꝓstituit. ꝛ iō ex quo misert⁹ est tui secure ad euꝫ venire poteris. Et illa. Quale signū dabit ipse mihi q̄ secure ad eū venire potero. Si tantū istud oīderet secura essem vicꝫ q̄ veniret dilect⁹ meus ad me oscul⁹ q̄ꝫ osculoris sui. tūc sum secura q̄ recepit me in gratiam suā. Dn̄us cum p nunciū hoc audisset ꝓfiliū sup̄ ℞ habebat cuꝫ omnib⁹ satrapis curie sue ꝛ regni. Tandē ꝓfiliū est vi mit⁊

teret virū sapientē p ea vt reduceret eaz. Et nō est inuent⁹ vnus in toto regno qui se de hac re intromittere vellet. Vir ei⁹ cuz hoc audisset ad eam nūcium destinauit q̄ dice ret. Quid faciam tibi. Nō est inuentus ali quis q̄ te vellet ad me reducere. Illa ꝟ au diens fleuit amare q̄ nō est inuent⁹ qui eā reduceret. Vir eius cū audisset de eius la mentatiōe prexit ad patrem suū ꝛ ait. Bo mine mi si vobis placet ego ibo ad spōsaz meam ꝛ a miseria ꝛ dolore suo liberabo eā ꝛ ad palacium vestrū reducam. Dixit pater. Vade in fortitudine tua ꝛ reduceaz. Tūc misit nūciuz ad eam q̄ ei diceret. Jaz gau de q̄ ecce venio ad te ꝛ reducam te. Soror sen⁹. s. iusticia cuz hoc audisset pcessit añ regem ꝛ ait. Bñe iustus estis ꝛ rectū iudi cium vestrū. Ego sum iusticia filia vestra recte iudicastis illam meretricē vt ampli⁹ nō esset spōsa fratris mei ꝛ ei libelluz repu dij dedistis iusticiā ergo teneatis. Et si con tra iusticiā operat⁹ fueritis dico vobis nō ero filia vestra iusticia. His dictis pent se cunda soror. s. veritas ꝛ ait. Pater mi vera cuter illā meretricē iudicastis q̄ cubile fra tris nostri p adulteriū violauit. Si eaz ve litis reducere facitis q̄ veritatem ꝛ si sic sine dubio nō ero filia vestra veritas. Hec au diens tertia soror. scz misericordia venit ad patrem ꝛ ait. Bñe ego suz misericordia fi lia tua. Fac ergo misericordiā cū peccatri ce que deliquit. q̄ p cōmisso multū dolet. ꝛ si ei misericordiā non feceris. non ero mise ricordia filia tua. Quarta soror. s. pax cuz audisset tantā discordiā inter sorores totaz terraz voluit derelinquere ꝛ fugam petiit. Hoc facto iusticia ꝛ veritas exhibuerunt gladium ꝛ regi tradiderūt dicentes. Domi ne ecce gladi⁹ iusticie ad occidendū illam meretricem que nos ꝛ frēm nostrum con fundit. Misericordia hoc videns gladiuz a manib⁹ eaz arripuit ꝛ ait. Satis diu re gnastis ꝛ vestram volūtatem obtinuistis. modo temp⁹ est vt exaudiar a patre meo. ego sum filia sua sicut ꝛ vos. Respōdit iu sticia. Verū est multo tpe regnauimus et adhuc volum⁹ regnare. Verumtñ erquo inē nos est tanta discordia vocet frater no ster q̄ sagax est ī omnib⁹ ꝛ inē nos iudicet. Et sic factū est. Filius vō cuz venisset ꝛ au disset altricationes inē eas quō iusticia ꝛ ve ritas ex vna pte vindictam petierūt. misert cordia ꝛ pax ex alia. Carissime sorores ppt̄ vestraz discordiā soror nostra a patre nostro p̄dilecta. s. pax totū regnum dimisit hoc nullo modo volo pati. q̄ pro sponsa mea adultera paratus sum pati supplicia. Dixit iusticia. Si hoc feceris tibi ꝓtradicere nō possumus. Dixit ergo ad misericordiā Tu labora p sponsa mea vt reducat. Si vō eam reducam ꝛ uteruz fornicata fuerit. intendis iterato pro ea intercedere. At illa. Nō nisi penituerit. Audiens hec filius pacē sororem suam reduxit ꝛ fecit sorores adin uicem osculari. Facta ꝑcordia filius de re gno descendit ꝛ bellū p sponsa sua dedit et eam cum omni honore ad regnum patris sui reduxit. Et sic ambo vitam in pace fini erunt.

Moralisatio.

Carissimi. Per iste ē pater celestis Filius eam sapiens est dominus noster iesus christus. Sponsa tā pulcra est anima ad dei similitudinem crea ta. quattuor sorores. iusticia veritas misse ricordia ꝛ pax. Anima cū seruo dñi. i. cum diabolo adulterata est q̄n ei consensit. ꝛ iō eam dominus suus dimisit. Post hoc pius sponsus dedit ei libellum repudij ꝛ dimisit eam. ꝛ p̄uauit eam omni honore suo in q̄ erat constituta sup opera manuū domini sicut ait ps. Omnia subiecisti sub pedibus eius. Dedit etiā ei ducatum. i. paradisum ꝛ illum etiam ab ea abstulit ꝛ in miseriam huius mūdi posuit. Unde dixit In sudo re vultus tui vesceris pane tuo. Ū Ber nardus conquerē ꝛ dicit. Memento no bilitatis tue. pudeat detectionis tue. Ipse vero dominus miser⁹ sponse sue misit ad eam nūcium q̄ reuocaret eaz ꝛ diceret. Ele uare eleuare ꝓsurge cōsurge hierusalē solue vincula colli tui captiua filia syon. Illa

vo renuit venire ⁊ dixit. Bñe libenter redire sed nō possum. Quare. q⁹ tu dixisti p Hieremiā. Si vir habuerit vxorem ⁊ illa fornicata fuerit cū altero. dabit vir illi libellū repudij ⁊ nō reuertet ad eū vltra. Ergo non audeo reuerti ad te. Quid ergo faciā. tua sunt vba q̄ iustus es ⁊ iuste iudicas omia. Quō ergo ad te redire potero. Bñdit dominus p Ysaiam ppbetam. Nūquid abbreuiata est manꝰ mea vt saluare nequeaz Absit. Sz sicut dixi p Ezechielez. In quacunqz hora peccator ingemuerit oīm iniq̄tatum eius nō recordabor. Et licet fornicata sis. tñ ad me reuertere ⁊ ego recipiam te. vt dicit in canticis. Reuertere reuertere sunamitis ⁊c. Reuertere reconciliando te deo patri. reuertere reconciliando te dei filio. reuertere reconciliando te spūi sancto. reuertere reconciliando te angelis quoz consortiū tu perdidisti. Illa respondit. Quod signū mihi dabis q̄ recipias me. Ait dominus. Idete tibi signum a deo tuo in profundo inferni siue in excelsum supra. Et illa dixit Non petam sed veniat dilectꝰ meꝰ ad me et osculet me osculo oris sui vt sim secura q̄ me in gratiam suam recipiat. Cui dominus. Si mulier oblita fuerit infantuli sui ego nūq̄z tui obliuiscar. Ego cogito cogitationes pacis ⁊ nō afflictionis. ⁊ ideo consilium habeo. Dominus vero habuit consilium secretum cū tota curia celesti quem mitteret p liberatione sponse sue. Et neqz inter angelos neqz inter homines inuenit aliquem qui velit posset vel qui dignꝰ esset sponsam suam redimere. Angelꝰ dicebat. Ego libere conditionis sum. illa seruilis. q̄re ego reformarem conditionez meā. Homo dicebat. Non sum dignꝰ pati p sponsa tua. quia homo peccator sum. Hoc videns dominus misit ad sponsam suam dicens. Quid faciam. quia non est qui velit aut qui posset te saluare. Illa hec audiens fleuit q̄ neqz in celo neqz i terra aliquis inuentus est q̄ eam liberaret. Ipater vero misericordiarū ⁊ deꝰ totꝰ consolationis p̄solabat eaz dicens. Hierusalē sponsa mea ciuitas mea noli sic flere. q⁹ certo veniet salus tua. q̄re merore p̄sumeris. Nūquid p̄silium nō adest tibi. Quia innouauit te dolor saluet te ⁊ liberet te noli timere. Surrexit ergo filius ante patrem ⁊ dixit. Ecce ego paratꝰ sum pro sponsa mea pati. Ego feci ego feram. ego portabo. ego saluabo. Cui pater. Vade in hac fortitudine tua ⁊ libera filiam meam sponsam tuam de carcere madian hoc est diaboli. Hec audiēs iustitia allegauit p̄tra fratrem suū. superuenit veritas ⁊ tenuit cum iustitia. sed misericordia tenuit cum fratre suo. ⁊ pax quarta soror fugit. q⁹ non erit pax inter deū ⁊ hominē. Justicia dicebat misericordie. Regnare volo q⁹ dicit Salomon. Immortalis ē iustitia ⁊ ppetua. Unde ius meū nulla p̄scriptio includit. Biuturnitas tps nō attenuat sed potiꝰ cōfirmat. Bñdit misericordia. Verū est q̄ mortalis es ⁊ ppetua. sed in futuro nō modo. Ego volo p ea intercedere q⁹ pniam iam egit. Et sicut tu es filia patris mei iustitia. sic ⁊ ego sum filia misericordia. Et ideo ratio dictat vt me audiat sicut ⁊ te. Videns ergo filiꝰ sapiens istaz discordiaz inter sorores dixit iustitie. Paratus sum tibi satisfacere vt p̄ualeat oratio misericordie. Ait ergo iustitia. Mihi placet. sed vellem scire quō. Ait filiꝰ. Incarnari volo ⁊ naturam hūanā assumere. Nunquid hoc sufficit. Et dixit filia iustitia. Nō sufficit. Dixit filiꝰ. Circūcidi volo. Fame ⁊ sitim pati. temptari. tristari. tedium pati. sanguineū sudorem stillare. Nunq̄d hec tibi sufficiūt. Et respondit illa q̄ non sufficiūt. Dixit filiꝰ iustitie. Volo colaphis cedi ⁊ alapis flagellari. volo conspui deridi ac derelinqui ⁊ despici ⁊ cetera. Nunq̄d hec tibi sufficiunt. Respondit iustitia. Nō sufficiūt. Crucem volo portare ⁊ manibus ligari ⁊ pedib⁹ perforari. Nūquid hec tibi sufficiunt. Et illa. non. Aceto potari volo. totum sanguinez exhauriri ⁊ in cruce mori. Mortuꝰ lancea perforari latus. Deinde a mortuis resurgere. Celum ascendere. locum sponse mee pparare Nunquid hec

tibi sufficiūt. Et illa dixit. O bone frater vt video ⁊ ꝑm ꝙ audio. plus diligis sponsaz tuam q̄z teipsuz. Jam que dixisti sufficiūt. Tunc filiꝰ dixit ad misericordiaz. Si oia ista que dixi ⁊ que in corde meo posui fecero. ⁊ sponsa mea ista ꝓtemplerit. nunquid iterum ꝑ me interpellabis. Et illa. Mō nisi egerit penitentiaz. Qui ait. Mihi bñ placet. Quotiens homo peccauerit si pñiam post hoc egerit misericordiam sup euz habebo. His dictis fecit sorores vocari. scz iusticiam. veritatem. misericordiam ⁊ pacez ⁊ osculate sunt ad inuicem. Tūc filiꝰ omnia ꝑmissa adimpleuit ⁊ regna celestia edidit. Unde bernardus excitans sponsaz ad considerandū gratiam sibi a domino impēsaz dicit. Vide o sponsa in cruce spōsum tuū capite inclinatū ad osculum. manuum extensionem ad amplexus. lateris aptionem ad affectum. totius corpis expositionem ad ꝓtemptum. Hausit igit̄ de ꝓprio sanguine suo ⁊ obtulit patri suo munus ꝑ dulcissima sponsa sua. Suscipies ergo pater celestis p̄claruz munꝰ de manu filij ꝑ qō saluati sumus ad vitam etnam. Ad quā nos ꝓducat ⁊c.

De memoria mortis.
Capitulum. lvj.

Vidaz princeps

q erat q̄ multum delectabat venari. Accidit semel cum ad venandum preriisset. casu mercatoꝛ q̄dam ꝑ eandez viam secutus est. Vidensq; p̄cipem formosum gratiosum vestimentis p̄ciosis indutum aut ī corde suo. O domine deꝰ. homo iste multuz tibi tenetur ecce q̄z formosus ⁊ strēnuus est ⁊ gratiosus. ⁊ omnes qui sunt in eius comitatu honeste sunt induti. His cogitatis dixit vni ex familia p̄cipis. Dic mihi carissime. Dominꝰ vester qualis est Qui ait. Est dominus multarum terraꝝ ⁊ potēs valde in auro ⁊ argento ⁊ familia. Ait mercatoꝛ. Multum tenetur ipse deo. Formosus est ⁊ sapiēs inter omnes quos vnq̄z vidi. Ille hoc audiens occulte omia verba mercatoꝛis domino suo narrauit. Dominus vero circa horam vesperti naz cum domum rediret rogauit mercatoꝛem vt secum ꝓnoctaret. Ille cōtra hoc nō audebat resistere. Cum ꝑncipe ad ciuitatem preiit. Cuz vero castrum eius intrasset tot diuitias. tot pulcras cameras auro depictas vidit q̄ valde admirabat. Cum aūt hora cenandi adesset p̄nceps mercatoꝛem iuxta suam dominam in mensa collocari fecit. Mercatoꝛ aūt cum dominam vidisset tam pulcram ⁊ tam gratiosam quasi extra se raptus fuit ⁊ ait in corde suo. O deꝰ meꝰ p̄nceps omnia que desiderat cor suuz habet. vxorem pulcram filiam ac filios familiam multam nimis. Cum aūt sic cogitasset delata sunt fercula ante dominam et eum. Et ecce cibaria optima in capite vnius defuncti collocata ⁊ ante dominam posita ⁊ omnibꝰ de familia in scutellis argenteis. ministrabat in aula. Mercatoꝛ cum caput mortui ante eum vidisset commota sunt omnia viscera eius. ⁊ ait in corde suo. Heu mihi timeo q̄ perdam caput meum in isto loco. Domina vero inquātum potuit eum confortauit. Cū vero nox adesset ducitur in cameram honestam vbi inuenit lectum paratum coꝛtinis circūuolutuz ⁊ in angulo domꝰ lumiaria magna. Cuz vero lectum intrasset famuli hostium clauserunt ⁊ mercatoꝛ solus in camera remansit. Respexitq; angulum vbi erat lumen ⁊ vidit duos homines mortuos per brachia pendentes. Hoc viso inuasit euz timoꝛ intolerabilis in tantū q̄ quiescere nō poterat Mane vo surrexit ⁊ ait. Heu mihi timeo hodie iuxta illos duos pendere. Ip̄nceps vero cum surrexisset fecit mercatoꝛez ad se vocari ⁊ ait. Carissime. quid tibi placet de me. Et ille. Mihi omnia bñ placent. sed q̄ mihi ministrabat in capite defuncti vltra q̄z credi potest abhoꝛrui tantū q̄ comedere nō poteraz. Cum nō in lecto positus fuissem duos iuuenes pendētes i angulo camere vidi. Tantꝰ timoꝛ me inuasit q̄ dormire ñ poteraz. Et nō dei amoꝛe ꝑmittatis

me transire. Aut ꝓnceps. Carissime vidisti vxorem meam nimis pulcram ⁊ caput defuncti ante eam. ratio est talis. Iste enī cuius erat caput fuit quidam dux nobilis q̄ vxorem meam sollicitauit ⁊ cum eo concubuit ⁊ simul ad inuicē commiscere ꝓperi. Gladiuꝫ arripui. ⁊ caput eius amputaui. Unde in signum verecundie singulis diebus illud caput ante eam pono vt ad memoriam reducat peccatum qđ commisit. Filius vō defuncti illos duos iuuenes cognatos in camera pendētes occidit. Ideo omni die corpa eorum visito vt fiam magis feruens sanguinē eoꝝ vindicare. Cuꝫ aūt adulteriuꝫ vxoris recolo ⁊ mortem iuuenum ad memoriam reduco nullū gaudiuꝫ habere potero. Vade ergo carissime in pace ⁊ amodo vitam hominis cuiuscūq; nō iudices quouisq; plenꝰ tibi de veritate constiterit. Mercator ei valefecit ⁊ ad mercandum prexit.

Allegoria siue moralisatio.

Carissimi. Princeps iste est quilibet homo xp̄ianus bonis virtutibus ꝓ vtutem baptismi ditatus. q̄ debet habere pulcraꝫ familiam. s. sensus interiores ⁊ exteriores sine macula peccati. q̄ debent homini ministrare ⁊ sepius ad venandum pgere. i. opus meritorum operari. Mercator iste est bonus prelatꝰ vel confessor discretꝰ qui tenetur tali associari. domum cordis sui visitare ⁊ bonas virtutes ibi plantare sicut fecit christus duobus peregrinis venientibus de emaus q̄ domuꝫ hospicij intrauit. Uxor tā formosa est anima ad similitudinem dei creata que debet in mensa iuxta prelatuꝫ sacre scripture collocari vt addiscat ea que sunt salutis. sꝫ sepius ista anima cuꝫ diabolo adulteratur quando peccatuꝫ mortale cōmittit. Quid ergo est faciendum. Extrabe gladium linguę ⁊ ora ad deum intime. Unde ꝑs. Lingua eorum gladius accutus. Per istum gladium lingue cum cordis contrione. et oris confessione poteris hunc diabolū devincere, ⁊ hoc est caput eiꝰ amputare ⁊ aūt oculos cordis tui semp ponere, quoniam gratiam tibi dabit dominꝰ eum devincere. penitentiam pfecte agere. hoc est misericordie opus exercere. Duo iuuenes in camera pendentes quos occidit aduersariꝰ tuus sunt dilectio dei ⁊ ꝓximi q̄ erāt exuncti ꝑ peccatum ꝓmi parentis. ⁊ ideo semp debes eos in camera cordis tui tenere vt deū tota mente tota anima diligas ⁊ semp in eiꝰ timore pmaneas. s. qꝫ nescimus si amore vel odio digni sumus. ⁊ ad memoriam reducere quantuꝫ deus ꝓ nobis sustinuit in cruce. vt p amarissime mortis christi iugem meditationem deveniamꝰ ad regna perpetua.

De pfectione vite.
Capitulum. lvij.

Ius in ciuitate romana regnauit. qui statuit legeꝫ q̄ dies pmogenii sui ab omnibꝰ sanctificaret. ⁊ q̄cunqꝫ diem natiuitatis filij sui ꝓ opꝰ seruile violaret morte moreret. Romulgata lege vocauit magistꝝ vgilium ⁊ ait. Carissime taleꝫ legem edidi. Verumtñ sepe in occulto poterūt peccata cōmuni. ad quoꝝ ponciā puenire nō potero. Rogamꝰ ergo te vt ꝑ industriaꝫ tuā aliquam artem inuenias. ꝓ quā potero experiri q̄les sint illi q̄ ꝓtra legem delinquūt. Ait ille. Bñe fiat voluntas tua. statim Virgilius arte magica statuā in medio ciuitatis fieri fecit. Statua illa omia peccata occulta in illo die cōmissa imperator dicere solebat. Et sic ꝓ accusationē statue q̄si infimi hominesꝫ erant ꝓdēnati. Erat tunc q̄dā faber in ciuitate noīe focus qui in illo die sicut in ceteris operatus est. Cum aūt semel in stratu suo iacuisset ꝛnime cogitauit quō per accusationē statue multi morierentur Mane surrexit ⁊ ad statuam prexit ⁊ ait. O statua statua ꝓ tua accusationē mīti moriūtur. voueo deo meo si me accusaueris caput tuum frangam. His dictis domum prexit. Hora ꝓma imperator sicut solitꝰ erat nuncios suos ad statuam destina

uit vt ab ea quererent si aliquis ꝓtra legez cõmisisset. Cum aũt ad statuam venissent ꝛ volũtatez impatoꝛis dixissent. aut statua. Carissimi leuate oculos vestros ꝛ videte q̃ scripta sunt in fronte mea. Illi vo cũ oculos leuassent tria in fronte ei⁹ clare viderũt scz Tpa mutanť. Homines deteriozanť. Qui voluerit veritatem dicere caput fracũ habebit. Ite dño vestro nunciate que vidistis ꝛ legistis. Nuncij prexerunt ꝛ omnia dño suo retulerũt. Impator cum hoc audisset ꝑcepit militib⁹ suis vt se armarẽt ꝛ ad statuam pgerent. Et si aliq̃s ꝓtra statuam ꝛ ꝓtra voluntatẽ suam aliq̃d faceret eum ligatis manib⁹ ꝛ pedib⁹ ad eum ducerent. Milites ad statuã prexerũt dicentes placet impatoꝛi vt ostendas illos qui ꝓtra legem cõmiserũt ꝛ quales erant illi minas fecerũt. Aut statua. Focum fabꝛũ accipite. Ille est q̃ singulis dieb⁹ legẽ violat ꝛ mihi minas facit. Illũ comꝑhenderũt ꝛ cõram impatoꝛe duxerũt. Aut imperatoꝛ. Carissime. Quid est⁹ gõ audio de te. Quare legez editam illã violas. At ille. Bñe legem seruare nõ possum. q̃ omni die octo denarios oportet me habere ꝛ illos sine laboꝛe ñ potero acq̃rere. Aut impatoꝛ. Et q̃re octo denarios. Qui ait. Omni die p annũ duos denarios teneoꝛ dare quos mutuauit in iuuẽtute. duos accõmodo. duos ꝑdo. duos expendo. Aut impatoꝛ. de istis manifestius debes mihi dicere. Tui aut faber. Bñe mi aduertite me. Duos denarios omni die teneoꝛ patri meo. q̃ cum essem puer puulus pater me⁹ duos denarios sup me singulis dieb⁹ expendit. ita pater me⁹ in egestate est positus. vñ ratio dictat q̃ ei subueniam in sua pauꝑtate. ꝛ ideo omni die duos denarios ei trado. Duos alios denarios filio meo accõmodo q̃ iam ad studium pergit. vt si ꝓngat me ad egestatez puenire mihi illos duos denarios reddat sicut ego iam patri meo facio. Duos alios denarios oi die perdo sup vroꝛem meaz. q̃ est mihi sp ꝓtraria. aut propꝛie voluntatis aut callide complexionis et ꝓpt̃ ista tria quicquid ei dedero hoc ꝑdo. Duos alios denarios super meipsum in cibis ꝛ ꝑtibus expendo. Leuius bono modo transire nõ potero ꝛ istos denarios nõ possum obtinere sine cõtinuo laboꝛe. Jam audistis rõnem. Bene ergo iudicũ rectum. Aut impatoꝛ. Carissime recte rñdisti vade ꝛ fideliter a modo laboꝛa. Post hoc cito impatoꝛ defunct⁹ est ꝛ focus faber ꝓpter suam pꝛudentiã in impatoꝛem eligit ab omnib⁹ qui impium satis pꝛudẽt regebat. Ipso mortuo inẽ alios impatoꝛes i mago eius depingit ꝛ vltra caput suum octo denarij.

Moꝛalisatio.

Carissimi. Iste impatoꝛ est ꝑater celestis q̃ statuit ꝑ legẽ q̃ q̃ diẽ primogeniti sui violaret morte moreret. Dies ista est dies dñica siue dies festiualis ab ecclesia ordinata. vnde in veteri lege ac noua dicit. Memento vt diem sabbati sanctifices. sed heu prochdoloꝛ plures illis diebus peccata maioꝛa cõmittunt q̃z ceteris diebus. Tales poterunt assimilari cuidam pisci in mari tamdiu bene est sibi quãdiu est i mari. sed si cõtingat a casu q̃ saltat supꝛa tempoꝛe pluuie ꝛ pluuia eum tangat incipit mori nec ꝑ multos dies statum eius poterit recupare quousq̃z fuerit de aqua maris satiatus. Eodem mõ aliq̃ q̃z diu sunt ꝑ totam septimanã in mari huius mundi laboꝛantes tamdiu bene videt eius. sed si ꝓngat eos dieb⁹ festiuis ad ecclesiam pgere ꝛ aliquẽ dulcem sermonem vel missaz audire eis videtur q̃ sint in magna angustia quousq̃z sunt i operib⁹ mũdanis refocillati. Virgilius certe q̃ statuã fecerat est spiritus sanctus qui ꝓdicatoꝛem ordinauerat vt annunciet vtutes ꝛ vicia penam ꝛ gloꝛiam. Sed heu iam poterit dicere ꝓdicatoꝛ sicut statua dixerat. Tempoꝛa mutantur. Hoc satis manifeste videmus in ꝓmptua eccl̃ia in omni statu tempoꝛa erant meliꝛa q̃z nũc oꝛationes ꝛ preces q̃z modo. Terra dabat fructum suum magis abunde. ꝛ omnia elementa que sua

erant. sunt mutata ꝓpter peccata hominū Hoc aꝑparebat in diluuio noe. Secundo hoīes deteriorant sicut clare videmus. In antiquo enīz tpe erant hoīes magis deuoti elemosinarij. charitatiui q̄z modo sunt. Et quare. q̄z totus mūdus in maligno positus est. Tertio q̄ voluerit veritatem dicere ꝛc. Modo si p̄dicator peccata p̄tentuz p̄dicet statum minas ac murmuratōes habebit. Vñ Isa. xxxj. Loquimini ꝟba placentia. Et ideo aplūs dicit. Erit enī temp⁹ cum sanam doctrinam nō sustinebunt ꝓ domo israel. Focus est quilibet xp̄ianus bonus q̄ fideliter sicut miles christi laborat Unde quilibet bonus xp̄ianus tenet singulis dieb⁹ patri suo celesti reddere duos denarios. s. amorem ⁊ honorem. Amorez q̄ nos tantum dilexit q̄ ꝓ nostro amore vnicum filium suū de celis descendere permisit ⁊ morte turpissima ꝓdemnari. Honorem q̄ omnia ab ipso ꝓcedunt ⁊ sine eo nullum bonū agere poterimus. Itē duos denarios filio accōmodam⁹. Cuiusmodi filius est. Certe ille de quo Isa. dicit. Parvulus enim nat⁹ est nobis ꝛc. scz filius dei. Et quales denarios debem⁹ ei accōmodare. certe duos omni die. s. bonam voluntatem ⁊ bonū actum q̄z diu sumus in h̄ mortali corpe ⁊ q̄n nos egemi sumus facti i die iudicij q̄n nudi aꝑparebimus tūc ipse nob reddet illos denarios in vita eēna sicut scriptum est. Centuplū accipietis ⁊ vitaz eternam possidebitis. Item duos denarios ꝓdimus sup ꝟxorem. Uxor ista est caro nostra misera que semp ꝓrariat spūi. Benarij quos expendim⁹ sup eaz sunt mala voluntas ⁊ actus malus que cōtinue opant ex obliqua voluntate. Istos duos denarios ꝓdimus q̄ grauiter ꝓpter hoc hic vel alibi puniemur. Itez duos denarios omni die super nosipsos expendimus si boni christiani sumus. s. p dilectionem dei in toto corde ⁊ dilectionem ad ꝓximū sicut ad nosipsos. Carissimi si istos octo denarios expendere voluerimus ad gaudium eternū ꝑuenire possimus.

De confessione.
Capitulum. lviij.

Ex quibꝰ regna

Fuit noie Almodeus qui statuit q̄ q̄cunq; malefactor capitus esset ⁊ coram iudice ducē⁹. si tres veritates posset dicere tam veras. ꝓtas quas null⁹ posset obicere. Quin vere sine omni fallacia eēnt Quin q̄ntumcūq; esset malefactor vitam suam obtineret cū tota sua hereditate. Accidit casus q̄ q̄daz miles ꝓtra regem forefecit. fugam petijt ⁊ in quadam foresta latuit in qua multa mala cōmisit. q̄ omnes intrantes spoliauit aut occidit. Iudex cū hoc audisset insidias in circuitu foreste ordinauit eum deꝑhendit ⁊ ligatis manib⁹ ad iudicium venire fecit. Dixit ei iudex. Carissime nosti legem. Qui aut. Etiā dñe. Si debeo saluari oportet me dicere tres veritates aut morte euadere nō possuz. Dixit iudex. Imple bñficium legis aut hodie morieris. Et ille. Bñe facit fieri silentium. quo facto ait. Bñe ecce hec prima veritas. Volo vobis omnib⁹ denūcio q̄ toto tpe vite mee extiti malus homo. Iudex hoc audiens circumstantib⁹ ait. Est ne verum qđ ille dicit Et illi. Si nō esset malefactor ad ista nō venisset. Dixit ergo iudex. Dic secundā veritatem. Qui ait. Secunda veritas est. Mihi multuz displicet q̄n ista forma huc veni. Dixit iudex. Certe credimus tibi. Dic ergo tertiam veritatē ⁊ teipsuz a morte saluasti. Dixit ille. Hec est tertia veritas. Si semel potero euadere ad istū locum nunq̄z voluntarie in ista forma venirē. Dixit iudex. Amē tibi. satis ꝓuidenter te liberasti vade in pace ⁊ sic saluatus est.

Moralisatio.

Carissimi. Imꝑator iste ē dñs noster ihesus xp̄us qui istam legem edidit. s. q̄ quicunq; malefactor. i. peccator ꝑ gratiam dei capitus fuerit coram discreto iudice ductus. i. ꝓfessore. dicat tres veritates tam veras q̄ demones contra se non poterunt obijcere hereditatem regni

celestis obtinebit. Ista prima veritas est. ego sum malus homo. i. in tali peccato. & sic de singulis. Ecce confessio. Secunda veritas ē. displicet mihi &c. ad ē multum mihi displicet q tantū deum meum offendi. Ecce contritio. Tertia veritas ē. Si possem semel euadere p viam satisfactionis nunq̄ ad peccatum redirem volūtarie. Et sic p consequēs vitam eternam obtinerem

De superbia nimia & q̄mō superbi ad humilitatē maximā sepe puenīt satis notabile.

Capitulum. lix.

Iouinian⁹ imperator regnauit potens valde qui cū semel in stratu suo iacuisset exaltatum est cor ei⁹ vltra q̄z credi potest. Et in corde dixit. Et ne aliquis deus alius q̄z ego. His cogitatis somnuz cepit. Mane vero surrexit & vocauit milites suos & ait. Carissimi bonū est cibuz sumere. quia hodie ad venandū pergere volo. Illi vero parati erant volūtatem eius adimplere. cibo sumpto ad venandū perrexerūt. Bū vero impator equitasset calor intolerabilis euz inuasit intantū q̄ videbat ei q̄ moreret nisi in aqua frigida balneare posset. Respexit a longe aquam latam vidit. Dixit militib⁹ suis. Hic remanentis quousq̄z fuero refrigeratus. Extrarīū cum calcarib⁹ percussit ad aquam festinanter equitabat. de equo descendit omnia vestimēta deposuit aquam intrauit & tamdiu ibi remansit q̄usq̄z totaliter refrigeratus esset. Bū ibidez expectasset venit q̄dam homo ei p omnia similis in vultu & gestu & induit se vestimētis ei⁹. Extrarium ei⁹ ascendit & ad milites equitauit. ab omnib⁹ sicut psona imperatoris est receptus. Finito ludo ad palaciū cum militib⁹ perrexit. Post hoc cito Iouinian⁹ de aqua exiuit. sed nec vestes nec equū inuenit. Admirabat & tristat⁹ est valde. q̄ nudus erat & neminem vidit. cogitauit intra se. quid faciam. Ego miserabilit̄ sum frustrat⁹. Tandem ad se reuersus dicebat. Hic ppe manet vnus miles quē ad militiam promoui. ad eum pergam. vestes & equum acquiram. & sic ad palaciū meuz ascendam. & videbo quomodo & p quem sum confusus. Iouinian⁹ totaliter nudus ad castrum milites preuit ad ianuam pulsauit. Janitor aūt causam pulsatiōis quesiuit. Ait Iouinianus. Januam aperite & qualis ego sum videte. Ille vero ianuam aperuit & cuz eum vidisset obstupuit & ait. Qualis es tu. Et ille. Iouinian⁹ sum imperator. vade ad dominū tuum & dic ei vt mihi vestes accōmodet q̄ vestes & equum p̄di. Qui ait. Adueniris pessime ribalde Jam ante aduentū tuum domin⁹ imperator Iouinian⁹ ad palacium suū cū militibus suis transiuit. & domin⁹ meus secū perrexit & redijt. & iam in mensa sedet. Sed quia imperatorem te nominasti. domino meo nūciabo. Janitor intrauit & domino suo verba eius retulit. Ille hoc audiens p̄cepit vt introduceret. Miles cum eum vidisset noticiam ei⁹ nō habebat. Sed imperator peroptime eum cognouit. Ait ei miles. Dic mihi qualis es & quod est nomen tuum. Qui respōdit. Ego sum imperator Iouinian⁹ & ego te ad militiam p̄moui tali tempore. Ait ille. O ribalde pessime qua audacia audes te imperatorem nominare. Jam enim domin⁹ meus imperator ante te ad palacium eq̄tauit. & ego per viam ei associatus eram & iam sum reuersus. & q̄ te ipsum impatorē nominasti impune nō transibis. Fecit eū egregie verberari & postea expelli. Ille vero sic flagellatus & expulsus fleuit amare & ait. O deus me⁹ quid ē esse poterit q̄ miles quem ad militiam promoui noticiā mei nō habet & cum hoc grauiter me flagellauit. Cogitauit apud se. p̄pe est q̄dam dux consiliari⁹ meus. ad eum pergam & necessitatem ei ostendam p quē potero indui & ad palacium meū reuerti. Cum vo ad ianuam ducis venisset pulsauit. Janitor audiens pulsationem. ianuam aperuit & cū hominem nudum vidisset admirabat & ait. Carissime qualis es tu & quare sic talit̄ nudus venisti. Et ille. Ego

sum imperator. a casu equũ ⁊ vestimenta
perdidi. Et ideo ad ducem veni vt mihi in
hac necessitate succurrat. Ideo te rogo vt
negocium meũ coram domino tuo facias
Janitor cum verba eius audisset admira
bat᷑. aulam intrauit ⁊ domino suo omnia
retulit. Ait dux. Introducat᷑. Cum intro/
duct⁹ fuisset nullus noticiam ei⁹ habebat
Et dux ait ad illum. Qualis es tu. Et ille.
Imperator sum ego. ⁊ te ad diuitias ⁊ ho
nores promoui quãdo te ducem feci ⁊ cõ/
siliarium meũ te constitui. Ait dux. Insa/
ne miser. Perrexi parũ ante te cũ domino
meo imperatore versus palacium ⁊ reuer
sus sum. Et q꞉ talem honorez tibi appropri
asti impune nõ transibis. Fecit eũ in carce
rem recludi ⁊ pane ⁊ aqua sustentari. De/
inde ex carcere extraxit ⁊ egregie verberari
⁊ a tota terra post hoc eijci fecit. Ille sic eie
ctus vltra q̃z credi poterit gemitus ⁊ suspi/
ria emittebat ⁊ intra se dixit. Heu mihi q̃d
faciam q꞉ factus sum opprobriũ ⁊ abiectio
plebis. Meli⁹ est mihi ad palaciũ meuz ꝑ
gere ⁊ mei ď palacio meo noticiã habebũt
Saltem si nõ. vxor mea noticiam meã ha
bebit ꝑ certa signa. Solus ad palaciuz ac/
cessit. Ad ianuam pulsauit. Audita enim
pulsatione ianitor ianuam aperuit. quem
cũ vidisset dixit. Qualis es tu. Et ille. Mi/
ror de te ꝙ nõ nouisti me. q꞉ per tot tempo/
ra fuisti mecũ. Qui ait. Mentiris tu. Cũ
domino imperatore diu steti. Et ille. Ego
sum ille. Et si dictis non credis. rogo te dei
amore vt ad impatricez accedas ⁊ per ista
signa. illa mihi vestes imperiales ꝑ te mit/
tet. quia a casu omnia perdidi Ista signa
que per te ei mitto. nullus nisi nos duo no
uit sub celo. Ait ianitor. Nõ dubito quin
insanus sis. Quia iam domin⁹ meus im
perator in mensa sedet ⁊ iuxta euz impera/
trix. Verũtamen ex quo dicis te imperato
rem esse imperatrici intimabo ⁊ cert⁹ sum
ꝙ grauiter punieris. Janitor ad impera/
tricem perrexit ⁊ omnia audita ei intima/
uit. Illa nõ modicum contristata ad do/
minum suũ conuersa est ⁊ ait. O domine
mi audite mirabilia signa priuata int᷑ nos
sepius acta. vn⁹ ribaldus in porta mihi ꝑ
ianitorem recitat ⁊ cum hoc dicit se impe/
ratorem ⁊ dominum meũ esse. Ipse cum
hoc audisset precepit ianitori vt introduce
retur in conspectu omnium. qui cũ taliter
nudus introductus fuisset canis quidam
qui antea multum eum dilexerat ad gut/
tur suũ saltabat vt euz occideret. Sed per
familiam impedit⁹ est. sic ꝙ nullum ab eo
receperit malum. Item quẽdam falconez
habebat in partica qui cuz eum vidisset li/
gaturam fregit ⁊ extra aulam aduolauit.
Ait imperator omnib⁹ in aula sedentibus
Carissimi audite verba mea que de isto ri
baldo dicam. Dic mihi qualis es tu ⁊ ob
quam causam venisti. At ille. O domine
ista est mirabilis questio. Imperator sum
⁊ dominus istius loci. Ait impator omni/
bus sedentibus in mensa ⁊ circũstantibus
Dicite mihi per iuramentũ vestruz quod
mihi fecistis. quis nostrum imperator est
⁊ dominus. Aiunt illi. O domine leuit᷑ re
spondemus per iuramentum qđ vobis fe
cimus. Istum ribaldum nunq̃z vidim⁹.
sed vos estis dominus noster ⁊ imperator
quem a iuuentute nouimus. ⁊ ideo roga/
mus vna voce vt puniat᷑. vt omnes exem/
plum ab eo capiant ⁊ de tali p̃sumpcione
nõ attemptent. Imperator ille conuersus
ad impatricem ait. Dic domina mihi per
fidem qua teneris. nosti tu istum hominẽ
qui se dicit imperatorem ⁊ dominũ tuum
esse. At illa. O bone dñe cur talia a me que
ris. Nonne plus q̃z triginta annis in socie
tate tua steti ⁊ prolem ꝑ te genui. Sz vnuz
est quod miror quomodo iste ribaldus ꝑ
uenit ad nostra secreta inter nos perpetra
ta. Imperator ille dixit illi qui introduct⁹
fuerat. Carissime q̃re ausus fuisti teipsuz
imperatorem nominare. Damus pro iu/
dicio vt ad caudam equi hodie sis tractus
⁊ si iterum ausus sis hoc dicere te condem
nabo morte turpissima. Vocauit satellites
suos ⁊ ait. Ite ⁊ istum ad caudã equo tra
hite sed nolite eum occidere. Et sic factum

est. Post hec vero vltra q̃z credi potest cõmota sunt omnia interiora ei⁹. Et quasi ō ipso desperat⁹ dicebat. Pereat dies in qua natus sum amici mei a me recesserũt. Vxor mea z filij mei nõ nouerũt me. Cuz hoc dixisset ei cogitabat. Hic prope manet confessor me⁹. pergam ad ipm forte ipse meaz noticiam habebit q̃ sepi⁹ confessionẽ meã audiuit. Perrexit ad heremitam ad fenestram cellule pulsauit. At ille. Quis ibi. Et ille. Ego sum imperator Jouinan⁹. fenestram aperias vt loquar tecũ. Ille vo cuz vocem eius audisset fenestram aperuit cũ eum vidisset cũ impetu fenestram clausit z ait. Discede a me maledicte tu nõ es imperator sed diabolus in forma hominis. Ille hoc audiens ad terram pre dolore cecidit. crines capitis ac barbe dilacerauit z dixit. Heu mihi q̃d faciaz ego. His dictis recordatus fuit q̃ in stratu suo exaltatũ fuit cor ei⁹ dicens. Est ne de⁹ alter pter me. statim ad fenestrã heremite pulsabat z dixit amore illi⁹ qui pependit in cruce confessionem meam audite fenestra clausa. At ille. Sibi bene placet. Qui de tota vita sua cuz lachrimis est confessus z pcipue quõ contra deum se erexit dicens. q̃ nõ credidit alium deũ esse q̃z seipsum. Facta cõfessione z absolutione heremita fenestram ei⁹ aperuit z noticiam ei⁹ habebat. Et ait. Benedictus altissim⁹ iam noui te. paucas vestes Babeo induas te z ad palaciũ perge. z vt spero noticiam tuam habebũt. Imperator induit se z ad palacium suuz perrexit. ad ianuam pulsabat. Janitor ostiuz aperuit z eum satis honorifice recepit. At ille. Nunquid noticiam meã habes. Qui ait. Etiaz domine peroptime. Sed admiror q̃ p totum diem hic steti z vos exire nõ vidi. Ille vo aulam intrauit. omnes eũ videntes capita inclinabant. Alius imperator erat cuz domina. Quidam miles exiens de camera eum intime aspexit. Post hec in cameram est reuersus z ait. Domine mi est quidam in aula cui omnes capita inclinant z honorem faciunt qui vobis in omnibus assimilatur in tãtum q̃ quis vestrũ est imperator penit⁹ ignoro. Imperator ille hoc audiens ait imperatrici. Exeas z videas si eius noticiam habeas. Illa vero foras prexit z cum eum vidisset admirabatur. statim cameraz intrauit z ait. O domine vo bis vnum denuncio q̃ quis vestrum ẽ dominus me⁹ penit⁹ ignoro. Ait ille. Exquo sic est foras pergam z veritatem excutiam. Cum aũt aulam intrasset eum p manum cepit z iuxta euz stare fecit vocauit omnes milites in aula existentes cum imperatrice z ait. Per iuramentum q̃ mihi feci tis dicite quis nostrũ est imperator. Imperatrix primo respondit. Domine mi mihi incumbit primo rñdere. testis est mihi deus in celis quis vestrum est dominus me⁹ penitus ignoro. z sic omnes dixerunt. Ait ille. Carissime audite me. Iste homo est imperator vester z dominus. Nam aliquo tpe contra deum se erexit. propter q̃ peccatuz deus eum flagellauit. z hominum noticia ab eo recessit quousq̃z satisfactionez deo fecerit. Ego sum angelus eius custos animesue q̃ imperium custodiui q̃z diu fuit in penitentia. iam ei⁹ penitentia est completa et pro peccatis satisfecit ammodo ei sitis obedientes ad deuz vos recõmendo. Statim ab oculis eoz disparuit. Imperator vero deo gratias reddidit z toto tepore vite sue in bona pace vixit z spiritus deo reddidit. Q̃d nobis pcedat ꝛc.

Oratio.

Altissimi. Imperator iste põt dici quilibet homo totaliter mũdo datus qui ppter diuitias z honores in supbiam cordis erigit. Sicut alter Nabuchodonosor qui diuinis pceptis non obediuit. vocat milites. id est sensus. pergit ad venandum mũdi vanitates. Interim calor intolerabilis. i. temptatio diabolica eum arripit q̃ quiescere nõ potest quousq̃z in aquis mũdanis sit totaliter refrigeratus. Ista refrigeratio est detrimẽtum anime. Et sic milites. i. sensus sine custodia hominez dimittunt quotienscunq̃z in aqua

mundana balneari intendit. Sed ꝺ̄ equo
primo descendit. id est. a fide errat. qꝝ in ba
ptismo firmiꝫ deo promisit adherere ⁊ pom
pis diaboli abrenũciare. Sed q̄ꝫ cito tota
liter se in aquis mũdanis inuoluit fidem
frangit. Et hoc est de equo descendere. Be
inde deposuit vestes. id est virtutes quas in
baptismo recepit. ⁊ sic nudus miser in mũ
di vanitatibus iacet. Quid est faciendum
Certe vt alius scilicet prelatus qui fidem ⁊
virtutes habet custodire hoc est vestimen
ta recipere. Quia prelato dat̄ potestas sol
uendi peccatoꝛeꝫ quotiens puro coꝛde ad
deum se conuertit. Iouinian⁹ cũ de aqua
exiuit ꝛc. Sic miser homo cum de aq̄ mũ
dana p dei gratiã intendit exire nullaꝫ vir
tutem inueniet. qꝛ omnes per peccatum p
didit. ergo habet materiam dolendi. Quo
modo ergo debẽt virtutes recuperari. Certe
ad domuꝫ militis primo debet pgere. Mi
les iste ẽ ratio que habet te flagellare. quia
ratio dictat q̄ q̄ntum contra deum ppetra
sti in coꝛde tuo. hoc emendes. Et ideo non
poteris teipsum dicere imperatoꝛem. id est
christianum. qꝛ opera christiani per pecca
tum p̄didisti. Ratio ergo te expellit ab om
ni vicio. Quid est faciẽdum. Ide rgas ad
castrum ducis scꝫ ad p̄scientiaꝫ tuam pro
priam que contra te grauiter murmurat
donec reconciliat⁹ deo fueris. imo in car
cerem te ponit hoc est in perplexitatem ma
gnam quomodo ⁊ per quã viam deo pla
cere potes ⁊ vulnera ab eo recipe. id est coꝛ
dis compunctionẽ per que sanguis. id est.
peccatuꝫ exeat. Deinde ad palaciũ coꝛdis
tui pulsare. i. ũme cogitare quomodo ⁊ q̄
de causa contra deum deliquisti. Ianitoꝛ
id ẽ voluntas que est libera. ostium coꝛdis
tui habet aperire ⁊ te ducere ad p̄mum sta
tum quẽ in baptismo accepisti. Canis qui
saltat vt te occidat ꝛc. ẽ caro tua ꝑ quam
homo sepi⁹ occideret nisi deus im
pediret. Et falco in partica extra feneſtraꝫ
volat ꝛc. id ẽ potẽtia diuina nõ tecum ma
nebit q̄ꝫdiu in mala vita iaces. nec vtiꝫ id
est aĩa noticiaꝫ habebit tue salutis. Quid
ergo est faciendum. Certe vt sis tract⁹ ad
caudam equi. Trahi p caudaꝫ equi nihil
aliud est q̄ꝫ a principio vite vsq̄ꝫ ad p̄sens
quid ⁊ quãtum feciſti tantũ dolere ⁊ satis
factionem ꝑpetrare. Deinde post q̄ꝫ ista fe
ceris perge ad heremitam. id ẽ. discretũ cõ
fessoꝛem in foꝛesta sancte ecclesie. Et de om
nibus q̄b⁹ p̄ deum deliquisti pure confi
tearis clausa feneſtra. id ẽ priuate non ad
laudem hominũ sed ad tuũ solamen ⁊ sta
tim deus ⁊ omnes angeli noticiam tuam
habebunt. Deinde facta confessione vesti
mentis. id ẽ bonis virtutib⁹ poteris indui
⁊ ad palacium coꝛdis tui secrete accedere.
⁊ omnes sensus tui cum vtiꝫ. id ẽ aĩma
noticiam habebunt. quia ver⁹ imperatoꝛ.
id ẽ bonus christian⁹ factus es. ⁊ per conse
quens vitam eternã obtinebis. Ad quã ꝛc.

De auaricia ⁊ eius subtili conamine.
Capitulum. lx.

Ex quidam erat
r qui filiam vnicaꝫ pulcram ⁊ gra
tiosam nomine Rosimundã ba
bebat. Puella ista cum ad etatem denam
peruenisset. erat tam abilis in currendo q̄ ci
tius ad terminum puenerat anteq̄ꝫ aliq̄s
eam tangere posset. Rex per totum regnũ
proclamari fecerat q̄ quicunq̄ꝫ cum filia
sua volebat currere ⁊ ad finem termini ad
eam peniret ipsam in vtoꝛem haberet. ⁊
totum regnum post eius decessum. Si vo
aliquis hoc attemptaret ⁊ in cursu deficeret
caput amitteret. Facta proclamatione q̄si
infiniti se obtulerunt cũ ea currere ⁊ quot
quot cum ea currebãt omnes deficiebãt et
capita amiserunt. Erat tunc quidã in
ciuitate paup nomie Albibas qui intra se
cogitabat Dauper ego sum ⁊ de vili san
guine progenitus. si p aliquam viam pos
sem istam puellam deuincere nõ solũ ego
promotus essem sed ⁊ omnes de meo san
guine. Prouidebat sibi de tribus cautelis
scilicet de serto rosaruꝫ quia illa puelle ap
petunt. Secundo de zona serica quã puel
le libenter optant. Tertio de loculo serico

⁊ infra loculum pila quedam erat deaurata sup pilam descriptio talis. Qui mecum ludit nunq3 de ludo satiabit. Hec tria ipse in sinu suo posuit ad palacium3 prexit ⁊ pulsauit. Ad est tanto2 ⁊ causam pulsationis petebat. Qui ait. Parat9 sum cu3 puella currere. Illa cū hoc audisset quandam fenestrā aperuit ⁊ cum eum vidisset in co2de suo despexit ⁊ ait. Ecce q3 reprob9 est cum quo currere debes. tñ non poterat ptradicere. Ad curr̄endum se pparauit Ambo ad inuicem currebant. cito puella ad magnā distātiā ante eū cucurrit. Abibas cu3 hoc vidisset sertum rosaz añ eam piecit. Viso serto puella inclinauit se ⁊ sertu3 leuauit ⁊ in capite posuit. Tantū in serto delectabatur ⁊ expectabat q abibas añ ea3 cucurrit. Puella cum hoc vidisset aut in co2de suo. Nunq3 filia patris mei cū tali ribaldo debet copulari. statum sertū piecit in quandā foueā pfundā. ⁊ post eū cucurrit ⁊ apprehēdit. Quē cū apprehēdisset alapā dedit ei dicens. Siste gradū miser. nō decet vt filius patris tui in vxorē me ducat. statum añ eu3 cucurrit. Abibas cū hoc vidisset añ ea3 3onam de serico piecit. Quā cū vidisset inclinauit se ⁊ eam leuauit ⁊ succinxit ⁊ tantu3 de ea delectabat q ibidē morā trahit. ⁊ utq3 abibas longe añ ea3 cucurrit. Puella cu3 hoc vidisset fleuit amare ⁊ 3onam accepit ⁊ i tres ptes fregit. post eū cucurrit ⁊ apprehendit. Quē cum apprehēdisset manu3 leuauit ⁊ ei alapā dedit dicens. O miser me in vxorē non habebis. Statum añ eu3 longe cucurrit. Abibas cū hoc vidisz expectabat quousq3 ipsa prope eēt. Hoc facto loculum de serico añ eam piecit. viso loculo inclinauit se ⁊ loculū leuauit. aperuit pilā deauratā int9 inuenit. supscriptionē legit. Qui mecū ludit nunq3 ludo satiabit. incepit tātū ⁊ tamdiu ludere cu3 pila q abibas citius ad finē puenit ⁊ eam in vxorē tenuit

Moralisatio.

Alissimi. Imperato2 iste est dñs noster Jesus xp̄us. Filia pulcra anima ad dei similitudinē creata que velociter in bonis op9 currit q3diu in puritate vite manet in tantū q eam peccatū mortale vincere non pōt. Clamo2 factus est ꝛc. Clamo2 iste nihil aliud est q3 q homo se defendat ⁊ ptegat contra diabolū mūdum ⁊ carnem. Et si bellum cōtra ista tria aggredit ⁊ victoriam obtinuerit tunc peccata mortalia succūbūt. ⁊ hoc̄ capita amittere. Abibas est diabolus q cu3 viderit hominē sup passe per opa miserico2die p uidet sibi de trib9 cautelis. s. de serto. Sertum istud est supbia. q2 sicut sertū non ponit̄ nisi sup caput vt ab hominib9 videat̄. sic supbus semp videri vult. Et ideo dicit Aug9. Cum superbū videris filiū diaboli esse nō dubites. Cum igit̄ homo vit̄ serto supbie statum currit diabol9 añ eū. Quid ergo est faciēdum. certe vt sertū supbie pijciat̄ in foueaz humilitatis. ⁊ sic dabis diabolo alapam ⁊ eū dimittes. Post hec puella se inclinauit ⁊ 3onam leuauit ⁊ aspexit 3ona ista est luxuria quaz diabolus pijcit ante hominem. Cum tñ contra tales dicat Gregoriu9. Succingite lumbos vestros in castitate. Si ergo succīgis te zona luxurie statum diabolus añ te currit de bona vita tua te impedit. Quid ergo est faciendum. Certe vt 3ona luxurie in tres ptes frangat̄ scz in oratiōnē ieunijū ⁊ elemosinam. ⁊ sic p consequēs diabolum vinces. Post hec diabolus loculū ante hominē pijcit. Scitis q loculus habet duas co2das ad aperiendum. Co2 vo est loculus qō dz esse clausum inferi9 q̄ntuz ad terrena. ⁊ supi9 apertum q̄ntum ad celestia ad grām suscipiendam. Due co2de que claudūt sūt timo2 dei ⁊ pena eterna. p que duo co2 hominis claudit̄ ne intret peccatū. Pila in loculo sepi9 inuenit̄ in co2dibus nostris. s. auaricia aut cupiditas. quia sicut pila moueat̄ ad omnē differentiam positionis. sic ⁊ auarus moueat̄ in terra. moueat̄ in mari. non cessat pes eius currere nec co2 cogitare quomodo et p quam vitam bona mūdana poterit acq̄rere. Superscriptio est qui mecuz ludit. id est qui cum cupiditate incipit vitā ducere

vt vir aut nunq̃z poterit sustinere. sicut dic̃ Seneca. Cuz omnia peccata senescũt sola cupiditas iuuenescit. Ideo timendũ est de aliquib⁹ qui tantũ cũ pila ludũt cupiditatis. q diabolus ipsos occupabit. Quia sic dicit ap̃lus. Radix oim maloꝝ est cupiditas. Studeam⁹ ergo vitam nostram sic in pijs opibus dirigere vt vitam etnam valeamus attingere.

De p̃meditatione semp habenda.
Capitulum. lxj.

Laudius regna

Cuit q̃ vnicam filiam habebat gratiosam z decorã valde. q̃ cuz semel in stratu suo iacuisset intumẽ filia sua cogitabat quõ eam p̃mouere posset. Aut intra se. Si eam in vxorez diuitj stulto tradidero. filiã meam p̃dam. Si vo pauperi sapienti p ei⁹ sapiam ei necessaria large acq̃ret. Erat tunc in ciuitate quidam p̃bus noie Socrates quez rex dilexerat. vocauit eũ z ait. Carissime nunq̃d tibi placet filiaz meam in q̃ugem accipe. Et ille. Etiaz dñe peroptime. Et ille. Exquo ita est dabo tibi eam z sub illa q̃ditione q si moriat filia in tua societate vitam tuã amittes. Eliges ergo eam accipe vel dimittere. Et ille. Si tibi bñ placet eã accipe sub ista q̃ditione. Rex nuptias celebrauit cum magna solẽnitate. Per quedã tpa vitã durerũt in q̃ete z sanitate pfecta. Post hoc vxor socratis vsq̃z ad mortem infirmabat. Hec audiẽs socrates q̃tristat⁹ est valde. Quandã foresta z intrauit. fleuit amare. Cum sic eẽt in dolore rex alexãder in eadẽ foresta venabat. Qui les q̃dam alexandꝝ socratẽ vidit ad eũ eq̃tabat z ait ei. Carissime cui⁹ homo es. Et ille. Homo talis dñi sum ego. q̃ seru⁹ dñi mei est dñs est dñi tui. Aut miles. Non est maiꝝ dño meo in toto mũdo. sz erq̃ talia dicis duc̃ te ad dñm meũ z audiemus q̃a est dñs tu⁹ de quo tot z tãta p̃sumis. Cuz q̃ũt corã rege alexandro duct⁹ fuisset. ait ei. Carissime quis est dñs tu⁹ de quo talia dicis q seruus eius est dñs me⁹. Et ille. Bominus me⁹ est ratio. seru⁹ eius voluntas. Sic est ergo q tu p volũtatem regnũ tuuz z nõ p rationẽ bucusq̃z gubernasti. Ideo seruus domini mei hoc est volũtas est dñs tu⁹. Audiens hec alexander ait. Carissime prudenẽ respondisti vade in pace. Ab illa die cepit rex regnũ suũ ratione gubernare z nõ voluntate. Socrates vo solus foresta ẽ intrauit z fleuit amare p sua q̃uge. Senex q̃dam venit ad euz z ait. O bone magister ob quã rem affligis aĩa tua. Et ille. Filiaz regis sub tali q̃ditione desponsaui q quocunq̃z tpe ip̃a in societate mea moriat ego vitam meã amittam. z iam ad mortẽ infirmat. Et hec ẽ causa doloris mei. Ait senex. Fac q̃silũ meũ z post factuz nõ penitebis. Vxor tua est de sanguine regũ. Cũ rex minutus fuerit vxor tua pectus z vbera liniat de sanguine patris sui. Deinde in ista foresta tres herbas inuenies. de vna ei potionẽ facies. de alijs duab⁹ vnũ emplastꝝ ponat vbi dolorẽ sentit. z si istam doctrinã impleueris sanitatẽ pfectam inuenies. Socrates oia impleuit z vxor ab omni ifirmitate cõualuit. Rex vo cũ audisset q socrates tam solicite p infirmitate filie sue laborabat. eũ ad magnas diuitias z honores p̃mouit.

Moralisatio p̃sentis hist̃e.

Carissimi. Iste rex est ihesus xp̃us dñs noster. Filia tam pulcra aĩa ad dei siĩtudinẽ creata. Ista puellam non diuitem sed pauperem socratem. i. hominem dedit. Q⁹ sit pauper ecce. Job. j. Nudus egressus sum de vtero matris mee ꝛc. Sed carissimi scire debetis q sub tali cõditione dedit dñs noster ihesus xp̃us homini aĩam vt si in ei⁹ societate moreret p peccatũ mortale vitã suam. s. eternã amittat. si ergo aĩa tua in infirmitatem p peccatuz cecidit. fac sicut fecit socrates intra foresta. m. sanctaz eccl̃iam in qua inuenies senem. i. discretuz p̃fessorem de cui⁹ consilio saluari poteris. Alexander qui venat⁹ est. est homo mũdanus qui pon⁹ regulat volũtate q̃z ratione sed p sacram doctrinã emendat. si p peccatum infectus es. p̃mo liniat pectus tuũ cũ

sanguine.i.recentē memoriaz de xp̄i passione habeas in corde.deinde colligetres herbas.s.cōfessionē.cōtritionē ⁊ satisfactionem. De prima facias potionē.s.de peccatis sp dolere.de alijs emplastruz.i.pniam.⁊ sic p cōsequēs ad diuitias vite eterne pmoueri possis.Ad quā nos pducat iesus christus qui viuit et regnat cum deo patre ⁊ filio et spiritusancto ⁊c.

De pulcritudine fidelis anime.

Capitulum.lxij.

Al⁹ regnauit pru

S dens valde.in cui⁹ regno mulier quedaz erat nomine Florentina miro modo pulcra ⁊ graciosa. Ad̄ tanta pulcritudo erat in ea q̄ tres reges eam obsidebant ⁊ a q̄libet rege violata. Post hec inter reges ppter nimiū amorē cōmissum est belluz ⁊ quasi infiniti hoies ex omni pte occubuerūt.Satrape imperij hec audientes omnes ad regē venerūt dicentes.Bñe illa florentina in regno tuo est tam pulcra q̄ quasi infiniti quotidie p ei⁹ amore occidunt̄.Et nisi cuius remediū apponat̄ q̄t̄q̄t sunt in regno peribūt. Audiens hec rex litteras scribi fecerat.anulo suo signatas q̄ sine vlteriori dilatione illa ad eum veniret. Preco cū litteris ad eaz pgit ⁊ anteq̄z ad eam puenit defuncta est. Rediit preco de morte florentine regi nūciauit.Rex contristatus est valde q̄ eam videre non poterat in sua pulcritudine.oēs pictores regni ad eum cōuocari fecit.Cum aūt venissent ait rex.Carissimi hec est causa quare p vobis missi. Erat quedaz mulier noīe florentina in tāta pulcritudine q̄ quasi infiniti occubuerūt p eius amore.Defuncta est ⁊ eam non vidi. Ite ergo ⁊ cū omni industria vestra imaginē eius depingite cū sua pulcritudine.p quā potero discernere quō tot occubuerūt p eius amore. At illi.Bñe rem difficilem vos queritis. Tanta erat in ea pulcritudo ⁊ decēcia q̄ omnes pictores orbis imaginē ei⁹ nō depingerēt q̄ntū ad oīa excepto vno pictore qui latet in montibus ille solus est ⁊ nō alius q̄ voluntatē vestrā adimplere poterit. Hec audiens rex p illo pictore destinauit.Qui cū ad eum venisset. ait ei.Carissime de tua industria informati sum⁹.vade ⁊ imaginem florentine p oīa depinge in sua pulcritudine ⁊ condignaz mercedem dabo tibi.At ille.Rem difficilē queris.Veruntāmen mihi pcede vt in pspectu meo omnes pulcras mulieres tot⁹ regni saltem p vnā horā habeā ⁊ faciam q̄d tibi placebit.Rex vo fecit omnes puocari ⁊ in pspectu eius stare. Pictor quattuor pulcriores ex eis elegit ⁊ alias licēciauit vt ad patriam suā redirent. Pictor ille cum rubeo colore imaginē ei⁹ incepit depingere.⁊ que illaz quattuor mulieruz habebat magis faciem graciosaz aut nasum.⁊ sic de ceteris membris hoc imagine posuit. ita q̄ ex qualibet muliere aliquā ptem accepit.⁊ imaginē compleuit.Cū vo cōpleta fuisset imago venit rex vt eam videret.Qui cum vidisset ait.O florētina si vixisses vltra oēs istuz pictorem deberes diligere q̄ depinxit te in tanta pulcritudine.

Moralisatio.

Carissimi. Iste rex ē pater celestis Florentina tam pulcra est aīma ad dei similitudinē creata. Tres reges diabolus mūdus ⁊ caro. Per istos tres reges anima ppter peccatū primi parentis erat obsessa ⁊ a quolibet violata.vñ tot occubuerūt p peccatū q̄ omnes añ aduentū christi ad infernū descenderūt. Hoc videtes satrape hoc est patriarche ⁊ pphete de remedio clamabāt dicentes. Domīe mitte nobis quē missurus es. Alij. Emitte agnū dñe dñatorem terre ⁊c Deus vo misit pconem.s.beatū Johānem baptistam sicut scribit Malachie.j. Ecce ego mitto angelū meum qui pparabit ⁊c. Sed heu prochdoloz longe ante ei⁹ aduentum mors tua est aīa. Pictores sunt vocati qui seculsauerūt ⁊c.i.in celo vt̄ angelos in tra vt̄ homīes.s.patriarchas ⁊ pphetas nō est inuent⁹ vn⁹ q̄ sciuit vel potuit imaginē.i. aiam depingere q̄ntū ad suā ppriā pulcritu

dinem. Ysidorꝰ qui de montibꝰ venerat est dominꝰ noster ihesus xp̃us q̃ descẽdit de celis vt istam imaginẽ reformaret. Et quõ. Certe cum rubeo colore. i. pp̃rio sanguine Elegit quattuor mulieres pulcriores ꝛc. Ysidro p̃ma mulierẽ dedit esse cũ lapidibus Ysidro secũda vegetare cũ plantis. Ysidro tertia sentire cũ animalibꝰ. Ysidro quarta intelligere cũ angelis. Rex cuꝫ vidisset dicebat. O florentina. i. anima multũ deberes istũ pictorem dñm nostrũ ihesum xp̃m ante oĩa diligere q̃ suo pp̃rio sanguine te depinxit in tanta pulcritudine.

De mundanoꝝ delectationibꝰ.

Capitulum. lxuj.

Espasianꝰ regnauit qui filiaꝫ pulcerrimã habebat cui nomẽ Aglaes. que erat nimis pulcra ⁊ oculis omniũ gratiosa. ita q̃ eius pulcritudo omnes alias mulieres excellebat. Accidit quoq; vna dierũ q̃ cum filia eius añ eum staret eaꝫ intime respexit ⁊ ait ei. Carissima nomen tuũ mutabo pp̃ê pulcritudinem corpis tui sit nomen tuũ amodo domina solacij in signũ huiꝰ vt omnes q̃ aduenerint tristes cuꝫ gaudio recedant. Rex vo iuxta palaciũ quẽdã ortũ pulcerrimũ habebat in q̃ sepiꝰ causa solacij ambulauit. fecit pclamari p totũ imperiũ q̃ si quis filiam suaꝫ in vxorẽ habere vellet ad palaciũ suuꝫ veniret ⁊ infra ortũ tribꝰ aut quattuor diebꝰ spaciaret. deinde rediret si filiam suam in vxorẽ habere vellet. Facta pclamatione multi ad palaciũ suum venerũt. ortum intrabãt ⁊ nunq̃ postea sũt visi ⁊ quotquot venerunt nullus ex eis euasit. Erat tũc q̃dam miles in partibꝰ longinq̃s cum audisset de clamore q̃ si quis ad palacium veniret filiam regis in vxorẽ haberet venit ad ianuã palacij ⁊ pulsauit. Janitor ostium aperuit ⁊ eum introduxit ad regeꝫ accessit ⁊ ait. Bñe nr̃a clamor factꝰ est cõis vt si q̃s ortũ vestrũ intrauerit filiaꝫ vestraꝫ in vxorem habebit. ideo huc veni. Ait rex. Ortuꝫ intrate ⁊ si exieritis eam habebitis. Qui ait. Bñe mi vnũ mihi cõcede. Ysidorus instant anteq̃ ortum intrauero vt aliqua vba cũ puella loqui potero. Ait ille. Michi bñ placet. Accessit ad puellã ⁊ ait. Carissima nomẽ vestr̃ est dña solacij. ad hoc tibi datũ est vt oẽs q̃ tristes ad te veniũt cũ gaudio redeãt. sed ego nimis tristis ⁊ desolatꝰ ad te venio. p̃be ergo mihi p̃silũ ⁊ auxiliũ quõ cũ gaudio recedere potero. Multi añ me venerũt ⁊ ortũ intrauerũt nec vnq̃ amplius visi sũt. Si ergo mihi idẽ casus p̃tingeret vt mihi dicere potero q̃ ego in cõiugem te desiderauit in matrimonio. Ait illa. Tibi veritatẽ dicã ⁊ tuam tristiciã in gaudium q̃rtã. In orto illo est q̃dam leo ferocissimꝰ q̃ oẽs intrantes int̃fecit ⁊ per euꝫ oẽs q̃ intrauerũt ratione p̃sone mee sũt interfecti. Arma corpꝰ tuũ totũ ferro a planta pedis vsq; ad vertice capitis ⁊ sint omnia arma tua cum gũmi linita. Cum vo ortuꝫ intraueris leo statim in te irruet p̃tra eum viriliter pugna. Et cũ lassus fueris ab eo te sepabis. Ille vo p brachiũ vel pedẽ te tenebit cũ dentibus intantũ q̃ parma gũmata dentes eiꝰ pleni erũt q̃ te parũ poterit ledere. Tu vo cuꝫ hoc pcepis gladiũ euagina ⁊ caput eiꝰ amputa. Sed aliud est adhuc piculũ in orto illo. Est tantũ vnꝰ introitus ⁊ sunt diuersa diuerticula ita q̃ q̃ semel intrauerit vix exitum inuenire poterit. Et iõ p̃tra illud piculũ dabo tibi tale remedium Globũ fili tibi p̃cedo vt cum ad ostiũ ortu pueneris filũ globi i porta liga. ⁊ sic p filuꝫ in ortũ descende. ⁊ sicut vitam tuaꝫ diligis globũ fili ne p̃das. Miles vo p oĩa adiplenit sicut dixerat puella. armatꝰ ortuꝫ intrauit Leo cũ eũ vidisset toto conamine in euꝫ irruit. Miles viriliꝫ se defẽdit ⁊ cũ lassꝰ erat saltũ ab eo fecit. Leo eũ p brachiũ tenuit intantũ q̃ dẽtes eiꝰ gũmi pleni erant. Miles cũ ℞ pcepisset gladiũ extraxit ⁊ caput leõis ãputauit. Ille vo intantũ gaudebat q̃ filũ p q̃ dẽ descẽdit p̃didit. Ille vo tristis ac dolẽs ortũ tribꝰ circũit diebꝰ ⁊ diligent̃ globuꝫ q̃ fuit. de nocte inuenit. cuꝫ vo venisset nõ modicũ gaudẽs p filũ ascẽdit q̃lsq; ad portaꝫ

puenit. filum soluit ad regem p̄rexit. ⁊ filiā suam dñam solacij sibi vxorē obtinuit de quo multum gaudebat.

Moralisatio.

Carissimi. Iste imperator est dñs noster Jesus christus. Filia tam pulcra domina solacij est regnum eternum. Qui vo voluerit regnū eternum ac celeste habere oportet vt primo ortuz hui⁹ mundi intret ⁊ per aliqua tempora q̄z diu deus voluerit ibidē expectet. p̄s. Constituisti terminos ei⁹ qui p̄teriri non poterunt. Eccs. iij. Unus est interi⁹ hoīm ⁊ iumentoꝝ. sed in mūdo tot sūt diuerticula p̄ que nescit homo finem suū. nec vbi. nec q̄n. nec quomodo mori debet. Leo vo est diabolus qui circuit querēs quē deuoret. Unde quasi infinitu p̄ eum sūt occisi. Quid est ergo faciendū. Si volum⁹ regnuz celeste obtinere. certe debem⁹ bonis vtutib⁹ stabilitē armari ita q̄ arma nostra sint gummata. Per gūmi elemosinā intelligere debem⁹. q̄ sicut gūmi duo ad inuicez iungit. sic elemosina animaz cū deo. Un̄ p̄pheta dicit. Sicut aqua extinguit ignē ita elemosina peccatū. Beide debes accipe globuz filii ⁊c. Glob⁹ iste baptismus est. Un̄ in p̄ncipio vite tue oportet incipe a baptismo. Deinde confirmatione. ⁊ sic p̄ cetera sacramenta in mūdum istū descendere. Sed leo. i. diabolus parat⁹ est contra te pugnare. Cōtra eū viriliter pugnare debes ⁊ caput ei⁹. i. potestatem p̄ bona opa auferre. Sed sepe p̄tingit q̄ postq̄z homo de diabolo triūphauerit sicut mlti faciūt in quadragesima. post pasca redeunt ad peccata ⁊ sic globum filii id est vtutem sacramenti p̄dunt. Facergo tu sicut fecit miles si p̄ peccatū virtutes p̄distī multū dolere deberes ⁊ pgasiter triū dierum p̄ p̄tritionem p̄fessionem ⁊ satisfactionem. ⁊ sic inuenire poteris ea que p̄distī. Et sic cū veneris ad portā mortis q̄n aīma separat a corpe poteris ad dominā solacij peruenire. i. ad gaudium eternum. Ad quod ⁊c.

De dominica incarnatione.

Capitulum. lxiiij.

Uidam rex regna

r uit q̄ tres vtutes habebat. Primo erat fortior omnib⁹ hominib⁹ i corpore. Secūdo sapiētior. Tertio pulcrior. q̄ diu sine vxore vixit. tandē venerūt amici ei⁹ ad eum ⁊ dixerūt. Bñe bonū est vxorem ducere ⁊ plem generare. q̄ non est bonum sine vxore stare. At ille. Carissimi vobis cō stat q̄ satis diues ⁊ potens sum. ideo diuitijs nō indigeo. Ite ergo per regna ⁊ castra ⁊ mihi vginē speciosam ac prudentē querite ⁊ si ista duo in aliqua inuenerus licet pauspercula eā in vxorē habeo. Perexerūt illi p̄ regna ⁊ castra ⁊ tandē puellā nimis pulcram ac prudentez inuenerūt de sanguine regū. ⁊ ei⁹ vtutes regi denūciauerunt. Rex vo volebat ei⁹ sapiam experiri. p̄conez vocauit ⁊ ait ei. Carissime tibi trado pannuz lineū habentez in longitudine ⁊ latitudine tres pollices vade ad puellā ⁊ ex pte mei eā saluta ⁊ trade ei istū pannū de q̄ p̄ sapiam suā faciat mihi satis longā ⁊ latā cōmisiā p̄ corpe meo ⁊ si hoc fecerit p̄iunx mea erit. Perrexit nūcius ad vginem ⁊ eā ex pte regis salutauit. dixitq̄z ei. Ecce pann⁹ lineus habēs tantū in longitudine ⁊ latitudie tres pollices. si camisiā sufficientē de isto pāno p̄ corpe ei⁹ poteris opare te in vxorem habebit. At illa. Quō fiet istud cum nō sūt nisi tres pollices in longitudine ⁊ latitudie camisiā ei facere eēt impossibile. Verumtñ mihi vas p̄cedat in quo opari potero ⁊ camisiam ei satis longā p̄mitto. Nūcius est reuersus denūciansq̄z regi de vginis rñsione statum rei vas debitū ⁊ p̄ciosum ei misit. Illa vo de tam pua quātitate in eodē vase opata est camisiaz satis sufficientē p̄ corpe suo. Ille ꝑ videns statum eā in vxorē duxit.

Moralisatio.

Carissimi. Rex iste est de⁹ ipse potens ⁊ diues. Puella generosa de stirpe regū btā vgo maria mat dei ⁊ hoīs q̄ fuit pulcra ⁊ generosa q̄ grā plena. Nūcius missus gabriel archangel⁹ q̄ eā ex pte

dei salutauit dicens qz ei. Aue gratia plena Dann⁹ missus est spūs sancti gratia q̄ operata est in ea. qz anteq̄z nata fuit sanctificata fuit habens qz tres pollices. i. in ꝓceptiõe filij sui erat potẽtia patris. sapĩa filij. clemẽcia spūs sancti. Be qb⁹ quesiuit vas. i. vtex sanctū sanctificatuz in vtero matris sue. in quo fecit camisiam. i. būanitatẽ. que q̄dem humanitas erat in ea opata. Hec vidẽs pater celestis eam reginam in celo coronauit vbi ꝓ nobis interpellat suū filiū z filiꝰ patrem. Juxta verbū beati Bernũ. O homo securũ accessum habes ꝛc.

Be cura anime.
Capitulum. lxv.

Vidaz rex semel

q De vna ciuitate in aliã transitum fecerat. ad quãdam crucem venit que erat omni pte conscripta. Ex vna parte erat in ea scriptuz. O rex si p istam viam eq̄taueris ꝓ corpore tuo bonũ hospiciuz habebis sed equo tuo male ministrabitur Ex alia parte crucis erat scriptũ. Si p istã viam equitas inuenies hospiciuz in quo equꝰ tuꝰ satis laute habebit. sed tu male ministraberis. Ex tertia pte erat scriptũ. Si p istam viam ambulaueris tu z equꝰ tuꝰ satis habebitis. qz anteq̄z acceda egregie eris verberatꝰ. Ex parte quarta erat scriptum. Si p viam istã ambulaueris laute tibi ministrabit. sed equũ tuũ ibi dimittes z tũc te oportet pedibꝰ ambulare. Rex cũ oia ista pleg̃z admirabat intra se cogitabat quã viam eq̄tare vellet. Ait intra se. Jdumam viam volo eligere qz bene erit mihi z male equo nox vna cito transibit. pcussit equuz cũ calcaribꝰ ad quandaz viam vbi castrũ inuenit. in eo erat miles q̄ eum benigne recepit ac laute ministrabat sed equꝰ parum aut nihil habebat. Mane vo surrexit ad palaciũ suũ eq̄tauit. omnia gesta que viderat narrauit. Moralisatio.

Karissimi. Imperator iste potest dici quilibet bonꝰ christianꝰ qui habet circa salutẽ anime sue equitare. Equꝰ qui eũ portat est corpꝰ ex q̄ttuor elementis compositũ. Crux que stat in medio vie est ꝓscientia tua in modũ crucis extensa. Una pars vt ad bonũ te puocet. Altera vt contra malũ fortiter pugnes. Unde si ambulaueris p viam in q̄ bene erit tibi z male eq̄ tuo optime facis. Carissimi. Jsta via est via penitẽtie. hospiciũ sancta mater ecclesia in qua bene erit tibi in anima. sed oportet vt equꝰ tuꝰ. s. caro tua penitẽtie subiaceat. Qui ergo p istaz viã ambulauerit sapiẽter facit. Altia est via in q̄ inuenies hospicium in qua equꝰ tuus satis laute habebit z male ministrabit tibi. Via ista ẽ via gulosi z luxuriosi q̄ hospiciũ suscipiunt in voluptate carnis. Be qb⁹ aplus ait. Quorum deꝰ venter est z gloria i ꝓfusione ipsorum. Jn isto hospicio anima erit pessime ministrata. Altia est via vbi equꝰ tuꝰ laute habebit z tu verberaberis. Via ista est cupidi z auari q̄ laute hic vult viuere parua opera meritoria perpetrare. sed cum moriens ab hospicio buiꝰ mũdi expellit tũc anima eius post mortem in purgatorio vel in inferno egregie verberabit. Quarta ẽ via per quã si ambules bene tibi erit sed equũ amittes. Via ista est via boni religiosi qui de omnibꝰ quantũ ad victum z vestitum est contentꝰ. equũ amittit. scz omnes cõcupiscentias carnales ꝓpter deũ ac mũdi vanitates. Et ideo dicit saluator. Qui ꝓdiderit animã suam ꝓpter me ꝛc. Qui reliquerit patrẽ aut matrẽ ꝛc. centuplũ accipiet et post hanc viã. eternam vitam possidebit.

Be constantia.
Capitulum. lxvj.

Uidaz rex regna

q uit q̄ pulcraz filiam habebat quaz multũ dilexerat que etiã post decessum regis regnũ occupauit. qz vnica est rex licta. Hoc audiẽs q̄dã dux tyrannꝰ. ad eã venit mita ei ꝓmisit si ei cõsentiret. Jlla vo seducta p eũ est defloꝛata. z facta defloꝛatione fleuit amare. Tyrãnꝰ vo eã ab hereditate sua expulit. Jlla vo sic expulsa gemit⁹

ꝙ suspiria emittebat ꝙ in via publica singulis dieb⁹ sedebat vt a transeuntib⁹ elemosinam peteret. Cū vna die sic flendo sedisset q̄dam miles generosus iuxta eam eq̄tando venit. videns ei⁹ pulcritudinem captus est in oculis ei⁹ ꝙ ait. Carissima qualis es. Et illa filia regis sum vnica et post patris mei decessū iure hereditario regnū habeo sed p̄ quendaz tyrannū fui seducta ꝙ ab eo deflorata ꝙ post hec p̄uauit me hereditate mea. Ait miles. Utrū placet tibi esse sponsam meā. Que ait. Etiam dñe boc desidero ante omnia. Qui ait. Fidem tuā mihi trade q̄ nullū aliū accipies p̄ter me. ꝙ p̄ra tyrannū istum faciam bellū. terrā tuā tibi acq̄ram. Si vero in bello mortu⁹ fuero et hereditatē tibi acq̄siero nil aliud peto nisi q̄ arma mea sanguinolēta tecū custodias in signuz amoris. Si vero aliq̄s veniat vt in vxorem te ducat cameram tuā intres in q̄ arma pendent. ꝙ illa diligenter inspicias ꝙ memoriā habeas q̄uō ꝓpt̄ tui amorē vitā meam p̄didi. Ait illa. Bñe firmiter hoc p̄mitto. sed absit vt in bello vitam amittas. Armauit se ꝙ cōtra tyrannū perrexit. Audiens hoc dux toto conamine se p̄ra eum opposuit. ad inuicem pugnabant. miles victoriaz obtinuit. caput tyranni amputauit tamen in bello vuln⁹ mortis recepit ꝙ hereditatez puelle q̄siuit. ꝙ tertia die est defunctus. Puella p̄ dies multos mortem eius planxit. arma ei⁹ sanguinolenta pendebat in camera ꝙ sepi⁹ visitauit ea. ꝙ quotiēs ea vidit amare fleuit. Multi nobiles ad eam venerūt vt eam in vxorem haberent multa promiserūt sed anteq̄z alicui rūsum daret cameram intrauit vt arma diligenter respiceret ꝙ dixit. O dñe p̄ meo amore mortuus es. hereditatē meaz mihi restituisti absit ꝫ a me vt alteri ꝑsentirem. Deinde foras exiuit ꝙ dixit. votū deo vouī nūq̄z viro copulari. Illi hec audientes recesserunt. ꝙ sic toto tempore vite sue remansit in castitate.

Moralisatio.

Altissimi. Iste rex ē pater celestis
Filia tam pulcra ē anima ad dei
similitudinem creata cui regnum paradisi dabat̄. sed p̄ suggestionē ducis. i. diaboli illud amisit ꝙ est deflorata q̄ de pomo comedit. Deinde sedebat in platea boc est in mūdo. Ut in sudore vult⁹ tui vescens pane tuo. Que a transeuntib⁹ elemosinā petebat. i. a quattuor elementis grāz dei exp̄ectabat. Miles q̄ iuxta eam eq̄tabat erat filius dei qui in equo humanitatis mūduz intrauit ꝙ humano generi p̄ parebat̄. Tu homo firmiter in baptismo p̄misisti nullū virū p̄ter eū accipere. Et ideo armauit se armis humanitatis ꝙ bellū p̄ra diabolum p̄ te dedit. victoriaz obtinuit ꝙ vuln⁹ mortis p̄ te accepit ꝙ nostrā hereditatem nobis acq̄siuit. Fac ergo tu sicut fecit puella. arma sanguinolēta in camera cordis tui habeas. i. semper memoriam recentem de x̄pi passione quā pro te sustinuit in cruce. et si venerint alique temptationes p̄ diabolum mūdum ꝙ carnez curre ad x̄pi passionez. recole quō pro tuo amore mortem sustinuit in cruce. ꝙ sic temptationem superabis ꝙ vitam eternam obtinebis.

De excusatiōe in extremis nō habēda.

Capitulum. lxvij.

Arimian⁹ regna

Mauit prudens valde in cui⁹ regno erant duo milites. vn⁹ sapiens alter stultus qui mutuo se dilexerunt. Ait ei sapiens. Numquid tibi placet vnā cōuentionem mecū ponere ꝙ erit nobis vtile. At ille. Mihi bñ placet. Qui ait. sanguinem q̄libet de brachio dextro emittat ego tuum sanguinē bibam ꝙ tu meum q̄ nullus aliū dimittet nec in p̄speritate nec in aduersitate. ꝙ quicquid vnus lucrat⁹ fuerit alter dimidietatez habeat. Ait ille. Mihi bene placet Statim cum sanguinem traxissent ambo sanguinem alteri⁹ biberunt. Hoc facto in vna domo semp̄ remanserunt. Rex vero duas ciuitates fecerat. vnam in summitate montis ꝙ omnes ibidem venientes copiam thesauri haberēt ꝙ ibidē toto tp̄e vite p̄maneret. Ad istā ciuitatē erat via stricta

ac lapidosa. ⁊ in via tres milites cū magno exercitu manebāt. Et oēs p viam illā transeuntes oportebat vt ptra eos pugnarēt aut oīa cū vita sua amitterent. In ista etiaz ciuitate rex quendaz seneschalcū ordinauit q̄ omnes indifferenter intrantes reciperet ⁊ secundū statū sue pditionis laute ministraret. Aliam ciuitatem fecit fieri in valle sub monte illo ad quaz ciuitatē erat via plana ac ad ambulandū delectabilis. Tres milites in via ista iacebāt qui oēs transeūtes gratanter receperūt ac ministrabāt p eoz voluntate. In ista ciuitate quēdā seneschalcum ordinauit vt oēs ciuitatē intrātes aut appropinquātes indifferenter incarceraret. ⁊ i aduētu iudicis oēs ei psentaret. Iudex vo nullū parceret. Alit miles sapiens socio suo. Carissime pgam⁹ p mundū sicut ceteri milites ⁊ poterim⁹ multa bona acq̄rere p que honeste viuem⁹. Qui ait. Mihi bñ placet. Ambo p q̄ndā viam prexerūt quo usq; ad q̄dā biuiū puenerūt. Alit sapiēs. Carissime sicut vides B sūt due vie. Vna ad ciuitatē nobilissimā dirigit. si p illā pergim⁹ ad ciuitatē illā puenietnus in q̄ habebimus q̄cq̄d cor nostrū desiderat. Alia est via que ducit ad aliā ciuitatē que ē i valle pstructa ⁊ si p eū ambulem⁹ capti erim⁹ et incarcerati ac iudici pītati ⁊ p eaz in patibulo suspēsi. Cōsulo ergo vt viā istā dimittam⁹ ⁊ p aliā ambulem⁹. Alit miles stulto Carissime de istis duab⁹ ciuitatib⁹ dubū est q̄d audiui. sz via ad ciuitatē sup montē est stricta valde ac piculosa. q̄n ea iacent tres milites cū exercitu q̄ oēs intrantes expugnāt occidūt ⁊ spoliāt. sed altera via est satis plana in q̄ sunt tres milites q̄ oēs intrātes benigne recipiūt ⁊ ibi oīa necessaria inueniunt. Et B satis apte video. ⁊ ideo magis oculis meis credo q̄z tibi. Alit sapiens. Licet vna via ad ambulandū sit mala tñ alia in respectu q̄ ad suū terminū est peior. q̄ ducet nos ad eternū opprobrium ⁊ ducti erim⁹ ad patibulū. Sz p viam strictā ppē pugnā ⁊ latrones times ambulare. est tibi opprobriū p ppetuo q̄ miles es tu ⁊ militibus incūbit ꝓ hostes pugnare. Aliud est si mecū volueris p istam viā pgere firmit̄ p mitto añ te ad bellū pgere. ⁊ q̄tq̄ sit penetrabis si velis me tuuare. at ille. Amē dico tibi p viā illā nolo pgere. sed pon⁹ p istā. Alit sapiens. Ērq̄ fidem meā tibi dedi. ⁊ in signuz fidelitatis sanguinē tuū bibi. non solū debet linq̄ te ambulare. recū pgam. ambo p eandem viā ambulauerūt. Multa solacia fm voluntatem eoz inuenerūt p viā donec ad hospicium trium militū venerūt q̄ satis bonorifice sūt recepti ac splēdide ministrati. In q̄libet refectōe miles stult⁹ sapiēti dixit. Carissime. Mone tibi p̄dixi. ecce quot ⁊ q̄nta habem⁹ solacia in ista via de omnib⁹ his in alia via defecissem⁹. Ille rñdit. Si finis bon⁹ est totū bonū erit q̄d nō spero. Cum illis militib⁹ p aliqua tpa morā traxerunt Seneschalcus ciuitatis audiens q̄ duo milites ptra phibitionē regis ppe ciuitatem essent. statim satellites suos ibi misit q̄ eos caperēt ⁊ ad ciuitatē ducerēt. Seneschalcus videns vnū stultū illū ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ in q̄ndā foueā pisci iussit ⁊ aliū incarcerauit. Cū vero iudex ad ciuitatē venisset oēs malefactores ciuitatis in cōspectu ei⁹ sunt pīsentati. ⁊ inē ceteros isti duo milites Alit sapiens miles coā iudice. Bñe de socio meo cōqueor q̄ ipse est cā mortis mee Legem isti⁹ ciuitatis p̄dixi ⁊ picula nullo modo volebat dictis meis credere nec acq̄escere ⁊ psilijs meis adherere sed mihi respōdit. Oculus credo oculis meis q̄z dictis tuis. Cū vo fide ac iuramento ad inuicem ligati tā in psperitate q̄z in aduersitate eramus. ideo q̄ ipsum solū vidi pgere pter iuramentuz cū eo ambulaui. ⁊ ideo causa mortis mee iste est. Ba ergo rectū iudicū Alit alter miles stultus iudici. Ipse causa mortis mee est pstat tot mūdo q̄ ipse ē sapiens ⁊ ego naturaliter stult⁹. vñ p sapientiam suaz nō tam leuit debuisset adhesisse stulticie mee. Sz q̄n solus ambulaui si ille insecutus me nō fuisset ego per viaz p quā volebat ambulare reuersus fuissem ⁊ secū ambulassem ppt iuramētum q̄d ei pstiti.

Et ideo cum ipse sapiēs ego vero stultus. ipse est cā mortis mee. Aut iudex ambob⁹ z ꝓmo sapiēti. Tu sapiēs q⁹ tam leuiter stulticie sue adhesisti z secut⁹ es eū. Et tu stulte q⁹ dictis sapiētis nō credidisti sed ꝓpriam stulticiā ꝓpetrasti vos ambos in patibulo suspensuros iudico. Et sic factum est.

Moralisatio.

Ariissimi. Iste rex est dñs noster ihesus xp̄us. duo milites aīa z corpus. Anima est sapiēs corp⁹ stultus. Isti duo in baptismo erant ꝓfederati ad inuicē q̄ q̄libet sanguinē alteri⁹ biberet Sanguinē alteri⁹ bibere ē quēlibet ꝓ alio in piculo se ponere. vt si caro suas voluptates voluerit habere p̄us oz anima ꝓ pniaz eam cōsumere q̄z cū carne in tali piculo se ponere. Si vo aīa q̄ absit labat caro debet ꝓ ea ieunijs z vigilijs pati. Et B est sanguinē alteri⁹ bibere nunq̄z aliū in necessitate dimittere. Due vie sunt p quas venit Una est pnīa. Alia mundi gloria. Due ciuitates. Una in monte bec ē celū sup firmamentuz. Alia in valle bec ē infern⁹. Ad celum est via stricta sicut via pnīe z pauci ambulant eam. In ista via sunt tres milites. s. diabolus mūdus z caro. q̄ quicunq̄z voluerit ad celum p̄gere debz contra istos pugnare z p viam pnīe ambulare. In ista ciuitate est q̄dam seneschalcus. s. deus q̄ oīa omnib⁹ ꝑm merita sua affluēter dat. Vñ beat⁹ Gregori⁹. In cor hominis nō ascendit ꝛc. In via vsus infernuz sunt tres milites. s. superbia vite ꝓcupiscēcia oculoz z concupiscentia carnis. ꝓpter que tria peccatoz īuenit corpori suo delectabilia ꝓ tpe. Alia vsus infernum est plana ad ambulanduz. Sed anteq̄z homo ꝓcipiat. seneschalcus scz mors emittit exploratores. s. infirmitates q̄ eum capiant q̄n aīa interim in inferno in carcere abit corpus ligat z in sepultura ponitur. Sed in die iudicij cum dñs aparuerit iudicare viuos z mortuos. tūc anima ꝓtra corpus z ecōuerso corpus ꝓtra aīam allegabit z iudex. s. deus sniam dabit si in peccato inuenti fuerim⁹ sine dubio ad infernum ibimus. A quo nos defendat qui sine fine viuit z regnat.

Be nō subticenda vitate vsq̄z ad mortē.
Capitulum. lxviij.

Dyonisius regnauit.

In cui⁹ regno erat q̄dam miles generosus q̄ pulcram vxorē habebat que sub viro sepius ē adulterata. Accidit semel q⁹ marit⁹ ad pegrinanduz ꝓfect. Illa vo incontinēti vocauit amasiuz suū. Domina illa quādam ancillam habebat que cant⁹ auium intellexit. Cum vo amasius veniret erāt tunc tpis tres galli in curia. Media nocte cū amasius iuxta dñaz iacuisset p̄mus gallus cantare cepit. Dña cum hoc audisset ait ancille. Dic mihi carissima q̄d dicit gallus i cantu. Illa rñdit Gallus dicit in cantu suo. q⁹ tu facis iniuriam dño tuo. Aut dña. Occidat gall⁹ iste z sic factum est. Tempore debito post hec secundus gallus cantauit. Aut dña ancille Quid dicit gallus in cantu suo. Aut ancilla. Socius me⁹ mortu⁹ est p veritate z ego parat⁹ sum mori p eius veritate. Aut dña Occidat gallus. z sic factuz est. Post hec tertius gallus cantauit. Dña cuz audisset dixit ancille. Quid dicit gallus in cantu suo Illa rñdit. Audi vide tace si tu vis viuere in pace. Aut dña nō occidat gallus iste.

Moralisatio.

Ariissimi. Iste imperator est pater celestis. miles xp̄us. vxor eius aīa p baptismū desponsata. Ille qui eam seducit est diabolus qui p mundi fallacias decipit. Cū quotiens peccato consentimus adulteramus xp̄o. Ancilla ē tua ꝓscientia que contra peccatuz murmurat z continue hominem ad bonum stimulat. Primus gallus qui peccauit certe xp̄us ē primo contra peccatum arguebat. hoc videntes iudei ipsum occiderūt. Et similiter nos ipsum occidimus. quantū in nobis est q̄ziu i peccatis delectamur. Per secūduz debemus martires intelligere. Sic erant z alij multi qui vitam z doctrinā eius prędi-

cauerunt ideo p̄ christi nomine ⁊ veritate necati sunt. ¶Per tertium gallum qui dixit. Audi vide ⁊c. potest intelligi p̄dicator qui debet esse solicitus veritatem p̄nūciando. sed diebus illis nō audet veritatem dicere qui pacem cupit habere. Studeam⁹ ergo magis deum timere veritatem p̄nuncian do. ⁊ sic ad x̄pm qui est veritas veniemus.

De castitate.

Capitulum. lxix.

Allus regnauit

S prudens valde q̄ quodd̄az pa lacium p̄struere volebat. Erat tunc in imperio q̄dam carpentari⁹ subtilis valde cum quo imperator p̄ construēdo pa lacio conuenit. Tunc tp̄s erat q̄dam mi les in regno qui pulcram filiam habebat. Videns prudentiam carpentarij intra se cogitabat filiam meaz ei in vxorem dabo, q̄ per sapiam suam ⁊ artem satis laute eaz p̄mouebit. vocauit eum ⁊ ait ei. Carissime pete a me quid tibi placuerit ⁊ tibi dabo si mihi possibile sit ita vt filiaz meam in vxo rem accipias. Et ille. Mihi bñ placet. Cō uenerūt in vnum. carpentarius eaz in vxo rem duxit. ¶Hoc facto mater filie generum suuz vocauit ⁊ ait ei. Fili mi iam filiā meā in vxorē duxisti. Ecce istā camisiam dabo tibi quā ⁊ satis pulcram ostendit ⁊ ait. Ca misia ista virtutē habet q̄ nunq̄z toto tem pore vite lotione indiget nec frangi potest nec p̄sumi nec colore mutari q̄z diu inter te ⁊ filiam meā sit amor fidelis. Si vo quod absit aliquis ex vobis matrimoniū viola uerit statim camisia omnes eius virtutes amittet. Carpentari⁹ hec audiēs gauisus est valde. Camisiaz recepit ⁊ ait. O mater q̄z p̄ciosum iocale mihi dedisti. iam nullus nostrum pōt matrimoniū violare q̄n per camisiam scietur p̄fectissime. ¶Post hec in fra paucos dies carpentari⁹ ad palacium regis est vocat⁹ vt nouū palacium p̄strue ret camisiam secū assumpsit vxorem in do mo dimisit. cum rege moram traxit q̄usq̄z palacium completū fuit. Cum in laboran do fuisset admirabant multi q̄ camisia sp in candore ⁊ mūdicia p̄mansit. Aut rex ad eum. O magister rogo vt dicas mihi quo modo hoc potuerit esse q̄ cum in cōtinuis laboribꝰ p̄manes ⁊ camisia tua sine lotio ne ⁊ mundicia in albedine maneat. Aut ille Scias carissime dñe q̄ q̄z diu ego cū vxo re fuerim fidelis in amore camisia mea nō indiget lotione. sed si matrimoniū eēt inter nos violatū camisia sicut ceteri pānī lotio ne indigeret. Miles cuz hoc audisset intra se cogitabat si potero camisiaz tuam laua ri faciam. ¶Perrexit ad domū carpentarij ipso ignorante vt ei⁹ vxorem ad peccatum solicitaret. Illa vo gratanter eum recepit. de amore inordinato eam pulsauit. Que ait Amor talis locū p̄uatū requirit. veni me cum. ⁊ illum in cameram introduxit. Cuz aūt introduct⁹ fuisset illa exiuit ostiū clau sit ⁊ dixit. Ibidē expectabis q̄usq̄z tēp⁹ ha buero q̄ te liberare debeo. Bña ista sin gulis diebus euz visitauit ac pane ⁊ aqua eum sustentauit. Ille vo p̄ces fundebat vt eum dimitteret abire sed illa nō p̄sentiebat ¶Post hec cito duo alij milites ad eam ve nerunt de curia regis quilibet post alium vt eā corrumpent sed eis nihil valuit. Illa in eadez camera eos inclusit pane ⁊ aqua sustentauit. ¶Per multos dies ibi stabant. Be istis trib⁹ militib⁹ facta est questio ⁊ cō motio in domo regis quo deuenerūt. ¶Pa lacio p̄summato carpentari⁹ accepta mer cede domum venit. vxor eius nō modicuz gaudēs eum honorifice recepit ⁊ quomo do se haberet diligenter inquisiuit. Ille vero p̄ omnia bene respondit. Illa vo camisiaz suam respexit. Vidensq̄z eam satis mūdā ait. Bñdictus deus apparet in camisia ista q̄ inter nos sē dilectio vera. Qui sic ait. Ca rissima cuz essem in palacio p̄struendo ve nerunt tres milites vn⁹ post alium ⁊ de ca misia mea quesierunt quō sic sine lotione manebat in omni candore. eis veritatez re tuli. ¶Post hoc quo deuenerūt penit⁹ igno ro. Be eoz absentia facta est q̄stio magna in curia regis. Dixit illa. Domine illi tres

milites de quib⁹ fit sermo ad me venerunt multa mihi p̄miserunt si eis p̄sentirem. sed nullo modo volebaz ꝫ attemptare. eos in camera p̄uata posui. ⁊ bucusqz pane ⁊ aq̄ sustentaui. Carpentarius hoc audiēs. gaudiosus ē de fidelitate vxoris ⁊ milites a morte saluauit ⁊ eos libere abire p̄misit ⁊ ambo vsqz ad finem vite in vero amore permanserunt.

Moralisatio.

Karissimi. Rex iste ē pater celestis qui palaciuz habet p̄struere. s. cor humanū bonis virtutib⁹ plenuz in quo palacio de⁹ delectat̄ p̄manere. Juxta illud. Delicie mee esse cum filijs hoim. Miles iste q̄ habet pulcram filiā est x̄pus q̄ habet aiam p̄ filia. Vxor est sancta mat̄ eccl̄ia. Carpentari⁹ est bonus x̄pian⁹ qui istam filiam in vxorē cum camisia accepit Camisia ista est fides nostra. q̄z vt ait apostolus. Sine fide impossibile ē placere deo Quādiu manet homo in hac vita in sanctitate. tamdiu fides non violat̄. Quid ergo sequit̄. certe vt erigas palacium. sc̄z cor mūdum p̄ opa miseri cordie. Milites sunt superbia vite. p̄cupiscentia oculoz ⁊ p̄cupiscentia carnis. Istos tres milites p̄clucere debes in camera p̄nie quousqz mercedem etnam a rege etno accipias. Quod nobis p̄stare dignet̄ ꝛc.

De compunctione fidelis anime.

Capitulum. lxx.

Ex quidam erat

r qui filiaz pulcram habebat ⁊ p̄udentez. quā pater viro tradere volebat. Illa vo votum deo fecerat q̄ nunq̄z virū acciperet quousqz tria ꝑpetraret. Primum erat q̄ diceret veracit̄ quot pedes in longitudine ⁊ latitudine ac p̄funditate q̄tuor elementoz essent. Secundū q̄ ventuz ab aquilone mutaret. Tertium q̄ ignez in gremio sine lesione iuxta carnem portaret. Rex cum hec audisset fecit ista tria p̄ totuz regnū p̄mulgari. ⁊ si q̄s sine defectu ista p̄petraret filiā ei⁹ in vxorez haberet. Multi venerunt sed defecerunt. Erat q̄dam miles in p̄tib⁹ longinquis. q̄ cū de voto puelle audiret ad palaciū regis venit. ducensqz secū famulum vnū ⁊ equū furibundū coram rege tempt̄auit ⁊ ait. Bñe mi rex. filiam tuaz peto in vxorem. q̄ paratus sum ista tria p̄ mulgata soluere. Ait rex. mihi bene placet. Miles vo famulum suū vocauit ⁊ ait ei. Jn terra iacet̄. Cum vo sic iaceret. miles a capite vsqz ad pedes mensurauit. Hoc facto sic ait regi. Ecce dñe in quattuor elemētis vix vltra septem pedes inuenio. Ait rex Quid hoc ad quattuor elementa. Et ille. Homīe quilibet homo ⁊ omne animal ex quattuor elementis componit̄. Et sic p̄ famulum suū quattuor elemēta mensurauit Ait rex. Amen dico tibi. Satis clare p̄basti. Jam ad secūdum p̄cedamus. Mota ventum ꝛc. Ille statim equū furibundum adduci fecit. cui potionē ad gustandum dedit. de cui⁹ potione factus est totaliter san⁹ Hoc vo facto caput equi in orientē ponebat ⁊ ait. Ecce domine vent⁹ est mutat⁹ ab aquilone vsus orientem. Ait rex. Quid ꝫ ad ventum. Ait ille. Mōne p̄stat vestre p̄udentie q̄ vita cuiuslibet aīmalis nō est nisi ventus quē equ⁹ patiebat malum tamdiu erat in aquilone. Sed iam ex virtute potionis sanus factus est caput ei⁹ ad orientez posui. vt sit paratus onus portare. Ait rex Satis clare p̄basti. Jam ad tertium p̄cedamus. Ait ille. Domine parat⁹ sum cor̄ omnib⁹ adimplere. Manus suas p̄ruris ardentib⁹ repleuit ⁊ in sinu posuit. Et caro eius nequaq̄z est lesa. Ait rex. Satis bene duo alia p̄basti. Sed dic mihi quō glebe nō ledunt te. Et ille. Non virtute mea sed ex virtute lapidis quē mecum p̄tinue porto. Quicunqz illum lapidem secū in loco mūdo portauerit nunq̄z ab igne ledi poterit Ecce lapis. ⁊ lapidem coram omnib⁹ ost̄endit. Ait rex. Probabiliter ista tria p̄basti. nuptias ordinauit ⁊ filiam suaz cum diuitijs multis ei dedit in p̄ugem ⁊ ambo i vita bona dies suos finierunt.

Moralisatio.

Altissimi. Iste rex est dñs noster ihesus xp̄us. Filia tam pulcra aia ad dei similitudinez creata que deo in baptismo votū fecerat q̄ nunq̄z viro cōiungeret nisi tria ꝓpetraret. Primuz est q̄ mensuraret ꝛc. hoc est famulum tuū. i. carnem tuā mensurare debes q̄ntum deliquit ꝙ ꝓ omni delicto penam agere. elemēta mēsurare. s. carnem tuā domare. Secundum est mutare ꝛc. Equus furiosus est peccator q̄ in peccatis permanet vñ oportet ei potionem dare. s. vt ꝓpitionē habeat in corde. cōfessionem in ore. satisfactionem in ope. Et hoc est ventuz mutare. Vñ Job. Tanq̄z ventus ē vita mea. Tertiuz est ignem sine lesione portare. Ignis luxurie. auaricie. superbie ꝛc. que sepe aiam ꝙ corpus ꝓsumūt. Sz si desideras vt ignis iste te nō ledat oportet vt lapidez in loculo. i. dñm nostrū ihesuz xp̄m in corde habeas ꝓ opera meritoria. ꝙ si mundē portaueris nunq̄z ignis alicuius peccati ledet te. ꝙ ꝓsequens vitam eternam obtinebis.

De remuneratione eterne patrie.

Capitulum. lxxj.

Rat quidaz rex

qui cōuiuiū magnū fecerat. deinde ꝓ totū regnum p̄cones destinauit vt p̄conisarent cōuiuiū. vicz vt omnes cuiuscunq̄z ꝓditionis ad cōuiuiuz venirēt ꝙ nō tantum cōuiuium bonū haberent sed ꝙ diuitias infinitas obtinerent. Cum autē p̄cones ꝓ regna ꝙ castra ambularent p̄ceptum regis ꝓmulgando. erant tūc duo homines in vna ciuitate manētes. vnus fuit fortis ꝙ robustus sed tñ cecus. alter claud⁹ et debilis sed optime viderat. Dixit cecus claudo. Carissime heu nobis duobus ꝓ totum regnuz diuulgatum est q̄ rex tali tempore optimū cōuiuium tenebit ad qđ non tantū quilibet habebit cibaria ꝓ sua voluntate sz diuitias magnas recipiet. Tu vo es claudus ego vo cecus. ad illud cōuiuium poterim⁹ ne accedere. Dixit claudus. Si cōsilium meū feceris ambo ibidē veniemus ꝙ diuitias ꝙ quiuiū sicut ceteri obtinebim⁹. Rñdit cecus. Omne ꝓsilium qđ est nobis vtile sum parat⁹ adimplere. Dixit claudus. Tu es fortis ꝙ robust⁹ in corpe. ego vo debilis q̄ claudus me sup dorsum tuū portabis. ego vo te in viam dirigā. q̄ satis clare video ꝙ sic ambo ad cōuiuium veniem⁹ ꝙ mercedē sicut ceteri obtinebim⁹. Dixit cecus Amen dico tibi optimū ꝓsilium est statim ascende dorsum meū. ꝙ sic factū est claud⁹ viam ei ostendit ꝙ ipse eū portauit ꝙ sic ambo ad cōuiuium venerūt. ꝙ diuitias inter alios receperunt.

Moralisatio.

Altissimi. Iste rex est dñs noster ihesus xp̄us q̄ ꝓ omnib⁹ nobis vitam eternam p̄parauit. Juxta illō. Erat q̄dam homo q̄ fecit cenam magnaz. Ad illud cōuiuiū multi sunt vocati. ꝙ q̄ibidem accedit diuitias eternas possidebit. Tecus iste est q̄libet diues ac potēs huius⁹ seculi qui fortis est ꝙ potens in corpe. i. diuitijs ꝙ mundi potentia. Vñ ceci sunt q̄ntū ad vitam eternam. Ignorant ea que sunt salutis sicut talpa bñ videt sub terra ꝙ habet mīta diuerticula sed supra ceci⁹ efficit nec sibi ipsum iuuare. Sic ꝙ diuites satis clare vident in ꝓpalib⁹ ꝙ ceci sūt in spūalib⁹. Claudus vo est bon⁹ religiosus q̄ claudicat in vtroq̄z pede. s. nihil in cōmuni aut ꝓprio possidere. tñ videt talis satis clare viaz versus cōuiuium eternū. Si ergo vos diuites ac mūdi potētes intēditis ad illud cōuiuiū accedere ꝙ p̄mia ibidem accipe. necesse vobis erit religiosos ac ceteros pauperes sup dorsa vestra portare. Sed diligēter est aduertendū quō diuites debent portare pauperes. Certe elemosinas eis dando in corp̄ necessitatib⁹ subueniendo. hoc est pauperes portare ꝙ fideliter viri ecclīastici decimas dare. Si hec feceritis nos viri religiosi tenemur vob viā salutis oñdere quō poteritis ad vitam eternā puenire. Predicones q̄ illud cōuiuiuz clamabāt sūt sacre pagine doctores. s. p̄dicatores ꝙ ꝓfessores q̄ habēt nos instruere publice ꝙ priuate quomodo

ad eternū conuiuiū poterimus peruenire.

De ingratorum trucidatione.

Capitulum.lxxij.

Egitur de quo/

dam rege q̄ filiū vnicū habebat quē multuz dilexit ac tenerrime nutriuit. Cū aūt puer ad etatē legitimaz p̄ueniſſet de die in diē regē impulsabat vt regnum ei dimitteret eo q̄ impotēs eēt z ipſe potēs. Rex vō aut. Cariſſime ſi ſecur⁹ eſſem q̄ me benuole z cuz bonore tractares toto tpe vite tue illud p̄cederē z oēm humanitatem quaz pat̄ tenet filio tibi p̄ſtarē. Aut ille. Bñe coz̄ ſatrapis z nobilib⁹ impij iuramentū p̄ſtabo q̄ nullū defectū habebitis ſz in maiori bonore q̄z michi ipſuz vos habebo. Rex vō credēs dictis eius regnū ei dedit z nihil ſibi ipſi retinuit. Cum vō coronatus eſſet z in ſolio poſit⁹ vltra q̄z credi pōt coz ei⁹ eſt eleuatū p aliquos annos patrē ſuuz in bonore habebat z poſt hoc nec aliq̄ bona ei dedit. Ille vō cepit ſapientib⁹ regni conqueri q̄ filiꝰ ei⁹ pactū nō tenebat. Sapiēteſ vō q̄ ſemp eū dilexerūt regem arguebāt q̄ male patrē ſuū tractaret. Rex Baudiēs furore repleꝰ patrem ſuū in q̄dam caſtro reclusit vbi nullꝰ acceſſuz habere poterat ad eum. In q̄ loco famē z mīas miſerias patiebat. Accidit eodem tpe q̄ rex in eodē caſtello pnoctabat. Pater vō ad euz acceſſit z ait. O fili miſerere patri tuo ſeni qui te genuit z oīa dedit in b̄ loco famē z ſitim patiorem ſum in graui infirmitate poſitus. z bauſt⁹ vini me p̄fortaret. Aut rex. Ignoro ſi ſunt vina in iſto caſtro. Aut ille. Imo fili q̄nq̄z dolia vini ſunt in caſtro z ſine ſcitu veſtro ſeneſcalcus hui⁹ caſtri nō audet p̄fozare ea z mihi bauſtū dare. Rogo fili des mihi de p̄mo dolio. Aut rex. Nō faciaz q̄z muſtū eſt nec valet p ſemb⁹. At ille dixit Des mihi ergo de ſecundo dolio. Qui ait Hoc nō faciā. hoc p corpe meo cuſtodiaz z p̄ uuenibus qui mecū ſunt. At ille. Des mihi ergo de tertio dolio. Qui ait. Nō faciam. q̄z vinū forte eſt z tu es debilis z infirmus poſſet eſſe cā mortis tue. At ille. Des mihi de quarto dolio. Qui ait. Nō faciā. q̄z nimis vet⁹ z acetoſum eſt z nō multum valet. z p̄cipue p cōplexione tua. At pater Fili des ergo mihi de quinto dolio. At ille Absit a me. q̄z feces sūt ſatrape regni mihi imponerēt q̄ te occidiſſez ſi feces tibi dediſſem. Pater hec audiēs ab eo triſtis receſſit z ſtatuz occulte ſatrapis regni īrām ſcripſit quō filiꝰ ei⁹ eū tractabat vt p̄pter deū eum a tali miſeria ſubleuarēt. Satrape omnes ei cōpatiebant. ſtatim regē receperūt z patrem ſicut p̄us regem p̄ſtituerūt. Filiū aūt ſuum in carcerē poſuerunt vbi p̄pter miſeriam defunctus eſt.

Moralisatio.

Ariſſimi. Rex iſte eſt dñs noſter ieſus xp̄us. Filiꝰ quilibet xp̄ianꝰ quē tenerrime diligit q̄z diu hō in puritate vite manet. Omia homini dedit que hō habet z ipſe factꝰ eſt pauꝑ. ſm q̄ teſtat ſcriptura. Vulpes foueas habēt z volucres zc. Sz quondie xp̄us famez z ſitim patit. Hoc eſt in ſuis mēbris. ſ. pauꝑibus z debilib⁹. Vñ ſcriptū eſt. Q̄d vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Et cum depeut a nobis bauſtum vini de p̄mo dolio dolium illud eſt puericia noſtra quā deus a nobis req̄rit vt ei ſeruiamus in puericia Puer vō malus nōdet Muſtū eſt. hoc eſt puer ſum nō poſſum ieunare. orare. in dei ſeruitio vigilare. Demū deꝰ a nobis req̄rit vt demus ei de ſecūdo dolio. Vñdet malꝰ filius. Nō poſſum dare iuuentutē meam deo ſeruiēdo. q̄z tūc mūdus deridet me dicens. Ecce ille iuuenis bō non vult p̄uersari cū hominib⁹ Et ſic iuuentutē meā mecū retinebo. comedēdo. bibendo. mūdo ſeruiendo. Demū deus req̄rit a nobis de tertio dolio. Vñdet malus filiꝰ Vinū forte eſt. Beſtiam ſum in fortitudine mea ſi pniaz facerem fortitudinē meā diminuerē. Ad bella z ad baſtiludia volo accedere z ea q̄ mūdi ſē exercere ac pꝰ fortitudinē pniaz agere Deꝰ videns q̄ de iſtis tribus dictis doliis nihil poteſt habere. querit ō quarto dolio

baustum vnū. Bñdet malus filiꝰ. Vinuz nimis vetꝰ ꝛ acetosum est. hoc est dictū iaz sum senex iam nō possum ieunare. vigilare. qz natura mea est debilis. Bemū deꝰ querit de q̄nto dolio vnū baustuz. Bñdet malus filiꝰ. Feces sunt. Hoc est dictū heu mihi decrepitꝰ sum defecit salutare meum Bum bona potero facere nō feci. mō sum impotēs. ꝛ talis sepe cadit in desperationē Et sic moꝛit homo miser. Cōtra tales erit querimonia ḡuis. ꝛ tūc in die iudicij deus cū tota curia celesti sñiam dabit dicēs. Ite maledicti in ignē eternū q̄ paratū est diabolo ꝛc. Al quo nos liberare dignet qui ꝛc.

Auaricia multos excecat.

Capitulum. lxxiij.

Ex quidam in ci

r uitate romana erat q̄ statuit q̄ q̄libet cecus ab impatoꝛe omni anno centū solidos haberet. Accidit casꝰ q̄. xxiij. socij ad ciuitatē venerūt ꝛ quādā tabernaz intrabant. ppter potationē. Hsti enī p septē dies stabant bibendo ꝛ comedēdo. deinde cū volebant cū tabernario cōputare ꝛ q̄cq̄d in pecunia haberēt tabernario dederunt. Et ille. Certe carissimi adhuc deficiūt centum solidi. Amen dico vobis nō exibitis donec vltimū quadꝛantē mihi soluerit⁹. Hlli ß audiētes ad inuicē dixerunt. Quid faciemꝰ nō habemꝰ soluere. Aut vnꝰ dabo vobis sanuz consiliū. Hder impatoꝛem lex edita est q̄ q̄cunq; est cecus centuz solidos de eiꝰ thesauro obtinebit. ponamꝰ inē nos sortes ꝛ sup quē soꝛs cadit eiꝰ oculos eruamus ꝛ tūc ille ad palacium poterit accedere ꝛ centū solidos obtinere ꝛ nos oēs quittare. Et illi. Optimū est ꝓsilium. Inē se miserunt sortē ꝛ sup illū q̄ ꝓsiliū dederat cecidit statim excecabant eū ꝛ duxerūt eū ad palacium. Hdulsabāt ad ianuaz. Ianitoꝛ cāmpulsationis quesiuit. Et ille. Ecce est vnus cecus q̄ bñficiū legis petit. Aut ianitoꝛ. Bene scalco ß dicam. Accessit ad senescalcū ꝛ ait. Stat vnꝰ cecus ad poꝛtā q̄ bñficium legis petit. Et ille. Uadā ad eū ꝛ eū videbo. Cum aūt cecus vidisset euz intime respexit. quē cū ꝓsideraſſz ait ei. Carissime q̄d petis Et ille. Centū solidos ſm legem. Qui ait. Amen dico tibi hesterna die vidi te in taberna duos oculos satis claros bñtem tu male legē intelligis. Lex est edita q̄ q̄cunq; ex infirmitate vel ex casu aliq̄ cecus fuerit contra quē casum nō poterit se defendere talis bñficiū legis obtinebit. Sz tu volūtarie deleuisti oculos tuos ꝛ in taberna bibisti ꝛ cōsilium ß dedisti vt cecaꝰ esses. quere ergo alibi solatiū qz nullū obulū obtinebis. Hlle vo ß audiēs cū ꝓfusione a palacio recessit.

Adoꝛatio.

Carissimi. Talis est lex dei q̄ q̄cūq; ignoꝛanter aut ex infirmitate peccauerit aut temptatōne diabolica ſi ꝓtritꝰ ꝛ ꝓfessus fuerit. Iuxta illud. In q̄cunq; hoꝛa peccatoꝛ ꝛc. deꝰ sibi peccata remittet. q̄libet peccatoꝛ in q̄ntuz peccatoꝛ est cecus. Si vo aliq̄s ex pura malicia sine cā peccauerit ꝛ postea desperationē inciderit vix aut nunq̄z ei remittet. Tabernariꝰ est diabolus q̄ oēs tales ad tabernā infernalē recipit q̄ decedunt. Et ideo studeamus ꝛc.

De ꝓspectione ꝛ prouidentia.

Capitulum. lxxiij.

Karquidaz rex

e qui filium tantū vnicuz habebat quem tenerrime dilexit. Ber iste vnum pomū aureū fieri fecit in sumptibꝰ magnis. Hdomo fabricato rex vsq; ad moꝛtem infirmabat vocauit filium suum ꝛ ait Carissime si nō potero de ista infirmitate euadere sub bñdictione mea post meū decessum vade p regna ꝛ castra ꝛ pomuz aureum q̄ feci tolle tecū quē magis stultum inueneris pomū istū ex pte mea dabis. Filius vo fidelitē adiplere ꝓmisit dictū patris Ber vo vertebat se ad ꝓtē ꝛ emisit spūm. Filiꝰ vo satis honoꝛifice eū tradidit sepulture. Hdost sepulturā statim pomū accepit ꝛ pdiuersa regna ꝛ castra ambulauit. multos stultos inuenit ꝛ vidit. tñ nulli eoꝛū pomū dedit. Deinde pꝛexit ad q̄dā regnū et

ad ciuitatem principalē illi⁹ regni accessit.p medīū ciuitatis regē eq̄tantē cū magno apparatu vidit.Cōditiones illi⁹ regni a q̄busdam ciuib⁹ quesiuit.Et illi dixerūt ei.Consuetudo illi⁹ regni ē talis q̄ nunq̄z rex inter nos regnabit nisi vno āno.z finito anno oī honore.z diuitijs p̄uet.z in exiliū ponetur vbi mala morte moriet.Filius regis hec audiens intra se cogitabat.iam inuenī quē diu quesiui.Accessit ad regē.z flexis genub⁹ eū salutauit.z ait.Aue rex.Ipse me⁹ defūct⁹ est.istud pomū aureū in testamentū vobis legauit.Rex vo pomū accepit.z ait ei.Carissime quō pōt hoc esse.Per nunq̄z me vidit nec aliq̄d boni patri tuo feci.Quare ergo tam p̄ciosum iocale mihi dedit.Et ille.Bñe mi rex pater me⁹ nō plus vobis q̄z alteri pomum legauit.sz sub bñdictione sua mihi p̄cepit maiori stulto dare quē potero inuenire.Et sine dubio circuiui multa regna.z castra.z nō inueni tā magnū stultum.z infatuatū q̄z vos.Ideo ex p̄cepto patris mei pomum vobis dedi.Et rex.Rogo vt mihi dicas q̄re me tantū stultū reputas.Et ille.Ecce dñe ostendā vobis clare.Est p̄suetudo illi⁹ regni p totū annū regnare.z i fine anni oī honore.z diuitijs p̄uari.z in exiliū poni vbi mala morte mori optet.Ame dico vobis concludo ex dictis meis q̄ in toto mūdo nō est tant⁹ stult⁹ sicut vos q̄ tā breue tps regnare debetis.z p⁹ tā miserabilē vitā finire.Rñdit rex.Sine dubio oīa vera sunt que mō mihi dixisti.z iō dū adhuc fuero in mea ptāte in p̄nti anno bona infinita mutā añ me in exiliū vt dū ibi venero de bonis illis viuā q̄z diu vixero.et sic factū est.In fine anni regno est p̄uat⁹.z in exiliū posit⁹ ibi p multos annos de bonis illis vixit.z vitam suam in pace finiuit.

Moralisatio.

Carissimi.Rex iste est de⁹.q̄ legauit pomū aureū stultis.Per pomū rotundū intelligit mūd⁹ iste quē deus dat fatuis q̄ magis mūdum.z ea que in mundo sunt appetunt q̄z deus.Rex qui p vnum annū regnauit pōt dici quilibet homo in hoc mūdo existens q̄ licet centum annis viuat.est tū quasi vna hora respectu vite future.z tū nō desistit miser hō die ac nocte laborare.z post mortē in exiliū dē in infernū ponet si cū peccato mortali decedat vbi mala infinita inuenīet.Et pauci sunt q̄ de isto exilio cogitant Faciamus ergo sicut fecit ille rex.dum sum⁹ in nostra ptāte in hac vita añ nos mittam⁹ opa misericordie.elemosinas largas p̄petrare.orationes.z ieunia facere vt post hāc vitā paradisuz poteri m⁹ intrare.z sine dubio vbi inuenīem⁹ opa nostra meritoria que fecimus in hac vita.z sic regnabimus ibi cum gloria.Ad quam nos p̄ducat qui sine fine viuit.z regnat ꝛc.

De cura mundi non sectanda.
Capitulum.lxxv.

Lim erat quidaz

o rex qui tres filias pulcras habebat quas trib⁹ ducib⁹ maritauit.Omnes illi tres duces eodem anno mortui sūt.Rex hoc audiens volebat filias suas iterato maritare vocauit p̄mam filiā.z ait.Carissima vir tu⁹ mortu⁹ est dabo te alteri viro.Et illa.Nullo mō hoc attemptabo.Et hec est rō mea.Si deberē alterū virum accipere optet vt eū tantū diligerem sicut primum virū aut plus aut min⁹ diligerem.Ꝫ nō potest stare q̄ primus v̄ginitatez habebat ergo nō tantū debeo eū diligere.Si vo plus hoc esset mai⁹ malū.Si vo min⁹ non esset bona dilectio inē nos.quare cōcludo q̄ nullo modo volo alū virū accipe.Rex hoc audiens vocauit aliam.z ait.Carissima vir tu⁹ defunctus est copulabo te alteri viro.At illa.Domine nullo modo hoc attemptabo q̄ si virū alū acciperē recipem eum aut p̄pt diuitias aut fortitudinez aut pulcritudinē.Nō p̄pter diuitias q̄ abundo.Nō p̄pt fortitudinē q̄ amicos habeo q̄ me defendēt.Nō p̄pt pulcritudinem.q̄ mihi videbat q̄ vir me⁹ oīm erat pulcrior i vniuerso mūdo q̄re concludo q̄ nullo mō virū alū accipe volo.Rex Ꝫ audiēs vocauit

tertiam filiam ⁊ ait. Carissima vir tuꝰ mor
tuꝰ est. volo te alteri viro copulari. Ait illa.
Nullo mō hoc attemptare volo. qz si aliū
virū acciperē ille me recipet aut ꝓpter pul
critudinē aut diuitias. Nō ꝓpt pulcritudi
nem qz nō sum pulcra. Ergo ꝓpt diuitias
me recipet. Et si ꝓpter diuitias nunqz pos
set esse verus amor. quia destructis diuitijs
amor transiret. Cōcludo ergo q nullo mō
alium virū volo accipe. Item doctores sa
cre scripture dicūt q vir ⁊ mulier in matri
monio cōiuncti sunt vnū in corpe ⁊ duo i
anima. ergo corpꝰ viri mei est corpus meū
⁊ ecōuerso ꝛc. Ad hec. Omni die possū ad
sepulcrū accedere viri mei ⁊ ibi ossa vide
re. ergo virum p̄sentē habeo. ⁊ ideo alium
habere nolo. Rex hoc audiēs amplius vt
virum acciperē nō instigabat.

Moralisatio.

Carissimi. Iste rex est deꝰ ipse. tres
enim filie sunt aīa ipsa. In q̄ relu
cet opatio ⁊ imago trinitatis. Iu
xta illud Gen. i. Faciamꝰ hoīem ad ima
ginem ⁊ sīlitudinem nostrā. Imago vero
trinitatis ꝓ peccatuꝫ ꝑmi parentis erat de
turpata ⁊ tribꝰ viris tradita. s. diabolo mū
do ⁊ carni. Si vō mortuꝰ est diabolus per
xp̄i passionē noli amplius talem virum ac
cipere sed semp sub xp̄i ꝓtectione ꝑmanere
cupias. Si mūdus mortuꝰ est ꝓ pauptatē
voluntariā. noli amplꝰ aliū virum accipe
sed ꝑmaneas sub xp̄i ꝓtectiōe. Si vō mor
tua est caro ꝓ ieiuniū ⁊ carnis maceratio
nem noli iam amplꝰ virum accipe sed sub
xp̄i protectione ꝑmaneas. Vel alter pōt re
duci. Rex iste est deus. Tres filie tria gene
ra hoīm. s. potentes ac diuites huiꝰ mundi
sicut sunt reges ac mundi potētes. Sapiē
tes huiꝰ mūdi sicut sunt iudices tpales ⁊ ec
clesiastici viri religiosi. Perfecti xp̄iani sic
sunt q̄ in omnibꝰ diuinis p̄ceptis obediūt.
Isti tres erāt in baptismo tribꝰ ducibꝰ co
pulati. s. patri ꝓ potentiā. filio ꝓ sapiam. spi
ritui sancto ꝓ clemētiā. Si ergo isti mortui
sunt. i. extincti ⁊ ablati a te ꝓ peccatum tuū
nunqz alteri labores copulari, sed cū omni
diligentia fac opa misericordie p que pote
ris ei recōciliari. qz nunqz aliquē inuenies
q̄ tantū te diliget. Unde est notandū q mu
lier accipit virū ꝓpter quattuor. qz aut pro
pter diuitias aut ꝓpter pulcritudinē aut p
pter fortitudinē aut ꝓpter sapiaz. Si vero
vis virum accipe ꝓpter diuitias. Certe nō
inuenies ita diuitē sicut dn̄m nostrū ihesuꝫ
xp̄m. qz dominꝰ celi ⁊ terre est. ergo teneas
eum ⁊ nō alium. Si vō velis virum accipe
ꝓpter fortitudinē curre ad ihesum xp̄m qui
est fortior omni hoīe fortiꝰ in celo ⁊ in terra.
In inferno nō est aliquis q̄ pōt ei resistere
ergo illum in virū debes accipe ⁊ nō aliuꝫ.
Si vō aliquē vis accipe ꝓpter pulcritudi
nem curre ad dn̄m nostrū ihesum xp̄m qui
est pulcrior omni homine. Un̄ ps. Specio
sus forma ꝑ filijs hominū. Ergo illum de
bes habere ⁊ nō aliū. Si vō aliquē vis ac
cipere ꝓpter sapiam curre ad dn̄m nostrū
ihesum xp̄m. qz ipse est sapientior omni ho
mine. Un̄ aplus. O altitudo diuitiarū sa
pientie ⁊ scīētie dei ꝛc. Ergo illum virū acci
pere debes ⁊ nō alium.

De concordia.

Capitulum. lxxvj.

Cadit in quadā

a ciuitate q erant duo medici opti
mi in omni scīa medicinali imbu
ti qui oēs ad eos venētes de qua cunqz in
firmitate curabāt ita q̄ penit ꝓ plus ignō
rabat quis eoꝝ esset melior. Infra tempus
erat inter eos ꝓtentio quis eoꝝ esset maior
atqz pfectior. Ait vnꝰ alteri. Carissime nō
sit inter nos discordia nec inuidia neqz cō
tentio quis nostruꝫ est perfectior. Sz vnū
faciamꝰ ⁊ q̄cunqz ex nobis defecerit. sit ille
seruus alterius. Ait alter. Dic mihi quod
est illud. Et ille. Ego duos oculos tuos de
capite cruam sine grauimine ⁊ super men
sam tuam ponam ⁊ quando tibi placet in
capite tuo sine lesione tua reponam. Si
vero mecum hoc idem per omnia feceris
equales ambo simus et quilibet alterū nu
triat sicut fratrem suum. Si vero aliquis

defecerit seruꝰ alteriꝰ erit. Et ille. Optīa p̄batio p̄ omnia bene mihi placet. Ille vō q̄ questionē p̄posuit accepit instrumēta sua ⁊ infra oculos aliꝰ cum q̄daꝫ vngento nobilissimo interiꝰ ⁊ exteriꝰ linuit. Et cum instrumēto suo duos oc̄los socij extraxit ⁊ super mensam posuit. ⁊ ait socio suo. Carissime quō tibi videt. Et ille. Unum scio q̄ nihil video q̄ oculis careo ⁊ tū nullā lesionē sentio. Sz modo vellē q̄ oc̄los meos sicut mihi p̄misisti restitueres. Et ille. Libenter attemptabo. vngentū accepit ⁊ oculos interius ⁊ exterius sicut p̄us inunxit ⁊ oculos suos reposuit. Et ille. Carissime q̄d̄ iaz tibi videt. Et ille. Optime q̄n extrahēdo nullam lesionē sensi. Tūc dixit ille. Jaz restat vt mihi simili mō ministres. Qui ait. ℙDresto sum. Accepit instrumēta sua ⁊ vngēta sua sicut ille fecerat intus ⁊ exteriꝰ linuit. deinde oculos eiꝰ extraxit ⁊ sup̄ mensaꝫ posuit ⁊ ait. Carissime quid tibi videt. Et ille. ℙMihi videt q̄ oculos p̄oprios tū nullum dolorem sensi sed vellez libentissime q̄ oculos rehaberem. Cuꝫ vō ille parasset instrumēta sua ⁊ oculos restitueret. fenestra domus erat apta ⁊ q̄dam corꝰ intrauit vidensq; oculos in mensa subito vnū oculū rapuit ⁊ violauit. ℙMedicus ℟ capiēs est p̄tristatꝰ totaliter ⁊ ait intra se. ℙMisi oculos socio meo restituā seruꝰ eius ero. Respiciens a longe vidensq; capsam oculū eiꝰ extraxit ⁊ in locū oculi ablati reposuit. hoc facto dixit socio suo. Carissime q̄d tibi videt. Qui ait. ℙNec in extrahēdo nec in reponendo aliquā lesionē sensi. sed vnꝰ ex oculis meis sp̄ sursuz ad arbores respicit. Et ille. Ex q̄ ita p̄fecte medicinā meaz tecum feci sicut ⁊ tu mecum. modo ambo sumꝰ equales nec inter nos sit p̄tentio. Et sic ambo post hec ad inuicem sine p̄tentione vixerunt.

ℙMoralisatio.

Carissimi. ℙDer istos duos medicos intelligere debemꝰ legē nouā ⁊ antiquam que ambe curabant quantū ad salutē aīme. Facta est cōtentio ⁊ adhuc ē int̄ christianos ⁊ iudeos que lex est melior ⁊ p̄fectior. Ad p̄bandū veritatez quilibet oculos alteriꝰ extraxit. ℙHoc est dictum. In lege antiqua multa sunt a q̄bus deꝰ extraxit sicut decem p̄cepta in antiq̄ lege. Sicut saluator ait. ℙNō veni soluere legem sed implere vt si aliq̄s boīm intendat deū videre oporteat q̄ talis ad nouā legez recurrat ⁊ tunicam baptismi se induat. Corꝰ uus venit ⁊ rapuit vnū oculū iudeorum vt nō possent veritatē videre ⁊ in loco huius ponebat oculū capre. s. q̄sdā cerimonias q̄ bus vtunt̄ p̄ quas credunt deum videre ⁊ ibunt ad tenebras exteriores vbi erit fletus ⁊ stridor dentium.

Q ad diuitias non est anhelandum.

Capitulum. lxvij.

Q Vidam rex erat q̄ duas filias habebat. vna erat pulcerrima ⁊ omnibꝰ amorosa. sed altera nigra ⁊ omnibꝰ odiosa. Rex videns filias suas vnā pulcram aliā nigraz eis noīa imposuit. ℙDulcre filie imposuit nomen. s. Rosimunda. ℙNigre filie gratia plena. Deinde p̄conē p̄ totū regnū misit p̄ mulgando q̄ oēs venirent ⁊ filias suas in matrimoniū daret illis q̄ ad ℟ digni essent. Quicunq; vō pulcram filiā in vxorem acciperet nihil cū ea nisi pulcritudinē obtineret. Sed q̄ nigram filiā in vxoreꝫ acciperet totū regnū post eiꝰ decessum cū ea obtineret. ℙMulti ℟ audiētes ad curiā regis venerunt ⁊ cum duas filias viderēt oēs ad pulcram filiam currebāt ⁊ eam in vxorē petebāt. Gracia plena nigra filia amare fleuit Ait ei rex. O filia ob quā rem affligit̄ aīa tua. Ait illa. O dñe nullus est q̄ me visitet nec mecū loquat̄. oēs ad sororem meā currunt. ⁊ oēs me despiciūt. Ait pater. O filia ignoras q̄ oīa mea tua sunt ⁊ q̄ te desponsauerit regnū meum obtinebit. Illa sic cōfortata a fletu cessabat. ℙDost hec venit quidam rex ad curiā regis ⁊ cū vidisset pulcritudinē rosimūde eā in vxorē petijt tantum cū sua pulcritudine. Rex pat puellā ei concessit ⁊ cū magno gaudio eaz desponsauit

Stabat altera filia p multos ānos anteq̄z
esset desponsata. Tandem q̄dā dux nobil'
sed pauper intra se cogitabat. Licet puella
turpis fuerit tñ q̄cunq̄z eā habuerit regnū
cū ea obtinebit. Ideo rexit ad regē z eam in
uxorem petijt. Rex vo gaudsus est eam de
sponsauit cū magno gaudio z post mortē
regis totum regnū cum ea obtinebat.

Moralisatio.

Carissimi. Rex iste est dñs noster
ihesus xp̄us. Filia rosimunda taz
pulcra est mūdus iste. Eñ pauci
inueniunt̄ qui nō mundū sup omnia ap-
petunt. tandē nihil cū ea obtinebūt nisi suā
pulcritudinē boc est vanitatē z diuitias. z
sicut pulcritudo p infirmitatē famē z sene-
ctutem annibilat̄ ita z diuitie brutus mundi
transeūt p mortem z sepe ante. Et iō fatui
sunt q̄ mundū despōsant. Altera filia. i. gra
tia plena que ē turpis z omnib⁹ odiosa cer
te est pauptas quā miro mō de⁹ dilexit. et
ideo vocat̄ gratia plena. q2 p eam deuenit̄
ad diuitias. Veruntñ pauci sunt qui eam
desponsare volunt imo est omnib⁹ odiosa
tñ q̄ eā desponsauerit vitā et̄nam habebit.

De constantia amoris mutui.

Capitulum. lxxviij.

Ex quidam pul-

Ex cram filiaz habebat que erat duci
nobilissimo desponsata cuz q̄ pul-
cram plem habebat z maxīa inē eos erat
dilectio. Dux vo mortui. de cui⁹ morte fa-
ctus est planct⁹ magnus in ciuitate. Eña
vo satis honorifice euz sepulture tradidit.
Post mortez amici ei⁹ ad eam venerūt vt
secundo viro nuberet. allegātes sibi etatez
integram ac pulcritudinē suā. Eña vo re-
spondit. Virum alterū habere nolo q2 vir
me⁹ qui mortu⁹ est erat taz bon⁹ dulcis ac
diues p oīa q̄ me vltra modū dilexit. Et p-
pter nimiā dilectionē inē nos ei⁹ mors tan
tū me afflixit q̄ vt credo viuere nō potero.
Si vo talem virū ponam⁹ q̄ inuenirē pos
sibile eēt ei añ me mori z tunc eēt mihi gra
afflictio iam habeo nunq̄z alū virū cape
volo. Si malū virum accipem esset mihi
graue post bonū habere pessimum.

Moralisatio.

Carissimi. Iste rex est de⁹ ipse. Fi
lia aia ad dei sil'itudinez creata q̄
erat nobilissimo viro. scz dño no-
stro ihesu xp̄o p virtutē baptismi despōsata
q̄ summa dilectione nos dilexit. q2 in cruce
p nobis mortu⁹ est. ergo virū alium p illo
nō accipias. boc est alū nunq̄z tantū dili-
gas. z sic cum eo in eēnum regnabis.

Qd̄ quis nescit p̄sumere non audebit.

Capitulum. lxxix.

Rat quidaz rex

Rat qui miro mō puos caniculos di
lexerat die ac nocte bñ latrātes in
tantū q̄ in gremio suo eos q̄escere p̄misit z
ibidem pauit. Illi vo sic p̄sueti erant i gre-
mio ei⁹ dormire z comedere q̄ vix alibi cē
volebant. z q̄q̄z circa collum regis pedes
ponebāt. Et sic rex sola cū magnū z ludu
cū eis habebat. Erat iūc q̄dam asinus q̄ cū
omnia ista vidisset in corde suo cogitabat
Si ego cantarē z añ regem saltarē z circa
colluz domini mei pedes ponerē rex daret
mihi oīa fercula ad comedendū z gremiū
suū ad quiescēdū. His cogitatis extra sta-
bulū saltauit aulā intrauit z coram rege can
tare cepit. deinde hinc inde saltauit z post h
ad regē cucurrit z pedes circa collū ei⁹ po-
suit. Serui h videntes credebāt asinū in fu
riā uersum acceperūt eū z egregie verbe-
rauerūt. z sic ad stabulū reduxerūt.

Moralisatio.

Carissimi. Rex iste est dñs noster
ihesus xp̄us. Canicule bñ latrātes
sunt p̄dicatores q̄ verbū diuinuz
bñ pnūciant. Eñ digni sunt in gremio ce-
lesti q̄escere. Asin⁹ pōt dici qui p̄sumit offi
cium p̄dicatoris assumere vbum dei pnū
ciare. tñ litteraturā nec grām ad hoc bab3
z ideo timēdū est ne talis sit vberatus boc
est a dño z populo repulsus.

De versutia diaboli z quō iudicia dei
sunt occulta. Caplm. lxxx.

Rat quidaz he/remita q̄ cum in spelunca quadā iacebat ⁊ dieb⁹ ac noctib⁹ deuote deo seruiebat. Iuxta cellā suā erat q̄dā pastor ouium q̄ pascebat oues. Accidit vno die q̄ pastor erat somno oppressus ip̄o dormiente q̄dā latro venit ⁊ oēs oues secū abstulit. Supuenies dñs ouiū a pastore q̄rit vbi erāt oues. Ille vo īcepit iurare q̄ oues p̄dit sed quō penit⁹ ignorabat. Dñs hec audiēs furore replet⁹ ipsum occidit. Heremita ℔ vidēs ait in corde suo. O deus ecce hō iste culpā innocēti dedit ⁊ ipsuz occidit Exq̄ ergo pmittis talia fieri ꝓpter hoc ad mūdum vadā ⁊ sicut ceteri vitā ducā. His cogitatis ille heremitarū dimisit ⁊ ad mūdum prexit. sz de⁹ ipsuz p̄dere nolebat. Angelum in forma hois ad eū misit vt se ei associaret. Quē cū angel⁹ in via euntē inuenisset ait ei. Carissime q̄ vadis. At ille. Ad istam ciuitatē añ me. Angel⁹ dixit ei. Ego in via ego comes tu⁹ q̄ angel⁹ dei sum ⁊ ad te veni vt sim⁹ socij in hac via. Ambo ambulabant vsus ciuitatē. Cuz aūt intrassent hospicū a q̄dā milite ꝓpt dei amorē petebant. Miles vo satis gratanter eos recepit ⁊ honorifice ac splendide cū bona deuotiōe in omnib⁹ ministrauit. Miles iste tantū vnicum filiū habebat i cunabulis iacentē quē multū dilexerat. Cena facta camera ē apta ⁊ lecti satis honorifice ornati p angelo ⁊ heremita. Media vo nocte surrexit angel⁹ ⁊ puerū in cunabulis strangulauit. ℔ vidēs heremita intra se cogitauit. Nunquid iste erat angelus dei. bon⁹ miles omnia necessaria ꝓpter dei amorē ei dedit. ⁊ nō habuit nisi vnicū filiū innocentē ⁊ iste eum occidit Sed tñ nō audebat ei quicq̄z dicere. Mane ambo surrexerūt ⁊ ad ciuitatē aliaz perrexerūt in qua in domo vni⁹ ciuis satis honorifice erant recepti ⁊ splēdide ministrati Ciuis iste quēdam aureū cyphum quem miro modo dilexit habuit i quo vltra modum gloriabat. Media nocte surrexit angelus ⁊ furatus est cyphuz illum. Heremita hoc videns intra se cogitabat. Iste malus angelus est vt credo. Iste ciuis nobis optime fecit ⁊ iste est furat⁹ cyphum suum tñ nihil ei loquebat q̄ timuit euz. Mane vo surrexerūt ⁊ p viaz ambulabant donec ad q̄ndam aquā puenerūt vltra quā erat pons. pontē ascenderūt ⁊ q̄dam paup eis obuiabat. Ait angelus. Carissime mōstra nobis viā versus talē ciuitatē. Ipse paup vertit se ⁊ cum digito viam vsus ciuitatē ostēdit. Cum vo verti⁹set se angelus subito per scapulas eū accepit ⁊ vltra pontem p̄iecit ⁊ submersus est paup. Qō cum heremita vidisset ait in corde suo. iam scio q̄ iste diabolus est ⁊ nō angel⁹ dei bon⁹. Quid malifecit pauper iste ⁊ tñ eum occidit. Ab illo tpe cogitabat ab eo recedere. Ceruntamē timens nihil loquebat ei. Cuz vo circa horam vespertinā ad ciuitatem puenissēt ad muz ciuis dā diuitis accesserūt ⁊ hospiciuz p dei amore petebant. Ille vo simplicit eis negauit. Ait angelus dei. Amore dei saltez tectū domus nobis concedatis ne lupi aut male bestie ℔ nos deuorent. Ille ait. Ecce domus vbi porci mei iacent si placet vobis cū eis iacere poteritis. sinaūt recedatis quia aliū locū vobis nō dabo. Ait ei angel⁹. Si aliud nō pōt fieri cum porcis vestris iacebimus Et sic factū e. Mane vo surrexerūt Angelus hospitē vocauit ⁊ ait. Carissime do tibi cyphū istum. ⁊ dedit ei cyphū quez furat⁹ fuerat ab illo ciue. Heremita hoc videns ait intra se. Jam sum exptus q̄ iste ē diabolus. Bon⁹ homo erat q̄ cū omni deuotione nos recepit ⁊ furatus est ei cyphū ⁊ dedit isti pessimo q̄ negauit nobis hospicium. Ait angelo. Nolo vobiscū amplius expectare ad deuz vos recōmendo. Angelus dixit ei. Audito me ⁊ tunc recedito.

Exposito.

Carissime. Qñ eras in heremitario. dñs ouium pastorem iniuste occidit. scias q̄ pastor ille ꝓ tunc mortez ñ meruit sz alis cōmisit q̄re mori nō deberet. tūc tpis iuēt⁹ est sine pcō. de⁹ ergo

pmisit eum occidi vt penam post mortem
euaderet propē peccatuz qō alīs commisit
p quo nunq̄z pnāz fecerat. Latro vō qui
euasit cum ouib⁹ penam etnam sustinebit
z dom⁹ ouium q̄ pastorem occidit vitā
suaz emēdabit p largas elemosinas z opa
misericordie q̄z ignoranter fecit. Bemum
filiuz istius militis de nocte strangulauit q̄
nobis bonū hospiciū dedit. Scias q̄ ante
q̄z puer ille nat⁹ erat miles optim⁹ elemosi
narius erat z multa opa misericordie fecit.
Sed postq̄z nat⁹ est puer fact⁹ est parc⁹ cu
pidus z omnia collegit vt pueruz diuitem
faciat sic q̄ erit causa p̄ditionis ei⁹. z ideo
puerū occidi. Et iam sicut prius factus est
bon⁹ xp̄ianus. Beinde cyphum illius
ciuis q̄ nos cū deuotione recepit furat⁹ fui
Scias tu q̄ anteq̄z cyph⁹ ille erat fabrica
tus nō erat sobrior eo in tota terra sed tātū
de cypho gaudebat post fabricationem q̄
omni die tantū de eo bibebat q̄ bis aut ter
omni die fuit inebriat⁹. z ideo cyphum ab
stuli z fact⁹ est sobrius sicut prius. Beinde
pauperem in aquaz pieci Scias q̄ pauper
iste bon⁹ chr̄istian⁹ fuit. sed si ad dimidiuz
miliare ambulasset alium in peccato mor
tali occidisset. sed iam ē saluat⁹ z regnat in
celesti gloria. Beinde cyphū illi⁹ ciuis
dedi illi q̄ nobis hospiciū negauit. Scias
q̄ nihil i terra fit sine causa. Ipse nobis cō
cessit domū porcoz. z ideo cyphū ei dedi z
post vitam regnabit in inferno. Idone er
go amodo custodiaz ori tuo vt deo nō de
trahas. Ipse enim omnia nouit. Heremi
ta hoc audiēs cecidit ad pedes angeli z ve
niam petijt z ad heremitarium prexit z fa
ctus est bon⁹ chr̄istianus.

Be mirabili diuina dispensatōne z or
tu beati Gregorij pape.

Capitulum. lxxxj.

Arcus regnauit

m prudēs valde. q̄ tantū vnicū filiū
z filiam habebat quos multū di
lexit. Cum vō ad senectutē puenisset infir
mitas grauis eū aprehēdit. Qui cū vidis
set q̄ viuere ñ posset fecit vocare oēs satra
pas impij z ait. Carissime scire ōbeus q̄ ho
die spūm deo debeo reddere. nō habeo ma
ius piculū in aīa mea q̄z de filia mea q̄ eaz
matrimonio nō tradidi. Et ideo tu fili qui
es heres me⁹ tibi p̄cipio sub mea bñdictio
ne vt eam maritari facias tam honorifice
sicut decet z medio tpe sicut teipsum omni
die in honore eā habeas. Hiis dictis vertit
se ad pietē z spūm emisit. Be cui⁹ vō mor
te planct⁹ magn⁹ fact⁹ est in ciuitate. satis
honorifice euz sepulture tradiderūt. Idost
hoc vō fili⁹ satis prudēt incepit regnare z
sororē suā in omni honore habere quā mi
ro modo dilexit intantū q̄ omni die licz no
biles secū eēnt in mensa in vna cathedra ex
opposito ei⁹ sedebat z ad inuicem comede
bant z in eadem camera lectus separatis iacebant. Accidit vna nocte q̄ temptatio gūis
eū accepit q̄ ei videbat spūm emittere nisi
cū sorore sua libidinē suā posset implere. de
lecto surrexit z ad sororē suaz prexit quam
dormientē inuenit z excitauit eā. Illa sic ex
citata ait. O dñe ad quid venisti ista hora.
Qui rñdit. nisi tecū dormiā amitto vitam
meā. Que ait. Absit a me tale peccatum p
petrare. ad mēorā reducito quō pater no
ster te honorauit sub sua bñdictione ante
mortē suā q̄ me honores in omni honore.
si tale peccatū ppetrares offensionē dei nō
euaderes nec hominum pfusionē. At ille.
Quomodocūq̄z fiat voluntatem meā ad
implebo dormiuitq̄z cuz ea. Hoc facto ad
pprium stratū rediit. Puella vō amare fle
ure pfolari nolebat. Impator vō quātum
potuit solacū ei pbebat z miro mō magis
eam dilexit. Idost hoc vō circa dimidium
annū illa in cathedra sedebat in mensa. fra
ter ei⁹ eam intime aspexit z ait. Carissima
q̄d tibi est. iam facies tua est mutata in co
lore z oculi tui in gredinē mutanē. At illa.
Admirum nō est q̄z sum impgnata z p ñs
pfusa. Ille audiēs vltra q̄z credi pōt con
tristat⁹ est fleuitq̄z amare z ait. Pereat di
es in q̄ nat⁹ sum q̄d faciā ego penit⁹ igno
ro. Que ait. Bñe fac pfiliū meū z p⁹ facti

nō penitebis. Nos nō sum⁹ p̄mi q̄ grauit̄ deū offenderunt. Hic ꝑpe est vn⁹ miles se-nex ꝓsiliarius patris nostri de cuius consi-lio pater noster semp est opat⁹. Vocat̄ ille ⁊ sub sigillo ꝓfessionis omia ei dicem⁹. Ille vo vtile ꝓsiliu⁹ dabit nobis q̄ satisfaciem⁹ deo ⁊ oꝑobriū mundanū euadere poteri-mus. Ait rex. Mihi bñ placet. sed studea-mus p̄mo deo recōciliari. Cōfessi sunt am-bo corde puro cū ꝓtritione magna. Facta ꝓfessione miserūt p̄ milite ⁊ totū p̄uate cuz fletu retulerunt. Ait ille. Bñe ex q̄ estis deo recōciliati audite ꝓsiliū meū vt cōfusionē mundanā euadere possitis. Hodie peccatis vestris ac patris vestri terrā sanctā debetis visitare ⁊ tali die oēs satrapas regni vestri in p̄ntia vestra ꝓuocare. Deinde hec vba p ordinem dicere. Carissimi terrā sanctaz visitare volo nullū heredē p̄ter sororē vnā habeo sicut scitis cui in absentia mea sicut corpi meo debetis obedire. Post hoc mihi coram omnib⁹ dicere. ⁊ tibi carissime dico sub pena vite tue vt sororis mee custodiaz habeas. Ego vo manucapio tam p̄uate ⁊ secure custodire eam. q̄ nullus t̄pe part⁹ nec ante nec post ō casu vestro sciet misi tan-tum vxor mea que debet ei mīstrare cum manib⁹ ꝓꝑ. Ait rex. Bonū est ꝓsilium-omnia adimplebo que mihi dicitis. Sta-tum fecit oēs satrapas ꝓuocari ⁊ oia a p̄n-cipio vsq̄z ad finem sicut supius est scptuz p ꝓsilium militis adimpleuit. Cuz omnia vba ꝓsū masset vale omnib⁹ fecit ad terraz sanctā p̄rexit. Miles vo dñam sororem re-gis ad castrū suū duxit. Cum aūt vxor mi-litis hoc vidisset dño suo occurrit ⁊ ait. Do-mine mi reuerende qualis est domina ista Qui rñdit. Bña nostra sororis regis ē. Ju-ra mihi p deuz omnipotentē sub pena vite tue vt q̄cquid tibi dixero oīno habebis i se-creto. Ait illa. Bñe ꝑsto sum. Cum aūt iu-rasset ait miles. Bña nostra p dñm nostz regē est impgnata. q̄re tibi p̄cipio vt nulla creatura mīstret ei excepta tua persona. ita p̄ncipium medium ⁊ finis omnia sint secre-ta. Ait illa. Bñe omnia ista fidelit̄ adimple-bo. Bña ad cameram p̄uatā est introdu-cta. ⁊ satis splendide ei mīstrabat̄. Cum temp⁹ pariēdi adesset filiū formosuz pepit. miles cū hoc audisset ait dñe. O dña cari-ssima bonuz est ac vtile sacerdotē vocari vt puerū baptiset. Qui ait deo meo voueo q̄ ille q̄ est int̄ sororem ⁊ fratrez genitus p me baptismum nō habebit. Ait miles. Scitis graue peccatuz est inter vos ⁊ dñm meum cōmissum nolite ꝑpter hoc aīam pueri oc-cidere. Ait dña. Totum voui qō firmiter tenebo sed tibi p̄cipio q̄ mihi doliū vacuū apportes. Cui ait. Paratum sum. doliū secuz ad cameram portari fecit. Illa vo decenter puerū in cunabulo reclinauit ⁊ in paruis tabellis hec que sequunt̄ scripsit. Carissimi scire debetis q̄ puer iste nō est baptisat⁹. q̄ inter frēm ⁊ sororē est genit⁹. ideo ꝑpter dei amorem baptiset̄ ⁊ sub capite ei⁹ pondus thesauri inuenietis cuz quo ipsum nutriri faciatis ad pedes argenti pondus cū quo studium exerceat. Cum oia ista erant scri-pta tabellas in cunabulo sub latere pueri ponebat aurū sub capite argentum ad pe-des. deinde cum pannis sericis ac deaura-tis cunabulū cooperuit. Hoc facto milit̄ p̄cepit vt cunabulum infra doliū poneret ⁊ in mari pisceret vt nataret vbicunq̄z de⁹ disponeret. Miles vo omnia adimpleuit. Cum dolium in mari pisciū fuisset miles tamdiu iuxta mare steut q̄zdiu dolium na-tare videret. Hoc facto ad dñam rediit. sed cum iuxta castrū suū veniisset nūcius regis de terra sancta ei obuiabat ⁊ ait ei. Carissi-me vñ venis. Qui ait. De terra sancta ve-nio. Ait ille. Quales rumores habetis. Et ille. Bñs meus rex mortu⁹ est ⁊ corp⁹ suuz ad vnum de castris suis ducū est. Miles hoc audiens fleuit amare. Vxor eius sup-ueniens cū de morte impatoris audisset vl-tra q̄z credi potest dolebat. Miles surrexit ⁊ ait vxori sue. Noluto flere ne domina no-stra percipiat. nihil ei dicemus quousq̄z a puerperio resurgat. Miles enim post hos sermones ad dominam intrauit. vxor eius sequebat̄ eum. Cū domina eos respexisset

et eos desolatos ppendit aut. Carissimi p/
pter quã cãm estis tristes. Aut illi. Bña nõ
sumus tristes sed potiꝰ gaudentes. qz libe/
rati estis a graui piculo ĩ quo fuistis. Aut
illa. Ita non est. Indicate mihi nolite aliqd
celare a me siue bonũ siue malum. Aut mi/
les. Quid dã nunciꝰ de terra sancta venit de
dño nostro rege fratre vestro q̃ narrat ru/
mores. Que aut voceꝫ nunciꝰ. Qui cũ ve/
nisset aut ei dña. Quõ est de domino meo.
Qui respõdit. Bñs vester mortuꝰ est z eiꝰ
corpus de terra sancta translatũ est ad ca/
strum suum vt cũ patre vestro sepeliretur.
Bomĩa cum hec audisset ad terrã cecidit.
Miles videns doloꝛẽ dñe in terra iacuit.
Uxor militis cũ eis ac nunciꝰ. Omnes isti
p magnũ spaciuz iacebant z in eis pre ma/
gno doloꝛe non est vox neqz sensus. Bña
vero post magnũ spacium surrexit. crines
capitis traxit. faciẽ vsqz ad sanguinis effu/
sionẽ dilacerauit z alta voce clamauit. Be
mihi pereat dies in qua ꝓcepta eraz. Nox
illa nõ numeret in qua sum nata. Quan/
tas habeo iniquitates ꝛc. In me sunt com/
pleta. Deriit spes mea. fortitudo mea. fraꝫ
meus vnicus dimidiũ aĩe mee quid faciã
ego de cetero penitꝰ ignoro. Surrexit mi/
les z ait. O dña charissima audite me. Si
ppter doloꝛẽ teipsaz necaueris totũ regnũ
pibit. Tu sola es derelicta z iure hereditã/
rio regnũ tibi debeꝫ. Si ergo teipsam occi
deris regnũ ac pdium ad extraneos cõuo/
labit. Surgam⁹ z ad hoc locũ vbi corpus
iacet accedam⁹ z honorifice eũ sepeliemus
Deinde studeam⁹ quõ impiũ regere debe/
mus. Illa vo ex verbis militis ꝓfortata sur/
rexit z cũ honesta comitiua ad castruz fra/
tris sui accessit. Cum aũt intrasset corpꝰ re/
gis sup feretrũ inuenit. sup corpus cecidit
A planta pedis vsqz ad verticem oscula/
ta est eum. Milites videntes nimium do/
loꝛem in ipsa de funere dñam retraxerunt
z in cameram introduxerũt z corpus satis
honorifice sepulture tradiderũt. Post hoc
q̃dam dux burgundie solennes nũcios ad
eam misit vt ei in vxoꝛez ꝓsentaret. Illa vo
statim rñdit. Quãdiu vixero viruꝫ nõ ha/
bebo. Nũcij hoc audiẽtes voluntatẽ eius
dño nũciabant. Dux hoc audiẽs indigna
tus est ꝑ eam z ait. Si eam habuissem reꝛ
illiꝰ regni fuissem. sed exq̃ me vilipendebat
de regno suo parũ gaudebit. Exercitũ col/
legit regnũ intrauit cõburebat z occidit in
finita mala ꝓpetrabat z victoriaz in omni
bello obtinuit. Bña ad quãdã ciuitatẽ bñ
muratã fugã petiit. in qua erat castrũ for/
tissimuz z in ea p multos annos pmansit.
Jam ad puerũ ꝓpectũ in mare redeamus
Boliũ cũ puero p multa regna transiit q̃/
uisqz iuxta cenobiũ monachoꝝ pueniꝫ. z ỹ
feria sexta. Eodẽ die abbas illiꝰ monasterij
ad litꝰ maris ꝓrexit z piscatoꝝbꝰ ait. Cari/
simi estote pati ad piscandum. Illi vo retia
sua parabãt. dum vo sic ꝑpararẽt dolium
cũ fluctibꝰ maris ad terraz pueniꝫ. Aut ab/
bas seruis suis. Ecce dolũ apiatis z vide/
atis quid ibi lateat. Illi vo dolium aperu
erũt z ecce puer paruꝰ ꝑciosis pãnis inuo
lutus abbatẽ respexit z risit. Abbas vo to/
taliter de visu ꝓristat⁹ ait. O deꝰ meꝰ quid
est hoc q̃ inuenimꝰ puerum in cunabulo.
Deo propijs manibꝰ eũ leuauit. tabellas sub
latere eiꝰ inuenit quas manu ibidẽ posuit z
legit q̃ ille ĩnẽ fratrem z soroꝛẽ esset genitus
nec baptisatꝰ sed ppter dei amoreꝫ penitẽ vt
sacramentũ baptismi ei daretꝫ. Deinde cũ
auro qõ ad caput eiꝰ inueniret nutriretꝫ. z
ad pedes argẽtũ p qõ studiũ exerceret. Ab
bas cũ hec legisset z cunabulũ ꝑciosis pan/
nis ornatũ vidisset intellexit q̃ puer de no/
bili sanguine esset. statim eũ baptisari fecit
z ei ppriũ nomen imposuit. s. Gregoriꝰ. et
puerũ ad nutriendũ vni piscatoꝛi tradidit
Bansqz ei pondus qõ inuenit. Puer vo
crescebat z ab omnibꝰ est dilectꝰ quousqz
septẽ annos i etate cõpleuisset. Abbas sta/
tim ad studiũ euz ordinauit. in q̃ miro mõ
ꝓfecit ita q̃ omnes monachi cenobij tãq̃z
suum monachũ dilexerunt. Puer vo in/
fra pauca tpa omnes in sciencia transcen/
dit. Accidit quodaz die vt cum filijs pisca/
toris cum pila quadam luderet z dictum

piscatorē patrē suū esse credidit a casu filiū piscatoris cū pila lesit. Ille sic pcuss⁹ amare fleuit domū prexit. matri cōquest⁹ ē dicens. Gregori⁹ frat̄ me⁹ me pcussit. Mat̄ hec audiēs foras exiuit ⁊ dure arguebat eū dicēs. O gregori q̄ audacia filiū meum pcussisti cū tñ qualis sis ⁊ vñ ignoram⁹ At ille. O mat̄ dulcissima nōne fili⁹ tuus sum ego q̄re talia mihi īproperas. Que ait. Filius me⁹ nō es ⁊ vñ sis ignoro. sed tñ vnuz scio q̄ q̄dam die in dolio inuētus fuisti. abbas te mihi ad nutriēdum dedit. Ille cum hec audisset fleuit amare. Ad abbatez prexit ⁊ ait. O dñe mi diu vobiscū steti credebaz me filiū piscatoris fuisse cum tñ nō sum. et ideo parētes meos ignoro. si placet me ad militā pmoueatis. q̄ hic amplius nō manebo. Ait abbas. o fili noli talia cogitare omnes monachi in domo exñtes miro mō te diligūt intantū q̄ post decessuz meū in abbatem te pmouebūt. At ille. Bñe sine dubio nō expectabo donec ad parētes meos puenero. Abbas hec audiēs ad thesauruz suū accessit ⁊ tabellas q̄s in cunabulo suo inuenit eis oñdit dicēs. Nūc fili lege interi⁹ ⁊ qualis es clare inuenies. Cū vo legisset q̄ int̄ frēm ⁊ sororē esset genit⁹ ad terrā cecidit ⁊ ait. Heu mihi q̄les parentes habeo. Ad terrā sanctā pgam ⁊ p peccatis parentum meoz pugnabo ⁊ ibi vitā meā finiaz. Ide to ergo dñe instant̄ vt me ad militā pmoueatis. qō ⁊ abbas fecit. Cū aūt licentiaz de recessu recepit fact⁹ est planct⁹ magnus in cenobio. doloz in ptō. ⁊ in circuitu lamentatio. Ad mare se transtulit ⁊ cōuenit cum nautis vt eū ad terā sanctā ducerēt. Cum vo nauigassent vent⁹ erat eis oppositus ⁊ subito ducti sūt ad eandē ciuitatē in q̄ erat mat̄ eius in castro. Qualis q̄z ciuitas erat aut qō regnū naute penit⁹ ignorabāt. Cū aūt ciuitatē miles intrasset q̄daz ciuis ei occurrebat ⁊ ait ei. Bñe quo tenditis. Et ille. Hospitiū quero. Ciuis vo ad domū suaz eum cuz tota familia sua duxit ⁊ splendide eis ministrauit. Cum vo in mensa sederēt dñs Gregori⁹ hospiti dixit. Bñe qualis ē ciuitas ista ⁊ quis dñs istius terre. At ille. Carissime vnum virū valentē impatorez habuim⁹ q̄ mortu⁹ est in terra sancta qui nullū beredem pter suā sororē post se dereliquit. Quidā dux eam in vxorē petijt que nullo mō copulari intendit. Ille ex hoc indignat⁹ totum regnū istud excepta ciuitate ista manu forti acq̄siuit. Ait miles. Nūquid secretū cordis mei potero secure ppalare. At ille. Bñe etiam cū omni securitate Qui ait Miles sum p gladiū si placet die crastina ad palaciū pgas ⁊ cuz seneschalco ſmonē de me facias q̄ si salariū mihi deberit p iusticia dñe isto anno pugnabo. Ait ciuis. Nō dubito dñe quin de aduētu tuo gaudebit toto corde. Die crastina ad palacium pgam ⁊ finē buj⁹ rei faciam. Mane surrexit ad seneschalcū prexit ⁊ de aduentu ei⁹ intimauit. Ille nō modicū gaudens p dño Gregorio nūcium destinauit. Cū eū vidisset dñe est p̄sentat⁹ ⁊ multum cōmendatus. Quē cuz vidisset inume respexit eū sed q̄ erat fili⁹ eius penitus ignorabat. ipsa eum submersum a multis annis credidit. Seneschalcus in p̄ntia dñe eum pduxit vt p integrū annū ei ministraret. Die crastina ad bellū se parauit. adest dux in campo cū exercitu magno. Bñs gregori⁹ bellum aggredit oēs penetrauit quousq̄z ad ducē puenit quē in eodē loco occidit ⁊ caput ei⁹ amputauit ⁊ victoriā obtinuit. Miles p⁹ hoc de die in diem pficiebat. fama ei⁹ vndiq̄z circuibat sic q̄ anteq̄z ann⁹ fuisset completus totū regnū a manib⁹ inimicoz acq̄siuit. Deinde ad seneschalcū venit ⁊ ait. Carissime vobis pstat in quo statu vos inueni ⁊ ad quē statum duxi. Rogo ergo trade mihi salariū q̄ tendo pgere ad aliud regnum. Ait seneschalcus. Bñe plus meruisti q̄z ex cōuentōe tenemur tibi. Ideo ad dominam nrām pgam vt de statu ac mercede finem faciam. Cum aūt ad dominā venisset ait. O dña carissima dicaz vobis aliqua verba pficua. Ex defectu capitis omnia mala sustinuimus. ideo bonū est virū accipe p quē poterim⁹ de cetero securi esse.

Regnum vestrum in diuitijs abundat. ꝛ ideo virū ꝓpter diuitias accipe nō cōsulo Uñ ignoro vbi melius ad honorē vestrū ꝛ cōmodū totius ꝓuincie poterit virū accipe q̄z dñm gregorium. Illa vo solebat semp respondere voueo deo q̄ nunq̄z copulabor viro. Sed ad vbum seneschalci die deliberationis ꝓstituit ad respondendū. Adest vo dies cūctis audientibus dña dixit. Exquo dñs Gregorius valide nos ꝛ regnū nostrum de manib⁹ inimicor liberauit eū in virum accipiam. Hec audientes gauisi sunt valde Biem nuptiar ꝓstituit. Ambo cū magno iubilo ꝛ ꝓsensu totius imperij in matrimonio sunt ꝓuincti filius cū matre ꝓpria. ſz q̄les essent vterq̄z ignorabat. Facta est inē eos dilectio magna. Accidit quadā die q̄ dñs Gregorius ad venandum prexit. Aut quedam ancilla dñe. O domina charissima nūquid dñm nostrum regem in aliquo offendistis. Que ait. in nullo. Credo q̄ mūdo nō inuenirent duo ad inuicem ligati in matrimonio q̄ tantū se diligunt mutuo sicut dominus ꝛ ego. Sed dic mihi carissima quare ptulisti talia verba. At illa. Omni die q̄n ponit mensa dominus noster rex illā cameram ꝑuatam intrat letus sed cuz exierit lamētationes ꝛ fletus emittit. Deinde faciem lauat. sed quare hoc fit penit⁹ ignoro. Dña cum hoc audisset camerā illaz solam intrauit de foramīe in foramē intime respexit donec ad illud foramen venit in q̄ tabelle erant quas singulis die⁹ solebat legere quō inter frēm ꝛ sororem genitus esset ꝛ tunc amare fleuit Ille enim erant tabelle que in cunabulo suo erāt inuēte. Dña vo cum tabellas inuenisset statim noticiā illarum habebat. Aperuit scripturam legit ꝰ manu ꝓpria. Intra se cogitabat. Nunq̄z homo iste ad tabellas venisset nisi filius me⁹ esset ꝛ cepit alta voce clamare ꝛ dicere. Heu mihi q̄ sum nata ac in mūdo edita vnaz in die ꝓceptionis mee extincta fuisset mater mea. Cum esset in aula clamor. Audientes milites domine. ad dñam cucurrerūt cuz ceteris ꝛ illā iacentē in terra inuenerūt ꝛ p longum temp⁹ circa eā steterūt anteq̄z verba ab ea habere potuerūt. Deinde o saperuit ꝛ ait. Si diligitis vitā meaz statim dominū meū querite. Milites hoc audientes statim equos ascēderūt ꝛ ad imperatorez eq̄ tabāt ꝛ dixerūt ei. Dñe regina in periculo mortis iacet. Ille audiens lusum dimisit ꝛ ad castrum prexit. cameram in qua dña iacuit intrauit. Dña cū illum vidisset ait. O dñe oēs exeant ꝓter vos vt nullus audiat que vobis dixero. Cum autez oēs essent expulsi ait dña. O carissime de qua progenie es tu dicito mihi. Qui ait. Ista est mirabil⁹ questio. scias sine dubio q̄ de longinqua terra sum ego. Et illa. Deo vouco q̄ nisi dixeris mihi veritatē me cito morientē videbis. Qui ait. Et ego dico tibi q̄ pauper eram nihil habens ꝓter arma mea cum q̄bus vos ꝛ totū regnū a seruitute liberaui. At illa. Dic mihi mō de qua terra es orīundus ꝛ q̄ erant parentes tui ꝛ nisi mihi veritatem dixeris nunq̄z cibū gustabo. Et ille. Tobis de veritate fateor. Quidaz abbas ab infantia me nutriuit ꝛ mihi sep⁹ dixit q̄ in quodā dolio me inuenit infra cunabulum ꝛ ab illo tpe vsq̄z in pñs me nutriuit quousq̄z ad ptes istas veni. Dña cum hec audisset tabellas ei ostendit ꝛ ait. Nūquid istas tabellas nosti. Ille cuz tabellas vidisset ad terrā cecidit. Illa vo ait. O fili dulcissime tu es fili⁹ meus vnic⁹ tu es maritus me⁹ ꝛ dñs me⁹. tu es fili⁹ fratris mei ꝛ meus. O fili dulcissime in dolio cuz istis tabellis posui te postq̄z pepi te. Heu mihi quare ꝺ vulua eduxisti me de⁹ meus quia tot mala sunt ꝑ me ꝑpetrata. Fratrē meuz ꝓprium cognoui ꝛ te ex me genui. vinam ꝓsumpta essem ne oculus me videret ꝛ fuissem quasi nō essem de vtero translat⁹ ad tumulum. Ad muruz caput pcussit ꝛ ait. O dñe deus meus ecce filius meus maritus meus ꝛ filius fratris mei. Aut dominus gregori⁹. Credebam me euasisse piculum ꝛ iam in rethe diaboli cecidi. dimitte me domina vt plangam miseriam meā. ve mihi ve, ecce mater mea, amica mea, vxor mea.

Ecce sic diabolus ꝓclusit me Mater cum in filio tantū dolorē vidisset ait. O fili dulcissime ꝓ peccatis nostris pegrinabor toto tpe vite mee. Tu vo regnum gubernabis. Qui ait. Nō fiet ita in regno mat expectabis. Ego vo pegrinabor donec a deo peccata nostra sint dimissa. Be nocte surrexit lanceā suā fregit. vestimētis se induit peregrin⁹ matri valefecit ⁊ nudis pedib⁹ ambulauit quousqz extra regnū puenit. Beinō ad quandaz ciuitatē in noctis obscuritate venit ad domū vnius piscatoris a quo hospicium ꝓ dei amore petiuit. Ipse piscator euz diligenter respexit ⁊ cum membroz decēnaz ⁊ corpis dispositionē vidisset. ait ei. Carissime verus pegrin⁹ non es hoc bñ apparet in tuo corpe. Ait ille. Licet verus pegrin⁹ nō fuero hospiciuz tñ dei amore nocte ista peto. Vxor piscatoris cū eum vidisset pietate mota p̄ces fundebat ꝓ eo vt introduceret. Cū aūt introduct⁹ fuisset retro ostiū grabatum parari iussit piscator. pisces cuz aqua ei dedit ⁊ panē. Et inter cetera ei dixit Tu pegrine si sanctitatem cupis inuenire loca solitaria debere accedere. Ait ille dñe libenter ℔ attemptarē ſz solū talē locū ignoro. Qui ait. Bie crastina mecū ꝓgas ⁊ ad locū solitariū te ducā. Et ille. Beus sit tibi merces. Mane vo piscator pegrinum excitauit. in tantū enim festinabat q̄ tabellas suas paruas retro ostium dimisit. Ipse piscator cum pegrino mare intrauit p. xvj. miliaria in mari nauigabāt donec ad quādā rupem puenit babēs circa pedes ei⁹ compedes q̄ sine claue nō poterant aperi. Sed postqz cōpedes serasset claues in mari proiecit. Beinde domū redist. Ipse pegrin⁹ iste ꝓ decem ⁊ septem annos in pnīa remansit Accidit q̄ papa moritur. Ipso mortuo venit vox desup de celo dicens. Querite bominem dei ⁊ illū in vicariū meum cōstituatis noīe Gregoriuz. Electores ℔ audientes gauisi sunt valde. Nuncios ꝓ diuersas ptes mūdi miserūt vt eū quererēt. Tandez in domo piscatoris bospitati sunt. Cuz vo in cena fuissent piscatori dixerūt. O carissime multum veratus sum⁹ ꝓ regna ⁊ castra querēdo vnū sanctū virū noīe Gregoriuz quē in summū pontificē ꝓstituere debem⁹ ⁊ nō inuenim⁹. Ille vo cum de pegrino fuisset recordatus ait. Jam sunt. xvij. anni q̄ vn⁹ pegrin⁹ noīe Gregorius in domo ista est bospitat⁹ quē ad quādā rupem in mari duxi ⁊ ibidem dimisi. Sz scio q̄ a mlto tpe mortu⁹ est. Accidit q̄ eadem die pisces cepit ⁊ dū vnum piscē extraxisset claues q̄s ante decem ⁊ septē annis in mare ꝓiecit infra pisces inuenit. Statim alta voce clamauit. O carissimi videte claues quas in mare ꝓieci vt spero de labore vestro non eritis frustrati. Nūcij bec audientes ⁊ videntes. gauisi sunt valde. Mane vo surrexerūt piscatorem rogabant vt eos ad rupē duceret qđ ⁊ factū. Cum aūt ibidē venissent ⁊ eum vidissent dixerūt. O gregori bomo dei ad nos ꝓge ex pte dei oīpotentis ad nos ascēde. q̄ dei voluntas est vt ei⁹ vicari⁹ in ēris ꝓstitutus sis. Ait ille. Qđ deo placet ei⁹ voluntas fiat. Illum extra rupem duxerunt Anteq̄z ciuitatez intrauit oēs campane ciuitatis ꝓ se pulsabant. Ciues bec audiētes dixerunt bñdictus altissim⁹ iam venit qui xp̄i vicarius erit. Oēs ei obuiā ꝓcesserunt ⁊ cum magno bonore eū receperunt ⁊ xp̄i vicarium ꝓstituerūt. Beat⁹ gregorius in vicariatu ꝓstitutus in omnib⁹ se laudabiliter babebat. Fama ei⁹ p orbem volabat ⁊ q̄ tam sanctus xp̄i vicarius constitutus erat. Multi ex omnib⁹ partib⁹ mundi veniebant vt eius ꝓsiliuz ⁊ auxilium haberēt Audiens vo mater eius q̄ tam sanct⁹ bō christi vicarius factus esset intra se cogitabat. vbi iam melius potero accedere q̄z ad istum sanctū virū ⁊ vtam meā ei intimare. Verum ñ q̄ esset fili⁹ eius ⁊ maritus penitus ignorabat. Ad romā prexit ⁊ christi vicario est cōfessa. ante ꝓfessionem neuter alium cognouit. Sz papa cū cōfessionem matris audisset noticiam ei⁹ p omnia habebat ⁊ ait. O mat dulcissima vxor ⁊ amica diabolus credebat nos ducere ad infernа ⁊ nos eua sim⁹ dei ḡtia. Illa ℔ audiens

ad pedes ei⁹ cecidit ⁊ p̄ gaudio amare fle/
uit. ¶Papa vo de ira eā leuauit ⁊ i eius no/
mine monasteriū p̄stituit in quo eā abba/
tissam fecit ⁊ infra pauca tpa ambo aīmas
deo reddiderunt.

¶Moralisatio.

Carissimi. Iste imperator ē dñs no
ster iesus xp̄us q̄ sororem suam. i.
aīam fratri. i. homini q̄ homines
xp̄i fideles sumus eius frēs. ⁊ aīa est soror ⁊
dei filia. sed inq̄ntum aīa homini p̄iungit̄
caro dicit̄ p̄prie eius soror. In p̄ncipio ca
ro habet aīam in omni honore dum cōtra
eam nihil q̄d displiceat deo agit tenet̄ eam
ex p̄cepto diuino nobili viro maritari. sc̄z
p opa misericordie Isti duo corp⁹ ⁊ aīma
mutuo se diligunt in tantū q̄ in vna came/
ra iacent hoc est in vno corde in vna mēte
q̄z diu dei p̄cepta ꝑpetrant ⁊ in vna scutel/
la comedūt hoc est in vna voluntate se dis/
ponunt q̄n baptismū receperūt ⁊ pompis
diaboli renūciabant. Sz heu et ꝓh dolor
homo sepe ex instigatione diaboli sororez
violat hoc est aīam cum vicijs ⁊ ꝓcupiscē/
tijs corrumpit ita q̄ impḡnat ⁊ parit filiū.
¶Per filium istū intelligere debemus totuz
genus humanū q̄d a primo parēte ꝓcede/
bat. Adam enī erat fili⁹ dei p̄mogenit⁹ cui
debebat regnum isti⁹ mundi. iuxta illūd ps
Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius oues et
boues vniuersas insup ⁊ pecora ⁊c. Sz iste
in mandatis habuit filiam dei sororem ei⁹
sc̄z aīam in omni honore. Ille vo p diabo
lum deceptꝰ corrumpit eaz q̄n de pomo co
medit. Unde filius. s. totum genus huma/
num ab eo ꝓcessit ⁊ in dolio ex sensu mitis
sc̄z spūs sancti missus. i. in miseriam maris
huius mundi. s. p̄iectus vbi natabat p mul/
ta tempora. ¶Primus pater mortuꝰ erat et
ad infernum descendit. derelicta est anima
nuda. Et ideo dux. s. diabolus cuz inuasit
quousq̄z filius dei venit. s. deus ⁊ homo ⁊ li/
berauit nō solum matrē sed ⁊ totuz regnū.
id est genus humanuz p suam passionem
q̄ contra ducem. i. diabolum pugnauit et
victoriam obtinuit ⁊ terrā amissaz. s. para
disum nobis recupauit. ¶Post hec matrez
suam. i. sanctaz ecclīam desponsauit p quā
tabelle erant scripte. id ē decem p̄cepta que
moyses a deo recepit. ¶Illa singulis diebus
debem⁹ videre ⁊ in cordibus nostris repri
mere ⁊ sacram scripturam respicere legere
⁊ intelligere vbi inuenietis quō iste san/
ctus Job terre loquebatur dicens. ¶Pater
meus es ⁊ soror mea vermib⁹. Si istud in
time cogitare volumus materiā flendi ha
bemus. Sz querēduz est nobis. Quis tra
xit nos de dolio. Certe abbas. i. deus ipse p
filium suum vnigenitum quotidie nos tra/
hit p suam gratiaz de miseria peccati ⁊ dat
nos ad nutriendū piscatori. ¶Piscator iste
potest dici quilibet p̄latus qui habz pecca
torem in bonis opibus nutrire ⁊ eū ad xp̄i
militiam promouet. hūc poterit inter mona/
chos. s. sanctos viros conuersari ⁊ sanctus
esse. Juxta psalmistam. Cum sancto san/
ctus eris ⁊ cum ⁊c. Deinde p nauem eccl̄ie
sc̄z p̄ncipium eius p̄cepta transire ⁊ viriliē pugna
re contra diabolum ⁊ p consequēs ad ma
gnas diuitias peruenire. Diuitie iste sunt
virtutes p quas anima ditat̄. que recipit̄
in domo ciuis. s. p̄lati. Et p̄latus eum di
cit ad seneschalcum. i. confessorem p quez di/
rigitur ad viam salutis. Et quare. quia pu
gnat p domina. i. anima. Sed sepe contin
git q̄ homo recidiuat pergit ad venandum
sc̄z mundi vanitatem. Domina. sc̄z anima
dolet quādo de tabellis scriptis. i. d trā sgres
sionibus ꝑpetratis recordatur. Et ideo mi
lites. i. omnes sensus tenent̄ hominem a lu
do mundi reuocare. imo deus ipsuz vocat
dicēs. Reuertere reuertere reuertere ⁊c. Sz
quando homo videt animam p peccatuz
p̄stratam debz se ad terram. p̄icere hoc est
ad omnem humilitatē se parare. Vestimē
ta. i. vicia deponere ⁊ lanceam male vite p
fessionem frangere. Et sic pegrinando in
bonis virtutibus pgere donec ad domuz
piscatoris. s. p̄lati perueniat. Be cui⁹ consi
lio ad rupem penitēcie includi debes quo/
usq̄z nuncij. i. viri ecclesiastici cum pnia fu
erit consummata ducent ad romanam ci/

uitatem. Ciuitas ista est sancta mater eccle sia in qua debemus pmanere. hoc est eius pcepta adimplere. ⁊ campane pulsabunt. scilicet p opera misericordie. p penitentiaz recuperata. de te laudabile testimoniū per bibent ⁊ ciues gaudebūt. i. angeli dei ō pec catore. sicut scriptuz est. Luce. xv. Gaudiū est angelis dei sup vno peccatore penitētiā agente. Et tunc etiam poteris dominā id ē animam ad monasteriū regni celestis per ducere. Ad qō nos pducat. Jesus christus dominꝰ noster qui cum patre ⁊ spūsancto viuit ⁊ regnat ⁊c.

De iudicio adulterantium.
Capitulum. lxxxij.

Jles quidā erat

m qui castrum pulcerrimū habebat sup quo due cyconie nidificabāt. Sub isto castro erat fons clarus in quo cyconie solebant se balneare. Accidit q femella pullos pduxit. masculus vo per terraz volabat. vt pullis cibū colligeret. Jllo abeunte femella est adulterata. sed anteqz masculus veniret ad fontem descenderat vt se lauaret ne masculus fetorez adulterij senturet. Jlles cum septus hoc vidisset admirabat fontem clausit ne cyconia se lauaret vel balnearet. Jlla vo cum fontez clausum vidisset ⁊ nō poterat se lauare post adulterium cōmissum ad nidum est reuersa. Jlla masculus veniens ⁊ sentiens adulterij fetorem inde volauit ⁊ infra diem naturalez multitudinē cyconiaz secum duxit ⁊ in p sentia militis eam occiderūt.

Moralisatio.

Carissimi. Jste due cyconie sunt xp̄us ⁊ anima. anima est xp̄i spōsa ⁊ quotiēscunqz fuerit p peccatum adulterata ad fontem confessionis recurrat vt poterit mūdari ne xp̄us eiꝰ sponsus fetorem adulterij sentiat. Jlles q fontem clausit est diabolꝰ q cor bois obturat q semp nitit boiem impedire ne currat ad fontē confessionis ⁊ ne hō confiteat. Cū si xp̄s in die iudicij te iueniet nō lotū. i. nō confessuz sine dubio ptra te veniet cum multitudine angeloz eternaliter te occidentium.

De timorosa custodia anime.
Capitulum. lxxxij.

Raianꝰ regnauit

t q miro mō ortos dilexit. Cū semel cum quēdam ortū pstruxisset ⁊ arbores vniuersi generis in eo plantasset custodē sup ortū pstituit vt fideliter custodiret Erat aūt q̄dam aper strēnuꝰ q ortū intrauit arbores pfodit ⁊ euertit. Hoc pcipiens custos noīe Jonathas auriculā eius sinistraz abscidit. Jlle vo amissa aure clamauit ⁊ exiuit. altera vo die aper intrauit ⁊ infinita mala ppetrauit in orto. Hoc videns ionathas auram eiꝰ dextrā abscidit. ⁊ cuz clamore valido aper exiuit. hoc nō obstante tertia vice intrauit. Qō vidēs ionathas caudā eiꝰ abscidit. Et sic turpiter cū clamore aper exiuit. Adhuc quarta vice intrauit ⁊ multa mala ppetrauit ionathas illū cuz lancea pforauit ⁊ mortuꝰ est ⁊ coquinario traditus vt p mensa regis pparet. Rex vero de quolibet aīali cor plus dilexit q̄z aliquid aliud. Cocus vo cū aprum pparasset ⁊ cor pingue vidisset comedit. Cuz cuz regi fuisset de apro a seruitorib⁹ mīstratum cor q̄siuit. Seruitores vo ad coquinarū redierunt ⁊ cor apri appetebāt. Et ille. Dicite domino meo q̄ aper nullū cor habebat. ⁊ si nō credat p varias rōnes obligo me ostendere. Serui hoc audiētes omnia verba regi denūciabant. Ait rex. Quid est hoc quod audio. Nō est aīal sine corde. Sed erquo offert se ad pbandum eum audiem⁹. Coquinariꝰ erat vocatꝰ ad regez vt pbaret q aper cor nō haberet. Qui ait. Domine mi audite me. Omnis cogitatio a corde procedit. Bene sequit si nulla ē cogitatio nec cor vllum. Aper iste primo intrauit ortū ⁊ multa mala cōmisit. Ego vo hoc videns aurem eius sinistram abscidi. Si cor habuisset de aure abscisa cogitasset. Cuz hoc nō fecit. qz iterato intrauit. ergo cor nō habebat. Jtez si cor habuisset quando aurem dextram

abscidi ꝫ cogitasset. Sed nō cogitauit de aure dextra amissa. q; post hoc intrauit et caudam amisit. ergo si aliquā partem cor dis habuisset de auri⁹ ꝛ cauda cogitasset Sed ꝫ nō fecit. q; post oīa ista intrauit. nō eum occidi. Et p istas tres rōnes ostendo q; cor nō habebat. Rex vo cū hoc audisset rōnes hui⁹ approbauit. Et sic coquinari⁹ euasit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste rex est dominus noster ihesus xp̄s qui miro modo ortos ꝛ vineas diligit. i. status bominū. sicut sunt viri ecclesiastici religiosi et boni xp̄iani in quor cordibus dñs noster plantat quotidie diuersa genera arborum id est vtiutuz. sicut sunt decem p̄cepta. septez opa miseri cordie. quattuor virtutes cardinales ꝛ tres theologicas. Custos est p̄latus q̄ habz ista custodire. Aper est bō diues ac potens hui⁹ seculi q̄ pot⁹ sensui ppio credit q̄z alteri. Iste destruit statuz suū quem accepit i baptismo. Et mala infinita committit q̄n peccatuz mortale ppetrat q; vio lat virtutes quas i baptismo recepit. Hoc videns de⁹ p Jonathan. i. p mortem a nobis aufert aurē sinistrā. i. p sanguineuz tuū interficit vt p hoc vitam tuā malam corrigas. Sed miser homo ad temp⁹ dolet ꝛ cito ad vomitū reuertit̄ ꝛ dei p̄cepta iterato violat. Hoc videns de⁹ aufert ab homine aurem dextrā. i. filium vel filiā vt sic te corrigas. Sz miser homo p breue temp⁹ mortem eorū dolet ꝛ redit ad mala opa. ꝛ tunc aufert ab eo caudaz. i. vxorem. vt sic flagellatus corrigat̄. nec p talia emēdat̄. tūc de⁹ eum interficit ꝛ coquinario. i. diabolo tradit in die iudicij. Hō est in homīe res quā deus magis diligit q̄z cor. i. aiaz. Tūc diabolus allegabit q; animā deo obedientem nō habet. Et dicet ad xp̄m. Iste mihi obediens fuit. Si habuisset animam rectam nunq̄z p̄ceptum tuū violasset. Et sic de⁹ p̄ uabit̄ anima q̄ est dolendum.

De beneficijs dei semp memorandis. Capitulum. lxxxuij.

Ompeius regnauit. in cui⁹ regno erat quedā dña nimis pulcra ꝛ oīb⁹ amorosa. iuxta eā quidā miles habitabat satis gratiosus ꝛ nobilis q̄ istā dñam sepi⁹ visitauit et a dña multuz erat dilect⁹. Miles iste cum semel dñam visitasset videsq; falconē sup manū ei⁹ quem miro mō ꝓcupiuit ait. O bona si q̄cq̄z pro te feci aut si me diligis da mihi falconez. Dña ait. Tibi ꝓcedo. Sed vnū est q; nō tantuz illuz diligas vt a societate mea te separes. Miles ait. Absit hoc a me vt ꝓpter aliquam rem me separem a te nūc ampli⁹ teneor te diligere q̄z ante. Dña falconem ei dedit. Ille vo ei valefecerat et tantū in falcone delectabat̄ q; dñam nō visitabat ꝛ parū de ea cogitabat sed singulis die⁹ cuz falcone ludebat. Dña sepi⁹ nūcios ad eū misit ꝛ nō venit. Tandem dña ei scripsit vt sine dilatione vlteriori ad eaz cū falcone veniret qđ ꝛ fecit. Qui cū venisset ait ei dña. Ostende mihi falconē quē cum ap̄rehēdisset coā eo caput a corpe extraxit Miles nō modicū dolens ait. O dña q̄d fecisti. Que ait Non doleas sed pot⁹ gaude ꝛ letare. q; falco erat causa quare me nō visitasti sicut añ fecisti. i. deo falconē occidi vt ad me redeas frequēt̄ sicut solebas. Miles vo videns q; ex pia causa dña ꝫ fecerat ei placuit ꝛ eam sicut ꝓ⁹ visitauit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste rex ē pater celestis Dña tam pulcra natura humana deitati in xp̄o ꝓiuncta. Miles q̄libet xp̄ianus q̄ dñm deū suū ante oīa tenet̄ diligere ꝛ eū sepi⁹ p opa meritoria visitare. Falco sunt bona tpalia que deus dat homini vt eū ꝓbet. Sz cū miser homo diues fact⁹ fuerit similis fact⁹ est iumentis q; nō recordat̄ de dei beneficijs nec euz visitat sicut solebat. Be⁹ hoc videns aufert ab homine bona tpalia sanitatē ꝛ ꝓsperitatez vt ꝓrem amorē habeat nō q; deus odit illuz quez sic castigat sed q; eum diligit. Juxta illud. Flagellat de⁹ omnē filiū quē diligit.

Q, oratio nostra melodia est coꝝ deo

Capitulum.lxxxv.

Iberi⁹ regnauit

e q̄ miro mō melodiā dilexit audi/re. Cū semel accidit q ad venā dū prexit quādā melodiā cithare a pte dextra audiuit. ⁊ ītāta dulcedine delectabat q q̄si extra se rapt⁹ est. Equū quē tebat vsus lo/cū melodie ibidē eq̄tauit. Cū aūt ad locuꝫ veniſſet q̄ndā aquaꝫ latā a longe ꝓſpexit ⁊ iuxta aquā q̄dam paup ſedebat q̄ cithārā in manu tenebat. Be iſta cithara proceſſit tāta melodia q̄ impator cū gaudio ē refo/cillat⁹. Ait ei rex. Carissime dic mihi quō cithara tua ita dulcit̄ ſonat. At ille. Bñe p trigīta ānos ⁊ vltra iuxta iſtā aquā manſi Bedit mihi de⁹ grām talē in cithara q̄ q̄ꝫ/cito cordas ei⁹ tango erit tanta melodia q̄ piſces iſti⁹ aque ad manū meā venīūt ꝑ q̄s meipſuꝫ ⁊ vxorē ſuſtento cuꝫ familia. Sed heu ⁊ prochdolor iā infra paucos dies ex alia pte aque venit q̄dā ſibilator q̄ in tanta dulcedine ſibilat q̄ piſces me dimittūt ⁊ ad eū eunt. Ideo dñe q̄ potēs es tis ⁊ rex toti⁹ impij ꝯ ſibilatorē ꝑbeatis mihi veſtꝫ auxi lium. Ait rex. Carissime in nullo potero te iuuare niſi in vno. ⁊ h̄ tibi ſufficiat. In lo/culo meo bamū aureū habeo illū tibi da/bo. ⁊ in ſūmitate virge ligari facias deinde cordas cithare tangas ad cui⁹ tactū piſces mouebunt̄. ⁊ ſtatim ꝑ bamū eos ad ſtram trabe. ⁊ ſic ſibilator de loco recedet cū ꝓfu/ſione. Ideaup vo oīa adimpleuit et piſces anteq̄ꝫ ad ſibilatorē poterant accedere. per bamum ad ſe eos traxit. Sibilator hec vi/dens cū ꝓfuſione receſſit.

Ad oratiſatio.

Ariſſimi. Iſte impator ē dñs no ſter ieſus xp̄us q̄ miro mō melo/diam. ſ. ſanctā oꝛōnem audit ⁊ di/ligit q̄ venat̄ ꝑ ſua certa aīalia. ſ. aīas qua⁹ diabolus conabat̄ auferre. Aqua iſta in q̄ ſūt piſces eſt mūdus iſte q̄ eſt plen⁹ pecca/toꝛib⁹. Ideaup iuxta aquam eſt ꝑdicator q̄ habebat cithārā. i. ſacrā ſcripturā cuꝫ qua debet piſces. i. peccatoꝛes ad ſtram ſiccam. ſ. ad regnum celeſte ꝓducere. ꝑs. In tympa no ⁊ choꝛo ꝛc. Ꝿz heu prochdoloꝛ diebus iſtis q̄ñ ꝑdicatoꝛ incipit cithārā ſacre ſcri/pture tangere ⁊ ꝑdicare adeſt ſtatim ſibila toꝛ cū ſua melodia. ſ. diabolus q̄ ſibilat taꝫ dulcit̄ duꝫ ꝑdicatoꝛ ꝑdicat q̄ hoīes ꝑdica/tionem nō libent̄ audiūt. Cū eſt notandū q̄ diabolus hꝫ diuerſas ſibilationes. Ideꝛi/mo facit aliq̄s dormire vt verbum dei nō au diant. Secūdo quos ad dormiendū allice re non pōt facit eos garrulare. Tertio q̄s nō pōt facere garrulare facit eos locum di mittere vel nihil ſape q̄ ꝑdicatoꝛ predicat Cū neceſſe eſt ꝑdicatori hamuꝫ dīne gr̄ie petere ꝑ quā poterit peccatores ad deū du cere. Et vt ita ſemp ſit in principio ꝑmonis ꝑ gratia diuina rogat̄.

Q, peccatoꝛib⁹ grām diuinā exposcen tibus dñs miſericorditer condeſcendit.

Capitulum.lxxxvj.

Rat quidaꝫ im/

e peratoꝛ q̄ ſtatuit ꝑ lege q̄ ſi mulier ſub viro ſuo eſſet adulterata ꝑpe/tuo carceri eſſet mancipāda. Accidit q̄ q̄/dam miles mulierē nobilē deſpōſauit quā multū dilexit. Ille vo ad pegrinandum in ptibus longinq̄s prexit. Uxoꝛ vo poſt ei⁹ receſſum adulterata eſt et de adulterio ꝓce pit. Cum vo cōtra eā legitime erat ꝓbatuꝫ ex p̄cepto impatoꝛis carceri eſt adiudicata que in carcere filiū pulcerrimū peperit. Ideꝛ vero creuit ⁊ ab omnib⁹ eſt dilectus qui euꝫ viderunt. Mater vero gemit⁹ ⁊ ſuſpi/ria ꝓtinue emiſit nec ꝓſolari poterat. Accꝛi/dit vna die cum puer matrem flentem vi/diſſet dixit ei. Ob quā cauſam charissima mater ſic affligit̄ anima tua. Ait mater. O fili duciſſime multum habeo flere. vltra ca pita noſtra eſt acceſſus hominum ⁊ ſol lu cet in claritate ſua. Nos vero hic ſum⁹ in tenebris ⁊ nullum lumen habemus. Ait fi liuſ. O mater dulciſſima illam lucē quam dicis ſuper capita noſtra nunq̄ꝫ vidi. q̄ in iſto carcere natus fui. Bummodo copiaꝫ

cibi ⁊ potꝰ habuero mihi ℔ placet semper ꝑmanere dñ̄ viuero. Bñ aūt sic loquerent̄ ad inuicē impatorē cū militibꝰ ad hostium carceris stabat. Vnus miles regi. Bñe nō auditis istā lamētationē in carcere int̄ matrē ⁊ filiū. Et ille. Etiaz optime audio ⁊ eis cōpatior. Milites dixerūt. Bñe rogam⁹ vt fiat illis grā ⁊ misericordia. Quibꝰ dixit rex. Ego ꝑces vestras ꝓcedo. amboscz de carcere duxerūt ⁊ ab omni pena liberauerunt.

Moralisatio.

Viri ssimi. Impator iste ē patꝫ celestis q̄ istā legē dedit q̄ si mulier. i. aīa sub viro. i. xp̄o fuerit p peccatum mortale adulterata ꝑpetuo carceri infernali adiudicabit̄ si sic decedat. Bña vo ista in carcere fleuit amare. Et q̄re. certe q̄ violauit aīam suā. regnū eē nū ꝑdidit. sanctam eccl̄iaz depuauit ⁊ vtutibus q̄s in baptismo recepit p peccatū spoliauit. Quer q̄ dixit. Bñ cibū habuero mihi placet ℔ ꝑmanere. sūt mūdi potētes ⁊ diuites q̄ dicūt Si deꝰ daret eis mūdū ⁊ ꝑ volūtate carnis delicias lumē celi nunq̄z desiderarent. Be talibꝰ valde dolendū est. Miles q̄ stetit iuxta hostiū pōt dici bonꝰ platꝰ q̄ hz p peccatoribꝰ intime deū rogare vt det eis grām a carcere peccati resurgere q̄ poterūt ad eternam vitam intrare. quā nobis ꝛc̄.

Q⁊ xp̄us se p nobis morti exposuit. Capitulum. lxxxvij.

Vidā imperator

q in q̄daz bello mortali expositꝰ fuit mortēq̄z vix potuit euadere. Q̄d̄ p cipiēs miles q̄dam strēnuꝰ int̄posuit se int̄ impatorē ⁊ hostes eiꝰ ita q̄ impator euasit sine lesione. Miles aūt p eo diuersa vulnera recepit. curatꝰ est cū magna difficultate. tñ cicatrices in eo sp ꝑmanserūt. ⁊ ab oībꝰ est cōmendatꝰ q̄ tā egregie p dño suo pugnasset. Accidit postea q̄ ille miles debuisset hereditatē suaz iniuste amittere. accessit ad ꝑfatuz impatorē rogauit vt eū iuuaret et sniam p eo daret. Et ille. Carissime non possum tibi ad pñs attēdere sed dabo tibi iudicē q̄ cām tuā examinabit ⁊ q̄d iustum fuerit faciet. Et ille. O dñe cur talia dicis. statim cor̄ oīb⁹ oia vestimēta sua dilacerauit ⁊ vsq̄z ad nudā carnē cicatrices vulnerū ei oñdit dicens. Ecce q̄d sustinui p te ⁊ tu nō vis me vīdicare nec me iuuare. Est ne int̄ iustū postq̄z tantuz p te sustinui vt alīꝰ q̄z tu ipse sit in cā mea iudex ⁊ aduocatus p me. Impator ℔ audiēs ait. O carissime verū dicis q̄n in piculo mortis fui tu ⁊ non alīꝰ me saluasti. Statim p tribunali sedebat rex ⁊ iudicium p eo dedit.

Moralisatio.

Viri ssimi. Christꝰ in bello mortali int̄ te ⁊ diabolū seipsuz interposuit ⁊ suscepit p te vulnera mortalia. ꝛz morte turpissima mortuꝰ ē. Est ergo ne iustū q̄ alīꝰ q̄z tu penā vel pniaz sustineas p amore suo. certe nō. Si duo frēs sint heredes alicuiꝰ hereditatis quā hereditatē alīq̄ casu amiserant si alt̄ eoz p hereditate recupāda pugnauerit. laborauitq̄z alīꝰ nihil sed sine oī labore eā hr̄ē vellet. esset ℔ iustū. certe nō. Sic ē de nobis ⁊ de xp̄o. Nos amisimꝰ hereditatē regni celestis p peccatum. Xp̄us vo p suā morte acq̄siuit. Ideo iustū est vt nullꝰ alīꝰ p te faciat q̄d̄ poteris mereri q̄z tuipse st desideras vitā eternam obtinere. Quā nobis ꝓcedat q̄ sine fine ꝛc̄.

De cautela diaboli qui multos ad interitum subducit. Capl̄m. lxxxviij.

E quodam pīn

o cipe narrat̄ q̄ cuz omnibꝰ viribus suis nō poterat hostes suos deuincere. fecit hāc cautelā. simulauit fugaz ⁊ castra sua cū victualibꝰ hostibꝰ dereliq̄t. in q̄ bus castris dolia multa plena vino ifecto dimisit p semē cuiusdaz herbe ita q̄ homo bibēs de vino illo statim obdormiret. Sciuit etiā hostes famelicos ⁊ gulosos q̄ super vinū cuz gaudio supuenientes ad libitum suum bibētes statimq̄z semimortui dormire cōpellebant̄. sup q̄s pnceps rediens omnes ad libitum suū occidit.

Moralisatio.

Arissimi. Hac cautela vtitur diabolus ꝓ eos qꝫ videt se non posse superare simulat se fugere ⁊ procul abesse duz eos sub spe bone amicitie ⁊ solacij diu ꝓmittit ad tabernas sedere vt inebriatos ducat q̄ voluerit. nūc ad homicidiuz. nūc ad luxuriā ⁊c. Caueam⁹ ergo a tali potu si desideram⁹ venire ad eternam vitam

De triplici statu mūdi. Ca. lxxxix.

Iles quidā erat

m q̄ tres filios habebat. q̄ cū mori deberet ꝑmogenito suo hereditatem legauit. Secūdo filio thesaurū. Tertio filio anulū ꝑciosum q̄ plus valuit qꝫ totum qd̄ legauit alijs. duob⁹ etiam ꝑmis dedit anulos duos nō tam ꝑciosos. Dēs anuli fuerūt eius dē specie. Post mortē patris dixit ꝑm⁹ fili⁹. Ego habeo anulū patris mei ꝑciosuz. Secū dus fili⁹ dixit. tu non habes sed ego habeo. Tertiꝰ vo dixit nō est iustū q̄ vos habeatis eo q̄ senior hz hereditatez ⁊ ali⁹ thesaurū. ergo rō dictat vt ego anulum ꝑciosum habeā ait ꝑm⁹. Probemus in facto q̄s anul⁹ sit ꝑciosior. ⁊ ille ē melior Et ille. Mihi placet Statim adducti sunt infirmi diuersi varias infirmitates hītes ꝑmi duo anuli nihil opāti sunt sꝫ anul⁹ iunioris omnes infirmitates curauit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste miles ē dñs noster iesus xp̄s q̄ tres filios habebat. s. iudeos saracenos ⁊ xp̄ianos. Iudeis dedit terrā ꝑmissionis. Saracenis dedit thesaurū huius mūdi q̄ntuz ad potētias ⁊ diuitias. Christianis dedit anulum ꝑciosum. s. fidem. q̄ ꝑ fidem xp̄iani pñt varias infirmitates ⁊ languores aīe curare. sicut scriptum est. Dīa possibilia sunt credenti. Item si habueritis fidem sicut granuz sinapis. Itē impossibile ē sine fide placere deo

De libertate arbitrij. Cap̄m. xc.

Ex aliquā do erat

r in quodam regno. in quo talis erat lex posita. s. q̄ frater senior hereditatem diuideret ⁊ iunior eligeret. Cuius rō est. q̄ maioris discretionis est diuidere q̄z eligere. Senior aūt discretior esse debet. Alia lex fuit q̄ liceret filiū ex ancilla hereditatem accipere sicut ⁊ filij liberi. Contigit autem duos frēs vnū de ancilla ⁊ vnū d̄ libera hereditatē diuidere. Frater enī senior diuisit sic. Ex vna pte totaz hereditatē posuit ⁊ ex alia pte matrē fratris sui posuit. Frat̄ eius cogitabat. matrē meā ante oīa debeo diligere. ⁊ ꝑ ꝓsequēs elegit matrē ⁊ hereditatē dimisit sperās de curialitate fratris sui aliqd̄ obtinere sꝫ nihil ab eo obtinebat. Adiit iudicem frēm suū accusauit q̄ eū ab hereditate sua exclusit. Respondit frater sui⁹ et dixit q̄ eum decepit. q̄ ille q̄ eligit non qui diuidit certus est.

Moralisatio.

Arissimi. Be⁹ pater duos filios habuit. vnū de ancilla aliū de libera. De libera habuit xp̄m qui est de ea dē essentia d̄ qua pater ⁊ coeternꝰ sibi De ancilla hominē quia quo ad corp⁹ est de terra. ⁊ iste est minor quia ex tpe ꝓductꝰ Christ⁹ fili⁹ senior hereditatē diuisit. Quō certe matrē. i. terrā ⁊ terrena posuit ex vna pte. ⁊ ex alia posuit celuz ⁊ celestia. Electionem tñ hominī dedit q̄ si matrē. i. terrena eligeret hereditate celesti careret. Sed reuera peccans mortaliter hereditate celesti spreta matrē eligit nec xp̄m poterit accusare quoniam non qui diuidit sed q̄ eligit circūscribit. Datet ergo q̄ q̄ terrenas voluptates ꝓponit ⁊ in peccato mortali existens vitam eternaz nō pōt de gratia nec de iure sibi vendicare seu ꝓsumere d̄ hereditate sꝫ forte ex q̄dam pietate. Cōsulo ergo vt nō eligamus matrē. i. mundū istuz q̄ totus mundus in maligno posit⁹ est. Studeam⁹ ergo eligere hereditatem celestem.

De accidia et pigricia. Cap̄m. xci.

Olim⁹ regnauit

p qui tres filios legit̄ habuisse q̄s multum dilexit. Unde per se cogitauit disponere de regno suo Vocauit

tres filios suos et ait. Quis vestrū est pigri or ille regnū p̄ meū decessuz habebit. Tūc ait p̄m⁹ filiꝰ patri. Mihi ergo debet regnū vestrū q̄ adeo piger sum q̄ ad ignez sedēs p̄ crura pmuto cōburi q̄z inde me trahe/ rem. Secūdus filiꝰ ait. Ista mihi debet regnum vestrū q̄ si circa collū meū funē haberem et mox suspēdi deberē et gladium in manu mea tenerē ppē magnaz pigriciam meā ad scindendū funē manū meā non ex tenderē. Tertiꝰ filiꝰ dixit patri. Ego regna re debeo q̄ in pigricijs ceteros p̄cedo duz supiꝰ in lecto iaceo et gutte aque sup vtrū/ q̄z oculū cadūt ppē magnā pigriciā caput meū mouere nescio ad dextrā vel sinistraz nec volo. Rex cū hoc audisset ei regnuz le/ geuit reputans eum pigriorem.

Expositio.

Arissimi. Iste rex est diabolus q̄ est rex et pater sup̄ oēs filios super bie sicut Job dicit. Ista p̄mum fi lium bñ designāt illi q̄ sunt in societate per uersa. s. in adulterio et fornicatione p̄ quaz ad malū intendūt. cū magis eligunt in igne peccati cremari vl aduri q̄z a tali prauo cō sortio separari. Secūdus filiꝰ signat illum q̄ licet peccatoꝝ suorū fumiꝰ videat se circū/ plexum et ligatū quibꝰ mox suspēdendꝰ est ad inferni patibulum tñ ad ea scindendum manꝰ nō extendit vicz gladio lingue sue p̄ ẏba p̄fessionis. Tertius filiꝰ designat illuz q̄ doctrinā audit de padisi gaudio et inferni supplicio. et tñ p̄e nimia pigricia ducēs statū suū prauū. s. peccatoꝝ non deserit. ad derterā p̄mioꝝ amore et desiderio q̄erendo nec ad sinistrā vt peccatū dimittat salē metu et terroꝛe infernaliuz tormentoꝝ.

Christus elegit mori ppter vitā nostraz.

Capitulum. xcij.

Egitur de quo/

I dam rege q̄ habuit vxoꝛem noīe cornelīā. Accidit q̄dam vice q̄ in castro regis sub quodā muro inuenti fue/ runt duo serpentes. vnꝰ masculꝰ altera fe/ mella. Q̄ audiēs rex interrogauit a suis magistris et doctoꝛibus q̄d ẏ significaret. et dixerūt illos serpētes ibidē latere in signuz mortis viri vel mlieris. Et dixerūt. si occide ret masculus vir moꝛeret. et si occideret ser pens femella vxoꝛ moꝛeret. Quo audito rex dixit. Occidite masculū serpētē et femel/ la viuat q̄ libenuꝰ vellet mortē suā q̄z mor tem vxoꝛis sue. et assignās cāz dixit. Si vx/ oꝛ mea viuit posset mlios filios p̄ducere q̄ p̄nt in regno meo succedere. q̄ si ipsa moꝛe ret regnū heredē nō haberet. Expositio

Arissimi. Rex iste est dñs noster iesus xp̄s q̄ nos regit sicut rex. Cu ius vxoꝛ ē hūana natura. s. in vte/ ro vginis copulata. sz in ẏ mūdo q̄si in hac domo hꝰ sponsi duo serpētes fuerūt inuēti sc̄z legis antique. Serpēs masculꝰ erat be/ nignitas dine misericoꝛdie. Hec vxoꝛ hu/ mana natura viuere p̄ grām nō potuisset Sz spōsus. s. xp̄s elegit sibi moꝛtez in cruce vt hūana natura viueret. Etiā potes hunc sensuz aplicare de carne et spū. ita optet q̄ caro tanq̄z masculꝰ infructuosus p̄ ipūm occidat.

De hereditate et gaudio fidelis anime.

Capitulum. xcij.

Vidam potens

q dñs duos filios suos misit ad stu diū vt studerēt ac p̄ficerēt. et ex ẏ p̄bendā obtinerēt. Transacto modico tpe misit eis pater ire vt ad ppria remearent Frēs his auditis ad patriā p̄perauerunt Vnꝰ fratrū valde letꝰ est ō reuersione et cū rediit cū leticia receptꝰ est et in hereditatem p̄stitutꝰ est. Alter vo frat de reuersione tur batꝰ est valde. q̄ dū rediit mat eiꝰ occurrēs oculata est eū et osculando os eiꝰ dentibus eiꝰ abstulit. Soꝛoꝛ sequēs matrē volēs osꝰ culari eū abstulit ei nasuz. Frat sequēs ab stulit oculos. Ista aduenies raputeuz p̄ capillos et pellem abstraxit.

Applicatio.

Arissimi. Iste dñs ē deꝰ q̄ duos filios misit ad studiuz. s. coꝛpus et aiam vt studerēt in scholis hui⁹

mūdi.⁊ in bonis opib⁹ pficerēt⁊ sic etnā vi
tā.s.hereditatē possiderēt. Littere sē moz
bec lrā mittit dū hō morit. aīa gaudēs ad
eū redit que letant recipit ⁊ i hereditatē cō
stituit. Frat alter q̄ inuit⁹ redit est corp⁹ q̄
de reuersiōe turbat nec mirū q̄ miserrime
collocat. Sozor ⁊ frēs bufones sūt ⁊ serpē
tes q̄ nasum ⁊ oculos cozrodūt. ¶Dater est
putredo ⁊re q̄ capillos ⁊ cutē ⁊ carnez psu
mit. de istis pentib⁹ dr Job. vij. ¶Dutredi
ni dixi ꝛc.

Q⁊ aīa pulcra p peccati lepraz infecta
pstinam pulcritudinem habere nō poterit
nisi p altos gemit⁹ ⁊ pfunda suspiria.

Capitulum.xciij.

Rat quidaz rex

e volēs pegre pficisci in longinqs
ptib⁹ ⁊ hūs vnicā filiā formosaz
sole splēdidiorē nescies cui fideli mēte com
mitteret eaz in custodia. Tādē cōmisit vni
militi suo secretario quē tenerrime dilexit
pcipiēs ei vt custodiret eā ne aggressū hēret
ad fontē vnū in illa ēra vbi regiōe psiliēte.
si biberet dea efficeret lepzosa tal nature fu
erat tñ amenissime suauitatis. Et ergo mi
les eā tā formosam redderet i regressu sue
pegrinatōis sicuti iā dictā acceptauerat p
pendit pdict⁹ miles si ista ñ faceret tūc totū
fuitū suū pderet aususqz ñ eēt suū dñz ex
pectare. Custodia phabita p aliqd tps. tā
dem dicta filia veniens ad fontē occulte bi
bensqz de illo effecta ē lepzosa. pcipiēs h̄ mi
les dolore replet⁹ fugiēs cū eadē dregione
ad desertū. iueniēsqz ibidē vnū recluzorū
pulsans manib⁹. int⁹ heremitā quēdā iue
niēs narrās sibi oīa facta pnarrata. dāsqz
heremita dicto militi sanū psiliū dicēs. Va
de ad montē quē mōstrauero tibi. iuenies
lapidē cū virga q̄dā. cū dicta vga pcuties
lapidē acriē donec habeas de eo hūditatē
⁊ liquorē. cū illo lini eā ⁊ punge ⁊ fiet sana
⁊ pstinā pulcritudinē accipiet. Faciēsqz p
dict⁹ miles sicut sibi dixerat heremita filia
regis pstinā sanitatē ⁊ pulcritudinē recepit

Expositio.

Arissimi. Rex iste est dñs noster
iesus xp̄s q̄ pegre pfect⁹ est redde
re volēs patri suo illud qd de pu
rissima vgine mre sua maria accepit. vicz
verā hūanitatē qua i die iudicij reuersur⁹
est. p filiā vnicā aīa nostra q̄ decies clarioz
sole erit a ñqz veniat ad etnā vitā significa
tur. ¶Der milites q̄libet pctōz p oīa delecta
mēta hui⁹ mūdi discurrēs q̄ sūt sibi dulcia
Filia effecta ē lepzosa. i. peccatis plena per
egressionē regiōis q̄libet pctōz relinquēns
secularia ⁊ trāsitoria. p reclusoziū ecc̄liam
p heremitā sacerdotē inuenīēs ac narrans
sanctā pfessionē faciēs. dans psiliū pniam
inūgens. p montē corp⁹ pp̄riū. p lapidem
corlapideū. p vgam pniaz magnā vicz ca
stigationē pp̄rij corpis. oziones. elemosinas
ieiunia faciēs. p humiditatē ⁊ liquorē lacri
mas oculoz ac cordis ptritiones. sic in die
iudicij fiet tua vnica filia syon. i. aīma tua
salua formosa ac suo creditoz gratiosa.

Q⁊ xp̄us restituit nobis hereditatem
superne patrie. Capl'm.xcv.

Egitur in gestis

l romanoz q̄ erat q̄dā tyrannus
¶Daxēt⁹ noīe q̄ ciues romanos
hereditate voluit pruare. ¶Incūbente igit
seuicia tyrāni fugerūt exīminati ad pstan
tinū regē in britanniā. Beniqz cū multi con
fluerēt pcitauerūt eū aduersus tyrannum
dicētes. ¶O pstātine rex restitue nos i regnū
nostrū. Ex his vbis cōmot⁹ est pstantinus
armauit se ascēdit equū ⁊ tyrānū pstrauit
⁊ sic romanis hereditatem restituit.

¶Dozalisatio.

Elrissimi. ¶Iste tyrān⁹ est diabol⁹
q̄ generi hūano fuit crudelis ītan
tum q̄ gen⁹ humanū celesti here
ditate puauit. Q̄ vidēs gen⁹ humanum
ad regē pstantinū. s. ad deū fugit petēs au
xiliū ab eo. Dñs ps. ¶Apprehēde arma ⁊ scu
tum ⁊ exurge in adiutoziū mihi. q⁊ tu es q̄
restitues hereditatē meā mihi. ¶Dis vbis cō
mot⁹ ē de⁹ rex ⁊ armauit se cū se diuine na
ture copulauit ⁊ equū suū ascendit duz in

cruce suspendi voluit. ⁊ sic tyrannū pstra/
uit ⁊ nobis hereditatē restituit.

Q, vita pñs est vita remissionis ⁊ grē.

Capitulum. xcvj.

Ex alexāder po/

r sunt candelā ardentē in aula sua ⁊
misit p̄cones p totū regnū suuz q̄
clamauerūt ⁊ dixerūt. Si aliq̄s forefecerat
p̄ regē q̄ audacē veniret q̄z diu candela ar/
deret rex forefactū dimitteret. Et si q̄s fore/
factū haberet ⁊ nō veniret candela extincta
morte mala piret Istud audiēt⁹ pl̄ures in
regno m̄ti venerūt ad regē ⁊ misericordiā
petierūt. Rex benigne recepit eos. Et m̄ti
fuerūt q̄ noluerūt venire ⁊ neglexerūt. Sz
q̄n candela fuit extincta rex eos fecit p vio
lentiā afferri ⁊ mala morte occidi.

Moralisatio.

Arissimi. Per regē alexandrum
possum⁹ intelligere xp̄m q̄ est rex
regum ⁊ dñs dñantium. Ipōsuit
candelā ardētē. i. p̄sentē vitā que tā sit tan/
q̄z candela ardēs. p̄cones missi sūt. i. p̄dica
tores q̄ quotidie clamāt. Si aliq̄s forefece
rit p̄ regez. i. p̄ xp̄m q̄ audacē veniat q̄z diu
candela ardet. i. pñs vita durat q⁹ xp̄us est
nimis misericors. Ūñ dauid. Misericor/
dia ei⁹ sup oīa opa ei⁹. sicut patet in latro/
ne ꝛc. Modo aliq̄ audiūt ⁊ veniūt ad regē
⁊ misericordiam petūt. vt sūt illi q̄ peccata
sua dimittūt mādata dī tenēt ⁊ viuūt sicut
boni xp̄iani. Illos benigne recipit. Et per
illos q̄ noluerūt venire possum⁹ intellige/
re malos xp̄ianos. s. raptores. vsurarios ⁊
ceteros peccatores. q̄n candela ē extincta. i.
post istā vitā xp̄s faciet eos venire coraz se
in die iudicij ⁊ mala morte occidi. i. eēnam
morte pati q̄n dicz eis. Ite maledicti ī ignē
eēnum. De morte. Cap̄m. xcvij.

Egitur in croni/

l cis q̄ āno. xxij. ab vrbe romana
p̄dita p̄l̄us roman⁹ columnaz
marmoreā in foro romano statuerūt ⁊ ibi
imaginē Julij cesaris fecerūt ⁊ sup caput
ei⁹ nomen Julij scripserunt q⁹ in honore
ipsi⁹ factū fuit. Sz iste iuli⁹ cesar tria signa
in morte vel añq̄z moreret accepit. Tertio
mo enī die añ morte suā cecidit fulmen añ
imaginē in foro ⁊ in noie supscripto litterā
p̄mā abrasit. Nocte vo p̄cedēte die mortis
sue fenestre thalami ei⁹ cū tanto strepitu ⁊
impetu sunt apte vt domū ruiturā estima
ret. Eodē vo die mortis sue cum ad capito
liū iret date sūt ei littere indices mortis sue
imminētis quas si statim legisset mortem
euasisset.

Moralisatio.

Arissimi. Sic est ō nobis ⁊ ō deo
vt morte eternaz euadem⁹ tria si/
gna nobis fecit de⁹. Primum est
deletio littere capitalis de noīe p̄ istaz lrām
que in p̄ncipio noīs ponit intelligit abun
dantia diuitiarū. Hec enī est que facit ho/
minē habere nomen in tra. Nemo enz in
istis diebus nominat in tra nisi habuerit
diuitias. Hoc patet. Nam si querat quis
sit melior ville vel ciuitatis. statim p̄ponit
q̄ plures diuitias habet. q̄z uis sit pessimus.
Ecce quō diuitie dant homini nomen. q⁹
si diues nō esset nō esset noīatus. Et q⁹ ali/
q̄n diuitie sunt occasio mortis eterne. ideo
de⁹ dat p̄mum signū q⁹ talē vult saluare. ⁊
aufert p̄mam lrām noīs sui. s. diuitias ab
eo ⁊ facit euz pauperem. Vt sic q̄ p diuitias
ab eo recesserat p pauptatem ad eū redeat
Secū duz signū qđ Julius cesar accepit est
q⁹ iuxta camerā suā fuit magn⁹ strepitus
Hec camera est corp⁹ humanū. q⁹ cuz hō
videt se esse pulcrū ⁊ fortem statim cadit in
peccatuz p qđ morz eterna sibi p̄parat. Et
ideo volens eū deus a morte eēna reuoca/
re facit secundū signū. s. magnū strepitum
circa corpus suū mittendo. s. talē ⁊ tantam
infirmitatē ⁊ debilitatē q⁹ ad morte crediē
ruere ⁊ cadere vt sic q̄ p pulcritudinē ⁊ for/
titudinez a deo recesserant p infirmitatem
⁊ debilitatē reuocent ⁊ penitean. Ipsalmi
sta. Multiplicate sunt infirmitates eoruz
Exemplum de beato paulo dicēte. Libenter gloriabor ī infirmitatib⁹ meis. Tertiū
signū qđ Julius cesar accepit fuit q⁹ littere

indices mortis imminẽtes sibi tradite fuerãt quas si legisset mortẽ euasisset. Hoc signũ facit deꝰ nobis peccatoribꝰ q̃ tũc dꝛ tradere lrãs indices mortis nostre dum sua gratia ꝓscias nostras illustrat vt legere possimꝰ peccata nostra qbꝰ mortẽ eternã meruimus Et ideo dñ lucem ⁊ grãm sancti spũs habemus lrãs istas legamꝰ .i. peccata nostra referamꝰ bono coꝛde. ⁊ postea sacerdoti oꝛe. vt sic legendo mortẽ eternã euadere valeamꝰ ne luttere clause .i. ꝓscie nrẽ non mũdate post mortem nrãm apiant̃ ⁊ manifestent̃ toti mundo.

Q, deus in hac vita placari potest.

Capitulum.xcviij.

Arratur quod an

n tiquitꝰ mos erat romanoꝝ q̃ qñ castrum vel aliquã ciuitatẽ obsidebãt pnã candelã in certa mensura accendebãt ⁊ q̃diu candela ardebat parati erant oẽs ad pacem recipe q̃ntumcunq; malefactoꝛ esset. Sed post̃q; ꝓsũmata fuerat oẽs iusticie seueritatẽ exercebãt in hostes suos nec tñ alicui licet daret omnia bona sua miseꝛicoꝛdiã facere voluerũt. Applicatio.

Ariissimi. Sic bꝫ deꝰ se erga peccatoꝛes. Nam coꝛda nostra ciuitates aie sunt obsessa cuꝫ vicijs et ꝓcupiscentijs ꝓ diabolũ mundũ ⁊ carnem deꝰ ex sua miseꝛicoꝛdia statuit hominibus tps in q̃ si velint poterint inuenire candelã accensam .i. q̃diu vita est in coꝛpe q̃cũq; peccatoꝛ miseꝛicoꝛdiã desideret pacẽ ⁊ cõ coꝛdiam dei recipet. Tota vita nostra est ꝓstituta ⁊ pmissa vt pniam faciamus ⁊ viuamus. Ñ saluatoꝛ dicit. Nolo mortem peccatoris ꝛc. Et ideo q̃diu aia est ĩ coꝛpe petamꝰ veniã ⁊ miseꝛicoꝛdiaꝫ obtinebimꝰ Joh.xvj. Petite ⁊ accipietis. Sꝫ certe cuꝫ vita nostra fuerit terminata ꝓ mortem. tũc nõ erit tempꝰ miseꝛicoꝛdiam petere ⁊ licet petierimus nõ daret nobis. ergo faciamꝰ pniam q̃diu adhuc sumus in hac vita.

De virili pugna xp̃i ⁊ eius victoria.

Capitulum.xcix

Esar regnauit. in

c cuiꝰ regno erat q̃dam miles generosus ac fortis q̃ semel ꝓ quandaꝫ foꝛestam equitabat bufonem cuꝫ serpente vidit pugnare. sed bufo ꝑualuit ⁊ serpentẽ deuicit. Hoc vidẽs miles serpentẽ iuuit q; bufonem grauit̃ vulnerauit. euasit ⁊ fugã accepit tñ ꝓ bufoneꝫ miles grauit̃ erat vulneratꝰ. Hoc vidẽs miles de eo desceꝺit sed venenũ bufonis in vulnere eius remansit. Miles domum pꝛeuit ⁊ longo tempoꝛe in infirmitate vulneris remansit. Testamentum suũ ꝓdidit ⁊ ad mortẽ se parauit. Cuꝫ vo semel iuxta ignẽ iacuisset q̃si de vita sua desperatus. serpens quez a morte saluauit intrauit. Serui vidẽtes serpentẽ dixerunt. Bñe q̃dam serpens ĩtrauit. Miles cũ illũ respexit agnouit eum q; serpẽs ille erat ꝓ cuiꝰ defensione vulnera ⁊ omnia mala suscepit. Miles aut. Nolite euꝫ impedire credo q; nullum malum mihi faciet. Serpẽs vo coꝛam omnibꝰ ad eum accessit ⁊ venenum vulneris cum lingua suxit q̃sq; os plenum habuisset. Statim extra domũ cucurrit ⁊ venenum extra se pꝛecit. Rediit et ad vulnꝰ iterato accessit bister quousq; totum venenũ hausit. hoc facto miles serpenti lac ad bibẽdum dedit. Cum vo sic bibisset bufo a quo miles vulnꝰ recepit intrauit et ꝯ serpẽtem pugnare incepit ac si esset in vindictam q; serpẽs militem sanauit. Miles cum hec vidisset aut serui sui. Carissimi sine dubio iste est bufo quez vulneraui ꝓ defensione istius serpẽtis a quo oĩa mala recepi. Si serpẽtez deuincat me inuadet ⁊ ideo si vitam meã diligitis illum in continenti occidatis. Serui hoc audiẽtes cum gladijs ⁊ fustibꝰ illum occiderũt. Serpẽs vo quasi applaudendo ⁊ regratiãdo hinc inde circa pedes dñi se conuertit ⁊ foꝛas exiuit. Miles vo pfectaꝫ sanitatẽ recupauit.

Moꝛalisatio.

Ariissimi. Impatoꝛ iste pater celestis est. Miles ẽ dominꝰ noster Jesus christus. Bufo diabolus

Serpens bō. Et hoc ꝓp̄t duo serpens pōt dici homo. Primo ꝓp̄t peccatū venenuz ⁊ ꝓpter antidotū ac imaginē xp̄i quā portat Homo enim ꝑ diabolū hz pugnare. q; dr. Nō est alī⁹ qui pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ noster. Qñ vō totū genus humanū ꝓpter peccatū ꝓmi parēs erat suppeditatū xp̄us ꝓ nobis pugnauit ⁊ diabolū superauit. Et ipse grauiē vulneratꝰ est non tantū in vno loco sz in multis vñ infirmat. licet nō in se tñ in suis membris. et ideo si bō gratꝰ fuerit debet venenū ab eo extrahere. i. infirmitatem ⁊ indigētiā a suis expellere ꝑ opa misericordie. sicut scriptuz est matth. xxv. Qđ vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis. Si vō bufo redeat vt tibi noceat viriliꝫ cōtra eū pugnare debes ⁊ seruꝰ dei. i. bone virtutes q̄s in baptismo recepisti te iuuabunt ⁊ sic diabolum superbis ⁊ vitaz eternam habebis. Ad quam ꝛc.

Q; xp̄us peccatorem nō statim per iusticiam p̄cipitat sed misericorditer euz penitentem expectat. Capt̄m. c.

Joclecianus re

Dgnauit q̄ statuit ꝓ lege q̄ si mulier aliqua sub viro suo eēt adultera⁊ta occidi deberet. Accidit casus q̄ quidam miles quandā puellā in vxorē duxit ⁊ ex ea vnum filiū genuit. Creuit puer ⁊ ab oībus est dilect⁹. Ipse hec pater eī⁹ ad qđā bellum prexit ⁊ viriliē pugnauit. In q̄ bello brachium dextrū amisit. Interim eo abēte vxor eī⁹ est adulterata. Redit marit⁹ adulteratam inuenit. cū ꝑm legē marit⁹ eam occidere deberet vocauit filiuz suum ⁊ ait. Carissime mater tua adulterium cōmisit. Nō ꝑm legē ꝑ me mori deberet sz brachiū amisi. ideo non potero eā occidere. Precepto ergo tibi vt eaz occidas. Alit filiꝰ. Lex precepit parentes honorare. Si ergo deberem ꝓpriam matrē occidere ꝑ legez ꝓpetrarem ⁊ matris maledictionē incurrerem. nolo tibi in ꝟ obedire. Et sic mulier ꝑ suuz ꝓpriuz filium euasit mortem.

Moraliſano.

Arissimi. Iste imperator est de⁹ pater. Miles ē dñs noster ihesus xp̄s vxor aīa. Be⁹ pat̄ ꝓcepit si aīa sub xp̄o adultꝫata fuerit occidi deberet eternaliter. s. in penis ꝑmanere ⁊ q̄tēs aīa mortaliter peccat totiēs adulterat̄. Deus filiuſ ꝑ diabolū ad bellum prexit. In quo bello brachiū dextrū deposuit. s. omnē austeritatem qđ ante in carnatione ei⁹ habuit. ideo mansuetus fact⁹ est quasi agnus ⁊ nō vult nos occidere. Sz de⁹ pater precepit vt occidamur. Audit filiꝰ. Carnē humanam de matre mea sumpsi ⁊ ideo hominē occidere nō potero ⁊ sic peccatorꝫ ꝑ ptritionē ⁊ cōfessionem euadere pōt ⁊ ad vitam eternaz puenire. Ad quam ꝛc.

Q; mūdus in maligno positus est et vndiqz angustie. Capt̄m. cj.

Arratur de ho⁊

Nmine q̄dā noie Ganter⁹ q locū gaudēdi sine fine optabat. quadam die mane surrexit ⁊ sol⁹ ad viā ambulabat q̄lsqz ad qđam regnū puenit in q̄ rex illi⁹ regni defunct⁹ nup erat. Satrope regni videtes eū strēnuū illū in regez elegerunt. Ille vō sic elect⁹ valde gaudiosē. Cū aūt nox adesset serui eīus in camerā introduxerunt in q̄ leonē fortissimū ad caput lecti vidit. ad pedes draconem. ad lat⁹ dextrum lecti vrsuz. ex alio latere serpētes ⁊ bufones Ait ganter⁹. Quid est h. nunq̄d me oportet in isto lecto iacere cuz istis bestijs. Aiūt. Imo dñe. Plaz reges aīte in isto lecto iacuerunt ⁊ p̄fatas bestias sūt deuorati. Ait rex. Mihi oīa bn̄ placent sed tantū istū lectū cū bestijs abhorreo q; rex vester esse nolo. Et ab eis recessit. ⁊ ad aliud regnū venit vbi sibi in regē est electus. Cum nox adesset camerā intrauit ⁊ lectū pulcerrimū nouaculis aureis plenū vidit. Ait ganter⁹. Nōne opte me in isto lecto iacere. Serui dixerūt. Etiā dñe. Plam reges aīte h iacuerūt ⁊ in isto lecto mortui sunt. At ille. Omnia bona sunt excepto isto lecto. ⁊ iō rex vester esse nolo. Mane surrexit ⁊ viā triū dieruz

solus prexit. In via quēdā senē sup fontē inuenit sedentē hōtem ī manu sua baculū et ait Gantere carissime vñ venis. At ille. De pub⁹ remotis. Quo pgis. At ille. Tria quero ⁊ inuenire nō potero. Que sī illa tria Ganter⁹ rñdit. Idrumū est abūdantia sine defectu. Scōm est gaudium sine tristicia. Tertiū est lumē siue lux sine tenebris. Ait senex. Baculū istū accipe ⁊ p viā istā pge montē altū videbis añ te ad pedem mōtis stat vna scala habēsq; sex gdus. scalā ascēde. Cum vō ad sextū gradū pueneris in sūmitate montis palaciū pulcerrimū videb. In ianua tres ict⁹ pcute. ianitor tibi rñdebit. Oñde ei baculū istū ⁊ dicas. Qui ē dom⁹ ist⁹ baculi tibi pcepit vt me intrare pmittas. Cum vō introitū habueris ibidē tria que q̄ris inuenies. Ille vō oīa adīpleuit sicut ei senex dixerat. Cuz vō ianitor baculum vidisset ei introitū dedit vbi illa tria ⁊ multa plura inuenit ⁊ ibidē toto tpe vite sue pmansit. Idoralisatio.

Iristissimi. Iste ganter⁹ pōt dici q̄ libet bon⁹ xp̄ianus q̄ mundū simpliciter debet spernere ⁊ ista tria q̄rere. s. abūdantiā sine defectu. gaudiuz sine tristicia. ⁊ lumen sine tenebris. Ista nō potērūt haberi nisi in vita etna ⁊ hoc cuz magno labore. O bō fac tu sicut fecit ganter⁹ Idergе viā triū diez. i. p orōnem. ieiuniuz ⁊ elemosinā. Si cōtingat ad qōdā regnuz puenire. i. mūdana aliqua ⁊ ciues. i. mundane vanitates te in regē eligūt. i. cor tuū in supbiam ducūt. respice ad lectuz. Lectus iste est vita hūana in qua p breue temp⁹ iacebis. sed respice ad leonē. i. diabolū⁹ semp ptra te paratū ⁊ draconez. i. morte q̄ te in omni loco expectat ⁊ vsum. i. ppriam conscīam que te pdemnabit ⁊ vermes. i. pecca ta tua que te accusabūt. Si ista intime cogitaueris cito de regno hui⁹ mūdi te expedire poteris. Deinde ad aliud regnū prexit ꝛc. Sic homo si diabolū ī vna pte supauerit. hominē ad aliud regnū. s. peccati ducit scz ad regnum carnis in quo regnant delicie carnales ⁊ voluptates. si eis cōsentires fact⁹ eris filius pditionis. Attende ergo ad lectum. Lect⁹ iste est infern⁹ in quo diues ille iacet plen⁹ nouaculis. s. penis grauissimis. Si istū lectuz intime recogites delicias carnis oīno respues. Si velis ergo ista tria inuenire quere senē cum baculo. s. dominū nostrū iesum xp̄m q̄ tibi pcedat baculum sancte crucis. Baculus iste est pnīa que dz ad viā salutis dirigere. Vñ psalmista. Virga tua ⁊ baculus tuus ꝛc. sed post hec oportet te ascēdere scalaz sancte vite in qua sunt gradus septem. s. septem opa misericordie p que poteris ad etnam vitaz puenire. Sz oportet tres ict⁹ facere. s. ptritionē pfessionē ⁊ satisfactionē habere. Tūc iamtor. i. bonitas diuina te in regnum etnum pducet. Ibi abundantiā sine defectu gaudiuz sine tristicia. lumen sine tenebris inuenies. Ad qō lumen ꝛc.

De transgressionibus anime ⁊ vulneribus eius. Caplm. cij.

Itus regnauit in

t cui⁹ impio erat q̄dam miles generosus deo valde deuot⁹ q̄ vxorem pulcraz bēbat sz sub viro suo adulterata ē. nec de adulterio desistere volebat. Miles vō cum hoc vidisset ptristatus est valde in animo suo cogitabat terrā sanctā visitare ⁊ ait vxori sue. Carissima ad terrā sanctaz pgam vos discretioni vestre cōmitto. Cuz aūt vltra mare prexit dña quendā clericū pitum in nigromantia dilexit ⁊ cū eo dormiuit. Accidit semel q̄ cū adinuicē in stratu tacuissent dixit dña. Si vnaz rem mihi ppetrares me ī vxorē ducere posses. Et ille. Quid est hoc qō tibi placet qō potero tibi ministrare. Que ait. Marit⁹ me⁹ ad terraz sanctam prexit nō me multū diligit si eum p aliquā artem occidere posses omīa que habeo obtineres. Ait clericus. Tibi pcedo ita tñ q̄ me in maritum accipies. Que ait Hoc firmiter pmitto. Clericus vō quandam imaginem nomīe militis fecerat ⁊ in pariete ante oculos suos fixit. Interim miles cum p plateam ciuitatis rome trāsiret

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

magister q̄dam puer sibi obuiabat & intuitus eum respexit & ait ei. Carissime secretum habeo tibi dicere. At ille. O magister q̄ vobis placet dicite. Qui ait. Hodie tu es filius mortuus nisi auxilium habueris a me. Uxor tua cū milite rixatur & de morte tua ordinauit. Miles audiēs q̄ verū dixisset de uxore sua ei adhesit credidit atq; dixit. O bone magister vitam meam salua & mercedē condignam tibi reddam. Quit ait. Libenter te saluabo si feceris que tibi dixero. Ait miles. Presto sū O magister balneum fieri fecit & militē vestimēta seruit & balneū intrare mādauit. Deinde speculū politū in manū suam tradidit & ait. In speculo respice diligenter & mirabilia videbis. Ille cuius speculum respexisset & magister iuxta eū in libro legisset ait ei. Dic mihi quid vides. At miles. Quēdā clericum in domo mea video q̄ vnam imaginē de cera ad similitudinē meam in pariete fixit. Ait magister. Quid mō vides. At ille. Jam arcū accipit & sagittam acutam in eo ponit & imaginē incipit sagittare. Ait magister. Sicut vitam tuam diligis cū sagittam ad imaginē volare videris totū corpus tuum in balneo volue in aqua donec tibi dixero. Miles cum audisset & vidisset sagittam moueri corpus suū sub aqua voluit totaliter. Hoc facto ait magister. Caput tuū eleua & in speculo respice. Qui cum fecisset dixit ei. Quid iam in speculo vides. At ille. Imaginē non percussam sed a latere sagitta abiit. Et ō hoc clericus multū dolet. Ait magister. Jam in speculo quid facit respice. Et ille. Jam magis prope pgit ad imaginem & sagittam in arcum ad percutiēdum ponit vt imaginem percutiat. Qui ait. Sicut prius fecisti & modo facias si vitam tuam diligis. Miles vō cum per speculum vidisset q̄ clericus arcum tenderet totum corpus suum voluit in aqua. Hoc facto ait magister. Respice quid mō est. q̄ cum fecisset dixit. Miro modo dolet clericus q̄ imaginē non percussit & uxori mee dicit. Si tertia vice imaginem nō percutiam. pdam vitam meā prope imaginem. Modo pgit propius ita q̄ mihi videt q̄ non poterit decipi quin imaginem percutiat. Ait magister. Sicut vitam tuam diligis iam curam habeas vt cum arcum videris trahi totum corpus tuum sub aqua inuoluas donec tibi dixero. Miles semper in speculo respiciebat & cum clericū arcum extendere ad percutiēdum vidisset corpus suū in aqua inuoluit donec magister ei dixit. Surge velociter & in speculo respice. q̄ cū vidisset miles ridebat. Ait magister. Carissime dic mihi quare rides. At ille. Clare in speculo video q̄ clericus imaginē non percussit & sagitta est reuersa & eius intē pulmonem & stomachum percussit & mortuus est. Uxor mea sub lecto meo foueam fecit & eius ibi sepeliuit. Ait magister. Surge velociter & vestimenta indue & ora deum p me. Ille vō ei ō vita sua gratias reddidit. Factaq; peregrinatione ad suam terram miles pexit. Cum vō domum venisset uxor ei⁹ obuiam ei venit & cum gaudio eum recepit. Miles vō per plures dies dissimulabat. Tandem parentibus uxoris misit & eis ait. Carissimi hec est causa quare misi p vobis. Hec ē filia vestra uxor mea que adulterium sub me cōmisit. & q̄ peius est in mortem meā machinata est. Illa vō cum iuramento negauit. Miles vō incepit & totum processum clerici recitauit. q̄ si non creditis venite & videte locum vbi clericus sepult⁹ est. Eos ad cameram suam duxit & corpus clerici sub lecto eius inuenerūt. Judex est vocatus & sniam dedit vt ipsa igne cōbureret. & sic factum est. & pulvis illius corpis post per aerē dispergit. Deinde miles sibi virginem pulcram in uxorem accepit & ex ea plem genuit & in pace vitam suam finiuit.

Moralisatio.

Carissimi. Iste imperator est dominus noster ihesus xp̄us. Miles vero homo. Uxor caro que tortens adulatur quotiēs peccatum mortale committit. Homo aūt hoc percipiens debet ad terram sanctam. i. ad regnum celeste per opera meritoria adire. In via occurret ei magister. i. discretus confessor q̄ peccatorē habet informare. Clericus est diabolus q̄ hominem tenet per carnales voluptates in po-

testate sua. erigit imaginē. i. aiam p humanam supbiam ⁊ vanitatē. Accipit arcū cū sagitta. Arcus est mūdus iste cui⁹ cornua sunt supbia vite ⁊ cupiscentia oculorum. Arcū istū tenet auarus hō. Sagitta acuta est supbia p quā mlti occidunt sicut patet de lucifero ⁊ primo parētes eius. Lucifer dicebat. Ascendā sup astra celi ⁊ similis ero altissimo. Et ecōuerso sagitta rediit. Eius cupiuit qđ nō debuit. ⁊ nō occidēt. Imago anime bñ posset esse de cera. q⁹ sicut cera perit. i. fluit a facie ignis. sic peunt peccatores a facie dei. Quid ergo est faciēdū ne diabolus nos sagittet ⁊ occidat. Ierte balneum intremus. Istud balneū est cōfessio in qua ⁊ p quam lauari debem⁹ ab omni sorde peccati. sed oportet speculum politū tenere. i. sacrā scripturā in manu tua hoc est. debes libenter sermones audire ⁊ verba edificatoria in quib⁹ poteris pericula pcauere ⁊ sagittas diaboli expellere. Dic mihi quō. Ecce viam. Cum arcus diabolic⁹ ptra aiam tuam p aliquā temptationem tenditē. inuolue totum corp⁹ tuū. i. quicqđ feciſti cogitando. delectando. cōsentiendo in balneo pfessionis ⁊ peccatum euanescet Cum vō mundatus fueris ⁊ diabolus occisus. i. deuictus. induete vestimētis tuis. i. bonis virtutibus quas in baptismo recepisti ⁊ pge ad domū conscientie tue ⁊ extrahe corpus defuncti. i. peccata quib⁹ caro tua a via veritatis deuiabat. Et tunc carnem igne pñie combure. ⁊ ossa. i. peccata inueterata annihilent. Et sic p ventum. i. cordis amaritudinem expellant ⁊ poteris virginem ducere. i. carnem a vicijs purgatā p ignē diuine misericordie ⁊ gratie. ⁊ prolem id est bonas virtutes p consequēs generare p quam poteris ad eternum bravium puenire. Quod nobis concedat ꝛc.

Be omnibus rebus cum consensu ⁊ prudentia semper agendis.

Capitulum. cuj.

Domician⁹ regnauit prudēs valde ⁊ per omnia iustus. Quoniam nulli parcebat quin per viam iusticie transiret. Accidit semel dum in mensa sederet venit quidam mercator ⁊ ad ianuam pulsauit. Janitor vero portā aperuit ⁊ quid ei placeret quesiuit. Et ille. Mercator sum aliqua habeo ad vendendum vtilia pro sponsa imperatoris. Janitor hec audiens eum introduxit. Ille vero imperatorē satis humiliter salutauit. Ait ei imperator. Charissime quale mercatorium ad vendendum habes. Et ille. Domine tres sapientias. Qui ait. Et quomodo mihi dabis quālibet sapiētiam. Et ille. Pro mille florenis. Ait rex. Et si sapientie tue mihi non prosunt pecuniam meam perdo. Ait mercator. Domine si sapiētie mee in vobis locum non obtinent pecuniā reddam. Ait imperator. Optime dicis. Dic mō mihi sapias quas mihi vendere velis Et ille. Domine prima sapientia est ista. Quicquid agas prudenter agas ⁊ respice finem. Secunda est ista. Nunq̄ viam publicam dimittas propter semitam. Tertia sapiēta est ista. Nunq̄ hospitium ad manendum de nocte in domo alicuius accipias vbi dominus domus est senex ⁊ pror iuuencula. Hec tria custodias ⁊ bene erit tibi. Ber dedit ei pro qualibet sapiēta mille florenos ⁊ primam sapientiā scz. Quicqđ agas prudenter agas ⁊ respice finem. fecit scribi in aula. in camera ⁊ in omnibus locis in quib⁹ ambulare solebat ⁊ in mappis in quib⁹ comedebat. Post hec cito qđam iustus erat multū de impio contra eum cōspirabant vt eum occiderēt. ⁊ q⁹ p viaz potentie hoc adimplere nō poterāt cum barbitonsore ei⁹ loquebāt vt cū barbaz ei⁹ raderet guttur ei⁹ scinderet ⁊ mercedē habēret. Barbitonsor vō acceptā ab eis pecūia fidelit adimplere promisit. Cuz vō imperator radi deberet barbitonsor barbā lauit. ⁊ cū incepit radere respexit inferi⁹ vidit manutergium circa collū ei⁹ in qua erat scriptū. Quicquid agas prudenter agas ⁊ respice finem. Cum barbitonsor scripturam legisset intra se cogitabat. Hodie sum productus

vt istum hominē occidā. si hoc fecero finis me⁹ erit pessimus. q⁹ morte turpissima ero ꝓdemnat⁹ q⁹ quicq̄d agas bonū est respice finē vt dicit ista scriptura. Statiz manus ei⁹ inceperūt tremere ita q⁹ nouacula de manib⁹ ei⁹ cecidit. Hoc ꝓcipiens rex ait Dic mihi q̄d tibi est. Et ille. O dñe miserere mei. hodie sum cōduct⁹ ꝓpter p̄cium te occidere Ac casu sicut de⁹ voluit scriptura manuterginj legi. s. Quicquid agas prudēter agas ⁊ respice finē. Statim cōsideraui q⁹ finis me⁹ esset mors turpissima. ideo manus mee tremebāt. Impator cum hoc audisset intra se cogitabat. Prima sapia vitam meā saluauit bona hora p̄cium ꝓ ea dedit. Et ait barbitonsori. Almodo sis fidelis tibi remitto. Satrape impij hoc videntes q⁹ nō poterant p illam viā occidere intra se tractabant quō eum occiderēt adinuicem dixerūt. Tali die recedet ꝟsus illam ciuitatē sumus illa die in semita absconditi ꝓ quā transitum faciet ⁊ eū occidam⁹. At illi. Bonū est cōsiliū. Rex eodē tpe versus ciuitatē pparabat se ⁊ cuz eq̄tasset vsq̄z ad semitam illā. dixerūt ei sui milites. Dñe bonum est p istam semitā transire q̄z ꝓ latam viam q⁹ ppinqui⁹ est. Rex intra se cogitabat. Secūda sapia erat q⁹ nunq̄z viam publicam ꝓpt̄ semitā dimittere sapiam meaz tenebo. dixitq̄z militib⁹ suis. Nolo viā publicam dimittere. Vos ergo q̄ vultis p semitam pgere ite ⁊ oīa in aduentu meo prepparate. Illi vo p semitam preierūt ⁊ inimici regis cum eēnt in semitis credebāt q⁹ rex inter eos eēt omnes surrexerunt ⁊ quotquot venerūt occiderūt. Rex cum hoc audisset ait intra se. Jam secūda sapia mea vitam meam saluauit. Illi de impio videtes q⁹ p illam astutiam eū occidere nō poterant intra se conspirabant quō eum necarēt dixeruntq̄z intra se. Tali die manebit in domo illius in qua oēs nobiles hospitant. quia aliud nō est ꝓ eo hospitium. Cōueniam⁹ p̄cio cum hospite ⁊ cū vxore ⁊ cū impatore in stratu suo iacuerit illū occidam⁹. Et illi Bonū est cōsiliū. Cū vo rex ad illā ciuitatē venerat i eadē domo hospitat⁹ erat. Fecit ad se vocari hospitē dom⁹ cum eū vidisset apparuit senex valde. Ait impator. Habēq̄d vxoz habes. Et ille. Etiam dñe. Qui ait. Vbi dñe mihi eam. Quā cuz rex vidisset apparuit iuuēcula habēsq̄z decē ⁊ octo ānos in etate. Ait rex camerario suo. Aderge cito ⁊ lectū meū alibi pparabo q⁹ hic nō manebo. At ille. Etiā dñe. sed taz parata sunt omnia. iō non est bonū alibi iacere eo q⁹ in tota ciuitate nō est ꝓ nobis hospitium vtilius. Et ille. Ego dico tibi q⁹ alibi iacere volo. Statim camerari⁹ eum amouebat. Et rex occulte ad aliū locū accessit ⁊ militibus suis dixit. Vos q̄ vultis manere potestis sed mane ad me accedatis. Cū oēs dormirent senex cū vxore surrexit q⁹ ꝓcio ꝓducti erant vt regē dormientē occiderēt ⁊ oēs milites occiderūt. Mane vo surrexit rex ⁊ milites suos occisos inuenit. ait in corde suo. O si hic iacuissem cū aljs necat⁹ fuissem. Jaz tertia sapia vitā meā saluauit. Senē cum vxore ⁊ tota familia i patibulo suspēdi fecit ⁊ q̄zdiu vixit ista tres sapias secuz retinuit ⁊ vitam beatam finiuit.

Moralisatio.

Altissim. Impator iste pōt dici q̄libet bonus xpianus q̄ habz imperū corpis sui ⁊ anime sue suaz animam regere. Janitor in porta est voluntas libera. Nullū est peccatū nisi sit voluntarium. Mercator q̄ venit ad portam est dñs noster ihesus xp̄us. Juxta illud Apoc. Ego sto ad ostium ⁊ pulso si quis aperuerit mihi intrabo ad eum ⁊ cenabo cum eo. Unde quotidie vendit tibi ꝓ aia tua tres sapiētias. Florem sunt vtutes aie. Prima sapiētia. s. quicquid agas ⁊c. Hoc ē quicq̄d facis pmo ⁊ pncipaliter debet esse ppt̄ deū ⁊ in omni actu siue tpali siue spuali. finem respicias. Juxta illud Prouerb. Premodo rare nouissima tua ⁊ in eternuz nō peccabis Secūda sapia nolite viam publicā dimittere ꝓpt̄ semitā. Via publica est via decez pceptoz quā debes sp tenere vsq̄z ad mortem ⁊ nunq̄z p semitā male vite ambulare.

via publica ut semita et diuersa

leo ꝓpit multi

sicut hereticifaciũt. Tertia sapia est. nũqz hospicium ad manẽdũ de nocte in domo alicuius accipias ꝛc. Senex iste est mundus q̃ habet iuuenculã in vroꝛẽ. i. vanitatem de die in diẽ oꝛt̃ ĩmũda ꝛ noua vanitas. Tñ si in mũdo hospitatus fueris sine dubio timendũ est tibi de morte qꝛ nemo põt deo ꝛ mundo fuire. Satrapę q̃ ꝓtra regẽ ꝓspiraueraũt demones sunt q̃ spꝛituntꝰ hoĩem spiritualiter occidere. Et si non poterũt p se loquunt̃ cũ barbitonsoꝛe. i. carne que ad modum barbitonsoꝛis radit oẽs pilos. Caro p voluntatẽ suam radit vtutes quas in baptismo homo recepit. Sꝛ si hõ ad finẽ suũ respiceret. s. ad mortẽ qua morte debemus mori vel vbi vel qñ recederet a nobis oĩs malus actꝰ. Studeamꝰ ergo istas tres virtutes tenere ꝛ sic poterimꝰ ad etnuz brauũ puenire. De bñficioꝛ memoria.

Capitulum. cuij.

Vidã miles erat

q q̃ super oĩa venari dilexit Accidit vna dieruz q̃ ad venandũ pꝛexit. occurrit leo claudicãs ꝛ pedẽ multũ ostendit. Miles vo de equo descẽdit ꝛ spinam acutã de eiꝰ pede extraxit ꝛ vngentũ vulneri apposuit ꝛ sanatꝰ ẽ leo. Post hoc vo rex illius regni in eodẽ nemoꝛe a casu venabatur ꝛ illum leonẽ accepit ꝛ multis annis secum nutriuit. Miles ille ꝓ regẽ foꝛefecit et ad eandẽ foꝛestã fugã petijt vbi oẽs transeuntes spoliauit ꝛ occidit. Rex vo illũ captiuauit ꝛ ꝓ eũ sniam dedit vt leoni daret ad deuoꝛandũ ꝛ q̃ nihil aliud ad comedẽdũz ei daret ad ß vt ille hoꝛribilis leo multẽ deuoꝛaret. Miles vo cũ in foueã esset pꝛiectꝰ multũ timuit expectãs qz horam qñ deuoꝛaret. Leo vo eũ intime respexit ꝛ cum noticiaz eiꝰ haberet applausum ei fecit ꝛ septẽ diebꝰ sine cibo remansit. Rex vo cum hoc audisset admirabat̃ fecit militẽ de fouea extrahi ꝛ ait ei. Dic mihi carissime quõ potuit ß esse q̃ leo tibi ñ nocuit. Qui ait. Bñe a casu p foꝛestam eqꝛaui leo iste claudicãs mihi occurrebat. Ego vo spinam de pede eiꝰ extraxi ꝛ vulnꝰ sanaui. ꝛ ideo vt credo mihi pepcit. Tuit rex. Erquo leo nõ nocuit tibi ego tibi parcam. amodo studeas vitã tuam coꝛrigere. Ille vo grãs regi reddidit ꝛ post hoc in omnibꝰ est emendatus ꝛ finiuit vitam suam in pace.

Moralisatio.

Carissimi. Miles iste q̃ venatꝰ est. est homo mundanus. q̃ quotidie studet quõ bona mundana poterit acq̃rere. Leo claudicans est totũ genus humanũ qđ ꝓ peccatum ꝑmi parẽtis claudicabat anteq̃z spina. i. peccatuz originale p baptismum erat extractum. ꝛ cũ vnguẽto bonaꝝ vtutuz saluatũ. Post hoc miles ꝓtra regem deũ oĩpotentẽ surgit quotiens moꝛaliter peccat ꝛ virtutibꝰ spoliat̃ quas in baptismo recepit. sed leo. s. genus humanum capit̃ quotiens diuinis ꝑceptis obligat̃ ꝛ in foueam pnĩe piscĩ. Si vo miles homo peccatoꝛ in ea dẽ fouea piscatur malum coꝛpis ei euenire põt ꝛ etiam bonũ qz salutẽ aie põt ꝓmereri. Quã nob ꝓcedat.

De vicissitudine cuiuslibet boni ꝛ ꝑsertum recte iudicantium.

Capitulum. cv.

Heodosiꝰ regnat

uit prudẽs valde q̃ lumen oculoꝝ amiserat q̃ quandam legẽ dedit q̃ quedaz campana in palacio esset posita. ꝛ q̃cunqz causam aliquam tractare haberet cordã campane ꝓpꝛijs manibus pulsaret. Ad cuiꝰ pulsationẽ iudex q̃ ad hoc eẽt constitutus descẽderet ꝛ vnicuiqz iusticiam faceret. Erat aũt q̃dam serpens q̃ sub corda campane nidum fecerat. ꝛ infra tempꝰ breue pullos pduxit ꝛ cuz pulli ambulare poterant perrexit quodam die ad spaciandũ cum pullis extra ciuitatem. Cum vero serpens absens esset bufo nidum eiꝰ intrauit ꝛ occupauit. Serpens cum pullis rediens ꝛ bufonem nidum occupantem vidẽs cõtra eum pugnauit sed bufonem deuincere non poterat et sic bufo nidum occupauit. Serpens vero cum hoc vidisset caudam

bufo expulit serpentes de nido

suam circa cordā campane inuoluit ⁊ fortiter traxit ac pulsauit. ac si diceret. Descende iudex ⁊ fac mihi iusticiā. qz iniuste bufo nidū meū occupat. Iudex cū campanam audisset descēdit neminē videns iterato ascēdit. Hoc videns serpens iterū pulsauit. Iudex hoc audiēs descēdit ⁊ cū serpēte cordā trahentē vidisset ⁊ bufonē locū eius occupātem ascēdit ⁊ totū regi denunciauit. Ait ei rex. Descende ⁊ nō tantū bufonē expelle. sed illum occide vt serpēs locū suum occupet. qđ ⁊ factū est p oīa. Post hec vo vna die cuz rex in stratu suo iacuisset serpēs cameram suā intrauit portans qz in ore suo lapidem pciosum. Hoc cū vidissent serui regi dixerūt de introitu serpētis. Et ille. Nolite eū impedire. credo q nullū maluz mihi faciet. Serpēs sup lectū eius ascendit ⁊ versus faciem eius prexit. Cum vo ad oculos eius venisset lapidē sup hos cadere permisit ⁊ statim camerā exiuit. Cuz vo lapis duos oculos eius tetigisset rex clarū visuz recepit. Nō modicū gaudēs serpentē reqri fecit sed nō est inuētus. lapidē secum custodiuit ⁊ vitā in pace finiuit. Moralisatio.

Fratrissimi. Per iste pōt dici q̄libet homo mundan⁹ q̄ tenet regere se ipsum ⁊ nō cecus est q̄ntū ad spūalia. sed videns clare q̄ntum ad alia. Campana suspensa ē lingua p̄dicatoris que certis tpib⁹ debz pulsari. Corda campane est sacra scriptura p quā p̄dicator bz ascendere ⁊ vtutes atqz vicia intimare quō peccatores p vtutes poterūt celū ascēdere ⁊ p peccata infernū introire. Serpēs qui fecit nidum sub corda campane ē discret⁹ p̄fessor q̄ bz se ponere sub sacra scriptura. ⁊ īmdo. id ē in corde peccatoris pullos. i. bonas virtutes p̄ducere. Si vo aliqs sensus peccatum sit inuiciat⁹ bz cordaz sacre scripture pulsare. tūc iudex. i. rō debz descēdere ⁊ oīa p verā p̄fessiōne excutere ⁊ corrigere. Sed sepe pungut q̄ plan⁹ ⁊ cōfessores sunt tepidi ⁊ negligētes ⁊ pgunt extra ad mundana ⁊ sic subditi manēt in piculo. qz bufo. i. diabolus locū occupat. Quid ergo est faciendū certe vt p̄fessor redeat ad peccatorē ducēdo secum pullos. i. bonas vtutes. Serpēs habet duo. primo portat venenū. sic sacerdos dat venenū pnie ⁊ antidotū absolutiōis salutis aīe ⁊ debet p̄ diabolū pugnare in forma peccatorē quō diabolo est resistēdū ⁊ sic eū de corde peccatoris expelles. Bene de serpēs lapidē portauit. sic discret⁹ cōfessor p sacrā scripturā dz peccatori lapidē. i. xp̄m dare. de cui⁹ vtute visum spūalez pōt recipe. ⁊ p ꝑns vitā eternā obtinere.

Q, est vigilandū p̄tra fraudes diaboli ne nos decipiat. Caplm. cvj.

Cum erāt tres so

o cij q̄ ad pegrinandum p̄gebant. Accidit q cibaria p̄ter vnuz panem inuenire nō poterāt ⁊ erant famelici valde ⁊ dixerūt ad inuicē. Si iste panis in tres ptes diuidat̄ vnicuiqz ps nō sufficeret ex nostris ad saturandū. habeam⁹ ergo sanum p̄silū quō debeam⁹ de isto pane disponere. Ait vn⁹. Hic in via dormiemus ⁊ q̄libet somnū habeat ⁊ ille q̄ mag⁹ mirabile viderit ille totū habeat panē. Bñ dixerunt alij duo. Bonū est p̄silū ⁊ inceperunt dormire. Ille q̄ p̄silū dederat surrexit ex ipsis dormientib⁹ ⁊ panem totalit̄ comedit. nec vnicā micaz socijs suis dimisit. Hoc facto socios suos excitauit dicēs. Surgite velociter temp⁹ ē vt q̄libet somnū suum dicat. Ait p̄mus. Carissimi mirabile somnū vidi. i. vnā scalam aureā de celo descendentē p quā angeli ascēderūt ⁊ descēderūt ⁊ aiaz meā vsqz ad celū de corpe meo extraxerūt qñ ibi erā patrē ⁊ filiū ⁊ spūm sanctū vidi. ⁊ tantū gaudiū circa aiaz meā erat qđ oculus nō vidit nec auris audiuit qđ ibidem p̄cepi. Et istud est somnū meū. Ait scdus. Et ego vidi q̄ demones cuz instrumentis ferreis ac ignitis aiam meaz de corpe meo traxerūt ⁊ ibidē me male tractauerūt ⁊ dixerunt. Quādiu de⁹ regnat in celo p̄manebis in isto loco. Ait tertius. Audite somnū meū. Mihi videbat̄ q̄ q̄dam angelus ad me venit ⁊ ait. Charissime vis videre vbi

sunt socij tui. Rñdi. Etiã dñe. Jnẽ nos habem⁹ vnũ panẽ diuidere timeo q̃ cuz pane receſſerũt. Et ille. Nõ eſt ita. ſz panis iurta nosẽ ſequere me. duxit me ad portã celi caput meũ tantũ ꝑm ꝓceptũ ſuũ infra portaz poſui ⁊ vidi te ⁊ videbaꝫ mihi q̃ ad celũ rapt⁹ fuiſti ⁊ ſederes in throno aureo. ⁊ multa cibaria ac vina optima añ te. Dixitq̃z angelus mihi. Ecce ſoci⁹ tu⁹ abũdat in omni gaudio ⁊ cibarijs. ⁊ ibidẽ in etnuz ꝑmanebit. q̃z q̃ ſemel regnũ celeſte intrauerit. exire nõ poterit. Jã mecũ venit ⁊ oſtẽdã vbi ali⁹ ſoci⁹ tu⁹ eſt. Cum vo ſecut⁹ illũ fuiſſem duxit me ad portaz inferni. ⁊ ibi vidi te ſicut dixiſti ĩ penis grauiſſimis. ⁊ cũ tibi quotidie miſtrabaꝫ. panis ⁊ vinũ in magna copia tũc a te queſiui o cariſſime ſocie mihi diſplicet q̃ in iſtis penis iaces. tu vo reſpondiſti mihi q̃ q̃zdiu de⁹ regnat in celo. ℟ pmanebo. q̃z ℟ merui. Surge ergo cito ⁊ totuz panẽ comede. q̃z amodo nec me nec ſociuz noſtrũ videbis. Ego vo cuz vidi ſurrexi et ſicut dixiſti panem comedi.

Moralizatio.

Triſtiſſimi. ſſder iſtos tres ſocios tria genera hoĩm intelligere debemus. ſſder ꝑmuz ſaracenos ⁊ iudeos. ſſder ſecundũ diuites ⁊ potẽtes hui⁹ mũdi. ſſder tertiũ viros ꝓfectos ſicut ſunt religioſi ac ceteri boies deuz timẽtes. ſſder panẽ rotundũ regnuz celeſte intelligere debem⁹. ſſdanis iſte. ſ. regnuz celeſte diuidaꝫ inẽ tria genera hominũ ꝑm merita ſua. aliqui maĩ⁹ aliq̃ min⁹. ſſdimi. ſ. ſaraceni ac iudei dormiũt in peccatis ſuis. ⁊ credunt ſe celũ habere. ſiĩr ſaraceni ꝑ ꝓmiſſionẽ machometi cui⁹ legẽ tenẽt q̃ eis ꝓmiſit in celo regnare. Judei etiã credũt ꝑ legẽ moſai cã illud obtinere. Jſta credino eſt q̃ſi ſomn⁹. Secũdus ſoci⁹ cui ſomniauit ſe eſſe ĩ inferno. ſunt iſti diuites ac hui⁹ mũdi potentes q̃ ſine aliq̃ dubitatione ꝑ ꝓdicatoꝛes ac cõfeſſoꝛes ſciũt. q̃ ſi ĩ peccatis ſine ꝓtritõe decedũt q̃ ad infernũ deſcẽdant ⁊ ibi etnaliẽ pumiant. Et ℟ nõ obſtãte peccata ſup peccata accumulãt. Et ideo de diuitib⁹ ſcribitur. vbi ſũt potẽtes mũdi hui⁹ q̃ cũ canib⁹ ⁊ auib⁹ ludebãt. Mortui ſũt ⁊ ad infernuz deſcẽderũt. Tertij ſoci⁹. ſ. xp̃ian⁹ q̃ non in peccatis nec ĩ mala fide dormit. ſed bonis opib⁹ vigilat ꝑ ꝓſilium angeli. i. ſpũ ſancti dona. vitã ſuã ſic diriget vt panez. ſ. regnũ celeſte habeat.

De memoria mortis ⁊ non delectando in temporalib⁹. Capitulum. cvij.

Rat quedã ima

ego in ciuitate romana que rectis pedib⁹ ſtabat habebatq̃z manuz dexterã extẽſam ⁊ ſup mediũ digitum erat ſupſcriptio ſſdercute ℟. Jmago iſta a longo tpe ſic ſtabat. eo q̃ null⁹ ſciebat q̃d hoc ſignificaret. ſſdercute ℟. Multi ãmirati ſẽ ⁊ ſepi⁹ ad imaginẽ venerũt titulũ reſpiciẽdo. ⁊ ſic receſſerũt q̃z ſupſcriptionẽ penitus ignorabãt. Erat q̃dã cleric⁹ ſubtil⁹ q̃ cuz de imagine audiſſet multũ ſolicit⁹ erat eaz videre. dũ aũt eã vidiſſet ⁊ ſupſcriptionem legiſſet ſſdercute ℟. Videſq̃z ſolẽ ſup imaginem ꝑ ſolis vmbrã diguũ diſcernebat. perquẽ dicebat ꝑcute ℟. Statuz ligonẽ accepit ⁊ vir ꝑ diſtantiã triũ pedũ fodiebat. ⁊ q̃ſdã ğdus deſcẽdẽtes inueniebat. Clericus aũt modicũ gaudẽs ſup gradũ deſcẽdit q̃uſq̃z ſub tra nobile palaciũ inuenit aulaz intrauit. videnſq̃z regẽ ⁊ reginã ⁊ multos nobiles in mẽſa ſedẽtes reſpexit ⁊ circũquaq̃z totam aulã plenã boĩb⁹ ⁊ oẽs erãt veſtibus p̃ciosis induti. null⁹ ex oĩb⁹ vnicũ verbũ et loquebaꝫ. Reſpexitq̃z ad vnũ angulũ ⁊ vidit lapidẽ politũ q̃ vocaꝫ carbunculus a q̃ tota dom⁹ lumen recepit. ⁊ ex oꝑpoſito carbunculi ĩ angulo hoĩem ſtantẽ habentẽq̃z in manu ſua arcũ patũ cũ ſagitta ad ꝑcutiendũ. ⁊ i frõte ei⁹ erat ſcriptũ. Ego ſuz q̃ ſuz null⁹ arcũ meũ vitare põt. ⁊ ꝑcipue carbũculus ille q̃ relucet tã ſplẽdide. Cleric⁹ cum ℟ vidiſſet ãmirabaꝫ. cameram intrauit. et mulieres pulcerrimas in purpura ⁊ pelle opantes iuenit ⁊ nullũ vbũ ei dixerũt Deinde ſtabulũ equoz ĩtrauit ⁊ optimos eq̃s ⁊ aſinos. ⁊ ſic de ceteris iuenit. eos tetigit et

Jmago

ad tactū suū lapides apparuerunt. Hoc facto oīa hītacula palacij vīsitauit ⁊ quicq̄d cor ei⁹ desiderabat ꝟ inuenit. Deinde sicut p⁹ aulā intrauit ⁊ de recessu cogitabat ac ī corde suo dicebat. Mirabilia vidi hodie. ⁊ q̄cq̄d cor desiderat hoc poterat inuenire. Verumtū null⁹ dictis meis credet de istis que vidi. Et iō bonū est in signuz veritatis aliq̄d mecū portare ad mēsā. Suprorē respexit cyphos aureos ac cultellos optimos vidit. ad mēsam accessit vnuz cyphū cū cultello de mēsa leuauit vt secū portaret. Cuz vo in sinu suo collocasset. imago q̄ in angulo cū arcu ⁊ sagitta stabat ad carbūculū sagittam direxit. ⁊ illū percussit. ⁊ in mīras ptes diuisit. In ptinēti tota aula facta ē sicut nox tenebrosa. Clericus videns totaliter est pristat⁹ vitā exeūdi ppē nimiā obscuritatē inuenire non poterat. Et sic in eodē palacio misera morte mortuus est. Moralisatio.

Carissimi. Ista imago q̄ dicit percute ℟. est diabol⁹ q̄ circūit querēs quē deuoret q̄ hz manū extēsam. i. ptātem sup pctores decipiēdos. q̄ dicit. percute ℟. i. homini auaro dicit. percute ℟ ī terra bona mūdana appetēdo cor tuuz in ērenis ponēdo. Clericus q̄ venerat postq̄z alij recesserūt est hō cupidus siue auarus. qz sicut bonus clericus die ac nocte studet vt sciam sibi ipsi impmat ⁊ alios doceat nec satiari potest q̄n sp noua inuenit. Eodez mō hō cupidus die ac nocte studet in ēra ⁊ mari quō poterit bona mūdana acq̄rere. nec ocli ei⁹ satiant. Et ideo ꝑ tales dicit seneca. Cū oīa peccata senescūt sola cupiditas iuuenescit. Illi q̄ venerūt ad imaginē sunt boni xp̄iani ⁊ p̄cipue religiosi q̄ mūdū respiciūt q̄ntum ad victū ⁊ vestitū. ⁊ sic recedūt. nec sup scriptionez diaboli curāt tales pricula euadent. Clericus vo p vmbrā diguit in ēra pcussit. sic auar⁹ p vmbrā. i. mūdi vanitatē. que est q̄si vmbra trāsiens. accepit ligonē. i. corpus ꝓdensum ⁊ assensū ac intellectū p que diuitias mūdi incipit fodere. Cuz vo gradus inuenit descēdit. Primus gradus ē superbia. Secūdus ꝓcupiscētia oculoz. Tertius ꝓcupiscentia carnis. Super istos gradus et alios diuersos cupidus descēdit ⁊ pulcrum palaciū vt ei videt plenū hoib⁹ ac vanitatib⁹ inuenit. s. mūdū istū in q̄ ⁊ in quib⁹ miser hō miro mō delectat. Imago que cum arcu stabat ē mors que sp est pata quēlibz nostrū pcutere. sicut dicit scptura in fronte Et sum. s. mors qz multo tpe in mūdo isto introducta sum p peccatū p̄mi parētis. Et null⁹ poterit q̄ntūcunqz diues generosus aut fortis arcū meū euadere. Carbūculus est vita hoīs q̄z diu vita in eo manet. dat ei lumē carbunculus. i. vitā pōt habere. sz tñ auar⁹ melius credit ac sperat viuere. Et bona mūdana que intelligunt p cyphū ⁊ cultellū in sinu suo. s. in archa sua credit includere. veniet mors ⁊ pcutiet cū sagitta. i. cuz graui infirmitate vitā suaz. ⁊ statim fit obscuritas in tantū q̄ oēs sensus lumē suū ac vtutem amittūt ⁊ iacet corp⁹ ibi mortuū ⁊ miserabiliē. qz infra triduum incipit fetere tūc diabolus aīam rapit amici ⁊ p sanguinei. bona sua que cū maledictione dei acq̄siuit. obtinebit cadauera ērra ac vmes corpus occupabūt. Et sic nihil peccatori relinquit nisi pena eterna. Studeamus ergo ⁊c.

De pmissionis fideli pstantia.
Capitulum. cvij.

Rat quidaz imperator in cui⁹ imperio erāt duo latrones ad inuicem ꝓfederati iuramento vt null⁹ alīū dimitteret in necessitate. sz q̄libet p altero vitā poneret. mlta mala ad inuicē ꝑpetrauerūt. s. furtū ⁊ homicidium. Accidit semel q̄ vn⁹ sine altero ⁊ eo absente cū furto captus erat. ⁊ in carcere⁹ in cōpedib⁹ posit⁹. Qō audiēs socius ei⁹ alter latro ad eum venit ⁊ dixit. Carissime socie dic mihi in fide in q̄ ligatus sum⁹ q̄d fiet tibi. Et ille. Ut mihi videtur mori debeo. quia comp̄hensus sum cum furto. si vellestantum facere istud q̄ tibi dixero semp essem tibi obligat⁹. Vxorem ⁊ puulos ac familiam habeo de eis nihil ordinaui nec de bonis meis si in loco meo posses expectare in

Duo latrones confederati ⁊ fide

carcere p me hoc poteris a iudice inq̃rere donec ad domũ vadam ⁊ de vxore ⁊ de familia ⁊ de bonis meis ordinauero ⁊ tpe debito reuertar ⁊ liberabo te. Et ille. Iste ꝺ̃ⁿ⁹ fatus fidelit̃ adimplebo. Iste derrexit ad iudicez ⁊ ait. Bñe mi amic⁹ me⁹ capt⁹ est ⁊ in carcere posit⁹ morte̅ vt credo euadere nõ põt. Si placet tantũ vnã petitionẽ a vobis peto vt eum licentietis q̃ ad domũ ꝓpriaz accedere possit vt añ mortez suã de vxore ⁊ familia poterit disponere Ego vo vt ꝺ̃ⁿ⁹ eo sis securus loco suo in carcere remanebo donec venerit. Ait iudex. Tali die iudiciuz de eo ⁊ de aliis fiet. Si vo eode die nõ venerit quid ad ꝓ̃ndebis. Ait ille. Bñe oẽm securitatẽ q̃ tibi placet adimplebo. q̃ si nõ venerit p ei⁹ amore morte̅ sustinebo. Ait iudex Iste petitionẽ tuã exaudiaz. ita tñ q̃ te in vinculis habeã q̃ usqz ipse redierit. Et ille. Bñ placet mihi. Tũc iudex posuit ipsuz in carcerem ⁊ aliuz libere misit abire. Ille vo domũ recessit de vxore prole ⁊ familia ordinauit. ⁊ tamdiu morã fecit. s. ad tertiũ diem iudicij in q̃ oẽs malefactores coraz iudice sũt pñtati Int̃ alios ille q̃ pmpte se carcerꝰ obtulit p amico suo ẽ pñtatus. Ait ei iudex. Vbi est amic⁹ tu⁹ q̃ hodie deberet redire ⁊ te liberare ac saluare. Et ille. Domine spero q̃ ñ deficiet Iudex vo diu expectabat si veniret ⁊ nõdũ venit. Statim dedit p sñia vt ad patibulũ duceret. Et sic factuz ẽ. Cuz vo ad patibulũ venisset ait ei iudex. Carissime imputes tibi ⁊ nõ mihi q̃ nũc moreris diristi q̃ amic⁹ tuus veniret ⁊ te liberaret. Ait ille. Bñe ex quo mori debeo instanter peto vt añ morte̅ meaz pulsare potero. Ait iudex. Cuiusmodi pulsatio erit illa. Quia ait. Añ morte̅ meã trib⁹ vicibus clamabo. Et ille. Mihi placet. Ille incepit alta voce clamare. ꝓmo secũdo ⁊ tertio. respexit circumquaqz ⁊ boez agili cursu venientẽ vidit a longe ⁊ ait iudici. Morte̅ meã differas ecce hominẽ venientẽ video. forte iste ẽ socius me⁹ q̃ me hodie liberabit. Iudex vo cum ipsum venientẽ audisset expectauit. Et ecce socius ei⁹ venit ⁊ ait. O dñe ego sum ille q̃ de bonis meis disposui ⁊ amicus me⁹ interim in piculo mortis p me stetit. Illum libere pmittas abire q̃ pat⁹ sũ p pctis meis morte̅ sustinere. Iudex respexit eũ ⁊ ait. O carissime dic mihi cã m q̃re adiunicẽ estis ita fideles. Et ille. Bñe a puericia q̃libet alteri fidẽ dedit vt in oĩb⁹ fideles essemus. Et hec̃ causa q̃re ipse in loco meo se posuit q̃ usqz de domo mea ordinasse. Iudex ait. Ex quo ita est tibi morte̅ remitto ⁊ suis mihi fideles. de cetero mecũ manebitis ⁊ de p̃benda vobis necessaria ꝓuidebo p omia. Et illi. Bñe oẽm fidelitatẽ amodo pmittimus vobis. Iudex igit̃ eos recepit ad gratiam ⁊ oẽs iudicẽ laudabãt qui fecit eis talem misericordiam.

Moralisatio.

Altissimi. Ver iste imperator est pater celestis. Duo latrones aima ⁊ corp⁹ q̃ facti sunt p peccatuz socij sez in baptismo adiunicẽ vnitꝰ. ita q̃ q̃libet alteri fidẽ dedit alium in necessitate nõ deficere q̃ dixerũt. abrenũcio diabolo ⁊ pompis ei⁹. ⁊ post hoc facti sũt socij in omnib⁹ opibus. sz vn⁹ sine altero ẽ captus ⁊ fortiter adiunctꝰ q̃ homo mortalit̃ peccat aĩa sub iugo diaboli manet. Alter socius. s. corpus huc inde in delicijs suis vacat. Sz bonus xp̃ian⁹ deo dilect⁹ cum intelligit q̃ aĩa in peccatis iacet. ⁊ p̃sequẽs ĩ carcere diaboli habet se offerre loco eius hoc ẽ in loco pñie pmanere q̃libet anima ad vxorẽ. i. cõscĩam pgat ⁊ cum ea disponit de prole ⁊ familia. i. de diuinis p̃ceptis ⁊ peccatis. quot ⁊ quantũ ꝓtra diuina p̃cepta deliquit. ⁊ q̃z diu in peccatis pmansit. ⁊ p̃ q̃libet peccato debet satisfacere deo. Sz dic mihi quomõ Certe p orationẽ. ieiunũ ⁊ elemosinã. Interim corpus debet clamare tria vicz. Prima vox ẽ amara ꝑ tritio. Secũda integra cõfessio. Tertia plena satisfactio. Statim ad istos clamores anima que iam domuz ꝑscie disponit ad te venient in forma debita ⁊ ambo. s. corpus ⁊ anima intrabũt in eterna tabernacula. Ad que nos ꝓducat dñs noster ihesus xp̃us ⁊c.

Quos ditat diabolus p auariciam in fine decipit ad gehennam.

Capitulum.cix.

Vidam faber di

q ues iurta mare in quadaz ciuitate manēs valde auar⁹ 7 malus erat. multam pecuniā collegit 7 vnū truncū impleuit. 7 ipsuz iurta ignē posuit in cōspectu oim. vt nullus de eo suspitionem haberet q pecunias ptineret. Accidit semel cum oēs somno cēnt oppressi mare domuz intrauit intantuz q truncus cum pecunia natabat. 7 qñ mare recessit truncū secuz abstulit. 7 sic trūcus natabat p mare multa miliaria q⁹ usqz puenerat ad vnā ciuitatē in qua erat q̄dam homo q cōmune hospicū habebat. Homo ille mane surrexit vidēs truncum natare ad terrā duxit. credēs nihil aliud eē qz q̄dam lignū ab aliquo piectū vel derelictuz. Ille bō erat valde liberalis 7 largus erga paupes 7 pegrinos. Accidit vna die rum q pegrini in ei⁹ domo hospitati sunt 7 erat temp⁹ frigidissimū. hospes cū securi lignū scindit 7 post tres vel quattuor ictus sonitū audiuit. Deinde scindēs 7 pecuniā inuenies gauisus est 7 sub custodia posuit si aliqs veniret cui⁹ esset reddere vellet. Faber vo de ciuitate in ciuitatē iuit querēdo pecūias suas venit ad ciuitatē 7 ad domū hospitis q truncum inuenit. Cū memonē de trunco p dicto faceret, audiens hospes intellexit q pecunia eius fuit. cogitauit intra se. Jam p habo si volūtas dei fuerit vt pecuniam ei reddam. Fecit fieri hospes tres pastillos de pane. Primū impleuit terra. Secundū ossib⁹ mortuoz. Tertium cum pecunia quā inuenit in trunco. Hoc facto dixit fabro. volum⁹ comedere tres bonos pastillos de optimis carnib⁹ quas habeo quēcunqz elegeris sufficientē habebis. Faber vo vnuz post alium leuauit. pastillum plenum ira magis ponderantez inuenit 7 illum elegit. Et ait hospit. Si plus indigero illum scōm eligo. ponēs manū sup pastillum plenū de ossib⁹ mortuoz. tertiū pastillum tibi habeas. Hospes hoc vidēs in corde suo dicebat. Jam clare video q voluntas dei nō est q ille miser pecuniā suaz habeat. statim paupes ac debiles. cecos 7 claudos vocauit. 7 in p̄sentia fabri pastillū aperuit 7 ait. Ecce miser pecuniā tuā quā manib⁹ tuis tradidi. tu pon⁹ pastillos de terra 7 de ossib⁹ mortuoz elegisti. Et bñ. q deo nō placuit vt pecuniā illam rebaberes Hospes statim coram oculis suis totam pecuniaz illam inter paupes diuisit. 7 sic faber cum p̄fusione magna recessit.

Moralisatio.

Carissimi. Faber iste pōt dici quilibet bō mūdanus. q postquam intē mūdo seruire q̄z creatori nostro. Per truncū istum vndiqz clausum corcu iuscunqz auari intelligit̄ qō spes est clausuz quo ad celestia. Pecunia inclusa sūt quedam opa meritoria que aliqñ miser bō cōmittit ex timore dei cōpulsus. Mare quod fluit 7 refluit est mūdus iste q raptu de corde auari quicqd boni cōmiserat. nō tantū vtutes quas in baptismo recepit. sz bonas cogitationes cordis Matth. vi. Vbi ē thesaurus tu⁹. ibi est 7 cor tuū. Hospes q truncum inuenit est bon⁹ p̄latus vel p̄fessor discretus q̄ tenet circa peccatores diligentiaz habere 7 eoz corda 7 facta scrutari 7 inuestigare quō poterūt ad viam recuperationis duci. Cū homo teneat seq viam p quā poterit salutē inuenire. s. ad p̄fessionē currere 7 i domo ecclie hospitari 7 ei⁹ p̄ceptis obedire. Tunc p̄fessor debet ipsi tres pastillos ondere vt vnū eligat de istis p quē famem peccati extinguere possit. Primus enim pastillus erat plen⁹ terra 7 designat mūdum quē si mūdan⁹ homo elegerit in vita ista nihil aliud inueniet nisi ira z purā. i. sepulcrum vir septē pedes cōunēs. q omne qō ē in mūdo aut est supbia vite. aut p̄cupiscentia oculoz. aut p̄cupiscētia carnis. imo totus mūdus in maligno ē posit⁹. ergo vellt q̄ mūdana eligūt. Memēto ergo hō q cinis es 7 in cinerē reuerteris. Secōs pastillus erat plen⁹ ossib⁹ mortuoz 7 signat carnem

id est carnales hoīes. vt sunt otiosi. gulosi ⁊ luxuriosi. q̄ cum omni studio intendunt carni placere. Cōtra tales dicit aplus. Si sm carnē vixeritis moriemini. Tūc inuenietis opa vestra q̄ ossa arida q̄ nihil aliō valēt nisi vt cōburant. Ue ergo illis q̄ illū pastillum. s. carnales delicias eligūt. Tertius pastillus erat plen⁹ argēto ⁊ auro puro ⁊ ille designat celū empyreū in q̄ est thesaur⁹ infinit⁹. Pauci sunt respectiue qui manū ad illū pastillum ponāt. Ūñ matth. vij. Lata est via que ducit ad infernū. stricta que ducit ad celū. iō pauci p eā ambulant. Quid ergo est faciēdum. Certe vocandi sunt pauperes ⁊ debiles. i. iusti atq; sancti q̄ in vita ista p tribulatōnes multas ppter deū transierūt ⁊ multas miserias sustinuerūt. Talib⁹ dicet illud matth. xxv. Uenite bñdicti patris mei p̄cipite regnū q̄ vobis paratū est. Ad q̄ nos p̄ducat ꝛc.

De mirabili errantiū reuocatione et afflictorum pia consolatione.

Capitulum. cx.

Traian⁹ imperator regnauit. in cui⁹ imperio erat q̄dam miles noīe placidus q̄ erat magister militie ex p̄te imp̄atoris. Iste erat in op̄ib⁹ misericordie valde assidu⁹. sed tñ idolor cultui dedit⁹. Habebat aūt vxorē eiusdē ritus ⁊ misericordie exīstem. duosq; filios ex ea p̄creauit q̄s iuxta suam nobilitatem magnifice educari fecit. Et q̄ misericordie op̄ib⁹ sedule insistebat ad viaz veritatis meruit illustrari. Quadā enim die cū venationi insisteret. gregē ceruor⁹ repit inē quos vnū ceteris speciosiorē ⁊ maiorē p̄spexit q̄ ab alior⁹ societate discedēs in siluam vastiorem p̄silijt. Ūñ cū alij milites circa ceteros ceruos occupati ḡēnt. Placidus illū toto nisu insequebat ⁊ ipsum capere nitebat. Quem cū tot⁹ viri⁹ insequeret ceru⁹ tandē sup quandā rupis altitudinē p̄scendit ⁊ placidus. a p̄piās qualit̄ eum capere possit in aio sedule cogitauit. Qui cū ceruum diligent⁹ inspiceret. vidit inē cornua ei⁹ formam sancte crucis sup̄a solis claritatem fulgentē ⁊ imaginē ihesu xp̄i q̄ per os cerui sicut olim p asinā balaam sic ei locutus est dicēs. O placide q̄d me insequeris. Ego tui gratia in hoc animali apparui tibi. Ego sum xp̄us quē tu ignorans colis. elemosine tue coram me ascenderūt. Et ob hoc veni vt p̄ hunc ceruum quē venabaris. ego quoq; venarer tei ipsius. Alij tñ dicūt q̄ ipa imago q̄ inē cornua cerui apparuit hec verba p̄tulit. Hoc audiēs placidus animo terrore corrept⁹ est. de eq̄ in terram cecidit ⁊ p⁹ vnā horā ad se rediēs de terra surrexit ⁊ ait. Beuela mihi q̄d loqueris sic credam in te. Et ait xp̄us. Ego sum xp̄us placide q̄ celū ⁊ terrā creauī. q̄ lucem orīri feci ⁊ a tenebris diuisi. q̄ dies tempora ⁊ annos p̄stitui. qui hominē de limo terre formaui. q̄ p̄p̄ salutem humani generis in terris in carne apparui. q̄ crucifixus ⁊ sepult⁹ tertia die resurrexi. Audiēs hec placidus iterum in terram cecidit ⁊ ait. Credo dñe q̄ tu es q̄ omnia fecisti ⁊ q̄ errantes cōuertis. Et dixit ad eum dñs. Si credis vade ad ep̄m ciuitatis ⁊ facias te baptisari. Cui placid⁹. Uis dñe vt hec eadem vxori mee nunciē ⁊ filijs vt ⁊ ipsi pater in te credant. Cui dñs. Nuncia illis vt ⁊ ipsi pariter tecum mundent. Tu q̄s die crastina huc venias vt tibi rursum appaream ⁊ que futura sunt plenius pandam. Cum ergo placidus domum venisset ⁊ hec vxori in lecto renūciasset. reclamauit vxor ei⁹ dicens. Dñe mi ⁊ ego alia nocte trā sacta vidi dicentē mihi. Tradetur ⁊ vir tu⁹ ⁊ filij tui ad me venient. Et nūc cognoui q̄ ipse est xp̄us. Deruexerunt ergo media nocte ad ep̄m ciuitatis rome q̄ eos cū magno gaudio baptisauit ⁊ placidū vocauit eustachium. vxorem theosbytam. ⁊ filios ei⁹ theosbytum ⁊ agapitū. Mane facto eustachi⁹ sicut p̄sueuerat ad venationē p̄cessit ⁊ p̄p̄e locum veniēs milites suos q̄si sub obtētu inuestigādē venationis disperxit. Statimq; in loco formam p̄me visionis aspexit. cadensq; in terram suam dixit. Supplico domine vt manifestes q̄ p̄ me ras p̄ tuo

Dragp eustachy

Tui dñs. Beat⁹ es eustachi qui accepisti lauacrū gratie mee q̄ modo diabolū superasti. Et mō eum q̄ te decepat conculcasti. Modo apparebit fides tua. Diabol⁹ enī eo q̄ ipsum dereliquisti ꝯ te seuiet ⁊ variis modis armat. Oportet enī te multa sustinere vt accipias coronā victorie. Oportet te multa pati vt de alta seculi vanitate humilieris ⁊ rursus spūalib⁹ diuitijs exalteris. Tu ergo ne deficias nec ad gl̄iaz pristinā respicias q̄ p temptatiōes optet te alteruz iob demōstrari. Sed cū humiliat⁹ fueris veniam ad te ⁊ in gloriā pristinā te restituam Dic ergo mihi si temptatiōes mō vis sustinere aut in fine vite tue. Dicit ei eustachi⁹. Bñe si optet ita fieri mō iube temptationez accedere. Sed vtutē patiētie tribue. Tui dominus. Fortes estote. q̄ gratia mea custodiet aias vr̄as. Sicq̄z dñs in celū ascēdit ⁊ eustachi⁹ domū rediens h̄ vxori sue nūciauit. Post paucos igit̄ dies mors pestifera cūctos seruos ⁊ ancillas eius inuasit ⁊ vniuersos occidit. Deinde post alios dies omnes equi ⁊ oīa ei⁹ pecora subito interierunt. Quidā aūt sceleste ei⁹ depdationem videntes p noctem in domū ei⁹ irruentes cūcta que repererūt asportauerūt ⁊ totam domū auro ⁊ argēto ⁊ reb⁹ alijs spoliauerunt. Et ipse cū vxore sua ⁊ filijs grās deo agens nocte nudus aufugit. Qui rubore verētes egyptuz p gebant totaq̄z ei⁹ possessio p rapinā maloz ad nichilū est redacta. Rex aūt totusq̄z senat⁹ p magistro militū tam strēnuo multū dolebāt eo q̄ nulluz in dicium de eo repire poterant. Cuz aūt iter agerent. appropinq̄uerūt mari ⁊ inuenientes nauim in ea nauigare ceperūt. Videns aūt dñs nauis vxorem eustachij q̄ pulcra esset nimis. ipsam habere desiderauit. Cuz vo trāsfretassent naulū ab eis exigebat. nō b̄nūb⁹ illis vñ solueret. iussit p naulo retinere vxorē volensq̄z eā secū habere. Qō vt eustachi⁹ audiuit nullaten⁹ cōsentire voluit. Eo q̄ tradicēte annuit dñs nautis suis vt euz in mare p̄cipitarent vt sic vxorē suā habere posset. Qō vt eustachius cōperisset vxorem eis tristis reliquit. ⁊ duos infantes accipiēs ingemiscens ibat dicens. Ue mihi ⁊ vobis. q̄ mater vestra alieni gene maruto tradita est. Puenientesq̄z ad quēdam fluuiū ꝓpter aquaz abūdantiā nō est ausus cum duob⁹ filijs p transire. sz vno circa ripam fluminis relicto alterz transportauit. Qui cū fluuiū transfretasset illū infantem quē baiulauerat sup terrā posuit ⁊ ad accipiendū alū festinauit. Cuz aūt circa medium flumis pueniisset. ecce lupus cōcitus venit ⁊ infantē quē deposuerat rapiens in siluā fugit. Qui de eo desperat⁹ ad alium festinauit. Sz cum abiret leo aduenit ⁊ alterum infantē rapuit ⁊ abscessit vñ euz seq̄ nō valens cum esset in medio flumis cepit plangere ⁊ capillos suos euellere volens se in aquā p̄cipere nisi eū diuina p̄uidētia cōseruasset. Pastores aūt videntes leonē puerum vnū portantē eū cū clam⁹ insecuti sūt Per diuinā aūt dispensatiōnē leo puerum illesum abijciens recessit. Quidā insuper aratores post lupū clamātes de ei⁹ fauci⁹ bus puerū alium incolumem liberauerūt Utriq̄z vo pastores ⁊ aratores de vno vico fuerūt ⁊ penes se pueros nutrierūt. Hoc aūt eustachi⁹ nesciebat. sz merēs ac ploras ibat dicēs. Heu mihi q̄ ante vt arbor pollebam sed mō penit⁹ nudat⁹ sum. Heu mihi q̄ multitudine militū circūdari solebaz sed mō solus remanens nec filios ꝓcessus suz hz̄ē. Dimitte dñe mihi dixisse q̄ optz me temptari sicut iob. Ecce plusq̄z iob aliquid in me fieri videt. Ille enī ⁊ si omnib⁹ nudat⁹ fuerit. ñ sterc⁹ habuit sup quo sedere potuit. Mihi aūt nichil horz remansit Ille amicos sibi cōpatientes habuit. Ego feras habui inimicos que filios meos rapuerūt. Illi vxor est relicta a me vo ablata Da req̄em dñe tribulatōnib⁹ meis ⁊ pone custodiam ori meo ne declinet coz meū in verba malicie ⁊ eiciar a facie tua. His dictis cū lacrimis ad quēdam vicuz abiit ⁊ data sibi mercede agnos illoz hominum p annos q̄ndecim custodiuit. Filij autez eius in altero vico sunt educati nec se frē

esse sciebāt. Bñs aūt nauis vxorē eustachij
pseruauit nec eā ille alienigena cognouit.
sed potꝰ eā intactā dimittens vitā finiuit.
Impator aūt ⁊ pl̄us romanꝰ plurimum
ab hostibꝰ molestabat ⁊ recordat̄ placidi
q̄z strēnue ꝑ eos dimicasset. de eius subita
mutatōe pluries tristabat. direxitq̄z mīos
milites ꝓuersas mūdi ptes ꝓmittēs om
nibꝰ q̄ eū inuenirēt multas diuitias ⁊ ho
nores. Quidā aūt ex militibꝰ q̄ aliq̄n pla
cido mīstrauerant ad ipm vicum in quo
degebat venerūt q̄s placidꝰ de agro venit
ꝓsiderans eos ex incessu ptīnꝰ recognouit
⁊ ingemiscēdo pturbari cepit cogitans di
gnitatē quā olim habuit ⁊ in corde suo di
xit. Bñe sicut istos q̄ aliq̄n mecū fuerūt p
ter spem nūc vidi da vt ꝓlugem meā vide
re possim. nam de filijs scio q̄ a feris come
sti sunt. Venit enī ad eū vox dicens. Confi
de eustachi. q̄z cito honorē tuū recupabis
⁊ filios ⁊ vxorē recipies. Cum igit̄ militib⁹
obuiasset. ipsi eū mīme cognouerūt. Cūq̄z
eū salutassent quesierūt si aliquē pegrīnū
noīe ſplacidū cū vxore ⁊ cum duobꝰ filijs
cognosceret. Ille aut̄ se nescire pfessus est
ad p̄ces tn eoꝝ in hospitiū diuerterūt ⁊ pla
cidus eis seruiebat ⁊ recolens pristinū sta
tum suum lacrimas ꝓtinere non poterat.
Egressus aūt foras faciē suā lauit ⁊ iterū
rediens eis ꝓsuebat. Illi vo ꝓsiderātes ad
inuicē direxerūt q̄z filius est hic homo illi quē
querimꝰ. Et rndēs alter dixit. Valde filius
est. Consideremus igit̄ si habet signū cica
tricis in capite qđ sibi in bello accidit. ipse
ne est. Et respicientes ⁊ signū videntes ipm
esse quē querebāt ptīnꝰ cognouerūt ⁊ insi
lientes ⁊ osculantes eū de vxore sua ⁊ filijs
sciscitati sunt q̄ dixit eis q̄ filij mortui eēnt
⁊ vxor detenta Vicini aūt oēs ad spectacu
lum ꝓcurrebant dū milites vtutem ⁊ ꝑmā
gloriam narrabāt. tunc p̄ceptum impato
ris milites ei exposuerunt ⁊ optimis vesti
mentis ipm induerūt. Ipsi post iter q̄ndecim
dierum ad impatorē venerūt q̄ eius aduē
tum audiens eidē ptīnꝰ occurrit ⁊ in oscu
lo pacifica ei ruit. Narrauitq̄z omnibꝰ ꝓ
ordinem cuncta que sibi acciderāt. statim
ad magisteriū militie trahit ⁊ idem officiū
qđ habuerat ꝑ⁹ exercere ꝓpellit. q̄ nume
ratis militibꝰ ⁊ paucos ꝑ hostes esse ꝓgno
scens iussit tyrones colligere ꝓ oēs ciuita
tes ⁊ vicos. Contigit aūt ⁊ illam ⁊ram de
scribi in q̄ filij sui educati fuerant vt darēt
duos tyrones. Uniuersi aūt ei⁹ loci incole
illos duos iuuenes tā q̄z ꝑ ceteris aptiores
magistro militū ꝓsignauerūt. Videns er
go illos duos iuuenes elegantes ⁊ morꝫ
honestate cōpositos cuꝫ sibi plurimū pla
cuissent int̄ ꝑmos in acie ordinauit. ⁊ sic ꝓ
fect⁹ ad bellū subiectus hostib⁹ exercitū suū
trib⁹ diebꝰ i q̄dā loco vbi vxor sua hospita
manebat req̄escere fecit. vbi hospitati sunt
filij. ignorantes tn oīno q̄ mater sua esset.
⁊ sedētes circa meridiē ⁊ mutuo ꝓfabulan
tes exponebāt sibi inuicem de infantia sua
Mater vo illoꝝ duoꝝ iuuenū econtra se
dens que ipsi referebant attentꝰ audiebat.
Dixit maior minori. Ego dū infans essez
nihil oīno recolo nisi q̄ dilectissimꝰ pater
meꝰ magister militū erat ⁊ mat̄ mea valđ
speciosa. duosq̄z filios habuit. s. me ⁊ aliuꝫ
minorē me. q̄ etiā ipse aliꝰ frater meꝰ valde
speciosus erat. Accipiētesq̄z nos. s. me ⁊ fra
trem meū ꝑgentes nostri egressi sunt de do
mo patna nocte ingressiq̄z sūt ambo simul
nauem. me ⁊ frēm meū secuꝫ recipiētes. ne
scio tn quo eūtes. Cunq̄z aūt de naui egre
deremur mater nostra quō nescio in mari
relicta ē. Ipsaꝫ vo noster portās nos duos
ꝑgebat flens quentenq̄z ad quēdā fluuiū
transiuit cū fratre meo minore ⁊ me supri
pam flumis reliq̄t. Cum aūt reuerteret vt
me acciperet lupus venit ⁊ illum infantē ra
puit. ⁊ anteq̄z ad me a ꝓpinq̄ret leo de sil
ua exiens me rapuit ⁊ in siluaꝫ duxit. Ipsa
stores vo me de ore leonis eripuerūt ⁊ nu
tritus sum in illa possessione in qua ⁊ ipse
scis ⁊ nō potui scire qđ factum sit de patre
meo neq̄z de fratre. Audiēs hec minor fra
ter cepit flere ⁊ dicere. Ipse deus vt audio
frater tu⁹ ego sum. quoniā qui me educa
uerunt mihi dixerunt quō me eruerunt de

faucib⁹ lupi. Et in ampler⁹ ruentes oscu
labant se inuicē ⁊ fleuerūt. Audiēs h̄ mat
eoꝝ ⁊ pſiderans q̄ euentū suū ita seriatim
dixiſſent diu apd̄ se tractauit ſi filij ſui eēnt.
Altera aūt die magiſtrū militū adijt ⁊ int̄
pellauit dicēs. Dēp̄cor te dñe vt me ad pa
triam tuā pduci iubeas. Ego sum de terra
romanoꝝ ⁊ hic pegrina sum. Hec dicens
vidit in eo signa martii ſui ⁊ eū cognoſcēs
cū iam se ꝓmere nō posset pcidit ad pedes
eius ⁊ ait. Precor te dñe vt mihi exponas
pſtinā vitā tuā. puto enī q̄ tu sis placidus
magiſter militū q̄ alio nocte eustachi⁹ nun
cupat quē saluator ꝓmisit q̄ talem ⁊ talem
temptationē ſuſtinuit. cui vox que ego sū
in mari ablata fuit que tñ ab omni corru
ptione ſua ta sum que duos filios agapi
tum ⁊ theoſbytum habuit. Audiēs hec eu
ſtachi⁹ ⁊ ipsaꝝ diligent pſiderans vocem
ſuaꝝ esse recognouit ⁊ lacrimas p̄ gaudio
fudit. Ipsam oscular⁹ est glorificās deum
q̄ pſolat afflictos. Tunc dixit ei vox ſua.
Dñe vbi sūt filij nostri. Qui rūdit a feris
capti sūt. Et exposuit ei quō eos pdidit. Et
illa. Grās agam⁹ dño. puto enī vt quēad
modū de⁹ donauit nobis vt inueneremus
nos inuicē. dabit etiaꝝ recognoscere nobis
filios nostros. Et ille. Vbi tibi q̄ a feris de
uorati sunt. Cui illa. Hesterna die sedēs in
ortu audiui duos iuuenes sic ⁊ sic suaꝝ in
famiam exponēres. credo q̄ sint filij nostri
interroga eos vt dicent tibi. Cōuocans aut̄
eustachi⁹ eos ⁊ audiens ab eis infamiam
ſuam recognouit q̄ filij ſui erant. ⁊ ample
ctentes eos ipse ⁊ mater sup eoꝝ colla plu
rimum fleuerūt ⁊ crebri⁹ eos osculabant.
Omnis aūt exercit⁹ plurimū gaudebat de
inuennone eoꝝ ⁊ de victoria barbarorum
Cū igit redirent ꝓgit iam traianū obiſſe
⁊ ſucceſſiſſe ei petroē in ſceleri⁹ noie adri
anum. Qui p victoria obtenta ⁊ inuentio
ne vxoris ⁊ filioꝝ magnifice eos ſuſcepit et
magnū cōuiuiuꝫ p̄parauit. Altera aūt die
ad templū idoloꝝ pcesſit vt ibi ſacrificaret
p victoria barbaroꝝ. Videns aūt impator
q̄ eustachi⁹ nec p victoria nec p inuentiōe
ſuoꝝ ſacrificare vellet hortabat vt ſacrifici
um imolaret. Cui eustachi⁹. Ego christuꝫ
deū colo ⁊ illi ſoli ſeruio ⁊ ſacrifico. Tunc
impator ira repleꝝ ipm cū vxore ⁊ filijs in
barena ſtatuit ⁊ leonē ferocē ad eos dimitti
fecit. Accurrens vo leo ⁊ dimiſſo capite q̄
eos adorans ab eis humilit̄ receſſit. Tunc
impator bouē ereū incēdi fecit ⁊ eos ibidē
viuos imitti mādauit. Orantes igit̄ ſancti
⁊ se dño cōmendātes bouē intrātes ibidē
dño ſpūm reddiderūt. Tertia aūt die ſunt
de boue cora impatore extracti ⁊ ita penit⁹
intacti inuēti ſunt q̄ nec capillos nec q̄cq̄
eoꝝ vapores incēdij aliquatin⁹ ꝓgerunt
Chriſtiani vo eorū corpa tulerūt ⁊ in loco
celeberrimo recōdentes ibidē oratoriū con
ſtruxerūt. Poſſi ſunt aūt ſub adriano qui
regnare cepit circa ānos dñi. c. xx. kl. nouēb̄
bris. vel ſm q̄ſdam. xij. kl. octob̄ris.

Expoſitio.

Altiſſimi. Iſte impator dñs no
ſter ieſus xp̄us. Placidus potest
dici q̄libet bō mūdan⁹ in vanita
tib⁹ ſeculi occupat⁹ qui ꝓgit ad venandum
ea que ſunt mūdana cū militib⁹ ſuis. i. q̄n
q̄z ſenſib⁹. Tandē venit ad gregez ceruoꝝ
in q̄b⁹ multū delectat̄. Cerui iſti q̄ ſē inuēti
ſunt vitia. audit⁹ ꝛc. vba detractoria ⁊ va
na ⁊ ſic de alijs ſenſib⁹ exteriorib⁹. Sz attē
dat⁹ q̄ ceru⁹ pulcrior cucurrit ⁊ receſſit a
ſocietate alioꝝ quē toto conamine inſeque
bat placid⁹. Ceru⁹ ille est rō que ē optima
poſſēsia aie quaꝝ homo teneē toto conami
ne in omnib⁹ opib⁹ ſeq̄ ſi deſiderat habere
vitā beatam. Ceru⁹ ille aſcēdit ripam. Ri
pa est iuſticia ſiue rectitudo quaꝝ rō ſemp
diligit ⁊ infra cornua rōnis vidit imagines
crucifixi. Cornua ſunt leꝝ antiqua ⁊ noua.
In lege antiq̄ bñ ꝓphetaſ erat a multis
de aduentu xp̄i ⁊ de ei⁹ morte. In lege no
ua clare videre poſſum⁹ quō ⁊ qua morte
p̄ noſtra ſalute mortuus est. ideo ceru⁹ ille
bene dicit vt mūdū deſpiciam⁹ ⁊ ea que in
mūdo ſunt vt ſequamur veſtigia xp̄i. ſicut
fecit placidus. Sed poſſes dicere. Libenē
eſſem inſtructus. quō veſtigia ieſu xp̄i ſeq̄

debeam. Ecce exemplū in isto beato eustachio. Primo renūcia vxori & filijs. Vxor illa que est speciosa valde est aīa tua ad dei similitudinez creata que semp est parata xpo obedire si caro ei psentat. Duo filij pueri sunt voluntas & opus q̄ sunt pueri q̄diu homo manet deo p̄trarij. Vñ p̄mo oportet p̄uiam in tra cadere. deinde omnia tpalia a te repellere. si nō ope tñ volūtate. Hoc est sic intelligendū q̄ semp deū omnib⁹ p̄eponas. Postq̄ placidus surrexit & cū vxore & filijs nocte nauem intrauit. Sic tu carissime surge p̄ p̄trionē cum bona voluntate & bonis opibus. & intra nauem sancte eccl̄ie & de⁹ in omnib⁹ erit tibi p̄picuus. Magister nauis est p̄latus q̄ libenter nos retinere. Sed vxorem nostram. i. animaz habet tenere in diuinis p̄ceptis. Et si p̄tingat homines vagari extra nauem eccl̄ie amittere p̄t duos filios. s. voluntatē bonaz & bonū opus que p̄us habuit erga deuz. sicut placidus fecit. Placidus intrauit fluuiū & infantes portauit & lup⁹ vnū cepit & leo aliuz. Per fluuiū mundū intelligere debemus. Per leonem diabolū. Per lupū p̄uiam carnem. Diabolus rapit a corde hominis bonam voluntatē. Caro bonū opus. Ratio dicit. Bonū est ieiunare & in bonis opibus vigilare. Caro dicit. Melius est bene comedere & suauit dormire. Quid ergo ē faciendū. Si illa duo ablata fuerint ab homine. s. bona volūtas & opus meritorium certe pastores & aratores habēt cū cambus p̄ut̄iter sequi. Pastores isti sunt p̄fessores discreti q̄ habent nos dirigere & a via p̄ditionis deducere. Aratores sūt p̄dicatores q̄ habent t̄ram cordis nostri p̄ sacram scripturā arare spinas peccatoz euellere & virtutes inserere. vicia exturpare. & p̄sequens hominem in seruicio dei nutrire. ita q̄ sint duo in vna ciuitate. s. in vna dilectōne & cōcordia & caro spiritui nō p̄tradicat. Tunc rex misit ad querēdū placidū. Sic de⁹ misit p̄mo patriarchas ad hominem. secū do p̄pheras. Sed homo nolebat fateri eos cognoscere donec venit filius dei & nos suo p̄cioso sanguine redemit. Ideo iustuz est vt hospitiū dom⁹ nostre sit mūdū p̄ opa meritoria in q̄ non sit peccatū. Et sic apparebit vxor mūda & speciosa. s. aīa cū duob⁹ filijs id est cū volūtate p̄pria deo semp seruiēdo p̄ opa misericordie. Et videas q̄ signū habeas p̄ q̄d poteris cognosci sicut placidus habuit. Signū illud debet esse dilectio dei & p̄rimi vt deū sup oīa diligas & p̄rimū tuū sicut teipsum. Et sic poteris fieri magister. scz oīm sensuū eos recte dirigendo. Et sic p̄ martiriū maceratōnis ad vitam eternam p̄uenire. Quod nobis ꝛc.

De custodia & circūspectione habenda ad gregem commissum.

Capitulum. cxj.

Vidam nobilis

quandā vaccaz candidaz habuit quā multū dilexit p̄p̄ duo. Primo q̄ candida erat. Secūdo q̄ in dando lac abundauit. Nobilis ille p̄ nimio amore ordiauit q̄ vacca duo cornua aurea haberet & intra se cogitauit cui posset vaccam ad custodiendū dimittere. Erat enim tūc tpis q̄dam bō noīe Argus q̄ verax in oīb⁹ erat & centū oculos habebat. Nobilis iste nūcium ad argum misit vt sine dilatione vlteriori ad eū veniret. Qui cū venisset ait ei. Vaccam meā cum cornib⁹ aureis tue custodie cōmitto. & si bñ custodieris te ad magnas diuitias p̄mouebo. Si vero cornua fuerint ablata morte morieris. Argus vō vaccā cū cornib⁹ recepit & secum duxit singulis diebus cū ea ad pascua p̄rexit & diligent custodiuit & de nocte eaz ad domuz reduxit. Erat q̄daz bō cupidus noīe mercurius subtilis valde in arte musicali q̄ miro modo vaccaz habere cupiebat sepe ad arguz venit vt p̄ece vel p̄cio cornua ab eo obtineret. Argus tenens in manib⁹ baculum pastoralem qua se in terram fixit & ait baculo in p̄sona dñi sui. Tu es dñs meus nocte ista ad castrū tuū venīs. tu dicis mihi vbi ē vacca cū cornib⁹. ego rñdeo. Ecce vacca sine cornib⁹. me enī dormiente latro

q̄dam cornua abstulit. Tu dicis. O miser nōne centum oculos habes. quō erat q̄ oēs dormirēt & latro cornua abstulit. Hoc est mendaciū. Et sic ero filius mortis. Si dicas vendidi filius mortis ero dño meo. Bene inde aut mercurio. Aperge viā tuas q̄ nihil obtinebis. Mercurius recessit & altera die cum arte musicali & suo instrumēto venit. Qui cum venisset incepit cū argo more histrionico fabulas dicere & plerūq; cantare q̄usq; duo oculi argi inceperunt dormire. Et inde ad cantū illius duo alij oculi dormitauerūt. & sic deincepsdonec vniuersi somnū caperent. Quō cernens mercurius caput argi amputauit & vaccas cū cornib⁹ aureis rapuit.

Moralisatio.

Karissimi. Ille nobilis est dñs noster ihesus xp̄us. Vacca candida aīa ad dei similitudinem creata quādum manet i puritate vite dat lac inuocationis & orōnis ppt̄ quę duo multū a deo diligit̄. & ideo dedit ei cornua aurea. q̄ per virtutes saluati sunt plures hoīes post mortem xp̄i. Vacca illa cum cornib⁹ trahit̄ argo. i. plato. Vñ argus cū centū oculis claris virū putidum & discretū ac vndiq; circumspectū significat q̄ semp̄ hz vigilare iuxta gregem sibi cōmissum. Vñ Ezech. xij. dicit̄ plato. Si nō annūciaueris ei neq; loquutus fueris vt auertat̄ a via sua impia vt viuat. & ipse impius in iniq̄tate sua morietur sanguinē eius de manu tua requiram. Si aūt annūciaueris ipso & ille nō fuerit conuersus ab impietate sua & a via sua pessima ipse q̄dē in iniq̄tate sua morietur. tu aūt aīam tuā liberasti. Sz heu multi baculū pastoralē. i. potestatem suā a nō oculos hoīm ostendūt vt videant̄ & vt ab hoib⁹ honorent̄. Sz sepe ptingit cū venerit aliqua temptatio diabolica. s. audiēdo cant⁹ musicales. i. mulierū. Que cū sepe ab hominib⁹ libenter audiunt̄ & in illis delectant̄ intantū q̄ a sue circūspectionis vigilātia cadūt. & dormiēte ipsorū prudētia spūaliter peant & vaccā. i. aīam quā diligent̄ suare dñi p̄ peccatum amittūt. Vñ caput a talib⁹ amputat̄. i. beata vita quam dō p̄ miserūt p̄ opa meritoria suare. Mercurius. i. diabolus aufert ab eis vitā eternam ducendo vaccā. i. aīam ad infernum. Aq̄ nos custodiat dñs noster ihesus xp̄s q̄ cum patre & spūsancto sine fine viuit & regnat. Amen

De curatione anime p̄ medicinā supcelestis medici qua q̄dam curant & q̄dā nō. Capitulum. cxij.

Dragoni⁹ regnauit q̄ vxorē pulcrā accepit q̄ cōcepit & peperit filium. puer creuit & ab omnib⁹ est dilect⁹. Cum aūt decē annos in etate habuit mortua est mater eius & tradita honorifice sepulture. Post hec rex p̄silio multorum rex aliā vxorē duxit. que filiū p̄me vxoris nō dilexit. sz opprobria multa sibi intulit. Rex aūt hoc p̄cipiens volens placere vxori filium suū extra impium ordinauit. Filius expulsus artē medicine studuit & intantum p̄fecit q̄ factus est magn⁹ & p̄fect⁹ medicus. Audiēs rex q̄ filius suus in studio p̄fecit. gaudens est valde. Accidit infra temp⁹ breue q̄ rex in grauem infirmitatē cecidit. Irās p̄ filio destinauit. vt ad eum sine vlteriori dilatione veniret & eum ab infirmitate liberaret. Filius vo vt voluntatē patris intellexit ad patrē venit & eum p̄fecte curauit. Vñ fama eius p̄ totū regnū volauit. Post hec regina nouerca eius vsq; ad mortem infirmabat̄ & medici ex omni pte sunt adducti q̄ omnes eam ad mortē iudicabāt. Hoc p̄cipiens rex p̄tristat⁹ est valde rogauit filium vt eā curaret. Et filius ait. Petitiones vestrā implere nolo. Tui pat̄. Extra regnum meum te expellam. Tui filius. Si sic agitis iniuste mecum facitis. Pater ac benignissime genitor bene constat vobis q̄ me filiū vestrum extra regnum expulistis p̄pter eius suggestiones. vñ mea absentia dilectissime pater fuit cā vestri doloris ac infirmitatis et mea p̄nia est cā doloris & infirmitatis regine. vicz nouerce mee. ideo nolo eā curare. sz potius volo ab ea recedere. ait pat̄ filio suo

Eundē mozbū bz regina nouerca tua quē ego habui me patrez tuū pfecte curasti. sic etiā ꝛ nouercā tuā cura. Rñdit filiꝰ patri. Ipater mi dilecte licz sit eadē infirmitas ñ tñ eadē cōplexio est tibi ꝛ sibi. Quicqd ergo tibi feci gratū ꝛ ratū habuisti qñ palacuz intrauī ꝛ me vidisti curatꝰ fuisti. Mo uerca mea qñ me videt grauat. Si loqr intendit dolozi tangā eā extra seipsaz rapit Et iō nihil magis expedit egris curandis nisi dare eis qđ volūt ꝛ qđ desiderāt. Et sic p tales allegatōes filiꝰ euasit ꝛ nouerca defuncta est.

Moralisatio.

Ariſſimi. Rex iſte pōt dici pmus parens adam q̄ locū ꝛ impiuz habebat. ſ. padisum quē deꝰ dñm totiꝰ mūdi ꝓstituit. ps. Omnia subiecisti sub pedibꝰ ꝛc. Qui despōsauit pulcrā vxozē. i. aiaz ad dei ſimilitudinē creatā ex qua genuit filium. i. xp̄m ſua pgenie pductū quantuz ad hūanitatē. vxor. i. aia mozit ſpūaliter p peccatū qđ cōmisit. ſtatim duxit aliaz vxorem. ſ. iniqtatē ꝛ miseriā in quā cecidit per quā padiſo ꝓuabat ꝛ in isto mūdo ponebat vbi in ſudore ꝛ labore vixit. Filius dei q̄ erat de ſua pgenie ſm carnē de impio celesti ꝓpter nostrā infirmitatē ꝛ iniqtatē descendit q̄ factꝰ est noſter medicus oēs infirmitates curat intantū q̄ fama eiꝰ in celo ꝛ in tra ꝛ in inferno volauit. Sz pater noſter adam grauit infirmabat p peccatū cōmiſſum tam in corpe q̄z in aia. In corpe pdidit gloriam ꝛ bonoꝛē qñ de padiſo ē expulſus. In aīma q̄ a deo ſepatꝰ est ꝛ in infernum collocatus. Be vō optime ꝛ pfecte illum ſua bñdicta passione curauit. Sz nouercam. ſ. diabolū cui p peccatū ꝓiunctus erat nunq̄z volebat curare. Dic mihi q̄re cum habuerūt eandē infirmitatē. q̄ ambo p peccatū ceciderunt. Ad hoc dico. Licet ambo peccauerūt tñ alio ꝛ alio mō. Diabolus ſine ſuggeſtione ꝛ ex ꝓpria malicia. Homo vō p diabolū temptatꝰ ꝛ ex fragili materia plaſmatꝰ in peccatū cecidit ꝛ oleū miſericordie petijt. Ideo medicꝰ dñs noſter ieſus xp̄us bolem curauit. ſed nō nouercam. ſ. diabolū. Mouerca illa est causa quare filiꝰ dei a multis hominibꝰ in aliaz regionē mittit ꝛ ab eis expellit. Sz ecōuerſo ꝓpria diuina ē causa mortis diaboli. q̄ ambo ſe nō compatiunt.

De ſpūali pugna ꝛ remuneratione p victoria.

Capitulum. cxiij.

Donias regnauit

a diues valde q̄ torneamēta ꝛ haſtiludia multū dilexerat. Cū qđdaz torneamentuz fecit pclamari vt q̄cunqz se in torneamēto meliꝰ haberet mercedē ꝓdignam a rege obtineret. Hoc audiētes nobiles ꝛ optimates ad torneamentū venerunt rex ordinauit vt milites diuiderent ita q̄ ex vna pte plures ordinauit in certo numero ꝛ tot ex alia pte. Illi vō q̄ ꝓmo ordinati fuerūt oīa ſcuta ſua ꝛ arma in loco ad ꝟ deputato p ordinē poſuerunt. Rex ꝓcepit vt q̄cunqz ex alia pte ſcutū alteriꝰ cum haſta tangeret. ſtatim ille cuiꝰ ſcutū tactum eſſet ad torneamentū ſecū deſcēderet ꝛ vna puella ad ꝟ electa illū armaret. ꝛ ſic ꝓtra aliuz luderet. ꝛ ſi aliū in ludo ſuparet illa die corona regis coronatꝰ eſſet ꝛ in regali menſa collocaret. Miles q̄dam ꝟ ꝓpiens diligenter oīa ſcuta reſpexerat ꝛ vnuz ſcutum vidit in q̄ erāt tria poma aurea que miro mō habere deſiderabat. ſcutū illud tenuit Aliꝰ aūt cuiꝰ erat ſcutuz. ſtatim a puella se armari fecit ꝛ deſcēdit ꝛ ꝓ eum luſit in quo ludo caput eiꝰ q̄ ſcutum ſuū tenuit amputauit ꝛ mercedem ꝓdignam accepit.

Moralisatio.

Ariſſimi. Iſte impatoꝛ ē dñs noſter ieſus xp̄us qui ꝓtra diabolū pugnauit. Primo in celo cōmiſſum est torneamētum. i. bellum inē deum ꝛ diabolū q̄n michael ꝛ angeli eiꝰ ꝓliabantur cuz draconе ꝛ postea in terra in die paraſceues. Sz redeamꝰ ad ꝓpositū. Beꝰ bz tria ſcuta ſeu ſigna. ſ. potentiā que ē ſcutuz patris. ſapiam que est ſcutū filij. bonitatez que est ſcutū ſpiritusſancti. Illa tria ſcuta

de⁹ posuit in vno loco determinato. s. in natura bũana qñ creauit hoiem ad imaginẽ ⁊ sili⁹ tudinem suã. Adam⁹ homo dñabat oĩb⁹ bestijs. ecce potẽtiaz q̃ est scutũ patris Adam⁹ hõ plenã habuit sciam de oĩb⁹ rebus. ecce sapiam q̃ est scutũ filij. Adamus bõ creat⁹ est in gratia ⁊ dilectione dei ⁊ primi. ecce bonitatẽ que est scutuz spũssancti. Adaligⁿ vo spũs in malo obstinat⁹ volens pugnare ꝓ deũ accessit ad hoiem in q̃ tria scuta truz psonaz erãt appensa. ⁊ vnũ tetigit nõ scutũ patris dicens. Si comederitis eritis potẽtes sicut dij. Adõ scutũ spũs sancti dicẽs. Eritis boni veri amãtes. Sz tetigit scutũ filij in q̃ repta sũt poma aurea scz opatio trinitatis dicẽdo. Si comederitis er isto fructu eritis sicut dij scientes bonum ⁊ malũ. Tactũ ergo est scutũ filij dei quare decuit vt de⁹ pat mitteret filiũ q̃ maligniũ spũm p nobis erpugnaret. Illũ dei filium armauit vna vgo electa. s. beata virgo maria de q̃ humanã naturã assumpsit cum q̃ nos ad vitam eternam pduxit.

De liberatiõe humani generis a fouea infernali. Caplm. cruij.

Rat quidaz rex

e in cui⁹ impio q̃dam pauꝑ habitabat q̃ singulis dieb⁹ ad quandam siluam prexit vt ligna colligeret ad vendẽdum p que posset victuz ⁊ vestitũ acquirere. Accidit quadã die q̃ ad siluaz cũ asino suo prexit. a casu infra densitatez nemoris cecidit. ⁊ subito in quandã foueã recept⁹ ẽ de qua nullo mõ poterat exire. In qua fouea erat draco horribilis q̃ totam foueam interi⁹ cũ sua cauda circũuoluit. In ea dẽ fouea erãt serpẽtes multi in supiori pte foueе. in pfundo vel in medio erat q̃dam lapis rotũdus. ad quez oẽs serpẽtes singulis dieb⁹ semel in die ascẽdebant ⁊ illũ lambebãt. Deinde draco simili modo lambebat lapidem. Adaꝑ cũ hoc vidisset intra se cogitabat. Adultis diebus in ista fouea sine alimento steti nisi cibũ habuero fame pereo. pergam igit ad illuz ⁊ lambere volo sicut serpens ⁊ draco fecerũt. Aderrexit itaqz ad lapidem incepit lambere ⁊ inuenit in lapide omnẽ sapozem quẽ coz eius desiderabat. ⁊ sic est refocillat⁹ ac si omnia cibaria mũdi comedisset siue bibisset. Infra pauꝯcos dies factum est tonitruũ magnũ ⁊ horribile ita q̃ omnes serpentes vn⁹ post aliũ exiuit. Cum vero null⁹ serpens remaneret in puteo draco incepit extra foueam volare. Adauper vero hoc videns caudam draconis tenuit. Draco eum de fouea leuauit ⁊ ad magnam distantiã extra foueam proiecit. Ille vo per aliquos dies ibidem stetit penit⁹ ignorans viam extra nemus. Accidit enim ⁊ q̃dam mercatozes venerũt ⁊ eũ extra nem⁹ ad viam rectam duxerũt. Ille vero gauisus est valde. Ad ciuitatẽ rediit ⁊ omnib⁹ denũciauit quomodo ei acciderat ⁊ statum post hoc vitam finiuit.

Moralisatio.

Atrissimi. Iste rex ẽ pater celestis Adauper ille potest dici q̃libet homo q̃ nudus est egzessus de vtero matris sue q̃ intrat nemus. s. mundũ istuz Unde sepe cadit in foueam pfundam qñ cadit in peccatum mortale vbi iacet in magno periculo. qz sub potestate draconis. id est diaboli. Serpentes q̃ sunt cum eo in fouea sũt alia peccata venialia p que homo intoxicat vt per serpentẽ. Lapis rotundus in medio est christ⁹. Unde psalmista. Lapidem quẽ reprobauerũt edificantes ꝛc. In eo inuenit omnis sapoz ⁊ dulcedo. Ad illum debem⁹ tempore tribulationis recurrere ⁊ cum deuota oratione lambere Tonitruũ magnum est confessio pura facta cum contritione coram sacerdote. De quo tonitruo. scilicet cõfessione omnes serpentes. i. peccata ⁊ demones quos ad nos per peccata vocamus terrent ⁊ depellunt Et draco. id est diabolus expellit. Mercatozes. id est predicatozes ⁊ confessozes qui quotidie lucrant animas quas diabolus conat auferre. Iste tunc deducit in viam rectã ciuitatis sancte hieru salem. Ad quã nos pducat dñs noster ihesus xp̃us.

De morte xpi p nostra recõciliatione.
Capitulum.cxv.

Rat quidaz im/

e perator q quãdã forestã habebat in q fuerat qdaz elephas cui pen tus null9 ap propiquare audebat. Audiẽs vo hoc rex a pbis suis 7 sapientib9 naturã elephãtis q̃sluit. Illi vo rñderũt 7 dixerũt q elephas mũdas vgines multũ diligeret. Rex hoc audiẽs statim fecit inquiri duas puellas bonestas 7 pulcras ac dulciẽ cantantes q̃s in regno suo habebat. Inuente sunt igit̃ due vgines satis pulcre 7 bonestẽ q̃s rex fecit denudari 7 forestã sic nude intrare. vna eaz peluim accepit. altera gladium 7 intrabãt. In introitu inceperũt dulciter cantare. Hoc audiens elephas venit ad eas cepit mãmillas eaz lambere. virgines ptinue cantabãt q̃usq3 elephas in gremio vni9 vginis req̃euit. Illa vgo videns elephantẽ in gremio alteri9 vginis dormire cum gladio eũ occidit. 7 vgo in cui9 gremio dormiuit peluim de sanguine elephãtis repleuit. 7 sic ad regẽ preterũt. Rex vo gauisus est valde. statim fecit fieri purpuram 7 multa alia de codẽ sanguine.

Moralisatio.

Karissimi. Iste impator est pat celestis. elephas dñs noster iesus xps qui añ incarnationẽ erat sansasterus. Due vgines fuerũt Maria 7 Eua que ambe erant nude ab oi peccato. Maria sanctificata in vtero. Eua collocata in padiso. Eua gladiũ portauit. i. peccatũ qd cõmisit ptra dei pcepta. ppt qd xpus ver9 elephas mortu9 est. Maria peluim. i. vter vgineum in quo pcept9 erat xpus 7 ei9 humanitas formata. Elephas vbera lambebat. i. legem antiquã 7 nouã que sunt duo vbera p que lac salutis sugere poterimus. Christus vtraq3 lambebat. i. vtranq3 legez impleuit cum sanguinẽ suũ effudit. de cui9 sanguine aĩme nostre facte sunt purpurate omni bonore 7 gaudio plene. vt sic si volumus vitam etnam possideamus.

De dilectione dei quõ omnes nos eq̃liter diligit vsq3 dum ipsum per peccata nostra despicimus.
Capitulum.cxvj.

Jpin9 regnauit

p q quandã pulcram puellam desponsauit. que pcepit 7 pepit elegantẽ filiuz. sz in ptu mortua e. Duxit aliã 7 ex illa etiã filiũ genuit. Ut rũq3 filiuz adnutriendũ in longinq̃s ptes misit. Isti duo p oia sibi inuicẽ erant silẽs. Cum vo plonga tpa morarn traherent. mat̃ secundi filij suuz filiũ videre cupiebat. p̃ces regi fundebat vt filiũ suũ videre posset. Rex ei pcessit nunciũ pro duob9 filijs destinauit. Cum aũt filij venissent ita p oia silẽs erãt. licet tñ secũdus esset minoris quãtitatis 7 etatis q3 forte vni9 anni. mibilomin9 tñ tant9 erat secundus quant9 pm9 sicut multotiens contingit. 7 forte vterq3 patri sabat in facie et in vnanimitate mentis 7 corpis. ita q regina quis ei9 filius eẽt ignorabat. Al rege diligẽter petuit quis eoz esset fili9 eius. Sz rex ei idicare noluit. Ipsa Ba audiẽs fleuit a matre. Rex cum Ba audisset 7 vidisset ait ei. Mo li flere iste est fili9 tuus. 7 demonstrauit sibi filiũ quẽ de pma vxore genuerat. Regina hoc audiẽs gauisa est valde. Statim totã curam dedit filio isti ad nutriendum 7 de alio nibil curabat qui erat eius pprius filius. Rex cum hoc vidisset dixit ei. Quid facius decepi vos. Ille nõ est filius vester sed vnus istoruz est. Et illa. Quare sic mecuz agis. Indica mihi rogo te. Et ille. Mo lo. 7 hec est causa. Si veritatẽ tibi dixissem vnum scilicet filium tuuz velles diligere et alterum odio habere. Et ideo volo q ambos equaliter diligas 7 nutrias. 7 cum ad etatem legitimã veniũt. tunc tibi veritatez pandam de qua gaudebit cor tuum. Hoc audiens regina ambos pocius me nutriuit donec ad etatẽ legitimam puenerũt. Cum aũt quis esset fili9 ei9 p regem fuerat exptra vltra modũ fuit gauisa. 7 sic in pace vitam finierunt.

Moralisatio.

Altissimi. Rex iste est dñs noster iesus xps. duo filij sunt electi et reprobi. mat est sancta ecclia q̄ ē mater vltimi filij. Mat primi filij mortua ē. scz lex antiq̄ p xpi incarnationē. Be9 nō vult q̄ sancta mat ecclia sciat q̄s sit elect9 vel reprobus. sz vt ambos in charitate pfecta nutriat. q̄ si sciret vnū diligeret et alterū odiret Et sic nō eēt pax et pcordia. Sz in die iudicij cū ad legium ætatē puenerint. tūc apparebit veritas q̄ sint electi vel reprobi. tūc electis dicet illud. Mat. xxv. c. Venite bñdicti patris ⁊c. Reprobis aūt Ite maledicti.

De obstinatis ac cōuerti nō volentib9 et eor plaga p diffinitiuam sniam.

Capitulum. cxvij.

Rideric9 regnauit

f q̄ statuit p lege q̄cunq; aliquā virginem vi rapet. si aliq̄s eam ō manu raptoris liberare posset eā in vxorē duceret si ýgini placeret. Accidit casus q̄ q̄daz tyrannus malus q̄ndā virginē rapuit. et ad q̄ndam forestā eā duxit et defloraūit. Illa vo voce magna clamauit. Miles q̄dam nobilis genere et ope casu p eandē forestā eq̄tauit et vocē puelle audiuit pcussit equū et ad eam puenit. Et cām clamoris ab ea q̄siuit. Cui illa. O dñe mi ppt deuz mihi succurrite. Ille tyrānus me vi rapuit et defloraūit. et p9 B me occidere ppposuit. Ait raptor Bñe vxor mea ē et ea in adulterio inueni. ideo eā occidere ppposui. Ait illa. Bñe nō ē ita. nunq̄z vxor alicui9 eraz. nec nunq̄z polluta nisi hodie p ipsum defloratā sum. ideo mihi succurrite. adhuc signa ýginitatis in me manēt. Ait miles tyrāno. Signa manifeste ýginitatis i ea video q̄ vi eaz rapuisti ac defloraſti. ideo eam de manib9 tuis liberabo. Bñdixit tyrān9. Si volueris eā liberare p ea pugnabo p̄ te. Statiz ambo ad inuicem pugnabāt et duros ictus dederunt et miles victoriam obtinuit. tñ grauē vulnerat9 erat. Obtenta victoria ait miles puelle. Nunquid tibi placet vt te in vxorē accipiam. Que ait. Hoc sūme et toto corde desidero et sup hoc fidē meā tibi do. Fideda ta ait miles puelle. In castro meo p aliq̄s dies manebis. interim pgā ad parētes meos et necessaria p nuptijs puidebo. et tunc ad te redibo. et cū magna solēnitate te dspō sabo. Que ait. Bñe pſto sum volūtati vestre p oīa obedire. Miles ei valedixit et illa ad castrū prexit. Bū aūt miles extra suam patriā esset vt nēcaria p nuptijs ordinaret. tyrann9 ad castruz militis accessit in q̄ erat puella et pulsabat. Illa vo introitū ei negauit. Tyrann9 incepit multa pmittere et eā in vxorē honorifice ducere. Illa vo dictis ei9 credēs eū intromisit. et ambo simul illa nocte dormierūt. Miles aūt post mēsem rediit et ad portam castri pulsauit puella ei nō rñdit. Ille B audiēs et pcipiēs cū amaritudīe cordis dixit. O bona puella ad me mortā reduc. quō te saluaui a morte. et sup hoc mihi fidē tuam dedisti. loquere bona puella et oñde mihi faciē tuam. Illa B audiens q̄ndam fenestraz aperuit et ait. Ecce assum. q̄d placet ppone. Qui ait. Miror de te q̄ ignoras q̄d et quāta feci p te. vulnera diuersa recepi p amore tuo. et si mihi ñ credis corp9 meuz tibi oñdam. His dictis vestimenta sua deposuit et ait. Ecce carissima vulnera diuersa que recepi p vita tua. Idcirco nolo mihi esse ingrata. Alperi ergo mihi portā vt te in sponsaz dilectā accipiam. Illa vo faciē suam auertebat ab eo portā noluit ei aperire. Miles iudici est conquestus et p se legē allegauit adijciēs quō eam liberasset et quāta vulnera p ei9 amore sustinuisset. et ergo eam in vxorē peteret. Judex hec audiens p raptore misit. Qui cum venisset ait iudex raptori. Nunquid illam mulierē rapuisti. et ille miles p fortitudinem de manib9 tuis liberauit. Et ille. Etiam dñe. Cui iudex. Ergo sm legem p sua volūtate vxor ei9 est q̄ eam de tua potestate liberauit. Quare post B de vxore alterius te intromisisti. Primo q̄ castrū eius intrasti ipso ignorāte. Scdo lectū alterius violasti. Tertio p tantū spaciū vxorē eius

occupasti. Quid ad hec rñdes. Ille obmutuit. Conuersus iudex ad mulierē dixit. O puella iure duplici vxor illi⁹ militis es. primo q̄ te de manu raptoris liberauit. secūdo q̄ sibi fidē dedisti. Quare ergo post hec portā sui castri alteri q̄z viro tuo p̄po aperuisti et illū introduxisti. Illa ad hec rñdere non poterat. Iudex statim iudiciū dedit vt ambo in patibulo suspēderent. qđ et factum est Omnes ergo iudicē laudabant q̄ talē sententiam dedit. Moralisatio.

Karissimi. Iste imperator ē de⁹ qui statim legē dedit. Mulier rapta ē aīa capta. Raptor est diabolus q̄ nō tantū p̄ peccatū ip̄m defloratz sz etiā eternaliter vult occidere. sz ipsa clamauit q̄n petiit oleum misericordie. dicēs illud Lu. xv. Miserere mei fili dauid. q̄ filia. i. p̄scientia mea male a demonio verat. Cui⁹ clamorē miles q̄dam audiuit. s. fili⁹ dei eq̄tans sup equū būanitatis. Fili⁹ dei descēdit in foream istius mūdi et bellum p̄ diabolū p̄ genere humano cōmisit. In q̄ bello vulnera diuersa recepit. De q̄b⁹ vulneribus vterq̄z erat vulnerat⁹. s. xp̄us in carne. diabol⁹ in p̄tate vñ Isa. ix. Fortis impellit fortem et ambo pariter corruerūt. Christ⁹ sponsalia p̄stituit p baptismuz in quo aīa dat fidē q̄n diabolo renūciat et oīb⁹ pompis e⁹. Et deo adherere p̄mittit p alias vtutes q̄s recepit. facit castrum p̄ diabolū mūdū et carnem. Interim de⁹ celos ascendit ad p̄parandū nuptias p nobis vt in glia etna cū ipso p̄ūgeremur. ſm illud Joh. Vado parare vobis locum. Sz q̄n aīa est in castro corpis. tūc raptor. i. diabolus puellā. i. aīam aggreditur q̄n eā p mundi vanitatē seducit. et ad eā ingredit q̄n in peccatū ceciderit et in eo p̄manet. Et sic xp̄us expellit. Sz xp̄us reuertēs quotidie ad ostiū cordis tui pulsat. Et dicit illud Cā. Ego sto ad ostiū et pulso ꝛc. Sz aīa in peccatis obstinata eū non p̄gnoscit. ideo xp̄s sibi oñdit vulnera que p nobis suscepit vt ad eū inclines cor tuū et fenestram cordis tui saltē aperias. Sz miser hō quoniā dūm nō timet vt eius cor aplat p̄talem iudex celestis in die iudicij dabit sniam vt ambo suspēdant in patibulo infernali.

De fallacia et dolo.
Capitulum. cxviij.

Iles quidam in

m trauit egyptū cogitās ibi pecuniā suam relinquere interrogauit si aliq̄s fidelis ibi maneret. cui pecuniaz suā ad custodiendū traderet. et audiuit q̄ erat quidam senex ad euz accessit vt mille talenta ei traderet. Deinde ad p̄egrinandum p̄rerit Peracto itinere ad eū rediit cui talēta cōmiserat et cōmissa ab eo quesiuit. At ille plenus nequicia nunq̄z se eum vidisse asseruit. Miles vo sic deceptus p̄tristat⁹ est valde. singulis die⁹ ab eo petijt et eū blandis sermonib⁹ de p̄cās vt sibi redderet. Deceptor increpabat ne talia de eo ampli⁹ diceret. vl etiam ad eū rediret. Ille tristis ab eo recessit. hñs obuiā quandā vetulā pannis bene mutatib⁹ indutam. habēsq̄z in manu baculum. et p viam leuauit lapides ne transeuntes pedes ledere. Que videns eum flentem et cognoscēs q̄ extrane⁹ esset cōmota pietate eum vocauit. et q̄quid ei accidisset interrogauit. At ille ordinate narrauit quō per illū senem esset decept⁹. At illa. Amice si vera sunt q̄ mihi dicis dabo tibi sanū p̄silium. At ille. Testis est mihi de⁹ vera vtiq̄z sunt. Que ait. Adduc mihi bouem de era tua cuius dictis et factis fides adhiberi posset. Ille vo adduxit fidelez bouem. Cui adducto p̄cepit vetula decez copbinos emere ex terius p̄ciosis depictos coloribus ferroq̄z ligatos cū seraturis de argētatis et lapidib⁹ impleri iussit. Miles vo fecit sicut mulier iussit. Mulier videns oia pata ait. Nūc decem boues p̄quire q̄ mecū et cum socio tuo ad domū deceptoris vadāt. et copbinos deferant. Un⁹ post alium ventēs ordine longo. et q̄z cito p̄mus intrauit et nobiscū quiescit. vent audacter et pete pecuniā. Ego vo in deo cōfido q̄ pecunia tibi reddet. Que vetula cum socio decepto ad domum deceptoris venit et ait. Bñe iste extrane⁹ homo

hospitat⁹ est mecū. ⁊ vult adire patriā suaz ⁊ querit p̄us pecuniā suā que est in decem cophinis alicui homini ꝓbo ⁊ fideli cōmēdare donec reuertat. p̄cor ergo te vt amore dei ⁊ mei in domo tua custodias. Et q̄ audiui ⁊ scio te ꝓbum ⁊ fidelē nolo p aliquez nisi p te solum pecuniā custodiri. Cum sic loqueret ecce intrauit p̄m⁹ seru⁹ deferens cophinum vnū. Q̄ videns decepto⁹ credidit verum esse qđ vetula dixit. ¶Post h̄ intrauit miles vt vetula p̄cepit. Quē videns decepto⁹ timēs si pecuniā peteret ⁊ ali⁹ sibi nō crederet ad custodiendū suas pecunias cōtra eū venit adulando dicēs. Amice vbi fuisti veni ⁊ accipe pecuniā tuam fidei mee iaz diu cōmēdatā. Miles vo letꝰ pecuniā recepit grās agēs deo ⁊ vetule. Vetula vo hoc videns surrexit ⁊ ait. Bñe ego ⁊ bō iste ibim⁹ circa ceteros cophinos ⁊ reuerti festinabim⁹. tu vo expecta donec redeamus. ⁊ bñ ꝓserua qđ iam adduxim⁹. Et sic miles p vetulam pecuniam suam recupauit.

Moralisatio.

Carissimi. Iste miles est quilibet xp̄ianus q̄ in isto mūdo q̄z diu viuit pegrinat̄. q̄ facit omni die die tam ad mortē. Qui decē talenta. i. decē p̄cepta dñi inordinate p peccatū tradidit cuidā seni. Senex iste est mūdus plen⁹ decepto⁹ribꝰ. Cū si in reb⁹ mūdanis delectamur ⁊ mūdo ꝓficim⁹ p̄cepta diuina amittimus ⁊ vix cū difficultate acq̄rere celū poterim⁹ donec p veram ꝯritionē confessionē ⁊ satisfactionē acq̄ram⁹. Vetula ista habitu pegrini induta ē ꝓscia sana que ꝓtinue amouet lapides. i. opationes malas de via cordis tui ne pedes bonaz cogitationū offendantur. Sic mihi quō debes recupare qđ peccatū podisti. Certe oportet te adducere ō patria tua. i. de corde tuo decē bones. i. decē opa pñie. ita q̄ p quolibet p̄cepto qđ p peccatū violasti vnū actū misericordie seu penitētie oportz te adimplere. q̄ ꝑm beatū aug⁹. Nullū bonū irremuneratū ⁊ nullū malum impunitū. Itē oportet q̄ habeat cophinū bñ ligatū. s. ꝯritū cor ⁊ virtutib⁹ bñ inligniuum paruis lapillis plenū. Lapides isti in cor ō est meditatio. s. vulnez xp̄i ⁊ mēoria passionis ei⁹ que ꝓtinue oportet bre ō diabolū mūdū ⁊ carnē. In cui⁹ figura dr. i. Reg. q̄ dauid cū baculo pastorali ⁊ cū funda ⁊ q̄nq; lapidib⁹ goliā occidit. Dauid interpretatur manu fortis ⁊ signat xp̄m. Funda signat amorē trahentē eū ō celo in mūdū a mūdo in crucē. Quiq; lapides sūt q̄nq; vulnera Golias ē diabolus. ⁊ sic p q̄nq; lapides. i. vulnera tandē occidit. Si ergo istos lapides ꝓtinuo i cophino cordis tui habueris virtutes p peccatū podras rehabere poteris. ⁊ sic pgere cū gaudio ad patriā tuā. i. vitaz etnam. Q̄z oim viuentiū in mūdo debificijs acceptis est ingratissimus homo.

Capitulum. cxix.

Vidam rex sene

q scalcum habuit sup impiuz suuz cui⁹ cor ita eleuatū ⁊ erga tū est q̄ oēs oppimebat. q̄ ad nutū ei⁹ oia fiebāt Juxta palacū imperatoris erat quedā foresta aialib⁹ siluestrib⁹ plena q̄ ordinauit q̄ fierēt diuersefouee q̄s foliis cooperiebant vt bestie subito in eas caderent. ⁊ sic caperent. Accidit q̄ seneschalc⁹ trāsiret p forestā ⁊ eleuatū est cor ei⁹ intantū q̄ opinabat q̄ nullus maior eo eēt in impio. Qui vlteri⁹ eq̄tans cecidit in vnā foueā quaz exire nō poterat. Eadē die in eandē foueā leo cecidit. postea symea. ⁊ tertio serpēs. Seneschalc⁹ videns se circūuolutū istis bestijs timuit ⁊ clamauit. Cui⁹ clamorē audiens qdā paup noie Guido. q̄ cū asino ducebat ligna ō foresta de q̄b⁹ victū quesiuit venit ad foueā cui p misit mltas diuitias vt eū extraheret. Guido ait. Carissime nihil habeo vnde viuere possim nisi colligo ligna si laborē isti⁹ dieī dimuterē damnū incurrerē. Cui ei ꝓmittens bona fide q̄ ei ō diuitijs puideret si eū extraheret. Guido h̄ audiēs ad ciuitatem iuit ⁊ longā cordā secū portauit quā in foueaz misit. vt seneschalc⁹ se succingeret. ⁊ sic eū sursum traheret. Qua dimissa saltauit leo añ sup cordaz ⁊ extract⁹ est. Quo facto

applausuz ei fecit z ad siluā cucurrit. Deinde iterz cordā misit in foueam z ecce symea sup eā saltauit quā guido sursum traxit z ad siluā cucurrit. postea iterz cordā descendere pmisit z serpēs sup eaz saltauit quem etiā extraxit applausuz ei fecit z ad siluā cucurrit. Deinde miles clamauit. O carissime bñdict⁹ altissim⁹ iam ō bestijs sum liberat⁹ cordā pmitte descēdere. qō z factuz est. Miles se succinxit z guido eū extraxit. deinde equū extraxerūt statiz seneschalc⁹ equū ascēdit z ad palaciū regis venit. Guido vō domi venit. vxor videns eū vacuū ptristata ē valde. Ille vō processuz ei narrauit z q mercedez pdignā accipet de q vxor gauisa est. Mane vō guido ibat ad castrū mittēs iaminitorē ad seneschalcuz q ipse ibi eēt. q ꝓma z scda vice negauit q eū vnqz viderit imo mi si recederet ipm crudeliē ꝟberaret. qō z fec. que dū tertia vice reuersus eēt ita crudeliē portari⁹ eū ꝟberauit q ipm semiuiuū reliqt. Qō audiēs vxor guidonis venit z ipm cū asino ad domū duxit z diu infirmat⁹ ē. z oīa bona sua i infirmitate psumpsit que habuit. Bū aūt san⁹ fact⁹ esset z vna dierū ligna colligeret vidit a longe decem asinos oneratos cū fardellis z leonē a pte posteriori sequētē recto tramite ꝟsus guidonē eos duxit. Guido intime respexit leonē z statiz mēorā habuit q ille leo esset quē ō fouea extraxit. Leo cū ad eū venisset cuz pede signum ei fecit vt cū asinis oneratis ad domū accederet qō z fecit. Guido asinos secū domi duxit z leo seqbatur. Quisqz guido ad domū puenit. Cū aūt asini domū intrarēt leo cū cauda applausuz fecit guidoni et ad siluam cucurrit. Guido p diuersas eccl'as p clamare fecit si aliqs asinos amisisset. Et ñ est inuent⁹ vn⁹ q ꝓfiteret se aliquē pdidisse ipse apiens fardellas diuitias mlt'as inuenit de qb⁹ nō modicū gaudēs diuersi effect⁹ est. Cū secūda die guido ad forestā venit z instrumētū ferreū vt ligna cideret nō haberet respexit supi⁹ z vidit symeā quaz de fouea extraxit que cū dentib⁹ z vnguibus tantū frāgebat q guido sine labore asinuz suū onerauit z domū est reuersus. Tertia vō die guido ad forestā reuertē z cū sederz ad pparādū instrumētū vidit serpētez quē ō fouea extraxit portantē lapidē in ore suo coloratū triplici colore. er vna pte erat alb⁹ ex alia niger. ex tertia rubicūdus. Os suū aperuit z i gremio ei⁹ pmisit cadere z abscessit. Guido cū lapide ad vnū putū accessit. q cū eū vidisset z ꝟtutē ipsi⁹ ꝓgnouisset libenter centū florenos p lapide dedisz. Guido vō ꝟtute lapidis mlta bona acqsiuit z i mutuā est pmot⁹. qō intelligēs impator eum ad se venire pcepit z lapidez habere voluit p pecunijs aut eū extra regnū mitteret. ait Guido. Bñe lapidē vendā. sz vnum dico. Si nō valorē mihi dederitis ad me redibit Qui dedit sibi trecentos florenos. z tñ guido in archa sua inuenit quē impatori reddidit. Qui admirās dixit. Dic mihi vnde lapidē habuisti. Ille vō a pncipio vsqz ad finē narrauit quō seneschalc⁹ in foueā cecidit cū leone symea z serpēte z q p mercede vulnerat⁹ fuit a seneschalco. z qcqd a leone symea z serpēte recepit. Hoc audiēs impator cōmota sūt oīa viscera ei⁹ ꝓ seneschalcū z ait ei. Quid est ꝟ qō audio de te. Ille negare nō poterat. Cui impator. O pessime magnā ingratitudinē feciſti guidoni ex q de piculo mortis te liberauit z hic eū semiuiuuz reliqsti. O miser ecce bestie irrōales sicut leo symea z serpēs mercedē ei reddiderūt p bono. tu vō hodie ꝓ bonū malū reddidisti. z ideo oīa que habes z dignitatem tuaz guidoni dabis z te hodie in patibulo suspēdendum iudico. qō audiētes satrape impij eis placuit iudiciū. z guido impiuz regebat z vitam in pace finiuit.

Exhortatio.

Carissimi. Iste impator est de⁹ q oīa videt. paup iste est bō q nihil er se habet. Job. j. c. Nud⁹ egress⁹ sum ex vtero matris mee. nudus reuertar illuc. Be⁹ paupem istū pmouit qñ euz dominū padisi ꝓstituit. ps. Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ꝛc. Fouea in quā cecidit mūd⁹ est q est plen⁹ foueis. s. piculis q tot⁹ mūd⁹

in maligno posit⁹ ē. In isto mūdo cecidit miser hō in multas foueas. Señ. uj. In su dore vult⁹ tui ꝛc. Leo in eandē foueam cecidit. s. filiꝰ dei qñ naturā humanā assumpsit. ⁊ in miseria magna. xxxuj. annis vixit. ps. Cū ipso sum in tribulatōne ꝛc. Iste est leo de quo dr Apoc. v. Vicit leo d tribu iuda ꝛc. Beinde symea. i. tua cōscia cecidit q̄ ad modū symee lacerat ea que ei displicent qz semp ꝓtra peccatū murmurat. Iterꝫ serpens cecidit in foueā. s. ꝓlatus vel confessor q̄ cum peccatore debet descēdere. i. ꝓdolere de eⁱ⁹ peccatis. ij. ad Thorin. xj. Quis infirmat ⁊ ego nō infirmor. Itē sicut guido cū corda extraxit seneschalcū sic filiꝰ dei cū corda passionis sue nos extraxit de fouea miserie ⁊ de ptāte diaboli. Sz miser homo ꝫ nō obstante ingratꝰ efficit deo q̄ tiens ꝓtra legem dei peccat. Guido erat vberatus sic homo qñ mortaliter peccat q̄ntuz in eo est deū iterato crucifigit. Sz leo deⁱ⁹ dedit xp̄o inq̄ntū homini decem asinos oneratos. i. oīa p̄cepta sub eius ptāte antiqua ⁊ noua dispensando cum hoīe. Et si illa p̄cepta fecerimꝰ ad eēnas diuitias puenieⁿ⁹. Guido ligna scindebat. i. cōscia tua stimulat ꝓpetrare ꝑ que corpus ⁊ aiam in die iudicij operiri poteris ꝓpter que requiē eternam obtinebis. qz si ꝓtra ꝓsciam agas ad gehennam ignis deducer is. Serpēs dedit ei lapidem triplici colore coloratū. Sic ꝓlatus et ꝓfessor ꝑ informationē sacre scripture poterit lapidem. i. xp̄m obtinere. Ille lapis erat pulcer ⁊ albⁿ⁹. Sic xp̄us p̄ciosus forma pre filijs hoīm. Item niger erat ꝓ xp̄i passionē Rubicūdus ꝑ sanguinis effusionez. Qui ergo istū lapidem portat ille hz abūdantiā sine defectu. nec illū lapidē debet vendere a seipso nisi det tantū p̄ciū q̄ntū xp̄s exigit. s. ꝑ ꝓtritionē ꝓfessionē ⁊ satisfactionē. Sz ingrati in patibulo infernali erunt suspensi. Electi vo vitaz eēnā obtinebūt. Qđ nobis ꝓcedat qui sine fine ꝛc.

De subtili mulierꝫ deceptōe ⁊ deceptorꝫ excecatione.

Capitulum. cxx.

Arius regnauit

O prudens valde q̄ tres filios habuit q̄s multū dilexit. Cuz vero mori deberet totā hereditatē ꝑmogenito legauit. Scdo filio dedit oīa que in tpe suo acq̄siuit. Tertio filio. s. unum ortum tria localia p̄ciosa dedit. s. anulū aureū. monile ⁊ pannum p̄ciosum. Anulus illā vtutez habuit ꝙ q̄ ipsuz in digito gestabat grām omnīū habuit in tantū ꝙ quicq̄d ab eis peteret obtineret. Monile illā virtutē habuit ꝙ q̄ eū in pectore portabat quicq̄d cor suū desiderabat qđ possibile eēt obtineret. Panuus istā vtutē habuit ꝙ q̄cunqz sup euz sederet ⁊ intra se cogitaret vbicūq; esse vellet subito ibi esset. Ista tria localia dedit filio suo iunior vt ad studiū ꝓgeret ⁊ mat̄ ea custodiret ⁊ tpe opportuno ei daret. Statūqz rex spūm emisit q̄ honorifice est sepultⁿ⁹. Duo ꝑmi filij eⁱ⁹ legata occupabāt. Tertiⁿ⁹ filiⁿ⁹ anulū a matre recepit vt ad studiuz ꝓgeret Cui mater dixit. Fili scīaz acq̄re ⁊ caueas a muliere ne forte anulū ꝑdas. Jonathas anulū accepit ad studiū accessit ⁊ in scīa ꝓfecit. Post hoc cito quadā die in platea ei quedā puella occurrebat satis formosa capt⁹ eⁱ⁹ amore eā secū duxit ⁊ ꝓtinuo anulo vtebat grām oīm habuit ⁊ q̄cquid voluit ab eis habere obtinuit. Puella eⁱ⁹ ꝓcubina mirabat̄ q̄ tam laute viueret cuz tñ pecuniam nō haberet. Rationez q̄dam vice cū letus esset quesiuit dicēs q̄ creatura sub celo nō esset quā magis diligeret. ideo sibi dicere deberet. Ille de malicia non p̄meditatⁿ⁹ sibi dixit. vtutē anuli esse talē ꝛc. Et illa Cum singulis diebⁿ⁹ cū hominib⁹ ꝙersari soles ꝓdere posses. Ideo custodiam tibi eum fidelit̄. q̄ tradidit ei anulū. quē cuz rehē nō posset fleuit amare. qz vñ viueret ñ habuit. Qui statim ad reginā matrē suaz est reuersus denūcians ei anulū ꝑditū. Et illa. Fili mi tibi ꝑdixi vt a muliere tibi caueas. Ecce iam tibi trado monile qđ diligenti⁹ custodias si ꝑderis honore ⁊ commodo ꝑpetuo carebis. Jonathas monile

recepit ⁊ ad ideꝫ studiū ē reuersus. ⁊ ecce cō cubina ei⁹ in porta ciuitatis occurrit ⁊ cuꝫ gaudio eū recepit. Ille vt pri⁹ eam secū ha buit. Monili in pectore vtebat ⁊ q̄cq̄d co gitabat habebat. Et sicut p⁹ cōiuncta mlta habuit ⁊ laute vixit cōcubina mirabat. q̄ nec aurū nec argentū videbat. Cogitabat q̄ aliud locale apportatū esset qō sagaciter ab ea inda gauit q̄ ei monile oñdit ⁊ vtutez ei⁹ dixit. Que aut sp monile tecum portas. vna hora tantū cogitare posses q̄ p annū sufficeret tibi. nō trade mihi ad custodiēdū. At ille. Timeo q̄ sicut anulū p̄diisti sic p deres monile. ⁊ sic dānū maximū incurre rem. Que aut. O dñe iaꝫ p anulū custodi endi sciam acq̄siui valō tibi fidelit̄ p̄mitto q̄ sic custodiā monile q̄ null⁹ posset auferre a me. Ille credēs dictis eius monile ei tra didit. Ipsoſtq̄ oīa p̄sumpta fuissent. monili petijt illa sicut p⁹ iurauit q̄ furtiue ablatum eēt. Qō audiēs ionathas fleuit amare ⁊ ait. Nōne sensuꝫ p̄didi q̄ post anulum p̄ditū monile tibi tradidi. p̄cerit ad mrēm ⁊ totū p̄cessuꝫ ei nūciauit. Illa nō modicū dolens dixit. O fili carissime q̄re spem po suisti in muliere iaꝫ altera vice decept⁹ es p eam. ⁊ ab oībus vt stult⁹ reputaris amodo sapientiā addisca. q̄ nihil habeo tibi nisi pannū p̄ciosum quē pat⁹ tu⁹ tibi dedit ⁊ si illum p̄deris ad me ampli⁹ redire nō va leas. Ille pannū recepit ⁊ ad studiū p̄cerit ⁊ p̄cubina ei⁹ vt p̄us eum gaudēt recepit. Qui erp̄ādens pānū dixit. Carissima istū pannū dedit mihi pat̄ me⁹ ⁊ ambo posue rūt se sup pannū. Ionathas intra se cogi tabat vtrū essem⁹ in tāta distātia vbi nul lus boīm venit. ⁊ sic factū est. Fuerūt enim in fine mūdi i vna foresta que multū dista bat ab boīb⁹. Illa tristat̄ ⁊ ionathas votū vouit deo celi q̄ dimitteret eā bestijs ad de uorandū donec redderet anulū ⁊ monile q̄ p̄misit facere si posset. Et ad petitionē p̄cu bine. Jonathas vtutē panni dixit. ſ. q̄cūq; sup eo q̄sceret ⁊ cogitaret vbi eē vellet. ibi statī esset. Beinō ipse se supra pānū posuit ⁊ caput ei⁹ in gremio suo collocauit ⁊ duꝫ dormire cepisset ipsa p̄tem pānī supra quā sedebat ad se traxit. At illa cogitabat vtrū essem i loco vbi mane fui. qō factū ē. ⁊ iona thas dormiēs in foresta mānsit. Cum aūt de somno surrexisset ⁊ pānū ablatū a p̄cubia vidisset fleuit amarissime nec sciuit ad quē locū p̄gere ōberet. Surrexit ⁊ signo crucis se munies p quādā viā ambulauit p quā ad aquā p̄fundā venit p quā trāsire opor tebat que tā amara ⁊ feruida fuit q̄ carnes pedū vsq; ad nuda ossa sepabat. Ille vero de p̄tristat⁹ vas ō illa aq̄ impleuit ⁊ secū portauit ⁊ vlteri⁹ venies cepit esurire. vidēs quandā arborē de fructu ei⁹ comedit ⁊ sta tim fact⁹ est leprosus. De fructu illo etiam collegit ⁊ sic portauit. Tūc venies ad aliaꝫ aquā p quā trāsiuit q̄ aqua carnes peduꝫ resta urabat vas de ea implenit ⁊ secū por tauit ⁊ vlteri⁹ p̄cedens cepit esurire. videns quādā arborē de cui⁹ fructu cepit ⁊ come dit. ⁊ sicut p p̄mū fructū infect⁹ erat sic p se cundū fructum a lepra est mūdat⁹. De illo fructu etiā attulit ⁊ secū portauit. Cum vo vlteri⁹ ambularet vidit q̄dam castrum ⁊ duo boies ei obuiabāt querētes quis esset At ille. Medic⁹ p̄tus sum. Qui dixerunt. Rex isti⁹ regni manet i isto castro ⁊ est hō leprosus si eū a lepra curare posses multas diuitias tibi daret. At ille. Etiam. Qui ad ducētes ip̄m ad regē dedit ei de secūdo fru ctu ⁊ curat⁹ est a lepra. ⁊ de secūda aqua ad bibendū q̄ carnes ei restaurabat. Rex er go multa donaria ei p̄tulit. Jonathas igit̄ inuenit naue de ciuitate sua ⁊ illuc trāsfre tauit. Rumor p totaꝫ ciuitatē erupit q̄ ma gnus medic⁹ aduenisset ⁊ cōcubina sua q̄ ei abstulerat localia ad mortē infirmata ē mittens p medico isto. Jonathas ignotus est ab oīb⁹. sed ipse eā p̄gnoscēs dixit q̄ me dicina sua nō valeret ei nisi p̄us p̄fiteretur oīa peccata sua ⁊ si aliquez defraudasset q̄ redderz. Illa vo alta voce p̄fitebat quō io nathan decepisset de anulo monili ⁊ pan no ⁊ quō eū in loco deserto reliq̄sset bestijs ad deuorādū. Ille p audiēs ait. Dic mihi domina vbi sē ista tria localia. At illa. In

archa mea. ⁊ dedit ei claues arche ⁊ inuenit ea. Jonathas ei de fructu illi⁹ arboris a q̄ lepra recepit ad comedendū dedit ⁊ d aqua pma que carnē de ossib⁹ sepauit ad bibendum ei tribuit. ⁊ cū gustasset ⁊ bibisset stati est arefacta ⁊ dolores interiores sentiens lacrimabilr clamauit. Jonathas cū localib⁹ ad matrē suā pxit de cui⁹ aduentu totus plus gaudebat. Jlle vo matri a principio vsq; ad finē narrauit quō de⁹ eum a mltis malis periculis liberauit ⁊ p aliquos annos vixit ⁊ vitam suam in pace finiuit.

¶ Moralisatio.

Arissimi. Jste rex ē dñs noster ihesus xp̄us. Regina mat ecclia tres filij hoies in mūdo viuētes. ¶ Per pmū intelligo diuites ⁊ mūdi potētes q̄b⁹ de⁹ dat mūdi voluptatez. ¶ Per scd̄m mūdi sapiētes q̄ p sapiam mūdanaz quicq̄d bñt acq̄runt. ¶ Per tertiū filiū bonū xp̄ianū ab ētno electū cui dedit de⁹ tria localia. s. anulum fidei. monile sue gratie vel spei. ⁊ pannum charitatis. Ūñ q̄cunq; anulū fidei portauerit grām dei ⁊ hoīs ⁊ amorē habere poterit in tantū q̄ q̄cquid desiderat obtinebit sicut scribit ap̄l's. Si habueritis fidē vt granum synapis poteritis dicere huic monti trāsi ⁊ trāsiet. Si vo in pectore hoc est i corde monile spei habueris cogita qđ volueris ⁊ qđ iustū est obtinebis. Ūñ euā gelista dicit. ¶ Petite ⁊ accipietis. querite ⁊ inuenietis. Et ad Corinth̄. Spe salui facti sum⁹. Si vo pannū charitatis habueritis vbicūq; esse volueritis obtinebitis. Ap̄lus ad corinth̄. j. Charitas nō que sua sūt q̄rit. sed q̄ ihesu xp̄i. Et. j. Joh. iuj. Be⁹ charitas est. Sz ista tria localia sepi⁹ pdit homo in studio isti⁹ mūdi p pcubinā suā. i. carnem scz p carnalē pcupiscentiā. q; caro spūi aduersat. Cōcubina traxit pannū a ionatha ipso dormiēte. Sic caro sepi⁹ charitatē ab hoīe trahit p peccatū mortale ⁊ eū in pctis dormientem dimittit hoīem ab oi gratia ⁊ adiutorio dei q̄diu i peccato iacet. Jonathas excitatus a somno fleuit amarissime. Sic tu postq̄z excitat⁹ fueris a somno pcti ⁊ te inueneris sine grā ⁊ vtutib⁹ merito flere poteris. Quid ergo ē faciendū. Surge velociē p opa misericordie ⁊ signa te signaculo sancte crucis i pectore ⁊ inuenies viā salutis. ¶ Perge q̄sq; inueneris aquā p quā caro sepat ab ossibus. Aqua illa est pritio que tā amara dz esse q̄ dz separe carnem. i. carnales delectatōnes ab ossib⁹. i. peccatis in q̄b⁹ deū offendisti ⁊ vas cordis tui d hac aqua debes iplere ⁊ q̄diu in ℔ mortali corpore fueris pritionē in corde habeas. Deinde vlterius debes pcedere ⁊ fructū arboris comedere. Jlle fruct⁹ est pnīa p quā aīa sustentat ⁊ corp⁹ denigrat sepi⁹ ad modum leprosi. Jllū fructū debes colligere ⁊ sp tecū portare. Cū vlteri⁹ pcessisset venit ad scd̄az aquā p quaz caro erat restaurata. Aqua ista est pfessio q̄ restaurat virtutes pditas. Cū vo vlteri⁹ pgeret de fructu secū de arboris comedit ⁊ curat⁹ est. Fruct⁹ ille est fructus pnīe. s. orōnis ieiunij ⁊ elemosine. De istis fluuijs ⁊ fructibus debes sp portare tecum vt si a casu aliquē regē leprosum inueneris ipm cures. Rex iste dz hō p peccatuz infect⁹ q̄ p fructū pfessionis ⁊ aquā pritonis curari poterit. Duo q̄ sibi in via occurrerūt ⁊ ad curandū te ducūt. sunt timor dei ⁊ gehenne ppē que bō declinat a malo ⁊ facit bonū. ¶ Haues q̄ ionathan duxerūt ad patriā sunt diuina pcepta q̄ nos ducūt ad gaudia ētna. sed opter nos pus videre cōcubinā. s. carnē spūi prariā ⁊ eam in lecto carnalis pcupiscēte inuenies. Da ei dō fructu pnīe cū aqua pritonis p que duo intumescat. ℔ est eleuet p bonā deuotionem ad recipiendū iugū pnīe ⁊ sic tu poteris spiritū deo reddere cū localib⁹. i. bonis vtutibus ad patriaz regni celestis puenire. Ad quā nos pducat pat ⁊ filiꝰ ⁊ spūssanctꝰ ⁊c.

De gloria mundi ⁊ luxuria que mltos decipit ⁊ ad interitū deducit. Ca. cxxj.

Jlim erat quidā

o rex q̄ habuit duos milites i vna ciuitate. vn⁹ erat senex. alter iuuenis. Senex erat diues ⁊ pulcram puellam

ꝓpter eiꝰ pulcritudinẽ in vxorẽ duxit. Juuenis miles erat paup ⁊ q̃ndã vetulã locupletem ꝓpt̃ diuitias accepit quaꝫ miles nõ multuꝫ dilexit. Accidit semel q̃ miles iuuenis p̃ castrꝫ senis militis ambularet ⁊ vxor senis militis in q̃dã feneſtra in ſolacio ſedebat ⁊ dulciꝫ cantabat. Juuenis cũ eam vidiſſet captꝰ eſt in amore eiꝰ ⁊ in aĩo cogitabat. Melior eẽt cõbinatio int̃ me ⁊ illã iuuenculã q̃ int̃ ipſam ⁊ virũ ſuũ q̃ eſt hõ ſenex ⁊ impotẽs ⁊ q̃ vxor mea eẽt vxor eius. Et ab illo die incepit eã diligere ⁊ cluodia dare. Bña eũã miro mõ eum dilexit ⁊ q̃ñ potuit cũ acceſſit ⁊ in oĩbꝰ viribꝰ nitebat ſi poſſibile eſſet in vix accipe poſt mortẽ viri ſui. Erat aũt añ feneſtraꝫ caſtri senis militis arbor fici ĩ q̃ omni nocte philomena reſidebat que dulciꝫ cantabat ꝓpt̃ cuiꝰ cãtuꝫ dña ſingulis nocꝫ ſurrexit ⁊ ad feneſtrã prexit ⁊ p̃ magnũ ſpaciũ ibidẽ expectabat vt canticũ philomene audiret. Cum ꝟ pceꝑſſꝫ vir eꝰ q̃ ſingulis nocꝫ ſurgeret. ait ei Cariſſima q̃ de cã ꝺ lecto ſingulis nocꝫ ſurgis. Que rñdit q̃ ſup arborẽ fici omni nocte reſideret philomena que tam dulciꝫ cãtat q̃ optet me ſurgere ⁊ eã audire. Miles q̃ audiẽs ꝺ mane ſurrexit ⁊ cũ arcu ⁊ ſagitta ad arborẽ fici prexit philomenã occidit ⁊ cor extraxit ⁊ vxori p̃ſentauit. Bña videns cor philomene fleuit amare dicens. O bona philomena feciſti q̃ ꝺ̃ buiſti ego ſum cã mortis tue. ſtatim nũcium ad iuuenem militẽ miſit nũciãdo ei crudelitatem mariti eo q̃ philomenã int̃feciſſet. Miles ꝟ audiens cõmota ſũt oĩa viſcera eiꝰ ⁊ ait in corde ſuo. O ſi ꝓſtaret iſti crudeli q̃ntus eſt amor int̃ me ⁊ ſuã vxorẽ peiꝰ me tractaret. Armauit ſe duplici armatura ⁊ caſtrũ intrauit ⁊ ſenẽ militez occidit. Poſt ꝟ cito mortẽ vxor ſua ⁊ poſt ꝟ cũ magno gaudio vxorẽ ſenis militis in matrimoniũ duxit ⁊ ambo longo tpe vixerunt ⁊ in pace vitam finiuerunt. Moraliſatio.

Miriſſimi. Per iſtos duos milites intelligere debem⁹ moyſen ꝓphetã ⁊ dñm noſtr ieſuꝫ xp̃m. Xp̃us erat ſenex q̃ ab eẽno iuuẽculã deſpõſauit. ſ. legẽ nouã. Moyſes erat iuuenis q̃ in tpe factꝰ q̃ legẽ antiquã deſpõſauit. Arbor in q̃ philomena cãtauit ẽ crux in q̃ tp̃s pependit. philomena ẽ eiꝰ bũanitas q̃ dulciẽ cantabat q̃ñ patrez celeſtẽ ꝓ genere bũano rogauit. Sz iudei nõ poterãt pati q̃ dña ſurgeret de lecto. i. q̃ tot ſurgerẽt de lecto pcti ⁊ xp̃m ſeq̃bant. iõ eiꝰ bũanitatẽ occiderũt et cor eꝰ extraxerũt. i. amorẽ quẽ nob oñdit. i. cuilibet xp̃iano oñdit vt a pcto q̃eſcat ⁊ deo fidelit̃ ſeruiat. Moyſes vo armauit ſe duplici armatura ⁊ leonẽ occidit. i. armauit ſe cerimonijs et circũciſiõe. ⁊ nõ tantũ pctã eiꝰ ſz oĩm fideliũ a ꝑmo pente vſq; ad aduẽtũ xp̃i ip̃m occiderũt ſicut ẽ ſcriptũ. Ipſe peccata noſtra ĩ corpe ſuo tulit. q̃d ſeq̃t poſtea certe moyſes. i. q̃libet fidelis hõ q̃ deſiderat ianuã regni celeſtis ĩtrare optet vt legẽ deſpõſet. Juxta illõ marc̃. Qui crediderit et baptiſatꝰ fuerit ſaluꝰ erit ꝛc̃.

De adulteris mulieribus ⁊ excecatione quorundam ꝑlatorꝫ. Capl̃m. cxxij.

Iles quidaꝫ per

m rexit vt vineã ſuã vindemiaret. vxor aũt eiꝰ putãs ip̃m diutiꝰ moratu rũ amaſiũ habuit ꝓ q̃ miſit vt cito veniret. q̃ venit camerã intrauit ⁊ cũ ambo ĩ ſtratu eẽnt venit miles. ſ. mariꝰ ramo vinee ĩ ocl̃o pcuſſꝰ oſtiũ pcutit ⁊ illa tremebũda aperuit p̃ tũ amaſiũ abſcõdit. Miles ergo intrãs oculũ doluit et lectũ vt q̃eſceret pare iuſſit. Tũc vxor timẽs ne amaſiũ in camera latitantez videre poſſet marito ait. q̃d feſtinas ad lectũ dic mihi q̃d accidit. Ille vo referẽte illa rñdit. Dimitte me inq̃t dñe vt ſanuꝫ oculũ arte medicinali ꝓcurẽ ne illo forſitã morbo alteꝫ lũr amittaſ. q̃ñ ille ſuſtinẽs os ſuũ illa q̃ ꝓ medicina ſupra mariti oculũ ſanũ apoſuit et manu amaſio innuẽs ille receſſit. Quo facto dixit vxor marito. mõ ſecura ſum q̃ nullũ malũ oculo ſano eueniet. iã lectũ aſcẽde et q̃eſce Moraliſatio

Miriſſimi. Iſte miles eſt ꝑlatus eccleſie qui habet ſanctam eccl̃iaꝫ

custodire ⁊ oues sibi traditas regere. Uxor adulterata est aīa que sepi⁹ p peccatum diabolo adheret. Miles pcutiē oculo qui ens plat⁹ muneribꝰ execat. q⁹ scriptum est. Eccī. xx. Munera execant oculos iudicuꝫ sic q⁹ necesse habeat camerā bone vite intrare ⁊ oēm auariciā ⁊ cupiditatē a se excutere p pniam tūc audacter dꝫ ostium cordis sui pcutere tūc uxor. i. aīa apiet vt gl̄iaꝫ dei recipiet. Sꝫ heu sepe p carnales affectiones ⁊ mūdi blandicias oculū sanū. s. cordis cuꝫ quo deberem⁹ deū ꝓtemplari obfuscant p mūdi vanitates ⁊ carnis voluptates ī tantum q⁹ piculū sui ipsi⁹ ⁊ subditoꝝ nō potest aduertere ⁊ p pniaꝫ emēdare. Studeat ergo vnusquisqꝫ sic oculos mētis ad deuꝫ dirigere. vt possit oē velamen pcī expellere.

Q, iuuēcule p parētes sūt a luxuriosis coercende ⁊ volūtati ꝑprie nō relinquēde.

Capitulum. cxxiij.

Iles quidā erat

m qui pegre pficiscēs cōmisit uxoꝝ socrui sue seruādā. i. matri uxoris sue. Uxor aūt post decessuꝫ mariti quēdaꝫ iuuenē amauit q⁹ matri īdicauit. Illa vo statim sibi fauēs iuuenē accersiuit q⁹ epulantib⁹ miles aduenīēs ostiuꝫ pulsauit. statim uxor surgens amasiū in lecto abscōdit ⁊ post ꝫ ostiū marito aperuit. Qui cuꝫ intrauit pcepit vt lect⁹ pararet. Lassus nāqꝫ ꝙescere voluit. Uxor vo turbata q⁹ facerꝫ cogitauit. Q⁹ videns mat aīt. Ne festines filia lectū parare donec mōstrem⁹ marito tuo lintheū q⁹ fecim⁹. Mat erigēs linthe um q̄ntū potuit p vnū cornu alterꝫ filie ad subleuandū dedit. Et tādiu lintheū extenderūt donec amasi⁹ est egressus. ⁊ sic maritus deluſus est p extensionez linthei. Quo facto aut mat filie sue. Nūc extende lintheū sup lectū mariti tui q⁹ manib⁹ tuis ⁊ meis ꝓtextum est. Moralisatio.

Arissimi. Miles iste est q̄libet bō q̄ p⁹ baptismū pgit tāqꝫ pegrin⁹ ī mūdo isto. q⁹ q̄ꝫdiu ꝫ sum⁹ pegrini sum⁹ ps. Ego pegrin⁹ suꝫ ⁊ fili⁹ matris mee. Sꝫ in illa pegrinatione uxor. s. caro sepi⁹ adulterat cum vicijs ⁊ ꝓcupiscētijs. Miles ad ostiū pulsat q̄ndo recordat q⁹ ⁊ q̄ntū ꝓtra deū deliq̄t. ⁊ iō tenet pulsare. i. orare. ieunare. elemosinā dare ⁊ alia bona opa facere ⁊ sic poterit camerā bone vite intrare ⁊ in p̄dictis diuicijs q̄escere. Sꝫ uxor. i. caro sepe ꝫcipiēs q⁹ bō pniaꝫ ꝓponit facere turbatur. q⁹ nō sustinet libenter ad agendū pniam statim mat. i. mūd⁹ ꝫcipiēs erigit lintheamen. i. mūdi vanitatē in q̄b⁹ tantū homo delectat q⁹ piculū ꝓpriū nō aduertit. q⁹ est dolendū. Q, mulieribꝰ nō est credendum neqꝫ archana cōmittenda. q̄niaꝫ ꝑpe iracūdie nō celant. Capīm. cxxiij.

Vidaꝫ miles ge

q neroſus quēdā regē a q̄ feudat⁹ erat ḡuiter offenderat misit adeuꝫ milites vt p eo intercederēt. vir eni amicitiā sub ꝫ pacto obtinuerūt. s. q⁹ ad curiam ei⁹ pedester ⁊ equester pariter veniret. i. semi eq̄tans ⁊ semi ambulās. Et q⁹ duceret secum amicū fidelissimū ⁊ ioculatorē optimum ⁊ inimicū pfidissimū. Miles multū ꝓtristatus cogitare cepit quō hoc implere posset. Quadā vo nocte cū pegrinū q̄ndā hospicio recepisset clam dixit uxori sue. Scio q⁹ pegrini pmptā pecuniā secuꝫ portāt. volo ergo si tu suaseris eū interficere ⁊ pecuniam ei⁹ obtinebim⁹. At illa. bonū est ꝓsiliū. Cūctis ergo dormientib⁹ circa diluculū surgit miles excitās pegrinū ⁊ abire iubet ⁊ vnuꝫ de suis vitulis in frusta scidit. ponēs euꝫ in sacco. deinde uxorē suā excitat dās sibi saccū vt ī ā gulo dom⁹ absconderet dicēs. Tātū caput ⁊ crura cū brachijs ī ꝫ sacco posui corp⁹ aūt i nostro stabulo sepelim. Mis dictis aliq̄ntulā pecuniā sibi oīdebat ac si illā pegrino mortuo abstulisseꝫ. Cū āt dies adesseꝫ vt dño suo se p̄sentaret accipiēs a dextris canem ⁊ puum filium suū in gremio ⁊ uxorē a sinistris ad castrum ꝓperat. Cum castro domini sui appropinquaret dextrum crus super dorsum canis sui velut equitans posuit. ꝑ alterum gradiendo sicqꝫ pedester et

equester castrum dñi sui intrauit. Quo vi so rex cū astantibus mirabat. Aut ei iudex. Vbi est amicus tu⁹ fidelissim⁹. Qui statī euaginans gladiū suū canem grauit vul/nerauit q̄ cum clamore ⁊ dolore fugit. Be/inde miles eū reuocat ⁊ canis ad eū venit. Ecce fidelissimū amicū meū. Cui rex. Ve/rum dicis. Vbi est ioculator tu⁹. Cui miles Ecce puulus filiꝰ me⁹ añ me ludit magnū solaciū mihi facit. Aut rex. Vbi ē maxim⁹ inimicus tu⁹. Qui statim dedit alapā vi/ri sue dicens. Quare tu tam impudice re spicis dñm meū regē. Illa statim rñdit. O maledicte homicida quare me pcutis. nō/ne in domo tua ppria lamētabile homici/dium ppetrasti ⁊ p modica pecunia pegri num occidisti. Iterū miles dedit ei alapaz dicens. O maledicta cur filiū tuū depinge re nō formidas. Que statim iracūda tota facta est. Venite oñdam vobis saccum in q̄ occisi peregrini caput ⁊ brachia posuit ⁊ stabulū in q̄ ei⁹ corp⁹ sepeliuit. Cum veni sent vt experirent ⁊ locū ei⁹ viri ostenderet cito effodientes visis carnib⁹ vitulinis ob/stupuerūt. Astutiā militis cognoscētes di gnis laudibus eum extulerūt. q̄ postea dño suo regi specialis dilectiōis vinculo est an/nexus.

Moralisatio.

Ariſſimi. Miles iſte qui ſui regis grām p̄didit eſt peccator q̄ ad ob tinendam grām dñi ſui p̄mittit interceſſores deos. ſ. dilectos hoīes quaſi cō ſanguineos ⁊ amicos. Vt aūt dño ſuo ſa/tisfaciat pedester veniat ⁊ equester. Pedeſter. i. terrena. ⁊ palia quaſi delectabilia cō culcando. Equeſter vō toto cordis deſide/rio celeſtia p̄templando. Sed canem q̄z a dextris p amico fideliſſimo ſecum ducat. i. angelū ſuū bonū vel p̄ſbyterꝫ q̄ aiam ſuā habet cuſtodire q̄ licet ſepi⁹ gladio ſuoruz criminū vulneret ⁊ offendat. recurrit tñ fi/deliter vt amicos que ſua ſecreta coram fa milia p̄cipis ⁊ amicos tenebit. Ioculato rem. i. puerꝫ paruū in gremio eſt p̄ſcientia que i bñ regulat̄ multū delectat. Vxorem vō a ſiniſtris p inimico p̄fidiſſimo ducat. id eſt carnis mollicie vel demonuz qui ſua ſecreta coram familia p̄cipis ⁊ amicis. i. coram cūctis angelis atq; ſanctis imminen/te mortis hora in p̄ditionem ſui detegit et reuelat. Tūc merito laudabit̄ miles ſapi/ens ⁊ diſcret⁹ q̄ p̄dictas fallacias ſic fefellit occulte vitulū mactando ⁊ in ſecreto do/mus in angulo ſubterrā do nec occulte ho micidiū p̄petrando. i. corp⁹ p̄prium in cu/biculo flagellando aut ſecreta pectoris cō ſcientia lacrimis intenſa imitando. nec tñ homicidiū p̄petrando. modū debitum nō excedendo. ſed ieiuniis ⁊ orōnib⁹ ⁊ aliis bo nis op̄ib⁹ ſapienter ⁊ in omnib⁹ inſiſtendo p̄ que tandem dñi ſui gratiam quā perdi/derat rehabebit.

Mulieres non ſolum pandunt ſecreta ſed ad hoc mentiunt plura.

Capitulum. cxxv.

Rant duo fra/

tres quoz vn⁹ laicus alt̄ cleric⁹. Laicus ſepe audiuerat a fratre ſuo q̄ mulieres ſecretū alicui⁹ nō poterunt occultare. Cogitabat experiri hoc cū vxo/re ſibi dilecta cui dixit vna nocte. Chariſſi/ma ſecretū habeo tibi p̄dere ſi cert⁹ eſſem q̄ nulli diceres. q̄z ſi p̄trarium faceres p̄ſu/ſio intolerabilis mihi eēt. Et illa. Bñe noli timere vnū corp⁹ ſum⁹ bonū tuū eſt meuz ⁊ cōuerſo ⁊ etiā malum ſit̄r. Qui ait. Cuz ad p̄uata acceſſiſſem vt opus nature face/rem coruus nigerrimus a parte poſteriori euolabat. de quo ſum p̄triſtatus. Que ait. Letus eſſe debes q̄ tāta paſſione es libe/rat⁹. Mane vō mulier ſurrexit ad domuz p̄rimi ſui iuit ⁊ domine dom⁹ dixit. O do mina cariſſima potero tibi p̄dere aliqua ſecreta. Que ait. Ita ſecure ſicut aime tue Que dixit. Mirabilis caſus accidit mari to meo. nocte iſta acceſſit ad p̄uata vt op⁹ nature faceret ⁊ certe duo corui nigerrimi a parte poſteriori euolabant. de quo mul/tum doleo. Et illa ad aliam vicinam nar/rauit de tribus. Et tertia de quartuor. Et

sic vltra q̄ ille diffamat⁹ est q̄. lx. corui ꝺ eo euolassent. Ille turbat⁹ de rumore. conuocauit ꝑm cui narraret rem gestā quō mulierem voluit experiri si sciret secretū tenere ¶ Post ꝟ mort̄ vxor ei⁹ 7 ille cenobium intrauit. Irās ꝺicit tres. Quar̄ ꝑma est nigra. scꝺa rubea. tertia candida.

¶ Moralisatio.

Arissimi. Iste q̄ malicia mulier ꝓbauit pōt ꝺici homo mūdanus q̄ conamine toto laborat vt bona mūdana acq̄rat et cū sepe credit sine offensione euadere cadit in mille vt q̄ cadit in superbiā cadit in multos alios defect⁹ cōtra salutem aīe sue. Et ꝟ est corui nigruz a pte posteriori exire. i. peccatū in effectu. 7 sic hō diffamat̄ 7 nō tantū p vxorē ꝓpriam. s. carnē. sꝫ p vicinas alias. s. p q̄nq; sensus. Facergo tu sicut 7 ille. collige ꝑm. i. oia ꝑterita 7 ꝑsentia facta tua 7 purga te p viā confessiōis 7 tunc poteris cenobiū bone vite intrare 7 in trib⁹ lr̄is studere p q̄ studiū acq̄ris beatum eternū. ¶ Prima littera ē nigra 7 est recordatio pctōrū que tanq̄ nigra 7 grauis sarcina torquent 7 cruciāt quotidie pectus tuū cū recordatione pene infernalis. Secūda littera est rubea 7 ē recordatio rosei sanguinis tui creatoris quē in cruce p te miser peccatore de quinq; riuulis suis fusum misericordie abūdāt tribuit. Tertia lr̄a ē candida 7 ē ꝺsideriū celestiū gaudioz 7 eoz qui sequunt̄ agnū dei i albis q̄cunq; ierit si ista tria in corde firmit̄ nobiscū habuerimus sine dubio regnū eternū obtinebim⁹ Ad quod ꝛc.

Q; mulieri⁹ in nullo est credendum 7 ꝑsertim de secretis. Exemplum tocale.

Capitulum. cxxvj.

Acrobius refert

m q̄ q̄dam puer roman⁹ noīe ¶ Dapirus semel cū patre senatū sapiētum intrauit vbi q̄ꝺam secretū ꝓsiliū ꝑceptum erat sub pena capitis custodiri. Cuz puer eēt reuersus ad domū mat̄ ei⁹ interrogauit puerū q̄ꝺ ꝓsules occultari sub pena capitis statuissent. Ait puer. Nō licet te scire q̄niam ꝑcipit occultari. Audiēs ꝟ mat̄ plus incepit ꝑcib⁹ ꝑmissis minis 7 verberib⁹ puerū ad reuelandū secretū inclinare. Tā ꝺez puer vt satisfaceret matri 7 secretū teneret ꝺixit. Hoc est ꝓsiliū. vtrū sit melius q̄ vn⁹ vir plures mulieres ducat vel vna mulier ducat plures viros in matrimoniuz. q̄ ꝺicto mat̄ aliis feminis romanis secretū ꝟ ꝓpposuit. Que alia ꝺie cū turma magna indeliberate venerūt ad senatores petētes potius vnā duob⁹ q̄z duas feias vni viro nubere Senatores vo pauētes verecūdi sex⁹ tam impudicā insaniā mirabāt̄ q̄ꝺ nā sibi vellet tāta femina ꝛ itemptes vt puer rei ꝓpositū 7 tā inuerecūda postulatio q̄ꝺ sonaret. ¶ Puer papir⁹ ꝟ vides ꝺixit senatorib⁹ rem gestam. Qui puer cōmendātes statuerūt q̄ hic puer semp senatui interesset in consilio

¶ Moralisatio.

Arissimi. Iste puer est q̄libet hō pur⁹ puritate vite q̄ cū patre. i. prelato intrat ꝓsiliū sapiētū. i. religioz in quo tractat̄ salus 7 sapia aīe que ñ oīb⁹ exponēda est. sꝫ sicut decet vnūquēq; ꝑm statū suū 7 pniam quā a ꝓpio sacerdote recepit nō ꝺz alijs reuelare. 7 multa alia sūt que nō ꝺēt recitari. Mat̄ vo est mūd⁹ iste q̄ suadet homini religionē ꝺimittere secreta pandere. ꝟ est in corde nō retinere sed potiꝰ vanitatib⁹ se subicere 7 si non poterit hoīem sic seducere tūc p minas. i. p tribulationes 7 pauptates ipm intendit seducere. Facergo tu sicut puer papir⁹. mundū deciptas p voluntariā pauptatē 7 oīdas ei q̄ due femine. i. diuersa vicia carnalis delectationis potius ꝺēt tradi sub custodia rōnis q̄z q̄ rō suppediteē sub voluptate 7 delectatione mometanea. Sꝫ sine dubio q̄ntū est in corpe potiꝰ vult eligere q̄ rō suppediteē. sꝫ nullo mō assentire debes sꝫ econuerso potius. Et sic p ꝓsequēs puer papir⁹. i. hō purus poterit ꝑmanere int̄ sapientes 7 virtutes bonas habere. i. iter viros sanctos siue sanctas cōtinue poterit vba salutis audire et vitaz eternam obtinere. Quam nobis ꝛc.

De iusticia ⁊ equitate diserti ssimi iudicis christi per occulta iudicia.

Capitulum.cxxvij.

Iles quidaz ty

m rannꝰ erat qui ꝑ multa tempora quendā famulū fidelez tenuit ac in omnibꝰ puidum. Quadā vo die cū ad nūdinas cum eodē seruo ꝑ nemus transiret accidit q̄ miles triginta marcas argenti in medio nemoris perderet famulo ignorante. Cū pecuniā nō inueniret famulum interrogauit si pecuniaz inuenisset q̄ statim negauit ⁊ iurare cepit q̄ nihil sciret ⁊ veruz dixit. Qua nō inuenta statim pedē famuli amputauit ⁊ eo relicto domi ꝓrexit. Erat ꝑ ꝑe viam q̄dam heremita q̄ cum fletū ⁊ clamorem famuli audiret velociter ei occurrit. Eludiuitq; ꝓfessionē ipsiꝰ ⁊ dum cognosceret eū innocentē ad hospitiuz suū ipsum in suis humeris portādo miseri cordiē ꝓcurauit. Deinde oratoriuz suū intrauit ⁊ dño improperauit q̄ nō esset iustus iudex eo q̄ illum innocentē hoiem pedē suū pdere permisisset. Cunq; diutius orasset ⁊ fleuisset ⁊ dño quasi ꝑ falso iudicio q̄dammodo improperasset. venit ad eū angelus dicēs. Nunquid legisti in psal. Deꝰ iudex iustꝰ fortis et patiens. Et ille. Quidtouens legi illud et credidi ex toto corde. sed hodie erraui aut ille miser q̄ pedez suuz pdidit sub velamine ꝓfessionis decepit me. Rñdit angelus. Nolli loqui aduersus dñm imq̄tatē. q̄ oēs vie eiꝰ veritas ⁊ iudicia eiꝰ equitas. Cōmenda memorie q̄ sepiꝰ legisti. Iudicia dei abissus multa. Sciastuaq; illū hoiem pedem suū ꝑ culpa veteri pdidisse. Nam aīn mlta tpa cum eodē pede matrē suaz ꝓcipitauit maluole de quadā biga. Ideo quo facto postea nunq̄z pdignaz pniam egit. Miles ille dominꝰ suus volebat dextrariū emere ad ꝓgregandaz maiores diuitias in detrimentuz anime sue. ⁊ ideo iusto iudicio dei pdidit pecuniā. Quidā pauꝑ fidelis cum vxore ⁊ puulis suis q̄ die dño supplicabat vt dignaret sibi in necessarijs puidere qui pecuniā inuenit ⁊ ꝓfessori suo obtulit dispēsandam. Qui circūquaq; sciscitando veracit illū inuenire nō potuit cuiꝰ erat. Ergo idem pauꝑ ptem eius dē pecunie inbuit ꝑ pter deū. residuaz aliis pauꝑibꝰ erogauit. Idone ergo custodiaz ori tuo ne dño aliq̄ tenus improperes vt feciſti. Cuz ipse sit iudex verus fortis ⁊ patiens.

Moralisatio.

Dilissimi. Miles iste pōt dici q̄libet bonꝰ ꝑlatus q̄ debet indui armatura dei vt possit stare firmiter cōtra insidias diaboli. Famulꝰ fidelis est subditꝰ in omnibꝰ ꝑlato suo obediēs. Idem latus ille hz thesauz. s. aīas ad custodiendū quas sepe ex negligētia sua pdidit. Quid ergo est faciendum. Certe dz diligenter q̄rere salutē aīe. Et si inuenire nō poterit amputet pedem dexterū subditi Hoc est talem rebellum castigare ⁊ eum ab ecclesia amputare donec cognoscat se deliquisse. Sz dic mihi quō. Ecce famulꝰ post q̄z amisit pedē incepit clamare. Sic peccator ꝑ ꝓfessionē clamat vt dicit ꝓpheta. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocē tuā ꝛc. Ad cuiꝰ clamorē heremita. i. discretus cōfessor habz eū portare in humeris suis hoc est eum informādo ꝓdicando pniam dando ⁊ in domū ecclie introducēdo ꝑ opa misericordie. ⁊ habet ꝑ eo intendere ad dominum nō ei improperādo sed deū intime dēprecando vt talem puersum ꝓseruet ⁊ custodiat. Qui aliq̄n cum pede. i. affectione peruersa matrē suam. i. ecclesiam ꝓcipitauit q̄ntum in eo fuit q̄n diuina ꝓcepta nō custodiuit. Angelus q̄ heremitam informauit ē conscientia pura nō ficta cuiuslibet prelati ⁊ cōfessoris qui eos ligat ⁊ ducit vt ad clamorem peccatoris cito ei occurrāt ⁊ in domum dei cito introducant. Idauꝑ qui pecuniam inuenit est xp̄us qui aīam sepe custodit ne labat in infernuz donec peccator per pniam resurgat ⁊ sic animā mundam xp̄o recipiat. q̄ sine eo nullum bonū opus possumꝰ facere. Idone ergo tu pcōr custodiaz ori tuo ne aliq̄d ꝑ deū dicere ꝑsumas

Deus enim est iust⁹ iudex fortis ⁊ patiens ideo nō dicas quare fecit me ⁊ post hoc dimisit me cadere. Aliō mō potest reduci Iste vō miles pōt dici p̄mus parēs adam cui de⁹ dedit infinita bona q̄ eum p̄stituit dñm oīm creaturaꝝ. ps. Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius ⁊c. Famulus fidelis est rō que in eo dñatur q̄diu in puritate vite remanserit thesaurū paradisi quē de⁹ ei cōmisit p se ⁊ heredib⁹ habet. Dū adam volēs plura acq̄rere q̄ appetebat vt alter de⁹ eēt statim thesaurū paradisi perdidit ⁊ tūc pedes detrum famuli amputauit q̄ seduct⁹. s. peuā p sensualitatē nō p rōnem p̄ceptū diuinum vilipēdit. sed oleū misericordie clamando petijt in valle hui⁹ mūdi q̄ in sudore suo panem acq̄siuit. Cui⁹ miseriaꝝ videns dei filius de celo descendit ⁊ eum p̄ p̄prium sanguinē redemit ⁊ in domū dei duxit q̄ infernum spoliauit. Ipse peccata nostra in corpore suo portauit q̄ p nobis miseriis mortu⁹ est. Dauid q̄ inuenit thesaurū est xp̄us qui paradisum obtinuit. nō p se sed p omnibus q̄ eum diligūt. Heremita deū deprecat⁹ est sic xp̄us in passione p carnem incepit timere q̄ dixit. Si possibile est trāseat a me calix iste. ⁊ rogauit p genere būano. Studeamus igitur ⁊c.

De iniuste aliena bona occupantibus grauis erit in extremis discepratio.

Capitulum. cxxvij.

Aximian⁹ regna

Muit in cui⁹ imperio erant duo milites quoꝝ vn⁹ erat iustus ⁊ timēs deum. alter vō cupidus ⁊ diues qui magis studuit mundo placere q̄ deo. Miles iustus quandā terrā annexā terre cupidi habebat quā cupidus toto conamine desiderabat habere. Sepius ad militem iustum preriit ⁊ ei aurum ⁊ argentū obtulit q̄ntum volebat si terram illaꝝ ei venderet. Ille vō sp renuit sic q̄ tristis recessit. sꝫ cogitabat quō eū decipet. Accidit q̄ iust⁹ moreret. qđ audiens cupid⁹ cartaꝝ noie defuncti scribi fecerat quō defunct⁹ in vita sua p quandaꝝ summā pecunie ei terrā quaꝝ desiderabat vendidit. Quo facto tres boies p̄cio cōduxit. vt ei phiberēt testimoniū. Cum q̄b⁹ ad defunctū accessit ⁊ sigillū ei⁹ inuenit in camera vbi defunct⁹ iacuit. oēs expulit excepto suis testib⁹. Deinde coꝝ testib⁹ sigillum in manu defuncti posuit ⁊ pollicē sup sigillum ita q̄ cū pollice mortui cartā suaꝝ signat dicēs. Ecce estis testes hui⁹ rei. Qui dixerūt. Sum⁹. Et sic ille miles terrā illam vt suā occupauit. Cui filius defuncti dixit Quare terrā meā occupas. Qui rn̄dit pater tu⁹ mihi eā vendidit. Cui ille. Pluries ad patrē meū venisti ⁊ pecuniā obtulisti p terra sꝫ pat⁹ me⁹ nunq̄ voluit eaꝝ vendere. Venerūt parit̄ ad iudicē. Miles cupidus de emptione cartā sigillatam sigillo defuncti oñdit ⁊ testes adduxit q̄ huic testimonium phibuerūt. Cui filius defūcti dixit Scio q̄ hoc est sigillū patris mei sꝫ scio q̄ nunq̄ tibi vendidit. quō sigillum habuisti ignoro quare tibi testimoniū de hoc phibeas. Iudex vō istos tres ab invicem separi fecit et militē similiter ⁊ senioꝝem fecit adduci querens ab eo si oꝝōnez dñicam sciret ⁊ fecit eū coꝝam eo a p̄ncipio vsq; ad finem dicere q̄ eam bene sciuit. Et illū fecit poni in locū seoꝝsum. Deinde iussit secundū adduci ⁊ ait ei. Carissime añ te soci⁹ tu⁹ erat hic q̄ mihi dixit ita verū sicut pater noster. ideo nisi tu dicas mihi veritatē quā a te quesiero i patibulo te suspendi faciaꝝ. Ille cogitauit. socius me⁹ totum narrauit quō miles pollicem defuncti accepit ⁊ ei⁹ sigillum ⁊ cartaꝝ suaꝝ sigillauit. nisi veritatē dixero ero filius mortis. Qui oīa p ordinem narrauit. Cui hoc audisset iudex fecit eum seoꝝsum poni ⁊ tertiū adduci. Cui ait. Carissime soci⁹ vester p̄mus dixit mihi ita verum sicut pater noster. ⁊ secūdus etiam. Ideo nisi tu mihi veritatē dixeris morte turpissima morieris Ille cogitauit. Socij mei oīa secreta militis narrauerūt. ideo bonū est vt veritatem dicam. Qui de vbo ad verbum iudici narrauit quō hoc factuꝫ fuit. Quem iudex seoꝝsum poni fecit. Et vocauit militem quē

torto vultu respexit dicēs. O maledicte cupiditas tua excecauit te. dic mihi quō miles defuncti tram quā occupasti tibi vendidit. Ille vo ignorās de pfessione testiū allegauit q iuste occuparet. Cui rex. O maledicte testes phibēt testimoniū ptē quomodo p mortem eius pollicem accepisti z sigillum ei z cartā suā sigillasti. Qō audiens miles ad terrā cecidit z misericordiā petiuit. Ait ei rex. O misericordiā quā meruisti obtinebis. z fecit testes trahi p caudas equoz vsqz ad patibulū z ibi suspendi sic z militem Satrape regni iudicium z sapientiam regis laudabāt q tam sapiēt veritatē inuestigasset z oīa que miles habebat dedit filio defuncti militis. Qui grās regi egit z hereditatē sibi restituit. O Moralisatio.

Clarissimi. P Per istos duos milites intelligunt diabol⁹ z p̄m⁹ parens Filij ei⁹ erat totū gen⁹ humanuz ab eo ppagatū. P Hereditas ē paradisus quez de⁹ sibi dedit. P Hoc vidēs miles cupidus. s. diabol⁹ accessit ad eū suggerēdo z temptādo vt paradisum p peccatum amitteret. P Ille vo q̄z diu remāsit in vita. s. in puritate vite hereditatē. s. paradisum occupauit. Sed eo mortuo p peccatū qō cōmisit p diuinū preceptū pdidit z totū gen⁹ humanū post euz. Sz p̄mo est querendum quō pdidit. Dico carta erat scripta qñ eua p̄sensum pbuit vt de ligno vite p diuinū p̄ceptum comederet Erat enim sigillata qñ adam q̄ erat caput rōnis z cui dabat specialr p̄ceptū. comedit z vxori magis adhesit q̄z deo. Sigillum vt scitis impmit suā impssionem in cera. Sic de⁹ impssit suā imaginē in adam z eū mundum dñm p̄stituit. P Un̄ ps. Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ oues z boues ꝛc. P Illā impssionē. i. imaginē dedit diabolo qñ ei obediuit. z hoc cum pollice postq̄z defunct⁹ erat. P Dollex ei claudit totā manū. pollice amisso man⁹ vires amittit. P Per pollicez vo debem⁹ intelligere rōnem quā deus homini dedit vt bonū eligat z malū respuat. Unō q̄z diu hō rōne regit̄ z ratio in eo dñat tam diu poterit bñ seipsum z alios regere. Sz q̄ caret rōne. caret vtute z fortitudine spūali. Adam vo p̄m⁹ parēs habebat scīaz a deo infusaz vltra oēs creaturas ita q̄ oēs creature añ peccatū ei obediebāt. P Hoc non obstante scient cū pollice rōnis adhesit diabolo cū diabol⁹ ei dixerat. P Nō morieminī. sed si comederitis eritis sicut dij scientes bonū z malū. Diabolus cū vidisset eum sic seductuz z hereditate celesti p̄uatū volebat filiū scz totū gen⁹ humanuz excludere. Sz bō si caut⁹ fuerit debz ad regē celestē accedere vt patriarche z ꝓphete fecerūt. q̄ clamauerūt ad deū p remedio. O dñe de⁹ emanuel rex z legifer noster expectatio gentium z salua tor earū veni ad saluandū nos dñe de⁹ noster. Sz diabolus pducit secū tres testes. s. supbiam vite p̄cupiscentiā carnis z p̄cupiscentiā oculoruz. Contra q̄s optet p̄cedere prudent. P Primū testē debem⁹ examinare si sciat pat noster ꝛc. siue orōnem dñicaz. hoc est. si aliq̄d fecerat ꝓpter qō peccatū supbie p̄tra eū testimoniuz pbibeat humiliet se in omnibus vbo z opere ita vere sicut est oratio dñica z regē celestē placabit exemplo xp̄i q̄ erat patri obediēs vsqz ad mortē. Si vero hō timeat scōm testē. s. p̄cupiscentiaz p̄culoz scz mundū in q̄ tantū delectat pure p̄fitea tur. vt fecit secūdus z piculū poterit euadere. Si vo hō timeat tertiū testem. s. p̄cupiscentiā carnis deo satisfaciat p carnis macerationē. i. p veram satisfactionē vt fecit tertius testes q̄ oīa recognouit. Un̄ ipse cum duob⁹ socijs suis in patibulo suspenditur De quo loquit P Job Suspendiū elegit elegit aia mea. i. suspendium pnie. Et si sic fecerim⁹ vitā eternaz obtinebim⁹. Ad quā ꝛc.

De amicitie vere pbatione.

Capitulum. cxxix.

Ex quidā habuit

r tantum vnicum filiū quem multū dilexit. Cui filius a patre licentiaz accepit vt mundū visitaret z amicos sibi acq̄reret qui p̄ septem annos vagabat in mundo. z post hec ad patrez rediit. P Pater gaudenter eū recepit z ab eo quesiuit quot ami

quā adsint tres amici

cos acq̄siuisset. Aut filius. Tres. Primum amicum plusq̄z meipm diligo. Secūdum tantū sicut meipm. Et tertiū pauz aut nihil. Tui pater. Bonū est eos pbare z temptare anteq̄z indigeas de eis. Porcū occide z in sacco pone z in domū amici quē plus diligis q̄z te. pge nocte z dic ei q̄ a casu boiem occidisti z si inuentū fuerit corp⁹ ego morte turpissima ero pdemnat⁹. Rogo mō sicut te semp plus q̄z meipm dilexi. succurre mihi in hac maxima necessitate. Qđ factū est. Et ille rñdit sicut eū occidisti necesse est vt pnie subiaceas. si corp⁹ esset inuentū forte in patibulū eris suspensus. Verumtñ q̄ amic⁹ meus es fuisti. ideo tecū pgam ad patibulū. z postq̄z mortu⁹ fueris tres vel quatuor vlnas pānī tibi dabo ad corp⁹ tuum inuoluendū. Ille hoc audiēs ad secundū amicū accessit z illū vt pmum pbauit. Ille sicut pm⁹ renuit dicēs. Credis me fatuū q̄ in tali piculo me ponere vellem. Verumtñ q̄ amic⁹ meus fuisti. ideo ad patibulū tecuz pgam z in via te cōsolabor q̄ntum potero. Ille ad tertiū amicū accessit z eum pbauit dicēs. Verecūdor tibi loqui q̄ nunq̄z pte aliq̄d feci z a casu boiez interfeci ꝛc. Et ille. Libenē ꝑ faciā z mihi culpam imponā z patibulū si necesse fuerit p te ascendā. Hūc eptum est meliorē amicū suum fuisse.

Exhortatio ad vera amicitia

Exhortatio.

Carissimi. Rex iste est deus oīpotēs Filius vnic⁹ est q̄libet bon⁹ xp̄ianus q̄ p duodecim annos. i. toto tpe vite sue habet in mūdo quersari z tres amicos querere. Primus est mūdus quem plus diligit q̄z seipsum. pbat hoc ppt mūdum bō se ponit in piculo mortis modo in mari mō in ira vitā sepe amittendo vt ipa lia bona possit habere. ergo pl⁹ diligit mūdum q̄z seipm. Et si eū tpe necessitatis pbaueris sine dubio tibi deficiet. imo de oibus bonis tuis si tibi dederit duas vlnas vl tres d pānō ad inuoluendū corp⁹ tuū multū est. Secūdus amic⁹ quē tantū diligis sicut teipsum est vxor tua z filii tui z filie. bñ ad sepulcrum in morte tecū plorādo pgunt. Et cum vxor ad domū redierit infra paucos dies dolor recedit z alium incipit amare. Tertius amicus p q̄ pauz feci est q̄ pauca bona p ei⁹ amore sumus opati imo multa mala q̄ tpe mortis amic⁹ est si pr̄ius z pfessi fuerim⁹ imo p nob mortē i cruce sustinuit.

Q, vir sapiens plus valet viro forti.

Capitulum.cxxx.

Rat quidaz rex

e qui paupem quēdaz ad magnas diuitias pmouit eiq̄z vnū castruz ad custodiendū cōmisit. Ille sic sublimat⁹ supb⁹ fact⁹ est valde cū inimicis regis pacē habuit z ipsor pditor fact⁹ castrum ipsis aptauit. Rex vo de hoc multū pristatus psiliuz habuit quō castrum rebaberet. Dictū est ei q̄ nō posset castz rebabere nisi tria haberet. s. fortitudinē sapiam z dilectionem vna cū diuitijs. Ītñ in regno suo fuerunt tres milites quor vn⁹ ceteris fortior. secūdus sapiēcior. tertius regē multū dilexit. Isti milites sūt missi cū exercitu⁹ vt castz inuaderēt. Primus miles fortis cū exercitu grandi pcessit p quādam foreſtā in q̄ erāt inimici regis z incepit viriliter contra eos pugnare q̄z subito quedaz sagitta exijt de balista z eum in inguine pcussit z mortu⁹ est. Miles sapiēs post cū foreſtā intrauit z incepit allegare iura. sic volēs eos allicere ad restitutionē castri interiz venit sagitta que pcussit eum inter pulmonē z stomachum z mortu⁹ est. Hec tertius miles videns foreſtaz intrauit z incepit dulcia ẏba pferre z ornate loqui intantū q̄ illum libenē audiebāt z transire pmittebant. Verumtñ tantū cum illis fecit q̄ introitū habuit in castrū. Et sic inter eos quersabat q̄ omnes exītes in castro sunt cū eo pfederati. Et sic castrū p lege acq̄siuit z suū vexilluz in sū mutare ordinauit. Cum rex hoc audisset q̄ tam prudenē castrum acq̄siuisset illuz ad magnas diuitias pmouit.

Exhortatio.

Carissimi. Iste rex est dñs noster iesus xp̄us que illum pauperem. s. Adam pmuz pentez ad magnas

diuitias pmouit qñ eũ seneschalcuz padisi pstituit. Sz ille p peccatũ pdidit. Cñ in toto regno mũdi pauci erãt inuenti q̃ castrũ p̃dictũ. i. padisum poterãt obtinere. Vocati sũt tres milites p̃ q̃s intelligo tria genera hoĩm. Ide⁊ pmũ mũdi potẽtes q̃ credũt p potentiã ⁊ fortitudinẽ mũdanã padisum acq̃rere. Et licz sint ad ℔ apti. venit tñ subito sagitta supbie ⁊ ipsos spũaliter interficit Ide⁊ scõm militẽ mũdi sapiẽtes intelligere debem⁹ q̃ incipiũt iura allegare. vt sunt iudices ecclĩastici. aduocati ⁊ iudices tpales q̃ credũt p sapiam suam padisum acq̃rere Et dũ incipiũt bñ viuere. venit sagitta auaricie. i. bursa plena pecunie ⁊ sic pcutit eos ⁊ spũaliter interficiunt. Ide⁊ tertiũ militem q̃ dulciter sine tumultu loquebat xp̃ianũ simplicem totaliter in deo cor bñtem poterimus intelligere q̃ nõ pfidit in pompa humana. nec in ei⁹ sapĩa. sed solũmodo in deo. Juxta illud psal. Beat⁹ homo q̃ sperat in dño. Certe talis castrum padisi poterit acq̃rere Quod nobis ꝛc.

De diuitib⁹ quib⁹ dat. ⁊ paupib⁹ q̃b⁹ id qõ habẽt abstrahit quõ de⁹ eos eternaliter remunerat pp̃ter celestẽ patriam.

Capitulum.cxxxj.

Ex quidam fecit

r pclamari q̃ oẽs indifferenter ad eũz venirẽt ⁊ q̃q̃d ab eo peterẽt obtinerent. Ide⁊ nobiles ⁊ diuites aliq̃ ducatũ. aliq̃ comitatũ. aliq̃ militiã. aliq̃ aur ⁊ argentũ petierũt ⁊ obtinuerunt. Deinde paupes ⁊ simplices venerũt ad regẽ eũ petẽtes. Quib⁹ ait rex. Tarde venistis añ vos nobiles ⁊ pncipes venerunt ⁊ oia q̃ habui eis dedi q̃ tristes de rñsione fuerũt. Rex vo pietate mot⁹ ait. Carissimi tantũ eis tpalia dedi sz dñum retinui. q⁹ hoc null⁹ petiuit. ego do vobis ℔ vt sitis dñi eor ⁊ iudices. Diuites ℔ audiẽtes p̃ tristati sũt ⁊ venerũt ad regem dicẽtes. Bñe pfusi sum⁹ q̃ paupes ⁊ ꝓuos nrõs pstituisti iudices ⁊ dños nrõs. melius est nos mori q̃z sic ꝓutum subijciamur. Ille rex. Carissimi nõ facio vobis iniuriã q̃ q̃d a me petiuistis vob̃ dedi intantum q̃ nihil mihi retinui nisi dñium q̃d dedi eis. Sz do vobis pfiliũ q̃libet vestr⁹ satis bz ad viuendum. det ergo q̃libet vestruz pt̃e de diuitijs paupib⁹ p̃ quã poterunt honeste viuere. ⁊ ego dñium ab eis recipiam ⁊ apud me manebit. ⁊ sic eritis liberati a seruitute magna. q̃d ⁊ factum est.

Ide⁊ aliter.

Carissimi. Rex iste ẽ de⁹ diues super oĩa. Ide⁊ eo pclamãs est p̃dicator q̃ dicit. petite ⁊ accipietis q̃rite ⁊ inuenietis. Diuites ⁊ mũdi potẽtes cũ illũ clamor ẽaudierũt statiz cum oĩ labore castra ciuitates aur ⁊ argentũ petierunt ⁊ obtinuerũt. Sz xp̃s tãtũ d mũdanis dedit eis q̃ nihil retinuit. Ide⁊. viij. Vulpes foueas bñt ⁊ volucres celi nidos. filius aũt hominis nõ bz vbi caput suũ reclinet. Deinde paupes venerũt ⁊ nihil habuit eis dare nisi dñium ⁊ sic eos cõstituit dños ⁊ iudices diuitũ. Juxta illud matℏ. Vos q̃ reliq̃stis oĩa ⁊ secuti estis me. sedebitis sup sedes duodecim iudicãtes. xij. trib⁹ isrl. Et illd matℏ. v. Beati paupes spũ. quoniã ipsor ꝛc. Diuites ℔ videtes dñt multũ dolere q̃ paupes q̃ serui eor fuerũt in ℔ mũdo. dñt eẽ iudices ⁊ dñi eor in celo. Si ergo desideratis cũ eis regnare faciatis sicut fecerũt illi. quilibet det elemosinã q̃ntum põt paupib⁹ vt poterũt viuere ⁊ sine dubio cuz eis poteris in eternum regnare. De inuidis qui bonos p̃ malã vitã inficiũt. Ca.cxxxij.

Juitas quedam

c erat in q̃ quattuor phisici fuerũt in medicina pitt. Jumor alios tres ĩ scĩa excellebat intãtũ q̃ oẽs infirmos ad eũ venientes saluauit. Qd̃ alij inuidentes moti sunt p̃ eũ ⁊ inter se dixerũt. Quõ poterimus istũ extinguere. ecce tot⁹ mũd⁹ ad eũ currit ⁊ nihil poterim⁹ ꝓpt̃ eũ lucrari. Elut vn⁹ de tribus. Ild tres leucas oi bebdomada visitat ducem. ⁊ die crastina ad eũ accedet. ego stabo extra ciuitatẽ ad vnã leucã. tu vo ad scdam. ⁊ ali⁹ ad tertiã. Cũ vo in fine pame

l ⁊

leuce venerit ei obuiabo ⁊ signo crucis me signabo. ⁊ qlibz vestz sic sit facies. Ille vo cāz crucis queret. dicem⁹. Leprosus fact⁹ es ⁊ ex timore lepram incurret. qz dicit ypocras. Ihō timēs leprā ex timore eā incurrit Et cū leprosus fuerit null⁹ ad eum accedet qō ⁊ factū est. Moralisatio.

Carissimi. Iste rex est dñs noster ihesus xp̄s. Duo canes adinuicē ligati sūt corp⁹ ⁊ aia in baptismo ligati. q̄zdiu vo sic stant ligati mutuo se diligūt. sz si soluant̄ p peccatuz mortale statim vn⁹ p̄ aliū est. vt dicit ap̄s. Caro p̄cupiscit aduersus spūm ⁊ ecōuerso. Quid ergo est faciendū. Certe vt caro subijciat̄ pñe. ⁊ p̄ lupū. i. diabolū se opponet ⁊ tūc aia p̄fortabit. ⁊ cū carne pugnabit viriliter. ⁊ post ꝑ erit amor in oī p̄speritate ⁊ aduersitate. ⁊ pariter ambo diligent̄ a dño. ppt̄ c⁹ dilectionē vitam eternam obtinebunt.

De innocētū morte xp̄i. Ca. cxxxiij.

Rrat seneca q⁹

n lex aliqñ erat q⁹ qlibet miles i armis suis sepeliri deberet. Et qui sup ꝑ defūctū armis spoliaret morte reū. Accidit cas⁹ q⁹ q̄dā ciuitas obsessa erat a q̄dā rege tyrāno. q̄ in circūitu ciuitatis ī sidias ponebat ⁊ pp̄lum q̄si sine nūero occidit intantū q⁹ erat in piculo ciues p̄dēdi et multū timebāt. qz resistere nō poterāt. Bū aūt sic in piculo starēt. q̄dā miles fortis nobilis ⁊ strēnu⁹ itrauit ciuitatē ⁊ ciuib⁹ multum ꝓpatiebat. Ciues vo accesserūt ad eū dicētes. Bñe aduua nos. Et ille. Carissimi. isto piculo liberari non poteritis nisi p manū validā. Ego vo vt videtis in armis nō sum. iō nō possum pugnare. Un⁹ de ciuib⁹ dixit. Bñe infra paucos dies in ꝑ sepulcro q̄dā miles sepult⁹ est ī optimis armis arma ei⁹ accipe ⁊ ciuitatē nrāz de inimicis libera. Miles armis a mortuo receptis. inimicis certamē dedit ⁊ victoriā obtinuit. et sic ciuitatē liberauit et arma recepta reposuit. Emuli inuidia moti q̄ā gloriosuz bellum fecit eū apd iudicē accusauerūt q⁹ p̄ legem egisset. eo q⁹ defunctū armis spoliauit Qui rñdit. Bñe d duob⁹ malis mai⁹ malum est vitandū. et qz ciuitatē tueri non potuissez ab inimicis nisi habuissez arma. iō ea accepi et reposui. Ite fur vt p̄do spoliat ea intētione vt ñ restituat. sz ego ppt̄ bonū cōe arma accepi et restitui. iō pon⁹ debere

ꝑmiarī q̄z accusari. Itē in ciuitate aliqua si dom⁹ accendit̄. nōne melⁱ⁹ est vt domus illa sine dilatōe totaliʳ destruat̄ anteq̄z ceteꝛe dom⁹ incēdant̄ ⁊ ciuitas tota destruat̄. Sic ī ppōsito. Nōne melⁱ⁹ est q̄ oēs ꝓpria ui acciperēt do arma q̄z nō accipiendo nō defendissem. Si ei ea nō accepissez oēs essetis interēpti. Emuli vō dixerūt. Be⁹ est mortis Juder vō ad petitiōz eoꝝ ꝑeū sniaz dedit vt occideret̄. Et sic factū est. Be cui⁹ morte fact⁹ est planct⁹ magnus in ciuitate.

Moralisatio.

Arissimi. ciuitas ista obsessa erat mūd⁹ iste a diabolo magno tpe. Et quot̄q̄t tūc ī mūdo erāt fuerūt in piculo pdendi. q̄ oēs in infernū descēderūt. Mūd⁹ iste erat circūuallatus vicijs ⁊ ꝓcupiscēcijs. Mileſ fortis q̄ arma nō habuit est dñs noster ihesus xp̄us. vñ ps. Bñs fortis ⁊ potēs ⁊c. Qui vidēs mūdū in piculo ⁊ totū gen⁹ humanū in pditōe. prexit ad sepulcrū. i. vterū beate vginis. ⁊ ibi inuenit arma ꝑmi pentis. i. hūanitatē assumpsit et ꝓtra diabolū pugnauit victoriaz obtinuit ⁊ nos a morte liberauit. Emuli sūt tu dei. Ꝫ videtes illū apud pilatū accusabant dicentes. Ille forte venāt romani ⁊ tollāt nostrū locuz ⁊ gentē ⁊c. Mileſ dicebat. Mōclusē vt vna dom⁹ destruat̄ q̄z tota ciuitas. Ecce contra caypbas dicebat. Expedit vt vn⁹ moriat̄ ⁊ nō tota gens. Ideo pilat⁹ eū morti tradidit. Be cui⁹ morte petre sciſſe sunt ⁊ tenebre facte sūt sup vniuersam trāz. Ꝫ facta victoria iterato ī sepulcro hec arma reposuit id̄ē corp⁹ suū gloriosuz in trā q̄euit. Studeam⁹ ergo ei⁹ mortez plangere ī mente in corde retinere ⁊ ad mēoriā reducere. q̄ virilit̄ ꝓ nobis pugnauit ⁊ nos a faucibus diaboli liberauit. Tū ꝑpē Ꝫ tenemur euz sup oīa diligere. ⁊ p ei⁹ amore patrē ⁊ matrem dimittere. Quis vnq̄z audiuit q̄ hō habeſ vnicū filiū ⁊ heredez q̄ eum mori ꝓmittere vellet sicut pat̄ celestis fecerat de vnico filio suo dño nrō ihesu xp̄o. ⁊ tū mortu⁹ est. Sic ⁊ nos debem⁹ voluntarie carnis delectatōes et omne q̄d deo displicet p pnīaz mortifica re. ⁊ sic vitam eternam poterim⁹ obtinere.

Be ꝓscia nostra duz angustiat̄ ad deū p ꝓfessionē et opa meritoria recurramus.

Capitulum. cxxxv.

Efert augustinus

r in d̄ ciuitate dei q̄ lucrecia erat mulier romana nobilissima q̄ erat vxor calatini. Cū ille calatin⁹ sextū noīe filiuz impatoris tarq̄nij ad castrū suū inuitasset sext⁹ est statim capt⁹ in amore pulcerrime lucrecie. Temp⁹ aptum q̄ impator ⁊ calatinus de roma sic recederēt obseruās ad p̄dictū castr̄ reuersus ibi pnoctauit. ⁊ nocte illa nō vt hospes ꝫ vt hostis cubiculum lucrecie clam ingressus manu sinistra oppr̄imens pect⁹ ei⁹. dextera vō gladiū tenens sic pdidit dicēs. Sext⁹ sum mihi ꝓsentias vel morieris. Illa nullo mō ꝓsentire volebat. Dixitq̄z sext⁹. Misi mihi ꝓsentias seruum iugulatū nudū corpi tuo nudo etiam te iugulato tibi sociabo. vt p orba fama currat lucrecia cū seruo ī cubiculo iugulata. Illa vō timēs de tali infamia coacta consensit. Sext⁹ vō cōpleta libidine recessit. Illa vō multū dolens patrē ⁊ maritū frēs ⁊ impatorem nepotes ⁊ pconsules vocauit p lras q̄s oēs p̄sentes sic alloquit̄ dicēs. Sext⁹ domum meaz intrauit hostis p hospite. scias tu o calatine vestimenta viri alieni in lecto tuo fuisse. veruntū licet corp⁹ sit violatum. anim⁹ tñ est innocēs. iam a culpa me absolue. a pena tñ nō liberabor. Statim cuz gladio occultato sub clamide ꝓpria manu se trāsfixit. Quo facto amici eius gladio illo accepto iurabāt p sanguinē lucrecie omnē pgenē tarq̄nij de roma eijcere ⁊ exturpare q̄d ⁊ fecerūt. Sextū vō auctorem criminis interfecerunt miserabiliter.

Moralisatio.

Arissimi. Lucrecia nobilis dña ē aīa a deo p baptismuz lota ⁊ deo ꝓiuncta. Sext⁹ est diabolus q̄ nititur minis ⁊ mūerib⁹ aīaz violare. domuz ei⁹ intrauit q̄n peccato ꝓsensit. s. corp⁹ suū q̄d est dom⁹ aīe. pect⁹ ei⁹ oppr̄imit q̄n hō totaliʳ

ꝑsentit. Et eā violat qñ malū cnosensum actu cōpler. ¶Dost hec lucrecia. s. laīa dolēs vocat patrē ⁊ maritum. Sic ⁊tu carissime debes vocare patrē. i. cōfessorē. maritum. i. xp̄m p opa miseri cordie ⁊ sanctos cū bona deuotiōe ⁊ oñdere vitā tuā p verā ꝓtestatiōez ⁊ ꝓfessionē qđ ⁊ qntū ꝑ deū deliqsti. Et tūc cū gladio pnie teipm occide. i. vicia ⁊ pctā extirpa. ⁊ sic corp⁹ deferat romā. i. in sctām ecclīaz ad oñendū in q̄ forma publice vel occulte deū offendisti. Tūc diabolus ⁊ oēs sui seq̄ces erūt expulsi. ⁊ recedēt cōfuse. ⁊ tu remanebis salu⁹ in bona vita. Qđ nobis p̄stare dignet dñs noster ihesus xp̄s q̄ cū patre ⁊ spū sancto viuit ⁊ regnat p infinita secula seculoz. Amen.

Q⁹ vigilare debet pastor animarum.
Capitulum. cxxxvj.

Vr quidā ad do

f mum cuiusdā diuitis nocte venit q̄ ascendēs tectū domus p foramen ꝑspicere cepit si adhuc aliq̄s de familia diuitis vigilaret. Qđ hospes ꝑsiderans ꝓuate vxori sue dixit. Interroga me alta voce qualiter hec bona quesiui q̄ habemus. nec desistas donec finaliter ubi dicā. Tūc ait mulier. O bone dñe cū nunq̄z fuisti mercator dic mihi q̄liter tantā pecuniā quaz possides nūc congregasti. Cui illa. Molo stulta a me hoc q̄rere. Illa aūt magis ac magis q̄rere nō cessabat. tūc vir q̄si coact⁹ suis p̄cib⁹ ait. Molo ista ꝓdere que ubi dico ⁊ veritatē pandā Ait illa. Ebsit ba me. Ait ille. Fur erā ⁊ nocturnis furtis oia q̄ nūc habeo congregaui. Cui mlr ait. Miror ergo q nūq̄z fuisti deprehensus. Cui ille. Qui magister me⁹ erat vbū me docuit qđ septies dicebaz q̄n tecta hoīm ascendebā. Ait mlr. Rogo te dic mihi illud vbū cui⁹ vtute sine piculo furtū cōmisisti. Ait ille. Tibi dicā sz alteri nllo mō dicas ne forte possent bona nrā asportare. Ait illa. Nllo mō attēptabo. Qui ait. Hec sūt vba fallax fallax. Mox dictis mlr obdormiuit. Vir ātē finxit se dormire sternutabat Fur etenī cū audisset gauisus ē sumpto lu

ne radio ⁊ septies dicto carmīe laxatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ p fenestrā in domū cecidit et magnū sonitū fecit. fracto crure ⁊ brachio iacuit miserabiliter seminuu⁹ in terra. Hospes q̄z audito sono quesiuit q̄si nescuret q̄liter cecidisset. Ait ille. Verba fallacia me decepe rūt. Hospes qđez eū recepit ⁊ sūmo mane in patibulo suspendi fecit. Moralisatio.

Carissimi. Fur iste est diabolus q̄ p malas cogitatiōes tectū cordis tui ascēdit ⁊ foramen facit p malū ꝓsensum. vir cū vxore est bon⁹ p̄lat⁹ ecclie desponsat⁹. Cui diabolus toto conamine nititur p peccatū bona sua furari. s. vtutes q̄s i sacro baptismo recepit auferre. Sz bon⁹ p̄lat⁹ sctē ecclie despōsat⁹ dz ꝓtinue vigilare vt nō sinat furē aie domuz pforare. Juxta illud vbū saluatoris. Vigilate q2 nescitis q̄ hora fur est venturus. Et ꝑ ei⁹ malicias ⁊ neq̄cias intra se ⁊ vxorem. s. ecclīam putdeat quō diabolo sit resistendū vt cadat a corde ei⁹ ⁊ nllo mō ei noceat. Vel etiā alio mō ꝓt reduci. Fur iste erat lucifer pulcer q̄ toto conamine ascēdere volebat vt alt⁹ de⁹ eēt ⁊ auferre ab eo ei⁹ dignitatem. Et dicebat illud Esaie. Ascendā in celū ⁊ sīlis ero altissimo Et etiā ibidem. Ponā sedez meā in aquilonē ⁊ sīlis ero altissimo. ⁊ postea ascendit p radiū ℞ est p suā pulcritudinē cecidit in infernū. et fregit crura sua. i. a mīsit sic suū decorē quē de⁹ sibi ꝓtulit ⁊ suspēsus est in patibulo infernali. Et quo nos ꝛc.

De naturali benignitate xp̄i ⁊ miraculoz dia q̄b⁹ naturaliter peccatoribus q̄uertentib⁹ miseret. ⁊ q xp̄s recipit quos mūdus ejcit
Capitulum. cxxxvij.

Arrat eusebi⁹ in

n cronicis de q̄dam impatore q̄ populum romanū in maxia eqtate gubernabat nulli pcens. sz p equali culpa equalē penā tribuēs taz diuitib⁹ q̄z paupibus. Senatores romani cū ꝓpter hec imperio ꝓuauerūt ⁊ tanq̄z paupem fugere cōpulerunt. Ille statim accessit ad ꝓstantinū ⁊ cum eo pactū fecit ⁊ tam strēnue ⁊ tā pru

benter se habuit sic q̄ post eū in impatorez est electꝰ. Qui ꝓgregato exercitu romā obsedit. ⁊ cū romani euadere ñ possent q̄n ab eo caperent. miserūt ꝑmo ad eū semiores. secūdo iuuenes. tertio mulieres q̄ nudis pedibꝰ añ eū se ꝓstrauerūt postulātes veniā quā obtinere nō poterāt. Vltimo miserūt sibi pentes suos simplices q̄s habuit in ciuitate. maⁱ eiꝰ pectꝰ ⁊ vbera oñdit que suxerat. Qō cū vidisset impator amore naturali cōpatiens totā offensam dimisit ciuitatē intrauit ⁊ honorifice susceptus est.

Moralisatio.

Arissimi. Iste impator est xp̄s q̄ p peccatū de ciuitate sua. i. de corde hoīs expellit ac de mundo isto q̄n iudei eū morti tradiderūt. Ille vo sic expulsus ad p̄ēm p̄rexit vbi est electꝰ in ppetuum impatorē ⁊ iudicē nostrū in die iudicij. q̄ omne iudicium dedit paⁱ filio. Joh. viij. Ergo nob valde timēduz est quō i die iudicij debeamꝰ ei occurrere q̄n veniet cuz magno exercitu angelorz. Quid ergo ē faciēdū. Certe p̄mittamꝰ ꝑmo semiores. i. alte clamemꝰ ad patriarchas ⁊ ꝓphetas vt p nobis ī ploient nudis pedibꝰ. i. cū affectiōe Itē secūdo iuuenes. i. ap̄los martyres ⁊ cōfessorez noui testamēti p opa misericordie implorem⁹. Itē mulieres. s. sanctas vgines ⁊ viduas ⁊ p̄cipaⁱr rogemꝰ maⁱrē dei virginē gloriosam ⁊ ipsa nobis obtinebit vitā eternam. Quam ⁊c.

Be illis quos austeritate vincere non possumus benignitate superemus.

Capitulum. cxxxviij.

Rat quidaz rex

e noie medro q̄ vnicū filiū habebat heredez. filiꝰ dimisit p̄ēm. ꝓp̄t hoc pater eū fugauit spoliando ipm ab heredi tate sua. Facto ꝟ filiꝰ fugit ad regē psaruz inimicū ⁊ emulū patris sui ⁊ narrauit ei q̄ cū eo se teneret vsq̄z ad mortē omni tpe parat⁹. si necesse esset ꝯ p̄ēm suū ꝓp̄riū bellare. Tandē ortū est bellū int̄ dictos reges q̄ simul pugnerūt. Accidit q̄ medro rex gui vulnerarett vsq̄z ad sanguinis effusionem qō filiꝰ ei⁹ ꝓsiderās statim cucurrit ad p̄ēz ⁊ pugnauit p eo ꝯ dñm suū. s. regē psarū ⁊ vicit eū. Quo facto dñs suus eū dimisit eo q̄ nō tenuit pactū ⁊ ipse rediit ad patrem ⁊ veniaz humilit petiuit ⁊ obtinuit. ⁊ sic pax reformata ⁊ ei hereditas est restituta.

Moralisatio.

Arissimi. Isti duo reges sūt deⁱ ⁊ diabolⁱ. Be ꝑmo viere. Dñs ipe est deⁱ viuēs ⁊ rex sempit̄nus. Be scōo Job. xli. Ipse est rex sup ⁊c. Sz ꝑmꝰ rex. s. deⁱ hz filiū. s. aiam hūanā. que totiens recedit a deo ⁊ obligat se diabolo q̄tiens cōmittit peccatū mortale. Si certe filiꝰ ille voluerit recordari illiꝰ belli qō x̄ps fecit p eo ꝯ diabolū vsq̄z ad sanguis effusionē vt eū a ptāte diaboli eripet. ⁊ sic cogitās voluerit se deo hūiliare ⁊ p petis veniā petere. poterit secure ad deū accedere ⁊ hereditatē vite eterne acq̄rere. ps. Tu es q̄ restitues hereditatem meam mihi ⁊c.

Be vulneribꝰ aie. Ca. cxxxix.

Agnꝰ alexander

m regnauit q̄ dñium totiꝰ mūdi obtinuit. Accidit q̄ semel grauē exercitū collegit ⁊ q̄ndā ciuitatē circūdedit qui in eodē loco ꝓles milites ⁊ alios sine omni vulnere amisit. Cū vo de ꝟ multū mirarent ꝓhos vocauit ⁊ ait eis. O magistri quō poterat ꝟ ee q̄ subito sine vulnere milites mei morirent. Et illi dixerūt. Mirū nō est. Est enī q̄dā basiliscꝰ sup murū ciuitatis cuius aspectu milites inficiūt ⁊ moriūt. Ait alexander. q̄le remediū est ꝯ basiliscū. Cui dixerūt. Donat speculū eleuatū int̄ exercitum ⁊ murū vbi est basiliscus. ⁊ cū in speculū respexerit reflexꝰ eⁱ ⁊ituꝰ ad ipm redit ⁊ sic morietⁱ. ⁊ sic factū est. Moralisatio

Arissimi. In hunc modum summū remediū elationis est ꝓsideratio ꝓp̄rie fragilitatis ⁊ infirmitatis. q̄ si querit q̄re hō superbit. Certe q̄ ponderet vtutis caret. Consideret ergo debet propriam vanitatem tanq̄z in speculo ⁊ re

basiliscus

currere ad ꝓpriã fragilitatẽ defectũ suum ꝓspiciens elationẽ repellendo.

De iustitia ⁊ eq̃tate in vita pñti ⁊ futura semp inueniendis. Capl̃m.cxl.

Iacli⁹ regnauit

e q̃ inter oẽs virtutes quas habuit iust⁹ fuit nec p̃cib⁹ nec muneribꝫ flecti poterat q̃n iustitiã ꝑ loco ⁊ tpe exerceret. Accidit semel q̃ dã aliq̃ apud eũ accusabant quẽdã militẽ de morte alteri⁹ militis in ista forma. Ambo ad q̃dam bellum ꝓficiscerunt ⁊ nullũ bellũ erat cõmissum. Ille miles rediit sine altero. ⁊ ideo dicim⁹ q̃ iste in via aliũ occidit. Rex cũ ꝫ audisset sniaz dedit vt miles ad suppliciũ duceret. Cũ aũt duct⁹ fuisset viderũt aliũ militẽ venientẽ ꝑ quo ille iudicat⁹ fuit ad mortẽ in nullo lesum ambos ad iudicẽ reduxerũt. Iratus iudex dixit ꝓmo militi. iubeo te interfici. q̃ damnat⁹ es. ⁊ secũdo dixit te silr. q̃ cã mortis illi⁹ es. ⁊ tertio dixit etiã te. q̃ missus fuisti militem occidere ⁊ nõ feci sti.

Moralisatio.

Carissimi. Iste rex est de⁹ q̃ in omnib⁹ opib⁹ suis est iust⁹. Duo milites sunt corp⁹ ⁊ aia. Alia p carnẽ seducta mortẽ q̃n peccatũ mortale cõmittit. ideo iusto dei iudicio corp⁹ ad supplicia pnie ducit. sed cũ subiicit pnie aia viua inuenit. ꝓmo ꝓ xp̃i passionẽ. secũdo ꝑ pnias. sed ambo morte ꝑpetua mori dñt. Tertius miles q̃ eũ nõ occidit. est negligẽs ꝓlat⁹ qui ex diuino ꝓcepto hz peccatores corripe. vicia extirpare. virtutes inserere. Et si illa nõ facit mortẽ etnam nõ euadit. Ezech. iij. Si non annũciaueris ei neq; locut⁹ fueris vt auertat a via sua impia ⁊ viuat. ⁊ ipse impius morietꝫ in iniq̃tate sua sanguinẽ de manu tua req̃ram. Rogemus igit ꝛc.

De sano ꝓsilio semp audiendo ⁊ ꝓtrario abiiciendo. Capitulum.cxlj.

Ylgenti⁹ regnauit

f uit. in cui⁹ impio erat q̃dã miles noïe zedechias q̃ vxorem pulcrã accepit. sed nõ prudentẽ. In cui⁹ domo q̃dam serpens in q̃dam camera habitabat. Miles vo torneamẽta ⁊ hastiludia freq̃ntabat in tantũ q̃ puenit ad magnã egestatẽ fleuit amare. ⁊ q̃si desperat⁹ hinc inde ambulabat ignorãs quid agere deberet. Serpẽs videns ei⁹ dolorẽ data est ei vox a deo sicut quondã asine balaam. ⁊ ait. Cur fles Fac ꝓm ꝓsiliũ meũ ⁊ post factũ nõ penitebis. Singulis diebꝫ lac dulce mihi mistra ⁊ te ditabo. Miles ꝫ audiẽs gaudiosus ẽ valde. ⁊ hec fideliter adimplere ꝓmisit. Satis in fra breue temp⁹ ditat⁹ est valde. plem pulcram ⁊ magnas diuitias habebat. Accidit vna dierũ q̃ vxor diceret marito. Bñe credo q̃ ille serpẽs multa bona possidet in camera in qua iacet ꝓsulo vt occidat ⁊ bona ei⁹ obtinebim⁹. Ille vo ad instructionem mulieris malleũ portauit vt serpentẽ occideret cum vase lactis. Cum vo serpẽs vas lactis videbat caput extra foramẽ camere extendit vt lac more ꝓsueto lamberet. Miles vo ꝫ videns malleũ extẽdit ⁊ serpentẽ per cutere volebat. Serpens ꝫ subito videbat ⁊ caput retraxit ⁊ ictuz mallei vas suscepit. statimq; plem post ꝫ ⁊ oia que habuit miles amisit. Ait ei vxor. Heu malũ cõsiliũ tibi dedi. sed ꝓge ad foramen serpẽtis ⁊ te in oĩb⁹ humilia si forte grãm ꝑ eũz obtineas. Perrexit miles ad camerã serpẽtis ⁊ fleuit amare petens grãm vt ꝑ eũ sicut ꝓus ditari possz. Ait serpens. Modo video q̃ stultus es ⁊ tu in stultitia ꝓmanebis. q̃ nõ põt esse q̃n ille ict⁹ magn⁹ mallei ad memoriaz sepi⁹ mihi veniat ⁊ occurrit tibi quomodo plem tuam occidi ⁊ omnes diuitias abstuli. Et sic nulla vera par inter nos stare potest. Miles ꝓ ista tus est valde. ⁊ ait. Tibi fideliter ꝓmitto a modo contra te nil velle ꝓpetrare si grãm tuaz habere possum modo. Cui serpens. Carissime natura serpentis est astutia ⁊ veneno plena sufficiãt tibi verba mea. quia iam mihi occurrit ad memoriam ictus mallei cum tua nequicia recede ne tibi maius malum contingat. Miles vero cum magno dolore recessit ab eo

Et ait vxori sue. Ue mihi q̄ tuū ꝓsiliū operat⁹ sum. Et sic sp̄ post ꝫ̄ egestate vixerūt.

Moralis tractatio.

Carissimi. Iste rex est pat̄ celestis Mdiles ꝛc de ebrias paup bō nud⁹ de vtero matris egressus qui oēs diuitias padisi p̄ peccatum ꝑmi parentis pdidit cū pulcrā vxorē euam accepit de c⁹ ꝓsilio gaudiū padisi pdidit. Serpēs nutritus in camera est rp̄s in corde tuo p̄ virtutem baptismi ꝓtent⁹ a q̄ homo oīa bona recepit. Primo filiū .i. aiaz pulcrā ad dei similitudinem creatā. Scdo hoiem ꝓstituit dominū mūdi. ps. Constituisti eum sup oīa opa manuū tuaꝝ. Tertio padisum. Sed cū pater noster adaz fuit decept⁹ ꝓsilio eue p̄ suggestionē diaboli oīa pdidit. Et sic q̄libet bō si sequit̄ ꝓsiliū vxoris .i. carnis amittet oīa. Aplus. Si ꝑm carnē vixeritis moriemini. In baptismo p̄misisti xp̄o mistra re lac. s. oronem innocēte ꝛ deuotōis. Sed grauit̄ rp̄m pcutis q̄n peccatū mortale cōmittis. Nec vidēs auferet a te filios ꝛ filias ꝛ diuitias vt te emendes sicut scriptum est. Quē diligo arguo ꝛ castigo. Ergo de virga disciplie pl⁹ debem⁹ gaudere q̄z dolere.

De diaboli laqueis q̄bus nos circūuenire satagit. Capitulum. cxlij.

Rat quidaz rex

e potens valde q̄ quandā forestam ꝓstruxit ꝛ eā muro circūuallauit. in q̄ diuersa genera aialium posuit in q̄b⁹ multū delectabat. Erat eodē tpe q̄daz qui pditor inuent⁹ est. ꝛ sic ꝑpter sua scelera oībus suis p̄uat⁹ est. Ille vo de terra sua expulsus est ꝛ puidit sibi de q̄tuor generib⁹ canū ꝛ multis retib⁹ vt bestias regis in foresta capet ꝛ destrueret. Mora canum hec erāt richer. emuleym. banegiff. bādyn. crismel. egofyn. beamis ꝛ renelin. Ider istos canes ꝛ retia dstruxit hic oīa aialia regis Audiēs ꝫ̄ rex ꝓristat⁹ est valde. vocauit filiū suū ꝛ ait. Fili carissime arma te ꝛ descende cū exercitu vt illū pditorē occidas vel d̄ regno expellas. At ille. Pat̄ p̄sto sum. sed vt audiui a plurib⁹ tam potēs est ille q̄ me optebit latere ad aliqd̄ tps cuz vna puella cui⁹ sapia oēs alios excellit cuz q̄ colloq̄uz habebo ꝛ sic ad pugnā me parabo. Ait pater. Uade ad castrū vario ch ꝛ inuenies in eo puellā que ꝑm audita est valde prudēs. ꝛ si p̄ eā nostr̄ aduersariū poteris debellare eaz multis bonorib⁹ p̄mouebo. Filius ꝫ̄ audiēs armauit se ꝛ castrū puelle intrauit nullo sciēte que eū cū gaudio recepit ꝛ apd̄ eam p̄aliqd̄ tps mansit. Beind̄ erma castr̄ recessit ꝛ statim die octauo aduersariū patris aggrediebat potēna. In fine eū diminuit ꝛ caput ei⁹ amputauit. Post ꝫ̄ cū victoria ad p̄ez redies pat̄ eū in regē ꝓstituit

Applicatio.

Carissimi. Iste impator ē dñs deus. foresta mūd⁹ siue eccl̄ia. Mdiles duos erat circūuallat⁹ diuinis p̄ceptis ꝑm legē moysi. Eccl̄ia circūuallata est passione xp̄i ꝛ misericordia doctorib⁹ p̄dicatorib⁹ ꝛ confessorib⁹. Mdiles pditor q̄ erat expulsus est diabolus d̄ regno electi⁹ qui ecclesiā ꝛ alios xp̄ianos machinat̄ omni hora destruere. Un̄ puidet sibi de canib⁹ ꝛ retibus q̄ sicut venatores simplici vita insidiant̄ bestijs vt q̄n exeunt de cauernis in q̄bus latebāt hñt retia cū quib⁹ capūt eas. Cū eni hoīes exeunt de cauernis bone vite tunc hñt retia .i. carnis ꝛ mūdi delectationes ꝛ illas ponūt añ eos ꝛ capiūt illos. p̄s. Cadent in retiaculo ei⁹ peccatores. Un̄ aduertite q̄ venator ille diabol⁹ hz q̄tuor genera canū currentiū. Illi q̄ eoꝝ sunt p bestijs spūalib⁹ ꝛ alij p alijs. Duo p̄mi canes richer ꝛ emuleym currūt ad ceruos ꝛ vrsos .i. diuitias ꝛ voluptates p̄ q̄s plures tracti sunt ad malefaciendū q̄ diuitie sepe ponunt hoīem extra viam rōnis ꝛ ꝑpter magnas diuitias volūt brē potēnias ꝛ volūtatem ꝑpriaz. iō sapient̄ vtamur nrā potēna loco iusticie sit fortitudo nostra lex iusticie hoc est dictū. Totū sit tuus q̄d nos volum⁹ ꝛ possum⁹ facere. Un̄ isti duo canes. s. diuitie ꝛ voluptates .i. potēte currūt sil. ꝛ mitos p⁹ se trahūt ꝛ ad peccatū allicūt. iō scptura

dicit. Venator multū gaudet qñ vidit cervum viā cape vlus rethe. Sic diabol⁹ qñ vidit hoiem viā cape vlus peccatū mortale. ⁊ p ꝓñs in infernū. Deinde venator. id ē diabolus ꝓmittit alīū canē currere. s. banegiff. i. accipite ⁊ date. Iste canis currit ad abbates. ꝓres ⁊ pastores q̄ hñt ecclias cōferre. Isti dāt vt accipiant. q⁹ qđ ꝓbis hominib⁹ ⁊ bonis clericis dare deberēt. Ꝫ dāt fatuis ⁊ discolis ꝓpt̄ fauorē ⁊ laudē. qđ est ꝯ scripturā vbi dr. Da bonis ⁊ ne receperis peccatorem. Vñ banegiff. i. accipite ⁊ date ducit multos ad rethe. i. in infernū. Vñ alē canis bandyn ducit placitatores ⁊ aduocatos ad rethe. q⁹ p cautelas eoꝝ faciunt ꝯ iusticiā. Vñ dicit Job. Audacē deuz puocant. q⁹ si ps vera eis nihil vult dare accipiunt de pte falsa bursam plenā ita q̄ illa trahat ad se decreta ⁊ decretalia ⁊ facit discordiam ꝯ veritatē. Vñ dr abacuc. Lacerata est lex ꝓpterea egredit iudicium puersum. Vñ ꝓtra tales aut ps. Labor labiorū operiet eos. i. in pfundū inferni depmet eos in miserijs nō subsistent. Deinde crismel alter canis mittit circa lepores q̄ taz veloces sūt q̄ montes transeūt. i. ordinatos in ecclia. sicut sunt p̄sbyteri. rectores. capellani. monachi ⁊ frēs mendicātes q̄ deberēt p rationez trāsire ad mōtes alte vite. s. de terrenis exonerari ⁊ mundū despicere. Sz plēs sūt tantuz temptati p carnē istā q̄ ducit eos p voluntate sua ad rethe diaboli. aut eo q̄ confidunt in reb⁹ in q̄b⁹ decipiunt cum rector ecclie vel plebān⁹ de ducentis vel trecentis marcis collig̃t duos discos ꝺ residuo mēse sue q̄s pauprib⁹ deberēt dare. sz videt eis q̄ multa fecerunt p dei amore. Ergo pessime exponūt illam totā pecuniā q⁹ p mūdi vanitatib⁹ ⁊ pompa seculi. ⁊ qđ peius est luxuria ⁊ gulositate. Vñ ꝯ tales scriptū est Duces ceci excolantes culicē Aliqui sacerdotes ⁊ clerici tantuz ꝓfidunt in p̄ule gijs eoꝝ ac in corona sua ⁊ reuerētia quā ꝓplus eis facit q̄ si vnā missaz de die cantāt totuz residuū diei in vanitatibus licite ꝓcedi estimant. Contra tales dicit Salomon. Sūt impij q̄ ita securi sunt quasi iustorūz facta habeant. Et tales cadēt in ꝓfessionem extremam nisi penituerint. Deinde alter canis est solut⁹ qui vocat belyn qui vsat in vsura. i. ad mercatores ꝓpt̄ quaz plures cadūt in rethe diaboli. q⁹ vendūt ⁊ emūt vt tertiaz ptem lucrent vel plus dicit psal. Non defecit de plateis eorū vsura ⁊ dolus. Ergo veniat mors sup illos ⁊ descēdant in infernuz viuētes. Deinde alē canis q̄ vocat beamis id est luxuria p quā multi clerici ⁊ laici. diuites ⁊ paupes. pui ⁊ magni. iuuenes ⁊ senes in rethe diaboli sunt. Vidēs ergo de⁹ totū gen⁹ hūanū p rethia diaboli destrui ⁊ captum teneri. misit filium suū in castrum puelle duplici armatura armatū. s. diuinitate ⁊ humanitate. Et postq̄z natus est die octaua diabolus aggredit. s. qñ erat circūcisus. ⁊ postea dedit bellum. s. in paseue. ⁊ obtinuit victoriā vt sic nos a vicijs ⁊ retibus diaboli liberaret. ⁊ ad vitam eternam perduceret.

Lintehñ 31 Gregñ

De timore extremi iudicij cū expositiōe. Capitulum. cxlvj.

Rat quidaz rex

e qui statuit ꝓlege q⁹ q̄cunqz subito mori deberet mane ante ortum solis ante domū ei⁹ tubas canerēt ⁊ statim talis vestib⁹ nigris se indueret. ⁊ sic ad iudicium veniret. Ille rex magnū ꝓuisū fecit ⁊ oēs satrapas regni vocari fecit q̄ omnes venerūt. In q̄ cōuiuio erāt periti de omni genere musicali q̄ magnū solaciū cōuiuis fecerūt ex suaui melodia. Rex vero nullus solacium vel signū letitie ostendit. sed vultum tristez habuit ⁊ suspiria ⁊ gemit⁹ emittebat. Hoc videntes cōuiue admirati sunt ⁊ non fuerunt ausi petere ab eo causam tristicie sed dixerūt fratri regis vt causaz tante tristicie indagaret. qui ⁊ fecit dicens sibi q⁹ omnes in cōuiuio mirarent de tanta tristicia ⁊ causam libenē scirent. Aut rex. Vade ad domum tuam die crastina responsum audies. quod ⁊ factum est. Rex ꝓcepit

buccinatorib⁹ vt sequẽtur mane venirẽt añ domũ fratris sui ⁊ tubis canerẽt ⁊ ipsum ad eũ ducerẽt ꝑm legem. qđ ⁊ fecerũt. Audiẽs frat̃ regis de mane tubas añ domũ suam cõmota sunt oĩa viscera ei⁹ ⁊ surrexit vestib⁹ nigris se indiuit veniẽs ad regẽ. Qui fec̃ fieri foueã ꝓfundã ⁊ vltra foueã cathedrã fragilez que q̃ttuor pedes fragiles habuit. ⁊ fecit frẽm suũ erui vestib⁹ ⁊ sup cathedrã poni. Cum aũt in cathedra esset collocat⁹. ordinauit vt gladi⁹ acut⁹ vltra caput suum ꝑ filũ sericum penderet. Deinđ ordinauit q̃ttuor homines cum q̃ttuor gladijs acutissimis vnũ a pte anteriori. aliuz a pte posteriori. tertium a pte dextra ⁊ quartũ a pte sinistra. Cum aũt sic starẽt aut rex illis quattuor. cum dixero sub pena mortis gladium in eũ infigite ⁊ tubas oĩaq3 genera musicalia fecit adduci corã fratre ⁊ mensã parari ⁊ diuersa fercula apponi ⁊ ait. O frat̃ mi carissime quare tantũ doles ⁊ tantã tristiciam in corde habes. Ecce optima fercula. ecce melodia suauissima q̃re nõ gaudes ⁊ letaris. At ille. Quõ potero gaudere cum insignũ mortis hodie mane sonitum tube añ domũ meam audiui ⁊ mõ in corruptibili ⁊ fragili cathedra sum collocat⁹. Si indiscrete me moueã ipsa frangit̃ ⁊ in puteum cadã de quo resurgere ñ potero. Si caput meũ erigo gladi⁹ vltra caput meũ vsq3 ad cerebrum me interficiet q̃ttuor tortores in circuitu meo stãt parati cũ gladijs ad vnũ cum vbum vestrũ me occidere. Istis considerat̃is si dñs totius⁹ mundi essem gaudere nõ possem. Cui rex ait. Jam ad questionẽ hesternã quare non gaudere rñdeo. Ego sum sicut tu mõ collocat⁹ in cathedra corruptibili ⁊ fragili. qz in corpe fragili cuz q̃ttuor pedib⁹ corruptibilibus. s. de quattuor elemẽtis. ⁊ sub me est pute⁹ infernalis. vltra caput meũ gladi⁹ acutus. s. diuinũ iudiciũ paratum aiam meam a corpe separe ante me gladius acut⁹. s. mors que nulli parcet. ⁊ anteq3 sperat̃ veniet. quõ vbi qñ penitus ignoro. A parte posteriori alius gladi⁹ paratus me ad ꝓcurrendum. s. peccata mea q̃ in hoc seculo cõmisi parata sunt añ tribunal me accusare. Gladius a parte dextra ẽ diabolus qui circũit querens quẽ deuorẽt qui semp parat⁹ est aiam meaz recipe ⁊ ad infernuz deducere. Gladius a pte sinistra sunt vermes que carnem meã post mortez corrodent. Cum enĩ carissime frater omia ista ꝓspicero nunq3 gaudere potero. Si ergo tu tantũ hodie me timuisti q̃ suz homo mortalis. multo igit̃ plus creatorem meuz ⁊ redemptorẽ meum dñm nostrum ihesum xp̃m debeo timere. Vade ergo charissime frater ⁊ noli amplius tales questiones quere a me. Ille vero surrexit ⁊ grãs de vita sua regi fratri suo reddidit ꝓmittens firmiter amodo vitã suam corrigere. Hoc audientes omnes q̃ aderant laudabant responsum regis.

De statu mundi actuali.

Capitulum. cxluij.

Certũ de quodã

f rege cui⁹ regnum in tam subitã deuenit mutationẽ q̃ bonũ in malum verum ĩ falsum. forte indebile. iustum ĩ iniustum est mutatũ. Quã mutationẽ rex admirans a q̃ttuor pbis sapientissimis cãmbui⁹ quesiuit. qui inq3 pbi post sanam deliberationez ad quattuor portas ciuitatis pgẽtes quilibet eorũ tres causas ibi scripsit. Primus scripsit. Potentia est iusticia. ideo terra sine lege. Dies est nox. ideo terra sine via. Fuga est in pugna. ideo regnum sine bonore. Secũdus scripsit. Vanum est duo ideo regnũ sine veritate. Amicus est inimicus. ideo regnũ sine fidelitate. Malum est bonũ. ideo terra sine pietate. Tertius scꝑsit. Ratio habet licentiã. ideo regnũ sine noie. Fur est ꝑpositus. ideo regnũ sine pecunia. Corabola vult esse aqla. ideo nulla discretio in patria. Quartus scripsit. Volũtas est pciliarius. ideo terra male disponit. Denarius dat sniam. ideo terra male regit. Deus est mortuus. ideo totum regnum peccatoribus est repletum.

Moralisatio.

Arissimi. Quãq; ira solebat regi p iusticiã ſm leges diuinas ⁊ ipe/riales.nũc aũt regit̃ p potentiam
Nota moralit̃ ⁊ verũ est. q; olim iusticia dictauit q; de⁹ esset diligẽd⁹ sup oĩa ⁊c. Sz potẽtia in regno aĩe vicit intantũ q; homo ex certa malicia ꝓ inclinationẽ ꝓprie volũ/tatis q̃ naturalit̃ magis inclinat̃ ad bonũ q̃z ad malũ.hoc facit. Scõm etiã est verũ q; olim clericis laici p bonũ exemplũ ad eter/nam patriã viã prebuerũt.sz mutat⁹ est co/lor optim⁹.q; oẽs declinauerũt simul iuti/les facti sunt nõ est q̃ faciat bonũ. Patet ꝺ papa q̃ olim ꝺ bñficia dedit clericis digni ſ ppt̃ deũz spernẽdo mũera sicut petr⁹ rñdit simoni mago. Pecunia tua sit tecũ in por tionẽ. Hoc idem patet in religiosis q̃ olim p bonã vitã viaz ad eĩnam patriã p paup tatem oñdebãt.q; attendebãt ad illꝺ q; mo nach⁹ bñs obolũ non valens obolũ. Hoc idẽ patet ĩ clericis.q; vt dicit Hiero. Quic q̃ ꝺ̃ter simplex vestimẽtũ ⁊ victũ de alta/ri retines tu sacerdos tuũ nõ ẽ sed pauper rapina est ⁊ sacrilegiũ est. Isti enĩ oẽs tam monachi q̃z canonici.tã moniales q̃z cleri ci noctez verterũt in diẽ.⁊ iõ arta ẽ via que ducit ad patriã.⁊ pauci.q; carẽt lumine in cedũt p eam. Tertiũ ꝑmi. Fuga eĩ est in pugna,pbat̃ lr̃aliter Nam olim dñi si vn⁹ habuit aliq̃d aduersus aliũ solebãt pugna re ⁊c.sed mõ honor receſſit q; nolũt pugna re.sz quotidie p rapinã p furtũ.⁊ talia vn⁹ intrat terrã alteri⁹ ⁊ nolunt pugnare.quia emũt equos velocissimos ad fugiendum. Spũalit̃ verũ est q; olim hoies temptatões vincebãt ⁊ aduersarios.s.carnẽ mundum ⁊ diabolũ superabãt. Et sic apud deũ fuerũt magni meriti ⁊ honorẽ ex ꝺ̃ reportabãt.sz hodie q̃n deberẽt pugnare ꝓsentiẽdo fugi unt. Scõs dixit. Vnũ est duo ⁊c. Que est ratio.q; veritas nõ est in mũdo nisi q; cor ⁊ lingua que deberẽt esse vnũ tam sit diuer/sa.q; quicq̃d bõ iam p os affirmat cor ne/gat. Nota ex isto q; hodie lr̃e sigillate nõ valent. Juramẽta ꝑstita nõ tenent ⁊ cetera q̃ nõ fuit olim.q; si vn⁹ dixisset alteri sim/plici vbo faciaz tibi ꝺ̃ credidisset. Spũalit̃ verũ est q; aĩa que deberet esse in charitate vna cũ deo p peccatũ est diuisa. Secund⁹ amic⁹ est inimic⁹. ⁊c. que est rõ nisi q; nõ est fides in mũdo. Certe q̃ deberet esse amicus iam est inimic⁹. Jam verificatũ est vbum xp̃i. Surget filius ꝓtra patrẽ. Credo q; nõ sit mõ ita bon⁹ amic⁹ q̃ ꝑ pecunia non fieret inimic⁹. Spũalit̃ etiã verũ est.q; xp̃i amici in euãgelio sum⁹ dicti.q; teste xp̃o. Jaz nõ dicã vos suos sed amicos.sz hodie facti su mus inimici.q; castruz dñi.s.cor nostrum tradim⁹ diabolo. Tertiũ malũ ẽ bonũ ⁊c. Que est rõ q; hodie taz magna crudelitas regnat ĩ mũdo ⁊ auaricia. Certe nulla alia q̃z illud q; ꝺ est malũ factũ est bonuz.s.pecu/nia. Q, aũt pecunia sit mala,pbat̃ ꝑ ꝑm qui dicit q; aurum siue argentũ nõ est nisi fex terre. Postq̃z iste feces facte sũt ita care pietas recessit. Sz tñ teste sapiẽte. Nichil int qui⁹ q̃z amare pecuniã. Spũalit̃ peccatuz q; ꝺ est mai⁹ malum q; ꝺ inueniri pot hodie factum est bonũ.q; pauci sunt q̃ nõ peccẽt. Cõtra q̃s ꝓpheta. Ve vobis q̃ dicitis ma/lum bonum ⁊ bonũ malum. Tertiꝰ dixit. Ratio bz licentiã. que est rõ q; hodie xp̃ia/ni carent noĩe. certe nulla alia nisi q; ratio in bomnib⁹ ẽ licẽtiata. Jhõ vocat⁹ est xp̃ian⁹ p rõnem a xp̃o.sed hoies nõ vtunt̃ rõne.q; homo cũ in honore eẽt nõ intellexit ⁊c. Jaz porcis assimilat̃ p luxuriã. Leoni p superbi am. Cani p inuidiã. Vulpi p dolositatem Et ideo nõ meret̃ dici homo nec xp̃ianus. q; vitam xp̃i totalit̃ deseruit. Spũalit̃ verũ est.q; si homo haberet rõnem deũ sup oĩa diligeret. Probo.q; ratio dictat q; bonũ ẽ diligẽdũ ⁊ magis bonũ magis diligendũ.⁊ maxime bonũ maxie diligendũ. Sz ꝓstat q; deus est maxime bonus.⁊ bonum quo magis bonum cogitari nõ potest. Ideo si homo rõnem haberet ipsum ꝑ omnib⁹ di ligeret. Secundo fur est ꝑpositus ⁊c. que ẽ ratio q; pecunia dominat̃ nulla alia nisi q; officiales sunt fures.nõ dico fures.sz vnuz p experientiam video q; domini tempora/les sũt pauperes ⁊ ꝑpositi abũdãt. Ideo

etiaz q̄ isti villani rustici ⁊ alij pauperes modicum bñt. Et isti diuites abūdant. Que ē rō nisi q̄ fures existunt. Carissimi. si vnus alteri q̄nqz marcas vl tot florenos accipet nōne fur iudicaret. Sz isti q̄ntū recipiūt ꝺ capitali sūma notū est ꝓfessorib⁹. Et iō veri fures nō suspēdunt teste pho. q̄ vidit q̄ iuder durit furē ad patibulū pho rideēte ⁊ iudice q̄rente q̄re rideret. rñdit q̄ magn⁹ fur durit puū furē. Spūal̄r vex est de illis q̄ p modica delectatōe deo aīas quas solo sanguine acq̄siuit furant̄ ⁊ diabolo subijciūt. Tertiū corabola. vulgariē dy schnock vil fl yegen also boch als der adeler. Ideo nō est discretio. Mā q̄ deberēt a grū colere bodie volunt dñari. Mā postq̄z bñt vnū par ocreaz ⁊ calcariū ⁊ equū. ipsi eq̄tare volūt ⁊ vocari domicelli. Hoßes vel rp̄iane. ⁊ sic de alijs vex est de illis ciuitatēsib⁹ quoruz pentes fuerūt pellifices ⁊ sutores ꝛc. Ipsi āt se bñt vt milites. Modica dñtia est hodie in mūdo. Sil̄r applica sicut scis ⁊ vis ꝺ mulierib⁹. Spūal̄r vex est de istis monialib⁹ monachis ⁊ clericis. Nota quō bodie vadunt ꝛc. Quart⁹ pbs dixit. Volūtas est rō ō regnuz male regit̄. Que ē rō q̄ ira male regit̄. Certe nulla alia nisi q̄ ꝺñor ꝓsilium est malū. Mā olim ꝓsiliarij solebāt dare cōsilia iuxta eq̄tatē. nūc aūt ea dant ꝑm volūtatē. applica sic vis ⁊ scis q̄re ß faciūt. Spiritualit̄ etiā vex ē q̄cq̄d rō dictat p ēna salute. volūtas vult oppositū. Scōm denari⁹ dat sñiaz ꝛc. Que ē rō q̄ sic vendit iustica q̄ mō nulla iusticia est q̄z denari⁹. q̄ si venerit denari⁹ ad iudiciū. ⁊ si habuerit dare pecuniā ⁊ cām mun⁹ iustā habuerit. iudex p te sñiabit nō te videt si re⁹ fuerit. q̄ munera iudicū oculos excecāt. Spūal̄r etiā vex est iusticia ꝓfessionis q̄ si volueris ꝺ magnis pcīs veniā impetrare facilē ⁊ iudicē ꝓfessorem placare pecuniā oñdas. ⁊ licet ñ habuerit autoritatē te absoluet pnām imponet. Nota etiaz lr̄aliter de istis officialibus ⁊ curia romana que nō petit ouez sine lana. Tertiū de⁹ est mortu⁹ ꝛc. Certe si de⁹ adhuc puniret sicut ante incarnatōem q̄n ꝓpter peccatū luxurie totū mūdū submersit octo aīabus exceptis. Nota quō boīes tūc solebāt se retrahere a peccatis saltem ti more si nō amore eo q̄ sciebant deum oīa vindicare. Sz nunc quasi mortu⁹ a nobis reputat̄ nec de futuro iudicio vel inferno. vel etna pena vel etno regno cogitam⁹ ꝛc. Ecce audistis. rij. rōnes quare tot⁹ mūdus est in maligno posit⁹. Quiescite ergo carissimi agere puerse. discite bñ facere. Ysaias. Auscultate vt cognoscatis vitatē ⁊ veritas vos liberabit. quā oīs terra approbat. celuz etiā ipsam bñdicit ⁊ oīa opa trement eam. quoniam non est cum ea quid iniquum. ideo pmanebit in eternum.

De via salutis quā dominus deus per filium suum aperuit.

Capitulum. cxlv.

Albert⁹ narrat q⁹ a tpe philippi erat quedam via que duxit int duos montes armenie que diu nō erat frequētata. postea aūt accidit nullū posse transire viā ꝓpter aeris infectionē nisi expiraret. Ūñ rex a sapientib⁹ cām tanti mali querebat. ⁊ nullus ex eis set veritatē dicere poterat. Tandē vocat⁹ socrates dixit regi q̄ edificiū edificaret equalis altitudinis cū montib⁹ Quo facto fecit socrates fieri speculū de calibe plane supficiei politū ⁊ mundū. ⁊ ab omni loco montium foret aspect⁹ ⁊ reflectio ad speculum. Quo facto intrauit socrates edificiū. ⁊ vidit duos dracones. vnū ex pte montis. aliū vo ex pte vallis. Qui ꝯ se oīa mutuo aperiebant ⁊ aerem hauserūt. Et dum sic respiceret q̄ꝺaz iuuenis in equo qui periculū ignorabat volens transire p viam illam subito de equo cecidit ⁊ incōtinenti mortuus est. Socrates vo statim ad regē cucurrit ⁊ oīa visa eide narrauit. Postea vo p partez subtilem capti sunt dracones ⁊ postea interfecti. Et sic via salutis omnib⁹ eam transeuntib⁹ ⁊ ambulantib⁹ facta est.

Moralisatio.

Arissimi. Isder illos montes q̃ eleuabañ sup oẽm supficiẽ tre nobiles ac mũdi potẽtes intelligo q̃ vltra cõitatem ꝓpli eleuañ. vel ptez laicalem siue clericalẽ. Añ ps. Ascẽdunt mõtes ꝛc. Inẽ istos montes est cõis trã sit⁹ ꝓpli q̃to tus p eos regit. In istis montib⁹ solent latere duo draconeſ. i. duo vicia. ſ. ſuperbia ⁊ luxuria. quoꝝ veneno tot⁹ mũd⁹ inficit. Juxta illud. j. Johis. ij. Omne qđ est in mõdo aut ẽ ſuperbia vite aut luxuria ꝛc. Istoꝝ draconũ vis est nobis ignota. ⁊ ideo q̃ p viaz illam cõem in q̃ dracones latẽt trã ſeũt subito illoꝝ veneno p̃uenti morunt. Sz añq̃z piculũ sentiamus debem⁹ oculos nr̃os ad ſpeculũ mundũ ⁊ polituꝫ. i. ad saluatorẽ dirigere. Be q̃ ſapie. vij. Cãdorẽ lucis eterne ⁊ ſpeculũ ſine macula. Jtez debem⁹ altum edificiũ edificare. hoc edificiũ est vita munda p pniam ⁊ bonis vtutib⁹ ornata q̃ debemus nostra picula p̃uidere. Et quõ iuuenis. i. bõ vanitati dedit⁹ cadit de equo vtutis ⁊ morit ſpũaliter. Hoc videns socrates. ſ. bon⁹ platus dz currere ad regẽ glorie ⁊ euz de nocte p ſubdito orare vt poſſit viã picu loſam p̃cauere ⁊ viã ſalutis eine glorie eligere ⁊ ſic vitã poſſidere eiñã. Quod ꝛc.

Be ꝓncipibus ⁊ magnatib⁹ fortiter arguendis p eorum forefactis.

Capitulum. cxlvj.

Eſert augustinus

in de ciuitate dei q̃ dyomedes pyrata galea vna longo tpe in mari bomines ſpoliauit ⁊ cepit. q̃ cũ mltis nauib⁹ iuſſu alexãdri fuiſſet queſit⁹ ⁊ tandẽ captus ⁊ alexandro p̃ſentat⁹ eũ int̃rogauit dicẽs. Quare mare hz te infeſtum. Ille ſtatim reſpondit. q̃re te orbis terraꝝ. Sz q̃ ego boc ago vna galea latro vocor. Tu vo mũduz oppimẽs nauiũ multitudine magna dicerisimpator. Sz ſi circa me fortuna mãſuesceret fierẽ melior. ecõuerſo tu quãto fortunacior tanto deterior. Ille rãdet rñdit. Fortunaz tibi mutabo ne malicia tua fortune meritis aſcribat. Sicq̃z ditat⁹ elit p eũ. ⁊ de latrone factus est ꝓnceps ⁊ zelator iuſticie.

Ad horaliſatio.

Arissimi. Latro in mari cuz vna galea est pctor in mũdo cũ sola vita. ⁊ tñ nõ deſistit occidere vtutes ⁊ ſpoliare p peccatũ quas recepit in baptiſmo. Sz alexander. i. ꝓnceps vel p̃lat⁹ habz talẽ ad viã rectitudinis adducere p naues id ẽ p monita sancte eccle. Sz caueat p̃lat⁹ vel ꝓnceps vt ſei p̃m p̃uis iudicet vt non inuent⁹ fuerit petor illo quẽ arguere voluerit q̃ ſi ſic grauit⁹ puniet. Bemũ latro ille factus est zelator iuſticie ⁊ p bonũ decorẽ peccator ad optimũ finẽ p̃uenit. ⁊ tũc est maior gaudiũ ſup vno pctore pniaz agẽte q̃z ſup nonaginta nouem iuſtis qui non indigẽt penitentia.

Be peccati veneno qđ aiam intoxicat.

Capitulum. cxlvij.

E quodam rege

dam narrat̃ quez inimici ei⁹ occidere cogitabãt. ⁊ q̃ potens erat veneno eum p̃dere voluerũt. Venerũt aliq̃ eorum ſimplici veſte induti ad ciuitatem vbi manebat ⁊ ibi erat fons aque de q̃ rex multotiens bibebat. hunc fontẽ veneno vndiq̃z intoxicauerunt. Rex aũt ignorabat ⁊ bibit ſicut ſolitus erat ⁊ mortu⁹ est.

Ad horaliſatio.

Arissimi. Rex iſte est adam p̃m⁹ bõ cui ſubiecte erant oẽs creature corporaleſ. ps. Dia ſubiecisti ſub pedib⁹ eius ꝛc. Illũ regẽ querebant demones inficere veneno qđ fuderũt in fontem in q̃ deo placuit. Fons ille est corum anũ q̃ ſicut riuuli reſpectu fontis exeũt ita corboĩs influit vtutem ⁊ regimẽ oĩb⁹ mẽbris. ad illum fontẽ infuſum fuit venenũ q̃n primus parẽs p ſuggeſtionẽ ꝓcepit cõtra dei p̃ceptũ facere ⁊ ei aſſenſuz p̃buit. ⁊ tũc d̃ iſto fonte mortẽ bibit. Et poſt euz quaſi infiniti boĩes mortui ſunt donec xp̃s veniret ⁊ nos liberaret de iſto fonte. ex q̃ deſcendũt riuuli in nobis. q̃ rõne illi⁹ ꝓccati ſp habemus ꝓmptitudinẽ ad peccandum. Juxta illud

Sensus ꝛ cogitationes hois ꝓna sunt ad peccandum ab adolescentia sua.

Q; peccatum ℞ vel alibi puniet.

Capitulum.cxlvij.

Efert aulus geli⁹

r de amone q̄ cū ditissim⁹ eēt ꝛ trāsire vellet de vno regno ī aliud ꝓdu xit nauē. ſz naute ꝓp̄ pecuniā eu; occidere volebāt. ſz ipse ab eis ꝓtrauit vt ꝓ̄s cantare posset ad honorē delphinis q̄ in cantu hois delectāt. Cū vo in mari ꝓiect⁹ eēt delphin eū suscepit ꝛ in terrā deportauit. ꝛ dū naute eū mortuū crederēt ipse in terra apō regē eos accusauit. q̄ cora; rege positi victi sunt ꝛ damnati. Expositio.

Arissimi. Sic mō ē si aliq̄s diues diuitijs vtutū q̄ ꝓ hui⁹ seculi mare patient̄ ꝓponit ad deū transire venīēt filij diaboli ꝛ ab eo fāmā ꝛ bona tpalia tollūt ꝛ alijs molestijs verāt. ſz certe ipe inēbec cauere dz deuotus orōnib⁹ a deo auxiliū petēdo. ꝛ sic portāt in terrā. Be q̄ psal. Ad dnm cum tribularer clamaui. Et exaudiuit me. Dñe sit in ꝛa viuentiū. Et inimici tradent̄ penis eternis.

Be vana gl̄ia quā multa mala sequūt̄

Capitulum.cxlix.

Alex⁹ narrat q⁹

v q̄daz nobilis ꝓsiliū sapiēs que; siuit quō posset nomen suū ꝓpetuare. R̄ndit q⁹ si vix illustrē occideret nomen suū ꝓpetuatū esset. q̄ audito philippu; patrē alexādri magni inf̄ecit vt nomen sibi acq̄reret. Sz ille cito p⁹ miserabili morte extinctus est. Applicatio.

Arissimi. Alliq̄ nobiles ac mundi potētes p mala opa sua acq̄runt nomen mūdanu; ſz sine dubio p illud nomē q̄ntū in eis est dñm deum occidunt. ō tales mala morte morient̄ cum in inferno sepelient̄.

Be rore celestis gratie. Ca.cl.

Iinus narrat q⁹

p sit quedaz ꝛra in q̄ nec ros nec pluuia descēdit. Ibi maria est ibi siccitas ꝛ defect⁹ aque. q; tantū est ibi vn⁹ fons q̄ aquā in ꝓfundo hz. Cū vo boies aquā volūt habere. accedūt ad fontē cū omni genere musicor; qō hūt ꝛ circūeunt fontē dulcē facientes melodiā. p⁹ melodiā aq̄ ascendit ad os fontis ꝛ fluit ī abūdātia. ꝛ sic boies aquā; capiūt ꝛ recedunt. Mora lisatio.

Arissimi. Terra illa q̄ sicca ē mūdus iste ē q̄ hoīem siccū reddit ab orōne ꝛ deuotōe ꝛ subtrahit rores celestis gr̄ie. Fons iste ē de⁹. vñ ecci. Fons sapie in excelsis dei. Eam⁹ ergo ad fontem illū cū instrumētis musicis. i. deuotis orōib⁹ vt nostra vox sit dulcis in aure dilecti. et accedat ad nos aq̄ gratie sue. Quā nob ꝛc.

Be aīa peccatrice ꝓ peccati lepra; infecta quomodo curat. Capl̄m.cli.

Ex quidaz nobi

r lis in regno suo habuit duos milites. vn⁹ erat auar⁹ ꝛ alter inuidus Auar⁹ pulcrā vxorem habuit oculis oīm gratiosa;. Inuid⁹ vo vxorē valde turpem ꝛ oīb⁹ odiosam ꝛ q̄ndā terrā annexā militi auaro habuit quā miles cupid⁹ ꝓ oīa habere desiderabat. Sepi⁹ ad eum accessit. ꝛ multa ei obtulit si terrā suā ei vēdere vellet. Miles vo inuid⁹ r̄ndit se nō velle vendere hereditatē suā; nec ꝓ auro vel argēto. at ille ex īuidia cepit cogitare quō pulcritudinē vxoris auaro militi posset denigrare. ꝛ dixit militi auaro. Si desideras terrā meā hr̄e nil ꝓ ꝓcio desidero nisi q̄ vxor tua mecum sit vna nocte. Qui ei ānuit ꝛ vxor dixit. q̄ repulsā dedit ꝓmo. sed tandē ꝓ vim ducta ꝓsensit. Et ille miles inuid⁹ anteq̄; ei ꝓdormiret cū lepr̄osa se cōmiscuit. ℞ facto ad domū accessit ꝛ eā cognouit q̄tiens volut. Quo facto eidē intimauit q⁹ lepr̄ā incurreret dicēs. quō inuidiā ō ℞ habuisset q⁹ vxor sua tā turpis eēt ꝛ ipsa ;a pulcra. ō ea; sic deturpauit. qō audiēs tristis facta ē ꝛ flens amare marito suo intimauit. q̄ valō tristis fact⁹ dixit vxori sue. do tibi ꝓsiliū. Adhuc nulluz signū lepre inte; apparet. ℞ ꝓpe extra

m ;

regnū est ciuitas magna in q̄ est vniuersi-
tas ad illā pgas ⁊ oīb⁹ venientib⁹ sis cōis.
⁊ q̄ p̄z⁹ ad te accesserit infirmitatē recipiet
⁊ ab omni lepra curaberis. Qđ ⁊ factū est.
Venit filiꝰ impatoris adamādo eaz fecit-
qz eā venire ad se. ⁊ eam rogauit vt ei ꝓsen
tiret que negauit dicens. Absit a me vt ego
paupcula sim ꝓcubina filij impatoris. At
ille magis ac magis eā ꝑpulsauit vt ei ꝓsen
tiret. Illa cogitauit. hic filiꝰ impatoris si le
pram incurreret magnū damnū eēt. Et ꝓ-
posuit quō incideret leprā si eam cognosce
ret. At ille nolens desistere eā cognouit ⁊ le
praz incurrit. Altera die sentēs se liberatā
ad patriā p̄rexit dicēs ei. Si vos ꝓtingat le
pram incurrere ad me declinate ⁊ ego vob
inq̄ntum possum de necessarijs ꝑuidebo.
Post ꝫ nō diu filiꝰ impatoris leprosus fa
ctus est ⁊ tantū verecūdabat q̄ nocte nll'o
sciēte ad dñaz iuit vbi manebat. Hoc dña
ꝓcipiens marito suo intimauit dicēs. Ille
est q̄ p me infectus est. ⁊ ego a lepra liberata
sum q̄ videns eū turpit infectū fleuit ama-
re. camerā sibi ordinauit in q̄ solitariꝰ ma-
nebat ⁊ dña ei ꝑsonalit̄ mīstrabat. ⁊ in eodē
loco septem annis manebat. Accidit enī q̄
in septimo anno erat calor intolerabilis et
leprosus vas magnū cū vino ꝓfocillati-
one habebat. q̄daz serpēs in ore exñs vas
intrauit ⁊ se balneauit. ⁊ in pfundū post lo
tionē iacuit. Leprosus cito a somno exper
gefactꝰ multū sitiebat vas cū vino accipiēs
ipso ignorante serpentē imbibit. Post hoc
serpens oia interiora eiꝰ cepit rodere tam
grauit q̄ leprosus gemitꝰ ⁊ suspiria dabat
dña ei maxime cōpatiebat. Passio illa du
rabat p̄ tres dies ꝓtinue quarto die vomi-
tum fecit ⁊ cum vomitu ⁊ veneno interiora
serpentē p̄iecit. statim dolor cessabat de die
in diez paulatim spēs lepre ab eo recesserūt
⁊ post septem dies caro eiꝰ ab omni lepra ē
curata sicut caro pueri. de quo dña mīrabaz
est gauisa ⁊ vestimentis p̄ciosis ipsum in-
duebat. Dextrariū optimū ei dedit ⁊ ad im-
peratorem p̄rexit vbi cum honore est recep-
tus. ⁊ post mortem patris regnauit ⁊ vitā
in pace finiuit. Moralisatio

Arissimi. Per istos duos milites
cupidum inuidum diabolū ⁊ ꝓ-
muz hoiem. s. adam debem⁹ intel
ligere. Diabolus erat inuidꝰ ⁊ habuit tur-
pem vxorē. s. effigiem p̄ superbiaz deturpatā.
qz splendida fuit creata ⁊ p̄ peccatum facta
est turpis. Miles auarus. s. adam vxorem
pulcrā habuit. s. aiam ad dei similitudinē cre
atam. Sen. j. Videnszq diabolus q̄ homo
erat sic formatꝰ vt locuz eiꝰ in celo occupa-
ret multū ei inuidebat ⁊ studuit quō eiꝰ vx
orem. s. aiaz deturpare posset. Adam vō cu
pidus q̄ nō tantū erat ꝓtentus de dei bene-
ficio qđ sibi dedit. scz de paradiso. sed qua si
alterꝰ esse volebat. Et iđo expulsus est ex
tra terram paradisi quā iniuste petijt. Vi-
denszq diabolus ad euā accessit dicēs. Si
comederitis de ligno vite eritis sicut dij scī
entes bonū ⁊ malū. Sen. iij. Diabolus p̄
se miscuit cuz lepra. s. im̄q̄tate. ⁊ sic ad inno-
centem accessit ⁊ moralit̄ peccauit q̄n diui
num p̄ceptuz violauit. ⁊ sic homo factꝰ est
leprosus spūaliter loquēdo. ꝓpter qđ extra
regnuz paradisi erat expulsus in vniuersita-
tem hui⁹ mundi. Filius impatoris. s. filiꝰ
dei videns hoiem quē formauerat in mise
ria cū natura eius se miscuit q̄n de celis de
scendit in vtez matris sue bñdicte. ⁊ carnez
nostram assumpsit in tantū q̄ nos miseros
ab omni lepra peccati p̄ passionem suaz li-
berauit. ⁊ ipse peccata nostra tulit in corpe
suo factꝰ est turpis in passione. Vñ Isaie.
liij. Vidim⁹ eum nō habentem spēm neqz
decorē. Et sequit. Reputauim⁹ euz quasi
leprosum ꝑcussuz a deo ⁊ humiliatū. Nos
vō sic liberati p̄ mortez xp̄i poterim⁹ ad pa
triam celestē secure si voluerimus puenire
sed xp̄us nos q̄tidie temptat ⁊ pulsat ad ia
nuaz cordis nostri. Sicut ipse testat. Can
tico⁷. Ego sto ad ostium ⁊ pulso. si q̄s ape
ruerit mihi cenabo cum eo. Sz diligent est
aduertendum q̄ ostium cordis nostri debe-
mus ei aperire p̄ septē opa misericordie ⁊ cū
omni gaudio recipere ⁊ i specialī camera ex-
tra hoies eū ponere vt ipse nobiscuz semp

maneat. ⁊ sicut iste leprosus sititit in cruce cum dixit. Sitio. Quid sitiebat. Dico nō vinū ſz salutē aiaꝝ nrāꝝ. Judei ꝫ audietes acetū cū felle mixtū ei dederūt. ecce ꝓpentez venenosū ꝑ nrā salute bibit. ⁊ totū venenū peccati ꝑmi pentis ꝓiecit. ⁊ sic cū dextrario diuinitatis cuz bū anitate in die aſcēsionis cū mltitudine celos aſcēdit in tubilo ⁊ glia sempiterna. Ad quā nos. ꝛc.

Qrpus ab eēnis piculis ⁊ demonum obsidionib⁹ nos liberauit. Ca. cliij.

Vidaz uero ꝓn

q ceps noīe cleonit⁹ c⁹ ꝑpls in quada ciuitate claudebaī obsess⁹. q volēs ꝑpl̄o suo caute ꝓsulere. qđ sibi vtil⁹ expediret. ꝑcepit vt vn⁹ de militib⁹ suis obsidionē accederet. q obsidētib⁹ insultū ꝑberet ordinauit q ī telis suis latenī ⁊ artificialr scriberet. Cōfortamini ī dño ⁊ estote fidelesī obsidione ī ꝑsona cleonti venio ⁊ obsidionē amouebo. Adoralisatio.

Arissimi. Iste ꝓnceps est xp̄s. ꝓpul⁹ obsess⁹ in ciuitate. pctōres in mōdo q a demonib⁹ obsidenī. q si ñ diuinit⁹ admonemur aias nrās occidēt. Miles missus est ꝓdicator. Exp̄l̄s ad Tbi. Labora sicut bon⁹ miles. Ille miles ī exteriora apparētia q̄si aduersariū pctōrib⁹ ostēdit q lanceā sagittā. ⁊ insult⁹ ꝑbet dū acuta ẏba nūc ꝓ gulosos nunc ꝓ luxuriosos. ⁊ sic ō ceteris ꝓponit. ſz p certo amic⁹ noster est. q plus valent ẏbera diligētis q̄ oscula blandientis.

Be tribulatiōe tpali que in gaudiū sempiternū postremo cōmutabit. Ca. cliij.

Ntiochus ī ciui

a tate anthiochie regnit. a q ipsa ciuitas anthiochia nomen accepit. Ex ꝓiuge sua filiam speciosissimā genuit. Que cū ꝙueniſſet ad etatē legitimaz ⁊ spēs pulcritudinis accresceret. mltī eā in matrimoniū petebāt cū magna ⁊ inestimabilis dotis q̄ntitate. Sz cum paī deliberaret cui potissime filiā suā daret in matrimoniū ꝫ neſciēs. q inq̄ ꝓcupiſcētia crudelitatiſq; flāma ī amore filie sue erarsit. cepitq; eam amplꝰ diligere q̄z patrē opteret. Qui cū luctaretī cū furore pugnat cuz pudore. vincitī amore. quadā die accessit ad cubiculū filie sue ⁊ oēs a lōge sedere iussit q̄si cuz filia sua colloquiū secretū habiturꝰ. Stimulāte furore libidinis diu repugnāte filia nodū virginitatis eripuit ⁊ pudorē violauit. Cūq; puella qđ facerz cogitaret. nutrix subito ad eaz intrauit. Quā vt vidit flebili vultu ait. Ob quā rem affligiī aīa tua. Puella ait. O carissima mō in cubiculo isto duo nobilia noia pierūt. Ait nutrix Bña ꝛre ꝫ dicis Ait illa. q añ matrimoniū meum pessimo scelere sum violata. Nutrix cū hec audisset ⁊ vidisset amēs q̄si facta dixit. Et q̄s diabolus tāta audacia thoꝝ regine ausus ē violare. Puella ait. Impietas ꝫ fecit. Nutrix ait. Cur nō indicas patri. Puella ait. Ubi ē paī. Si intelligas pibit nomē patris ī me mortis mihi remediū placet. Nutrix audiuit eā mortis remediū querere blando eaz ꝑmonis eloq̄o reuocauit vt a ꝓposito suo recederet. Jnī hec impius paī cū simulata mente oīderet ciuib⁹ piū patrē inī domus pietes maritū se esse filie sue letaī. ⁊ vt semp ipius filie thoris frueretī ad expellendos petitores q̄ eā in ꝓiugē petebāt nouū gen⁹ neq̄cie cogitauit. Questionē vo ꝓpōebat dicens. Si q̄s q̄stionis mee solutionē inuenerit filiā meā in vxorē hēbit. ⁊ si defecerit decollabitī. Plurimi vndiqz reges ꝓpī incredibilē ⁊ inaudītā puelle spēm venerūt. si q̄s forte ꝓuidētia lrāꝝ questiōis solutionē inuenisset q̄si nihil dixisſz decollabaī. ⁊ caput eiꝰ supra portā suspendebaī vt aduenientes imaginē mortis viderēt ⁊ turbarentī ne ad talem ꝓditionē accederēt. Hoc totū fecerat vt ipsemet cū filia sua poterat in adulterio ꝑmanere. Cū vo tales crudelitates exerceret. antiochꝰ inpōsito breui tpe adolescens q̄daz tyrꝰ patrie sue ꝓnceps locuples valde apollonꝰ noīe bñ lrātus nauigās anthiochiam intrauit. Jngressusqz ad regem ait Aue rex. Et ille. Salui sint nupturi pentes

tui. Alit iuuenis. Video filiã tuã in vxorem. Rex vt audiuit qđ audire nolebat. respiciens iuuenẽ ꝛ ait. Nosti nuptias ꝓditionez Alit iuuenis. Noui ꝛ ad portã vidi. Indignat⁹ rex ait. Audi ergo q̃stionez. Scelere vehor. mea na carne vesc̃or. q̃ro frẽm meuz matris mee vix nec iuenio. Puer accepta q̃stione paululũ recessit a rege ꝛ cuz sciam q̃reret. deo fauẽte solutionẽ questionis iuenit. ꝛ reuers⁹ ad regẽ ait. Bone rex ꝓpositi q̃stionẽ. audi ergo solutionẽ. Nã qđ dixisti scelere vehor nõ es mentu⁹. te enĩ ipm intuere. mea na carne vesc̃or. filiã tuã respice. Rex cũ audiuit solutionẽ questionis iuuenẽ soluisse timẽs ne peccatũ suuz patefieret. irato vultu eũ respiciẽs dixit. Longe es iuuenis a qõne nihil verũ dixisti. decollari qđem ꝑmeruisti. sz ecce hẽbis diez triginta spaciũ recogita tecũ. Reuertere ad ꝛraz tuã. ꝛ si solutionẽ qõnis nõ iueneris filiã meã in matrimoniũ accipies. sin aũt decollaberis. Iuuenis turbat⁹ accepto comitatu nauem ascẽdens tẽdit in patriã. sz post recessũ adolescẽtis vocauit rex dispensatorẽ suũ taliarchũ noĩe. cui ait. Taliarche secretorum meoꝝ mĩster fidelissime scias qđ tyr⁹ apollon⁹ inuenit qõnis mee solutionẽ. Ascẽde ergo ꝓfectum nauẽ ad ꝑsequẽdũ eũ ꝛ cuz puenieris tyz quere eũ. ꝛ cũ ferro vel veneno interfice eũ. Reuersus dũ fueris ꝑmiũ magnũ accipies. Taliarch⁹ scutũ accipiẽs pecuniã qz pgens ad patriam iuuenis venit. Apollon⁹ vo pr⁹ venit ꝛ ad domũ suam introiuit. aptoqz scrinio oẽs libros respexit ꝛ nihil aliud inuenit nisi qđ regi dixerat. ꝛ dixit intra se. Misi fallor antiochus rex impio amore diligit filiã suã ꝛ recogitans secũ dixit. Quid agis apollon ꝓclusionẽ ei⁹ solu isti. ꝛ tũ filiã nõ accepisti. iõ delat⁹ es a vo vt ñ morereris. Cõtinuoqz iussit sibi naues ꝑparari ꝛ eas centũ milib⁹ modioꝝ frumẽti onerari. ꝛ multo pondere auri ꝛ argenti ꝛ veste copiosa. ꝛ cũ paucis secũ fidelissimis hora noctis tertia nauez ascẽdit tradiditqz se alto pelago. Alia vo die querit a ciuib⁹ suis ꝛ ñ inuenit. merore ingẽs nasci qđ amãtissim⁹ ꝓceps patrie nusqz cõparuit. plã-
ctus magn⁹ erat in ciuitate. tãt⁹ vo amore ciuũ circa eũ erat vt multo tpe tonsores cessarent. publica spectacula tollerentur. balnea clauderent. nõ tẽpla nec tabernas qsqs ingredit. Et cũ talia agerent supuenit taliarchus q̃ a rege antiocho ad necandum miss⁹ erat. ꝛ videns oia clausa dixit cuidam puero. Indica mihi si viuere velis ex q̃ cã ciuitas ista in luctu morat. Alit puer. O carissime nescis tu illud qđ introgas. Ciuitas hec in luctu morat. q⁹ apollonius ꝓceps patrie sui⁹ ab antiocho rege regress⁹ nusqz cõparuit. Taliarch⁹ cũ hec audisset gaudio plen⁹ ad nauẽ redist ꝛ antiochiã itrauit. Ingressusqz ad regez ait. Bñe mi rex letare. q⁹ apollonius vos timens nusqz cõparuit. Rex ait. Fugere qđẽ pot sz effugere nõ pot statũ hmoi edictũ posuit. qcũqz apollonũ tyrũ ꝓmptorẽ regis mei mihi exhibuerit accipiet qnq̃ginta talẽta auri. q vo caput eius amputauerit centũ talẽta accipiet. Hoc facto nõ tantũ inimici sz amici cupiditate seducti ad ꝑsequẽdũ apollonũ ꝑperabant. Querebat vo apollon⁹ p mare pterras p siluas p vniuersas indagines ꝛ nõ inueniebat. Tũc rex iussit sibi classes nauiũ prepari ad ꝑsequendũ iuuenẽ sz ꝛ morã facienti b⁹ q̃ classes sibi nauiuz ꝑpabãt. apollon⁹ tarsum deuenit ꝛ deambulãs iuxta lit⁹ vis⁹ est a q̃dam suo suo elinato noĩe q̃ supuenerat i ipsa hora ꝛ accedẽs ad eum dixit. Aue rex apollon. Ille salutat⁹ fecit vt potẽtes facere ꝑsueuerãt. spreuit hoiem. tũc senex indignat⁹ est valde. ꝛ iter salutauit eum ꝛ ait. Aue rex apollon. resaluta ꝛ noli despicere pauptatẽ honestis moribus decoratã. Si enĩ scias qđ scio caucndũ est tibi. Et ille. Si placet vob dicito mihi. q⁹ ait. Proscriptus es. Alit ille. Et q⁹ patrie sue ꝑscripsit ꝓncipem. Elinat⁹ ait. Rex antioch⁹. Antioch⁹ q̃ ex cã. Elinat⁹ ait. q⁹ qđ pat est tu esse voluisti. Apollon⁹ ait. Et p q̃nto me ꝑscripsit. Et ille. Quicũqz te illi viuũ exhibuerit q̃nquaginta talenta auri. q vo caput tuũ ꝓtulerit centũ talenta ille habebit p mercede. ꝛ ideo moneo te fugere in ꝑsidiũ. Sz cum h dixisset elinat⁹ recessit. Tũc apollon⁹ eũ rogauit

vt ad se veniret ⁊ centū talenta auri ꝺaret ei ⁊ ait. Accipe tantū de pauptate mea. q⁹ meruisti ⁊ amputa caput meū ⁊ regi p̄sentes ⁊ tūc magnū gaudiū bēbit. Ecce habes centum talēta auri ⁊ tu es innocēs q⁹ ego te ex mea volūtate p̄ illo ꝓduxi vt taꝫ magnum gaudiū offeras regi. Cui senex rñdit. Bñe absit ꝑ a me vt hm̄oi rei causa vnq̄ ꝺ vita mea p̄miū accipiā. apꝺ bonos boies amicitia p̄mio nō est cōpanda. Et regi apollonio magnā laudē adijciēs recessit. ¶ Dō bec apollonio cū spaciat in eodē loco supra littus vidit quēdā boiem p̄ se vemētē dolentem ⁊ mestō vultu strā guilionē noie. accessit ad eum p̄in⁹ ⁊ ait apollonio. Aue strā guilio. Et ipse ait. Aue dñe mi rex apollonio ⁊ rursum ait. Dic mihi q̄re in bis locis turbata mente vsaris. Ait apollonio⁹. quia filiā regis vt vex dixerā ꝓiugē ⁊ in mrimoniū petiui. ¶ Deto itaq⁹ si fieri pōt in patria vestra volo latere. Strā guilio ait. Bñe apollonio ciuitas nrā pauperrima ē ⁊ nō pōt tuā nobilitatē sustinere p̄terea durā famē ⁊ sterilitatē patimur annone nec ctā taꝫ ciuibus vlla spes ē salutis. sed crudelissima mōrs est ante oculos nr̄os. Apollonio⁹ ait. Si gite grās deo q̄ me pfugū vestris finib⁹ apticuit. dabo ciuitati vestre centuꝫ milia modioꝝ frumēti si fugā meā tantū celaueris. Stranguilio vt ꝫ audiuit pstrauit se añ pedes ei⁹ ⁊ ait. Bñe apollonio si esurienti ciuitati subueneris non solū fugā tuā celabimus. sꝫ si necessitas fuerit p̄ salute tua dimicabim⁹. Ascēdēsq⁹ apollonio⁹ tribunal in foro p̄sentib⁹ cūctis ciuib⁹ illi⁹ ciuitatis dixit. Ciues tharsenses q̄s ā none penuria turbat ⁊ opp̄imit. ego tyrus apollonio⁹ releuo. credo enī vos bui⁹ bñficij memores fugaꝫ meā celaturos. Scitote enī nō me malicia antiochi esse fugatū sed p̄ viā feliciter huc sum delat⁹. dabo itaq⁹ vobis centum milia modioꝝ frumēti eo p̄cio q̄ suꝫ in patria mercatus octo ereis singulos modios. Ciues hec audientes q⁹ singulos modios octo ereis mercarent̄ hilares effecti sunt ac grās agētes statim frumēta parabāt. Tūc apollonio⁹ ne depositā regia dignitate mercatoris magis q̄ꝫ donatoris nomē videret assumere p̄ciumq⁹ assumēs eius dē ciuitatis vtilitatib⁹ redonauit. Ciues aūt vt tāta viderūt ei⁹ bñficia bigaꝫ in foro statuerūt in q̄ stās dextra manu fruges ⁊ sinistro pede calcaret ⁊ in base scp̄serūt. Ciuitati tharsie tyr⁹ apollonio⁹ donū dedit q̄ ciuitateꝫ a seua morte liberauit. Deinde interpositis paucis dieb⁹ hortāte strā guilionē ⁊ ꝺ yonisiade ei⁹ ꝓiuge ad penthapolim tyrenoꝝ nauigare ꝓposuit vt illic lateret eo q̄ bñficia cum opulentia ⁊ trā quillitate ageren̄. Ig it̄ cuꝫ ingenti bonore ducit̄ ad mare ⁊ valedicens omnib⁹ ascendit ratim sꝫ trib⁹ dieb⁹ ⁊ noctib⁹ tondē ventis p̄speris nauigans subito pelag⁹ mutatū est postq̄ꝫ lit⁹ tharsie reliq̄t. Nā paucis horis vent⁹ cōcitat⁹ aquilone vento auroq⁹ instante classe celum nimia se pluuia erupit ꝓlus tyri p̄cella corrumpit̄ ratis pariē dissoluit̄ zephiri freti pturbāt grādo ac nubes tenebrosa incūbebāt. Flant venti fortē intātū q⁹ mors cūctos occuparet. tūc vnus q̄sq⁹ rapuit sibi tabulas tantū in illa caligine tempestatis oēs p̄erunt. Apollonio⁹ ꝺo vni⁹ tabule bñficio in penthapolitanoꝝ littore est pulsus. Stans aūt in littore intuēs mare trāquillum sic ait. O pelagi fides facili⁹ incidam in man⁹ cru delissimi regis. q̄ pgam quam patriā petā q̄s not⁹ huic ignoto auxilium dabit. Hec dū loq̄rē apollonio⁹ aspexit iuuenē vemētē p̄ se q̄dā robust⁹ piscatoꝝ soꝛdido sago cooptū cogēte necessitate p̄strauit se ad pedes ei⁹ p̄fusisq⁹ lacrimis ait. miserere q̄cūq⁹ es nudo naufrago ñ hūlib⁹ pentib⁹ sed notabilib⁹ genitoꝝ vt sciās cui misereris ego sū tyr⁹ apollonio⁹ patrie mee p̄ncepsdep̄coꝛ te auxiliū vite mee. piscatoꝛ vt vidit spēm iuuenis miscōia mot⁹ illū exegit ⁊ duxit ifra tecta dom⁹ ⁊ posuit epulas q̄s brē potuit ⁊ vt pleni⁹ sue pietati satisfaceret exuēs se tribūariuꝫ duas p̄tes diuidēs vnā dedit iuuenī dicens. Tolle q̄ babeo ⁊ vade in ciuitatem ibi inuenies forsitan q̄ tue misereatur si non inueneris huc ad me reuertere. paupertas quecunq⁹ sufficiat.

Piscator ait illi. tātus admoneo te vt si qñ dignitatī tue reddit⁹ fueris ne despicias tribunarij pauptatē. apollonij. Si nō meor fuero rex naufragū patiar nec tui silēz inuenīā. z h̄ dicēs. demōstrata sibi via carpēs portas ciuitatis ingredit. Būqz cogitaret vñ peteret auxiliū vite vidit p plateā puerū nudū currentē oleo caput vnctū hñtem sabano p̄cinctū voce magna clamātē z dicētem. Audite omēs audite pegrinū z seruū q̄ ablui vult pgat ginnasiū. Audito h̄ apollonij eruēs se tribunarū ingredit lauacrū vt liq̄re z duz singulos intuet querit sibi parē nec inuenit z subito altis trates rex totī regionis ingress⁹ ē cū turba famulorz. Cū rex ludū spere cū suis suis exerceret admisit se apollonij regi z decurrētē sustulit speram z subtili velocitate pcussaz ludēti regi remisit. Tunc rex suis famul' ait. Recedite h̄ enī iuuenis vt suspicor mihi cōpandus ē apollonij. Apollonij vt audiuit se laudari p̄stant accessit ad regē z accepto cytamo co docta manu circulauit eū cū subtilitate Beinō in solio ḡtissimo vouit eū et exeūte eo ab officio discessit. Birit q̄z rex ad amicos suos p⁹ discessū adolescētis. Juro vobis in vtitate meli⁹ me nunq̄z abluisse q̄z hodie bñficio adolescētis nescio cui⁹ z respiciens vnū de famul' ait. Juuenis ille q̄ mihi officiū fecit vide q̄s sit z ille secut⁹ iuuenem vidit eū sordido tribunario indutū. Reuersusq̄z ad regē dixit. Juuenis ille naufrag⁹ est. Rex ait. Vñ scis. Et ille. tacēte illo habitus indicat cāz. Ait rex. Vade celeri⁹ z dic ei. Rogat te rex vt venias ad cenā. Apollonij vt audiuit acq̄euit z cū famulo venit ad regē. Famul⁹ p̄r⁹ ingressus ait ad regē. Naufrag⁹ adest. Iz ppt sordidū habituz introire verecūdat. Statiq̄z rex iussit eū vestib⁹ indui dignis z ad cenā ingredi. Ingressus apollonij triclinū regis p̄ regē assignato loco discubuit inferēt p̄randiū deinde cena regal'. Apollonij cūctis epulātib⁹ non epulabat. Iz auz z argentū z misteriū regis diu flens intuebat. tūc vn⁹ de discūbentib⁹ ad regem ait. Si fallor iuuenis iste fortune regis inuidet. Rex ait. Male suspicaris fortune mee nō inuidet Iz pl'a se p̄didisse tristat'. et respiciēs apollonū hilari vultu ait rex. Juuenis epulare nobiscū z ō deo meli⁹ora spera. z dū hortaret iuuenē subito ītro iuit filia regis ỹgo iaz adulta deditq̄z oscula p̄ patri suo deīde cūctis discūbentib⁹ amici. Que dū oscularet singl'os reuersa ē ad patrez z ait. Bone pat' q̄s ē iste iuuenis q̄ p̄ te locū honoratuz tenet q̄ multuz dolet. Ait rex. O dulcis filia iuuenis iste naufrag⁹ ē. z ginnasia mihi ḡtissime fecit ppt̄ qđ ad cenam vocauit illuz. q̄s sit nescio. Iz si vis scire introga eū te decet oīa nosse z forsitan duz pgnoueris miserebe ris ei. Hec audiēs puella ad iuuenē accessit z ait. Carissime generositas nobilitatez oñdit si tibi molestuz inest indica mihi nomen tuū z casus tuos. Et ille. Si nomen q̄ris in mari p̄didi si nobilitatē in tyro reliq̄. Ait puella. Alp⁹ dic vt intelligā. Tūc apollonij nomen suū z oēs casus exposuit. Finitis p̄monib⁹ fūdere lacrimas cepit quē vt vidit rex flentē ait filie. Nota dulcis peccasti dum nomē z casus adolescētis petiuisti. veteres ei⁹ dolores renouasti. Dulcis ergo filia erq̄ iaz scis veritatē iustū est vt libertē tuā q̄si regina ei ostēdas. Puella vt audiuit volūtatē patris respiciēs iuuenē ait. Noster es Apollonij depone merorē z a patre meo locupleteris Apollonij cum gemitu z verecūdia grās egit. Tūc rex ait filie sue. Befer lirā vt cuz cantu erbilares conuiuiū. puella iussit sibi afferri lirā z cepit cū oī dulcedie lirā pcutere. oēs eā ceperūt laudare z dicere. Nō pōt meli⁹ nec dulci⁹ audiri inē q̄s sol⁹ apollonij⁹ tacuit. Ait ei rex. Apollonij fedā rem facis. oēs filiā meā in arte musica laudāt q̄re tu sol⁹ vituperas. Et ille. Bone rex si p̄mittas dico q̄ sentio filia tua in artē musicā incessit z nōdum didicit. Jgit̄ iubeas mihi tradi liram z statū scias qđ nesciuisti. Rex ait. Apollonij video te eruditū in oībus. iussit sibi tradi lirā z egresso foras corona capitis eū ōcorauit. accipiēsq̄z lirā itrauit triclinū pulsabat añ regē tāta dulcedine vt oēs nō

apollonū ſz apollinē crederent. Diſcumbētes cū rege dixerūt. q nunq̄z melꝰ audiſſent nec vidiſſet. Filia regis ℔ audieſ reſpiciens iuuenē capta eſt in amore eiꝰ ⁊ ait ad p̄em ſuū. O pat̄ p̄mitras me dare iuueni q̄ mihi placet. Ait rex. Pdermitto. Illa reſpicieſ apollonū ait. Mda giſter apollonii accipe ex indulgētia patris mei auri ducēta talēta argēti libras q̄dr̄ gētas veſtēq̄z copioſam ſuos viginti ancillas decē q̄b⁹ ait. Afferte q̄ p̄miſi ⁊ p̄nūb⁹ amicis exp̄ſito triclinio iuſſu regine allata ſunt oīa. Quo facto leuauerūt ſe oēs ⁊ licētiati diſceſſerūt. Apollonius ait. Bone rex miſerorū miſericors ⁊ tu regia amatrix ſtudioz ⁊ dilectrix philoſophie valete ⁊ reſpicies famulos q̄s ſibi regina donauerat ait. Attollite famuli hec q̄ mihi data ſūt ⁊ eam⁹ ⁊ hoſpitū queram⁹. Pduella timēs ne amatorē p̄deret triſtis ē facta. reſpiciēs ad patrē ait. Bone rex ⁊ pat̄ optime placeat tibi vt apollonius hodie ditet⁹ abſcedat ⁊ quod illi donauim⁹ a malis ne rapiat̄. Tūc rex feſtin⁹ iuſſit ſibi aſſignari aulā vbi honeſte q̄eſceret. Pduella vo amore accenſa inq̄etaz habuit noctē. mane vo cubiculū patris adijt. Quā vt vidit pat̄ dixit. q̄d eſt ℔ q̄ p̄ter ꝓſuetudinē ita mane euigilaſti. Pduella ait. Bequiē habere nō potero. ⁊ iō carissime pat̄ peto vt me tradas iuueni ad doctrinā dū q̄ potero artem muſicā ⁊ alia addiſcere. Rex ℔ audieſ gauiſus ē iuſſit ad ſe iuuenē vocari cui ait. Apollonii filia mea multuz cupit artē tuaz addiſcere. iō rogo te vt ei oſtēdas oīa q̄ noſti ⁊ ego mercedē ꝓdignaz retribuā. Et ille. Bñe pat⁹ ſum voluntati veſtre ſatisfacere Docuit puellā ſicut ipſe didicit. Poſt hec puella p̄ nimio amore iuuenis infirmatur Rex vidit filiā ſuā incurriſſe egritudinem ſubito medicos vocauit. Illi vo venas et ſingulas ptes corpis tangebāt ⁊ nullā egritudinē inuenerunt. p⁹ paucos dies tres iuuenes nobiliſſimi q̄ p̄ longū tp̄s filiā i matrimoniū petierāt regē vna voce p̄ſalutauerūt quos intuēs rex ait. quia decā veniſtis. Et illi. Quia ſepi⁹ nobis p̄miſiſtis vni ex nobis dare filiā vr̄am in matrimoniū ꝓpt̄ q̄s bodie ſimul venim⁹. Tres tui ſumtis diuites ⁊ ex nobilib⁹ penibus geniti. ⁊ iō de trib⁹ tibi eligē quē vis habere generū. Rex ait. Nō apto tpe me inp̄pellaſtis. filia mea ſtudijs vacat ⁊ ob amorē ſtudioz ībecillis iacet. ſz ne videar vobis nimis differre ſcribite in codicillis veſtris noīa veſtra ⁊ donis q̄ntitatē q̄ trāſmittā filie vt ipſa eligat quez voluerit. Illi ℔ fecerūt. Rex acceptis ſc̄pturaz ⁊ legit ſiguitq̄z ⁊ dedit apollonio dicēs Tolle magiſter has ſc̄puras ⁊ trade diſcipule tue. Apollonius recepit ſc̄puras ⁊ puelle portauit. Pduella vt vidit quē diligebat ait. Mda giſter q̄d ē q̄ ſol⁹ introiſti in cubiculū. Apollonius ait. Sume codicillos q̄s tibi miſit pat̄ tu⁹ ⁊ lege. puella codices aperuit ⁊ legit tria noīa pentoz pectiſq̄z codicillis reſpiciēs apollonū dixit. Mda giſter apollonii viz nō doles q̄ alteri debeo i matrimoniū tradi. Et ille. Nō q̄ oēq̄d eſt tibi bonoz erit ⁊ cōmodū meū. ait puella. Mda giſter ſi me amares doleres reſcripſit ⁊ ſigauit codicillos tradiditq̄z apollonio vt eos regi deferret ⁊ ſcripſit hec. Rex ⁊ pat̄ optīe q̄ntā clemētia tua p̄miſit mihi vt reſcribaz. reſcribo. Illū naufragū volo in maritum habere. Rex cū legiſſet voluntatem puelle ignoraſ quē naufragū diceret reſpiciēs ad iuuenes ait. q̄s veſtz naufragū paſſus eſt Un⁹ ex illis noīe ardon⁹ dixit. Ego paſſ⁹ ſum naufragū. Illi⁹ ait. Mdoz⁹ te conſumat nec ſalu⁹ nec ſan⁹ ſis cū ego ſcio te coetaneū meū p̄ntā ciuitatis nunq̄z eriſti vbi naufragū feciſti. Rex cū nō inueniſſet q̄s eoz naufragū feciſſet reſpexit apollonium dicens. Tolle codicillos ⁊ lege. poteſt enim fieri q̄ ego nō nouerim tu intelligis qui p̄ſens fuiſti. Apollonius acceptis codicillis velociē pcurrit ⁊ vt ſenſit ſe amari erubuit. Cui rex ait. Apollonii inueniſti naufragū Et ille. pre ruboze pauca dixit. Naz in hoc poteſt notari ſapiēta ipſi⁹ apollonij. quoniam iuxta verbuz ſapientis. in multiloq̄o deeſt ſapiēta. Un̄. ſ. Pde. ij. Chriſt⁹ vobis his reliquit exemplum vt ſequamini veſtigia eius qui nunq̄z peccauit nec in ore eiꝰ inuentus eſt dolus. Cum ꝑm pſalmiſtam.

sicut ipse dixit ita ⁊ facta sūt q̄re verꝰ iſrl̄ita appellandꝰ est in q̄ nō est dolꝰ. vt dr Job. j. cō imitemur ipm nō maledicendo nec red dēdo maledictū p maledicto sz cohibeamꝰ linguā nrām vt sp bñdicat ⁊ sic erit instrumentuz scribe velocit scribētis. i. spūssancti dona sua repēte infundētis. iuxta illd. Facteſt repēte de celo sonus ꝛc. Cñ. ij. Det. j. Qui vult videre dies bonos coerceat linguā suā a malo ⁊ labia eiꝰ ne loq̄nt dolum ℞ est nō dz in seipo murmurare nec exteriꝰ malū pferre. ⁊ sic poterit vitā q̄tā possidere ℞ in pace tpali in futuro aūt in pace eternali. Mā pma pax cōit seruat p ℞ q̄ bō nō prumpat p linguā suā in vba pumeliosa primoz suoz offensiua ⁊ est pncipiū pacis etne. vñ ps. In pace in idipm dormiā ⁊ requiescā. Mā sicut hoīs boni ⁊ pacifice loquētis lingua dirigit p vtutē dei. sic lingua maledicētis p spūs malignos tali famulātes. iuxta illd. In orto nostro sedet alba spina sup quā q̄escūt aues. Per ortū ei istū debemꝰ intelligere os nostrū duplici sepe circūseptū. s. dentibꝰ ⁊ labijs nō ppt aliud nisi vt ponemꝰ ori custodiā ne nihil nisi qđ in laudem dei vadat loquat. Spina aūt in orto ptenta ē ipsa lingua sic dicta silitudinarie. quoniā sicut spina materiat pūgit sic patz Math. xxvij. Plectētes coronaz de spinis iposuerūt capiti ei vt sanguis eiꝰ pter nimiā cōpunctionē ipsaz spinaz p suū benedictū corpꝰ effluxit. Sic etiā ipa spina que dr lingua cōpungit hoīem nūc auferendo bonā famā suaz nūc de ipso mentiēdo nūc malū qđ aljs incognitū est manifestādo nō q̄ singulariē cauēdū est. Zluel aūt sup ipaz spinaz q̄escētes sūt ipsi diaboli q̄ hoīem ad tale viciū singulariē inclinat vt eoz efficiatur mīster. cō de tali dicēt i extremo iudicio dimitte nobis hūc hoīem iuste iudex q̄ tuꝰ esse nolut p virtutē noster effectꝰ est p malicia. Cohibeat igit vnuſq̄sq̄z linguā suaz q̄ catho appellat pmā virtutē. sed ad historiā redeūdo. Rex cū intellexit q filia eū voluit. aljs ait. Cū tps fuerit veniaz ad vos. Illi valedicētes recesserūt. rex solus intrauit ad filiā suam ⁊ ait. Quē tibi elegisti cōiugem. Illa pstrauit se cuz lacrimis ⁊ ait. Pater carissime naufragū apollonū peto. Rex cuz lacrimas filie sue vidisset leuauit eā a terra ⁊ sic eā alloquit dicēs. Mata dulcis noli de aliq̄ re cogitare. q̄ talez pcupisti quē ⁊ ego. vt enī vidi q̄ ⁊ amando factus suz pat dīē tibi nuptiaz sine mora cōstituā. Postera ergo die vocant amici vicinaz vbiū ad regē q̄b ait. Carissimi filia mea vult nubere apollonio magistro suo Peto ergo vt vobis oīb sit leticia. q̄ filia mea prudenti viro sociat. Hec igit dicens pstituit dīē nuptiaz que cito pcepit ⁊ dum puerū in vtero haberet. accidit q̄ cū ambularet cū rege apollonio viro suo iuxta lituſ maris vidit naue speciosaz cognouit eam apollonius q̄ eēt de patria sua quersus ad naucleꝝ ait. Cñ venis. Et ille. Et tyro. Et pollonius ait patriā meaz noīasti. Ille rñdit Ergo tyrꝰ es tu. Et ille. Et dicis. Naucleꝝ rus ait. Nosti aliquē patrie illi pncipem nomīe Apollonium. Naucler dixit. Peto vbicūq̄z illū videris dicas ei vt gaudeat et exultet. q̄ rex antiochꝰ fulmīe pcussus ē cū filia sua. Opes aūt regni anthiochie reseruanē apollonio. Et apolloniꝰ vt ℞ audiuit plenꝰ gaudio ad pugem suā ait. Peto ita q̄z vt me abire pmittas ad pcipiendum regnuz. Illa vt audiuit pfusis lacrimis ait. O dñe si in longinq̄ itinere esses pstitutus ad ptum meū festinare debueras. ⁊ modo recedere vel cū iuxta me sis. sz si ℞ velis piē naui gemꝰ Et venies ad patrē ait. O pater letare ⁊ gaude q̄ seuissimꝰ rex antiochꝰ cū filia sua dei iudicio in fulmine pcussus est. opes aūt ⁊ dyademata nob sūt reseruata. pmitte me nauigare cū viro meo. Rex aūt exhilaratꝰ naues iubet pduci in lituſ ⁊ oībꝰ bonis impleri. pterea nutricem eiꝰ nomīe ligozidem ⁊ obstetricē ppt partū ei simul nauigare pcepit. ⁊ data pficiscendi copia deduxit ad lituſ oscula t q̄z filiā ⁊ generū naligā do. Sz cū p aliquot dies in mari fuissent surrexit tēpestas magna puella intā infrmat pcreā s filiā q̄ facta est q̄si mortua q̄ cū viderz familia exclamabat voce magna ⁊ vlulatu. ℞ audiēs apolloniꝰ cucurrit

ꝙ vidit ꝓiugē suaꝫ q̄si mortuā iacentē vt et videbat scidit a pectore suo vestes ꝑfusis fletib⁹ iactauit se sup corp⁹ ei⁹ ꝙ ait. Tarapiunt alastratis filia q̄d rn̄debo patri tuo ꝑte. Et cū ꝫ dixisſz dixit ei gubernator. Corpus mortuū nauis sufferre nō valet. Jubeergo corp⁹ in pelagū mitti vt possim⁹ euadere. Apollonius ait ad eū. Quid dicis pessime placet tibi vt ꝫ corp⁹ in pelag⁹ mittaꝫ. qđ me naufragū ꝙ egenuꝫ suscepit. Vocauit seruos ꝙ ait. Faciatis loculū ꝙ foramia ꝙ cū bitumine linite ꝙ sit carta plūbea int⁹ posita ꝙ obtureť. pfecto loculo regalib⁹ ornamētis exornant puellaꝫ in loculo ponūt ꝙ copiā auri ad caput ei⁹ ꝙ dedit osculum funeri fundēs sup eā lacrimas. cū cussit infantez tollīz diligenť nutriri vt ꝑ filia neptē regi oñderz ꝙ iussit loculū mitti in mare cū maxio fletu. Terna die vnda maris eiecit loculū ad lit⁹ epheson a longe a domo cuiusdā medici cerimonis noīe q̄ cū discipul⁹ suis eadē die in littore ambulauit. Tūc vidit loculū effusis fluctib⁹ iacentē. ait seruis suis. Tollite hūc loculū cū omni diligētia ꝙ ad villam ꝑferte. Qđ cū fecissent medic⁹ apparuit. vidit puellā regalib⁹ ornamentis decoratā ꝙ speciosam valde. Cui⁹ pulcritudinem oēs videtes de ea multū admirabā; tur quoniā ver⁹ erat pulcritudinis radius in q̄ natura nihil vicios um cōstituit nisi q̄ eam imortalē nō formauerat. Crines nanqz ei⁹ erant nuei candoris sub q̄b⁹ resideꝛ rabat frōtis lactee planicies cui⁹ nulla erat detestabilis rugositas. Oculi eni ei⁹ erant q̄si duoꝝ sideꝝ describētes orbis volubilitatē nō ꝓij. aspectib⁹ erāt modestis frenatu stabili animi ꝓstantiā ꝑmittentes. palpebraꝫ etiā pili nō inboneste natura i ea collocauerat. Nasus etiam eius rectitudinis sue lineā plenitudis etiā decore possidebat in gemias diuidēs maxillaꝫ ꝓtes. Nec vergebat in sup̄mum nimia lōgitudine nec nimia breuitate correpta. ſz decēti bonestatis q̄ntitate incedebat. Cui⁹ collū radijs solari b⁹ candidi⁹ speciosꝫ ornatū clinodijs hoīm aspectib⁹ mirabilē intulerat animi iocūditatem. Corp⁹ etiā nō diminutū vel q̄ntitatis mole supabūdās nequaq̄z q̄s in ea censere ꝑposuit et c⁹ pectore brachia pulcritudinis tanq̄z ex arboris trunco rami ꝑcedebāt q̄rū digiti q̄ntitatis debitā sibi assūpserant mēsurā vnguiū fulgore non p̄misso Cui⁹ sū marie speciositas nihil deformitatis sibi admisceri ꝓpatiebat i q̄ pōt notari etiā singlaris aīe sue pfectio ꝑ potētiaꝫ diuinā creādo sibi infuse cū act⁹ ꝙ potēta debent adinuicē ꝓporcionari ꝙ act⁹ actuoꝝ nō sūt nisi in patiēte p̄dispōsito q̄re oīs pulcritudo corpis exteriorꝭ ab intēriori aīe pulcritudine ꝓcedit. q̄re ōrq̄ varia vt⁹ forme molē sibi adaptat materie. Optīa nāq̄z aptatio est inē corp⁹ ꝙ aiaꝫ ipsi⁹ puelle quā vt vidit q̄si mortuam iacentē obstupuit ꝙ ait. O bona puella q̄re estis sic derelicta. vidit subt⁹ caput ei⁹ pecuniā posītā ꝙ sub pecūnia cartā scriptā ꝙ ait. ¶ Derq̄ram⁹ q̄d ꝓtineť in carta. quā cū aperuisset inuenit titulū scriptū. Quicūq̄z hūc loculū inuenit peto vt decez aureos bēat ꝙ decē funeri impēdat. Benim corp⁹ m̄tas lacrias reliq̄t pennib⁹ ꝙ dolores amaros q̄ si aliō fecerit q̄z qđ dolore exposcit. vltimū diē incidat nec sit q̄ ei⁹ corp⁹ sepulture cōmēdat. ¶ Perlectis aūt cartul' ad suos suos ait. ¶ Drestem⁹ corpi qđ dolor exposcit. Juro vob ꝑ spem vite mee i ꝫ funere amplⁱ erogatuꝝ q̄z dolor impat. Continuo iubet pari rogū ſz cuz edificať atq̄z deponť supuenit discipul⁹ medici adolescēs ꝙ q̄ntū ad ingeniū ptinet senex erat. Hic cū corp⁹ speciosuz sup rogū positū videret intuēs eū magister ait. Bū veniſti. hec ei hora expectauit te tolle ampullā vnguēti ꝙ qđ sup̄mū ē de funere sup fūde sepulture venit inuenis ad corp⁹ extraxit ꝺ pectore vestes. fudit vnguētū tractū manu totū corp⁹ ad p̄cordia viuere sensit. obtupuit inuētis palpat venas ꝛ idicia rimať narū labia labiſſpbat. sensit vitā cū morte luctātē ꝙ ait ad seruos. Supponite faculas ꝑ q̄tuor angl'os lēte ꝙ rpare. q̄ſco sāguis ille q̄ coagl'at⁹ erat ē liq̄fact⁹ qđ vt vidit iuuēis ait mgrō. ¶ Du ellavo quā tu mortuā dicꝫ viuit ꝙ vt facil⁹

mihi possis credere experimento satisfaciaz. His dictis tulit puellā ⁊ in cubiculū suum posuit sup pect⁹ ei⁹ calefactēs oleū. Hāde fecit lanā ⁊ posuit sup corp⁹ suū sic q̄ sanguis e⁹ q̄ int⁹ erat coagulat⁹ tepore liquefactus est. cepitq3 spūs p medullas descēdere Venisitaq3 patefactis apiens oculos ⁊ recipiēs spūm ait. Qnalis ergo es tu. nō tangas alit q̄z optet tangere. q⁹ filia regis sum ⁊ regis vxor. Juuenis ℞ audiens gaudio plen⁹ introiuit ad magistrū in cubiculum suū ⁊ ait. Ecce magister puella viuit. Qui ait. Probo pitiam. artē laudo. prudentiā miror. diligentiā audi discipline. Moli artistue esse ingrat⁹. accipe mercedem. Hec enī puella multā pecuniā secū attulit ⁊ iussit eā salubrib⁹ vestib⁹ cibis etiaz ⁊ fomētis optimis recreari. Post paucos vo dies vt cognouit eā ex regio genere ortā esse adbibitis amicis filiā sibi adoptauit ⁊ rogabat ab ea cū lacrimis né ab aliquo tangeret inter sacerdotes Diane templo eā cū femineis misit vt inuiolabiliter seruaret. Inter hec vo dum apollon⁹ nauigat cuz ingenti luctu gubernante deo applicuit tharso ⁊ descendens a rati petit domuz stranguilionis ⁊ dionisiadis. quos cū apollon⁹ salutasset oēs casus suos exposuit dicēs. Cuz dolore vtiqz magno mortua ē cōiunx mea ñ filia est seruata de qua gaudeo. Jdo sicut i vobis pfido amissum regnū q̄ mihi seruat accipe volo. Neqz ad socex reuertar cui⁹ in mari pdidi filiā. sed agaz port⁹ opa mercatoris vobis cōmendo filiā meam vt cuz filia vestra philomacia noie nutriat. et vt filia mea vocetur tharsia. Preterea vxoris mee nutricē. Ligozidē noie curā tue puelle custodire volo. Hec dicēs tradidit stranguilioni infantē deditq3 aurū ⁊ argentum ⁊ vestes copiosas ⁊ iurauit. neqz barbam neqz capillos nec vngulas tonsurū nisi filiam suā pus dedisset i matrimoniū. Et illi stupētes q̄ tā grauit iurauerat cū magna diligentia educaturas se puellā repromittunt. Apollon⁹ aūt nauī ascēdit ⁊ ad longinq̄s regiōes ipe nauigabat. Interea vo puella tharsia expleto q̄nquēnio studijs liberalib⁹ tradit vna cū philomacia filia eorū coetanea sua. Cūq3 ad. xuij. ānos venisset reuersa de auditorio iuenit nutricē suaz ligozidē subitaneā inualitudinē incurrisse ⁊ sedēs iuxta eā causas infirmitatis explorat. Cui nutrix. Audi bona filia vba mea ⁊ in corde tuo reserua. Quē putas tuū pēz aut matrē vel patriā? Puella ait. Patriā tharsum. patrē strāguilionē. matrē dyonisiadem. Nutrix ingemuit ⁊ ait. Audi filia originē natalū tuoz vt scias quō p⁹ morte meā agere debeas. Est tibi pat nomie apollon⁹ ⁊ mat lucina altistratus regis filia. Que cum te pareret statim p̄clusa spū mortua ē quā pat⁹ apollon⁹ effecto loculo cū ornamētis regalib⁹ in mare misit ⁊ rx. sistercias auri posuit sub caput ⁊ vbicūq3 eēt deuoluta ille in auxiliū eius fuissent. Nauis q̄z luctantib⁹ vētis cū patre tuo lugente ⁊ te in cunabul⁹ posita puenit ad hāc ciuitatē. His ergo hospitib⁹ strāguilioni ⁊ dyonisiade vna mecū te cōmēdauit. Typ⁹ apollon⁹ votūq3 fecit nec barbā nec capillos nec vngues tonsurus nisi pus te nuptui traderet. Nūc moneo si p⁹ morte meā hospites q̄s pentes apellas iurū aliquā tibi forte fecerint ascēde in foz ⁊ ibi inuenies statuā patris tui stantē apprehēde illam ⁊ clama filia ei⁹ sum cui⁹ est hec statua. Tiues vo memores bñficioz patris tui inuriā tuā vindicabūt. Cui tharsia. Cara nutrix deū testor si ista mihi nō dixisses vnde essem penit⁹ nescirē. ⁊ cū admonitē loq̄rent nutrix emisit spūm. Tharsia vo corp⁹ nutricis sue sepeliuit ⁊ p totū annuz morte ei⁹ lugebat. Postea induit porem dignitatez petit scholas ad studia liberalia ⁊ dum de scolis reuerteret non p⁹ cibū sumpsisset añ q̄z nutricis monumētū introisset ferēs ampullam vini ingrediebat ⁊ ibi manēs parētes suos vocabat. Et dū hec agerent q̄dam die dyonisiades cum filia sua philomacia trāsibat p forum. Videtes oēs cues spēm tharsie ⁊ ornamētū dixerūt. Felix pat cui⁹ filia est tharsia. Illa vo q̄ audiret ei turpis

est ⁊ dedec⁹. Dyonisiades vt audiuit tharsiam laudari ⁊ filiã suaz vituperi cõuersa in insaniã furoris sola sedẽs secũ cogitauit ꝯdat erq̃ hinc pfect⁹ est hz ãnos q̃ttuordecim. non veniet ad recipiendũ filiã suã nec lrãs p ea misit. puto q̃ est mortu⁹. Nutrix ei⁹ mortua est. neminẽ habeo emuluz. occidam eã ⁊ ornamẽtis ei⁹ filiã meã ornabo. Et cũ hec cogitasset venit q̃dã ỏ villa Theophilus noĩe quẽ vocãs ait. Si cupis pre miũ accipe tharsiam interfice. Ait villicus q̃d peccauit innocẽs ỏgo. et illa. ꝯdessima est. ⁊ iõ mihi negare nõ debes fac q̃ iubeo. ⁊ si nõ feceris male tibi eueniet. Et ille. Bic mihi dña q̃liter hoc põt fieri. Que ait. Cõsuetudo ei⁹ est mox vt venerit de scolis nõ pus sumere cibũ q̃z nutricis sue introierit monumentũ vbi te cũ pugione patũ inueniat aꝑprehẽde crines ei⁹ a vtice ⁊ eaz interfice ⁊ corp⁹ ei⁹ mitte in mare ⁊ libertatẽ tuã a me cũ magno pmio accipies. Illic⁹ tulit pugionẽ gemens ⁊ flens ibat ad monumentũ ⁊ dixit. Heu nõ merui libertatẽ nisi p sanguinis effusionem innocẽtis ỏginis. ꝯduella aũt rediẽs de scolis monumentuz cũ ampulla vini intrauit sicut solebat facere. Illic⁹ impetũ fecit ⁊ aꝑprehẽdẽs crines puelle iactauit eã in terrã. Cũ aũt volebat eaz pcutere ait ad eũ Tharsia. O theophile quid peccaui ꝯ te. vel ꝯ aliquẽ vt morar Ait villicus. Tu nihil peccasti sz pat̃ tuus q̃ te cũ magna pecunia ⁊ ornamẽtis regalibus reliq̃t. Cui puella. ꝯdeto dñe vt si nulla spes mihi est pmittas me deũ testari. Illicus ait. Testare. Et de⁹ ipse scit q̃ coact⁹ te interficio. Illa ỏ cũ esset posita in ozõne, venerũt pirate videntes puellam sub iugo mortis stare ⁊ boiem armatũ volentẽ pcutere eam clamauerũt. ꝯdarce crudelissime barbare illa est nostra ꝓda nõ tua victoria Ait ille vt talia audiuit fugiens post monumentũ latuit ĩ luctoze. ꝯdirate ỏ rapuerũt ỏginem mare petũt. Illic⁹ redijt ad dñaz ⁊ ait. Q̃ iussisti factũ est. tu ỏ vt consulo induas te lugubrẽ vestẽ ⁊ ego tecũ ⁊ effundam⁹ lacrimas falsas in ꝙspectu ciuium ⁊ dicem⁹ eam ex graui infirmitate defunctaz Strãgulio vt audiuit tremoz ⁊ stupoz eũ inuasit ⁊ dixit. Ba ergo ⁊ mihi vestẽ lugubrem vt lugeã q̃ tali scelere suz ĩuolut⁹. heu q̃d faciam. ꝯdater puelle istã ciuitatẽ a periculo mortis liberauit, ꝓpter istã ciuitatẽ naufragiũ ptulit bona pdidit ⁊ penuriam ꝓpessus. ⁊ restitutũ est ei malũ p bono. Filiam suã quã misit nutriendã crudelis leena deuozauit. Heu cecat⁹ sum lugeã innocentẽ. Dict⁹ suz ad pessimũ venenosumq̃z serpentẽ. eleuans oculos ad celũ ait. Deus tu scis q̃ mund⁹ sum a sanguine Tharsie et req̃ras a dyonisiada. Desperit vxorem suã ⁊ ait. Quõ suffocasti filiã regis inimica dei boimq̃z oꝑprobriũ. Illa ỏ induit se ⁊ filiã suã lugubres vestes falsasq̃z lacrimas fuderũt coram ciuib⁹ dicẽtes. Ciues charissimi iõ ad vos clamam⁹ q̃ spes oculoz nostroz Tharsia quã vidistis subito dolore defuncta est ⁊ nobis cruciat⁹ ⁊ amaros fletos reliq̃t quã digne sepeliri fecim⁹. Tunc pgunt ciues vbi figuratũ erat ex pmeritis patris fabricatũ ex ere corp⁹ vbi ciues tharsie ỏginis p bñficijs patris ei⁹ sepulcrum ex ere colatũ fecerũt. Igit̃ q̃ puellã rapuerãt venerũt ad ciuitatẽ machilentã. Deponit̃ ergo illa int̃ cetera mãcipia venalis. Audiens eã leno infaustissim⁹ ac impur⁹ cõtendere cepit vt eã emeret. Sz athanagora ꝓn ceps ciuis dẽ ciuitatis videns eam nobilẽ pulcram ⁊ sapientẽ obtulit decem sistercias auri. Leno ait. Ego dabo vigiti. Athanagora ait. Ego dabo trigita. Leno. Ego quadraginta. Athanagora. Ego q̃nquaginta Leno octuaginta. Athanagora nonaginta. Leno centũ sistertias in pñti dabo ⁊ ait. Si q̃s amplius decẽ sistertias auri dabo supra. Athanagora ait. Ego si cũ lenone contendere voluero vt vnã emam plures venditurus sum. pmittam eũ emere ⁊ cũ pstituerit eam. lupanar intrabo pra⁹ ad illam ⁊ eripiã nodũ ỏginitatis ei⁹ ⁊ erit mihi sicut emerim eã. q̃d plura. ꝯderrexit cuz lenone in saluatoriũ vbi habuit pria pũ aureum ⁊ gẽmis adornatũ ⁊ ait. ꝯduella adoza istuz

Ait illa. Nunq̃z tale adorem. Et ait. Bñe nunq̃d lapsatens estu. Leno ait. Quare. Et illa. qz lapsateni colũt priapũ. Leno ait Nescis tu misera qz in domũ lenonis auari incurristi. Puella pstern̄ēs se ad pedes ait. O dñe miserere vginitati mee ne prosti tuas ß corp̃s pro tali turpi titulo. Cui leno Nescis qz apud lenonẽ z tortorez nec p̃ces nec lacrime valent. Tñ vocauit villicũ puellaz z ait. Hec puella omneꝫ vestib̃ puellaribꝰ p̃cipuis z scribaꝫ ei titulꝰ. q̃cunqz tharsiam violauerit mediã libraz dabit postea ad singulos solidos parebit pl̃o. Villicus fecerat qđ iussuz fuerat. Cũ lenone añcedẽte turba terna die cuz symphonia ducit ad lupanar. Sz athanagora pnceps pmꝰ ingredit velato capite tharsia vidẽs añ eũ precit se ad pedes z ait. Miserere mei dñe ppter deũ z p deũ te adiuro ne me violes resiste libidini tue z audi casꝰ infelicitatis mee z orginẽ vñ sim diligẽt p̃sidera. Cui cũ vniuersos casus suos exposuisset pncepsꝰ [illegible] z pietate plenꝰ ait ei. Habeto z ego filiã tibi silem de q̃ silkes casus metuo. Hec dicẽs dedit ei. xx. aureos dicẽs. Ecce habes amplꝰ p vginitate q̃z ipositũ est. dic adue nientibꝰ sicut mihi dixisti z liberaberis. Puella p fusis lacrimis ait. ego pietati tue grãs ago z ne alicui narres q̃ a me audisti. Athanagora ait. nisi narrauero filie mee cũ ad talẽ etatẽ puenerit silem casum ne patiaꝫ z cum lacrimis discessit. Cui exeũti obuiauit aliꝰ z ait. quõ tibi conuenit puella. Ait pncepsꝰ. Nõ põt meliꝰ. Erat enī tristis. Intrauit inuenis. puella more solido ostiũ claudit. cui iuuenis. q̃ntũ dedit tibi pncepsꝰ. Ait puella xl. aureos. Et ille. Accipe integrã libraz auri Pncepsꝰ audiẽs ait. Quãto plus dabis tanto plꝰ plorabit. Puella nũmos accepit pricies se ad pedes z casus indicauit. Aporiatꝰ iuuenis ait. Surge dña boies sumꝰ casibꝰ oẽs subiacemꝰ. His dictis exiit. Audita qz athanagorã ridentẽ ait illi. Magnꝰ hõ es non habes cui lacrimas pp̃ines nisi mihi. Et iurabãt ne hec vba cuiq̃z paterent z ceperũt aduẽtũ alioz expectare. Venerũt multi dantes pecuniã sed flentes exibant. Postea obtulit lenoni pecuniã dicẽs Ecce p̃ciũ vginitatis. Ait leno. Vide quo tidie vt tantas pecunias mihi offeras. Altera die adhuc eaz vginẽ audiẽs iratꝰ vocãs villicũ puellaz dixit. Duc eã ad te z frange nodũ vginitatis ei. Cui villicus ait. Dic mihi si vgo es. Ait illa. Quã diu vult deus vgo sum. Ait ille. Tñ tantã tulisti pecuniã Puella ait. Lacrimis pfusis exponẽs casus meos rogaui boies vt misereoꝛdiam vginitatis mee hrẽnt. Et p̃sternẽs se ad pedes ei ait. Miserere mihi dñe subueni captiue regis filie ne violes me. Ait ille. Leno est auarꝰ nescio si possis vgo pmanere. Ait illa. Studijs liberalibꝰ sum erudita z ĩ genere mascli possuz modulari. Duc me in foꝛ vbi poteris facũ diã meã audire. Propone q̃nes pl̃o z ppositas soluã. In hac arte applicabo pecũias q̃tidie. Ait ille. Mihi bñ placet. Dies pl̃us cucurrit ad vginez videndã. Ait illa. aggredit facundiam studiozũ q̃nes sibi pponi iussit. omnes clare soluit. z sic p talem modũ multã pecuniaz a pl̃o recepit. Athanagora illã integra virginitate custodiuit vt vnicã filiã ita vt eaz domus multis villico cõmẽdaret. Cum hec agerent venit apollonius. xuij. ãno iaz trãsacto ad domũ strã guilliõis z dyonisiadis ad ciuitatẽ tharsim. Quẽ cum vidisset strã guilio perrexit rabido cursu. dixitq̃z vxori sue dyonisiade. Dixisti apol. naufragum esse mortuũ. ecce venit ad repetendã filiam Ecce q̃d dicturi sumꝰ p filia. et illa. Miser vir z ego p̃iunx accipiamꝰ vestes lugubres pfundamꝰ lacrimas z credet nobis q̃ filia eiꝰ naturali morte defuncta est. Cũ hec ita agerent intrauit appol. Et vo vidit eos veste lugubri indutos ait. Quare in aduẽtu meo fũditis lacrimas. Credo enī q̃ iste lacrime nõ sũt vestre sed sũt mee. Ait mulier Nequaq̃z. Etiã ad aures tuas aliꝰ z nõ ego aut p̃iunx mea diceret qđ iam dicam. tharsia tua filia subito defuncta ē. appol. hoc audiẽs totũ corpꝰ ei p̃tremuit. diuq̃z defixꝰ stetit. tãdẽ resũpto spũ intuẽs mlierẽ ait.

O mr̃ si filia mea defūcta est vt dicis nun
q̃ q̃ pecunia ac vestes sil'q; pierūt. Et illa.
Alliq̃ sunt aliq̃ pierūt. Et dixerūt Crede no
bis. q̃ credidim⁹ q̃ filiā viuentē inuenires q̃
vt scias nos ñ esse mēutos habem⁹ testimo
nū. Tues eī nr̃i mēores bñficioꝝ tuoꝝ in
pr̃io littore ex ere collato filie tue monumē
tum fecerūt q̃ potes videre. Appollonius
credēs eā defunctā esse ad fam'los ait. Tol
lite hec famuli q̃ ferte ad nauē ego vadā ad
filie mee monumētū. Legit titulū sic̃ supe
ri⁹ est scriptū stetit q̃si extra se maledicēs p̃
p̃rios oc'los q̃ ait. O crudeles oc'li filie mee
cernue ñ potuistis lacrīas fundere. Hīs di
ctis ad nauē prexit q̃ ait famul'r suis. Īdroj
cite me q̃so ī pfunditatē maris. cupio eī in
vndis exalare spūm. q̃ dū p̃speris nauigat
tyrū reuersus subito mutatū est pelagus. q̃
p diuersa maris discrimīa iactabant. Oi
bus aūt deū rogātib⁹ ad machilenā ciuita
tem in q̃ erat filia sua tharsia venerūt. Gu
bernator aūt cū oīb⁹ magnū plausuꝝ dedit
Et appol. Quis son⁹ hilaritatis aures me
as pcussit. Et gubernator. Gaude dñe q̃
hodie natalicia celebrant. Et appolloni⁹ inge
muit q̃ ait. Et oēs diē festū celebrēt p̃ter me.
Sufficiat famul'r meis pena mea ac dolor
dono eis decē aureos q̃ emāt q̃ voluerit q̃
diē festū celebrēt. Et q̃cunq; vocauerit me
vel gaudiū mihi fecerit crura illoꝝ frangi
iubeo. Dispēsatore itaq; necessaria tulit q̃ re
diit ad nauē. Cū igit̃ oibus nauib⁹ nauis
appol. honoratior cēret cū magno cōuiuio ce
teris meli⁹ celebrāt naute appol. Athanago
ra q̃ tharsiā diligebat iuxta nauē in littore
ambulabat. vidit nauē appollo. q̃ ait. Ecce
amici nauis ista mihi placet. q̃ video de
cenē esse patam. Naute vt audiunt suā na
uem laudari dixerūt ei. O dñe rogam⁹ in
nauē nr̃am ascēdatis. Et ille. Si mihi placet
Ascēdit q̃ libenti aīo discubuit. Īposuitq;
decē aureos ī mēsa q̃ ait. Ecce ñ frustra me
inuitauerūt. Et dixerūt. Bñe regrām ur
vob. Cū aūt p̃nceps vidisset oēs discūben
tes ait. q̃sē dñs nauis. Et gubnator. Bñs
nauis ī luctu morat̃. iacz iferi⁹ q̃ optz mori
in mari q̃ iuge p̃dit q̃ filiam in ēra aliena
athanagora ait vni suo ardalio noīe. Ba
bo tibi duos aureos tantū descēde q̃ dic ei.
Rogat te p̃nceps ciuitatis h⁹ p̃cede ō tene
bras ad lucē. Aut iuuenis. Nō possū aureis
tuis crura repare. q̃ realiū. q̃ iussit q̃cunq;
eū appellauerit crura ei⁹ frāgant. Et thana
gora ait. Nāc legem vob̄ p̃stituit nō mihi.
Ego aūt descēdā ad eū dicito mihi quō vo
cat. Et illi. Et appol. audito ꝑ noīe ait intra se
q̃ tharsia appellauit p̃rem suū appol. descen
dit ad eum. quē vt vidit barba plixa caput
squalidūq; submissa voce dixit. Aue appol.
appolloni⁹ vt audiuit putās se ab aliq̃ suo
rum appellari turbulēto vultu respiciēs vi
dit ignotū hoīez honestū q̃ decoꝝ siluit. ait
ei p̃nceps. Scio te mirari q̃ ego ignot⁹ te ap
pellaui. Disce q̃ p̃nceps sum h⁹ ciuitatis atha
nagora noīe descēdi ad lut⁹ naues cōmen
das inē ceteras vidi nauē tuā decenē ornatā
q̃ amaui aspectū tuū. iuuenes q̃ a nautis
tuis. nō ascēdi q̃ libēti aīo discubui. inq̃siui
dñm nauis quē dixerūt ī luctu grādi eē p̃
pter q̄ ad te descēdi vt te ō tenebris p̃duce
rem ad lucē spero q̃ dabit tibi de⁹ p⁹ luctū
gaudiū. Et appol. leuauit caput suū q̃ dixit. q̃s
es dñe vade ī pace. ego aūt ñ suz dign⁹ epu
lari. q̃ nō amplius viuere nolo. Et thanagora
p̃fus⁹ ascēdit ī supiora nauis q̃ dixit. nō va
leo psuadere dño vr̄o vt ad lucem exeat q̄ d
facīā vt reuocere a p̃posito mortis. Et voca
uit vnū de pueris suis q̃ ait. Vade ad leno
nē q̃ roga eū vt mittat ad me tharsiā. hz enī
sapiaz q̃ p̃monē suā uē. poterit eū forsitan ex
hortari ne talis tal'r moriat. Veniit igit̃ pu
ella ad nauī ad quā ait athanagora. Veni
ad me tharsia vbi nūc ē ars studioꝝ tuoꝝ
vt p̃soleris dñm nauis ī tenebris sedentem
q̃ vt p̃uocet eū exire ad lucē. q̃ nimis dolet
p̃ iuge q̃ filia sua. Accede ad eū vt ad lucē
veniat. q̃ forte de⁹ p̃ te luctū suū in gaudiū
cōuertet. Si ei ꝑ poteris facere dabo tibi. xxx
sistertias auri q̃ tot argēti q̃ triginta dies
redimam te a lenone. Puella ꝑ audiēs cō
stanter ad eū descendit q̃ būili voce salutauit
eū dicēs. Salue q̃cunq; es q̃ letare scias q̃

innocẽs ỽgo que ỽginitatẽ suã inẽ naufragia sua ⁊ castitatẽ inuiolatã obseruauit te salutat. tũc i carmib⁹ cepit modulata uoce cãtare ⁊ i tãta dulcedine q̃ admirabat̃ apollonius ⁊ dixit cãtãdo ea q̃ ꝟ sequunt̃. per scortes gradior sz scortũ ꝓscia nõ sum. Sic spuma rosa nescit violari ⁊ ỽllis. Corrupit ⁊ raptor gladiũ ferentis abiectu. Tradita leno nũ suz violata pudore. Vulnera cessassent ai. lacrimeqz deffent. Illã ergo melior si nosẽ certa pentel. Unica regalis generis sũ sturpe creata. Ipsa iubẽte deo letari credo aliqñ. Fuge mẽ lacrias curã dissolue modestã. Redde polo factẽ mentẽqz ad sidera tolle. Iã deꝰ est boim plasmator rector ⁊ auctor. Nõ sinet has lacrias casso fundere labore. Ad hec apol. leua uit oculos ⁊ ut puellã uidit ingemuit ⁊ ait. Heu mihi misero q̃z diu luctabor grãs ago prudentie tue ⁊ nobilitati. Hãc uicez repẽdo ut meor tui sũ qñ letari sz regni mei uirib⁹ leuabor. Forsitan ut dicis regio genere orta es nata lib⁹ pentũ tu or repñtaberis. nũc accipe centũ aureos ⁊ recede noli me appellare. Recẽti enim luctu renouata calamitate tabesco. Puella acceptis aureis abire cepit ⁊ ait ad eã athanagora. q̃ vadis tharsia. sine fructu laborasti ñ potuisti facere misericordiã ac subuenire homi infitiẽti se. Et ait tharsia. Oĩa q̃cũq̃z potui feci. ⁊ dans mihi centum aureos abire rogauit. Et athanagora ait. dabo tibi ducẽtos ⁊ descẽde ⁊ redde ei q̃s ꝺdit ⁊ dic salutẽ tuã gror nõ pecuniã. Descẽdit tharsia ait ⁊ sedit iuxta eũ. Si i isto squalore estimasti manere pmitte me tecũ sermocinari. Si ergo pabola mearũ solueris qõnez. vadã. sin alias refundã tibi pecũiaz ⁊ recedã. Tũc apol. ne recipet pecuniã sed etiã puelle prudẽtis ne negaret ꝑmones ait. Licet i malis meis nulla cura mihi supersit nisi flẽdi ⁊ lugẽdi tñ ne ornamẽto prudẽtie tue careã dic que mihi inẽrogatura es ⁊ abscede. Ideto eni ut fletib⁹ meis spacium tribuas. Et tharsia. Audito me. est dom⁹ in tris que nob clausa resultat. Ipa dom⁹ resonat tacut⁹ sz nõ sonat hospes ambo cõcurrũt hospes sil ⁊ dom⁹ una. et ait. Si rex es ut dicis ꝓuenit te eẽ mihi prudẽtior sol/ue qõnez. Et apol. Nec scias me esse mentitũ dom⁹ q̃ in tra resonat una ẽ. hospes tacut⁹ piscis ẽ q̃ cũ domo sua currit. at illa. Longa feror uelor formose filia stirpe. In nũera pit comitũ stipãte catua. Curro uias mltas uestigia nulla relinq̃. Et apol. ait. Si licitũ eẽt oĩdã tibi multa q̃ nescis cũ respõdebo qõnib⁹ tuis. miror te tã tenera eta te mirifica prudẽtia esse ibutã. Illã qz arbor stipata catuꝰ uias mltas currẽs ⁊ uestigia nlla reliquẽs nauis ẽ. ⁊ addidit puella. per rotas ⁊ edes innori⁹ ille ptrãsit. est color in medio magn⁹ quẽ nemo remouit. Nõ est nuda dom⁹ nud⁹ sz ꝓuenit hospes. Si lucrũ poneres innocẽs intrare esĩ ignes apollonius ait. Intrarẽ balneũ ubi bicinde flamme p tabulas surgũt. Nuda dom⁹ in qua nihil ẽ nud⁹ hospes ꝓuenit ⁊ nud⁹ sudabit. Cũq̃z hec ⁊ silia dicerẽt puella misit se sup apol. ⁊ distractus mamb⁹ eũ amplexabat̃ dicẽs ei. Exaudi uocẽ depcãtis. respice ỽgiez q⁹ uix talis prudẽtie mori nefariũ ẽ. Si cõiugẽ quã desideras de⁹ ex sua grã tibi restituat. si filiã salua quã defunctã dicis inuenire poteris. p gaudio oppet te uiuere. apol. cũ hec ỽba audisset i ira cũdiã ỽsus est. surrexit ⁊ puellã cũ pede pcussit. Impulsa ỽo cecidit ỽgo ⁊ genis ei⁹ ruptis cepit sanguis effluere. Turbata ỽo cepit flere ⁊ dic. O deꝰ ꝓditor celoz uide afflictionẽ meã nata suz inẽ fluct⁹ ⁊ pcellas maris. mat mea doloꝛib⁹ pstricta defucta ẽ ⁊ sepultura ẽ ei negata in tris ornata a pẽ meo ⁊ i loculo posita cũ .xx. sisterti is auri mari tradita ẽ. Ego ỽo infelix strã gulioni ⁊ dyonisia de ipiissimis boib⁹ a patre meo suz tradita cũ ornamentis ⁊ regalib⁹ uestib⁹ ⁊ tussa suz a fuis eorũ occidi. tãdẽ petiui ut deũ iuocarẽ añqz me occideret mihi ꝓcessit. Iderans supuenientib⁹ rapta suz ⁊ q̃ me occidere uolebat fugaz petiit ⁊ in hũc locũ deducta ⁊ deꝰ qñ ei placet me reddat pri meo apol. Et apol. audiẽs oĩa hec sigẽ certissima exclamauit uoce magna ⁊ ait. O dñe mirificor q̃ ꝓspicis celuz ⁊ abyssuz ⁊ oĩa secreta patefacis bñdictuz sit nomẽ tuũ. Cũ hec audisset cecidit sup amplexꝰ

Carmina egregia

Emgma

thārsie filie sue ⁊ oſculat⁹ eſt eā cū lencia ⁊ p̄ gaudio fleuit amare ⁊ ait. o dulciſſima nata mea ⁊ vnica dimidiū aīe mee n̄ moriar ppt̄ te. inueni ppt̄ quā volui mori. alta voce clamabat dicēs. Currite famuli currite amici currite oēs ⁊ miſerie mee finē ip̄onite inuenī quā p̄diderā. ſ. vnicā filiā meam Audito clamore famuli curr̄erūt. curr̄it inter illos athanagora p̄nceps ⁊ deſcēdēt⁹ illis in nauim inuenerūt illū flentē ⁊ p̄ gaudio ſup collū filie ſue ⁊ dicentē. Ecce filia mea quā lugeo dimidiū aīe mee taꝫ volo viuere oēs p̄ gaudio cū eo flebāt. Tūc erigēs ſe appolloni⁹ plectis veſtib⁹ lugubrib⁹ indutus ē veſtib⁹ mūdiſſimis ⁊ oēs dixerūt. O dñe q̄ ſi⁹ ſit filia tua vob. ſi nō eēt aliud experimentū ſufficeret ei⁹ ſi⁹itudo ad p̄bādū eā eſſe filiā tuā. Tūc filia bis ter quat oſculata ē patrē ⁊ ait. O pat bñdict⁹ de⁹ q̄ mihi grām dedit q̄ te videre potero tecū viuere tecū mori ⁊ narrauit ei quō a lenone cōpata ⁊ i lupanari eſt poſita ⁊ quō de⁹ v̄ginitatē ſuā cuſtodiuit. Audiēs ꝫ athanagora timēs. ſ. ne filiā alteri i vxorē daret miſit ſe ad pedes appol. dicēs. Adiuro te p̄ deū vnū q̄ te p̄ēm filie reſtituit ne alteri filiā des in cōiugē niſi mihi. ſum enī p̄nceps b⁹ ciuitatis meo auxilio v̄go p̄mā ſit ⁊ me duce te p̄ēm agnouit. cui appol. ait. Nō poſſuꝫ tibi eē cōtrari⁹ q̄ multa p̄ filia mea feciſti. ⁊ iō opto vt ipſa ſit vxor tua. Et tūc reſtat vt vindicē me a lenone athanagora ciuitatē intrauit ꝓuocatiſq̄ ciuib⁹ dixit. Ne peat ciuitas p̄pter vnū impiū. Sciatis appol. regez p̄ēm thārsie huc veniſſe. ecce claſſes nauiū p̄parāt cū grādi exercitu ad deſtruēdā ciuitatē ppt̄ lenonē q̄ filiā ſuā thārsiā in lupanari ꝓſtituit. his dictis ꝓcurſ⁹ factꝰ ē ⁊ tāta ꝓmotio ipſi⁹ vt nec viri nec feie manerēt q̄n curr̄erent oēs ad appollonū regē videndo cū ⁊ miſericordiā ab eo petendo. Aut athanagora cōſulo ad ꝫ vt nō deſtruat ciuitas deducat ad eū leno. capt⁹ eſt ſtatī ⁊ ligatus manib⁹ leno a tergo deducit ad regē appol. regia veſte indut⁹ tonſo capite dyadema impoſuit capiti ſuo tribunal aſcēdit cū filia ⁊ ciuib⁹ dicēs. Videtis thārsiā v̄ginē a patrē ſuo bodie cognitā. cui⁹ turpiſſim⁹ leno q̄n tū erat i eo corruptōꝫ p̄fuſionē q̄ ꝑpetuā p̄curabat nec amicitia ſua nec p̄ce nec p̄cio deſiſtere volebat facite ergo filie mee vindictam. Oēs vna voce dixerūt. Bñe leno viuus cōburat⁹ ⁊ diuitie ei⁹ puelle dent̄. Ipſo tin⁹ adducit̄ leno ⁊ cora oīb⁹ in igne ponit̄ ⁊ totalr cōburit̄. thārsia aut villico. Bono tibi libertatē q̄ bñficio tuo ⁊ ciuitaꝫ v̄go p̄ manſi ⁊ donauit ei ducētos aureos ⁊ libertatē. Libertatē cunctis puellis cora ſe p̄ntatis p̄donauit ⁊ dixit. q̄d de corpe vō acten⁹ ſeruiſtis er ꝫ libere eſtote. Appollonius ad ipm̄ loq̄ēs grās vobis ō bñficijs veſtris reddo mihi ⁊ filie mee factis. Nūc ergo tribuo vobis auri ponderā q̄nq̄ginta. Illi et capita ſua inclinabāt grās referētes. Tueſ oēs ſtatuā appollonij i medio ciuitatis ſtatuerūt. ⁊ i baſi ſcripſerūt Tyro appollonio reſtauratori domoꝝ nrāꝝ ⁊ thārsie ſanctiſſime filie ei⁹ v̄gini. Ipſe⁹ paucos dies appol. tradidit filiā ſuā in p̄ſugē athanagore cuꝫ ingenti lencia tot⁹ ciuitatis ⁊ cū genero ⁊ filia nauigās cū oīb⁹ ſuis volēs p thārſiuꝫ p̄ficiſcendo ad patriā ſuā ire i ſomnis amonit⁹ eſt p angelū vt epheſiuꝫ iret ⁊ itraret in templū epheſoꝝ cū filia ⁊ genero ſuo ibiq̄ oēs caſus ſuos alta voce exponeret q̄s paſſ⁹ eēt a iuuētute ſua poſtea veniret thārſum ⁊ vindicaret filiā ſuā appol. exp̄ gefact⁹ oīa indicauit generō ⁊ filie ſue. Illi aūt dixerūt. Fac dñe q̄d tibi videt̄ bonū tūc tuſſit gubernatorē nauigare epheſum. Qui cuꝫ deſcēdiſſet ratim cū ſuis templū petijt ⁊ cōiunx ſua int̄ ſacerdotes ſācte vixit. rogauit vt templū aperiret q̄d factū eſt. Hec audiens vxor ei⁹ q̄ q̄dā rex venerat cū filia ⁊ genero gēmis regalib⁹ ornauit caput ſuū ⁊ induit ſe veſte purpurea ⁊ cū honeſto comitatu tēplum itrauit. erat nimis pulcra ⁊ ob nimiū caſtitatis amorē aſſerebāt oēs nullā tā gratam eſſe v̄ginē. quā vidēs appol. nullā noticiam ei⁹ habebat. miſit ſe ad pedes ei⁹ cum filia ⁊ genero. tant⁹ ei ſplendor ei⁹ pulcritudinis iminebat vt ipſa dyadema eſſe vidē/

nib⁹ putaret. statuit in tẽplo p̃ciosa mũera
⁊ p⁹ hec cepit appoll'. dicere sicut angelus ei
dixerat. Ego ab adolescẽtulo rex nat⁹ tyr⁹
appolloni⁹ noiat⁹ cũ ad oẽm sciam puenis/
sem regis inq̃ antiochi gõnẽ exolui vt ei⁹
filiã accipem. Ille vo eã defloraut ac ĩ im
pietate cõnue tenuit ⁊ me occidere cona/
bat. fugã petij ⁊ in mari oia pdidi ⁊ post a
rege alustrate gratissime suscept⁹ intãtum
ei⁹ benuolẽtiã sum expt⁹ vt mihi filiã suã
in vxorẽ daret. Deinde mortuo antiocho
ad regnũ pcipiendũ vxorẽ meã mecũ duxi
Hãc filiã pepit vxor mea in mari de cuius
ptu defũcta est quã ego cuz .xx. sistertijs au
reis ĩ loculo clausam ĩ mari misi vt inuẽta
digne sepeliret. Et hãc filiã meã. neq̃ssimis
hoib⁹ ad nutriendũ cõmẽdaui ⁊ supiores
ptes egypti petij. Quarto aũt decimo ãno
aduenies vt filiã meã expeterẽ dixerunt mi
hi eã esse defunctã. ⁊ dũ credidi ĩ luctu viri.
⁊ in lugubrib⁹ vestib⁹ ⁊ mori cupiens mihi
filia mea reddita est. Cũ h̃ ⁊ his filia narra
ret alustratis regis filia vxor ei⁹ leuauit se
⁊ rapuit eũ in amplex⁹ volẽsq̃z eũ osculari.
Appolloni⁹ aũt repulit eã a se cuz indigna/
tiõe ignorãs q̃ vxor sua eẽt. At illa O dñe
mi dixit cũ lacrimis. dimidiũ anĩe mee cur
sic agis. Ego sum p̃iunx tua alustratis re/
gis filia ⁊ tu es tyr⁹ appolloni⁹ marit⁹ ⁊ dñs
meus. tu es magister me⁹ q̃ me docuisti. tu
es naufrag⁹ me⁹ quẽ amaui non cã libidi/
mis sed sapie. Appolloni⁹ Baudẽs stati no
ticiã ei⁹ bñs cecidit sup collũ e⁹ ⁊ p̃ gaudio
lacrimas emisit dicẽs. Bñdict⁹ altissim⁹ q̃
mihi filiã cum vxore reddidit. Et illa. Vbi
est filia mea. Et ipse oñdẽs tharsiam dixit.
Hec est filia tua tharsia. Illa vo osculata ẽ
eam ⁊ sic cuz leticia magna in tota ciuitate
illa ⁊ in circuitu q̃ rex appolloni⁹ vxorẽ suã
in templo inuenit fama tũ est. Appollonius
ascẽdit nauẽ cũ vxore ⁊ filia ⁊ genero reuer
tens ad patriã suã. Clemẽs igit̃ appolloni⁹
antiochiã regnũ sibi reseruatũ recepit ⁊ per
gens tyrũ ꝓstituit in locũ suũ athanagorã
generũ suũ. Deinde cũ ipse genero vxorẽ
filia ⁊ cũ exercitu regio venies tharsuz ius/
sit appr̃ehẽdere dyonisiadẽ ⁊ stratagulionez
⁊ duci añ se ⁊ coraz oib⁹ ait. Ciues tharsen
ses nunq̃d vestrũ alicui exitu ingrat⁹ Dẽs
dixerunt. Nõ dñe patri sum⁹ p vobis mor
hec statua ẽ facta. q̃ nos a morte seruastis.
Appolloni⁹ ait. Cõmẽdaui filiã meã stran
gulioni ⁊ dyonisiadi vxori sue ⁊ eaz mihi
reddere noluerũt. Infelix mlier ait. Bone
dñe nũquid tuipse titulũ monumenti e⁹ le
gisti. Appolloni⁹ iussit filiã suã venire in p̃
sentia oim ⁊ tharsia maledixit mulieri ⁊ di
xit. Aue. salutat te tharsia ab inferis reuo/
cata. Infelix mlr videns eã toto corde con
tremuit ciues mirabãt ⁊ gaudebãt. Et ius/
sit tharsia venire villicũ cui ait. Theophile
tu agnosti clara voce rñde q̃s ad interfici/
endum me te obligauit. Villic⁹ ait. Dyoni/
siades dña mea. Tũc ciues rapuerũt strã/
gulionẽ ⁊ dyonisiadem ⁊ extra ciuitatem
trahẽtes lapidauerũt. Volẽtes ⁊ theophi/
lum occidere sed tharsia eũ a morte libera/
uit dicẽs. Misi mihi spaciuz ad orandũ de/
disset mõ eum nõ defenderẽ. Appollon⁹ de
dit munera ciuitati ad restaurandũ ciuita
tem ⁊ morat⁹ est ibi trib⁹ mẽsib⁹. Nauigãs
inde pentha polim ciuitatẽ curiã ingredit
ad alustratẽ regẽ gaudens. Rex senex fact⁹
est vidit filiã ⁊ neptem cũ marito suo rege
pintegrũ annũ lerantẽ insimul vna pmanse
rũt. p⁹ hoc mortẽ pfecta etate. manib⁹ eoꝝ
dimittens dimidietatẽ regni sui appolonio
⁊ medietatẽ filie sue. Qib⁹ bis pactis dum
ambularet appolloni⁹ iuxta mare vidit pi/
scatoreꝝ q̃ eũ post naufragiũ accepit. iussit/
qz eũ appr̃ehẽdere ⁊ ad palaciũ duci. videns
piscator a militib⁹ se appr̃ehẽdi putauit oc
cidi. ingressus appolloni⁹ iussit euz adduci
ad se dicens. Ꝑ paraui mpb⁹ me⁹ q̃ mihi p⁹
naufragiũ opem dedit ad ciuitatez venire
oñdit ⁊ dixit ei. Ego sum appol. tyrus ⁊ ius
sit sibi dari. cc. sisternas ꝓuos ⁊ ancillas ⁊ fe
cit eum comitẽ suũ q̃sdiu vixit. Clamit⁹ q̃
ei de antiocho nũciauit p̃cidens ad pedes
appolloni ⁊ ait ei. Memor esto dñe elami/
ti serui tui appol. appr̃ehẽsa manu ei⁹ erexit
eũ fecitq̃z eũ diuitẽ ⁊ ordinauit in comitez.
His explens genuit appolloni⁹ filiũ de cõ/
iuge sua quẽ in locũ aui sui alustratis con

stituit regē. Uixit apollonius cū prouge sua. lxxxiij. annos ⁊ tenuit regnū antiochie ⁊ tyri ⁊ tyrenensiuꝫ q̄ete ac felicit̄ casus suos descripsit ⁊ duo volumina pfecit. vnum in templo epheson alterꝫ in sua bibliotheca collocauit defunctus est ⁊ prexit ad vitā etnam Ad quam ⁊c.

De celesti patria.
Capitulum. cliij.

Arrat gerualius

n q̄ ediſſa ciuitate ob p̄ntiaꝫ sancte imaginis xp̄i nullus hereticus viuere p̄ot. nll's paganus. nullus idoloꝝ cultor. nullus iudeus. Sꝫ nec locū illū barbari p̄ntiuadere. si q̄n exercitus obuenit hostilis stās super portā ciuitatis inocēs puerulus ep̄lam legit ⁊ sic eadē die q̄ legit̄ ep̄la aut placant barbari aut fugiunt effeminati.

Moralisatio.

Arissimi. Ista ciuitas est ciuitas illa de q̄ in apoc. dr. Vidi ciuitatē sanctaꝫ hierl'm descēdentē de celo nouā sicut spōsaꝫ ornatā viro suo. Ciuitas ista ꝓstruit̄ ex viuis lapidibus. i. scīis martyribus ⁊ alijs deuotis ⁊ placentib⁹ in q̄ ꝓpter p̄ntiam sancte imaginis xp̄i nullus idoloꝝ cultor aut hereticus neqꝫ barbarus audet accedere nec locuꝫ illū inuadere. Vel ciuitas ista p̄ot dici corpus nostrū in q̄ ꝓpt̄ p̄ntiā sancte imaginis xp̄i. i. aīe infuse ⁊ p baptismū a peccato originali lote. nullus hereticus. i. nll'a diaboli vsutia aut pōpa viuere p̄ot. q̄niaꝫ in baptismo deo firmit̄ adherere p̄misimus ⁊ diaboli pompis abrenūciauimus. q̄niam hō ad imaginē trinitatis scē factus ⁊ creatus ē vt dr Sen. j. Faciamus hoīez ad imaginē ⁊ sil'itudinē nrāꝫ. iō diabolus i eo post baptismū viuere nō p̄ot nisi hō voluerit. Hostis ei noster ita debil' est q̄ nemīnē supare poterit nisi hō voluerit. Sed nec locū illū barbari p̄ntiuadere. barbari sūt peccata mortalia que p p̄ntiam diuine grē aīam nrām inuadere nō p̄nt. Et si ex fragilitate ꝓditionis nostre ⁊ carnis suggestiōe aīa p peccatum aliqđ mortale aut saltē enorme iuadit̄ puerulus innocēs. i. ꝓscia remordēs exercitū hostilē obuenientē p ep̄laꝫ ꝓfessionis dꝫ repellere ⁊ p ꝓfessionē p pcīs satisfacere. Et sic eadē die q̄ puerulus stās i porta. i. inchoatione bone vite ep̄lam emēdatōis ⁊ ꝓfessionis legit totīes q̄tīes barbari ꝓscīam inuadētes ⁊ bonū op⁹ nostrū retardātes aut placant aut effemiati fugiūt. Sꝫ nunqꝫ placant q2 dū bona opa nrā ꝓspiciūt plus in tēptatiōis furiā vertunt ⁊ insaniūt. Si aūt ex lapsu carnis nos in p̄ntiu laqueū incideriꝫ nullā īm ex h placatōꝝ diaboli vt a tēptatione vlla desistet hz̄ poteriꝫ. ergo effemiati ⁊ deuicti a nob fugiūt. Stultū enī est fuire diabolo q̄ nullo placat̄ obsequio. Sꝫ adherendū est deo q̄ sibi fuientib⁹ vitā ⁊ mercedem etnam retribuit. De modo pugne in passione xp̄i ꝓ diabolū Capl'm. clv.

Anglia ut narrat

geruasius ad termīos ep̄atus eluenen̄ est castrū catbubica noīe. infra cuius limites e vicino loc⁹ est q̄ vandleburiaꝫ dicūt eo q̄ illic vā dali ptes britanie seua xp̄ianoꝝ pemptōe vastātes castra metati sunt. Ubi vō ad mōticuli apicē fixere tentoria planicies in rotūdū vallatis circūcludit̄ vnico ad instar portalis aditu patēs ad ingressuꝫ Jn hāc cā pi planicie vt ab antiq̄ssimis tpib⁹ colit̄ fama q̄ vulgo testat̄ p noctis ꝓticinū lucēte lūa. si q̄s miles exclamat miles q̄uemat. statuꝫ eradu erso miles occurrit q̄ ad ꝓgrediendū pat⁹ ꝓcurrēnib⁹ eqs aut resistentē dejcit aut dejcit̄. Et ita ad it⁹ illius septa sol⁹ miles ingredit̄ ⁊ ab exteriori aspectu alicuius foris nō artat̄. ad b⁹ rei fidē rez gestam ⁊ mīus vulgo cognitā subiūgo quaꝫ ab incolis ⁊ indigenis audituu meo subieci Erat ī britānia maiori paucis eractis diebus miles albert⁹ i armis strēnuissim⁹ oīb⁹ virtutib⁹ decor⁹. Hic aliq̄ die castra mēoratū hospes ingredit̄. Et cū i hiemis intēperie p cenā noctu familia diuitis ad focū vt potē tib⁹ moris est. recitandis antiq̄s gestis operam daret. tandeꝫ occurrit ab indigenis p taratū mirabile recēsitū. Ait ergo strēnus vt q̄ audiuerat rei ipsius experientia

pbaret. ynū de nobilib⁹ armigeris elegit q̄
comite locū adiit. Ad ostensuz locū lozica⁄
tus miles appropinquā sascēdit dimissoqz
suo nobili sol⁹ campū ingredit. Exclamat
miles vt alterū inuemat ⁊ vocē ex opposito
miles ad instar militis celer occurrit. pter
qz vt videbat armat⁹. Quid plura. Exten
sis clipeis directis hastis eq̄ ꝓcurrūt. eq̄tes
impulsib⁹ mutuis cōcutiūt ⁊ elisa iā alteri⁹
lancea. ictuqz euanescēte plubricū. albert⁹
aduersariū suū potent ipulit ad casuz. Ca
dens ⁊ sine mora resurgēs albertū pluta re
spicit equū ex cā lucratiua adducere lā ceā
subduxit ⁊ dū eam mō iaculi missibil' emit
tit femur alberto ictu atrocissimo transfo⁄
dit. Ex aduerso miles noster aut p gaudio
victorie ictū vulnusqz nō sentiens aut dissi
mulās disparēte aduersario campū victor
egredit equū lucratum armigero tradidit
statura grādem lenitate agilē ⁊ in apentia
pulcerrimū. Regrediēti viro nobili turba
familiaris occurrit. euentū mirat casuz de
tecti militis gratū bñs ⁊ strēnuitatē tā illu⁄
stris baronis cōmendās. Et cū caligas fer
reas discalciaret vnā sanḡnis coagulo vi
dit cōpletā. Stupet familia de vulnere sed
dñs indignat timere. Cōcurrit excitat⁹ po
pul⁹ ⁊ q̄s aī somn⁹ p̄sserat excrescēs admi
ratio ducit ad violādū. testis triūphi equ⁹
freno nō dimisso tenet ad publicū ꝓspectū
exposit⁹. oculis toruis. ceruice erecta. pilo
nigro. sella militari. Jā gallicant⁹ aduene
rat. equ⁹ salut⁹ estuās naris⁹ ebulliens. pe
dib⁹ terrā pulsans. loris q̄b⁹ tendebat diru
ptis in naturalē se recipit libertatē fuga fa⁄
cta insecut⁹ dispuit ⁊ nobil' miles noster id
inuisti vulneris ꝑpetuū hz momētū. q̄b sin
gulis ānis illo eodē noctis renouante mo
mēto vuln⁹ in superficie cutis superductuz re⁄
crudescebat. Vñ factū est vt p⁹ annos pau
cos miles illustris trāsfretauit. ⁊ sub multi
plicata ꝓ paganos pugnādi strenuitate vi
tam dño reddens cōmendauit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste miles strenuissim⁹
ē dñs noster ihesus xp̄s q̄ ē miles ⁊
rex regū ⁊ dñs dñantiū q̄ cū milite. s. diabo
lo pugnat⁹ de castro supnoz ciuiū mūduz
istū ingredit. hūanū gen⁹ redimi ñ potuis⁄
set nisi dei fili⁹ mūdū ꝓ diabolū pugnaturus
intrasset. Nā aī xp̄i natiuitatē null⁹ scōz
q̄z iust⁹ fuerit regnū celoz intrare potui
ꝓptea dei fili⁹ ex ꝓfectu dī p̄is ab indigenis
suis ꝫ mirabile ītelligēs q̄ aī mīta annoz
milia limbū inferni introierāt. ynū ō nobi⁄
lib⁹ armigeris elegit. q̄ comite mōm istum
intrauit. cui equū aī tps pugne cōmenda⁄
uit. qz dū xp̄s de maria ꝑgine nasci voluit
ab eī⁹ purissimo sanḡne spūsc̄ coopante
carnez sumpsit quā ꝓ armigero deputauit
sz cū miles iste cāpū intrasset ⁊ aduersariuz
suū diabolū ꝓsideraret exclamauit miles
vt nō alterz inuemat ⁊ ecce ex opposito alter
miles. s. diabol⁹ ad instar militis p superbiaz
armat⁹ occurrit. sz dñs noster oēs q̄s secuz
habuit dimisit sol⁹ cāpū intrauit p̄ equuz
id est hūanitatez. Qui dū tps passionis ei⁹
approp̄inq̄ret ⁊ iudei eū capere ⁊ crucifige
rent nullū secū habuit. qz discipli vt euā ge⁄
liste testant relicto eo fugierūt. In orto sol⁹
in captura sol⁹. in cruce sol⁹. in oīb⁹ passio
nib⁹ suis ⁊ angustijs corpis sol⁹ ita vt ꝑple⁄
ret illō Jsa. Torcular calcaui sol⁹ de genti
b⁹ nō est vir mecū. Quid pl'a extensis clipe
is. directis hastis eq̄ ⁊c. qz dū xp̄s hūanam
naturā ad quā redimēdā venerat a lapsu
ꝓmoz pentū erigeret hūilitatis sue clipeuz
extendit hastā superbie neq̄ssimi diaboli fre
git ⁊ aduersariū suū potent ipulit ad casuz
⁊ ad īferni pfundissima dimersit. Sz miles
noster ihesus xp̄us in hac pugna. i. passione
sua p iude traditoz ⁊ mīpbariā derisionē
ac postremā p mortis ⁊ crucis snīe plano⁄
nem cadens ⁊ cito resurgēs qz die tertia sic
ipse testat de se p̄cedā vos in galileā. resur⁄
rexit. Tūc aduersari⁹ xp̄i lanceā in die pa
rasceues ſbduxit ⁊ femur nobilissimi regis
nostri ictu atrocissimo trāsfodit. Qz xp̄us
aut p gaudio victorie ictū vulnusqz ñ sen⁄
tiens aut dissimulās dispente aduersario.
qz dū xp̄s mozere ī cruce diabol⁹ si q̄d ī eo
ptātus bz potuisz ad eū venit qz puz boiez
eū credidit miles dispēte aduersario ⁊ ꝺbel
lato mōi cāpū victor egredit. equū lucratiū

id̄ corp⁹ ⁊ aiam in die ascēsionis sue deo patri tradidit. Sz dū nobil⁹ iste ō mūdo in mōte oliueti ad prēm regredit turba familiaris occurrit. Quoniā oim patriarchaꝝ ⁊ ppbetaꝝ nūer⁹ alioꝝ qz sanctoꝝ exercit⁹ letissimi ex victoria facti ⁊ ī limbo ifernoꝝ adhuc recluſi singulatī dicebāt. Adveniſti desiderabil⁹ ⁊c. Euentū mirāt casuz delecti militis aduersarij sui gtissimū bītes ⁊ strenuitatē tā illustris baronis cōmēdātes. sed ⁊ miles vulnera ō triūpho ī signū victorie retinuit q̄ in extremo iudicio iustis ad premiū ⁊ pcōrib⁹ ad suppliciū oñdet. Stupet familia de vulnere. i. oēs electi mirāt de taz acerba morte ⁊ xp̄i passione ei regratiātes. sz dñs dedignat timere. qz virilit̄ p̄ mundū carnē ⁊ demonē pugnauit ac potent̄ superauit Deuot⁹ cōcurrit excitat⁹ ppls q̄ pr⁹ cū xp̄o cōpassionē nō habuit. sz visis vulneribus ⁊ ī mēte ptractis amaris passionib⁹ q̄s prius somn⁹ obliuionis ⁊ ignorātie p̄sserat excrescēs admiratio ducit ad vigilāciā. Ih⁹ triūphi testis ē equ⁹. i. xp̄i cruentatū corp⁹ in q̄ vt Ysa. dic. Ā planta pedis vsqz ad vticem capitis ñ ē sanitas. ad publicū ꝓspectū omniū fideliū in mēoriā ē repositū. Jam gallicant⁹ aducnerat ⁊ equ⁹ salut⁹ estuās naribus ebulliēs ⁊ pedib⁹ ērā pulsans ⁊c. Jdcr gallicantū horā mortis xp̄i vicz nonā que tūc erat p̄m gētiles hora vere meridiei intelligim⁹ attñ oib⁹ nob erat nox cū ppbeta dicat Manū ē vobis añ lucē surgere. qz q̄t añ xp̄m nascebant̄ ad ifernū descēdebāt. Jdeo ptērea xp̄s estuās ē salut⁹ resurgendi ⁊ ad celos ascēdēdi. Ebulliēs naribus ī troiē oim dānatoꝝ ī die iudicij extremi. et pedib⁹ ērā pulsās. i. boies de ēra resurgere faciēs cum vox turbe nouissime sonuerit. surgite mortui ⁊ venite ad iudiciū. Tūc dicetur⁹ ē iustis venite possideatis patrū vob regnū ab initio sectī. Sz reprobi expectabūt illaz snīam tremendā q̄ eis dicet. Jte male. Ā quo. ⁊c.

De cā subuersionis troye. Ca. clvj.

Efert ouidius de bello troyano q̄ belena fuit capta a paride ⁊ q̄ pphetatū fuit q̄ ciuitas troiana nō eēt subiecta q̄usq; achilles mortuus esset. Adat Baudiēs eū in q̄dā camera int̄ domicellas cuiusdā regis in habitu mulieb⁹ occultabat. Q̄ intelligēs ylixes naues cū mercimoniis ꝓparauit ponēs etiā ornamēta muliebria ⁊ arma splēdentia ⁊ sic ad castrū deuenit vbi achilles cū domicellis iclusus manebat. q̄ statī cū naue cum ornamētis ⁊ armis vidisz cū domicellis cā emē di mercimonia ītrauit. Sz cū ylixes curiōse arma tractasset ⁊ illū apprehendere solicitassz. achilles hastā arripuit ⁊ vibrauit ⁊ sic parui tres. quē ylixes apprebēdēs ⁊ ad troyam ducēs p̄ualuerūt greci. Ipso vō mortuo capta est troya ⁊ obsides ptis aduerse sunt liberati. Moralisatio.

Altissimi. Jdaris diabolū significat. belena vō aiaz siue totū gen⁹ hūanū a diabolo captū. troya infernū. Ulixes xp̄m. Achilles spūm sanctū. Nauis mercimoniis onusta est beata virgo maria virtutib⁹ adornata. arma achillis sūt crux. claues. lancea. corona ⁊c. Ad ñ xp̄i mortem troya. i. infern⁹ p̄ualuit ⁊ antiq̄s p̄sī obsidione tenuit. sz xp̄o mortuo ī die pasce ues ifern⁹ capit̄ ⁊ obsides q̄s tenuit reddidit

De pena peccatoꝝ nō satisfacientium in p̄nti. p. delictis. Ca. p̄m. clvij.

Vidam imperatoꝝ erat q̄ ianitorē prudentē habebat q̄ a dño suo istant̄ petijt vt eū ianitorē ciuitatis p vnū mēsez esse ꝓcederet ita q̄ ab oī gibboso. monoculo. scabioso. ī peruginoso ac berinoso denarium haberet Jmpator ei ꝓcessit ⁊ sigillo roborauit. qui mīsterio suscepto stetit ī porta ciuitatis vt intrantes ⁊ exeuntes notaret ⁊ videret si aliq̄ lucruz ex officio posset obtinere. Quadam vō die gibbosus capar⁹ illam portā intrauit. ianitor ei obuiaz venit ⁊ denariuz ab eo petijt p̄m statutū ⁊ impatoris ꝓceptū Gibbosus renuit ⁊ nihil dare voluit. Tūc ianitor man⁹ ī eū iniecit eiusq; capuciū accipe voluit. dū aūt capuciū tolleret leuā do inuenit eū monoculū. statim duos denarios

os ab eo petijt. Alē dare noluit. ſz fugere p̄posuit. ſed ianitor p caputiū eū traxit z ecce nudato capite iā ſcabiosus apparuit statiz tres denarios postulauit. Gibbos⁹ hec vidēs cepit ei resistere. nudatisq; brachijs apparuit ipetiginosus. Janitor vo q̄rtum denariū postulauit. Cui defendēti capaz abstulit z cadēte illa, hernioſos appuit. q̄ntū q̄re denariū ab eo petijt. Et sic ꝓtigit q̄ qui vnū de iure dare noluit inuit⁹ q̄nq; dedit.

Moralisatio.

Arissimi. Iste impator ē dñs noster ihesus xp̄s. Janitor est p̄latus aut discret⁹ ꝓfessor q̄ bz stare. i. verba dei z ei⁹ p̄cepta ꝓmulgare i porta ciuitatis. Ciuitas ista ē mūd⁹ q̄ tantū vnā portā intrandi bz. s. ventrē. qz vn⁹ introit⁹ hoīm z iumentoz. Sz sunt multe porte ad exeundum. s. aliq̄ moriunt gladio. aliq̄ igne. aliq̄ subito. aliq̄ a bestijs ꝑm diuersitatez z mortis multiplicia genera. Sz anteq̄z ꝑ portaz mortis mundū istum exeat optet de necessitate q̄ soluat ianitori denariū si aliquā maculam habeat. Iſder istū Gibbosum. scabiosum. ipetiginosum zc. pctōrem intelligere ꝓgruit plenū vicijs z ꝓcupiscētijs z p̄cipue q̄ in septē pctis mortalib⁹ est inuolut⁹ q̄ ꝑ q̄libet vicio vnū denariū soluat. s. auar⁹ largitatē. gulosus sobrietatē. luxuriosus castitatem. superb⁹ humilitatē. iracūdus mānsuetudinem. z sic d̄ ceteris peccatis ad ꝓtraria pcede q̄ de necessitate est vt soluat ℔ vel alibi. Et q̄d ℔ pōt vna die solui vix alibi ꝑ annum poterit. Redde ergo q̄ debes z secure poteris trāsire ꝑ portā clarissimā ad vitaz etnam. Ad quā nos ꝓducat zc.

De ꝑpetuitate aie. Capl̄m. clvij.

Dme inuentū est

r corp⁹ incorruptū alt⁹ muro ciuitatis cū istis vlib⁹. Fil⁹ euandri pallas quem lancea curui. Milit⁹ occidit in morte sua iacuit hic. Lucerna ardens erat ad caput ei⁹ q̄ nec liquore nec flatu extīgui poterat donec subt flammā foramie facto cū acu aer fuisset īmissus. Vuln⁹ aūt gigātis q̄tuor pedum fuit, z dimidij. q̄ etiā post euersionē troie occisus iacuerat p duo milia annoz ducentos z quadraginta.

Moralisatio.

Arissimi. Iste gigas est p̄m⁹ pat noster adā q̄ erat plasmat⁹ z non corrupt⁹ nisi p peccatū. Iste erat altior muro ciuitatis que mūd⁹ iste dr. Altior enim erat q̄ teste p̄s. Dia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ zc. Iste erat grauit vulneratus q̄n ꝓtra dei p̄ceptū de fructu ligni vetiti comedit. nō tantū ipse vulnerat⁹ sz z totus genus humanū vulnere pditionis ꝓfundissimo laceratū erat ita q̄ nec in celo nec in ētra nec int angelos nec inē hoīes inuent⁹ ē aliquis q̄ poterat illud curare donec fili⁹ dei de regalib⁹ sedib⁹ ad uma nostre mortalitatis descēdens venerat q̄ p passionis sue sanguinē roseuz vuln⁹ humani generis atrocissimū pfecte curauit. Lucerna ardēs ad caput que nec liq̄re nec flatu extingui poterat est pena infernal. in q̄ diuina visione carebat p q̄tuor milia annoz que nec liquore. i. oratione alicui⁹ sancti nec flatu. i. ieiunio poterat euz ab ista pena liberare nec extinguere donec flāma. i. diuine mīe cordie cū acu acerbissime passionis eius vtute aīa cū dignitate descēdit ad inferos z eū secuz ad padisi gaudia pduxit vbi etnalr clara visione dei pfrui poterit nisi peccatis se voluntarie subijciens subiacere penis velit.

De inuentione vinearz. Capl̄m. clx.

Dseph⁹ in libro

i de causis rerū naturaliuz dicit. q̄ noe inuenit vitē silueſtrē. i. labruscā a labrus tre z viaz dictā q̄ cū eēt amara tulit sāguinē q̄tuor aialiū. s. leonis. agni. porci z symee. q̄ tre mixto fec̄ fimū quē ad radices labruscaz posuit. Sic ergo vinū eoꝝ sangne ē dulcoratū. q̄ facto noe postea ebrio iebriat. z nudat⁹ iacēs a filio iuniori derisus. q̄ oib⁹ filijs ei⁹ ꝓgregatis dixit se sanguinē dictoz aialiū posuisse hoībus ꝑ doctrina.

Moralisatio.

Arissimi. Iſder vinum multi facti sunt leones ꝑpter iraz nec illo tpe habent discretionē. Illiq̄ eni sunt

agni p̄ vēre cū dīā. Aliq̄ sūt simee p curiosi tatē assumptā ineptā q3 leuitā. Ista symea oīa cor̄ se facta etiā facere ꝓponit 3 ōstru it. Quā si cape volueris plūbeos calceos habeas 7 dū te illos eruentē induentēq3 cō speret 7 fortiē ligātē sil'r facit. q̄ cū currere tēptat torqueā gūedine 7 capiā. Qđ de mīl tis boīb⁹ ē sil'e. q̄ dū singula temptāt i ebrie tatib⁹ vir aliq̄ pficiūt 3 sicut simea ōstruūt 7 cōfundūt. De retractione diaboli ne bonum operemur. Caplm. clx.

Requens est ut

f angeli sathane i ā gelos lucis se trāsformēt 7 i hūanis mētib⁹ alī q̄d diabolice īmissionis nutriāt. Ad istor̄ ꝓgnitionē q̄dā nota mie dignissimū sub dit exēplū. Erat i regni a relatē⁹ finib⁹ ep̄a tu valētino castr̄ qđā c⁹ dña in assidua3 duxit ꝓsuetu dinē infra missar̄ solēnia p⁹ euā gelū eccl'iaz ingredi. Illō ei poterat cō secratōz dñici cor̄pis sustinere. Cū p mīlos ānos ad cōpertū vir ei⁹ dñs castri ist⁹ noti ciā habuiss3 nec tāte p̄sūptiōis cām sedul⁹ inuestigator̄ inuenisset. semel q̄dā die solenni finito euāgelio egrediēs dña p virū 7 minis tros ei⁹ inuita 7 renitēs detinet. stat̄q3 sa cerdote vba consecratoria ꝓferēte dña spū diabolico leuata sursū auolat ptēq3 capel le secū i p̄cipitiū ducēs. amplius in finib⁹ ill' nō est visa. Sz 7 ps turris cui capella inite bat adhuc supmanēs rei fert testimoniū.

Ad oratiōnē.

Altissime. Castr̄ istud de q̄ dr̄ mū dus iste itelligit. Mund⁹ castri dñs est spūal'r hō mūdan⁹ total'r mōo dedit⁹ intātū q cū p diuinā inspiratiōez ali qñ op⁹ aliq̄d bonū inceperit ppt̄ mūdi vani tatē cui dedit⁹ est pficere ñ pōt ita q̄ ppter mūdana sepe vitā suā amittit. Diabol⁹ enī q̄ hūano generi sp inimic⁹ ē pl⁹ de pficien do aliq̄d bonū nos subtrahit q̄z ad initian dū ꝓ adducit. cōsiderat nāq3 q̄ i fine victo rie p virili pug dat palma gl'e. 3 dñs b⁹ ca stri ē discret⁹ ꝓfessor. q̄ cū vidēt dña3 suā. i. oīē sibi i eccl'ia cōmissam errare 7 p̄ceptis eccl'ie ñ velle obedire. 3 p⁹ euā gelū. i. ām o nitionē fraternā exire eccl'ias hē qñ sacerdos 7 ꝓfessor tu⁹ tibi viā salutis pādit 7 instruit 7 tu errās attēdere spernis. certe p mīstros id ē eccl'iasticas cēsuras 7 excōicationē pu blicā te iuuito ad obediēnā introducet. Sed si tūc vba ꝓsecratōis. i. aie tue salutē sustine re ñ poteris. spū diabolico leuaberis 7 ad i ferna nouissima quolabis vbi erit fletus 7 stridor dentiuz. Verba salutis nrē sūt vba p̄dicatōis 7 bone exhortatōis que q̄ndie 7 p̄serī in dieb⁹ festis p̄ferūt. Sz sūt aliq̄ ita spū diabolico inflati q cū ad p̄monē pulsū audiūt iā p̄mo se ad requiē lecto ponūt et 7 tūc p⁹ dormire incipiūt cū totā noctē in vanitatib⁹ 7 lasciuijs aliisq3 cōmesatiōib⁹ deduxerunt ita vt de ill'm merito. Job dicat. Mocte vterūt i die. Et sunt aliq̄ q̄ dū mane surgūt ad eccl'ias ñ p audiēda missa aut ser monē p̄dicatōis itelligēdo ꝓperāt 3 eor̄z mercātijs aut certe fabul' intendēdis pl⁹ fe stināt. Et sūt aliq̄ q̄ dū cor̄pe p̄sētialit'r eccl'ie ꝓsistūt cordis tñ solicitudine ad exteriora va gātes ad deū placā dū nō dirigūt. Alij sūt q̄ dū eccl'am intrātes missā audire incipiūt. 3 euāgelio lecto more ist⁹ dñe eccl'ias exeūt 7 cimiteriū ꝓ finib⁹ 7 muris se ponūt vt ser mone finito ad cāpanā sonitū ne p̄dicatōz audiāt ad eccl'am recurrāt 7 cito recedant hos discret⁹ ꝓfessor admonitōe p̄hibita iuite renitentes ab eccl'ie gremio vt p̄dictū est dr̄ ā putare. i. diabolo dū nō penituerit cōmen dare. ne ipse cr imīb⁹ eor̄ q̄si ꝓsentiēdo re⁹ a dño iudicet q̄ dicet ipsis. Ite maledicti.

De deo p suis bñficijs sp̄ regratiando.

Capitulum. clxj.

In regno āglie mō

ticul⁹ q̄dā est i nemore so saltu ad sta turā boīs in apicē surgēs. In quē milites alij q3 venatores ascendere cōsueuerūt cuz estu 7 sitī fatigati aliq̄d instantie sue quere bant remediū. Verū ex loci 7 rei cōditione relicta lōge socijs solus q̄sq3 ascendit. cūq3 solus quasi ad alterum loquens diceret si tio statim ex improuiso e latere ꝓpinator

astabat celebri cultu vultu hilari manu exposita. cornu grāde gestans auro gēmisq ornatū sicut q̄rundā vsq; hodie mōris est vice calicis nectaris signoti sz suauissimi saporis offerebat. q̄ hausto tot⁹ calescēs cor poris est⁹ z lassitudo fugiebat ita vt ñ laboraſſe sz labore arripe velle q̄s crederet. sed z sumpto nectare mīster linteolū mundissimū ad ora siccanda porrigebat. Et expleto suo mīsterio disparuit nec mercedē p obsequio nec p inq̄sitōe colloquiū expectabat. Hoc mīrīs annositatis antiq̄ curricul' apō vetustissimos celeberrimū a c̄tidianū agebat. Beniq; venator q̄dā miles venādi cā locū dictū accessit z postulato potu ac sumpto cornu nō illō vt p̄suetudinis z vrbanitatis erat pincerne restituit. sz ad p̄priū vsū retinuit. Hec dñs cōperta rei vitate p̄donem dānauit z cornu anglor regi benrico vetustiori donauit ne tāti crīmis fautor fuisse censeret. Expositio.

Altissimi. Memor⁹ salt⁹ regnuz celor est. z monticulū mūdi istuz esse intelligim⁹. q̄nā in mōdo teste psalmista reptilia sūt quor nō est numer⁹. Venator est bō q̄ c̄tidie in hōc mōdo venat z singulis dieb⁹ cursib⁹ vnā dietā ad montez venandā montē istū ascendit. Sz cū in ista venatōe nil nisi reptilia tribulationis z aīalia diabolice deceptōis inuenerit estu diuini ardoris z siti remunerationis ad cornu olei misericordiaz accedat. q̄d de fonte sue benignitatis oīb⁹ affluenē tribuit z nō imperat. Cornu filī dei est q̄ nectar illud salutare sue suauissimi saporis in ara crucis ex suis sanctissimis vulneribus celebri cultu. vultu hilari māib⁹ altissime erpāsis p redēptione tot⁹ generis būani largiē p̄piauit. Cornu istud p̄cios um auro est ornatuz q̄ñ corpus illud gl'iosum saluatoris nostri diuersis tormentor supplicijs ac flagellationum vulneri⁹ roseo sanguīe in planta pede vsq; ad verticē capitis. Isa. teste est trāsfusum. Cornu ē gēmis decoratū q̄ñ caput illud gl'iosum spinar densitate fixuris atrocissimis est p̄foratū. Iste pincerna dat nob manutegiū p̄fessionis z indulgētie q̄ crimina nr̄a nostra abstergam⁹. q̄re si vas mūdū. i. cor p̄ritū z būiliatū ac a pctīs purgatum reddere debem⁹. z p potu suauissimo. gratias semp̄ pnas agere. q̄d si nō fecerim⁹ iudex viuor z mortuor cornu a nob exigeti die extreme vltōis. z in p̄fusionē nr̄az cūctis videntib⁹ oñdet z i pabulo infernali ppetuo cruciandos suspendet.

De cauēdis impcationib⁹ cū expositōe. Capitulum. clxij.

Em nouam atq;

r ī solitā sz salubri p̄silio plenā z cautelam incautis facilē p̄stantē narrat gerua si⁹ tillenbergeñ. ad ottonē roma noz impatorē q̄n cathilonia ep̄atu gerūde est q̄dā mons excels⁹ valde b⁹ ambit⁹ ardu⁹ est z p pte inaccessibilis ad ascēsum. in cui⁹ sūmitate lac⁹ ē aquā p̄tinēs subnigrā z in p̄fūdo impscrutabilē. Illic mā sio fertur esse demonū ad modū palacij dilatata z ianua clausa. facies tñ ipsi⁹ mā sionis sic ipsor demonū vulgare ē incognita ac īuisibilis. In lacū si q̄s aliquā lapideam aut aliā solidā p̄ecerit materiaz. statim tanq; offensis demonib⁹ tēpestas erūpit. Et in q̄dam mōtis p̄ticula est nr ppetua. glacies p̄tinua illic crystalli copia z nitra vnq; solis p̄nia. Ex hoc⁹ mōtis radice fluui⁹ est. aureas hñs arenas. vñ ex ei⁹ arenis aurum q̄d vulg⁹ palliū noīat elicit. In hui⁹ mōtis cōsistētia z circuitu argentū fodit z multiplex fertilitas erūpit. Erat ī p̄ūcta mōtis villa vir q̄dā agricola. Hic q̄dā die cū domi reb⁹ domesticis ītēderet z emulatu filie puule p̄tinuo z īplacabili turbaret. tā dē vt offensis mos est filiā suā demonib⁹ cōmēdauit. Cōmēdationi stati incaute pat⁹ receptor occurrit z inuisibili raptu dēmonū turba puellam adduxit. Cōpleto tā ab his septēnio dū ad radicē mōtis indigena q̄dā iter arripuit vidit boiem celeri cursu trāseūtē. q̄ flebili voce plangebat. heu me inq̄t miser q̄d agā q̄ tāto p̄dere p̄mor. Req̄sit⁹ ab alio viatore q̄ sit tāti doloris cā rūdit sei monte iam septēnio trāsiisse sub cōmendatiōe demonū q̄ ipso c̄tidie p̄ vehiculo vtebantur

Et vt auditor rei tã incredibili fidẽ adhibe ret argumẽtũ certissimũ iurat eẽ in filiũ cõ mendatõe q̃ndã filiã vicini sui quã nouerat. Be puelle bñ educatõe tediũ faciẽtes de mones ipsaz libent cõmẽdator suo restitu issent si mõ pat eã in mõte recipet. Stupet auditor incertñ an sileat incredibilia an lo quat eligit vt patri statuz filie denũciat. ad prẽm trãsiẽs eũ repit de diutina filie amissi one q̃rulantẽ Inq̃rit cãz plãgendi audita rei fide adiecit q̃ pmisim ab illo q̃ vice ve biculi demões vtebant audisse. Cõsultus dicẽs eẽ vt ad loca deputata venies sub diui ni noĩs attestatõne ad restitutionẽ cõmisse filie demões adiuraret. Eludens nũcij vbis pat obstupuit z dũ intra se cogitat q̃d deli beratñ agat eligit pfilio nũcij se supponere. Mdontẽ ascẽdit ploca lacñ discurrit demo nes vt cõmẽdatã filiã reddãt adiurat. z tã dem q̃si repẽtino flatu filia pdit i mediũ p cera statura ocul vagis ossibñ z neruis pel le vix berẽtibus horenda aspectu idiomate nullo vir aliq̃d bñ anũ sapiẽs z intelligens Receptã plẽ pat admirãs z dubiñ an alen dã retineat epm gerũ dineſez adiit euentuz tristẽ pãdit q̃d agẽdum ei sit solicitñ exq̃rit. Eps vt vir religiosus z exẽplo bono pmis suz sibi gregẽ informãs puellã in oĩm aspe ctu exponit. reiq̃z seriẽ pãdens pdicã do do cuit subditus ne dñi ceſo sua demonibñ cõmẽ dent eo q̃ aduersarius noster diabolñ tanq̃z leo rugiẽs circuit q̃rens quẽ deuoret. z q̃sdã vt datos mactet. z sine spe reddẽdi incarce ratos sibi retineat q̃sdã vt cõmẽdatores ad tps maceret z affligat. Nec diu pñ illo q̃ de mones p vehiculo vtebant. pfilij prãs imp catõe in mediũ exijt z q̃ cũ raptñ erat maio ris pfectiorisq̃z discretõis extiterat fideli ac intelligibili q̃ apñ demões gerebant expo suit. Elisserebat iuxta pdictũ locũ in subtra nea specu palaciũ esse latũ. in cuius aditu ia nua est z ibidẽ q̃dã obscuritas ad quã cuz mutuo applausu pñq̃z demones orbis ptes pcurrerint Quenũt z q̃d egerit maioribus suis nũciãt. Quez hãc palacij pfistẽtiã nlls pt ipsos z eos q̃ ppetue dãnatõis iugo i de monũ trãsierũ pprietatẽ. Expdictis carissimi informari possumus vt cũ aliq̃bus in fa ctis nris quietatibus aduenientib impedimur nõ stati diabolũ aut q̃libet auxiliũ inuo cemus neq̃z familiã nrãm q̃zuis i aliq̃ delin quentẽ diabolo cõmendemus q̃ q̃ sibi com mendat. in corpe magis studet atq̃z pciat de opib bonis q̃ bõ posset tũc opari i men te. sperãs aliq̃d pprietatis i mẽte possidere q̃ cauti insidiat. vt rapiat paupem aiaz p peccatũ infectã vt attrahat eũ in penã z dã nationẽ ppetuã in lacũ miseriez lutuz fecis q̃niã ibi est nix ppetua. glacies perpetua. atte stante bto Job. q̃ ait. Ibi transit ab aq̃s ni uis ad calorẽ nimiũ. z ecõtra. Illuc cristalli copia z nũq̃z solis pñtia. Cristallus speculũ z faciẽ clarissimã sãcte trinitatis significat. Speculũ inq̃z sine macula in q̃ sanctorum angelorũ exercitus videre cõgaudet. in infernis nullo tpe pmixtã misericordiã illuc esse cebit. Ez illuc est cristalli pñtia. i. ignis intolerabilis ppe tua copia. in q̃ bonis filia. i. peccatoris dãna ta aĩa. nõ soũ septẽnibus sz sempiternis sup plicijs tradit cruciãda.

Be timore inordinato. Ca. clxij.

Alexander regna

Audit q̃ vnicũ filiũ noĩe celestinũ ha bebat quẽ multũ dilexit in aĩo suo cogitauit. bonũ est filiũ meũ ad doctrinam dñi dare. Vocauit quẽdã pbm z ait. Magister accipe filiũ meũ ad doctrinã dñi z da bo tibi mercedẽ. Elt ille. Bñe pñto sum vo luntati vestre p oĩa satisfacere. Iduez secum accepit z circa eũ diligẽs erat. Elccidit vno die q̃ ad q̃dam pratũ cũ discipulo suo ce lestino prexit ambo in pratu vnũ equũ sca bioſum viderunt iacentẽ. iuxta equũ erant due oues admodum ligate q̃ herbas come debãt. Elccidit q̃ iste due oues iuxta equuz pascebãt. vna ex pte dextra eq̃ alia ex pte si nistra sic q̃ equũ appropinq̃bãt z corda cũ qua erant ligate. Pinue supra dorsum lata est q̃ſq̃z sup scabiẽ in medio dorsi pueni. Equus cũ corda z i vulnere dorsi sentiebat surrexit z magis ac magis grauabat. z pre

magno dolore cū impetu incepit currere ⁊ duas oues portabat. ⁊ q̄nto pl⁹ oues ponderabāt tanto magis corda vuln⁹ penetrauit ac dolorem augmētauit. Erat tūc ppe pratū dom⁹ molendinarij. Equ⁹ vo ex magno dolore furios⁹ domū illā cū ouib⁹ intrauit in q̄ nemo erat nisi ignis. Equus vo hic inde ignē displit in tantū q̄ tota domus incepit cōburi. ⁊ se ipm cū ouib⁹ totaliter cōbussit. Tūc aut magister discipulo suo celestino. Carissime taz vidisti p̄ncipiū ⁊ medium ⁊ tot⁹ rei geste finē integraliter cōpletum Fac mihi de ista materia vsus sine falsitate. ⁊ q̄s dz p cōbustione dom⁹ soluere. Q̄ nisi feceris amē dico tibi penā magnā sustinebis. Celestin⁹ discipul⁹ absente magistro suo p se prexit ⁊ multuz studebat. sed vsus cōponere mūme sciebat. Ex h̄ multū tristis semp erat celestin⁹. statim diabol⁹ in specie bois ei obuiabat ⁊ ait. O fili cur tantū tristaris. q̄ ait. Non expedit tibi dicere. Et ille Dicas mihi secure. ⁊ tuū negociū expediā Ait celestinus. Deberē vsus cōponere sub pena grauis de eq̄ scabioso ⁊ duab⁹ oūbus ⁊ penit⁹ ignoro. Et ille. Ego sum diabolus in specie bois ⁊ optim⁹ vificator magistr⁹ noli timere. sz mihi p̄mitte q̄ me⁹ ser⁹ fidelis eris vsus tibi cōponā meli⁹ q̄z magister tu⁹. Celestin⁹ vo p̄senti fide data q̄ fideliter ministraret si p̄missuz cōpleret. Et ille sibi hos vsus dixit. Rex⁹ ouē bonā p spinā traxit equinā. Lesus surgit equ⁹ pendet vtrūq̄z pecus. Ad molendinū pond⁹ portabat equinū. Disp gendo focū se cremat atq̄z locum. Custodes aberāt singula dāna ferāt. Puer vo cū istos vsus babuisset gauisus est valde. Domū prexit. Ait magister. Fili nunq̄d vsus legisti siue fecisti. Et ille. Etiā magister Versus recitauit sicut supius est scriptū. Q̄d magister cū hec audisset admirabat ⁊ ait. Dic mihi fili q̄s tibi fabricauit Et ille nemo. Qui ait. Nisi mihi veritatē dixeris vsq̄z ad sanguinis effusionez flagellat⁹ eris. Puer vo timens a p̄ncipio vsq̄z ad finem oīa ei retulit quō diabolo eēt obligatus. Q̄d magister vo cōtristat⁹ est valde fecit puerū reuocari ⁊ p̄tritione magna p̄fiteri ac diabolo abrenūciare. ⁊ p⁹ h̄ facti⁹ est bō sanct⁹ ⁊ deo aiam post vitā bonā reddidit

Q̄doralisatio.

Altissimi. Iste rex ē dñs noster ihesus x̄pus in custodia. s. p̄bi ⁊ p̄relati tradit⁹ ad doctrinandū in bonis op̄ib⁹ q̄ sepi⁹ circa pratū. i. mūdum ambulat. videt equū scabiosuz ia cētē. h̄ē peccatorem in peccatis suis inuolutuz. ⁊ duas oues ligatas. i. p̄latū eccl̄ie ⁊ p̄dicatorē qui debent adinuicē ligari cū corda charitatis. Q̄relat⁹ eccl̄ie tenet̄ sm iura p̄dicatores admittere. sicut sūt frēs minores ⁊ p̄dicatores. Isti duo p̄pt̄ nimiā charitatē p quā sunt ligati sepe tangūt locuz doloris in peccatore Est p̄lat⁹ p censurā eccl̄iasticam aliq̄s excōmunicat p̄dicator p̄mocinando peccata eoz tangit. Cū videm⁹ q̄ aliq̄ qui sunt tacti p p̄latū aut p̄dicatorē nō corrigant̄ statim ad modū eq̄ incipiūt recalcitrare. murmurare q̄ ambos secū portat eos vbiq̄z detrahendo oblata aut decimas sufferēdo elimosinas facere. sz tūc q̄d sequit̄. Equ⁹ ambas oues ad molendinū ⁊c. i. peccator sepe ad virūq̄z h̄ incōuenies ducit q̄tēs eos verbo aut ope ledit ⁊ igne detractōis cōburit q̄uens famā eoz denigrat. Vel aliter p̄t reduci equ⁹ iste scabiosus erat totū gen⁹ humanū p peccatū p̄mi parēs infectū. Due oues ligate duo testamēta. q̄r vtraq̄z lege decem p̄cepta sunt posita. Ecce ligant̄ magna adinuicē p ista duas leges equ⁹. s. peccator tangit q̄n ppt̄ peccatū pena sm vtrāq̄z legē apponit̄. Sz sepius peccator recalcitrat sicut Baten ⁊ Abyron p̄ deum murmurabāt. ⁊ iō perierūt. Et ideo totuz gen⁹ humanū si p pniam p̄dignā tacti fuerit p x̄pi passionē optet q̄ recurrat ad molendinum cū duab⁹ oūb⁹. i. cū duob⁹ testamentis ad eccl̄iam. s. recurret ⁊ ibi seipsuz cōburet gratia diuini amoris. q̄ lex antiq̄ dicit illud q̄d dicebat in figura. In noua habet ⁊c. q̄ lex antiqua nō ē totaliter desticta sz sp̄us sancti gratia cōbusta. q̄ in antiq̄ lege h̄ q̄d dicebat in figura in noua habet exp̄ssius Lex noua etiā sp̄us sancti gratia ē cōbusta sicut testat Salomon. Q̄ditaz vob sp̄um

sanctum ꝛc. signem amoꝛs. Vel aliter pōt reduci. Equꝰ scabiosus in prato peccatoꝛ est in mūdo. Bue oues ligate coꝛpus ꝛ aīa p baptismuꝫ adinuicē ligati vt sint de vna volūtate caro spūi non ꝓtradicat sed miserbō sepe seipm cuꝫ coꝛpe ꝛ aīa trahit ad molendinū. i. ad infernū vbi oēs singula damna ferant. i. oēs sensus p peccatuꝫ absentes erāt inē vtutes quas in baptismo receperūt ideo q̄libet pniam suaꝫ portabit. vt si visus vidit illicita audit⁹ audiuit detractoꝛia. Et sic q̄libet in suo genere acriter puniaī. tunc debes vsus componere. hoc nil aliud est q̄ꝫ aīam ꝛ coꝛpꝰ ad rectitudinē p opa misericoꝛdie ligare. ꝛ ℔ nō debes ad suggestionē diaboli facere. sed ad informationē boni p lati ꝛ p ꝓsequens vitam eternam obtinere. Ad quam ꝛc.

De peruersitate mundi.

Capitulum. clxiij.

N libꝛo quodaꝫ

i habeī de colloq̄o petri ad ihesuꝫ. vidi aliq̄n q̄nq; viros q̄s q̄dem freneticos arbitrabar. Vidi vnū comedentē arenā maris ita aut de q̄ p vtrāq; partem oꝛis eriuret. Aliū vidi stantē sup foueaꝫ sulphuream ꝛ pice plenā de q̄ fetoꝛ intolerabilis exibat q̄ toto nisu nitebaī fetoꝛeꝫ illū in os suū haurire. Tertiū vidi in ardenti foꝛnace iacentē cui tantꝰ caloꝛ sufficere nō valebat. vñ nitebaī cape scintillas de foꝛnace volantes ad deuoꝛandū. Quartuꝫ vidi q̄ sup̄a pīnaculū templi sedebat vt ventū caperet ꝛ sp̄os apertū habebat vt ventꝰ p euꝫ trāsiret. Quintū vidi p oīa ꝛ singula membꝛa sua q̄cq̄d potuit in os suū cape deuoꝛabat ꝛ alios cōtinue deridebat. Jstos q̄nq; boies multi viderūt. ꝛ multū admirabanē quō talia facere potuerunt.

Moꝛalisatio.

Aristi. Jsder pmū boiem q̄ arenam maris comedebat possumꝰ intelligere virū auarum. Ecc̄s. iiij Unus est ꝛ secundū nō habet nō filiū non frēm ꝛ tñ a laboꝛe nō cessat nec satiant oculi eiꝰ diuicijs nec recogitat dicēs. Laboꝛo. cui nescio. ꝛ fraudo aīam meā bonis. Exēplum de illo diuite q̄ diꝛit. Destruā hoꝛrea mea. De scdō q̄ stetit supra foueaꝫ sulphuream talis comparaī gulosis ꝛ luxuriosis Jdhilp. uj. Munc aūt dico flens inimicos crucis xp̄i quoꝝ finis interitꝰ quoꝝ deꝰ vēter est ꝛ gloꝛia eoꝝ in ꝓfusionē ipsoꝝ. Tales enī in tantū dati ꝛ intēti sunt ebrietatibꝰ ꝛ gulositatibꝰ suis q̄ si deꝰ eos in tali statu viuere pmittere vellet nunq̄z celos intrare peterēt. Qui teste boetio in q̄rto libꝛo de ꝓsolatione pℏie. Summā felicitatē in voluptatibꝰ esse ꝓsistunt. Jdi cū calice meroꝛis ꝛ arena magne tribulatiōis apud inferos potabunē. q̄ impossibile est vt ℔ ventreꝫ et illic mentes repleāt ꝛ de delicijs ad delicias trāseant. De tertio quē vidit in ardenti foꝛnace iacentē cui talis feruoꝛ sufficere ñ potuit sed ad ℔ ignē deglutiuit. talis cōparaī illis qui diuicijs ꝛ honoꝛibꝰ ceteris se p̄ponunt sꝫ ꝛ boc nec eis sufficit sꝫ toto conamine laboꝛāt ad ℔ vt pauperes spolient. ꝛ p vsuras suas aut alia quecūq; extoꝛquendi genera illicita que hīt ab eis habere poterūt. de q̄bꝰ Job. xx. Ablstuliſti pignus fratruꝫ tuoꝝ sine causa. ꝛ nudos spoliasti vestibꝰ. Jdꝛouer. xviij. Qui coaceruas diuitias ꝛc. De quaꝛto q̄ stetit supra pinnaculū templi significanē illi q̄ oīa opa sua bona faciunt vt videanē ab boībus. sicut ypocrite q̄ sub specie boni. omne malū qđ possūt faciunt. Amen dico vobis receperūt mercedē suā. vñ Job. xxj. Tenēt tympanū ꝛ cythārā ꝛc. Quia cū pharisei ꝛ simulati aliq̄d opꝰ bonum. s. elemosinam aut hmōi facere voluerunt posuerūt se ad terminū ꝛ angulū alicuius publici transitꝰ boīm vt viderenē ꝛ cum ℔ tubis ꝛ cythariscanebāt. De q̄nto q̄ membꝛa sua deuoꝛabat signat eos q̄ oīa bona opa viroꝝ ecc̄liasticoꝝ ꝛ doctoꝝ sacroꝝ q̄ zelatoꝛes sunt sacre doctrine detrahunt. ꝛ q̄ntum in ipsis est puerse deuoꝛantes intelligunt nec a detractōibus cessare volunt.

Jtem de mundi peruersitate, Ca. clxv.

Egitur ī uita spa/

trum q̄ angel⁹ oñdit cuidā sancto tres boīes triplici fatuitate laborā tes. Ide⁹ bō fasciculū de lignis faciebat ⁊ cū nō posset portare p̄ nimia grauedine adhuc plā ligna adiūgebat. Scōus aquā de puteo pfundo cū mīto labore hauriebat cū vase cribrato ⁊ foraminib⁹ pleno ⁊ tñ nō cessabat ip̄lere. Tert⁹ trabē in curru gere/bat volēsq; domū intrare tanua taz arta ⁊ pua erat q̄ intrare nō potuit ⁊ tñ nō cessa/bat equū vberare ⁊ pūgere quisq; in foueā pfundā sil' ceciderūt. Tūc ait angel⁹. Quid tibi vidē de istis trib⁹ boib⁹. At ille. Tres stulti sūt. Cui angel⁹. Ide⁹ mū quē vidisti p illū intelligas boies q̄ peccata ppetrāt ⁊ de die in diē credūt secū portare vsq; ad finē ⁊ q̄die addūt plā. ⁊ plura intātū q̄ portare oīno ñ p̄nt quisq; mors subito veniat ⁊ ani mā ad penā afferat ⁊ in pfundū lacū infer nalē ōmergat. Ide⁹ scōm quē vidisti aquā de puteo pfundo inuanū hauriente intelli ge illos q̄ opa meritoria ppetrāt ⁊ tñ locuz meritorū in eis nō occupāt. q; plem sūt fo/raminib⁹ .i. pctis. ⁊ q̄cq̄d bom opant̄ p pec catū totū deltruit̄. Ide⁹ tertū q̄ trabē por/tau deſignant̄ mūdi potētes q̄ credūt per bostiū regni celoz intrare cū supbia vite ⁊ mūdi pōpa. tñ impediunt̄ intantū q̄ ad in fernū cadunt. Ad quo ⁊c.

De ludo schacoz. Capt̄m. clxvj.

Chacariū habet

lxiij. pūcta p octo diuisa. s. virum ⁊ mulierē. spōsos ⁊ spōsas. clericos ⁊ laicos. diuites ⁊ paupes. Istum ludū sex boīes ludūt. Ide⁹ est roch⁹ ⁊ est in dupli ce genere. s. alb⁹ ⁊ niger. dexter est alb⁹ ⁊ sini ster niger. Huius vis est q̄ cū oēs schaci fue/rint ī locis suis situati tā nobiles q̄z ip̄lares bñt virtualit̄ certos terminos ad q̄s p̄nt p/gredi. soli aūt rochi cū sint inclusi nullā ba bent pgrediēdi vtutē nisi eis p nobiles aut ip̄lares via fuerit expedita. Et vadit sp rcō tramite ⁊ nunq̄z ad angulū siue antecedat siue reuertat̄. ⁊ q̄n vadit laterāliter ex alte/ra pte capit aliū ⁊ fit fur. Expositio.

Arissimi. Sic paup ver⁹ nihil bz nisi vnū trāsitū pauptatis sue per quē recto tramite incedit ad oīm pauperū dñm ihesuz xp̄m. ⁊ fit regina iuxta regē regū. Bz si murmurās de statu suo la teraliē retrocedat fit fur ⁊ rapit q̄cq̄d p̄t nec de regine solio curat. Scōus ē alphin⁹ q̄ p tria pūcta currit. Ida in sede ppria ille q̄ est niger ad dexterā regis collocat̄ ⁊ alb⁹ ad si/nistrā. Bicunt̄ aūt albi ⁊ nigri nō ex colore sz ex loci situatōe. Bext̄ ei q̄ niger est pgens vsus dexterā seu ī spacio nigro ⁊ vacuo añ agricolā locat. Bz sinister ō ppria vtute bz duos pgress⁹. vnū vsus dexterā ad spaciū albū. aliū vsus sinistrā ad spaciū vacuuz ⁊ albū. Et sic de tertio ad tertiū q̄duz vadūt seruādo pp̄riū situ in forma vt si ē niger sp in nigro ⁊ ecōtra ⁊ p̄cedēdo sp in angu/lo. Carissimi. alphin⁹ isti sursuz ⁊ deorsum ambulātes signāt mūdi sapiētes q̄ bñt tria sez intellectū rōnē ⁊ fortitudinē. Ista deberent dirigere sursum ad deū p opa mie sed tendūt deorsuz p eloquētiā ⁊ humanā frau dulentiā ⁊ currunt latāliē ad angulū p tria pūcta q̄ significāt gulosos ī crapulis quo/tidie currētes. raptores aliena bona sine cō sensu depdantes ⁊ auferētes ac supbos ī p sapia pulcritudine ⁊ diuitia ⁊ affluētia glo riātes. Hi oēs latāliē ⁊ a recta via currūt. ⁊ tandē p regē .i. diabolū rapiūt̄ ⁊ in infernū iusto dei iudicio detrudunt̄. Tertiū est ge/nus militū q̄z dexter ē alb⁹ ⁊ sinister niger Alb⁹ bz tres pgressus ī loco pp̄rio situatos vnus vsus dexterā in loco nigro añ agrico/lam. scōm in spacio nigro ⁊ vacuo añ lani ficē. tertiū vsus sinistrā in loco mercatoris Cū vo ad regē p̄stituit̄. sex q̄dra ambulare p̄t. Cuz vo ad mediū octo. Ide⁹ est de sini/stro. Cū ei niger aduers⁹ regē. ⁊ alb⁹ aduer sus eū dē pambulāt vni⁹ añ reginā vt sini/ster alb⁹ añ regē vt dexter se locat. Carissimi sic milites descēdētes ⁊ cāpū req̄rentes stre/nui ⁊ fortes bellare dñt ⁊ regē ad modū co rone cingere ac defendere. Hēs enī nos mi lites sum⁹ ⁊ pugre cō diabolū in cāpo hui⁹ mūdi nos oportz ⁊ regē nostz. i. aīaz defendere

qz aduersarij noster fortis ẽ ẽptã do aliaqz mala z illicita suggerẽdo sz debil' est si volu mꝰ supare. Cui vt petr⁹ ait. Fortes in fide resistere dẽm⁹ nec timere ꝓsueuerũt. nãqz fortes milites z ex pti ĩ ꝓncipio cũ arma su scipiũt solẽt tremere colore pallescere. sãgnẽ de narib⁹ emittere. Cui⁹ signũ ꝓbitati po ti⁹ attestat' qz vicio. Credibile nãqz est eũ q̃ in ꝓncipio belli timore cõcutit' cũ ad belluz redierit ꝓstãtiꝰ agere nec terga vtere cũ ad ꝑ uenerit vbi timor mortis añ pulsus pre sentialr videt imminere. Timor ei nobis oĩ b⁹ imineꝫ de morte futura vtinã tpali saltẽ ĩ strenue z sine oĩ timore armis fidei suscepti s z clipeis boni opis ꝓtectis pugnare optet. vt sc̃am morte. i. etnã fortit deu incamus. Be q̃ boeti⁹ ait. Jacetis ꝓfusi gnoz rabiles iam vos secũda mors manet. Mi lites isti cũ post pugnã ad fines exilij ũt tan qz corde z vtute assumpta ad. viij. quadra psiliũt z inuẽtos hostes pstern ũt. Sic ẽ de oĩ hoie q̃ de se bũlia sentit z in nullo superbit postea saltabit ad octo q̃dra octo beatitu dinũ. qz ois q̃ se bũliat exaltabit. Quartũ gen⁹ est ꝓtectoꝝ quoz oĩm est vnus atqz idem ꝓgressus. Mã de vno q̃dro in q̃ situa ti sunt pñt ꝓgredi ad tertium quadrũ eo q̃ q̃si securi infra regis ꝓfinia ꝓsistãt. Cuz vo extra reg. s termios psiliũt vno q̃dro ꝓtenti sp indirectuz ascẽdunt nunq̃z tñ reuertunt in rectũ ut euntes curẽt p vtutẽ acq̃rere qđ nobiles situati retinẽt in dignitate. Unde si sic per milites ac alios nobiles actum fue rint q̃ ad lineam aduersarioꝝ nobiliuz quadratũ puenant p vtutẽ acquirunt qđ regine p grãm est ꝓcessuz. Est aũt sciendum q̃ ꝓtectores ascẽdentes ĩ rectuz. si quẽ nobilez aut ꝓtectorem ĩuenerint aduersarũ. z hoc in angulis ipm a dexteris z a sinistris capere z occidere pñt nunq̃z aũt extra lineã rectam ad dextrã vel sinistraz ꝓgredi ꝓtectoris nisi cũ regie obtinet dignitatẽ. Carissimi. Ido pulares isti virtutis q̃ vitiis z lex⁹ boies si gnificãt int' q̃s reges potẽtes nobiles z alij illustres ad regendũ z ꝓsidendũ positi sũt. Qui cũ eoz officia ꝑm leges z rones nõ di rigunt nobilitatis sue vtutẽ amittũt z actũ ꝑditionẽ q̃z ꝓtectorum incurrũt. Oẽs enĩ ab vno patre geniti z ꝓcreati sum⁹ adã int' q̃s vtutib⁹ ꝑclari regis z nobiliuz noĩa merito sortiũt Sz dũ ꝓtectores. i. plebei boies simpli ces iuxta discretoz ꝓfessoz suoz cõsilia vi uẽtes z mãdatis eccl'e obediẽtes lineã recte vite ascẽdunt. merito regũ z nobiliũ sancto rum noĩa ex officio ꝓfectionis vite in celesti b⁹ sortiũt. Nemo ergo tales ꝓtectores despi ciat q̃ tã ad impiuz q̃z ad summũ pontifi catũ vtutib⁹ plenos z gratiosos eos legimus puenisse. Cũ gigas q̃daz noĩe ari⁹ diuitijs eẽt in opulentissimo indie regno inflat⁹ et oĩno rex impi⁹. Hic cũ venisset ad hospici um apollinis. sciscitatur⁹ an aliq̃s mortaliũ esset eo felicioz. Ex abdito sacroꝝ specu vox insonuit q̃ ei ꝓtulit quẽdã ꝓtectorez agri laum noie. Hic erat pauper primus reb⁹. aio vo diues z etate senioz q̃ terminos agri sui nunq̃z excesserat. Sic ergo apollo magis approbat cũ securitate tranqlla agalari ru de tugurio q̃z tristẽ z sollicitudinib⁹ aulaz plenã gigãtis diuissimi. Mdagis ei approba ut paucas glebas pauoris ĩerptes q̃z oĩ lidie pinguissimã metu plenã. Hic pau per agala⁹ vtuosissim⁹ fuerat. q̃nto enĩ hõ est rõne inferioz. vtute voz ptãte superioz. tanto etiã glorioſioz reddit' z famosioz. Virgili⁹ longobard⁹ origine natione mantuanus ꝑsapia humili ort⁹. sapia tñ maxim⁹ z exi mi⁹ poetaꝝ claruit. Cũ q̃daz sibi diceret q̃ vlus Homeri opi suo insereret. rñdit. Mda gnaꝝ esse viriũ clauã excutere ꝺ manu her culis. Quint⁹ q̃ in isto scacario ludit z no minat' est regina. Cui⁹ ꝓgressus est ꝺ albo in nigruz. z ponit' iuxta regẽ z q̃n recedit a rege capit'. q̃ cũ mota fuerit de ꝓpio q̃dro nigro vbi ꝓmo fuit locata nõ pot ꝓcedere nisi a q̃dro in q̃drum vnũ z ꝑangulariter siue ꝓcedat siue retrocedat. siue capiat siue capiat'. Sz si querat' cur regia bellis exponat' cũ ꝓdicio mulieris debilis sit z fragilis Dicendũ est si scire velim⁹ q̃ morẽ illarum mulieꝝ sequit' vbi viri ad bella ꝓcedentes mlieres z vxores cũ tota familia ad castra

deducunt. Thartari ei ꝑ faciũt. Et licet nõ viant arcu. magistũ pñt boies ipedire q3 corpis vtute pſternere. In ſolaciũ tñ regis facti est ad amoris oſtensionẽ puisuz vt ad bella regẽ regina ſequat. Tarissimi p regina aiaz nrã intelligem⁹ que regina in celis p tramitẽ bonoz operũ pſtituet. Hec regina alba ẽ nigra. alba p pfessionẽ ab solutionẽ q̃ ſeru⁹ ei⁹. ſ. corp⁹ pure pfitet abſoluit ſatisfaciẽs pdelictis in tantã albedinez reddit decies clarioz ſole apparebit. Sz nigra efficit p pcti fuliginẽ deturpationẽ. Hec iuxta regẽ stare dz qõ ſi nou fecerit capit violat. Filia ei nostra ad ꝑ corpi infusa est vt ei⁹ recuperatione ſaluatõe angeloz exercit⁹ q̃ ruinaz magnã cũ lucifero fecerat ad integruz restaurẽt vt ad regem gloze vt regina colloceẽt. Que cũ a rege c⁹ cura regit gubernat diſceſſerit capit. p mortalia facta ad inferos mactat. ibi irrecupabiliter demergit. Et q̃z uis regina ista. i. aia ab extra bellare neſciat. corp⁹ tñ vt meritoria opet abint⁹ inſtiget. q corp⁹ nostruz ſicut inſſor equũ aia. i. rõ nostra dirigere debet ad vtutes informare ne vltra limites mandatoz eccle pſiliat. ſz recto tramite de q̃dro vni⁹ vtutis in q̃drũ alteri⁹ greſſum faciat. ꝓpterea regina i ſcba carro greſſum lentũ nõ ſaltũ dz habere infrã ꝑpros limites pmanere. Mã dyana iacob filia vxi ſuate ſeruauit dñi in domo fratriz ſuoz q̃euit. ſz ſtatim cũ ad videndũ alias regiones curioſe exiuit. a filio ſichẽ corrupta fuit Seneca dicit q mulieres q̃ malã faciẽ bñt leues ipudice ſunt. Mõ enĩ illis deest animus ſz corruptor. Solin⁹ dicit q̃ pter mulieres pauca aialia couũ mouẽt guida. migram faciẽ ad oĩm virom aſpectũ debẽt habere ne ab aliis ſolicitate de incõuenẽtia diffament. Ouidius. Que dant q̃ negant gaudẽt tñ eſſe rogate. Ludũt formoſe. Caſta est quã nemo rogauit. Sexti q̃ bũcludum exercent reges ſunt rapacupant. Rex enĩ ſup oẽs alios est qõ motõis ꝓgreſſionis natura manifeſtat. Cũ enĩ relideat in q̃rto quadro albo cũ ipſe ſit niger hz a dextris in albo militẽ alphilem. rochuz vo in nigro. In ſiniſtra vo tenet loca oppoſita q vo rex ſup oẽs obtinet dignitatez dñium rõne dignitatis nõ decuit eũ multo ſpacio a regni ſui ſolio abſentari. iõ q̃ mouert incipit de ſuo q̃dro albo naturã ſequit rochoz a dextris in ſiniſtris. Ita tñ q a ſiniſtris nõ põt ſe ponere i loco nigro iuxta rochuz ſituatũ in albo. ſz põt ſe ponere i albo loco iuxta dictũ rochũ ad angulare q̃droz vbi ſituati ſunt ciuitatis cuſtodes ibi naturam hz milites in tali ꝓgreſſu. In ſtos aũt duos ꝓgreſſus ſortit vice regine.

Moraliſatio.

Tarissimi. Iſte rex est dñs noſter ieſus xp̃s q̃ est rex regũ ſup oẽs in celo in tra. qõ ꝓgreſſionis motionis ſue natura mãifeſtat. dñi ei ꝓgredit oẽs ſctoz angeloz choz ipm tã q̃z dñm venerãtes comitant. q̃ ſecũ hz rochũ alphilem aliaq̃z ſcba calia locũ vniuerſoz rectõ tramite occupat circũquaq̃z. teſte p̃s. q ait. Si aſcẽdero in celũ tu illic es. ſi deſcendero ad infernũ ades. Beniq̃z reginã ſecũ ducit ideẽ miſericordiaz piã matrẽ dñam nrãz mariã. Cui⁹ vice vnũ ꝓgreſſum miſerationis ad ꝓfectũ quadrũ. i. hoĩm in mũdo viuentiũ facit. Tñ merito nomẽ illud gl'oſuz p ꝓphetã sortit⁹ est vbi eũ pẽm miſericordiaz deũ tot⁹ pſolatõis eſſe pteſtat. Bũ enĩ meroris pditõis noſtre p peccatũ protho plaſti nullus ſctoz aut electoz recuperationẽ facere poterat. ipſe miſericors rex ad ꝓfectum ſuoz reſtaurandũ gregẽ nũerũ de celeſtib⁹ ſedib⁹ ad hui⁹ mũdi miſerabil q̃drum ingredi dignat⁹ est a ſuntute diabolica nos liberauit. Cui⁹ ſibi grãz p infinita ſecula reddamus.

De audiendo bono conſilio.

Capitulum. clxvij.

Agitar⁹ quan

do dam auicula noie philomenaz capiẽs q̃n volebat eam occidere vox data est philomene ait. Quid tibi pdeſt o bõ ſi me occideris. Neq̃z enĩ ventres tuuz de me implere valebis. ſed ſi dimittere me velles tria mãdata tibi darẽ que ſi dili

genti⁹ suares. magnā vtilitatē inde ꝓsequi posses. Ille vo ad ei⁹ loquelā stupefact⁹ p̄ misit vt eā dimittere vellet si h̄ tria mā data & vtilia p̄ferret. Que aut. Audite ergo. primū est. nunq̄z rē que apprehēdi n̄ pōt apprehendere studeas. Audi scōm. Be re pdita & irrecupabili nūq̄z doleas. Audi tertium. Verbo incredibili nunq̄z credas. Hec tria bñ custodi & bñ tibi erit. Ille aūt vt p̄misit eā volare dimisit. Philomena ei p̄ aerem volitā dulciter cantauit finito cantu dixit ei Ve tibi hō q̄z malū cōsilium habuisti & q̄z magnū thesaurū hodie pdidisti. Est ei in viscerib⁹ meis margarita q̄ structionis ouum vincit magnitudine. Ille h̄ audiēs p̄tristatus ē valde q̄a eā dimisit. retibe suū expandit & conabat eam apprehēdere dicēs ei. Veni ī domū meā & oēz hūanitatē exhibebo tibi & pp̄rijs manib⁹ te pascā & ad tuā voluntatez te volare p̄mittā. Cui philomena. Nūc p̄ certo te fatuū esse ꝓgnosco. nā ex illis que tibi dixi nullū p̄fectū habuisti. q̄ de re pdita & irrecupabili doles & me nequeas capere & tñ p retibe tuū tēptasti. & insup̄ margaritā in meis viscerib⁹ esse credidisti cū ego tota ad magnitudinē structionis ouī nō valeam pungere. stulte⁹ es & in stultitia tua sp̄ p̄manebis. His dictis auolauit. Hō aūt dolēs & tristis ad domū rediit & philomenam nō vidit.

Moralisatio.

Karissimi. Iste sagittari⁹ pōt dici q̄libet bon⁹ xp̄ian⁹ q̄ in baptismo a peccato originali ē lot⁹ in q̄ baptismo sagittas acutas recepit. s. vtutes cōtra diabolū mūdū & carnē. Accepit philomenā. s. dñm nostrū iesum q̄ renūciauit diabolo & p̄pis ei⁹. Qui miro mō dulciter cantauit q̄ orōnem patri celesti p̄ genere hūano infudit. Iz miser peccator istā philomenā. s. dñm nostr̄ iesuz xp̄m cogitauit occidere q̄uens cogitauit peccatū mortale p̄petrare. sicut dicit ap̄s. Ite ex q̄ntū est in eis crucifigūt filiū dei. Sz diligenter attendas q̄ de⁹ dedit tibi tria mā data que si diligenter hō custodierit ad magnū p̄fectuz q̄uenire posset ꝛc. Rex iste ē trinitas in q̄ sunt tres p sone & vn⁹ de⁹ quā rē nūq̄z poterim⁹ apprehendere q̄z diu sum⁹ in h̄ mortali corpe sm q̄ dicit ap̄s. Jā videm⁹ ī enigmate postea videbim⁹ sicut est. Nec fides hz meritum vbi hūana rō p̄bet experimentū. Ite salvator in euāgelio rñdit mulieri petenti dic vt sedeāt hi duo filij mei ꝛc. Rñdit salvator. Nescitis q̄d petatis. Ite dicebat petro que renti ō p̄sūmatōe seculi ꝛc. Nō est vestruz nosse tpa vel mom̄ta ꝛc. Ecce isti stupebāt rem apprehēdere quā nō potuerūt attingere

Alia deductio.

a Liter istud exēplū pōt reduci ad illos q̄ apetūt honores & diuitias

Exemplū de lucifero q̄ rem apetitu hz impossibile ei apprehēdere erat q̄n dicebat. Ascendā vsq̄z ad tertiū celū. Quid ergo sequit̄ post. In infernū cecidit. Ite de p̄mo pente q̄ p̄ esum pomi de⁹ esse voluisz ppt̄ q̄d a paradiso est expulsus & mortē sibi & nobis oib⁹ parauit. Cōsulo ergo vt vos diuites ac mūdi potētes nolitis rem apprehēdere que apprehēdi non pōt. Sicut sunt bona tpalia ac seculi honores que nunq̄z veracit̄ poterūt sine damno aie apprehendi sicut dicit ap̄s. Qui volunt diues fieri incidit in laqueos diaboli. Et licet bona obtinueris q̄n meli⁹ speras de eisdem gaudere defraudaberis. Exemplū ō illo diuite q̄ dicebat. Destruam horrea mea & ea dē nocte defunct⁹ est. Secundū mādatuz est. Bene pdita & irrecupabili nō dolebis. Carissimi scire debetis q̄ p̄ rem pdītā debem⁹ intelligere corpis sanitatē aut diuitias q̄s deus auferat ab eo quē diligit. iuxta illud. Flagellat de⁹ filiū suū quē diligit. Hz cū aliq̄ facti sunt ceci claudi aut mēbro aliq̄ p̄uati vl̄ diuicijs spoliati & vltra q̄z credi pōt dolent. & gratias deo nō offerunt sicut Esau multū dolebat q̄ benedictionez patris amisit & tñ obtinere nō potuit. Tertium mandatum est. Verbo incredibili nō credas. In isto verbo carissimi mlti sunt decepti p̄ diabolum & carnem. Diabolus suggerit multa & falsa p̄mittit que sūt incredibilia sicut de p̄mo parente q̄ credidit diabolo q̄n dixit.

Si comederitis ō ligno eritis sicut dij. credidit & erat decept⁹ & nō paradiso est expulsus ¶ Promissio diaboli erat incredibilē ppt duo ꝓmo q⁹ mēdax. secūdo q⁹ deū ei ꝓdixit. Jn quācunq; hora comederitis de ligno illo morieminī. Sic mō aliq; tantū credunt diabolo mūdo & carni & statū eis adherēt & in peccatis ꝓsentiūt & dicūt. Duū est tā ꝑciosum ꝛc. ¶ Per ouū mūd⁹ intelligit̄ q̄ est rotūdus ¶ Mūd⁹ dicit boī. Bonū est vti mūdo i iuuentute. q⁹ licet ℔ fecerim⁹ & peccatū inciderim⁹. tūc maior est structiōe. i. maior est diuina mia q̄z nra miseria. Cōtra tales dicit ps. Nō miserearis omnib⁹ q̄ operant iniq̄tatem. Studeamus ergo ꝛc.

De eterna damnatione.

Capitulum. clxvij.

Arlaaz narrat q⁹

b peccator sit⁹ est boī q̄ cū timet vnī cornem recedit in baratrū. Bū aūt caderet manib⁹ arbustulā q̄ndā apprehendit que de pfundo ascēdebat. & aspicies infer⁹ vidit ad pedē arboris puteū teterrimuz & draconē horribilē arborē cingentē & eius casuz ore apto expectantē. Duob⁹ aūt muribus quor vn⁹ erat alb⁹ alius niger arborē incessant corrodentib⁹ in radice sensit eum vacillare. Quattuor q̄z vipre albe a basi q̄ pedem fixerat ꝓcedētes totā foueam flatu suo mortifero intoxicabāt. Eleuās oculos vidit ex ramis arboris stillantis oblit⁹ q̄z piculi in q̄ vndiq; positus erat illi dulcedini se totū dedit. q̄daz aūt amico ei⁹ porrigente sibi scalaz vt egrederet. melle delectat⁹ distulit & cadēte arbore cecidit in os draconis. q̄ descēdens i puteū ibi eum deuorauit & sic misera morte heu mortu⁹ est.

Moralisatio.

Ariſſimi. Homo iste est peccator vnicornis est mors q̄ hoīem semp sequit. Baratrū est mūd⁹ iste. arbor ē vita que p horā diei & noctis q̄i p murū albū & nigrū incessant ꝓsumit. Basis ex qua ꝓcedūt vipre est corp⁹ hūanū hīs q̄tuor q̄litates humor⁹ q̄b⁹ inordinate cōpositis corpis cōpago dissoluit. Draco ē diabolus. pute⁹ infernus. dulcedo ramuscul⁹ delectatio peccati p quā hō seducit vt perculū nō intueat. Amic⁹ est xp̄s aut ꝓdicator. scala est pn̄a cui cū hō differt acq̄escere subito vita deficiente in os diaboli cadit q̄ eum in infernum deuorat & rapit.

De duodecim legib⁹ & mō viuendi.

Capitulum. clxvj.

Arrat trog⁹ pō;

n peius ō ligurio nobili milite q̄ ciuitatē quādā cū ꝓpō iurare inducerat ad seruādū leges q̄sdam iustas & vtiles licet ꝓncipio gues donec ipse ab apostolice deifico quē ipse finxit esse auctore dictarum legū rēsum reportaret. Quo facto incretā iuit & ibi ꝑpetuū exiliū egit. Moriturus aūt ossa sua ad ciuitatē redirēt & oēs a iuramēto se liberos esse credētes legū obseruantiā violarēt. Hax aūt legū duodecim numero erāt. ¶ Prima lege ꝓpm in obsequz ꝓncipū & ꝓncipes i custodiā subditor⁹ & ad coertionē improbor⁹ reformauit. Secūda lege pcmoniā & frugalitatē oībus psuasit credens militaz laudabil⁹ fieri modestia q̄z crapula. Tertia lege iussit singula nō pecunia sz meritor⁹ cōpensione opiuna. Quarta lege instituit aurū & argentū velut oīm materiaz vilioze. Quinta āministratione reipublice p ordinē diuisit dans regib⁹ potestatē belloz. magistratibus iudicia & oēs offensiones senatui custodiā legū ꝓpō credendi vel eligēdi magistrat⁹ ptātem. Sexta fundū oīb⁹ eq̄lē diuisit & oīb⁹ patrimonij eq̄lib⁹. ita q⁹ alē alterō null⁹ potētior redderet. Septia iussit oēs cōuiuari publice ne alē alteri foret cā luxurie. Octaua iuuēib⁹ toto āno vna sola volut vti veste. Nona pueros paupes in agrū nō in foz publicū deduci iussit vt ꝓmos āños ducerēt in opē nō in leuitate. Decia lege statuit ýgies sine dote nubere. Undecia voluit vxores eligi ñ pecūia. Duodecia marīm honorē nō diuitū sz ꝑ gdu etatis statuit fore. oē āt q̄cunq; lege statuit ipe p exēplo alijs ꝓm⁹ fuauit

Moralisatio.

Arissimi. Iste nobilis est dñs noster ihesus xps q̄ intrauit q̄nda ciuitatē .i. mūdū istū. & fecit p̄m iura re .i. in baptismo firmitē p̄mittere. seruare leges suas .i. decē p̄cepta donec veniret ad iudiciū. Cū aūt mortuꝰ erat nō tātū ossa sed totū corpꝰ in mari .i. in ira posuit. ¶Prima lex est. In obsequm p̄ncipū ⁊c. Ꝫ est q̄ xp̄iani sp̄ sint parati p̄ oīa p̄latis & eccl̄iaꝝ rectoribꝰ sine accusatōe aut aliq̄ ꝓtione simplicit̄ obedire. Et q̄ p̄nceps p quos p̄latos intelligimꝰ q̄ curam aiaꝝ custodiendaruꝫ suscepērūt subditos suos in viā salutis dirigāt & p bona exēpla in vita sua eos antecedant q̄ turpe est doctorē cū culpa redarguit ipm. Scda lex frugalitatē oībꝰ psuasit & psimoniā et cetera ꝓ̄ia intēdit. p̄cimoniam suadēs ac gulā carnisq̄ crāpulā q̄bus multi hodiernis tpibꝰ intēdētes & dedit̄ vitam breuiāt. exercere phibuit. Sz frugalitatē bonoꝝ opeꝝ & largitatē elemosinaꝝ oībus nobis p legē q̄ ser opa misericordie istituit seruā dā esse voluit atq̄ psuasit. q̄ quicq̄d vltra necessitatē vite p̄lati aut alij viri ecclesiastici diuites bñt in elemosinā pauperuꝫ distribuere tenēt. Aliter teste beato Hiero. rapina ē & sacrilegiū coram deo. Tertia lex iussit singula nō pecunia Sz meritoꝝ cōpensione oportuna cōparari Ꝫ est q̄ntū habes tantū vales. Deꝰ nō tantū dona respicit Sz cor & intentionē donātis. & ideo p̄m cordis tui merita deꝰ retributionē tuā magnam vel paruā faciet. Nihil enī absconditum est oculis eiꝰ q̄ nō sciat & nihil opertū q̄ sibi nō reuelet quoniā oīa intuet. Quarta lex instituit materiā auri ⁊c. .i. diuitias bꝰ mōi vilius apud deū reputari q̄z aliq̄d alteriuꝰ materie totiꝰ mūdi. sed acceptat p̄ces & miserias pauperꝫ sicut legit̄ de diuite epulone q̄ miseriā pauris lazari vt vlcerati non respiciens neq̄ cōpatiēs postq̄z in inferno iacuit sepultꝰ & pauxillū a que a digito stillantis petijt & nō obtinuit sed flāmis & cruciatibꝰ ꝑpetuis expositꝰ sp̄ vrit & lazarꝰ est ab angelis ꝑ̄ suam patientiā in sinu abrahe collocatꝰ. Quinta lex dedit regibꝰ ptātem ⁊c. hoc est intelligendū q̄ p̄nceps & p̄lati iaꝫ habent subditos iudicare. Sz cauendum est ne sint muneribꝰ corrupti vt nō recte iudicent. q̄z si sic ea dē mensura q̄ mensi fuerīt. s. iusticiā vel iniusticiā remetiet eis p iudicē vtuoꝝ & mortuoꝝ ī extremo iudicio q̄z moderni ꝓpis iudices munera pauperꝫ vel diuitiuꝫ q̄rūcunq̄z recipiētes a iusticia ita excecant̄ q̄ viā eq̄tatis & sniē recte vix videre pñt. sed q̄ mō plus dederit fortiorē cām fauorabiliorem q̄z sniam licet ꝯ iusticiaꝫ obtinebit. Sexta lex fundos omnibꝰ equalit̄ diuisit. Ꝫ est. Deus ab eterno instituit oībꝰ equalē grām suam. p̄m q̄ viderit hominē ꝓficere. Ait in euāgelio dicit. ¶Dente & accipietis. Item alibi dicit. Qōcunq̄z pene rimus patrem in noīe meo credite q̄ accipietis & fiet vobis. q̄z xp̄us in diuicijs est abūdantissimus. ¶Dostq̄z digne a nobis rogatus fuerit in muneribꝰ expendēdis est largissimus. ¶Plus enī pōt dare q̄z mens nostra scit rogare. Septima lex ne diuitie cā sint luxurie ꝓpterea publica conuiuia celebrari instituit. q̄z ꝓpter diuitias multi perierūt & sunt multis causa quare in luxuriaꝫ aut alia peccata mortalia sepiꝰ cadunt ꝓpterea salomon dñm rogauit dicens. Diuitias & pauptates ne dederis mihi. Octaua iuuenibꝰ toto anno vna sola volut vti veste. Quid p̄ hanc vestem nisi solam charitatem intelligimus que operit multitudinem peccatoꝝ. ¶Per hanc enī vestez possumus placere deo que sup oīa charitatē fraternā in nobis diligit. Charitas veste aplō nō agit ꝑperaꝫ. nō querit que sua sunt. nō emulat ⁊c. Sic nos ī charitate radicati nō debem⁹ solam nr̄am salutē & saluationem querere sed & fratris nostri debemus salutem quidere p vitam exemplarē aut bonā ammonitionē in viā rectam dirigere ne sicut ouis errans a pastore ꝑeat. sed pascua vite celestis p vestez charitatis inueniat. Nona pueros paupes ⁊c. .i. vt introducant̄ in agrū eccl̄ie p̄m merita sua ad p̄mouendū sicut ceteri q̄ deꝰ eligit pauperes in Ꝫ mūdo ipsos heredes regni sui facies vbi dicit Beati pauperes. Glosa. Non omnes sed spū

Quoniã ipsoꝝ est regnuꝫ celoꝝ. Item ps. Iste paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eum Et q̃s est paup ille. Hlo. Spũ. Ipse paup iste laborat ī agro. i. in h̄ mũdo. Quoniã agricultura dei sum⁹ ⁊ ad laborẽ a iuuẽtute nascimur sicut auis ad volã dũ. Job. v. Et in vinea dñi. i. ecclia laborez pñe suscipim⁹ ⁊ p⁹ ꝓductionẽ cõuẽtione facta laboris nostri ꝑm merita vel demerita gloriã vl̃ penã in eẽnitate a dispensatore patrfamilias iesu xp̃o recipiem⁹. Decima statuit vgies sine dote. i. nubere bonos xp̃ianos sine dote. i. amore mũdano nubere xp̃o. Sũt multi q̃ spõtanea volũtate castitatez vouent. frena despiciunt vt celestia p̃mia postmodũ recipiãt. Undecima. vxores eligi. i. aias ꝺo placentes ad ei⁹ ꝑfectia coaptem⁹. nihil deo tãtum placet sicut aia mũda q̃ totaliꝫ deo est data. Duodecia q̃ q̃libet ꝑm meritũ bonores ⁊ diuitias obtinebit. Sz videãt ꝓncipes ⁊ ꝓlati aliiqz rectores q̃ ī seipsis p⁹ opa meritoria exerceãt a ñq̃z alios informẽt. sicut ꝺ xp̃o ꝺr ī actibus. Cepit iel⁹ facere ⁊ docere.

De reuocatione pctoꝝ ad viam pñe.
Capitulum. clxx.

Vidam luso2 oc

q currit btõ bernardo eq̃tanti dicẽs ei. Ipsaẽ volo tecũ ludere. ⁊ animã meã volo ponere ꝓ equũ tuũ. Hoc audiẽs sanct⁹ bernard⁹ statiñ de eq̃ descẽdens dixit Si plura pũcta q̃z ego pieceris me⁹ equ⁹ tu⁹ erit. si ego plura piecero aĩma tua mea erit. Luso2 ꝓcessit statiñ taxillos tres arripiens octo pũcta piecit. Quo facto frenũ eq̃ tanq̃z suũ tenuit. Ait sanct⁹ bernard⁹. Fili adhuc restat in trib⁹ taxillis pl⁹ q̃z istud. accipiẽs piecit decẽ ⁊ octo pũcta decez pũcta pl⁹ q̃z luso2. Quo viso luso2 sub obediẽtia patris sui bernardi se dedit. ⁊ p⁹ vitam sanctam fine felici ad dñm migrauit.

Moralisatio.

Mirissimi. Luso2 iste est hõ mũdanus vanitatib⁹ dedit⁹ ⁊ subiectus sanct⁹ bernard⁹ est discret⁹ ꝓlat⁹ siue ꝓfessoꝝ q̃ bz cũ tali tota ꝓuidẽtia ludere oñendo ei vitã q̃ est lud⁹ ⁊ gaudium aĩe. Equũ suũ ꝺz ponere. i. coꝝ suũ ⁊ aiaz laboribus exponere vt educat errãtẽ ad viã vitatis. sicut ait apl̃s. Sicut xp̃s aiaz suã ꝓ nobis posuit sic ⁊ nos debem⁹ aias nrãs ꝓ fratrib⁹ nrĩs ponere. Oẽs ei frẽs sum⁹ ab vno patre adã. q̃re merito nos diligere debem⁹ Tres taxilli sũt pat̃ ⁊ fili⁹ ⁊ spũssanct⁹ q̃ habẽt mlta pũcta. i. ifinita gaudia q̃ dñt oñdi ⁊ pctoꝝ recitari. Ihũ in euãgelio. In domo patris mei mãsiones mlte sũt. imo tot sũt ibi gaudia q̃ oculus nõ vidit nec auris audiuit nec hois cogitatio exp̃mere põt q̃ pauit de⁹ diligẽtib⁹ se. Ibi reqes sine labore. vita sine morte. gaudia sine luctu. Et vt breuit̃ ꝓcludam oĩs gaudij plenitudo.

De dilectione ⁊ fidelitate nimia. ⁊ q̃ veritas in morte liberat. Capl̃m. clxxj.

Etrus alphõsus

p refert q̃ erãt duo milites q̃z vnus manẽs in egypto. alter in baldach Int̃ q̃s duos nũcij sepi⁹ prexerũt. Ihũ q̃c q̃ erat in tra egypti miles de egypto p nũcios ad militẽ de baldach misit ⁊ cõuerso. sic q̃ amoꝝ fidelis int̃ eos fact⁹ est ⁊ nullus adhuc aliũ vidit. Miles vo de baldach cũ semel in stratu iacuisset intra se cogitabat. Soci⁹ me⁹ de egypto mihi magnã amicitiã ostẽdit ⁊ nũq̃z oculis carnalib⁹ eũ vidi vadã ad eũ ⁊ videbo. Cõduxit nauẽ ⁊ veit in egyptũ audiẽsq̃z amic⁹ e⁹ obuiã ei prexit ⁊ cũ gaudio ad domũ suam duxit. Miles ille q̃ndã puellã nimis pulcrã in domo sua habebat. Quã cum vidisset miles de baldach capt⁹ est in oculis ei⁹ ⁊ p̃ nimio amore infirmabat̃. Miles vo de egypto cum h̄ pcepisset ait ei. Carissime dic mihi q̃d tibi est. Ait ille. Est puella in domo tua quã desiderat coꝝ meuz tota mente intantũ q̃ nisi eam habuero fili⁹ mortis sum ego. Miles cum hoc audisset oẽs mulieres domus sue ei ostẽdit excepta illa puella. Ille cum oẽs vidisset ait. De omnib⁹ istis paz aut nihil curo sed est vna alia quã nõ video quã diligit anima mea. In fine illam puellam ei ostẽdit. Ista puella ait. Carissime in ista sola stat moꝝ ⁊ vita mea. Ait miles et ego

dico tibi ista. a tua ꝓtute sua in domo mea nutriui ad hꝫ vt vxor mea eēt. & cū ea infinitas diuitias obtinerē. Verumtamē tantū te diligo vt añq̄ morianris ipsa. tibi in vxorem ꝓcedo cū oīb⁹ diuitijs q̄s ego recipe debe/rem. Miles hꝫ audiēs gauisus ē valde eaꝫ in vxorē accepit cū q̄ diuitias multas obtinuit. & sic ad patriā suā baldach cū cōiuge sua prexit. Post hꝫ cito miles de egypto ad egestatē magnā puenit intantū q̄ nec domū nec aliquā rem habebat. intra se cogitabat Ad quē melī⁹ potero accedere q̄ ad socium meū de baldach quē ego ad diuitias ꝓmouī. & ipse me in egestate mea respiciat. Ma/uem ascēdit. & venit baldach ad q̄ndaꝫ ciuitatē post solis occasuꝫ in q̄ manebat diues socī⁹ eius. Intra se cogitabat. nor est si mō ad domū socij mei pgam noticiā mei non habebit q̄ male sum vestit⁹. & nullum mecum habeo vbi sole/baꝫ magnā familiā ducere. & omnib⁹ abūdare. Aut intra se. Nocte ista q̄escam. & die crastina ad eū pgam respexit ꝑsus cimiteriū vidit ostia ecclie apta intra ut vt tota nocte q̄esceret. Cum aūt ibi fuis/set. & dormire volebat in platea q̄dam adin uicem pugnabāt. & vn⁹ alium occidit. Inter fector vō ad cimiteriuꝫ fugit. & ex alia parte exiuit. Post hec vō clamor factꝰ est in ciui/tate vbi est interfector. vbi est. putor q̄ hoīem interfecit. Et ille. Ego sum interfector q̄ illum hoīem interfeci accipite me. & in patibulum suspendite. Illi man⁹ in eū iniecerūt. & p totā nocte in carcere inclusērūt. Mane vō cam pana quinatus erat pulsata. iudex ꝓtra eum Iniam dedit. & illū ad suspendendū duxerūt. Int̄ alios q̄ secuti sūt eū erat miles socius ei⁹ ad quē venerat. Cū vō eū duci ad pati/bulū respexisset. ait intra se. Ille ē socī⁹ me⁹ de egypto q̄ mihi vxorem meā cum diuitijs multis dedit. & iam vadit ad suspendiū. & ego viuā. Clamauit alta voce. & dixit. O carissi mi nolue hoīem innocentē interficere. ille ē in/nocēs quē vos ad mortē ibi ducitis. Ego vō sum putor q̄ hoīem interfeci. & nō ipse. Illi hꝫ audientes man⁹ in eū iniecerūt. & ambos ad patibulū duxerūt. Cū vō ambo ꝑ pe patibulū eēnt. rex cogitabat. Ex q̄ re⁹ hui⁹ factum sum ego istos innocētes ꝓmittā mori. ñ po terit esse q̄n de⁹ aliq̄n vindictā ō me sumat meli⁹ ē mihi hꝫ pati breue supplicium q̄. & etnā penā sustinere in inferno. Clamabat voce magna. O carissimi nolite ꝓpt deū innocē/tes occidere null⁹ ex eis signo vbo vel facto ꝑsilium dederat vt ille occideret. q̄ occisus est hꝫ ego sum. q̄ ꝓpijs manib⁹ eū occidi. nō me inficiter. & innocentes ꝓmittatis libere abire. illi hec audientes man⁹ in eū iniecerūt. & admira bāt. & illos tres coram iudice duxerūt. Iudex cū eos vidisset admirabat. & ait. Quare re/uersi estis. Illi vō totum ꝓcessum a ꝓncipio vsq̄ ad finē retulerūt. Aut iudex ꝓmo mili/ti. Carissimi q̄ de cā dixisti q̄ tu illum hoīem occidisti. Et ille. Sine fallacia vobis dicā. In tra mea in egypto locuples fui. & in oī/b⁹ abūdans. deinde ad magnā egestatē ꝓ/ueni intantum q̄ nec domum nec locum nec ali/quā rem habui. verecūdia duct⁹ terrā istā intraui vt si aliq̄ remedium obtinerē. & ideo dixi q̄ hoīem interfecissem. q̄ libentius mori vellem q̄ viuere. & adhuc ꝓpt deum peto vt me occidas. Aut miles secūdo militi de bal dach. Et tu carissime q̄re dixisti q̄ hoīez oc cidisti. Qui rñdit. Bñe miles iste mihi vx orez cū infinitis diuitijs dedit quā ꝑ seipso nutriuit ꝓ quē fact⁹ sum diues in oīb⁹. Cū vō socium meum tā carū q̄ me ad tot. & tanta p mouit vidi ad patibulū duci alta voce cla/maui. Ego sum re⁹ mortis ei⁹. & nō ipse. q̄ li/bent⁹ p amore ei⁹ vellem mori. Aut iudex in terfector. Ob quā cām dixisti te hoīez inter fecisse. Qui ait. dñe verum dixi. graue fuisset peccatum si innocētes mori ꝑmisissem. & ego vi/uerem. & nō potiꝰ elegi vitatē dicere. & penaꝫ hic sustinere q̄ innocētes sine culpa dānari. & ego in inferno vel alibi puniri deberē. Aut iudex. q̄ vitatē dixisti. & innocentes saluasti amō studeas vitā tuā emēdare mortēibi remitto vade in pace. Dēs audiētes iudicium iudicē laudabāt q̄ tā pie dedit iudicium eo q̄ vitatē dicebat re⁹. Moralisatio.

Clarissimi. Iste imperator est pater celestis. Duo milites dñs noster iesus xp̄us. & adam. primus pater iesus xp̄us in egypto manens. iuxta illud.

Guido miles strenuus accepit ad pugnandum de

Ex egypto vocaui filiū meū. Adā pm⁹ pa
ter ī agro damasceno plasmat⁹ ē. Inē istos
erat maxīa amicīa ⁊ nūcios inē eos mise
rūt qñ pat ad filiū ⁊ spūm sanctū loquebat
dicēs. Faciam⁹ hoīez ad imaginē ⁊ similitu
dinem nrām. Postea miles de baldach. s.
adā in paradisuz trāslat⁹ in domo dñi nostri
ihesu xp̄i. in domo illa vidit q̄ndaz pulcrā. i.
aiaz quā aperuit quā de⁹ ei dedit cū infinī
tis diuicijs ⁊ dñm mōdi eū cōstituit. Juxta
illud ps. Oīa subiecisti sub pedib⁹ eius ꝛc.
In mūdū istū cū vxore prerit. Post b mi
les. s. dñs noster ihesus xp̄s fact⁹ est egenus ⁊
paup. Juxta illud matb. Vulpes foueas
bñt ⁊ volucres celi nidos. filius aūt hoīs nō
h̄z vbi caput suū reclinet. venit in mūdum
istū in q̄ pugnabāt. s. caro ⁊ spūs. Xp̄s tem
plū intrauit. s. vter⁹ beate v̄ginis. Juxta illō
Templū dei sanctuz est qđ estis vos. Un⁹
alīū occidit. s. caro spūm. Clamor fact⁹ ē in
celo ⁊ in t̄ra de infectione spūs qñ adā pec
cauit. Multi seq̄bant̄ b ē iudei cū fustib⁹ ⁊
latīnis ⁊ gladijs eū querebāt. Ille vo sicut
miles rñdit p petrō alterius. Bi mittute illos
ego sum. sinite illos abire stati ille se obtulit
mort̄ p genere humano ī cruce. Inder scōm
militē q̄ p socio se obtulit mort̄. debem⁹ in
telligere apl̄os q̄ p xp̄i noīe ac veritate mor
tui sūt. Inder tertiū q̄ dicebat. Ego suz re⁹ ꝛc.
peccatorem debem⁹ intelligere q̄ nudā ve
ritatē in p̄fessione dz dicere. Ego sum q̄ pec
caui q̄ male egi. ego iniq̄tatē feci ⁊ si sic fece
ritis sine dubio iudex in die iudicij sniam
p̄ra vos mutabit ita q̄ vitam etnam obti
nebitis. Ad quā nos ꝛc.

De constantia fidelis anime.
Capitulum. clxxij.

Rat quidaz rex

e in anglia. in c⁹ regno duo milites
erāt vn⁹ guido vocabat̄. alt̄ tyri⁹
Guido p̄lia bella cōmisit ⁊ in oī bello vi
ctoriā obtinuit. q̄ndā puellaz pulcrā gene
rosam nimis dilexit. tñ eā in vxorē nō pote
rat obtinere q̄uisq3 arduа bella tempta sset
p ei⁹ amorē. deinde in q̄dam bello speciali
eam obtinuit ⁊ cū magno honorē eam de
sponsauit. Tertia nocte p⁹ gallicantū de lec
to surrexit ut ime firmamētū vidit ī q̄ clare
dñm nostr̄ ihesuz xp̄m inē stellas respexit ac
dicentez. Guido guido sicut bella sepi⁹ cō
misisti p amore vni⁹ puelle ita p̄ ē vt p meo
amore amodo studeas viriliter ꝯ inimicos
meos pugnare. his ergo dictis euanuit ihes⁹ xp̄s
Ille vo intellexit q̄ volūtas dei eēt vt ad ter
ram sanctā pgeret ⁊ ihesum xp̄m de infideli
b⁹ vindicaret. Aut ergo vxori sue. Credo q̄
iaz a me p̄cepisti infantē nutrias q̄uisq3 ve
nero. q̄ ad trā sanctaz pgere volo. Illa vo
audiens q̄ furibūda de lecto surrexit pu
gionez ad caput lecti accepit ⁊ dixit. O dñe
sp te dilexi ⁊ tantuz p tuo amore expectaui
q̄uisq3 tibi fuero in mrīmonio copulata vt
p̄mitteres mlta bella. vt p totū mūdū fama
tua eēt diuulgata. Jam vo p̄cepi ⁊ mō vel
a me separari. Inder meipsaz cū ista pugione
volo occidere. Ille surrexit ⁊ pugionem ex
manib⁹ ei⁹ accepit ⁊ ait. Carissima paueo
vba. votū deo feci terrā sanctā visitare. Jā
enī est tps pl⁹ acceptabile votū meū imple
re q̄z in senectute. sustinea⁹ q⁹ deo volēte ci
to redibo. Illa vo de vbis ei⁹ p̄fortata anu
lum ei tradidit ⁊ ait. Accipe istū anulū ⁊ q̄
tiens illū respexeris in pegrinatōe tua mēo
riā mei hēbis. s. ⁊ ego vsq3 ad reditū tuū pati
enter sustineā. Miles ergo valefecit ei. mi
litem tyrīū cū eo accepit. Illa vo mlt⁹ die
b⁹ plāxit nec p̄solari poterat. Cū tps aduē
nit filiū pulcerrimū peperit ⁊ eū tenerrime
nutriuit. Guido ⁊ Tyri⁹ mlta regna trāsi
erunt tandē regnū dacie p infideles erat de
structū. Aut guido socio suo. Carissime ad
istud regnū pgere debes ⁊ regē ꝯ infideles
totis viribus iuuare q⁹ xp̄ian⁹ est. ego vo ter
ram sanctā intrabo ⁊ ꝯ xp̄i inimicos pugñ
bo ⁊ p te redibo ⁊ sic angliam intrabimus
cum gaudio. Aut tyrius. Quod tibi pla
cet ⁊ mihi. Regnum illud intrabo ⁊ si viu⁹
fueris p me redeas vt ad patriam nostraz
intrare poterimus. Et ille. Fideliter tibi p
mitto. oscular̄ sunt inuicem ⁊ in separatione
amare flebant. Guido terram sanctam in
trauit ⁊ tyrius dacias. Guido p̄lia bella
p̄ra saracenos ⁊ paganos cōmisit ⁊ in oī

bello victoriã obtinuit. Cũ fama eius p totum orbẽ volabat. tyrus vo sibi oẽs infideles de regno dacie expulit. multa bella cõmisit & victoriã obtinuit. Rex eũ sup oẽs dilexit et honorauit & ab oi ꝓlo ẽ intantũ dilectus q̃ rex eũ duxit. Erat tũc in regno quidã tyrannus strẽnus valde noie ¶ plebeus qui tyrio inuidebat q̃ tã subito ad diuitias et honores ꝓmotus eẽt. eũ de proditõe apd regẽ accusauit q̃ regẽ de regno priuare intendebat. Rex dictis eius credẽs q̃ potẽs ac strenuus esset tyriũ oi honore puauit ita q̃ tyrus ad magnã egestatẽ puenit itantũ q̃ vix sustentationẽ bẽbat. Tyrus multũ dolebat q̃ mã sol⁹ est derelict⁹ & in pauptate posit⁹ fleuit amare & ait. ¶ Heu mihi q̃d faciam ego. Cũ semel tristis pexit sol⁹ spaciando guidõi forma pegrini ei obuiabat. quẽ cũ tyrus vidisset. noticiã eius nõ bẽbat. sz guido eũ statim agnouit sz ei q̃lis erat reuelare nolebat & dixit. Charissime vñ es. Qui ait. De pub⁹ longinq̃s sum ego. sz morã p plures ãnos in isto regno traxi. quẽdã socius bẽbaz q̃ sanctã terrã intrauit sz si viu⁹ vel mortuus aut alr quo q̃ mõ secũ fuerit oino nõ est in mea noticia. Ait guido Ob amorem socij tui pmittas me in gremio tuo q̃escere vt parũ dormiã q̃ ex itinere lassus sum. ¶ Ille ei ãnuit. Cũ ergo guido in gremio suo dormiret tyrus vidit os ei⁹ aptũ & vnã mustelam candidã exire & ad q̃ndaz montẽ iuxta euz intrare. Cũ vo ibidẽ paliq̃t spaciũ moram traxisset rediit & in os ei⁹ reintrauit. ¶ Hoc facto guido est expgefact⁹ a somno & ait. Carissime vidi somniũ mirabile. ¶ Dibi videbat q̃ vna mustela de me exiit & in illũ mõtẽ intrauit & iterato in os meũ intrauit. Ait tyrus. Carissime sic in visione vidisti ita oculi mei esperi. sz q̃d mustela in isto mõte fecerat penit⁹ ignoro. Qui ait. ¶ Dontẽ ambo intrabim⁹ q̃ forte aliq̃d vtile inuenietemus ¶ Dontẽ ergo intrabãt & ecce draconẽ mortuũ inuenerũt ventrẽ eius auro plenũ cũ gladio polito sup gladiũ erat sup sceptio talis. ¶ Per gladiũ istũ miles guido deuicet tyrij aduersariũ. Guido cũ istũ draconẽ inuenisset valde ẽ gauis⁹ & ait tyrio. Carissime totum thesauz tibi do sz gladiũ iuxta me hrẽ volo. Ait tyrus. O dñe apd te nõ merui vt mihi tale donũ dares. Et ille. Eleua oculos meos & vide. Ego sum guido socius tuus. ¶ Ille vo ꝫ audiẽs intime eũ respexit statim noticiam ei⁹ bẽbat ad tram p gaudio cecidit & amare fleuit & dixit. Sufficit mihi de ceto viuere exq̃ semel vidi te. Et ille. Surge velociter potius de aduẽtu meo debes gaudere q̃z flere. ¶ Pro te pugnabo p tuũ aduersarium & ambo in angliã cũ honore pgem⁹. sz videas añ oia vt nemini q̃lis ego sũ dicas. Surrexit tyrus sup collũ ei⁹ cecidit & osculat⁹ est eũ. Tyrus vo ad domũ suã cũ auro pexit. Guido vo ad palacium regis ad ianuã pulsauit. Ianitor vo cãm pulsatiõis q̃siuit. At ille. Ego sum pegrinus q̃ nouitẽ a tra sancta veni statũ introitũ ei dedit & regi est pñtat⁹. iuxta lat⁹ regis tyrannus ille sedebat q̃ tyriũ diuitijs ac honoribus puauit. Ait rex. Qual pax est in tra sancta. Et ille. Bñe mõ est pax bona. multi vo ad xpianitatẽ puersi sunt. q̃ ait. Audisti illũ militẽ de anglia guidonẽ noie q̃ tot bella ibidez fecerat. q̃ ait. Bñe sepi⁹ eũ vidi & cũ eo comedi. Et ille. ¶ Aliunq̃dẽ ibi mẽtio de regib⁹ xpianor. Ait pegrin⁹. Etiaz dñe de psona tua. Quõ saracenus ac ceteri infideles regnũ tuũ p multa tpa occupauerũt & p q̃ndã militem noie plebeũ tyriũ oi honore & diuitijs illuz nobilẽ militẽ puastis & Bene fuiste de vob ista ibidẽ dicunt. ¶ Plebeus cũ Baudisset ait. Tu false pegrine q̃ ista mẽdacia narras nũc dign⁹ esses eũ defendere. q̃ si sic ꝓ te pugnarẽ q̃ tyrus ille puare dñm nostr⁹ regẽ volebat a regno. aut guido regi. Bñe mi exq̃ ille dicit me falsuz pegrinũ esse & tyriũ militẽ potiorez de vestro bñplacito ꝓ eũ pugnabo et eum falsuz sup corp⁹ meuz pbabo. Ait rex. ¶ Dibi bñ placet imo te rogo vt a ppositõ nõ desistas. Qui ait. Bñe arma mihi ꝓcedas. Ait rex. Quicq̃d indiges istud patuz iuenies. Rex diẽ belli inẽ eos ostituit. Rex timẽs ne pegrin⁹ guido p insidias interim occideret vocauit filiã suã virginẽ & ait ei.

O filia sicut vitã tuã diligis pegrinũ istũ diligenẽ custodias & oĩa necessaria ĩuenies Illa pegrinũ ĩ camerã suã introduxit balneari fecit & eũ ad libitũ suũ hẽbat. Eldest dies belli. mane plebeꝰ armatꝰ in porta stetit & clamabat. Ubiẽ falsꝰ ille pegrinꝰ. ꝗre tantũ tardat. Ille Baudiẽs armauit se ambo ad campũ pexerũt. duos iactꝰ ad inuicem fecerũt intantũ duros q plebeus fere spũm emisit nisi ipse poculũ gustasset & ait O bone pegrine me pmittas semel aquã haurire. at ille. Si mihi fideliꝫ pmittas hãc curialitatẽ mecũ agere si necessitas reqrit tibi pcedo. Qui ait. Et ego tibi fideliꝫ pmitto. Ille vo ad aquã accessit bibit q̃ sqꝫ saturatꝰ esset. statiꝫ cũ toto conamine in guidonem irruit ad inuicẽ ambo viriliꝫ pugnabant intantũ q guido mõ sustinebat & ait. Carissime eandẽ curialitatẽ quã tibi oñdi tibi cõcede qꝛ vltra q̃ credi põt ego sitio. Et ille Beo vouco q̃ñ gustabis nisi ĩ manu forti. Guido eĩ hec audiẽs se defẽdebat inq̃ntũ potuit ad aquã appropinq̃uit & cũ ppe aquã fuisset in aquã saltauit & hausit q̃ntũ volebat. Beinde aquã exiuit & sicut leo rugiens in eũ irruit aliusqꝫ fugã petijt. Rex vo videns fecit eos ab inuicẽ separi & illa nocte q̃escere vt die crastina ambo ad bellũ pati eẽnt. Peregrinꝰ vo camerã filie regis intrauit. Illa vo oẽ solacĩũ ei pbuit. vulnera eiꝰ ligauit. cena facta ĩ lecto ligneo firmissimo eũ reqescere fecit. Ille vo ex bello fatigatꝰ incepit dormire. Plebeꝰ septez strẽnuos filios hẽbat vocauit eosq & ait illis Carissimi vos estis filij mei vob denũcio nisi ille pegrinꝰ extinctus ista nocte fuerit. ego die crastina inẽ mortuos pputabor fortiores eo nũq̃ vidi. Et ille. Pater nocte ista erit expeditus. Circa mediã vo noctẽ oĩbꝰ dormiẽtibꝰ cameraz puelle intrabãt q̃ erat iuxta mare pstructa ita q aq̃ maris sub camera fluebat. Ineẽ se dixerũt. Si eũ ĩ lecto occiderimꝰ filij mortis sumꝰ. Dẽs eũ cũ toto lecto ĩ mare piscemꝰ & iũc penitꝰ a pplo dicet q fugã recepit. & pegrinũ dormientẽ receperũt & ipm ĩ mare piecerũt. Peregrinꝰ vo dormiebat & nihil pcepit. Nocte vo illa erat q̃dã piscator supra mare cũ sonitũ lecti audisset plumẽlũe lectũ respexit admirabat. alta voce clamabat. Dic mihi ppẽ q̃lis es vt potero te iuuare añq̃z submersꝰ fueris. Guido audiẽs clamorẽ a somno ẽ expgefactꝰ stella sqꝫ ifirma mẽto vidẽs admirabat vbi esset. & cũ se in aq̃ pcepisset ad piscatorez clamabat. O carissime adiuua me & dabo tibi mercedẽ. qꝛ suꝫ pegrinꝰ ille q̃ beri in cãpo pugnabat. sed quõ ego huc veni penitꝰ ignoro. piscator Baudiẽs eũ in naviculã suã recepit & ad domũ suã duxit & ipsũ in lecto q̃escere fecit. Venerũtq̃z filij plebei ad pẽz suũ nũciabãtq̃z ei q submersus fuisset vñ ãpliꝰ timere nõ deꝫ. Plebeus ñ modicũ gaudẽs mane surrexit. armauit se. ad ianuam palacij accessit & clamabat. Illũ pegrinũ deduc foras vt potero me õ eo vidicare. Rex cũ audisset pcepit filie vt eũ excitaret et ad bellũ se pparet. Illa vo ad lectũ eius accessit & nõ inuenit. Puella vo amare fleuit & ait. Heu mihi thesaurꝰ meꝰ mihi est ablatꝰ denũcians q̃z patri q eũ nõ inuenit. Rex vo tristatꝰ est valde. Sꝫ cuꝫ lectũ nõ inuenerũt admirati sũt. Elliq eum fugã accepisse dixerũt. Elliq q in gulatꝰ fuisset plebeꝰ ĩ porta pclinue clamabat. Educ foras pegrinũ tuũ. qꝛ caput suũ hodie regi pñtabo. Cũ vo in palacio de pegrino facta ẽ questio vñ deuenit venit piscator ad regẽ & ait. Bñe nolite pristari nocte ista ĩ mari piscãdo erã & pegrinũ ĩ mari piectũ ĩuenĩ quẽ accepi & ĩ domũ meã introduxi & eũ dormientẽ dimisi. Rex cuꝫ Baudisset gaudisus ẽ valde misit ad eũ vt se ad belluꝫ pparet. Plebeꝰ cũ audisset q̃ mortuꝰ non eẽt timuit valde induciasbelli a rege petijt Rex vo iduciasvniꝰ horeei pcedere nolebat ambo campũ intrabãt duosictꝰ dederũt sꝫ ĩterno ictu guido brachiũ eiꝰ ãputauit deide caput & regi pñtauit. Rex vo gauisus ẽ valdo q pegrinꝰ tã gliose triũphauit & cũ audisset q filij plebei eũ ĩ mare piecerũt eos ĩ patibulo suspẽdi fecĩ. pegrinꝰ vo licentiã a rege accepit. ille vo donaria multa ei

obtulit vt secū maneret. ſz ille nolebat ei cō/
ſentire. aurū ⁊ argentū in magna quātita
te dedit q̄ oīa tyrio ſuo dedit ⁊ eū cū rege in
pſtino gradu ⁊ in diuitijs multis inſtituit
⁊ vale regi fecit. Rex vō ei ait. Cariſſime p
pter deū vnū a te peto anteq̄z recedas dici/
to mihi qđ eſt nomen tuū. At ille. Bomīe.
Guido voco⁹ q̄ ſepi⁹ audiuiſti Rex vō
hoc audiēs cecidit ſup collū ei⁹ magnā ptē
ei pmiſit regni ſui ſi mozā cuz eo traberet.
Ille nullo mō volebat ei ꝓſentire ſed oſcu
lat⁹ eſt regez ⁊ ab eo receſſit. Guido vō an/
gliam intrauit ⁊ ad ppriū caſtrū prexit. añ
pozaz paupes ſedētes in magna multitu/
dine inuenit ⁊ inē eos in forma pegrine co
miſſa vxor ei⁹ ſedit pſonalit. ſingulis die
bus mīſtrabat ⁊ cuilibet paupi denariū
dedit dicens. Orate pro domino meo gui/
done vt anteq̄z moriar gaudiū de eo habe
am ⁊ vt felicit̄ ad me reuertat̄ quoniaz ad
terrā ſanctā diu prexit. Accidit eodē die q̄
fili⁹ ei⁹ q̄ ſeptē fuit annoz ſplēdide indutus
eſſet ⁊ matrē inē paupes ſequebat̄. Filius
vō cū audiſſet matrē cuilibet paupi dn̄m
guidonē noīare ait. O mat̄ eſt ille ne pater
me⁹ quē paupib⁹ iſtis ſic recōmendas. At
illa. Etā fili mi. Tertia nocte poſtq̄z te cō/
cepi a me receſſit ⁊ ampli⁹ eū nō vidi. Cum
vō dña inē paupes p ordinē ambularet ve
nit ad virū ſuū guidonē ⁊ elemoſinā ei de/
dit ſed qualis eſſet penit⁹ ignorabat. Ille
vō caput ſuum inclinabat ne agnoſceret.
Dña cū ad alios paupes ambulaſſet filiꝰ
ſequebat̄. Guidoq̄z oculos ſuos eleuans
videnſq̄z filiū ſuū quē ante nondū viderat
nō poterat ſe ꝓtinere filiū inē brachia acce/
pit ⁊ oſculat⁹ ē filiū ⁊ ait. O fili dulciſſime
dn̄s de⁹ tribuat tibi grāz deo placere. Bo
micelle videntes ei oſculū tradere vocatuſ
eſt vt ampli⁹ ibidē nō ſtaret. Guido ad yr
orem acceſſit ⁊ locum in foreſta petijt vt ibi
poterit ſemp pmanere. Illa videſ eū pere
grinū p dei amore ⁊ viri ſui locū ei ꝓſtru/
xit. ibidē p multa tpa pmanſit. Cuz aūt ad
mortē aꝓpinquaret famulū ſuū aduo/
cari fecit ⁊ ait. Ito cariſſime feſtināter ad
comitiſſam ⁊ iſtū anulū ei trade ⁊ dicato ſ.
me deſiderat videre ſtatī ad me veniat ſine
vlteriori dilatione. Iſtūci⁹ ad dn̄am prexit
⁊ anulū ei oñdit. Ille ſo anulo alta voce cla
mabat. Iſte ē anulus dn̄i mei. Agili curſu
ad foreſtā prexit ⁊ añq̄z venit guido ē defūc
ti⁹. Illa vō ſup cadauer cecidit alta voce
clamabat. Heu mihi ſpes mea periit ⁊ la/
mētationes ⁊ ſuſpiria emiſit dicēs. Ubi tā
ſūt elemoſine mee q̄s p dño meo fecerā oī
die. Vidi dn̄m meū elemoſinā de manib⁹
meis accipe ⁊ eū nō cognoſcebaz. Vidiſti
ei filiū tuū añ oculos tuos ſ palpaſti oſcula
tus fuiſti nec mihi nec ſibi indicaſti. q̄d feci
ſti. O guido guido ampli⁹ te ñ videbo. cū
mari⁹ honore corpus ſepulture tradidit ⁊
mortē ei⁹ p multos dies planxit.

Moralisatio.

Altiſſimi. Ideiſtuz miltē deū in
telligere debem⁹ q̄ multa bella fece/
rat. Primo ī celo q̄n demones er
pulit ſicut ſcriptū ē. Factū eſt pliū magnū
in celo. Deinde ī tra ſepi⁹ q̄n pharaonē et
exercitū ei⁹ pſecut ī mare. Et in paſceue ⁊ ꝟ
totū ppt amorē puelle. i. aīe. Deinde tyriū
ſecū duxit. i. boiem aſſumpſit. vt infideles. i.
vicia d regno corꝑis expelleret ⁊ vtutes plā
taret. tyriū. i. moyſen ꝓſtituit vt ꝑplm ſuuz
ad vitā recti tuōis duceret. Deinde guido
de tra ſancta venit q̄n filiꝰ dei de celo deſcē
dit ⁊ tyriū vagantē. ſ. totū genꝰ humanū in
via pditōis inuenit. q̄ ꝙtqt añ eū venerūt
ad inferna deſcēderūt. dormiuit in gremio
noſtro q̄n nrām bñ anitatē aſſūpſit de vgi
ne vtero. Mouſtela exijt ⁊ mōtē intrauit ⁊c
id ē Johānes ⁊ alij ꝓphete de ei⁹ aduentu
ꝓphetabāt. in mōtē. i. in mūdū intrauerūt
vbū dei pdicādo ſic̄ teſtat̄ de iohāne. Ecce
mitto angelū meū ⁊c. poſtꝫ redijt ad xpm
cū dixit. Ecce agnꝰ dei. Chriſtꝰ vō inuenit
draconē mortuū. ſ. legē antiquā occultatā
p cerimonias. ⁊ cū ī ea theſaurū iuenit. ſcz
decē p̄cepta q̄ homini dedit cū gladio pote
ſtatis diē latuit quā ſibi retinuit ſicut ſcri/
ptū eſt. Judiciū meū alteri nō dabo. Ideir
iſtū gladiū plebeū tyrannū interfecit q̄ tyriū

id ẽ boiem ab honore ⁊ diuinis ꝓuanit qñ
ꝑmũ patrẽ transgredi fecit. pugnauit fortiter in cãpo isti⁹ mũdi ⁊ p vnaz vginẽ. s. beatam vginẽ Mariã armis bũanitatis erat armat⁹. Sed septẽ filij. i. ppt̃ septẽ peccata
mortalia de celo descẽdit ⁊ cũ eo sp fuit ⁊ in
mare isti⁹ mũdi. pecci⁹. vbi piscator. s. spũs
sanct⁹ sup eũ descẽdit ⁊ semp cũ eo fuit. ⁊ in
fine diabolũ deuicit ⁊ victoriã regi. i. patri
celesti ꝑsentauit. ⁊ sic ad terraz suã. i. celũ se
trãstulit ⁊ nobis anulũ fidei sue reliq̃t. per
quã poterim⁹ ad eternã patriam puenire.
Guido cũ ad patriã suã venerat incognitus erat. sic fili⁹ dei in celũ intrauit. pentes
sui. s. angeli aliq̃ qualis esset penit⁹ ignorabãt. Vñ dicebant. Quis est iste q̃ venit de
edom tinct⁹ vestib⁹ de bosra. Vñ debem⁹
patrẽ nostrũ osculari. s. orõnem ei infundere. q⁹ ipse pat̃ noster est. Vñ in deut̃. Anteq̃z esses ipse est pat̃ tu⁹ ⁊c. Studeam⁹ ergo
patrẽ nostr̃ xp̃m sequi p opa misericordie
⁊ p ꝓsequẽs veniemus ad eterna gaudia.

De sarcinis ⁊ grauaminibus mũdi et
gaudijs celi. Capitulum. clxxiij.

Cidit semel q⁹

A rer q̃dam ad nũdinas prerit ⁊
secũ quẽdã magistrũ cũ discipulo suo duxit q̃ stantes in foro octo sarcinas viderũt venditioni exposit̃as. De q̃r
ꝑma discipul⁹ magistr̃ interrogauit. quale
ꝑcium pauptas. s. ⁊ tribulationes ꝑpt̃ deũ
req̃reret q̃ ait. Regnũ celoruz. Discipulus
Grande ꝑcium ẽ. Amoueat secũdã ⁊ videamus q̃d int⁹ habeat. Magister. Mã sue
tudinẽ. Beati inq̃t mites. Discipul⁹ Dre
clara res ⁊ deo digna mã suetudo cui⁹ ꝑcij
est. Magister Mõ dabit̃ aurũ obrisum p
ea. nec appẽdet̃ argentũ p cõmutatione ei⁹
sed terrã req̃ro nõ nisi terrã desidero p ea.
Bis. Ab india vsq̃z ad britaniã terra spaciosa est ⁊ cultorib⁹ indiget. accipe quantũ
placet. Ma. Nequaq̃z hec terra ẽ morientium que deum orat habitatoꝛs suos. moriũtur in ea boies. Ego vo quero terrã viuentium. B. Quid ꝑpendo q̃ moriunt̃ ⁊ tu in
uitus moreris. vinere vis in eternũz. Ecce
beati mites quoniã ipsi possidebũt terram
Tertia q̃d ꝓtinet. Ma. Esuriem ⁊ sitim. B.
Quõ pñt hec compari. Ma. Justicia illi
nomẽ est. Beati q̃ esuriũt ⁊ sitiunt iusticiã
quoniã ipsi saturabunt̃. B. Saturaberis
ergo ⁊ puenet tibi iusticia si non infuerit
negligẽtia. Quarta q̃d ꝓtinet. Ma. Lacrimas flet⁹ ⁊ ploratꝰ. irriguum supius ⁊ irriguum inferi⁹. B. Luct⁹ ⁊ fletus nõ solent
emi. redimi tñ q⁹ hoc ꝑcium desiderãt sancti. Beati q̃ lugent quoniã ipsi ꝓsolabunt̃.
Quintus ille saccul⁹ q̃d habet. Ma. Bem
ꝑciosam. misericordiã quã tibi placere perpendo. Me te ꝓtrahã. p misericordia volo
misericordiã. p tpali eterna. B. Mõ esbo
nus rex arbiter. Ꝺro tpalib⁹ enĩ nunq̃z ac
cipies eterna nisi p te ageret misericordia
Ipsa tñ fiet tibi ꝑm fidem tuã. Et beati misericordes quoniã ipsi misericordiã conse
quent̃. Sz iam pauptatib⁹ ⁊ miseriis ⁊ tribulationib⁹ abũdam⁹. Benolue sertuz. si
forte quid meli⁹ ꝓtineat. Ma. Ꝺlenus plane sed hoc nõ amat publicũ vt purpur. Sz
in secreto cubiculo videbit̃. ibiq̃z de ꝑmio
eius tarabit̃. B. Examinati sumus. s. Quid
nam est modo. Ma. Mũdicia est cerdis ꝑciosa. ibi ⁊ vasa aurea ⁊ argentea cõtinent̃
scz pietas. bonitas. misericordia. charitas.
⁊ gaudium in spũ sancto. Hinc ꝑciosa illa
pallia explicabunt̃ vt sunt lectiones. meditationes. orõnes. ꝓtemplationes. Judicia
dñi vera iustificata in semetipsa desiderabilia sup aurũ ⁊ lapidẽ ꝑciosum multuz.
B. In custodiendis illis retributio multa
Ꝺete igit̃ quid vis. Ma. Visionez dei. B.
Beati ergo mũdo corde quoniã ipsi deuz
videbunt. Benolue septimuz. Ma. Ꝺacem
ꝓtinet. B. Ꝺacem tuã mihi venditur⁹ es.
Ma. Mõ mee expedit pauptati nec tue iusticie cõpetit nec decet diuitias tuas. s. vt gratis a me aliquid accipias sed iam te in omnib⁹ largiente abũdo. Vñ q̃d supest. Homo suz rustic⁹ ⁊ ignobilis ⁊ de luto fact⁹ et
de limo tre cõpact⁹. tedet me ignobilitatis
mee. nolo mihi vlteri⁹ improperari. terra

es ⁊ in terram ibis. sz pot⁹ volo mihi dici. celū es ⁊ in celum ibis. forte filios dei deside ro. filij⁹ dei ee ꝑcupisco. B. Biri fateor nec diffiteor beati pacifici q̄ma filij dei voca/ buntē. Si igiē filios seruas charitatē pater nā habebis hereditatē. Jam vltima restat sarcina explica eā. Ad. Nō hz nisi tribula/ tiones ⁊ psecutiōes p iusticia. B. Et q̄d p bis exigis. Ad. Regnum celoz. B. Jam p ꝑmio l' ꝑcio pauptatis idē ꝓcessi. Ad. Vtiq; sed mēsis ex mēse. sabbatū ex sabbato. er ras desiderio p̄nti bebdomada vl' mēse q̄d residuū est expecto. B. Adiuor in negociā do prudentiā tuā. ⁊ nūc audi. Serue bone ⁊ fidelis q̄ supra pauca fuisti fidelis supra multa te ꝓstituā. intra in gaudium dñi tui Labores manuum ⁊c.

Qd̄ natura docet nemo tollere potest et de talione inḡnitudis. Capl'm. clxxxvij.

Vidaz imperator post meridiē ad venandū eq/ tabat. Accidit q̄ trā sire t p quan/ dam siluā ⁊ iuenit quēdā serpentē a pasto ribꝰ captū ⁊ ad arborē forte aligatū. serpēs vo boz ribiliē clamabat. Jmpator ꝓterate motꝰ soluit eū ⁊ in sinu posuit vt eū calefa ceret. Cū aūt esset calefactꝰ incepit eū mor/ dere ⁊ venenū suū in eū effundere. Ait im/ perator. Quid facis cur malū p bono red dis. Bata est vox serpētis vt quondaz asine balaā ⁊ ait. Qd̄ natura docz nemo tollere pōt. Tu fecisti q̄d in te fuit. ego vo sm na/ turā meā feci. Tu ostēdisti mihi oēm būa nitatē quā potuisti. ego vo reddidi tibi oē q̄d in me est. Venenū obtuli q⁹ nihil aliud q̄z venenū habui ⁊ sp ero inimicꝰ homini q⁹ ꝓpt̄ hoīem suz punitꝰ ⁊ maledictꝰ. Illis sic ꝓtendentibꝰ vocatꝰ est q̄dā pbus vt inē eos iudex esset ⁊ iudiciū rectuz discerneret Ait pbus. Jsta solū p relatū ⁊ dictū vestz audio sed si viderē ipsam rem de q̄ dicitis iudicarē. volo vt serpēs liget ad arborē pa rifomitē sicut pꝰ ligatꝰ fuit ⁊ dñs impator sit liber tunc iudicabo p vtraq; pte. Qd̄ ⁊ sic factū est. Tūc ait pbus serpēti. Jam es ligatꝰ solua te ꝑm si potes ⁊ recedas. Ait serpēs. Nō possum q⁹ tā forte ligatꝰ suz vt vix me mouere valeo. Ait pbus. Ad hoc/ ris ergo iusto iudicio q⁹ sp ⁊ vsq; mō igra tus fuisti homini ⁊ sp eris. Post hꝰ quertit se ad impatorē ⁊ ait. Bñe iaz liber es vene/ nū de sinu tuo excutias ⁊ ꝓge viā tuā. amō de tali fatuitate te nō intromittas. q⁹ serpēs nihil aliud pōt facere nisi qd̄ natura ei dedit Jmpator hꝰ audiens dedit gratias pbo q̄ tam rectum iudicium dedit ⁊ abscessit.

Ad hoc aliquid.

Arissimi Jste imperator pōt dici q̄libet bonꝰ xp̄ianꝰ ⁊ vir eccl'iasti/ cus sicut est bonꝰ p̄latꝰ q̄ hz contz nue venari circa salutē aiaz. Vñ optet q⁹ trā seat p siluā. Jsta silua mundus dr in q̄ inuenit serpentē ligatū. Serpēs est diabo/ lus q̄ p xp̄i passionē intantū est ligatꝰ q⁹ ni hil potuit nisi ꝑmissiue hꝰ est inq̄ntuz hō q̄ est libere voluntatis eū temptare ꝑmittit. ⁊ ei ꝓsentit. miser vo hō non ꝑmeditās de fu turis soluit diabolū ⁊ in sinū suū ponit q̄/ tiens in peccato mortali iacet ⁊ in eo dele/ ctat. Quid ergo facit diabolus. certe ꝑficit venenū in cordē illiꝰ bois. venenū diaboli est peccatū peccato addere ⁊ malum malo cumulare. Jsto veneno plures hodiernis tpib⁹ inficiunt. Quidaz cū sint in peccato luxurie nō solū apud se incōtinētes sūt sz et alios malo exēplo ad sile peccatū inducūt. Illi venenū illd̄ pessimū a faucib⁹ diabo/ li diffusum detractionis. s. ita abūdanē reci piunt q⁹ cū sei ꝓsos intoxicatos ꝓspiciūt. nō ad clamorē alicui⁹ auditoris ꝑ ꝓfessionem vociferāt sz vt alij ad venenū hꝰ hauriendū ac alijs mistrādū vlteriꝰ accedāt. Be istis detractoribꝰ psalmista ait. Venenum aspi dum sub labijs eoz. Jtē alibi Lingua eoz gladiꝰ acutꝰ. Jstud venenū est ita detesta/ bile q⁹ vix aliq̄ malz veneno detractiōis ꝓparī pōt. Vñ amb. ait. Deteriores ei sūt q̄ bonā famā alijs surripiūt q̄z q̄ bona eo/ rū violenē rapiūt. bona aūt pōt eis restitu/ ere. famā aūt nunq̄z. melꝰ ei est nomen bo nū q̄z vngēta ꝑciosa. Jnimicꝰ ergo noster

diabol⁹ peccati venenū sp in nobis funde/
re studet. qz natura sua mala est. ⁊ ergo bo
num facere nō pōt. ⁊ inimicitie sunt inē dia
bolū ⁊ boiez ab initio. Sz pcō2 diaboluz li
gatū solui qñ pctm̄ imissuz p tēptatōz ope
ficit. Solutione facta inimicū suū in gre/
mio fouet qñ peccatū ꝓmouat ⁊ peccator p
ꝓsuetudinē in eo manet. qđ graue est ⁊ ad
ultimū in desperatōnis baratrū īmergit ⁊
subducit. ¶ Dastores q istū serpētē. i. diabo
lum ligabāt sūt ꝓphete. patriarche. apli et
alij moderni ecclie doctores ⁊ p̄dicatores
q eū vinculo lingue eoz uta ligāt q ptātem
nullā exercere pōt. ⁊ p vtā sanctā ⁊ opa mi
seri cordie ⁊ cuz dūica oz̄one ptātem ei oēs
subtrahūt. Sz miser hō qui nō timet deuz
ptra diaboluz nō pugnat nec eū ligat. sz vt
ponꝰ eū soluat peccata mortalia cōmitten
do ⁊ in gremiū eū recipiēs fouet. Et tūc est
plenꝰ veneno peccati in corpe ⁊ aīa. Si er/
go desideras liberari voca ad te pb̄m. i. dis
cretū ꝓfessorē q hz iudicare inē lepz̄ ⁊ diabolū
q scit discernere inē lepz̄ā. inē pec
cata ⁊ peccatoz genera. cui p̄das cor tuū
Sz nullus poterit iudicare nisi ꝓus diabo
lus sit ligatus. Et quō debet ligari. certe tri
plici catbena. s. ꝑnitentie. ꝓfessionis ⁊ satis
factionis. qz ecclesie p̄s. Cor ꝑnitū ⁊ humilia
tum deꝰ nō despicies. qz nō vult mortē pec
catoris sz magis vt quertat̄ ⁊ viuat. ¶ Pro/
pterea peccator hāc triplicē catbenā quo
tiens cūqz sibi aliqđ peccatū obiciat̄ ad col/
lum diaboli dz extendere ⁊ cum sic ad desi/
stendū cōpellere. Aduersariꝰ iste est q tan/
q̄z leo rugiens circuit querēs quē deuoret.
ideo humano generi aduersat̄. qz locū vñ
ipse cū sociis suis p peccatū cecidit vt petis
renouatus homo sibi eū dē amuteret ⁊ gra
tiaz celestiū nō obtineret. quare oīa pecca/
ta quanq̄z mīma ⁊ p ꝓfessionem nō delera
ad faciez nobis oñdet in extremis. ꝓpterea
hui⁹ catbene capiamus ptem scdam ⁊ ad
collū eiꝰ ligemꝰ vt sic vinctū ducere poteri
mus p ꝓfessionē q in nrām ppetuaz labo/
rat ꝓfusionem. Tunc ꝓfessor dabit nobis
remediū salubre de tertia pte istiꝰ catbene.
scz pnie ⁊ satisfactionis ⁊ dicet. Jam libera
tus es a diabolo vade in pace. hoc est. noli
amplius vnq̄z peccare. Rogemꝰ ergo dñm
nostrum iesum xp̄m ℣.

De diuersitate ⁊ mirabilibus mundi
cum expositione inclusa.

Capitulum. clxxv.

Arrat plinius q⁹

n aliq̄ boies sunt canina capita ba
bentes q̄ cum latratu loquunt̄ et
vestiunt̄ pellib⁹ aīalium. Tales enī signi/
ficant p̄dicatores. q̄ quidem oēs aīalium
pellibus debent vesturi. i. aspera pnīa ꝓpter
bonū exemplū aliis dandū indui debent.
Item in india sunt q̄dam boies q̄ tantuz
vnū oculū sup nasum hñt in fronte. ⁊ car/
nes aīalium comedūt. Isti enī designant
boies qui tantū vnū oculū rōnis hñt. scz q̄
in fronte vtunt̄ ⁊ nō volūtate. Item in libia
sunt alique femine sine capite os ⁊ oculos
hñtes in pectore. Tales ei femine designāt
boies q̄ volunt humiliter obedire ex corde
nō habētes pectora levia. Et quicq̄d extrin
secus faciendū est in opē pus bene ⁊ prudē
ter deliberāt in corde. In oriente enī cōtra
positum terrestre sunt boies nihil oino co
medentes qz ostam modicum hñt vt cala
mo potū sumant. De odore enī pomorū ⁊
florum viuunt. Et odore etiā malo subito
moriunt̄. Isti q̄dem boies designant clau
strales qui p̄cipue ptra cibum ⁊ potuz dñt
sobrij esse. ⁊ hoc est modicuz os habere. Et
cum calamo. i. cū discretione sumere cibuz
⁊ potū. Tales enī dñt ex odore pomorum
⁊ florꝫ. i. p̄ceptorꝫ ⁊ bonarꝫ virtutū spūaliter
viuere. ⁊ sic aliis hominib⁹ modū viuendi
in castitate ⁊ pīmonia ⁊ ceteris vtilitatibus
p̄bere. Sed de odore malo. i. peccato cito
moriunt̄. qz q̄z cito peccatū ppetrat̄. homo
xp̄o saluatori nostro morit̄. Item ibidem
etiā sunt boies sine naso facie plena. ⁊ quic
q̄d videt h̄ totū bonū putat. tales ei boies
designāt stultos sine naso discretōis ita q̄
totū eis bonū esse videt̄ qđ videt ⁊ ipsi fac
unt. Sūt etiā ⁊ ibidē boies hñtes nasum ⁊

labium inferi⁹ tam longū q̄ totā faciez co⁹ operiūt dormiētes. Tales q̄dem boīes designāt iustos q̄ bñt inferi⁹ .s. ad mundū magnū labiū p̄sideratiōis attendētes mundi vanitatē detractionis ⁊ mēdacij. ñ p labiū custodiē p tegūt totā faciem. i. totā vitaz p iugē meditationē ne in peccatis dormiant In sichia sunt boīes bñtes tam magnas aures vt tegant p illas totū corp⁹. Hi designant illos q̄ libenter audiūt v̄bum dei p q̄d p̄nt aīam ⁊ corp⁹ a peccatis custodire. Itē aliq̄ sunt q̄ vt pecora ambulāt. Et signant illos q̄ nec deū nec sanctos ei⁹ honorāt. sed vt pecora ⁊ iumēta irr̄onalia de peccato in peccatum ambulāt. Cōtra quos dicit p̄s. Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mulus in q̄b⁹ ⁊c. Item aliq̄ boīes sunt cornuti naso breui pedib⁹ caprinis. Tales sunt superbi q̄ in omni loco cornua superbie oñdunt ⁊ bñt paruuz nasum discretiōis ad salutē p̄priaz sed bñt pedes caprinos currendo ad luxuriā. Caprea enī velocissimi cursus est ⁊ ad ascēsuz pna. Applica ad superbos. In ethiopia sunt boīes tantū vnū pedē bñtes. tante ñ velocitatis sunt vt bestias currēdo insequant. Hi sunt illi q̄ bñt tantū vnū pedē p̄fectiōis erga deū ⁊ p̄rimū .s. pedē charitatis. Tales sunt veloces v̄sus regnuz celeste. In india sunt pigmei duor cubitor in longitudine eq̄tantes sup hircos ⁊ cū gruib⁹ p̄liantes. Hi designāt illos q̄ paruū sūt in longitudine bone vite inchoantes ⁊ nō p̄seuerantes ⁊ non viriliter p̄ grues. i. vicior sordes pugnant. In india etiā sunt aliq̄ homines sermān⁹ bñtes nudi ⁊ pilosi in flumīe morātes. Homines cū sex manib⁹ designāt studiosos q̄ laborant vt vitā etnam obtineāt. p̄s. Anima mea i manib⁹ meis semp. Videre boīes nudos intelligunt peccatores v̄tutibus spoliari q̄ morant in flumīe isti⁹ mūdi Ibidez sunt boīes in manib⁹ ⁊ pedib⁹ sex digitos bñtes. p̄ septimanā ab omni pollutione peccati se custodiūt ⁊ diem septimuz oīno celebrant ⁊ totaliter sanctificāt. Et mulieres cū barbis vsqz ad pect⁹ sed capite earuz plano. Iste designāt boīes iustos plana viam mādator ecclie obseruantes q̄ amore vel odio non flectunt. In ethiopia sunt boīes quattuor oculos bñtes ⁊ designant illos q̄ timēt deū mūdū diabolum ⁊ carnē. Unū oculū dirigunt ad deū recte viuendo ⁊ quō debeāt sibi placere. Secūduz ad mundū quō debeāt euz fugere. Tertiū ad diabolū quō debeant p̄ eū stare. Quartum ad carnē quō debeant eam castigare. In europa sunt boīes formosi sed capite ⁊ collo gruico cū rostris. Iusti designāt iudices q̄ dñt habere ad modū gruis collum longū vt p̄us p̄rudenter cogitēt in corde que p̄ sniam p̄ferenda sunt in ore. Si sic essent oēs iudices. nō tam ⁊ tot male eēnt snie.

De medicina spiritualt.

Capitulum. clxxvj.

Vidaz puer erat

q̄ natus ab vmbilico ⁊ sursum diuisus ita q̄ haberet duo capita ⁊ duo pectora ⁊ q̄libet p̄prios sensus. ita q̄ vna dormiēte v̄ edēte alē nō dormiebat. Post q̄z p̄ duos annos vixissent mortu⁹ est alter altero in tertiū diē superuiente. Item sicut dicit Plini⁹. Erat quedaz arbor in india cui⁹ flores dulcē bñt odorē ⁊ fruct⁹ saporē Juxta cui⁹ situm manebat q̄dam serpens q̄ iacorlus vocabat̄ q̄ odorē arboris multum odit. Et iō vt flores ⁊ fruct⁹ destrueret ad radicē arboris venēs illaz intoxicauit. Q̄d videns ortulan⁹ illi⁹ patrie tyriacam accepit ⁊ in q̄dā virge sūmitate ad ramos arboris illi⁹ sup̄mos infudit que cito venenum expulit a radice infecta ⁊ arborem sterilem fructificare fecit.

Moralisatio.

Karissimi. Per istū puez intelligi p̄t q̄libet hō qui p̄stituit̄ ex duobus .s. corpe ⁊ aīa ⁊ quelibet pars sua p̄pria bz opa. Gal. v. Opa carnis sūt īmundicia. fornicatio. luxuria. dolor seruitus. Opa aīe gaudiū ⁊ pax in spūsancto patiētia. lōganimitas ⁊ hmōi. Ista opa sibi inuicem aduersant. vna dormiēte v̄ comedēte altera p̄ius semp facit. q̄ caro p̄cu-

ꝓiscut aduersus spūm. Qñ enim aīa q̄escit ab opib⁹ que sua sunt. tūc caro nō quiescit īmo solicita ē circa opa sua mala ⁊ puersa et sic vna ps ē mortua altera viua. q̄ caro facit opa mortua. aīa ꝓcupiscut opa vite. per istā arborē intelligi pōt hō. fructꝰ huiꝰ arboris sūt bona opa. Uñ matħ. v. A fructibus eoꝝ ꝓgnoscetis eos. Fructꝰ dulces ꝓtulit hec arbor añ peccatū sicut dicit sapiēs Flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. Hos fructꝰ serpēs antiquꝰ sustinere ñ potuit sꝫ venenū iposuit in radice dū peccatū posuit in ꝓmo parēte. tūc sic infecta fuit arbor ista q̄ fructū dulcē ferre nō potuit. q̄ ꝓ opa q̄ntūcunq; meritoria hō celū ingredi nō potuit. sꝫ ad multa annorū milia tanq; exul ab hereditate ꝥa ꝓfugꝰ ⁊ ꝓpulsus exulauit. donec sapiens ortulanꝰ. i. pat̄ celestis tyriacā infudit in vna vga hꝰ arboris. hec vga est beata vgo maria de qua dr in Isa. Egredietꝫ vga de ra. ie. Itē virgilꝰ in. ij. bucolicoꝝ. Iā redit ⁊ vgo redeūt saturnia regna. Iaz noua ꝓgenies celo dimittit alto. In mō nascēdi puero q̄ ferrea ꝑmū. Desinet ⁊ toto surget gēs aurea mūdo. In hac vga posita erat tyriaca qñ filiꝰ dei a patre missus est in vterꝫ vginis coopante spūsancto. ⁊ qñ de vgine natꝰ est xp̄s. arbor infecta p medicinā hꝰ salutifere tyriace dulcedinē suā ꝓstinā recupauit. De qua oibꝰ penitētibꝰ affluenter dat ⁊ nō improperat. vnī Isa. dicit. Omnes sitientes venite ⁊c.

De persecutione. Capt̄m. clxxvij.

Exassuerꝰ grā de

r cōuiuiū cūctis ꝓncipib⁹ ⁊ ꝓuincie regni sui fecit. vt dr Hester. j. Et de epulas reginā vasti introduci iusserat vt ꝓuincie pulcritudinē videret quā intrare renitentem rex regno ꝓuauit. Hester ꝑ ea iscepto sublimauit. Ipse hec rex q̄ndā aman supregnum exaltauit. cūctos ꝓncipes ei subiugauit. Cū aūt cepissent oēs genu curuare solus mardocheꝰ patruꝰ regine noluit eum adorare. Uñ indignatꝰ disposuit eū cū oi ꝓgenie sua necī tradere. cū regis sigillo decreuit oēs iudeos in regno assueri exterminia re altūq; erexit eculeū in q̄ voluit suspendere mardocheū. Interea duo volebāt regē occidere q̄s mardocheꝰ accusauit ⁊ ꝓtinus iussit rex ꝓdere. mardocheū purpura īduī ⁊ coronā imponi ⁊ regio eq̄ ꝑ ciuitatē duci Aman cū militib⁹ ꝑire laudes ei cōcinere. Hoc facto mardocheꝰ regine dicit q̄ aman eā cū oi ꝓpło. s. parētela sua morti addixit q̄ omni ꝓpło ieiunū indixit. se cū eis ieiunijs ⁊ oratiōib⁹ afflixit. Quo pacto ꝓuinū instituit regē inuitās. Aman q̄s adesse iussit inē epulas. regem ꝑ sui ꝓpli q̄; vita rogauit se ⁊ oēs suos ab aman dānatos narrauit. quē rex furore repletꝰ iussit suspēdi in eodē ceu leo quē ipe ꝑparauerat mardocheo. Ipse rorē ipm mardocheū ꝓncipē ꝓstituit q̄ oēm cognationē aman potuit sed deo disponente ꝓpłus īnocēs est liberatꝰ ⁊ semen nequā funditus exterminatū. Applicatio.

Arissimi. Iste rex est dñs noster iesus xp̄s q̄ de radice iesse surrexit hic ꝓncipib⁹ ⁊ ꝓpłis regni ꝓuinū fecit q̄ pl̄ib⁹ orbis ꝓncipib⁹ ⁊ fidelib⁹ regni corꝑ suū ⁊ sacrā scripturā in epulas dedit Reginā vasti coronatā ad ꝓuinū vocauit q̄ synagogā lege ⁊ pphis redimitā ad celestes epulas iuitauit. Que renuēs regno ꝓuat̄. Hester captiua i solio eꝰ locat̄ quia iudea īcredula ꝺ regno xp̄i ejcit̄ ⁊ eē ꝺ gentib⁹ a diabolo captiua i thalamū regis cōsors celestis regni ducit̄. Aman q̄ a rege exaltat̄ est iudaicꝰ ꝓpłus q̄ a deo in regno ⁊ sacerdotio ac dino cultu sublimat̄ q̄ q̄rit regine ꝓgenē exturpare. q̄ iudaicꝰ ꝓpłus que rit ecclie spūm extinguere. Aman q̄; eculeū mardocheo erexit. in eū dē eculeū ipse suspēdit̄. q̄ diabolꝰ in crucis patibulo cōprehēdit̄. Duo q̄ ꝑ regē cōiurauerūt sūt duo infideles ꝓpli. s. iudaicꝰ ⁊ gentilis q̄ xp̄m occidi ꝓpłm dederūt. q̄s mardocheꝰ accusat q̄ xp̄ianꝰ ꝓpłus opa coꝝ iprobat. Illa rege necāt ⁊ isti a xp̄o dānant. mardocheꝰ purpura ⁊ corona vestit̄. Equo regio p ciuitatem ducit̄ q̄ xp̄ianꝰ ꝓpłus a doctoribꝰ per mūdū totū colit̄. ordo nāq; equi xp̄i regis ꝺr in q̄ ipse p orbē vehit̄ Aman cū militib⁹ laudes ei ꝓsonāt. q̄ iudaicꝰ ꝓpłus cū gentī

bꝰ velit nolit xp̃iani p̃comia ꝓpria celebrat Regina regẽ ad p̃uiuium vocat qz eccl̃ia xp̃m ad solẽnia sui corꝑis inuitat. Almanenã adesse iubet. qz fideli ꝓlo suas epulas p̃dicã dop̃bet. Almanqz qui mardocheo eculeũ erigit est antixp̃s qꝫ ꝓlo p fidẽ minatur mortis supplicũ qꝫ eodẽ eculeo suspẽdit̃ et ipse mortis supplicio iterimit̃. mardocheus p̃ceps a rege p̃ficit̃ qz fideꝫ ꝓlꝰ pacto iudicio sup oĩa bona dñi sui ꝓstituit̃. Semen neqz exterminat̃ qz tũc generatio mala ꝛ dãnat̃. ꝓlus aũt regine liberat̃ ꝛ tristicia eiꝰ in gaudiũ cõmutat̃. qz generatio recto ꝛ bñdicet̃. letitia ꝛ exultatione pfruetur

De omnium diuitiaꝝ matre ꝓuidẽtia.

Capitulum. clxxviij.

Vidam rex desi

q derabat scire quõ seip̃m ꝛ imp̃ũ deberꝫ regere. vocauit ad se vnũ q̃ alios in sapĩa excellebat ꝛ ait ei. Carissime trade mihi formã mei p̃m ꝛ imp̃ium regendi. Et ille. Bñe libenẽ. statim fecit in pariete regẽ depingi coronã bñtem in capite subsĩta forma. Erat in solio posit̃ q̃dã rex purpura indut̃ in manu leua pilaꝫ. in dextra portat sceptrũ ꝛ vltra caput lucernam ardentẽ. A ꝓte sinistra regĩa quedã formosa erat coronata ꝛ veste deaurata varietate amicta. Ex alia ꝓte erant assessores in cathedra sedẽtes cũ libro apto. Añ se sub rege miles q̃dam q̃ in eq̃ sedebat armis decoratus bñs galeã in capite. hastã in dextra. clipeo ꝓtect̃ in leua. ensem ĩ dextra loricã in corꝑe. fibulas in pectore. ocreas ferreas in tibia. calcaria ĩ pedib̃. ferreas cyrothecas in manib̃. equũ doctũ ad p̃liũ cũ phaleratibus. Sub rege erãt depicti vicarij vn̄ siẽ miles posit̃ ĩ eq̃ cũ clamide ꝛ capucio pelles varie vgam extẽsaꝫ gerẽs in dextra manu. Itẽ populares sub vicarijs quoꝝ erat forma talis. Ihõ in hũana specie fact̃ bñs in manu dextra ligonẽ q̃ terra fodit̃. in sinistra vgã qua grex armẽtoꝝ dirigit̃. In cingulo falcẽ cũ q̃ segetes metũt̃ ꝛ vineaꝝ ꝛ arboꝝ superflua p̃scindũt̃. In dextro latere regis faber añ militẽ depict̃. bꝰ fabra forma fuit qꝫ ĩ forma hoĩs malleũ gessit in dextra. in leua habuit dolabꝝ. ĩ cingulo gessit trullã cemẽtareã. Itẽ añ ꝓphares hõ q̃ ĩ dextra forꝑicẽ habuit. ĩ leua gladiũ magnũ ꝛ altũ. in cingulo pugillarẽ. i. vas scriptoꝝ cũ incausto sup aurẽ dextrã portans pennã ad scribẽdũ. Itẽ añ ꝓphares erat q̃dã hõ depict̃ bñs in dextrã libã cum põdere. in leua gessit vlnã. in cingulo gessit bursaꝫ cũ varia mõeta. Itẽ añ reginã erãt medici ꝛ pigmẽtarij sub hac forma. Ihõ erat posit̃ ĩ cathedra magistrali posito libro ĩ manu dextra viceo ꝛ pixide in sinistro. In cingulo bñs ferramẽta vlceꝝ ꝛ vulneꝝ. Itẽ iuxta eũ hõ sic format̃. Ihõ tenẽs manũ dextrã erectã ad inuitãdũ trãseũtes ꝑ hospitio. Leuã tenens plenã pane pulcro ꝛ desup vas cũ vino. in cingulo tenẽs claues. Itẽ in sinistra ꝓte ante militẽ hõ erat bꝰ forme. s. in manu dextra bñs clauis magnas. ĩ leua bñs vlnã in cingulo bñs bursaꝫ cũ denarijs. Itẽ añ regẽ erat hõ bñs capillos hispidos ꝛ distortos. in dextra manu modicã pecuniã. in leua bñs tres taxillos. in cingulo bñs pixidẽ lris plenã. Rex cũ istã picturã vidisset tantum ĩ ea studuit qꝫ sapĩam magnã inuenit

Expositio.

Arissimi. Rex iste dꝫ esse q̃libꝫ bonꝰ xp̃ianꝰ ꝛ p̃cipue p̃ncepꝰ vel p̃latꝰ q̃ vterqꝫ eoꝝ dꝫ esse ĩ solio positꝰ purpura indutꝰ q̃ figurat vtutẽ grauem ꝛ moꝝ pulcritudinẽ q̃bꝰ mẽs ꝛ aĩa xp̃iana ornari dꝫ ꝛ p̃cipue p̃ncipis siue p̃lati q̃ habuerꝫ vtutũ ꝑ subditis oĩbꝰ vt corꝑi eiꝰ reluceat aureis vestib̃. Coronã bñs ĩ capite q̃ oñdit in rege regiaꝫ dignitatẽ que ẽ gl̃ia ꝓpũ q̃ subditoꝝ omniũ oculi in eũ dirigũntur ꝛ sibi obediũt. In manu leua defert pilam que oñdit regem esse admĩstratoꝝ et p̃uisorem oĩm subditoꝝ. In dextra manu bñs sceptꝝ oñdẽs ei iusticiã ꝛ rigorẽ q̃bꝰ malos coerceat q̃s amoꝝ vtutis a malo nõ refrenat ꝛ vltra caput regis lucerna lucens q̃ designat regis miam. Itẽ regina a ꝓte sinistra designat̃ charitatẽ q̃ ẽ formosa ĩ aĩa. vñ

mulier sub rege ihesu xpo debet esse verecunda ⁊ pudica. Secundo debet esse casta ⁊ honesta. Tertio dz esse sapiēs ⁊ discreta ⁊ verbis ⁊ moꝝb⁹ modesta. Item assessores scz iudices in cathedra isti sūt plati ⁊ ꝓdicatores q̄ dñi mandata dñi custodire libros. i. sacram scripturā aperire ꝓpo. Miles est bonus xp̄ian⁹ q̄ debet armari bonis vtutib⁹ Miles accingēdus balneat vt nouā vitā ducat. Item in oratione pnoctat petēs sibi diuinit⁹ p grām implere q̄ non pōt p naturam. Sic ⁊ bon⁹ xp̄ianus. Miles vo debet balneari aqua confessionis ⁊ sept⁹ effundere p gratia. Multa q̄dem necessaria sūt militi. Primo req̄rit vt miles sit sapiēs sic ⁊ xp̄ianus vt addiscat sapiam ꝑ diabolus Secundo incūbit militi vt sit fidel' dño suo. sic xp̄ian⁹ dño suo ihesu xpo. Tertio miles dz esse liberalis. sic xp̄ianus datiu⁹. Quarto miles debet esse fortis. sic xp̄ian⁹ ꝑ vicia. Quinto miles dz esse misericors. sic xp̄ianus. Sexto miles debet populares vigilāter custodire. sic xp̄ianus debet vbo exēplo ⁊ ope alios mq̄ntum pōt a peccatis custodire ⁊ ꝓcipue plati. Item vicarij ⁊ vn⁹ miles posit⁹ in equo ⁊c. Miles iste est inder qui debet poni in equo iusticie ⁊ clamide misericordie ⁊ capucio cuz pellib⁹ varijs. Per capucium fidē cū multis autoritatib⁹ sanctoꝝ ⁊ exemplis patruz in iudicijs dandis vgam extēsam. s. tam paupi q̄z diuiti. Item populares añ iudicē ⁊ bō in specie humana fact⁹ ⁊c. Ad que tria reducit oīs agricultura. Legit q̄ ꝑm⁹ agricola fuit cayn primogenit⁹ ade. Necesse aūt fuit hoīem trazcolere vt ipsa que est mat nostra ⁊ corpalis forme cōmune inutū ⁊ que nobis i fine vite cōmune ꝑbet domiciliū i medio vite nostre de nostro labore nobis ꝑbeat nutrimētum. Agricola multa bona dz in se tenere. Primo debet deū cognoscere ⁊ decimam dare q̄ oīa sibi dedit. Secō dz legalitatem tenere ⁊ psonā dñi sui gerat ⁊ res ei⁹ plus q̄z ppias custodiat. Tertio dñt agricole morte ñ timere sz vitā diligere. Quarto debet laborare ocia dimittere. Tria sūt opa agricole ppria. Primū est agros colere. iō in manu dextera refert ligonē p tra fodiendo. Secōm est armēta nutrire. iō tenet vgā ad aialia dirigēda. q2 dz esse pastor nō tantum arte sz vtute. sicut abel ꝑm⁹ pastor offerens deo ꝓmitias de optimo q̄ habuit in grege. Tertio ptinet ad eū vgulta mūdare arbores inserere. vineas plātare. sic bonus xp̄ianus dz esse vtuosus opa meritoria ꝺo offerre. virgulta cordiū peccatoꝝ p bonaz doctrinā mūdare. arbores. i. bonas vtutes inserere ⁊ vineas ꝓdicationis diuine plantare. In cingulo falcē. i. sniam in corde rectam sciaz atqz prudentiā q̄b⁹ dz mūdare vicia. Et faber añ militem cū malleo i dextra. p quē notant oēs q̄ fabricāt malleo ferrum argentū ⁊ es. In leua dolabruz q̄ notant oēs artifices in lignis opantes vt naulluz rectores ⁊ carpētarij. In cingulo gessit trullam p quā oēs lapicide notant. In omnib⁹ istis dñt esse tria. Primū est fidelitas ⁊ legalitas. Secundo dz esse in eis sapia ⁊ veritas. ne vn⁹ alteri inuideat vel ꝑ eum suspitionē habeat. Tertio debz in eis esse ⁊ maxime in nauclerio fortitudo incōcussa. Item homo i dextera tenēs forpicē. In leua gladium i cingulo pugillarē p quā notantur oēs notarij in pāno ⁊ lano ⁊ lino opantes. vt sunt textores pannoꝝ. scissores. dealeatores ⁊ pennam ⁊ pugillarem p quas oēs notarij notant quoꝝ officiū est iudici assistere. instrumēta scribere ⁊ mlta legere. Ad hos oēs triplex veritas vite ptinet. s. contra omne peccatū. Primo ꝑ affatū locutōis ne sint mēdaces vbo ⁊ ope. Secundo vt habeant ⁊ seruent iusticiā ad quēcunqz. Tertio vt habeāt motū honestatē ꝑ discordiaz fidelitatem ꝑ fraudulentiā, amicitiā cōtra inuidiā. Item hō in dextra libra cū pondere p quā signant campsores pecuniaꝝ ꝓmutatores. In leua gessit vlnā cū qua notant pannoꝝ telaꝝ vel aliaꝝ rerū mēsuratores. In cingulo quoqz gessit bursam cū varia moneta. p quā designant diuersi monetarij. Oēs isti dñt ꝓmo auaricia fugere q̄ est idoloꝝ fut⁹, scō etiaz summope caueant

aut grauia debita ꝓtrahere. Tertio q̄dem debēt depositū sibi cōmissuz cū repetūt sine omni mora reddere. Itē sub regina ponūt bō in cathedra magistrali cū libro i dextra ei⁹. In isto q̄dez libro notant medici z etiā phisici z oīm artiū liberaliū doctores. oēs isti dñt habere ꝑmo diuersas curas ꝑpter diuersas egritudines z autoritates ꝑticulares ꝑ eis sicut Ypocras Galien⁹ z sic de ceteris. In vrceo q̄dē significant aporeca/rij ꝓfectores. Scō enī dñt caste viuere. virtutē moz z honestatis vbis z factis habere sepi⁹ egros visitare. sanitatem introducere Tertio q̄dem pigmētarij dñt hr̄e summaz diligentiā in ꝓfectionib⁹ faciēdis. Itez bō manuū dexterā extensam ad inuitandū ꝛc que signat oīa bona hospitū apō eos repo sita salua sicut z in tuto. Hi enī ꝑmo debēt vitare gulā z ebrietatē vt eoz exemplo oēs ad eos veniētes vite seruēt modestiaz. Se/cundo aūt dñt exhibere hospitib⁹ cū iuita tione benigna z allocutōe blanda z faceta receptiōes hospitū. Tertio q̄z q̄ faciūt ipz formosum hospitez ꝑmo quos recepit ho/spitio dz de viaz piculis docere. secūdo eū tes de hospitio suo ꝓducere in aliā domuz z tertio extra domū vitā z famaz eoz cum oīb⁹ reb⁹ vt ꝑpriā defendere. Itē in sinistra pte bō hns claues magnas ꝛc. quibus figu rāt custodes ciuitatis. In leua q̄dem hns vlnam q̄bus designant officiales ciuitatis siue cōmunitatis vt sunt ꝑpositi. In cingu lo q̄dez notant thelonarij z oēs q̄ recipiūt pecuniā cōmunitatis. Isti enī dñt esse zela tores cōis boni. puidi enī z solicui dñt esse in ꝓscia z deū timere z reuereri. Hō etiam hns scapulos byspidos z distortos ꝛc. in q̄ designant ꝓdigi rerū suaz dilapidatores. In leua q̄z hns taxillos tres q̄bus lusores oīndunt z meretricū ꝓcubitores. In cingu lo q̄dem hns pr̄idē lr̄is plenaz. Ider hunc enim hoiem notant cursores p mundū ꝛc.

De gula z ebrietate. Cap'm. clxxix.

Efert cesarius de detestabili vicio gule z ebrietatis. Q gula soli⁹ corpis est immode ratus z illecebrosus edendi z bibendi appe titus. Hui⁹ enī filie sunt īmūdicia. scurrili/tas inepta leticia. multiloquiū. ebetatio sen/suum circa intelligentiaz. In gula enī sunt q̄nq; grad⁹ peccandi. Primus q̄dem grad⁹ est cibos p̄ciosos z delicatos exq̄rere. Secū dus q̄z est cibos curiose ꝑparare. Tertius vo ante temp⁹ sumere. Quart⁹ nimis au de. Quint⁹ in nimia quātitate. Gula q̄dē ꝑmus homo. s. adam victus in paradiso suc cubuit. Hec etiā esau ꝑmogenita surripu it. Gula sodomitas ad peccatū maximuz incitauit. Ipsa etiā filios israhel in deserto ꝓstrauit. Psalmista. Adhuc esce eoz erāt in ore ipsoz z ascēdit ira dei sup eos. Iniq̄ tas sodome fuit saturitas panis z abūdan tia. Homo ei⁹ dei abdo scz missus in bethel ꝑpt̄ comestionē a leone occidit. Bues ei⁹ de quo dr̄ in euāgelio q̄ epulabat quotidie splendide in inferno sepelit. Nabusardan ꝑnceps coquoz. i. gula hierusalē destruxit. Gules quātra sunt picula in illa. Accedāt scripturaz testimonia. Sicut enī Salomon Vestre cui⁹ ꝑncipes mane comedūt. Itez Omnis labor ei⁹ in ore bōis z aīa ei⁹ non replebit. Hui⁹ filia est ebrietas q̄ gule vi/cium luxurię parit. pessima aūt pestis est. Quid aūt hoc vicio fedius. Quid est eo damnosius quo virt⁹ atterit victoria lan/guescente. sopita gloria in insaniā ꝙuertit. animiq; parit z corpis vires expugnant. Quia dicit basili⁹. Dū ventri deseruimus z gutturi. pecora sum⁹ ac beluis similes eē studem⁹ quib⁹ ad hmōi ꝓna esse z terrā respicere ac ventri obedire natura cōcessit. Itē Boet⁹ de ꝓsolatione. l. iij. Qui virtu te deserta hō esse desinit cū i naturā diuinā trāsire nō possit restat vt in beluā ꝙuertat. Et i euāgelio dñs. Videte ne corda vestra grauent in crapula z ebrietate. O quot et quanti sapie mire solidiq; essent ꝓfili nisi edacitatis z vini calor obtutusset. q̄z periculosum est patrēfamilias rectorēq; reipublice mero calere quo ira accēditur. discretio offuscatur. luxuria excitatur in tantum vt libido nephandis se immisceat actibus hoīb⁹. discretione sopita. Vñ dic Ouid⁹.

Vina parant animos veneri si plurima sumas. O pessimū vinū ebrietatis ex q̄ dep̄erit v̄ginitas que soror ē angelorū. possessio oīm bonor̄ z etnor̄ securitas gaudiorūz. Noe mero calens nudat⁹ filijs verēda detexit. Loth castissim⁹ nimio vino somno sopitus in montem fugiens. filias carnali copula vt vxores cognouit. Legimus mero sic ira succensos cuz amicicia iunctī ēent intātū vt sobrij vn⁹ p alteri⁹ piculo se exponeret. se inuicē gladijs p̄emisse. Herodes antipas sanctuz iohānē nō decollasset si crapule z ebrietatis cōuiuium defuisset. Balthasar babilonie rex vita z regno non fuisset p̄uat⁹ si ea nocte in q̄ cyrus z darius reges eū cuz p̄l'o crapula sopitū occidēūt sobri⁹ fuisset. Propt̄ h̄ ap̄lus nos ām monet de sobrietate cū dicit. Sobrij estote z vigilate. Rogem⁹ ergo dñm vt sobrietatē ita seruem⁹ in terris vt ad celeste cōuiuiū inuite mur in celis ꝛc.

De fidelitate. Cap'm. clxxx.

Efert paulus lon

r gobardor̄ historiograph⁹ quēdā onulphū noīe papien. militez dño suo regi portatico tāta fidelitatis sig̃ monstrasse vt se morti p salute dñi sui exponerz Nā cū grimmoaldus dux beneuentanus p genebaldū ducē rauenētem p̄muz p̄dit̄orez corone regie. interfecto godoberto longobardor̄ rege ad regis tabernaculū per violentiā atq; p fraudulentiā ascēdisset fugato dicti regis godoberti germano vsq; ad vngaros onulphus dict⁹ miles portatī cum recōciliare regi grimmoaldo curauit vt de vngaria vbi nec ob timorē grimmoaldi venire poterat saltē ad regis pedes veniam peteret. sicq; securā vitā sine dignitate regali que sibi debebat posset decentē currere. Recōciliatione igit̄ cōpleta grimmoaldus rex post aliq̄t dies liguis maledictis nimiū credulus ipsum portaticū quez sibi recōciliauerat in crastinū occidere dispo suit eiq; vina que inebriare possent ne sue saluti aliq̄lit̄ p̄uideret mi strari mandauit que res onulphū multē portaticū mīme latuit. ideoq; accepto armigero suo onulphus domū intrauit portatici ac ibi dez armigero relicto i cubicl'o ip̄m portaticuz coopto lectistermio tanq; p̄p̄riū armigerū eduxit de domo cū minis iurgijs z v̄beribus eū deducens ad domū p̄p̄riā regis excubijs seu custodib⁹ a ñ domū portatici collocauit et opinātib⁹ dictū armigez onulphi eductū Eadē nocte circa gallicantū onulph⁹ dñm suū dilectum portaticū de muro ciuitatis cui domus sua adherebat fune submisso emisit. q̄ acceptis eq̄s pascualib⁹ fugiēs ad ciuitatē astēsem p̄uenit z de loco illo ad regem francie p̄properauit. Cūq; mane facto onulph⁹ z ei⁹ armiger fuissent a rege detēti ex aiatiq; fuisset de mō z forma qualr portatici dñm suuz liberassent. at illi rñdissent simplicē veritatem. dixit rex p̄siliarijs suis. Qua pena sunt illi digni q̄ sic fecerūt p̄ nostram regiā voluntatē. Cūq; vn⁹ capitali supplicio eos puniri. ali⁹ vinos ercoriādos diceret. ali⁹ occulto crucis patibulo pendere affirmaret. rex rñdit. Ider illoz q̄ me nasci fecit isti nulla morte sē digni sz omni bonore q̄ sic fideles suo dño exti terūt. Rex igitur grimoaldus eos multis bonorib⁹ z muneribus p̄miauit. geribald⁹ vo p̄dit̄or z cancētiū dux p manū armigeri sui godoberti q̄ndā regis quē sua p̄ditiōe vita z regno p̄uauerat in solēni festo beati iohānis bap. apd̄ thaurinū miserabilr sz iuste interfect⁹ ē.

Moralisatio.

Clarissimi. Iste miles fidelis onulph⁹ bon⁹ xp̄ian⁹ dr q̄ dño suo regi portatico. i. aīe in oīb⁹ fidelis ē laborādo. vigilādo. dormiēdo. z oēs actus suos in seruitiū dñi sui dirigēdo. ita q̄ illō q̄ aīa p instinctū cuiuslibet boni op̄is ad salutē exp̄postulat corp⁹ toto conamine iurta decē p̄ceptorū formā aliaq; mādata eccl̄iastica sine tedio ip̄leat z p̄ficiat vt cum mens interior ad vigilādū z ori⁹ mb⁹ p̄sistēdū deuote dño p pc̄us recōciliādo supplicare satagit corp⁹ exterī⁹ vt tedio ñ vincat. Hope p̄ficere ad meritum clamat. miles

iste tanta fidelitatis signa dño suo ostẽdit vt se periculis p eo exponat. q2 vt aplus dicit. Sancti martires ⁊ alij xpo deuoti q̃dam p saluatione dñi sui. i. aĩe temptati sũt quidam secti sunt q̃dã in occisione gladij mortui sunt insup ⁊ plurima tormentoꝝ genera de quib⁹ in sacris scripturaꝝ locis legimus ad reconciliandũ dñm istum q̃ transgressuz p peccatũ mortale fecerat grimmoaldum ducem. i. iesum xp̃m accedũt vt de vngaria vbi nec ob timorẽ grimmoaldi viuere poterat liberaret. Vngaria mundus iste dicit q̃ est miseriis ⁊ tribulationib⁹ plenus. in quo aĩa periculose vagat. ⁊ de timore mortis extreme pcutit. Propterea miles id est corpus dñm suuz. i. aĩam ad hũc ducem grimmoaldũ pducere de vngaria istius mũdi semp satagit ⁊ intendit vt salte ad pedes regis p humilitatẽ ⁊ venã obtineat qui supbe sepi⁹ ptra euz se erigens iusticiã potius q̃z misericordiã meruerat. Sz reconciliatione cõpleta homo sepi⁹ in peccatuz recidiuat in tantuz q̃ grimmoaldus rex q̃ pater noster ⁊ rex celestis est. portaticum q̃ est aĩa nostra in crastinũ damnare dispo/suit p iusticiã ⁊ eq̃tatẽ. Sz misericordia perueniente quã res hec mime latuit. corp⁹. i. fidelem militem ad pniam sub lecto obedientie ⁊ satisfactiõis occultauit donec grimmoaldus rex ⁊ pater celestis portatico per murum tribulationis deducto peccatum misericorditer dissimulauit. Qui acceptis equis pascualib⁹. i. alioꝝ sanctoꝝ ⁊ electorum meritis ad ciuitatez astensem puenit. Ciuitas ista est de qua Joh. in apoc. dicit Vidi ciuitatẽ sanctaz hierusalem nouam descendentẽ ẽ. Et de loco illo ad regẽ francie pperauit. Francia est illa sanctoꝝ angeloꝝ supcelestiũ curia vbi rex ĩ dyademate sempiterne glorie coronat⁹ cum letitia resident cum oĩs gaudij plenitudine. sed cuz mane facto corp⁹ ⁊ aĩa a peccato q̃ dimiserant iam absolute ad iudiciũ venerint. ⁊ p diabolũ accusant ⁊ examinant de modo ⁊ forma qualiter dñs. i. aĩa liberata est a penis mortis etne ⁊ vinculis ei⁹. Tunc grimmoaldus rex iudex viuoꝝ ⁊ mortuorum a psiliarijs suis. i. iusticia vel eq̃tate misericordia vel benignitate iuestigabit qua pena tales digni sunt. Tũc iusticia q̃ capitalis sñia plecti debeant. i. etnaliter dãnari per peccatũ cõmissuz affirmat. Et alia pte diaboli accusantes astabũt q̃ eos exoriãdos p iusticiã iudicis pclamabũt. Sz benign⁹ dux q2 peccatũ p pfessionẽ ⁊ pnie satisfactionem deletũ est sententiabit eos ad vitam ingredi cum electis ppter nimiã fidelitatez quã vn⁹ alteri ostendit ⁊ a morte liberauit ⁊ dicet. Isti digni sunt omni honore q̃ sic fideles suo dño extiterũt. ⁊ coronabit eos corona glorie ⁊ letitie sempitẽe. Ad quaz ẽ.

De adulterio. Capl'm. clxxxj.

Egitur quod quidam rex habuit leonez leenam ⁊ leopardum quos multuz dilexit. Leo vo cum absens esset leena cuz leopardo adulterũ cõmisit. Et vo leo feroꝛem adulterij in ea nõ senturet. solebat semp balneare ĩ fonte iuxta castrũ regis. Rex vo cum ẽ sepius vidisset quadã vice cum leena adulterata fuisset foueam iussit claudi. Leo vero veniẽs ⁊ feroꝛem adulteriũ sentiens coram omnib⁹ eam tanq̃z iudex p sententiam latam occidit. Mystice.

Iste rex ẽ pat̃ celestis. Leo est dñs noster iesus. s. leo de tribu iuda. Sz leena est aĩa hoĩs que sepe adulterat̃ cũ leopardo. i. diabolo. que cũ sic adulterata est currit ad pfessionẽ ⁊ saluat̃. sed si descendit sine pritione ⁊ cõfessione vindicta leonis euadere nõ potest sed eam per istam sñiam damnabit que omnib⁹ reproꝛbis dicet. Ite maledicti in ignem etnuz ẽ. Et quo nos defendat q̃ sine fine viuit ⁊ regnat deus p cuncta secula bñdict⁹ Amen.

Ex gestis romanoꝝ cum plurib⁹ applicatis hystorijs de vtutib⁹ ⁊ vicijs mystice ad intellectũ transsũptis recollectorij finis. Anno nostre salutis. M.cccclxxxix. In die sancti Sixti pape ⁊ martyris.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA Poznań

10 = mo f. LXXVIII LXX LXXVII

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 254
INKUNABUŁY